

かい

OF ILLINOIS LIBRARY

rava,

From the library of Charles Melville Moss
Professor of Classics
Presented by Mrs. Moss

... 11.5

881 H4f.m The person charging this material is responsible for its return to the library from which it was withdrawn on or before the **Latest Date** stamped below.

Theft, mutilation, and underlining of books are reasons for disciplinary action and may result in dismissal from the University.

To renew call Telephone Center, 333-8400

UNIVERSITY OF ILLINOIS LIBRARY AT URBANA-CHAMPAIGN

Digitized by the Internet Archive in 2021 with funding from University of Illinois Urbana-Champaign

HARPER'S CLASSICAL SERIES

FOR

SCHOOLS AND COLLEGES

UNDER THE EDITORIAL SUPERVISION OF

HENRY DRISLER, LL.D.

JAT PROFESSOR OF GREEK IN COLUMBIA COLLEGE

THE SIXTH AND SEVENTH BOOKS

OF

HERODOTUS

WITH

A LIFE OF HERODOTUS, AN EPITOME OF HIS HISTORY
A SUMMARY OF THE DIALECT, AND
EXPLANATORY NOTES

By AUGUSTUS C. MERRIAM, Ph.D. ADJUNCT PROFESSOR OF GREEK IN COLUMBIA COLLEGE, NEW YORK

NEW YORK · · · · CINCINNATI · · · · CHICAGO

AMERICAN BOOK COMPANY

HARPER'S NEW CLASSICAL SERIES.

UNDER THE EDITORIAL SUPERVISION OF

HENRY DRISLER, LL.D.,

JAY PROFESSOR OF GREEK, COLUMBIA COLLEGE.

BASED UPON THE BEST AND MOST RECENT TEXTS, AND WITH NOTES ORIGINAL AND SELECTED.

INITIAL VOLUMES.

- THE PROTAGORAS OF PLATO. With an Introduction, and Critical and Explanatory Notes. By E. G. Sihler, Ph.D., sometime Fellow in Greek in the Johns Hopkins University. 12mo, Cloth, 75 cents.
- HERODOTUS (Books VI. and VII.). With Introduction, and Notes Critical and Explanatory. By Augustus C. Merriam, Ph.D., Adjunct Professor of Greek, Columbia College. 12mo, Cloth.
- THE OLYMPIC AND PYTHIAN ODES OF PINDAR. With Introductory Essay, Dissertation on the Metres of Pindar, and Notes Critical and Explanatory. By BASIL L. GILDERSLEEVE, Ph.D. (Göttingen), LL.D., Professor of Greek, Johns Hopkins University. 12mo, Cloth.
- THE OFFICES OF CICERO. With Introduction, and Notes Critical and Explanatory from Various Sources. By Professor Austin Stickney, A.M. 12mo, Cloth (In Press.)
- SICILIAN EXPEDITION OF THUCYDIDES (Books VI. and VII.). With Introduction, and Notes Critical and Explanatory. By W. A. LAMBERTON, Professor of Greek, Lehigh University. 12mo, Cloth. (In Press.)

881 HAf.m.

PREFACE.

The present work was undertaken at the request of Professor Drisler, to form part of his Series of Greek and Latin Classics.

The text selected is that of Stein's third edition for the Sixth Book, and fourth edition for the Seventh, in the Haupt and Sauppe Series. Wherever any departure has been made from these, as is done in a few cases only, the reading of an earlier edition has been usually preferred. All changes are mentioned in the notes, if of sufficient importance to deserve it.

The notes of Stein have also been made the basis of the commentary; but the editions of Abicht, Krüger, Freund, Baehr, Schweighäuser, Stein with critical apparatus, Gaisford, Stocker, Blakesley, and Rawlinson, and the histories of Grote and Curtius have been consulted at every step, and their materials freely employed. No attempt has been made to acknowledge this indebtedness in the notes. The plan of the work precluded everything except sheer results, and those stated in the concisest form. The text is supposed to be before the reader at every point; otherwise some of the notes may not be easily intelligible. References to the Books of our author not included in this text are made sparingly, and

only upon necessity; but within these two Books they will be found to be copious. Conscientiously used, it is believed that they will be found of the greatest value in acquiring an intimate acquaintance with our historian's style, idioms, and method of thought; neglected, they will certainly be harmless.

The proofs have had the great advantage of passing under the watchful eyes of Professor Drisler and Dr. E. D. Perry, and it is with pleasure that I avail myself of the opportunity to express my thanks for their generous kindness.

AUGUSTUS C. MERRIAM.

COLUMBIA COLLEGE.

INTRODUCTION.

LIFE OF HERODOTUS.

HERODOTUS was born at Halicarnassus in Caria about 484 B.C. His father's name was Lyxes, his mother's Dryo or Rhoeo, and he had a brother named Theodorus. The distinction of his family is attested by Suidas; and its wealth must have been considerable to have furnished our historian with the leisure and the means for undertaking his extensive travels. His native town was the chief seat of a small kingdom which, at the time of his birth, owed allegiance to the Persian king, and was ruled by the famous Queen Artemisia, whose spirit and discernment Herodotus himself has rendered immortal. Born amid the din of preparation for the great expedition against Greece in those heroic days of which he was destined to become the historian, his earliest recollections must have been the tidings of the noble victories of his countrymen across seas, and the ignominious failure of the proud and haughty king in his attempt to enslave the motherland as his father had enslaved the colonists of the Asiatic coast. The deep impression stamped upon his youthful mind by these events has been often remarked in his writings. In the edueation of the day—grammar, gymnastics, and music—he must have been carefully trained; but beyond this he shows himself to have been intimately acquainted with all the famous poets who preceded him, and with not a few of the prose writers. But it was to Homer that he owed most; and if he did not know the Iliad and Odyssey by heart from Alpha to Omega, like Niceratus of Athens, at all events his mind was so thoroughly imbued with these poems that their pervading

influence appears not only in the plan and arrangement of his work, but in countless phrases and expressions where either direct imitation or unconscious phrasing is plainly apparent. The ancients had already remarked this; Dionysius of Halicarnassus calls him 'Ομήρου ζηλωτής, and Longinus μόνος 'Ομηρικώτατος. In these poetic studies he must have received much stimulus, if not actual direction and guidance, from his uncle Panyasis, himself an epic poet, ranked by some of the ancients next even to Homer. Two poems of Panyasis are mentioned, an epic in fourteen books on the Labors of Hercules, and another upon the settlement of the Ionic colonies in Asia Minor, in both of which subjects Herodotus exhibits the greatest interest and a special acquaintance. Panyasis was also a τερατοσκόπος—a seer and interpreter of omens and dreams—and to this we may trace the nephew's implicit faith in these signs and wonders, and his frequent mention and attempted interpretation of them, notwithstanding his scepticism upon some other points of popular belief.

At what time Herodotus began his extensive travels is not known, but his great journey into the heart of Asia appears to have been undertaken among the first. As a Persian subject these regions would have been exceptionally open to him in his early manhood; and from an expression in ii. 150 it has seemed probable that his visit to Egypt was subsequent to his Persian journey, and from ii. 30, 99, 149, iii. 91, that he saw Egypt in undisturbed possession of the Persians. But Egypt was in a state of revolt under Inaros, assisted by the Athenian fleet, from 460 to 455 B.c., and our author states (iii. 12) that he saw on the field itself the skulls of those who were slain in the battle of Papremis, by which Inaros established himself.

It must have been soon after the beginning of this revolt of Inaros that Lygdamis, the grandson of Artemisia, succeeded to the rule at Halicarnassus. His youth and inexperience may have led him to introduce measures bearing more harshly upon the partisans of liberty than their spirit would tolerate, and in the troubles that ensued Panyasis, as Suidas informs

us, met his death at the hands of the tyrant, and Herodotus made his escape to the island of Samos, where he took up his abode, though not for long. Gathering together his fellowexiles, of whom there were many, no doubt, and probably receiving some assistance from Athens, Herodotus returned to Halicarnassus and succeeded in expelling Lygdamis from the town, although the tyrant appears to have retained his sway over some portion of the neighboring region. It is to this condition of affairs, as it would seem, to which we are introduced by the Halicarnassian inscription discovered by Newton, in which an agreement is entered into by the townspeople on the one side and Lygdamis on the other, in relation to the restoration of property that had been previously confiscated. The latest date to which this event can be assigned is fixed by the earliest known Tribute-list of the Delian Confederacy, found at Athens, in which Halicarnassus appears as an ally of Athens for the year 454 B.C.2

Though successful in restoring his native city to the freedom he so much loved, Herodotus was not, as he frequently impresses upon us in his history, "happy in all things." The apothegm attributed to Xerxes (vii. 237), πολιήτης πολιήτη εψ πρήσσοντι φθονέει, seems wrung from the writer by his own bitter experience. The jealousies and factions of Halicarnassus soon made him willing to abandon it forever, and then or soon after he is likely to have made his tour through Egypt. It was towards the close of the decade following the expulsion of Lygdamis that he spent some time at Athens, and became acquainted with the great geniuses that made Athens at that time the light of the world. Among them Sophocles became his particular friend, and wrote a poem in his honor in 440, a line and a half of which has been preserved to us by Plutarch.3 According to Eusebius, during his stay at Athens. about 445, Herodotus read his history, and was honored pub-

¹ Kirchhoff, Griech. Alph. ³ pp. 4-10; Roehl, I. G. A. No. 500.

² C. I. A. i. 226; Hicks, Hist. Inscr. 24.

^{3 &#}x27;Ωιδην 'Ηροδότφ τεῦξεν Σοφοκλης ἐτέων ὧν πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα.

licly by a gift of ten talents. Another story, told in detail by Lucian, but now regarded as improbable, gives an account of his reading at Olympia during the great games. At Athens a Halicarnassian could not obtain citizenship, and when a colony containing some notable men was sent out about 444 B.C. by Pericles to Thurii in southern Italy, near the site of the ancient Sybaris, Herodotus idined its fortunes, transferred his allegiance to the new city, and made it his home for the rest of his life. Continuous residence, however, was not necessary; and from his mentioning the Propylaea at Athens, which was not completed till 431 B.C., it is supposed that he visited Athens about that time. The date of his death is not known; but he mentions incidentally some events which happened as late as 430, and possibly 424, but nothing later. It is argued that he would have certainly alluded to the disastrous result of the Athenian expedition to Sicily (415) if he had lived to witness it. Hence his death is now placed at about 424 B.C. Suidas says that he died at Thurii, and was buried in the market-place. The following epitaph, reputed to have been inscribed upon his tomb there, has been preserved:

> Ήρόδοτον Δύξεω κρύπτει κόνις ήδε θανόντα, Ίάδος ἀρχαίης ἱστορίης πρύτανιν, Δωριέων βλαστόντα πάτρης ἄπο τῶν γὰρ ἄτλητον μῶμον ὑπεκπροφυγών Θούριον ἔσχε πάτρην.

The extent of our historian's travels is only known from passing notices in his own works, but it must have been very remarkable for the time, and has been estimated at ten or fifteen thousand miles. Upon his Persian journey he probably visited Babylon, Susa, Acbatana, and the ruins of Nineveh. He is familiar with the most of Asia Minor, Cyprus, and all the shores of the Levant. He ascended the Nile as far as Elephantine, visited Cyrene, and made the tour of the Pontus as far north as the Crimea and as far east as Colchis. All the islands and coasts of the Aegean, and all the cities of note in Greece and southern Italy, were known to him from personal observation. In these journeys he seems to have been actuated

simply by a desire for inquiry and for gathering information to be embodied in his history. Notes of all his observations must have been made upon the spot, and afterwards worked up as suited his convenience and leisure; so that it is idle to inquire where he composed his history. That he was making alterations and additions to it up to the last years of his life has been intimated already. The statement of Suidas that he cultivated the Ionic dialect in Samos and wrote his history there can be accepted only in a limited sense. Though Halicarnassus was a Dorian colony, it seems certain, from the Newton inscription above mentioned and a somewhat later one from the same place more recently published, that the dialect was mainly Ionic. In any event the historian would have employed the Ionic for his history, since the genealogists and logographers who preceded him had used it habitually, and it had become the literary medium on the Asiatic coast.

Coupled with the story of his recitation at Olympia is the assertion that the multitude was so pleased with his work that they gave the names of the nine Muses to his nine books, on the spot. This, at least, must be apochryphal, for no such division into books was known to the author, as is plain from his manner of reference. The existing division was probably due to the Alexandrian grammarians, and is first mentioned by Diodorus Siculus, about the beginning of our era. The order in which the names of the Muses appear is that of Hesiod, Theog. 77. Our MSS. are all cursives, and the earliest belong to the tenth century.

Besides his history as transmitted to us, Herodotus promised (i. 106, 184) a treatise on Assyrian history, but whether it was ever written or not is a question about which nothing can be said with certainty.

To be called the Father of History, as Herodotus has often been designated, is a noble distinction, and one which he rightly deserves. Not because the Greeks had no writers who preceded him in the art of prose history—for this art

¹ Bulletin Cor. Hellén. iv. p. 295, Dittenberger, Sylloge Inscr. 6.

had been practised at least since the middle of the sixth century, and many names of chroniclers and geographers are mentioned, notably that of Hecataeus-but because he so far surpassed all these, not only in the style and inimitable charm of his writings, but in the largeness, variety, duration, and epic unity of his subject, in which he did not treat of one city or one nation merely, but of Europe, Asia, and Africa, the whole converging towards one grand and heroic struggle for the liberty and independence of a nation, where three continents looked on and three continents participated. His merits as an historian have been described as unwearying diligence in the acquisition of the materials for his work, unquestionable honesty and veracity in the use of them, extraordinary impartiality in the treatment of delicate points, and a striking moderation and freedom, not only from party bias, but from national vanity, in strong contrast to the general practice of his countrymen. His defects, from a modern point of view, are summed up as credulity or an undue love of the marvellous, an over-striving after effect, and a want of critical judgment and method. But critics are never weary of expatiating upon his merits as a writer, upon what Dionysius of Halicarnassus would delight to call the Homeric unity of his history and the Homeric treatment of his episodes, his skill in the portraiture of character, his dramatic power, his pathos, his vividness in pictorial description, the unceasing variety of his narrative, the childlike simplicity and unaffected candor of his nature, and withal such qualities of winning grace and sweetness that Athenaeus has fitly styled him ὁ μελίγηρυς.

"He was a mild old man, and cherished much
The weight dark Egypt on his spirit laid;
And with a sinuous eloquence would touch
Forever at that haven of the dead.
Single romantic words by him were thrown,
As types, on men and places, with a power
Like that of shifting sunlight after shower
Kindling the cones of hills and journeying on.
He feared the gods and heroes, and spake low,
That echo might not hear in her light room."

EPITOME OF HERODOTUS.

BOOK I. CLIO.

The historian proclaims at the outset that the purpose of his work is to preserve the memory of past events, to secure for the great actions of both Greeks and Barbarians their just meed of renown, and especially to trace the causes and course of the conflicts between the Asiatic and Hellenic nations which culminated in the great Persian wars of his boyhood.

Persian authorities asserted that the antagonism began with the abduction of Io, Europa, Medea, and Helen; but Herodotus maintains that Croesus proved himself the real cause by his subjugation of all the Hellenic cities settled on the coast of Asia Minor. Hence he proceeds to give the history of Lydia (chs. 6-92). First reigned the dynasty of the Atyadae, then the Heraclidae, succeeded by the Mermnadae (716-546 B.C.), consisting of Gyges, Ardys, Sadyattes, Alvattes, and Croesus. The last extends his power over all Asia Minor west of the Halys, is visited by Solon, loses his favorite son Atys, and consults the Greek oracles in contemplation of a war with Cyrus, who had deposed Astyages, king of the Medes, the brother-in-law of Croesus. After inquiry into the condition of Athens, now under Pisistratus, and of Sparta, now flourishing under the regulations of Lycurgus, Croesus concludes alliance with the Spartans, fights an indecisive battle with Cyrus on the Halys, and retreats to Sardis, closely followed by Cyrus, who takes him prisoner after a short siege, and treats him ever after as his intimate friend and adviser.

The marvels of Lydia and the customs of its people (chs. 93-4). Origin of Cyrus, and early history of the Medes and Persians (chs. 95-130):—The Medes revolt from the Assyrians, and are ruled in succession by Deioces (709 B.C.), Phraortes, Cyaxares, and Astyages, from whose daughter Mandane, and Cambyses,

¹ Stein's chronology is followed.

king of the Persians, Cyrus is born. Story of his birth and bringing up. He induces the Persians to revolt from the Medes, overthrows Astyages (558 B.C.), and founds the Persian Empire.

Persian customs and peculiarities (chs. 131-140).

Conquests of Cyrus in Asia Minor (chs. 141–176):—Upon the fall of Sardis the Ionians and Aeolians of the coast, offering submission to Cyrus, receive a rebuff. Account of their settlements. They apply to Sparta for aid. Cyrus, with larger designs, marches into Central Asia. Lydia revolts under Pactyas, but is soon reduced by Mazares, while Harpagus, after some stout resistance, subjugates all the Hellenic cities, as well as Caria and Lycia.

In Central Asia, Cyrus (chs. 177–200), after bringing other nations under his yoke, besieges Babylon, which is here described, and an account given of its queens Semiramis and Nitocris. The city falls. Its marvels and customs.

Expedition against the Massagetae (chs. 201–216); their queen Tomyris. A great battle is fought, in which Cyrus is defeated and slain. Manners of the Massagetae.

BOOK II. EUTERPE.

Cambyses (529-522 B.C.) succeeds to the throne, and prepares an expedition against Egypt. This gives occasion for a digression upon the institutions and history of Egypt, which occupies the entire Book with the exception of the opening chapter.

The land (chs. 5-34):—Its dimensions; its soil "the gift of the river;" the Nile, its overflow and sources.

The people (chs. 35-98):—Their customs unlike those of the rest of the world; sacrifices; the Egyptian and Greek Hercules; Greek gods and oracles derived from Egyptian; the sacred animals; manners; embalming; Perseus worshipped at Chemmis; inhabitants of the fer-country.

Egyptian history (chs. 99-182):—Mên, Nitocris, Moeris, Sesostris, Pheron, Proteus (Helen's visit to Egypt), Rhampsinitus, Cheops and Chephren (builders of the great pyramids), Mycerinus, Asychis, Anysis, Sabacos and the Ethiopian supremacy; Sethos; invasion of the Assyrians; the twelve kings; labyrinth and lake Moeris; Psammetichus (664-610 B.C.), Necos (610-595 B.C.), Psammis (595-589 B.C.), Apries (589-570 B.C.); revolt of Amasis (570 B.C.); defeat and death of Apries; Amasis king (569-526 B.C.); his character and works; conquers Cyprus; encourages Greek settlers; Egypt prosperous.

BOOK III. THALIA.

Expedition of Cambyses (chs. 1–38):—Causes of quarrel between Persia and Egypt. Phanes deserts to Cambyses; passage of the Arabian desert; invasion of Egypt. Psammenitus now king. Battle of Pelusium and defeat of the Egyptians. Capture of Memphis. The Libyans and Cyrenaeans submit. Insults to Psammenitus and the body of Amasis. Cambyses despatches one expedition against Ammon and another against the Ethiopians; both fail disastrously. Cambyses insults the Egyptian gods, and stabs the Apis; procures the death of his brother Smerdis in Susa, and slays his sister, so that he is thought mad.

Digression upon the tyranny of Polycrates in Samos (chs. 39-60):—Story of Polycrates and his ring. He sends some of his disaffected subjects with forty triremes to aid Cambyses in Egypt, but they turn back and attack him. Defeated, they obtain assistance from Sparta and Corinth. Story of Periander. The combined force proves unsuccessful. Three great Samian works—an aqueduct, a breakwater, and the temple of Hera.

Usurpation of the Pseudo-Smerdis (chs. 61-97):—The death of Smerdis being secret, but coming to the knowledge of the Magian Patizithes, who had been left in charge of the royal household in Susa, is taken advantage of by Patizithes, who proclaims his brother, also called Smerdis, as king, and as the rightful Smerdis. Cambyses learns this in Syria on his return, is wounded in leaping upon his horse, and dies. Seven noble Persians, including Darius, discover the Magian imposture, force their way into the royal palace, and slay the usurper after eight months' reign. The seven discuss three forms of government, but Darius is finally declared

king. He divides the kingdom into twenty satrapies, whose position and revenues are described.

Digression upon the Indians, Arabians, Ethiopians, and the wonders of their lands (chs. 98–117).

Reign of Darius to the taking of Babylon (chs. 118–160):
—Story of Intaphernes. Polycrates treacherously slain by the Persian satrap. Democedes, the Crotoniat physician, at Susa; he urges an expedition against Hellas, is sent thither with some Persians to "spy out the land," and does not return. Story of Syloson, brother of Polycrates, and how he was made tyrant of Samos by Darius. Babylon revolts, but is finally reduced by the stratagem of Zopyrus.

BOOK IV. MELPOMENE.

Scythian and Libyan expeditions of Darius.

Scythia and its people (chs. 1–82):—Origin of the Scyths. Story of Aristeas. Nations and climate of Scythia. The Hyperboreans. Universal geography. Circumnavigation of Africa. Rivers, religion, obsequies, and population of Scythia.

Invasion by Darius (chs. 83-144):—Preparations made by the king, who crosses into Europe by a bridge over the Bosporus. He sends the Ionian contingent by water to bridge the Ister, marches through Thrace, and leaves the Ionians in charge of the bridge as he advances farther, with orders to destroy it and leave for home if he does not return within sixty days. Some Scythian tribes described. They divide their forces into two parts, and retire before Darius as he advances, leaving a desert behind them. Weary of such a land, with no one to fight, Darius reluctantly retraces his steps, now harassed by one division of the Scyths, while the other hastens to the Ister to persuade the Ionians to retire, as the sixty days have passed. Miltiades, king of the Thracian Chersonese, recommends following the advice of the Scyths and restoring freedom to Ionia, but is successfully opposed by Histiaeus, ruler of Miletus, on the ground that each tyrant in that event would lose his own power. Darius at last appears, and, marching back to the Hellespont, crosses

into Asia by the aid of his fleet, leaving Megabazus with a considerable force in Thrace.

Expedition against Libya (chs. 145-205).

History of Cyrene:—Founding of Thera. Theraeans required by the oracle to colonize Libya. Occupation of Platea off the coast, settlement at Aziris, and colonization of Cyrene. History of its kings—Battus I., Arcesilaus I., Battus II., Arcesilaus II., Battus III., and Arcesilaus III., who is slain by the people of Cyrene and Barca. His mother, Pheretime, flees to Egypt and implores the aid of its governor, Aryandes, who sends a force by land and sea. The land and people, together with their manners and customs, described. The Persians besiege and capture Barca, and then return through Cyrene. Cruelty and death of Pheretime.

BOOK V. TERPSICHORE.

Persian conquests in Thrace; Ionian revolt.

Megabazus subjugates the Thracians; their customs and religion described. People beyond the Ister; Darius rewards Histiaeus; the Paeonians reduced and transported to Asia; lake-dwellings; submission of Macedonia, and the story of the ambassadors; Histiaeus taken to Susa by Darius as his friend; Artaphernes appointed satrap of Sardis, and Otanes as successor to Megabazus (chs. 1–27).

Causes leading to the Ionian revolt (chs. 28-54): — Exiles from Naxos seeking restoration at Miletus are promised assistance by Aristagoras, son-in-law of Histiaeus, by whom he had been appointed ruler of Miletus in his absence. Aristagoras obtains a fleet from Artaphernes upon engaging to pay the expenses of the expedition. A quarrel between Aristagoras and the Persian commander ruins the success of the enterprise, and Aristagoras returns, hard pressed by his obligations. Fearing to lose his tyranny he begins to think of revolt, when a slave arrives from Histiaeus bearing the same suggestion branded on his sealp. The Milesians accede to his designs, seize the fleet, and openly revolt. The other Ionian cities unite with the Milesians, Aristagoras resigns the

tyranny, and commonwealths are established throughout the confederacy, the tyrants being expelled. Aristagoras seeks assistance at Sparta, where Cleomenes is king, but succeeds neither in persuading nor in bribing him, and thence he proceeds to Athens.

Digression upon the condition of affairs at Athens (chs. 55-96):—Assassination of Hipparchus (513 B.c.) by Harmodius and Aristogiton, who were descended from the Phoenicians of Boeotia that introduced letters into Greece. The Alcmaeonidae, expelled from Athens by the Pisistratidae, seek to effect a return by force without success. They gain renown by rebuilding the Delphic temple, and bribe the priestess to urge upon the Spartans to deliver Athens. A Spartan expedition by sea is defeated by the Pisistratidae. Cleomenes is sent with a larger force by land, and besieges the tyrants in the Acropolis. Their children are made prisoners while being removed from the country, and to ransom them the Pisistratidae abandon Athens (509 B.C.) and remove to Sigaeum in the Troad. Athens now advances with rapid strides to prosperity. Clisthenes alters the four tribes to ten, and introduces other reforms. His opponent, Isagoras, calls in Cleomenes to the assistance of his party, and so procures the banishment of Clisthenes. Cleomenes, with a small force, is besieged in the Acropolis, but is allowed to withdraw on condition of quitting the country. Clisthenes returns, and, in anticipation of trouble from Cleomenes, envoys are sent to Sardis to ask aid from the Persians, but they fall into deep disgrace on their return, for promising to give earth and water to Darius. Cleomenes advances with a combined Peloponnesian army from the south, and the Boeotians and Chalcidians from the north. The Athenians march to Eleusis to attack the Peloponnesians, but at the last moment the Corinthians refuse to proceed further with the quarrel and withdraw, supported by the second Spartan king, Demaratus; so that Cleomenes is also forced to retire. The Athenians now attack and defeat the Boeotians and Chalcidians separately, and settle four thousand colonists in the Chalcidian territory. The

Thebans obtain assistance from the Aeginetans, between whom and the Athenians a long-standing feud had existed, and a harassing warfare succeeds. The Spartans, discovering how they had been tricked by the bribery of the Pythoness, assemble deputies from the Peloponnesus, and invite Hippias to present his case to them, hoping to restore him to Athens; but this is successfully opposed by the Corinthian envoy, who tells the story of Periander. Hippias returns to Asia and exerts all his efforts to induce the Persians to invade Greece.

Ionian revolt to the death of Aristagoras (chs. 97-126):-Aristagoras now arrives at Athens from Sparta, and assistance is readily promised him. Twenty ships from Athens and five from Eretria proceed to Ephesus, whence the crews join in the raid upon Sardis, but return home after the burning of the city, and abandon the cause of the Ionians, whose army is badly worsted by the Persians. The Carians and the Cypriotes next join in the revolt. Darius, hearing of the burning of Sardis, vows vengeance upon the Athenians, and charges Histiaeus with being privy to the revolt, but at length allows him to return to the coast, upon a promise to quiet the disturbance. The Cypriotes are defeated on land by the Persians, and though the Ionian fleet is at the same time victorious over the Phoenicians of the island it returns home, and Cyprus again falls under the sway of the Persians, who also reconquer the Carians and some of the Aeolian and Ionian cities. Aristagoras, losing heart, retires to Mycerinus in Thrace, where he soon meets with his death in besieging a town of the Thracians.

BOOK VI. ERATO.

Suppression of the Ionian revolt; battle of Marathon.

Revolt suppressed (chs. 1-42):—Histiaeus escapes to Chios, is rejected by the Milesians, and turns pirate at Byzantium. The Persians besiege Miletus, where the Ionian fleet is gathered. Dionysius attempts to discipline the Ionians with little success. Battle of Lade, desertion of the Samians, and defeat of the remaining contingent. Miletus captured and destroyed. Some Samians sail to Sicily and gain possession of Zancle.

Death of Histiaeus. Ionia subdued by the Persians. Mannetting in the islands. Miltiades and his family in the Chersonese. He escapes to Athens. Persians stay hostilities in Ionia and establish a condition of security.

Expedition under Mardonius (chs. 43-47), who conquers the Thasians and Macedonians, but returns after losing his fleet off Athos. Darius sends heralds to Greece to demand submission. The Aeginetans accede to his demands, and are accused before the Spartans by the Athenians. Cleomenes goes to Aegina to demand the rendition of the most guilty, but meets with a rebuff, through the instigation of Demaratus.

Digression upon the kings of Sparta, and history of Cleomenes and Demaratus (chs. 51–93):—Origin of the double monarchy. Prerogatives of the Spartan kings. Story of the birth of Demaratus, and how he was deposed through the machinations of Cleomenes. The Aeginetans deliver ten hostages to the Athenians. Cleomenes goes mad and commits suicide. His heinous deed in Argolis. The Athenians refuse to deliver the Aeginetan hostages to Leotychides, notwithstanding his story of Glaucus. Some details of warfare between Athens and Aegina.

Expedition of Datis and Artaphernes (chs. 94-120):— These commanders are sent by Darius to bring the Athenians and Eretrians into his presence. From Ionia they cross the Aegean, enslave Naxos, respect Delos, capture Eretria, and land at Marathon. The Athenians send to Sparta for aid, march under the command of Miltiades to Marathon, where they are joined by the Plataeans, engage with the enemy and defeat them. The Persians retire to Asia, carrying with them the Eretrians.

The Alcmaeonidae defended from the charge of treachery to Athens. Origin of their wealth. Wooing of Agarista. Miltiades conducts an expedition against Paros, is wounded, returns, is tried for deceit, and dies of his wound. The Pelasgians in Attica and Lemnos (chs. 121–140).

BOOK VII. POLYMNIA.

Expedition of Xerxes and battle of Thermopylae.

Darius prepares a more powerful armament for the invasion of Greece, but his designs are frustrated by death (chs. 1-4).

Xerxes succeeds to the throne. Calls an assembly in which his father's plans are discussed. His dreams. Preparations of unexampled magnitude. Canal constructed at Athos. March from Critalla to Sardis. The bridges of the Hellespont. Advance to Abydos. Conversation with Artabanus. The bridges crossed. March to Doriscus. Numbers and description of the host. Xerxes questions Demaratus, advances to Acanthus and thence to Therma. Visits Tempe (chs. 5–130).

Condition of affairs in Greece (chs. 131–178):—The Thessalians, Boeotians, and many others medize. Athenians the saviours of Hellas. The oracles and the wooden wall which Themistocles explains as referring to the ships. Congress of deputies at the Isthmus. Argos refuses to aid the cause. No help obtained from Gelon, Corcyra, or Crete. A force is sent to defend Tempe, but this retreats upon hearing of a pass in the rear. The fleet sent to Artemisium, and Leonidas with a force to Thermopylae.

Advance-guard of the Persian fleet start from Therma. First bloodshed. Forces of Xerxes recapitulated. A storm strikes the Persian fleet off Pelion, and destroys four hundred vessels. The remainder proceed to the Pagasaean gulf. Xerxes marches through Thessaly to Trachis. Leonidas and his forces. They defend themselves for two days. Ephialtes betrays the path over the mountain, by which Hydarnes marches to the rear of the Greeks. The Spartans and Thespians die at their post. Conduct of the Thebans. Monument at Thermopylae. Xerxes advised by Demaratus to send a fleet to Cythera, but without success. Insult to the body of Leonidas (chs. 179–239).

BOOK VIII. URANIA.

Artemisium and Salamis. Retreat of Xerxes.

Three indecisive engagements of the fleet at Artemisium.

Two hundred Persian vessels sent round Euboea destroyed in

a storm. The Greek fleet retires to Salamis. Xerxes marches into Boeotia and sends a detachment against Delphi, which fails of its purpose. The Athenians abandon their city for Salamis and Troezene. Attica ravaged and the Acropolis taken. Themistocles prevents the Greek fleet from withdrawing from Salamis. Artemisia's advice to Xerxes. His fleet surrounds Salamis. Tidings of this brought to the Greeks by Aristides. Battle of Salamis, and defeat of the Persian fleet, which is then despatched to the Hellespont. The Greeks pursue but a short distance (chs. 1–106).

Xerxes leaves Mardonius with three hundred thousand chosen troops, and proceeds overland to the Hellespont, losing most of his force on the way. The Greeks share the spoil. Honors to Themistocles. Xerxes' fleet watches Ionia. Mardonius sends Alexander of Macedon to the Athenians. His proposals spurned with noble resolution (chs. 107–144).

BOOK IX. CALLIOPE.

Plataeae and Mycale.

Mardonius, in the following spring, again invades Attica and occupies Athens. After much delay the Spartans take the field under Pausanias. Mardonius retreats into Boeotia. The Greeks encamp near Plataeae. The auspices unfavorable, but Mardonius resolves on giving battle. Alexander apprises the Athenians of this decision. Amompharetus. Battle of Plataeae. Mardonius falls, and the Persians fly to their camp, which is stormed and taken. Anecdotes of the battle (chs. 1–89).

The Greek fleet under Leotychides advances to the Ionian coast. The Persian squadron draws up on shore at Mycale. The Greeks land and obtain a complete victory. They proceed to the Hellespont. Intrigues in the court of Xerxes. Leotychides finding the bridges destroyed by a storm withdraws to Greece. The Athenians besiege and capture Sestos, and then likewise return to their homes (chs. 90–122).

SUMMARY OF THE HERODOTEAN DIALECT.

CONSONANT CHANGES.

 κ for π in all pronominal adjectives and adverbs formed from the stem πο: κοῖος, ὁκοῖος, κόσος, κόπερος, κῷ, etc., except in ὁποδαπός.

κ for χ: δέκομαι, οὐκί.

τ for θ: αὖτις, but αὖθι in αὐθιγενής.

ξ for κ: ξυνός (more frequently κοινός).

 ξ for $\sigma\sigma$: διξός, τριξός (but never $\xi \dot{\nu} \nu$ for $\sigma \dot{\nu} \nu$, nor $\tau \tau$ for $\sigma \sigma$).

2. Transfer of aspiration: $\dot{\epsilon}\nu\theta\alpha\tilde{\nu}\tau\alpha$, $\dot{\epsilon}\nu\theta\epsilon\tilde{\nu}\tau\epsilon\nu$, $\kappa\iota\theta\dot{\omega}\nu$.

- 3. A smooth mute remains unchanged before the rough breathing: note this especially with the prepositions ἀντί, ἀπό, ἐπί, κατά, μετά, ὑπό, with elision of the final vowel, and in οὐκ. Except ἀφήσειν (on account of the allusion to) ᾿Αφέται, vii. 193 (but ἀπεῖτο viii. 49, etc.), ἔφορος.
- Euphonic changes not made: ἴĉμεν, ὀδμή.—Abridgment: γίνομαι for γίγνομαι, γινώσκω for γιγνώσκω.

VOWEL CHANGES.

- 5. η (η) for $\bar{a}$ (φ): a. in the endings of the 1st decl.; here are to be included the adverbs, $\lambda \dot{a}\theta \rho y$, $\lambda \dot{i}\eta \nu$, $\pi \dot{\epsilon}\rho \eta \nu$.
  - b. in the tenses of verbs in $\dot{\alpha}\omega$ out of the present system, and in their derivatives, as $\dot{\epsilon}\theta\nu\mu\dot{\iota}\eta\sigma\epsilon$, $\theta\nu\mu\iota\eta\tau\dot{\eta}\rho\iota\nu\nu$, $\dot{\alpha}\pi\dot{\epsilon}\delta\rho\eta$, $\pi\epsilon\iota\rho\eta\theta\ddot{\eta}\nu\alpha\iota$.
  - c. for a stem ā: ἄκρητος, νεηνίης, πρήσσω, Εὐφρήτης, θώρηξ, διήκονος, τριήκοντα, λοχηγός, but ἰθāγενής.
  - d. in derivative syllables: Σαρδιηνός, Παρνησσός, Σπαρτήτης.
- 6. η for α. πρύμνη, πρώρη,—in the substantives in εια from adjectives in ής, as ἀληθείη, ὑγιείη, and in those in οια from adjs. in οος, as εὐνοίη, προνοίη.
- 6 for α: ἔρσην, τέσσερες; εω for αο, αω: λεώς, Λεωνίδης, Ποσειδέων; for θεάομαι, θηέομαι is used.
- 8. ϵ for η : ϵ σσόω (= $\dot{\eta}\tau\tau\dot{\alpha}\omega$, but always $\ddot{\eta}$ σσων), $\mu\dot{\epsilon}\nu$ for $\mu\dot{\eta}\nu$.
- 9. ε for ο: πεντηκόντερος.

INTRODUCTION.

10. ϵ for ϵ ι: κρέσσων, μέζων, πλέων, ἔργω, δέξω, ἐς, ἐπιτήδεος, and the fem. of adjectives in $v_{\mathcal{G}}$; θήλεα, ταχέα.

11. ει for ε: ζειαί, εἴριον, ξεῖνος, δείρω, εἴρομαι, εἴνεκα.

12. $\epsilon \iota$ for $\epsilon v(\gamma)$: $\epsilon "\nu \alpha \tau \circ \varsigma$, $\epsilon \pi \epsilon "\nu v \circ \theta \alpha \iota$, $\epsilon \nu \epsilon "\kappa \alpha \iota$.

13. α for ε: μέγαθος, τάμνω, τράπω (pres. and impf.).

14. a for η: ἀμφισβατέω, μεσαμβρίη, λάξομαι, λάμψομαι.

15. a for o: ἀρρωδέω, ἀρρωδίη.

16. ι for ε: ἱστίη, ἐπίστιος.

17. ι for ιε: ἰρός, ἰροφάντης; but ἀρχιερεύς.

18. ι for $\epsilon \upsilon$: $i\theta \dot{\nu}\varsigma$, $i\theta \dot{\nu}\nu \omega$.

19. ω for ϵ and α : $\pi \lambda \dot{\omega} \omega$ (but more frequently $\pi \lambda \dot{\epsilon} \omega$), $\zeta \dot{\omega} \omega$ (also $\zeta \dot{\alpha} \omega$).

20. ω for αυ: διαφώσκω, τρῶμα.

21. ω for on: ὀγδώκοντα. On the other hand, ἀλλογνώσας, ἐννώσας, ἐννενώκασι, ἐνένωτο, would, on account of the accent, probably be derived more correctly from the simple stem νο- (γνο-) than from νοε-; so, also, ἔβωσα, ἐβώσθην, βεβωμένος, from βο- instead of βοα-.

22. ω for ov: $\tilde{\omega}\nu$ ($\gamma\tilde{\omega}\nu$, $o\tilde{v}\kappa\omega\nu$).

23. ηυ for αυ: νηῦς, νηυσί.

24. ou for o: $\gamma o \dot{\nu} \nu a \tau a$, $\mu o \ddot{\nu} \nu o \varsigma$, $\nu o \ddot{\nu} \sigma o \varsigma$, $o \ddot{\nu} \rho o \varsigma$ (= $\ddot{o} \rho o \varsigma$, but $\ddot{o} \rho o \varsigma$).

25. ωυ for αυ: θῶυμα, ἐμεωυτοῦ, ὡυτός, τώυτό.

HIATUS.

26. The external hiatus (between two words) is not avoided either by arrangement of the words (as among the Attic writers after Isocrates) or by the customary aids, except with οὐ, which in general is changed to the stronger οὖκ.

27. Elision and crasis are comparatively uncommon. Peculiar changes are δ ἀ into ὡ: ὑνήρ, ὑντός; τὸ ἀ into τὼ: τὼπό, τὼληθές.

28. ν movable is lacking throughout, even in $\xi\nu\varepsilon\rho\theta\varepsilon$, $\delta\pi\iota\sigma\theta\varepsilon$, $\pi\rho\delta\sigma\theta\varepsilon$, $\varepsilon\mu\pi\rho\sigma\sigma\theta\varepsilon$, $\varepsilon\pi\varepsilon\rho\theta\varepsilon$, in which the local sense of the ending is nearly extinct; otherwise in general ε .

29. ς movable is wanting in $\ddot{\alpha}\chi\rho\iota$, $\mu\dot{\epsilon}\chi\rho\iota$, $\sigma\ddot{\upsilon}\tau\omega$, not in $\dot{\alpha}\tau\rho\dot{\epsilon}\mu\alpha\varsigma$, π σ $\delta\lambda\dot{\alpha}\kappa\iota\varsigma$.

30. Since the distaste for internal hiatus is much less strong than in Attic, as well in inflection as in word-formation, concurrent vowels are often not contracted, and diphthongs are sometimes resolved (diæresis).

31. Contraction does not take place in-

αε: ἀέκων, ἄεθλος, ἀεθλέω (but ἀργός).

αει: ἀεικής, ἀείδω, ἀείρω.

 $\epsilon \alpha$: ἔαρ, ἐπεάν (but always ἤν and ἐπειδάν).

εε: ρέεθρον.

εο: in words of 2d decl. in εος, εον, as χρύσεος, ὀστέον.

οε: προέχω, δημιοεργός.

90: in words of 2d decl. in **905**, as $\pi\lambda\delta\theta$ c.

SUMMARY OF THE HERODOTEAN DIALECT. XXV

32. Resolution:

οι into οι: ὅις, ὀιστός.

q into αι: 'Αίδης, ἀίσσω.

η into ηι: δηιόω, χρηίζω, ληιστής.

φ into ωι: πατρώιος, πρωί; but ζώον, etc.

✓33. Resolution with strengthening:

αι into ηι: Θρηιξ, ρηίδιος.

ει into ηι: κληίω, λήιτον; in nouns in εια from verbs in είω, as βασιληίη, στρατηίη; adjectives in είος, as ἀνδρήιος, Κήιος; neuters in είον, as μαντήιον. Here belongs πολιήτης (for πολίτης).

INFLECTION.

34. The dual is not used in either declension or conjugation.

FIRST DECLENSION.

35. Final ā changes to η: σοφίη, ἰσχυρή, μιῆς.

36. Masculines in ης form the gen. sing. in εω: νεηνίης, νεηνίεω; those in έης dropping the ε: βορέης, βορέω.

37. In the acc. sing, the words ἀκινάκης, δεσπότης, and many proper names in ηs, waver between the endings ην and εα: Γύγην, Γύγεα.

- 38. The gen. pl. changes the original άων into έων: γνωμέων. This is also true of all fem. adjectives (except those in os), numerals, pronouns, and participles, whether they have the same form as the masc. or not: πολλέων, τουτέων, ἐουσέων. Barytones shorten εέων to έων: θηλέων.
- 39. The ending of the dat. pl. is now.

SECOND DECLENSION.

40. The ending of the dat. pl. is our.

41. $\lambda \epsilon \dot{\omega} c$, $\delta i \mu \nu \epsilon \omega c$, and proper names like $M \epsilon \nu \dot{\epsilon} \lambda \epsilon \omega c$, $\dot{A} \mu \phi \iota \dot{a} \rho \epsilon \omega c$, follow the Attic declension, but $\kappa \dot{a} \lambda o c$, $\lambda a \gamma \dot{o} c$, $\nu \eta \dot{o} c$, $\ddot{i} \lambda \epsilon o c$, $\pi \lambda \dot{\epsilon} o c$, are regular.

THIRD DECLENSION.

42. While the inflection of the consonant stems does not exhibit departures from the usual forms, it is the essential peculiarity of the vowel stems that they do not in general contract with the vowel endings.

43. Neuters in os, as μέγαθος, μεγάθεος, -εϊ, etc. (but δέους).

44. Adjectives in ης, as ἀληθής, ἀληθέος, -έι, etc. Proper names in κλέης drop the ε, as Θεμιστοκλέος, etc.

45. Feminines in ω and ως are formed as in Attic, except in the four accusatives, Βουτοῦν, Ἰοῦν, Λητοῦν, Τιμοῦν.

- 46. Nouns in ις, as πόλις, πόλιος, πόλι, πόλιες, πολίων, πόλιας and πόλίς.
- 47. Substantives in us, vos, form the acc. pl. in vas or $\bar{v}_s$. Those in us, ϵos , as $\pi \tilde{\eta} \gamma v c$, $-\epsilon oc$, $-\epsilon \tilde{v}$, -v v, $-\epsilon \epsilon c$, $-\epsilon \omega v$, $-\epsilon \sigma c$, $-\epsilon \alpha c$.

- 48. Those in $\epsilon \hat{\mathbf{v}} \mathbf{s}$, as $\beta \alpha \sigma i \lambda \hat{\mathbf{e}} \hat{\mathbf{v}} \mathbf{s}$, $-\hat{\mathbf{e}} \mathbf{o} \mathbf{s}$, $-\hat{\mathbf{e}} \mathbf{a}$, $-\hat{\mathbf{e}} \hat{\mathbf{e}}$, $-\hat{\mathbf{e}} \hat{\mathbf{e}} \mathbf{s}$, $-\hat{\mathbf{e}} \hat{\mathbf{e}}$
- 49. Neuters in as: κέρας, κέρεος, -εῖ, -εα, -έων.
- 50. Anomalous forms: νηῦς, νεός, νηἱ, νέα, νέες, νεῶν, νηυσί, νέας ; μεἰς (for μήν), but μηνός, μηνἱ, etc. Instead of πολύς, except in composition, πολλός is uniformly found.

COMPARISON.

51. The following adjectives, which change the quantity of the vowel before the ending os, still retain the usual form of comparison: ἐπιτή-δεος, ἐπιτηδεότερος; οἰκήιος, ἀνδρήιος; ἰρός, ἱρώτατος. πολλός has πλέων, neutr. πλέον and πλεῦν, πλεῦνος, πλέονι, etc.

NUMERALS.

52. δύο: gen. δύο and δυῶν; dat. δύο and δυοῖσι; acc. δύο; τέσσερες, τέσσερα; δυώδεκα and δύο καὶ δέκα.

PRONOUNS.

53. Personal:

```
Sing. gen. \dot{\epsilon}\mu\dot{\epsilon}o and \dot{\epsilon}\mu\dot{\epsilon}v, enclitic \mu\dot{\epsilon}v.
                    σέο
                                " σεῦ.
                                                                σευ.
                                                                ε'n.
                    wanting,
           Dat. ooi.
                                                               TOL.
           Acc.
                                                                \mu \iota \nu \ (= a \dot{v} \tau \acute{o} \nu, \dot{\epsilon} \omega v \tau \acute{o} \nu).
Plur. gen. \dot{\eta}\mu\dot{\epsilon}\omega\nu.
                    ύμέων.
                    σφέων.
                                                              σφεων.
           Dat. \sigma\phiiσι (= \dot{\epsilon}\omega\nu\tauοῖσι), " \sigma\phiι (=\alpha\dot{\nu}\tauοῖσι).
           Αςς. ημέας.
                    ύμέας.
                    σφέας, σφέα,
                                                    " σφεας, σφεα.
```

- 54. Reflexive: ἐμεωυτοῦ, σεωυτοῦ, ἐωυτοῦ, etc.
- 55. Demonstrative: ὅδε, ἥδε, form in the dat. pl. τοισίδε, τησίδε. The article has still a demonstrative force in certain connections. Κεῖνος occurs by the side of ἐκεῖνος, and generally with a stronger tone (as θέλειν by the side of ἐθέλειν).
- 56. Relative: except ὅς, ης, οῖ, αῖ, the other cases are the same as the article: τό, τοῦ, τῆς, τά, τῶν, etc. These initial consonant forms occur also with such prepositions as end in consonants, ἐν, ἐκ, ἐς, πρός, σύν, and with περί, which then always suffers anastrophe, τοῦ πέρι, while πρό, ὑπέρι, do not happen to occur with the relative. But after those prepositions whose final vowel can be elided, the relative is regularly the Attic οῦ, ῆς, ὡν, etc., and also in the temporal phrases ἐν ῷ, ἐς ὄ, ἐξ οῦ, and the local ἐς ὅ, μέχρι οῦ. Yet, while ἐκ is found eighteen times before τοῦ, τῆς, τῶν, ἐξ appears nine times before οὖ, ἦς, ὧν.

- **ὅστις** has nowhere the initial τ . Corresponding to the pron. τ **ις**, there are formed ᠖τεν, ὅτεψ, ὅτεψ, ὅτεψ, ⋄τεψ, ⋄τεψ, and ασα.
- 57. Interrogative: τίς, τεῦ, τέψ, also τίνι, τέων, τέοισι, and similar forms of the indefinite, except in accent.

CONJUGATION.

AUGMENT.

- 58. The not uncommon iterative imperfects and agrists in σκον, σκόμην, remain wholly without augment, as ποιέεσκον, λάβεσκον, ἔχεσκον.
- 59. The syllabic augment falls away only in a small number of pluperfects, as ἀναβεβήκεε, καταλέλειπτο. κτᾶσθαι makes the perf. ἔκτημαι, plupf. ἐκτήμην. χοῆν is more frequent than ἐχρῆν. βούλομαι and μέλλω augment with ε, δύναμαι oftener with ε than η.
- 60. In the use of the temporal augment great inequality prevails, which probably only in part falls to the charge of the transcribers. The majority of verbs beginning with a vowel are augmented
  - a. With some, the augment is wanting throughout: $\alpha i \rho i \omega$, $i \tilde{\omega}$, etc.
  - b. With others, only in particular forms: $\tilde{a}\gamma\omega$, $\tilde{\epsilon}\lambda\kappa\omega$, $\tilde{\epsilon}\pi\omega$, etc.
  - c. Others, still, fluctuate between augmented and unaugmented forms: ἀγγέλλω, ἐπίσταμαι, ἔργω, etc.
- 61. Peculiarities: ὁρέω, impf. ὥρων, ἔωθα, ἐόργεε, οἶκα. Instead of the temporal augment, αἰρέω takes the Attic reduplication in ἀραίρηκα, ἀραίρημαι.

ENDINGS.

- 62. The plupf, act, has in the sing. εα (εας), εε, in the pl. έατε: ἐώθεα, ἐπεπόμφεε, συνηδέατε.
- 63. Besides the ending ειαν (3d pl. opt. aor.), αιεν occurs very rarely, never αις, αι, for ειας, ειε. In the passive, είησαν interchanges frequently with εῖεν.
- 64. The endings of the fut. of liquid verbs remain uncontracted, as σημανέω μενέομεν; likewise the following endings εαι, αο, εο of the 2d sing. pass. and mid.: φαίνεαι, ἰδέξαο, εἴρεο, ἐγένεο. But by the side of εο the contraction ευ also occurs, especially in the imperative: εἴλευ, πύθευ. Further, in the aor. subj. pass. έω, έωμεν, έωσι, remain open. On the other hand, the Attic fut. usually has contracted forms, or changes ου into ευ: νομιοῦμεν, κομιεύμεθα.
- 65. The ν of the opt. endings οιντο, αιντο, is changed regularly to α: ἀγοίατο, πειρψάτο.
- 66. Similarly, the 3d pl. perf. and plupf. pass., instead of being formed periphrastically in labial and palatal stems, adds the personal endings

directly to the stem, with the change of νται, ντο, to αται, ατο, and aspirate the final consonant of the stem: $\tau\epsilon\theta$ άφαται, ἐτετάχατο. The aspiration fails only in the forms belonging to <code>iκνέομαι</code>, as ἀπίκαται. ἀγωνίζω, χωρίζω, σκενάζω make ἀγωνίδαται, κεχωρίδαται, ἐσκενάδατο, since their stems end in δ .

67. The same change of the nasal is found also in pure verbs, but a final stem η then becomes ε: ἡγέαται, ἐκτέατο; according to the same analogy, we have κατέαται (for κάθηνται), ἐκέατο (for ἔκειντο).

FORMATION OF THE TENSES.

- 68. Verbs in ίζω form, as in Attic, a contracted fut. in ιῶ, ιοῦμαι, in which ευ often appears for ου: νομιοῦμεν, κομιεύμεθα. Similarly the verbs in άζω: ἀποδοκιμᾶ, δικᾶν; and analogically, ἐλῶ, ἐλᾶς, ἐλᾶ, ἐλῶσι, ἐλῶν.
- 69. Verbs in άω lengthen a in the fut. and following tenses to η, even though ι, ε, ρ precede: θεήσεαι, πειρήσομαι.
- 70. Liquid verbs have η instead of α: ἀποξηρηναι, ἐκέρδηνε.

VERBS IN Éw, áw, ów.

Verbs in εω remain in general uncontracted: ποιέω, ποιέχ. Exceptions: ἐθηεῖτο, τιθεῖ; varying: δεῖ, δεῖν, δέει, δέειν. But ευ often for εο: ποιεῦσι, ἐποίευν.

The imperative ending $\epsilon \epsilon \mathbf{o}$ is shortened to $\epsilon \mathbf{o}$: $\alpha i \tau \epsilon \mathbf{o}$, $\phi \circ \beta \epsilon \mathbf{o}$. The

pres. opt. act. ends in οιμι: ποιέσιμι; only vi. 35, ποιοίη.

72. Polysyllabic verbs in áω in the Ionic assume the inflection of verbs in έω, in the forms άω, αο, άου, e. g. ὑρέω, ὑρέουτες, ὑρέουτεν, which then remain uncontracted. Still this change is limited mainly to a few verbs: e. g. εἰρωτάω, κομάω, μηχανάομαι, ὑράω, ὑρμάομαι, σταθμάομαι, τολμάω, φοιτάω; and in these with exceptions: εο sometimes changes to ευ: εἰρώτευν. χράομαι has in some editions εω for εο, as ἐχρέωντο, χρεώμενος (but the texts vary greatly).

73. The verbs in άω retain everywhere as in Attic the contracted vowel ā, which otherwise in the Ionic dialect is changed to η. This is the case even in χρᾶν, χρᾶσθαι, κνᾶν, σμᾶται; cf. § 5. b. Yet διψῆν,

ζην are written. The pres. opt. has ψην, ψμην.

74. Verbs in 6ω follow the contraction of the Attic, only that ou not infrequently passes into ευ, except in the infinitive: ἐδικαίου, ἐλευθεροῦν, ἐδικαίευ.

VERBS IN ML.

- 75. Besides the inflections peculiar to these verbs, several forms occur, in part predominating, which are made from a present in ϵω, άω, όω, όω, όω.
- 76. τίθημι: τιθεῖ, τιθεῖσι, ἐτίθεα, ἐτίθεα; opt. aor. mid. προσθέοιτο, ὑποθέοιτο.
  ἵημι forms as from a pres. τω: ἵει, impf. ἵει, subj. ἀπίη, ἀπιέωσι;

SUMMARY OF THE HERODOTEAN DIALECT. XXIX

the compd. μετίημι makes the perf. ptc. μεμετιμένος, as if from μετίω. πίμπλημι: <math>λμπιπλεῖ, vii. 39; elsewhere regular, as πίμπλαμεν, πιμπλᾶσι, etc.

- 77. ἴστημ: ἱστὰ and ἵστησι, ἱστὰσι, impf. ἵστα and ἵστη. Perf. ἐστᾶσι, ptc. ἐστεώς (as τεθνεώς, though ἐστηκότων vi. 140; cf. viii. 79), ἐστῶσα and ἐστηκῦα, ἐστηκός (but τεθνεός), inf. ἐστὰναι. κίρνημι; κιρνᾶ.
- 78. δίδωμι: διδοῖς, διδοῖ (rarely δίδωσι), διδοῦσι, ἐδίδουν.
- 79. δείκνυμι: δεικνῦσι (as ἀπολλῦσι, κατεργνῦσι, συρρηγνῦσι, besides the rarer δεικνύουσι), ἐδείκνυε.—ζεύγνυμι: ζευγνύων, ἐζεύγνυον, as ἀπολλύεις, from ἀπόλλυμι.
- 80. In the 3d pl. pass. and mid. of the pres. and impf. of these verbs, as in those formed analogously, ν of the ending νται, ντο, often passes into α: τιθέαται, ἐτιθέατοι, ἐδεικνύατο. ανται, αντο, also change to ἐαται, ἐατο: ἰστέαται, ἰστέατο, ἐπιστέαται, ἐπιστέατο, δυνέαται, ἐδυνέατο.
- 81. The 2d aor. subj. act. remains uncontracted: θέω, θέωμεν, θέωσι.
- 82. $\epsilon i\mu i$, $\epsilon i c$, $\epsilon i \mu i \nu$, subj. $\epsilon \omega$, $\vec{\eta} c$, $\vec{\eta}$, $\epsilon \omega \sigma i$, opt. $\epsilon i \eta \sigma a \nu$ and $\epsilon i \epsilon \nu$ (once $\epsilon \nu i \epsilon \omega$, vii. 6), ptc. $\epsilon \omega \nu$, $\epsilon \omega \nu$, $\epsilon \omega \nu$, impf. $\epsilon \alpha$, $\epsilon \alpha \tau \epsilon$, more frequently $\epsilon \sigma \kappa \epsilon$, $\epsilon \sigma \kappa \omega \nu$, otherwise $\vec{\eta} \nu$.
- 83. είμι, impf. ήια, ήιε, ήισαν.
- 84. οίδα, οίδας, οίδαμεν and ἴδμεν (especially in the formula τῶν ἡμεῖς ἴδμεν), ἴσασι, subj. εἰδέω, εἰδέωμεν, εἰδέωσι, opt. εἰδείησαν and εἰδεῖεν, impf. ἤδεα, ἤδεε, ἤδέατε, ἤδεσαν, fut. εἰδήσω.

Clark # 1.

HERODOTUS.

BOOK VI.

Histiaeus in Sardis; his Flight to Chios.

'Αρισταγόρης μέν νυν Ίωνίην ἀποστήσας οΰτω τε-1 λευτά. Ίστιαίος δε ό Μιλήτου τύραννος μεμετιμένος ύπο Δαρείου παρήν ές Σάρδις. ἀπιγμένον δὲ αὐτον ἐκ τῶν Σούσων εἴρετο ᾿Αρταφέρνης ὁ Σαρδίων ὕπαρχος κατὰ κοῖόν τι δοκέοι Ίωνας ἀπεστάναι. ὁ δὲ οὔτε εἰδέ- 5 ναι έφη εθώυμαζε τε τὸ γεγονὸς ώς οὐδεν δήθεν των παρεόντων πρηγμάτων επιστάμενος. ό δε 'Αρταφέρνης όρεων αὐτὸν τεχνάζοντα εἶπε, εἰδώς τὴν ἀτρεκείην τῆς ἀποστάσιος, "ούτω τοι, Ίστιαῖε, ἔχει κατὰ ταῦτα τὰ πρήγματα· τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρραψας μὲν σύ, ὑπεδή-10 σατο δὲ 'Αρισταγόρης." 'Αρταφέρνης μὲν ταῦτα ἐς τὴν 2 άπόστασιν έχοντα είπε. Ίπτιωίος δε δείσας ώς συνιέντα 'Αρταφέρνεα ύπὸ τὴν πρώτην ἐπελθοῦσαν νύκτα ἀπέδρη ἐπὶ θάλασσαν, βασιλέα Δαρεῖον ἐξηπατηκώς. δς Σαρδώ νήσον την μεγίστην ύποδεξάμενος κατεργά- 5 σασθαι ὑπέδυνε τῶν Ἰώνων τὴν ἡγεμονίην τοῦ πρὸς Δαρείον πολέμου. διαβάς δὲ ἐς Χίον ἐδέθη ὑπὸ Χίων, καταγνωσθείς πρὸς αὐτῶν νεώτερα πρήσσειν πρήγματα ές αὐτοὺς ἐκ Δαρείου. μαθόντες μέντοι οἱ Χίοι τὸν πάντα λόγον, ώς πολέμιος εἴη βασιλέι, ἔλυσαν αὐτόν. 10 ένθαῦτα δὴ εἰρωτεόμενος ὑπὸ τῶν Ἰώνων ὁ Ἱστιαῖος 3 κατ' ὅ τι προθύμως οὕτω ἐπέστειλε τῶ ᾿Αρισταγόρη

ἀπίστασθαι ἀπὸ βασιλέος καὶ κακὸν τοσοῦτον εἴη "Ιωνας ἐξεργασμένος, τὴν μὲν γενομένην αὐτοῖσι αἰτίην οὐ 5 μάλα ἐξέφαινε, ὁ δὲ ἔλεγέ σφι ὡς βασιλεὺς Δαρεῖος ἐβουλεύσατο Φοίνικας μὲν ἐξαναστήσας ἐν τῆ Ἰωνίη κατοικίσαι, "Ιωνας δὲ ἐν τῆ Φοινίκη, καὶ τούτων εἵνεκα ἐπιστείλειε. οὐδέν τι πάντως ταῦτα βασιλέος βουλευσαμένου ἐδειμάτου τοὺς "Ιωνας.

Intrigues of Histiaeus; he Turns Pirate at Byzantium.

- 4 Μετὰ δὲ ὁ Ἱστιαῖος δι' ἀγγέλου ποιεύμενος Ἑρμίππου ἀνδρὸς ᾿Αταρνείτεω τοῖσι ἐν Σάρδισι ἐοῦσι Περσέων ἔπεμπε βυβλία, ὡς προλελεσχηνευμένων αὐτῷ ἀποστάσιος πέρι. ὁ δὲ Ἦρμιππος πρὸς τοὺς μὲν ἀπεσπέμφθη οὐ διδοῖ, φέρων δὲ ἐνεχείρισε τὰ βυβλία ᾿Αρταφέρνεϊ. ὁ δὲ μαθὼν ἄπαν τὸ γινόμενον ἐκέλευε τὸν ὙΕρμιππον τὰ μὲν παρὰ τοῦ Ἱστιαίου δοῦναι φέροντα τοῖσί περ ἔφερε, τὰ δὲ ἀμοιβαῖα τὰ παρὰ τῶν Περσέων ἀντιπεμπόμενα Ἱστιαίῳ ἐωυτῷ δοῦναι. τούτων δὲ γεσιονένων φανερῶν ἀπέκτεινε ἐνθαῦτα πολλοὺς Περσέων ὁ ᾿Αρταφέρνης.
- 5 Περὶ Σάρδις μὲν δὴ ἐγίνετο ταραχή. Ἱστιαῖον δὲ ταύτης ἀποσφαλέντα τῆς ἐλπίδος Χῖοι κατῆγον ἐς Μίλητον, αὐτοῦ Ἱστιαίου δεηθέντος. οἱ δὲ Μιλήσιοι, ἄσμενοι ἀπαλλαχθέντες καὶ ᾿Αρισταγόρεω, οὐδαμῶς πρόδυμοι ἢσαν ἄλλον τύραννον δέκεσθαι ἐς τὴν χώρην, οἶα ἐλευθερίης γευσάμενοι. καὶ δὴ νυκτὸς γὰρ ἐούσης βίŋ ἐπειρᾶτο κατιὼν ὁ Ἱστιαῖος ἐς τὴν Μίλητον, τιτρώσκεται τὸν μηρὸν ὑπό τευ τῶν Μιλησίων. ὁ μὲν δὴ ὡς ἀπωστὸς ἐκ τῆς ἐωυτοῦ γίνεται, ἀπικνέεται ὀπίσω ἐς ὑτὴν Χίον · ἐνθεῦτεν δέ, οὐ γὰρ ἔπειθε τοὺς Χίους ὥστε ἑωυτῶ δοῦναι νέας, διέβη ἐς Μυτιλήνην καὶ ἔπεισε Λεσε

βίους δοῦναί οἱ νέας. οἱ δὲ πληρώσαντες ὀκτὰ τριήρεας ἔπλεον ἄμα Ἱστιαίῳ ἐς Βυζάντιον, ἐνθαῦτα δὲ ἰζόμενοι τὰς ἐκ τοῦ Πόντου ἐκπλεούσας τῶν νεῶν ἐλάμβανον, πλὴν ἢ ὅσοι αὐτῶν Ἱστιαίῳ ἔφασαν ἔτοιμοι εἶναι 15 πείθεσθαι.

The Persians before Miletus; Ionian Fleet; Secret Overtures.

'Ιστιαίος μέν νυν καὶ Μυτιληναίοι ἐποίευν ταῦτα. 6 έπὶ δὲ Μίλητον αὐτὴν ναυτικὸς πολλὸς καὶ πεζὸς ἦν στρατός προσδόκιμος · συστραφέντες γάρ οί στρατηγοί τῶν Περσέων καὶ ἐν ποιήσαντες στρατόπεδον ἤλαυνον έπὶ τὴν Μίλητον, τἆλλα πολίσματα περὶ ἐλάσσονος 5 ποιησάμενοι. τοῦ δὲ ναυτικοῦ Φοίνικες μὲν ἦσαν προθυμότατοι, συνεστρατεύοντο δὲ καὶ Κύπριοι νεωστὶ κατεστραμμένοι καὶ Κίλικές τε καὶ Αἰγύπτιοι. οἱ μὲν δὴ 7 έπὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν ἄλλην Ἰωνίην ἐστρατεύοντο. "Ιωνες δὲ πυνθανόμενοι ταῦτα ἔπεμπον προβούλους σφέων αὐτῶν ἐς Πανιώνιον. ἀπικομένοισι δὲ τούτοισι ἐς τούτον τὸν χώρον καὶ βουλευομένοισι ἔδοξε πεζὸν μὲν 5 στρατὸν μή συλλέγειν ἀντίξοον Πέρσησι, ἀλλὰ τὰ τείχεα ρύεσθαι αὐτοὺς Μιλησίους, τὸ δὲ ναυτικὸν πληροῦν ύπολιπομένους μηδεμίαν των νεων, πληρώσαντας δὲ συλλέγεσθαι τὴν ταχίστην ἐς Λάδην προναυμαχήσοντας της Μιλήτου. η δὲ Λάδη ἐστὶ νησος σμικρη ἐπὶ 10 τη πόλι τη Μιλησίων κειμένη. μετά δὲ ταῦτα πεπλη- 8 ρωμένησι τήσι νηυσί παρήσαν οί Ίωνες, σύν δέ σφι καί Αἰολέων ὅσοι Λέσβον νέμονται. ἐτάσσοντο δὲ ὧδε. τὸ μὲν πρὸς τὴν ἡῶ εἶχον κέρας αὐτοὶ Μιλήσιοι, νέας παρεχόμενοι ογδώκοντα · είχοντο δε τούτων Πριηνέες 5 δυώδεκα νηυσὶ καὶ Μυήσιοι τρισὶ νηυσί, Μυησίων δὲ Τήιοι είχοντο έπτακαίδεκα νηυσί, Τηίων δὲ είχοντο Χίοι

έκατὸν νηυσί· πρὸς δὲ τούτοισι Ἐρυθραῖοί τε ἐτάσσοντο καὶ Φωκαέες, Ἐρυθραῖοι μὲν ὀκτὼ νέας παρεχόμενοι, 10 Φωκαέες δὲ τρεῖς Φωκαέων δὲ εἴχοντο Λέσβιοι νηυσὶ ἑβδομήκοντα· τελευταῖοι δὲ ἐτάσσοντο ἔχοντες τὸ πρὸς

έβδομήκοντα · τελευταῖοι δὲ ἐτάσσοντο ἔχοντες τὸ πρὸς ἐσπέρην κέρας Σάμιοι ἑξήκοντα νηυσί. πάντων δὲ τούτων ὁ σύμπας ἀριθμὸς ἐγένετο τρεῖς καὶ πεντήκοντα καὶ

9 τριηκόσιαι τριήρεες. αὖται μὲν Ἰώνων ἦσαν, τῶν δὲ βαρβάρων τὸ πλῆθος τῶν νεῶν ἦσαν έξακόσιαι. ὡς δὲ καὶ αὖται ἀπίκατο πρὸς τὴν Μιλησίην καὶ ὁ πεζός σφι ἄπας παρῆν, ἐνθαῦτα οἱ Περσέων στρατηγοὶ πυθόμενοι

5 τὸ πλήθος τῶν Ἰάδων νεῶν καταρρώδησαν μὴ οὐ δυνατοὶ γένωνται ὑπερβαλέσθαι, καὶ οὕτω οὕτε τὴν Μίλητον οἷοί τε ἔωσι ἐξελεἷν μὴ οὐκ ἐόντες ναυκράτορες, πρός τε Δαρείου κινδυνεύσωσι κακόν τι λαβεῖν. ταῦτα ἐπιλεγόμενοι, συλλέξαντες τῶν Ἰώνων τοὺς τυράννους, οἳ

10 ύπ' 'Αρισταγόρεω μεν τοῦ Μιλησίου καταλυθέντες τῶν ἀρχέων ἔφευγον ἐς Μήδους, ἐτύγχανον δε τότε συστρατευόμενοι ἐπὶ τὴν Μίλητον, τούτων τῶν ἀνδρῶν τοὺς παρεόντας συγκαλέσαντες ἔλεγόν σφι τάδε '' ἄνδρες ''Ιωνες, νῦν τις ὑμέων εὖ ποιήσας φανήτω τὸν βασιλέος

15 οἶκον· τοὺς γὰρ έωυτοῦ ἕκαστος ὑμέων πολιήτας πειράσθω ἀποσχίζων ἀπὸ τοῦ λοιποῦ συμμαχικοῦ. προϊσχόμενοι δὲ ἐπαγγείλασθε τάδε, ὡς πείσονταί τε ἄχαριοὐδὲν διὰ τὴν ἀπόστασιν, οὐδέ σφι οὔτε τὰ ἱρὰ οὔτε τὰ ἴδια ἐμπεπρήσεται, οὐδὲ βιαιότερον ἕξουσι οὐδὲν ἡ πρό-

20 τερον είχον. εἰ δὲ ταῦτα μὲν οὐ ποιήσουσι, οἱ δὲ πάντως διὰ μάχης ἐλεύσονται, τάδε ἤδη σφι λέγετε ἐπηρεάζοντες, τά περ σφέας κατέξει, ὡς ἐσσωθέντες τῆ μάχη ἐξανδραποδιεῦνται, καὶ ὡς σφεων τοὺς παῖδας ἐκτομίας ποιήσομεν, τὰς δὲ παρθένους ἀνασπάστους ἐς Βάκτρα, καὶ 10 ὡς τὴν χώρην ἄλλοισι παραδώσομεν." οἱ μὲν δὴ ἔλεγον

τάδε, τῶν δὲ Ἰωνων οἱ τύραννοι διέπεμπον νυκτὸς ἔκαστος ἐς τοὺς ἑωυτοῦ ἐξαγγελλόμενος. οἱ δὲ Ἰωνες, ἐς τοὺς καὶ ἀπίκοντο αὖται αἱ ἀγγελίαι, ἀγνωμοσύνη τε διεχρέοντο καὶ οὐ προσίεντο τὴν προδοσίην, ἑωυτοῖσι 5 δὲ ἕκαστοι ἐδόκεον μούνοισι ταῦτα τοὺς Πέρσας ἐξαγγέλλεσθαι.

Speech of Dionysius and its Result.

Ταῦτα μέν νυν ίθέως ἀπικομένων ἐς τὴν Μίλητον 11 των Περσέων εγίνετο μετά δε των Ίωνων συλλεχθέντων ές τὴν Λάδην ἐγίνοντο ἀγοραί, καὶ δή κού σφι καὶ άλλοι ήγορόωντο, εν δε δή καὶ ὁ Φωκαεύς στρατηγός Διονύσιος λέγων τάδε · "ἐπὶ ξυροῦ γὰρ ἀκμῆς ἔχεται 5 ήμιν τὰ πρήγματα, ἄνδρες Ίωνες, ἡ είναι έλευθέροισι ή δούλοισι, καὶ τούτοισι ώς δρηπέτησι · νῦν ὧν ὑμεῖς ην μεν βούλησθε ταλαιπωρίας ενδέκεσθαι, το παραχρημα μεν πόνος ύμιν έσται, οξοί τε δε έσεσθε ύπερβαλόμενοι τους εναντίους είναι ελεύθεροι εί δε μαλακίη 10 τε καὶ ἀταξίη διαχρήσησθε, οὐδεμίαν ὑμέων ἔχω ἐλπίδα μη οὐ δώσειν ύμέας δίκην βασιλέι της ἀποστάσιος. άλλ' έμοί τε πείθεσθε καὶ έμοὶ ύμέας αὐτοὺς έπιτρέψατε · καὶ ὑμῖν ἐγώ, θεῶν τὰ ἴσα νεμόντων, ὑποδέκομαι ή οὐ συμμίξειν τοὺς πολεμίους ή συμμίσγον-15 τας πολλον έλασσωθήσεσθαι." ταῦτα ἀκούσαντες οί 12 "Ιωνες επιτράπουσι σφέας αὐτοὺς τῷ Διονυσίω. ὁ δὲ άνάγων έκάστοτε έπὶ κέρας τὰς νέας, ὅκως τοῖσι ἐρέτησι χρήσαιτο διέκπλοον ποιεύμενος τήσι νηυσί δι' άλληλέων καὶ τοὺς ἐπιβάτας ὁπλίσειε, τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρης τ τὰς νέας ἔχεσκε ἐπ' ἀγκυρέων, παρείχε τε τοίσι "Ιωσι πόνον δι' ήμέρης. μέχρι μέν νυν ήμερέων έπτα έπείθοντό τε καὶ ἐποίευν τὸ κελευόμενον τῆ δὲ ἐπὶ ταύτη-

σι οί Ίωνες, οία ἀπαθέες ἐόντες πόνων τοιούτων τετρυ-10 μένοι τε ταλαιπωρίησί τε καὶ ήλίω, ἔλεξαν πρὸς έωυτοὺς τάδε · "τίνα δαιμόνων παραβάντες τάδε ἀναπίμπλαμεν; οίτινες παραφρονήσαντες καὶ ἐκπλώσαντες ἐκ τοῦ νόου ἀνδρὶ Φωκαέι ἀλαζόνι, παρεχομένω νέας τρεῖς, ἐπιτρέψαντες ήμέας αὐτοὺς ἔχομεν. ὁ δὲ παραλαβών 15 ήμέας λυμαίνεται λύμησι άνηκέστοισι, καὶ δὴ πολλοί μεν ημέων ες νούσους πεπτώκασι, πολλοί δε επίδοξοι τωυτὸ τοῦτο πείσεσθαί εἰσι, πρό τε τούτων τῶν κακῶν ημίν γε κρέσσον καὶ ὅ τι ὧν ἄλλο παθείν έστι, καὶ τὴν μέλλουσαν δουληίην ύπομειναι ήτις έσται, μάλλον ή τή 20 παρεούση συνέχεσθαι. φέρετε, τοῦ λοιποῦ μὴ πειθώμεθα αὐτοῦ." ταῦτα ἔλεξαν, καὶ μετὰ ταῦτα αὐτίκα πείθεσθαι οὐδεὶς ἤθελε, ἀλλ' οἷα στρατιὴ σκηνάς τε πηξάμενοι εν τη νήσω εσκιητροφέοντο καὶ εσβαίνειν οὐκ έθέλεσκον ές τὰς νέας οὐδ' ἀναπειρᾶσθαι.

Treachery of the Samians; Battle of Lade.

13 Μαθόντες δὲ ταῦτα τὰ γινόμενα ἐκ τῶν Ἰώνων οἱ στρατηγοὶ τῶν Σαμίων ἐνθαῦτα δὴ παρ' Αἰάκεος τοῦ Συλοσῶντος κείνους τοὺς πρότερον ἔπεμπε λόγους ὁ Αἰάκης κελευόντων τῶν Περσέων, δεόμενός σφεων ἐκλιτπεῖν τὴν Ἰώνων συμμαχίην· οἱ Σάμιοι ὧν ὁρέοντες ἐοῦσαν ἄμα μὲν ἀταξίην πολλὴν ἐκ τῶν Ἰώνων ἐδέκοντο τοὺς λόγους, ἄμα δὲ κατεφαίνετό σφι εἶναι ἀδύνατα τὰ βασιλέος πρήγματα ὑπερβαλέσθαι, εὖ δὲ ἐπιστάμενοι ὡς εἶ καὶ τὸ παρεὸν ναυτικὸν ὑπερβαλοίατο [τὸν 10 Δαρεῖον], ἄλλο σφι παρέσται πενταπλήσιον· προφάσιος ὧν ἐπιλαβόμενοι, ἐπείτε τάχιστα εἶδον τοὺς Ἰωνας οὐ βουλομένους εἶναι χρηστούς, ἐν κέρδεϊ ἐποιεῦντο περιποιῆσαι τά τε ἰρὰ τὰ σφέτερα καὶ τὰ ἴδια. ὁ δὲ Αἰάκης,

παρ' ότευ τοὺς λόγους ἐδέκοντο οἱ Σάμιοι, παῖς μὲν ἢν Συλοσώντος τοῦ Αἰάκεος, τύραννος δὲ ἐὼν Σάμου ὑπὸ 15 τοῦ Μιλησίου ᾿Αρισταγόρεω ἀπεστέρητο τὴν ἀρχὴν κατά περ οἱ ἄλλοι τῆς Ἰωνίης τύραννοι. τότε ὧν ἐπεὶ 14 έπέπλεον οί Φοίνικες, οί Ίωνες άντανηγον καὶ αὐτοὶ τὰς νέας έπὶ κέρας. ώς δὲ καὶ ἀγχοῦ ἐγίνοντο καὶ συνέμισγον άλλήλοισι, τὸ ἐνθεῦτεν οὐκ ἔχω ἀτρεκέως συγγρά-Ψαι οίτινες των Ἰώνων ἐγίνοντο ἄνδρες κακοὶ ἡ ἀγαθοὶ 5 έν τη ναυμαχίη ταύτη · άλλήλους γὰρ καταιτιῶνται · λέγονται δὲ Σάμιοι ἐνθαῦτα, κατὰ τὰ συγκείμενα πρὸς τὸν Αἰάκεα, ἀειράμενοι τὰ ἱστία ἀποπλώσαι ἐκ τῆς τάξιος ές την Σάμον, πλην ενδεκα νεών τουτέων δε οί τριήραρχοι παρέμενον καὶ ἐναυμάχεον ἀνηκουστήσαν-10 τες τοίσι στρατηγοίσι· καί σφι τὸ κοινὸν τῶν Σαμίων έδωκε διὰ τοῦτο τὸ πρηγμα ἐν στήλη ἀναγραφηναι πατρόθεν ώς ανδράσι αγαθοίσι γενομένοισι, καὶ έστι αὕτη ή στήλη ἐν τῆ ἀγορῆ. ἰδόμενοι δὲ καὶ Λέσβιοι τοὺς προσεχέας φεύγοντας τωυτό ἐποίευν τοῖσι Σαμίοισι 15 ως δὲ καὶ οἱ πλεῦνες των Ἰωνων ἐποίευν τὰ αὐτὰ ταῦτα.

Fate of the Chians and of Dionysius.

Τῶν δὲ παραμεινάντων ἐν τῆ ναυμαχίη περιέφθησαν 15 τρηχύτατα Χίοι ὡς ἀποδεικνύμενοί τε ἔργα λαμπρὰ καὶ οὐκ ἐθελοκακέοντες. παρείχοντο μὲν γάρ, ὥσπερ καὶ πρότερον εἰρέθη, νέας ἑκατόν, καὶ ἐπ' ἑκάστης αὐτέων ἄνδρας τεσσεράκοντα τῶν ἀστῶν λογάδας ἐπιβατεύον- 5 τας · ὁρέοντες δὲ τοὺς πολλοὺς τῶν συμμάχων προδιδόντας οὐκ ἐδικαίευν γίνεσθαι τοῖσι κακοῖσι αὐτῶν ὅμοιοι, ἀλλὰ μετ' ὀλίγων συμμάχων μεμουνωμένοι διεκπλέοντες ἐναυμάχεον, ἐς ὁ τῶν πολεμίων ἑλόντες νέας συχνὰς ἀπέβαλον τῶν σφετερέων τὰς πλεῦνας. Χίοι 16

μεν δή τησι λοιπησι των νεων ἀποφεύγουσι ές την έωυτων οσοισι δε των Χίων αδύνατοι ήσαν αι νέες ύπο τρωμάτων, οὖτοι δὲ ώς ἐδιώκοντο καταφυγγάνουσι πρὸς 5 την Μυκάλην. νέας μεν δη αὐτοῦ ταύτη ἐποκείλαντες κατέλιπον, οί δὲ πεζή ἐκομίζοντο διὰ τής ἡπείρου. ἐπειδή δὲ ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἐφεσίην κομιζόμενοι οἱ Χίοι, νυκτός τε γὰρ ἀπίκατο ἐς αὐτὴν καὶ ἐόντων τῆσι γυναιξί αὐτόθι θεσμοφορίων, ἐνθαῦτα δὴ οί Ἐφέσιοι, οὔτε προα-10 κηκοότες ώς είχε περί των Χίων ιδόντες τε στρατόν ές

την χώρην ἐσβεβληκότα, πάγχυ σφέας καταδόξαντες είναι κλώπας καὶ ιέναι ἐπὶ τὰς γυναῖκας, ἐξεβοήθεον πανδημεί καὶ έκτεινον τοὺς Χίους.

17 Οδτοι μέν τοίνυν τοιαύτησι περιέπιπτον τύχησι. Διονύσιος δε ο Φωκαεύς επείτε έμαθε των Ίωνων τὰ πρήγματα διεφθαρμένα, νέας έλων τρείς των πολεμίων ἀπέπλεε ες μεν Φώκαιαν οὐκέτι, εὖ εἰδως ως ἀνδραπο-5 διείται σὺν τῆ ἄλλη Ἰωνίη· ὁ δὲ ἰθέως ὡς εἶχε ἔπλεε ἐς Φοινίκην, γαύλους δὲ ἐνθαῦτα καταδύσας καὶ χρήματα λαβων πολλά έπλεε ές Σικελίην, δρμεόμενος δε ενθεύτεν ληιστής κατεστήκεε Ελλήνων μεν οὐδενός, Καργηδονίων δὲ καὶ Τυρσηνών.

Fall of Miletus; Sympathy of the Athenians.

18 Οί δὲ Πέρσαι ἐπείτε τῆ ναυμαχίη ἐνίκων τοὺς "Ιωνας, την Μίλητον πολιορκέοντες έκ γης καὶ θαλάσσης, καὶ ύπορύσσοντες τὰ τείχεα καὶ παντοίας μηχανάς προσφέροντες, αίρεουσι κατ' ἄκρης εκτω ετει ἀπὸ τῆς ἀποστά-5 σιος της 'Αρισταγόρεω καὶ ηνδραποδίσαντο την πόλιν, ώστε συμπεσείν τὸ πάθος τῷ χρηστηρίω τῷ ἐς Μίλητον 19 γενομένω. χρεομένοισι γὰρ 'Αργείοισι ἐν Δελφοῖσι περί

σωτηρίης της πόλιος της σφετέρης έχρησθη επικοινον

χρηστήριου, τὸ μὲν ἐς αὐτοὺς τοὺς ᾿Αργείους φέρου, τὴν δὲ παρενθήκην ἔχρησε ἐς Μιλησίους. τὸ μέν νυν ἐς τοὺς ᾿Αργείους ἔχον, ἐπεὰν κατὰ τοῦτο γένωμαι τοῦ λόγου, 5 τότε μνησθήσομαι τὰ δὲ τοῖσι Μιλησίοισι οὐ παρεοῦσι ἔχρησε, ἔχει ὧδε

καὶ τότε δή, Μίλητε, κακῶν ἐπιμήχανε ἔργων, πολλοίσιν δείπνόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρα γενήση, σαὶ δ' ἄλοχοι πολλοίσι πόδας νίψουσι κομήταις, νηοῦ δ' ἡμετέρου Διδύμοις ἄλλοισι μελήσει.

10

τότε δὴ ταῦτα τοὺς Μιλησίους κατελάμβανε, ὁκότε ἄνδρες μὲν οἱ πλεῦνες ἐκτείνοντο ὑπὸ τῶν Περσέων ἐόντων
κομητέων, γυναῖκες δὲ καὶ τέκνα ἐν ἀνδραπόδων λόγω
ἐγίνοντο, ἱρὸν δὲ τὸ ἐν Διδύμοισι καὶ ὁ νηός τε καὶ τὸ 15
χρηστήριον συληθέντα ἐνεπίμπρατο. τῶν δ' ἐν τῷ ἱρῷ
τούτῳ χρημάτων πολλάκις μνήμην ἑτέρωθι τοῦ λόγου
ἐποιησάμην. ἐνθεῦτεν οἱ ζωγρηθέντες τῶν Μιλησίων 20
ἤγοντο ἐς Σοῦσα. βασιλεὺς δέ σφεας Δαρεῖος κακὸν
οὐδὲν ἄλλο ποιήσας κατοίκισε ἐπὶ τῆ Ἐρυθρῆ καλεομένη
θαλάσση, ἐν Ἄμπη πόλι, παρ' ἢν Τίγρης ποταμὸς παραρρέων ἐς θάλασσαν ἐξίει. τῆς δὲ Μιλησίων χώρης 5
αὐτοὶ μὲν οἱ Πέρσαι εἶχον τὰ περὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ πεδίον, τὰ δὲ ὑπεράκρια ἔδοσαν Καρσὶ Πηδασεῦσι ἐκτῆσθαι.

Παθοῦσι δὲ ταῦτα Μιλησίοισι πρὸς Περσέων οὐκ 21 ἀπέδοσαν τὴν ὁμοίην Συβαρῖται, οῖ Λᾶόν τε καὶ Σκίδρον οἴκεον τῆς πόλιος ἀπεστερημένοι· Συβάριος γὰρ άλούσης ὑπὸ Κροτωνιητέων Μιλήσιοι πάντες ἡβηδὸν ἀπεκείραντο τὰς κεφαλὰς καὶ πένθος μέγα προσεθήκαντο· τὰ πόλιες γὰρ αὖται μάλιστα δὴ τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ἀλλήλησι ἐξεινώθησαν. οὐδὲν ὁμοίως καὶ ᾿Αθηναῖοι· ᾿Αθηναῖοι μὲν γὰρ δῆλον ἐποίησαν ὑπεραχθεσθέντες τῷ Μιλήτου

1*

άλωσι τη τε άλλη πολλαχη, και δη και ποιήσαντι 10 Φρυνίγω δράμα Μιλήτου άλωσιν καὶ διδάξαντι ές δάκρυά τε έπεσε τὸ θέητρον, καὶ έζημίωσάν μιν ώς άναμνήσαντα οἰκήια κακὰ χιλίησι δραχμήσι, καὶ ἐπέταξαν μηκέτι μηδένα χρασθαι τούτω τω δράματι.

Samians in Sicily; Betrayal of Zancle; Scythes.

22 - Μίλητος μέν νυν Μιλησίων ἢρήμωτο · Σαμίων δὲ τοῖσί τι ἔχουσι τὸ μὲν ἐς τοὺς Μήδους ἐκ τῶν στρατηγῶν τῶν σφετέρων ποιηθὲν οὐδαμῶς ἤρεσκε, ἐδόκεε δὲ μετά την ναυμαχίην αὐτίκα βουλευομένοισι, πρὶν ή σφι 5 ές την χώρην ἀπικέσθαι τὸν τύραννον Αἰάκεα, ές ἀποικίην ἐκπλέειν μηδὲ μένοντας Μήδοισί τε καὶ Αἰάκεϊ δουλεύειν. Ζαγκλαίοι γάρ οί ἀπὸ Σικελίης τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον πέμποντες ές τὴν Ἰωνίην ἀγγέλους ἐπεκαλέοντο τους 'Ιωνας ές Καλήν ἀκτήν, βουλόμενοι 10 αὐτόθι πόλιν κτίσαι Ἰώνων. ή δὲ Καλὴ αὕτη ἀκτὴ καλεομένη έστι μεν Σικελών, προς δε Τυρσηνίην τετραμμένη της Σικελίης. τούτων ων έπικαλεομένων οί Σάμιοι μοῦνοι Ἰωνων ἐστάλησαν, σὺν δέ σφι Μιλησίων οἱ ἐκπεφευγότες. ἐν ὧ τοιόνδε δή τι συνήνεικε γε-23 νέσθαι. Σάμιοι γὰρ κομιζόμενοι ἐς Σικελίην ἐγίνουτο έν Λοκροίσι τοίσι Ἐπιζεφυρίοισι, καὶ Ζαγκλαίοι αὐτοί τε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, τῷ οὔνομα ἦν Σκύθης, περικατ-

έατο πόλιν των Σικελών έξελειν βουλόμενοι. μαθών 5 δὲ ταῦτα ὁ 'Ρηγίου τύραννος 'Αναξίλεως, ὤστε τότε ἐὼν 🖽 💆 διάφορος τοίσι Ζαγκλαίοισι, συμμίξας τοίσι Σαμίοισι άναπείθει ώς χρεον είη Καλην μεν άκτην, επ' ην έπλεον, (έαν χαίρειν, την δε Ζάγκλην σχείν ἐοῦσαν ἔρημον ἀνδρών. πειθομένων δὲ τῶν Σαμίων καὶ σχόντων τὴν

10 Ζάγκλην, ένθαθτα οί Ζαγκλαΐοι, ώς ἐπύθοντο ἐγομένην

την πόλιν έωυτων, έβοήθεον αὐτη καὶ ἐπεκαλέοντο Ἱπποκράτεα τὸν Γέλης τύραννον ἢν γὰρ δή σφι οὖτος σύμμαχος. ἐπείτε δὲ αὐτοῖσι καὶ ὁ Ἱπποκράτης σὺν τη στρατιή ήκε βοηθέων, Σκύθην μεν τον μούναργον των Ζαγκλαίων ώς ἀποβαλόντα τὴν πόλιν ὁ Ἱπποκράτης 15 πεδήσας καὶ τὸν ἀδελφεὸν αὐτοῦ Πυθογένεα ἐς "Ινυκα πόλιν ἀπέπεμψε, τους δέ λοιπούς Ζαγκλαίους κοινολογησάμενος τοίσι Σαμίοισι καὶ ὅρκους δοὺς καὶ δεξάμενος προέδωκε. μισθός δέ οἱ ἢν εἰρημένος ὅδε ὑπὸ τῶν Σαμίων, πάντων τῶν ἐπίπλων καὶ ἀνδραπόδων τὰ ἡμίσεα 20 μεταλαβεῖν τῶν ἐν τῆ πόλι, τὰ δ' ἐπὶ τῶν ἀγρῶν πάντα Ίπποκράτεα λαγγάνειν. τοὺς μὲν δὴ πλεῦνας τῶν Ζαγκλαίων αὐτὸς ἐν ἀνδραπόδων λόγω εἶχε δήσας, τοὺς δὲ κορυφαίους αὐτῶν τριηκοσίους ἔδωκε τοῖσι Σαμίοισι κατασφάξαι· οὐ μέντοι οἵ γε Σάμιοι ἐποίησαν ταῦτα. 25 Σκύθης δὲ ὁ τῶν Ζαγκλαίων μούναρχος ἐκ τῆς "Ινυκος 24 έκδιδρήσκει ές Ίμέρην, έκ δὲ ταύτης παρῆν ές τὴν ᾿Ασίην καὶ ἀνέβη παρὰ βασιλέα Δαρείον. καί μιν ἐνόμισε Δαρείος πάντων ανδρών δικαιότατον είναι, όσοι έκ τής Έλλάδος παρ' έωυτον ἀνέβησαν· καὶ γὰρ παραιτησά- 5 μενος βασιλέα ές Σικελίην ἀπίκετο καὶ αὖτις ἐκ τῆς Σικελίης όπίσω παρά βασιλέα, ές δ γήραϊ μέγα όλβιος έων ετελεύτησε εν Πέρσησι. Σάμιοι δε άπαλλαχθέντες Μήδων ἀπονητὶ πόλιν καλλίστην Ζάγκλην περιεβεβλέατο. 10

Aeaces Rewarded; Histiaeus and the Chians; Portents.

Μετὰ δὲ τὴν ναυμαχίην τὴν ὑπὲρ Μιλήτου γενομέ- 25 νην Φοίνικες κελευσάντων Περσέων κατῆγον ἐς Σάμον Αἰάκεα τὸν Συλοσῶντος, ὡς πολλοῦ τε ἄξιον γενόμενον σφίσι καὶ μεγάλα κατεργασάμενον καὶ Σαμίοισι μού-

5 νοισι τῶν ἀποστάντων ἀπὸ Δαρείου διὰ τὴν ἔκκειψιν τῶν νεῶν τὴν ἐν τῷ ναυμαχίη οὔτε ἡ πόλις οὔτε τὰ ἱρὰ ένεπρήσθη. Μιλήτου δὲ άλούσης αὐτίκα Καρίην ἔσχον οί Πέρσαι, τὰς μὲν ἐθελοντὴν τῶν πολίων ὑποκυψάσας,

τὰς δὲ ἀνάγκη προσηγάγοντο.

26 Ταῦτα μὲν δὴ οὕτω ἐγίνετο. Ἱστιαίω δὲ τῷ Μιλησίω ἐόντι περὶ Βυζάντιον καὶ συλλαμβάνοντι τὰς Ἰώνων όλκάδας ἐκπλεούσας ἐκ τοῦ Πόντου ἐξαγγέλλεται τὰ περὶ τὴν Μίλητον γενόμενα. τὰ μὲν δὴ περὶ Ἑλλήσ-5 πουτου έχουτα πρήγματα έπιτράπει Βισάλτη 'Απολλοφάνεος παιδί 'Αβυδηνώ, αὐτὸς δὲ ἔχων Λεσβίους ἐς Χίον έπλεε, καὶ Χίων φρουρή οὐ προσιεμένη μιν συνέβαλε έν Κοίλοισι καλεομένοισι της Χίης χώρης. τούτων τε δη έφόνευσε συχνούς, καὶ τῶν λοιπῶν Χίων, οἶα δὴ κε-10 κακωμένων ἐκ τῆς ναυμαχίης, ὁ Ἱστιαῖος ἔχων τοὺς Λεσβίους ἐπεκράτησε, ἐκ Πολίχνης τῆς Χίων ὁρμεό-

27 μενος. φιλέει δέ κως προσημαίνειν, εὖτ' αν μέλλη μεγάλα κακὰ ἢ πόλι ἢ ἔθυεϊ ἔσεσθαι· καὶ γὰρ Χίοισι πρὸ τούτων (σημήια) μεγάλα έγένετο, τοῦτο μέν σφι πέμψασι ές Δελφούς χορον νεηνιέων έκατον δύο μοῦνοι 5 τούτων ἀπενόστησαν, τούς δὲ ὀκτώ τε καὶ ἐνενήκοντα αὐτῶν λοιμὸς ὑπολαβῶν ἀπήνεικε· τοῦτο δὲ ἐν τῆ πόλι τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον, ὀλίγον πρὸ τῆς ναυμαχίης, παισί γράμματα διδασκομένοισι ἐνέπεσε ή στέγη, ώστε άπ' έκατον και είκοσι παίδων είς μούνος ἀπέφυγε. ταῦ-10 τα μέν σφι σημήια ὁ θεὸς προέδεξε, μετὰ δὲ ταῦτα ή

ναυμαχίη ὑπολαβοῦσα ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε, ἐπὶ δὲ τη ναυμαχίη ἐπεγένετο Ἱστιαῖος Λεσβίους ἄγων· κεκακωμένων δὲ τῶν Χίων, καταστροφὴν εὐπετέως αὐτῶν

έποιήσατο.

Death of Histiaeus.

Ένθεῦτεν δὲ ὁ Ἱστιαῖος ἐστρατεύετο ἐπὶ Θάσον ἄγων 28 'Ιώνων καὶ Αἰολέων συγνούς. περικατημένω δέ οί Θάσον ήλθε αγγελίη ώς οἱ Φοίνικες αναπλέουσι ἐκ τῆς Μιλήτου ἐπὶ τὴν ἄλλην Ἰωνίην. πυθόμενος δὲ ταῦτα Θάσον μεν ἀπόρθητον λείπει, αὐτὸς δὲ ἐς τὴν Λέσβον 5 ήπείγετο ἄγων πᾶσαν τὴν στρατιήν. ἐκ Λέσβου δὲ λιμαινούσης οί της στρατιης πέρην διαβαίνει, έκ τοῦ 'Αταρνέος ως άμησων τον σίτον τόν τε ένθευτεν καὶ τον έκ Καίκου πεδίου του των Μυσών, έν δε τούτοισι τοίσι χωρίοισι ἐτύγχανε ἐων ' Αρπαγος ἀνὴρ Πέρσης στρατη- 10 γὸς στρατιής οὐκ ὀλίγης. ὅς οἱ ἀποβάντι συμβαλών αὐτόν τε Ἱστιαῖον ζωγρίη ἔλαβε καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ τὸν πλέω διέφθειρε. ἐζωγρήθη δὲ ὁ Ἱστιαῖος ὧδε. ώς 29 έμάχοντο οί Έλληνες τοίσι Πέρσησι έν τη Μαλήνη της 'Αταρνείτιδος χώρης, οί μεν συνέστασαν χρόνον επί πολλόν, ή δὲ ίππος ὕστερον όρμηθεῖσα ἐπιπίπτει τοῖσι Έλλησι. τό τε δη έργον της ίππου τοῦτο ἐγένετο, καὶ 5 τετραμμένων των Έλλήνων ὁ Ἱστιαῖος ἐλπίζων οὐκ άπολέεσθαι ύπὸ βασιλέος διὰ τὴν παρεοῦσαν άμαρτάδα φιλοψυχίην τοιήνδε τινα αναιρέεται · ώς φεύγων τε κατελαμβάνετο ύπὸ ἀνδρὸς Πέρσεω καὶ ώς καταιρεόμενος ύπ' αὐτοῦ ἔμελλε συγκεντηθήσεσθαι, Περσίδα γλῶσσαν 10 μετείς καταμηνύει έωυτὸν ώς εἴη Ἱστιαῖος ὁ Μιλήσιος. εί μέν νυν, ως εζωγρήθη, ἄχθη ἀγόμενος παρὰ βασιλέα 30 Δαρείον, ὁ δὲ οὕτ' ἂν ἔπαθε κακὸν οὐδὲν δοκέειν ἐμοί, ἀπηκέ τ' αν αὐτῶ την αἰτίην· νῦν δέ μιν αὐτῶν τε τούτων είνεκα καὶ ίνα μὴ διαφυγών αὖτις μέγας παρὰ βασιλέι γένηται, 'Αρταφέρνης τε ὁ Σαρδίων υπαρχος καὶ 5 ό λαβων "Αρπαγος, ως ἀπίκετο ἀγόμενος ἐς Σάρδις, τὸ

μέν αὐτοῦ σῶμα αὐτοῦ ταύτη ἀνεσταύρωσαν, τὴν δὲ κεφαλὴν ταριχεύσαντες ἀνήνεικαν παρὰ βασιλέα Δαρεῖον ἐς Σοῦσα. Δαρεῖος δὲ πυθόμενος ταῦτα καὶ 10 ἐπαιτιησάμενος τοὺς ταῦτα ποιήσαντας ὅτι μιν οὐ ζώοντα ἀνήγαγον ἐς ὄψιν τὴν ἑωυτοῦ, τὴν κεφαλὴν τὴν Ἱστιαίου λούσαντάς τε καὶ περιστείλαντας εὖ ἐνετείλατο θάψαι ὡς ἀνδρὸς μεγάλως ἑωυτῷ τε καὶ Πέρσησι εὐεργέτεω.

The Persians Enslave Ionia and the Hellespontine Region.

31 Τὰ μὲν περὶ Ἱστιαῖον οὕτω ἔσχε. ὁ δὲ ναυτικὸς στρατὸς ὁ Περσέων χειμερίσας περὶ Μίλητον, τῷ δευτέρῳ ἔτεϊ ὡς ἀνέπλωσε, αίρέει εὐπετέως τὰς νήσους τὰς πρὸς τῆ ἠπείρῳ κειμένας, Χίον καὶ Λέσβον καὶ Τένε-5 δον. ὅκως δὲ λάβοι τινὰ τῶν νήσων, ὡς ἐκάστην αἰρέουτες οἱ βάρβαροι ἐσαγήνευον τοὺς ἀνθρώπους. σαγηνεύουσι δὲ τόνδε τὸν τρόπον ἀνὴρ ἀνδρὸς άψάμενος τῆς χειρὸς ἐκ θαλάσσης τῆς βορηίης ἐπὶ τὴν νοτίην διήκουσι, καὶ ἔπειτα διὰ πάσης τῆς νήσου διέρχονται 10 ἐκθηρεύοντες τοὺς ἀνθρώπους. αἴρεον δὲ καὶ τὰς ἐν τῆ ἠπείρῳ πόλιας τὰς Ἰάδας κατὰ ταὐτά, πλὴν οὐκ

32 ἐσαγήνευον τοὺς ἀνθρώπους · οὐ γὰρ οἶά τ' ἢν. ἐνθαῦτα Περσέων οἱ στρατηγοὶ οὐκ ἐψεύσαντο τὰς ἀπειλὰς τὰς ἐπηπείλησαν τοῖσι Ἰωσι στρατοπεδευομένοισι ἐναντία σφίσι. ὡς γὰρ δὴ ἐπεκράτησαν τῶν πολίων, παῖδάς 5 τε τοὺς εὐειδεστάτους ἐκλεγόμενοι ἐξέταμνον καὶ ἐποίευν ἀντὶ εἶναι ἐνόρχιας εὐνούχους, καὶ παρθένους τὰς καλλιστευούσας ἀνασπάστους παρὰ βασιλέα · ταῦτά τε δὴ ἐποίευν καὶ τὰς πόλιας ἐνεπίμπρασαν αὐτοῖσι τοῖσι ἱροῖσι · οὕτω τε τὸ τρίτον Ἰωνες κατεδουλώθησαν, πρῶτον μὲν ὑπὸ Λυδῶν, δὶς δὲ ἐπεξῆς τότε ὑπὸ Περσέων.

΄ Απὸ δὲ Ἰωνίης ἀπαλλασσόμενος ὁ ναυτικὸς στρα-33 Υ΄ τος τὰ ἐπ' ἀριστερὰ ἐσπλέοντι τοῦ Ἑλλησπόντου αἵρεε πάντα · τὰ γὰρ ἐπὶ δεξιὰ αὐτοῖσι τοῖσι Πέρσησι ὑποχείρια ην γεγονότα κατ' ήπειρον. είσι δε αί εν τη Ευρώπη αίδε τοῦ Ἑλλησπόντου, Χερσόνησός τε, ἐν τῆ πόλιες συχ- 5 ναὶ ἔνεισι, καὶ Πέρινθος καὶ τὰ τείχεα τὰ ἐπὶ Θρηίκης καὶ Σηλυμβρίη τε καὶ Βυζάντιον. Βυζάντιοι μέν νυν καὶ οί πέρηθε Καλχηδόνιοι οὐδ' ὑπέμειναν ἐπιπλέοντας τοὺς Φοίνικας, άλλ' οἴχοντο ἀπολιπόντες τὴν σφετέρην ἔσω ές τὸν Εὔξεινον πόντον, καὶ ἐνθαῦτα πόλιν Μεσαμβρίην 10 οἴκησαν. οἱ δὲ Φοίνικες κατακαύσαντες ταύτας τὰς χώρας τὰς καταλεχθείσας τράπονται ἐπί τε Προκόννησον καὶ 'Αρτάκην, πυρὶ δὲ καὶ ταύτας νείμαντες ἔπλεον αὖτις ές την Χερσόνησον έξαιρήσοντες τὰς ἐπιλοίπους τῶν πολίων, όσας πρότερον προσσχόντες οὐ κατέσυραν. ἐπὶ 15 δὲ Κύζικον οὐδὲ ἔπλωσαν ἀρχήν· αὐτοὶ γὰρ Κυζικηνοὶ έτι πρότερον τοῦ Φοινίκων ἐσπλόου τούτου ἐγεγόνεσαν ύπὸ βασιλέι, Οἰβάρεϊ τῷ Μεγαβάζου ὁμολογήσαντες · τῶ ἐν Δασκυλείω ὑπάρχω.

Miltiades' Family in the Chersonese.

Τῆς δὲ Χερσονήσου, πλὴν Καρδίης πόλιος, τὰς ἄλλας 34 πάσας ἐχειρώσαντο οἱ Φοίνικες. ἐτυράννευε δὲ αὐτέων μέχρι τότε Μιλτιάδης ὁ Κίμωνος τοῦ Στησαγόρεω, κτησαμένου τὴν ἀρχὴν ταύτην πρότερον Μιλτιάδεω τοῦ Κυψέλου τρόπω τοιῷδε. εἶχον Δόλογκοι Θρήικες τὴν 5 Χερσόνησον ταύτην. οὖτοι ὧν οἱ Δόλογκοι πιεσθέντες πολέμω ὑπὸ ᾿Αψινθίων ἐς Δελφοὺς ἔπεμψαν τοὺς βασιλέας περὶ τοῦ πολέμου χρησομένους. ἡ δὲ Πυθίη σφι ἀνεῖλε οἰκιστὴν ἐπάγεσθαι ἐπὶ τὴν χώρην τοῦτον δς ἄν σφεας ἀπιόντας ἐκ τοῦ ἱροῦ πρῶτος ἐπὶ ξείνια 10

καλέση. ἰόντες δὲ οἱ Δόλογκοι τὴν ἱρὴν όδὸν διὰ Φω. κέων τε καὶ Βοιωτών ἤισαν· καί σφεας ώς οὐδεὶς ἐκά-35 λεε, εκτράπονται επ' 'Αθηνέων. εν δε τησι 'Αθήνησι τηνικαθτα είχε μεν το πάν κράτος Πεισίστρατος, ἀτὰρ έδυνάστευέ γε καὶ Μιλτιάδης ὁ Κυψέλου ἐων οἰκίης τεθριπποτρόφου, τὰ μὲν ἀνέκαθεν ἀπ' Αἰακοῦ τε καὶ 5 Αίγίνης γεγονώς, τὰ δὲ νεώτερα 'Αθηναίος, Φιλαίου τοῦ Αἴαντος παιδὸς γενομένου πρώτου τῆς οἰκίης ταύτης 'Αθηναίου. οὖτος ὁ Μιλτιάδης κατήμενος ἐν τοῖσι προθύροισι τοῖσι έωυτοῦ, ὁρέων τοὺς Δολόγκους παριόντας έσθητα έχοντας οὐκ έγχωρίην καὶ αἰχμὰς προσε-10 βώσατο καί σφι προσελθοῦσι ἐπηγγείλατο καταγωγὴν καὶ ξείνια. οἱ δὲ δεξάμενοι καὶ ξεινισθέντες ὑπ' αὐτοῦ έξέφαινον πᾶν τὸ μαντήιον, ἐκφήναντες δὲ ἐδέοντο αὐτοῦ τῷ θεῷ μιν πείθεσθαι. Μιλτιάδεα δὲ ἀκούσαντα παραυτίκα έπεισε ὁ λόγος οἷα ἀχθόμενόν τε τῆ Πεισισ-15 τράτου ἀρχή καὶ βουλόμενον ἐκποδων είναι. αὐτίκα δὲ ἐστάλη ἐς Δελφούς, ἐπειρησόμενος τὸ χρηστήριον εὶ ποιοίη τά περ αὐτοῦ οἱ Δόλογκοι προσεδέοντο. 36 κελευούσης δὲ καὶ τῆς Πυθίης, οὕτω δὴ Μιλτιάδης ὁ Κυψέλου, 'Ολύμπια αναραιρηκώς πρότερον τούτων τεθρίππω, τότε παραλαβών 'Αθηναίων πάντα τὸν βουλόμενον μετέχειν τοῦ στόλου ἔπλεε ἄμα τοῖσι Δολόγκοι-5 σι καὶ ἔσχε τὴν χώρην· καί μιν οἱ ἐπαγαγόμενοι τύραννον κατεστήσαντο. ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀπετείχισε τὸν *ἰσθμὸν τῆς Χερσονήσου ἐκ Καρδίης πόλιος ἐς Πακτύην*, ίνα μη έχοιεν σφέας οἱ ᾿Αψίνθιοι δηλέεσθαι ἐσβάλλον τες ές την χώρην. εἰσὶ δὲ οὖτοι στάδιοι έξ τε καὶ τριή-10 κοντα τοῦ ἰσθμοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ ἰσθμοῦ τούτου ή Χερσόνησος ἔσω πᾶσα ἐστὶ σταδίων εἴκοσι καὶ τετρακοσίων 37 τὸ μῆκος. ἀποτειχίσας ὧν τὸν αὐχένα τῆς Χερσονήσου

ό Μιλτιάδης καὶ τοὺς ᾿Αψινθίους τρόπω τοιούτω ἀσάμενος, των λοιπων πρώτοισι ἐπολέμησε Λαμψακηνοίσι· καί μιν οί Λαμψακηνοί λοχήσαντες αίρέουσι ζωγρίη. ἦν δὲ ὁ Μιλτιάδης Κροίσφ τῷ Λυδῷ ἐν 5 γνώμη γεγονώς πυθόμενος ὧν ὁ Κροῖσος ταῦτα, πέμπων προηγόρευε τοίσι Λαμψακηνοίσι μετιέναι Μιλτιάδεα · εί δὲ μή, σφέας πίτυος τρόπον ἀπείλεε έκτρίψειν. πλανωμένων δὲ τῶν Λαμψακηνῶν ἐν τοῖσι λόγοισι τὸ θέλει τὸ ἔπος εἶναι τό σφι ἀπείλησε 10 ό Κροίσος, πίτυος τρόπον ἐκτρίψειν, μόγις κοτὲ μαθων των τις πρεσβυτέρων εἶπε τὸ ἐόν, ὅτι πίτυς μούνη πάντων δενδρέων ἐκκοπεῖσα βλαστὸν οὐδένα μετίει άλλα πανώλεθρος έξαπόλλυται. δείσαντες ών οί Λαμψακηνοί Κροίσον, λύσαντες μετήκαν Μιλτιάδεα. 15 ούτος μεν δη δια Κροίσον εκφεύγει, μετά δε τελευτά 38 άπαις, τὴν ἀρχήν τε καὶ τὰ χρήματα παραδούς Στησαγόρη τῶ Κίμωνος ἀδελφεοῦ παιδὶ ὁμομητρίου. καί οί τελευτήσαντι Χερσονησίται θύουσι ώς νόμος οἰκιστῆ, καὶ ἀγῶνα ἱππικόν τε καὶ γυμνικὸν ἐπιστᾶσι, ἐν τῷ 5 Λαμψακηνών οὐδενὶ ἐγγίνεται ἀγωνίζεσθαι. πολέμου δὲ ἐόντος πρὸς Λαμψακηνοὺς καὶ Στησαγόρεα κατέλαβε ἀποθανείν ἄπαιδα, πληγέντα τὴν κεφαλὴν πελέκεϊ ἐν τῶ πρυτανηίω πρὸς ἀνδρὸς αὐτομόλου μὲν τῶ λόγω πολεμίου δὲ καὶ ὑποθερμοτέρου τῷ ἔργω. τελευτήσαν-39 τος δὲ καὶ Στησαγόρεω τρόπω τοιώδε, ἐνθαῦτα Μιλτιάδεα τὸν Κίμωνος, Στησαγόρεω δὲ τοῦ τελευτήσαντος άδελφεόν, καταλαμψόμενον τὰ πρήγματα ἐπὶ Χερσονήσου ἀποστέλλουσι τριήρεϊ οἱ Πεισιστρατίδαι, οί 5 μιν καὶ ἐν ᾿Αθήνησι ἐποίευν εὖ ὡς οὐ συνειδότες δηθεν τοῦ πατρὸς Κίμωνος αὐτοῦ τὸν θάνατον, τὸν ἐγὼ ἐν άλλω λόγω σημανέω ώς έγένετο. Μιλτιάδης δὲ ἀπικόμενος ες την Χερσόνησον είχε κατ' οἴκους, τον ἀδελ10 φεον Στησαγόρεα δηλαδη ἐπιτιμέων. οἱ δὲ Χερσονησῖται πυνθανόμενοι ταῦτα συνελέχθησαν ἀπὸ πασέων τῶν πολίων οἱ δυναστεύοντες πάντοθεν, κοινῷ δὲ στόλφ ἀπικόμενοι ὡς συλλυπηθησόμενοι ἐδέθησαν ὑπ' αὐτοῦ.
Μιλτιάδης τε δη ἴσχει την Χερσόνησον, πεντακοσίους
15 βόσκων ἐπικούρους, καὶ γαμέει Ὁλόρου τοῦ Θρηίκων βασιλέος την θυγατέρα Ἡγησιπύλην.

Miltiades and the Scyths; his Flight to Athens. 40 Οὖτος δὲ ὁ Κίμωνος Μιλτιάδης νεωστὶ μὲν ἐληλύ-

θεε ές την Χερσόνησον, κατελάμβανε δέ μιν έλθόντα

άλλα των καταλαβόντων πρηγμάτων χαλεπώτερα. τρίτω μεν γαρ έτει προ τούτων Σκύθας εκφεύγει Σκύθαι 5 γὰρ οἱ νομάδες ἐρεθισθέντες ὑπὸ βασιλέος Δαρείου συνεστράφησαν καὶ ήλασαν μέχρι τῆς Χερσονήσου ταύτης. τούτους επιόντας οὐκ ὑπομείνας ὁ Μιλτιάδης ἔφευγε Χερσόνησον, ες δ οί τε Σκύθαι ἀπαλλάχθησαν καὶ έκείνον Δόλογκοι κατήγαγον οπίσω. ταῦτα μὲν δή 10 τρίτω έτεϊ πρότερον έγεγόνεε τῶν τότε μιν κατεχόντων. 41 τότε δὲ πυνθανόμενος εἶναι τοὺς Φοίνικας ἐν Τενέδω, πληρώσας τριήρεας πέντε χρημάτων τῶν παρεόντων ἀπέπλεε ές τὰς 'Αθήνας. καὶ ὥσπερ ὡρμήθη ἐκ Καρ. δίης πόλιος, ἔπλεε διὰ τοῦ Μέλανος κόλπου παραμεί-5 βετό τε την Χερσόνησον και οι Φοίνικές οι περιπίπτουσι τῆσι νηυσί. αὐτὸς μὲν δὴ Μιλτιάδης σὺν τῆσι τέσσερσι τῶν νεῶν καταφεύγει ἐς Ἰμβρον, τὴν δέ οἰ πέμπτην των νεών κατείλον διώκοντες οί Φοίνικες. της δὲ νεὸς ταύτης ἔτυχε τῶν Μιλτιάδεω παίδων ὁ πρεσβύ-10 τατος ἄρχων Μητίοχος, οὐκ ἐκ τῆς Ὀλόρου τοῦ Θρήι-

κος έων θυγατρός άλλ' έξ άλλης καὶ τοῦτον άμα τῆ νηὶ

εΐλον οἱ Φοίνικες, καί μιν πυθόμενοι ὡς εἴη Μιλτιάδεω παῖς ἀνήγαγον παρὰ βασιλέα, δοκέοντες χάριτα μεγάλην καταθήσεσθαι, ὅτι δὴ Μιλτιάδης γνώμην ἀπεδέξατο ἐν τοῖσι Ἰωσι πείθεσθαι κελεύων τοῖσι Σκύ- 15 θησι, ὅτε οἱ Σκύθαι προσεδέοντο λύσαντας τὴν σχεδίην ἀποπλέειν ἐς τὴν ἑωυτῶν. Δαρεῖος δέ, ὡς οἱ Φοίνικες Μητίοχον τὸν Μιλτιάδεω ἀνήγαγον, ἐποίησε κακὸν μὲν οὐδὲν Μητίοχον, ἀγαθὰ δὲ συχνά· καὶ γὰρ οἶκον καὶ κτῆσιν ἔδωκε καὶ Περσίδα γυναῖκα, ἐκ τῆς 20 οἱ τέκνα ἐγένετο τὰ ἐς Πέρσας κεκοσμέαται. Μιλτιάδης δὲ ἐξ Ἰμβρου ἀπικνέεται ἐς τὰς ᾿Αθήνας.

Ionia again Tributary; Mardonius in Thrace.

Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκ τῶν Περσέων οὐδὲν ἐπὶ 42 πλέον ἐγένετο τούτων ἐς νεῖκος φέρον Ἰωσι, ἀλλὰ τάδε μέν χρήσιμα κάρτα τοῖσι "Ιωσι ἐγένετο τούτου τοῦ έτεος. 'Αρταφέρνης ὁ Σαρδίων ὕπαρχος μεταπεμψάμενος άγγέλους ἐκ τῶν πολίων συνθήκας σφίσι αὐτοῖσι 5 τοὺς "Ιωνας ἡνάγκασε ποιέεσθαι, ἵνα δοσίδικοι εἶεν καὶ μὴ ἀλλήλους φέροιέν τε καὶ ἄγοιεν. ταῦτά τε ἠνάγκασε ποιέειν, καὶ τὰς χώρας μετρήσας σφέων κατὰ παρασάγγας, τοὺς καλέουσι οἱ Πέρσαι τὰ τριήκοντα στάδια, κατά δή τούτους μετρήσας φόρους ἔταξε ἐκάστοισι, οί 10 κατά χώρην διατελέουσι έχοντες έκ τούτου τοῦ χρόνου αλεί έτι καλ ές έμε ως ετάχθησαν έξ 'Αρταφέρνεος. έτάχθησαν δὲ σχεδὸν κατὰ ταὐτὰ τὰ καὶ πρότερον εἶχον. καί σφι ταῦτα μὲν εἰρηναῖα ἦν · ἄμα δὲ τῷ ἔαρι, τῶν 43 άλλων καταλελυμένων στρατηγών έκ βασιλέος, Μαρδόνιος ὁ Γοβρύεω κατέβαινε ἐπὶ θάλασσαν, στρατὸν πολλον μεν κάρτα πεζον άμα ἀγόμενος πολλον δε ναυτικόν, ήλικίην τε νέος έων καὶ νεωστὶ γεγαμηκώς 5

βασιλέος Δαρείου θυγατέρα 'Αρτοζώστρην· ἄγων δὲ τὸν στρατόν τοῦτον ὁ Μαρδόνιος ἐπείτε ἐγένετο ἐν τῆ Κιλικίη, αὐτὸς μὲν ἐπιβὰς ἐπὶ νεὸς ἐκομίζετο ἄς α τῆσι άλλησι νηυσί, στρατιήν δὲ τὴν πεζὴν άλλοι ήγεμόνες 10 ήγον ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον. ὡς δὲ παραπλέων τὴν 'Ασίην ἀπίκετο ὁ Μαρδόνιος ἐς τὴν Ἰωνίην, ἐνθαῦτα μέγιστον θωυμα έρέω τοίσι μὴ ἀποδεκομένοισι Έλλήνων Περσέων τοίσι έπτὰ 'Οτάνεα γνώμην ἀποδέξασθαι ώς χρεον είη δημοκρατέεσθαι Πέρσας τους γάρ τυ-15 ράννους τῶν Ἰώνων καταπαύσας πάντας ὁ Μαρδόνιος δημοκρατίας κατίστα ές τὰς πόλιας. ταῦτα δὲ ποιήσας ηπείγετο ές τὸν Ἑλλήσποντον. ώς δὲ συνελέχθη μὲν γρημα πολλον νεών συνελέχθη δε και πεζος στρατός πολλός, διαβάντες τησι νηυσί τον Ελλήσποντον έπο-20 ρεύοντο διὰ τῆς Εὐρώπης, ἐπορεύοντο δὲ ἐπί τε Ἐρέ-44 τριαν καὶ 'Αθήνας. αὖται μὲν ὧν σφι πρόσχημα ἦσαν τοῦ στόλου· ἀτὰρ ἐν νόω ἔχοντες ὅσας ἂν πλείστας δύνωνται καταστρέφεσθαι τῶν Ἑλληνίδων πολίων, τοῦτο μέν δή τήσι νηυσί Θασίους οὐδέ χείρας ἀνταειραμέ-5 νους κατεστρέψαντο, τοῦτο δὲ τῶ πεζῶ Μακεδόνας πρὸς τοίσι ὑπάρχουσι δούλους προσεκτήσαντο τὰ γὰρ ἐντὸς Μακεδόνων έθνεα πάντα σφι ην ήδη ύποχείρια γεγονότα. ἐκ μὲν δὴ Θάσου διαβαλόντες πέρην ὑπὸ τὴν ήπειρον ἐκομίζοντο μέχρι 'Ακάνθου, ἐκ δὲ 'Ακάνθου ὁρ-10 μεόμενοι τὸν 'Αθων περιέβαλλον. ἐπιπεσὼν δέ σφι περιπλέουσι βορέης ἄνεμος μέγας τε καὶ ἄπορος κάρτα τρηχέως περιέσπε, πλήθεϊ πολλάς τῶν νεῶν ἐκβάλλων πρὸς τὸν "Αθων. λέγεται γὰρ κατὰ τριηκοσίας μὲν τῶν νεών τὰς διαφθαρείσας εἶναι, ὑπὲρ δὲ δύο μυριάδας 15 ανθρώπων. ώστε γαρ θηριωδεστάτης ἐούσης τῆς θαλάσσης ταύτης της περί του "Αθων, οί μεν ύπο των θηρίων διεφθείροντο άρπαζόμενοι, οἱ δὲ πρὸς τὰς πέτρας ἀρασσόμενοι · οἱ δὲ αὐτῶν νέειν οὐκ ἐπιστέατο καὶ κατὰ τοῦτο διεφθείροντο, οἱ δὲ ρίγεϊ. ὁ μὲν δὴ ναυ- 45 τικὸς στρατος οὕτω ἔπρησσε, Μαρδονίω δὲ καὶ τῷ πεζῷ στρατοπεδευομένω ἐν Μακεδονίη νυκτὸς Βρύγοι Θρήικες ἐπεχείρησαν · καὶ σφεων πολλοὺς φονεύουσι οἱ Βρύγοι, Μαρδόνιον δὲ αὐτὸν τρωματίζουσι. οὐ μέντοι 5 οὐδὲ αὐτὸι δουλοσύνην διέφυγον πρὸς Περσέων · οὐ γὰρ δὴ πρότερον ἀπανέστη ἐκ τῶν χωρέων τουτέων Μαρδόνιος πρὶν ἤ σφεας ὑποχειρίους ἐποιήσατο. τούτους μέντοι καταστρεψάμενος ἀπῆγε τὴν στρατιὴν ὀπίσω, ἄτε τῷ πεζῷ τε προσπταίσας πρὸς τοὺς Βρύγους καὶ 10 τῷ ναυτικῷ μεγάλως περὶ "Αθων. οὖτος μέν νυν ὁ στόλος αἰσχρῶς ἀγωνισάμενος ἀπαλλάχθη ἐς τὴν 'Ασίην.

The Thasians Reduced; their Mines.

Δευτέρφ δὲ ἔτεῖ τούτων ὁ Δαρεῖος πρῶτα μὲν Θασί- 46 ους, διαβληθέντας ὑπὸ τῶν ἀστυγειτόνων ὡς ἀπόστασιν μηχανώατο, πέμψας ἄγγελον ἐκέλευέ σφεας τὸ τεῖχος περιαιρέειν καὶ τὰς νέας ἐς ᾿Αβδηρα κομίζειν. οἱ γὰρ δὴ Θάσιοι, οἶα ὑπὸ Ἱστιαίου τε τοῦ Μιλησίου πολι- 5 ορκηθέντες καὶ προσόδων ἐουσέων μεγαλέων, ἐχρέοντο τοῖσι χρήμασι νέας τε ναυπηγεύμενοι μακρὰς καὶ τεῖχος ἰσχυρότερον περιβαλλόμενοι. ἡ δὲ πρόσοδός σφι ἐγίνετο ἔκ τε τῆς ἡπείρου καὶ ἀπὸ τῶν μετάλλων. ἐκ μέν γε τῶν ἐκ Σκαπτησύλης τῶν χρυσέων μετάλλων 10 τὸ ἐπίπαν ὀγδώκοντα τάλαντα προσήιε, ἐκ δὲ τῶν ἐν αὐτῆ Θάσφ ἐλάσσω μὲν τούτων, συχνὰ δὲ οὕτω ὥστε τὸ ἐπίπαν Θασίοισι ἐοῦσι καρπῶν ἀτελέσι προσήιε ἀπό τε τῆς ἡπείρου καὶ τῶν μετάλλων ἔτεος ἐκάστου διηκόσια τάλαντα, ὅτε δὲ τὸ πλεῖστον προσήλθε, τριηκόσια. 15

47 είδον δὲ καὶ αὐτὸς τὰ μέταλλα ταῦτα, καὶ μακρῷ ἡν αὐτῶν θωυμασιώτατα τὰ οἱ Φοίνικες ἀνεῦρον οἱ μετὰ Θάσου κτίσαντες τὴν νῆσον ταύτην, ἥτις νῦν ἀπὸ τοῦ Θάσου τούτου τοῦ Φοίνικος τὸ οὔνομα ἔσχε. τὰ δὲ 5 μέταλλα τὰ Φοινικικὰ ταῦτα ἐστὶ τῆς Θάσου μεταξὺ Αἰνύρων τε χώρου καλεομένου καὶ Κοινύρων, ἀντίον δὲ Σαμοθρηίκης, ὄρος μέγα ἀνεστραμμένον ἐν τῆ ζητήσι. τοῦτο μέν νυν ἐστὶ τοιοῦτον. οἱ δὲ Θάσιοι τῷ βασιλέι κελεύσαντι καὶ τὸ τεῖχος τὸ σφέτερον κατεῖλον 10 καὶ τὰς νέας τὰς πάσας ἐκόμισαν ἐς ᾿Αβδηρα.

Heralds Demand Submission from Hellas; Action of Aegina.

48 Μετὰ δὲ τοῦτο ἀπεπειρᾶτο ὁ Δαρεῖος τῶν Ἑλλήνων ὅ τι ἐν νόῷ ἔχοιεν, κότερα πολεμέειν ἑωυτῷ ἢ παραδιδόναι σφέας αὐτούς. διέπεμπε ὧν κήρυκας ἄλλους ἄλλη τάξας) ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, κελεύων αἰτέειν βασιλέι γῆν ὅτε καὶ ὕδωρ. τούτους μὲν δὴ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἔπεμπε, ἄλλους δὲ κήρυκας διέπεμπε ἐς τὰς ἑωυτοῦ δασμοφόρους πόλιας τὰς παραθαλασσίους, κελεύων νέας τε μα-

49 κρὰς καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα ποιέεσθαι. οὖτοί τε δὴ παρεσκευάζοντο ταῦτα, καὶ τοῖσι ἤκουσι ἐς τὴν Ἑλλάδα κήρυξι πολλοὶ μὲν ἠπειρωτέων ἔδοσαν τὰ προΐσχετὸ αἰτέων ὁ Πέρσης, πάντες δὲ νησιῶται ἐς τοὺς ἀπικοίατο 5 αἰτήσοντες. οἴ τε δὴ ἄλλοι νησιῶται διδοῦσι γῆν τε καὶ ὕδωρ Δαρείω καὶ δὴ καὶ Αἰγινῆται. ποιήσασι δέ σφι ταῦτα ἰθέως ᾿Αθηναῖοι ἐπεκέατο, δοκέοντές τεἰἐπὶ σφίσι ἔχοντας τοὺς Αἰγινήτας δεδωκέναι ὡς ἄμα τῷ Πέρση ἐπὶ σφέας στρατεύωνται, καὶ ἄσμενοι προφάσιος ἐπεσ

10 λάβοντο, φοιτέοντές τε ές την Σπάρτην κατηγόρεον τῶν Αἰγινητέων τὰ πεποιήκοιεν προδόντες την Ἑλλάδα.

50 πρὸς ταύτην δὲ τὴν κατηγορίην Κλεομένης ὁ 'Αναξαν-

we have se.

δρίδεω βασιλεὺς ἐὼν Σπαρτιητέων διέβη ἐς Αἴγιναν, βουλόμενος συλλαβεῖν Αἰγινητέων τοὺς αἰτιωτάτους. ὡς δὲ ἐπειρᾶτο συλλαμβάνων, ἄλλοι τε δὴ ἐγίνοντο αὐτῷ ἀντίξοοι τῶν Αἰγινητέων, ἐν δὲ δὴ καὶ Κριὸς ὁ 5 Πολυκρίτου μάλιστα, ὸς οὐκ ἔφη αὐτὸν οὐδένα ἄξειν χαίροντα Αἰγινητέων · ἄνευ γάρ μιν Σπαρτιητέων τοῦ κοινοῦ ποιέειν ταῦτα, ὑπ ' Αθηναίων ἀναγνωσθέντα χρήμασι · ἄμα γὰρ ἄν μιν τῷ ἔτέρῷ βασιλέι ἐλθόντα συλλαμβάνειν. ἔλεγε δὲ ταῦτα ἐξ ἐπιστολῆς τῆς Δημαρή - 10 του. Κλεομένης δὲ ἀπελαυνόμενος ἐκ τῆς Αἰγίνης εἴρετο τὸν Κριὸν ὅ τι οἱ εἴη τὸ οὔνομα · ὁ δέ οἱ τὸ ἐὸν ἔφρασε. ὁ δὲ Κλεομένης πρὸς αὐτὸν ἔφη · "ἢ δὴ νῦν καταχαλκοῦ, ὧ κριέ, τὰ κέρεα, ὡς συνοισόμενος μεγάλφ κακῷ."

Origin of the Spartan Kings, and the Double Royalty.

Έν δὲ τῆ Σπάρτη τοῦτον τὸν χρόνον ὑπομένων Δη- 51 μάρητος ὁ ᾿Αρίστωνος διέβαλλε τὸν Κλεομένεα, ἐων βασιλεύς καὶ οὖτος Σπαρτιητέων, οἰκίης δὲ τῆς ὑποδεεστέρης, κατ' άλλο μεν οὐδεν ὑποδεεστέρης (ἀπὸ γὰρ τοῦ αὐτοῦ γεγόνασι), κατὰ πρεσβυγενείην δέ κως τετί- 5 μηται μάλλον ή Εύρυσθένεος. Λακεδαιμόνιοι γάρ όμο- 52 λογέοντες οὐδενὶ ποιητή λέγουσι αὐτὸν 'Αριστόδημον τὸν Αριστομάχου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ "Υλλου βασιλεύοντα άγαγεῖν σφέας ἐς ταύτην τὴν χώρην τὴν νῦν ἐκτέαται, άλλ' οὐ τοὺς 'Αριστοδήμου παίδας. μετὰ δὲ χρόνον οὐ 5 πολλον 'Αριστοδήμω τεκείν την γυναίκα, τη ούνομα είναι 'Αργείην' θυγατέρα δὲ αὐτὴν λέγουσι εἶναι Αὐτεσίωνος τοῦ Τισαμενοῦ τοῦ Θερσάνδρου τοῦ Πολυνείκεος ταύτην δη τεκείν δίδυμα, ἐπιδόντα δὲ τὸν 'Αριστόδημον τὰ τέκνα νούσω τελευτάν. Λακεδαιμονίους 10 δὲ τοὺς τότε ἐόντας βουλεῦσαι κατὰ νόμον βασιλέα τῶν

παίδων τον πρεσβύτερον ποιήσασθαι. οὔκων δή σφεας έχειν οκότερον έλωνται ώστε καὶ ομοίων καὶ ἴσων ἐόντων · οὐ δυναμένους δὲ γνῶναι, ἢ καὶ πρὸ τούτου, ἐπει-15 ρωτῶν τὴν τεκοῦσαν. τὴν δὲ οὐδὲ αὐτὴν φάναι διαγινώσκειν. είδυῖαν μὲν καὶ τὸ κάρτα λέγειν ταῦτα, βουλομένην δὲ εἴ κως ἀμφότεροι γενοίατο βασιλέες. τούς ὧν δη Λακεδαιμονίους ἀπορέειν, ἀπορέοντας δὲ πέμπειν ές Δελφούς έπειρησομένους ὅ τι χρήσωνται τῷ 20 πρήγματι. την δὲ Πυθίην κελεύειν σφέας ἀμφότερα τὰ παιδία ἡγήσασθαι βασιλέας, τιμᾶν δὲ μᾶλλον τὸν γεραίτερον. την μεν δη Πυθίην ταθτά σφι ἀνελείν, τοίσι δε Λακεδαιμονίοισι απορέουσι οὐδεν ήσσον ὅκως εξεύρωσι αὐτῶν τὸν πρεσβύτερον, ὑποθέσθαι ἄνδρα Μεσ-25 σήνιον τῶ οὔνομα εἶναι Πανίτην· ὑποθέσθαι δὲ τοῦτον τὸν Πανίτην τάδε τοῖσι Λακεδαιμονίοισι, φυλάξαι τὴν γειναμένην ὁκότερον τῶν παιδίων πρότερον λούει καὶ σιτίζει · καὶ ἢν μὲν κατὰ ταὐτὰ φαίνηται αἰεὶ ποιεῦσα, τοὺς δὲ πᾶν έξειν ὅσον τι καὶ δίζηνται καὶ θέλουσι 30 έξευρείν, ήν δέ πλανάται καὶ ἐκείνη, ἐναλλάξ ποιεῦσα, δηλά σφι ἔσεσθαι ώς οὐδὲ ἐκείνη πλέον οὐδὲν οἶδε, έπ' άλλην τε τραπέσθαι σφέας όδόν. Ενθαῦτα δη τούς Σπαρτιήτας κατά τὰς τοῦ Μεσσηνίου ὑποθήκας φυλάξαντας την μητέρα των 'Αριστοδήμου παίδων λαβείν 35 κατὰ ταὐτὰ τιμῶσαν τὸν πρότερον καὶ σίτοισι καὶ λουτροίσι, οὐκ εἰδυίαν τῶν εἴνεκεν ἐφυλάσσετο. λαβόντας δὲ τὸ παιδίον τὸ τιμώμενον πρὸς τῆς γειναμένης ώς έδν πρότερον τρέφειν έν τω δημοσίω καί οἱ οὔνομα τεθήναι Εὐρυσθένεα, τῶ δὲ Προκλέα. τούτους ἀνδρω-40 θέντας αὐτούς τε ἀδελφεοὺς ἐόντας λέγουσι διαφόρους είναι τὸν πάντα χρόνον της ζόης ἀλλήλοισι, καὶ τούς

άπὸ τούτων γενομένους ώσαύτως διατελέειν.

Ταῦτα μὲν Λακεδαιμόνιοι λέγουσι μοῦνοι Ελλήνων 53 τάδε δὲ κατὰ τὰ λεγομενα ὑπ' Ἑλλήνων ἐγὼ γράφω, τούτους τοὺς Δωριέων βασιλέας μέχρι μὲν δὴ Περσέος τοῦ Δανάης, τοῦ θεοῦ ἀπεόντος, καταλεγομένους ὀρθῶς ύπ' Έλλήνων καὶ ἀποδεικνυμένους ώς εἰσὶ "Ελληνες 5 ήδη γὰρ τηνικαῦτα ἐς "Ελληνας οὖτοι ἐτέλεον. ἔλεξα δὲ μέχρι Περσέος τοῦδε είνεκα, ἀλλ' οὐκ ἀνέκαθεν ἔτι «λαβον, ὅτι οὐκ ἔπεστι ἐπωνυμίη Περσέι οὐδεμία πατρὸς θυητοῦ, ὥσπερ Ἡρακλέι ᾿Αμφιτρύων. ἤδη ὧν ὀρθώ λόγω χρεομένω μέχρι Περσέος ὀρθώς εἴρηταί μοι· ἀπὸ 10 δὲ Δανάης της 'Ακρισίου καταλέγοντι τοὺς ἄνω αἰεὶ πατέρας αὐτῶν φαινοίατο ἂν ἐόντες οἱ τῶν Δωριέων ήγεμόνες Αἰγύπτιοι ὶθαγενέες. ταῦτα μέν νυν κατὰ τὰ 54 Έλληνες λέγουσι γεγενεηλόγηται · ώς δὲ ὁ παρὰ Περσέων λόγος λέγεται, αὐτὸς ὁ Περσεὺς ἐων 'Ασσύριος ἐγένετο Έλλην, άλλ' οὐκ οἱ Περσέος πρόγονοι τοὺς δὲ ᾿Ακρισίου γε πατέρας όμολογέοντας κατ' οἰκηιότητα Περσέι 5 οὐδέν, τούτους δὲ εἶναι, κατά περ "Ελληνες λέγουσι, Αίγυπτίους. καὶ ταῦτα μέν νυν περὶ τούτων εἰρήσθω. 55 ο τι δὲ ἐόντες Αἰγύπτιοι καὶ ο τι ἀποδεξάμενοι ἔλαβον τὰς Δωριέων βασιληίας, ἄλλοισι γὰρ περὶ αὐτῶν εἴρηται, εάσομεν αὐτά · τὰ δὲ ἄλλοι οὐ κατελάβοντο, τούτων μνήμην ποιήσομαι. 5

Prerogatives of the Spartan Kings.

Γέρεά τε δὴ τάδε τοῖσι βασιλεῦσι Σπαρτιῆται δεδώ- 56 κασι, ἱρωσύνας δύο, Διός τε Λακεδαίμονος καὶ Διὸς οὐρανίου, καὶ πόλεμον ἐκφέρειν ἐπ' ἢν ἂν βούλωνται χώρην, τούτου δὲ μηδένα εἶναι Σπαρτιητέων διακωλυτήν, εἶ δὲ μή, αὐτὸν ἐν τῷ ἄγεϊ ἐνέχεσθαι. στρατευο- 5 μένων δὲ πρώτους ἰέναι τοὺς βασιλέας, ὑστάτους δὲ

2

άπιέναι. έκατὸν δὲ ἄνδρας λογάδας ἐπὶ στρατιῆς φυλάσσειν αὐτούς · προβάτοισι δὲ χρᾶσθαι ἐν τῆσι εξοδίησι οκόσοισι αν ων εθέλωσι, των δε θυομένων 10 πάντων τὰ δέρματά τε καὶ τὰ νῶτα λαμβάνειν σφέας. 57 ταῦτα μὲν τὰ ἐμπολέμια, τὰ δὲ ἄλλα τὰ εἰρηναῖα κατὰ τάδε σφι δέδοται. ην θυσίη τις δημοτελής ποιέηται, πρώτους ἐπὶ τὸ δεῖπνον ίζειν τοὺς βασιλέας, καὶ ἀπὸ τούτων πρώτον ἄρχεσθαι διπλήσια νέμοντας έκατέρω 5 τὰ πάντα ἢ τοῖσι ἄλλοισι δαιτυμόνεσι καὶ σπονδαργίας εἶναι τούτων καὶ τῶν τυθέντων τὰ δέρματα. νεομηνίας δὲ ἀνὰ πάσας καὶ ἐβδόμας ἱσταμένου τοῦ μηνὸς δίδοσθαι ἐκ τοῦ δημοσίου ἱρήιον τέλεον ἑκατέρω ές 'Απόλλωνος καὶ μέδιμνον ἀλφίτων καὶ οἴνου τετάρ-10 την Λακωνικήν, καὶ ἐν τοῖσι ἀγῶσι πᾶσι προεδρίας έξαιρέτους. καὶ προξείνους ἀποδεικνύναι τούτοισι προσκείσθαι τοὺς ἂν ἐθέλωσι τῶν ἀστῶν, καὶ Πυθίους αίρέεσθαι δύο έκάτερον. οἱ δὲ Πύθιοι εἰσὶ θεοπρόποι ἐς Δελφούς, σιτεόμενοι μετά των βασιλέων τὰ δημόσια. 15 μη έλθουσι δε τοίσι βασιλεύσι έπὶ τὸ δείπνον ἀποπέμπεσθαί σφι ές τὰ οἰκία ἀλφίτων τε δύο χοίνικας έκατέρω καὶ οἴνου κοτύλην, παρεοῦσι δὲ διπλήσια πάντα δίδοσθαι · τωυτὸ δὲ τοῦτο καὶ πρὸς ἰδιωτέων κληθέντας έπὶ δείπνον τιμάσθαι. τὰς δὲ μαντηίας τὰς γινο-20 μένας τούτους φυλάσσειν, συνειδέναι δε καὶ τους Πυθίους. δικάζειν δὲ μούνους τοὺς βασιλέας τοσάδε μοῦνα, πατρούχου τε παρθένου πέρι, ές τὸν ίκνέεται ἔχειν, ην μή περ ο πατηρ αὐτην ἐγγυήση, καὶ όδῶν δημοσιέων πέρι. καὶ ἤν τις θετὸν παίδα ποιέεσθαι ἐθέλη, βασι-25 λέων εναντίον ποιέεσθαι. καὶ παρίζειν βουλεύουσι τοίσι γέρουσι, ἐοῦσι δυῶν δέουσι τριήκοντα· ἡν δὲ μὴ

«λθωσι, τους μάλιστά σφι των γερόντων προσήκοντας

ἔχειν τὰ τῶν βασιλέων γέρεα, δύο ψήφους τιθεμένους, τρίτην δὲ τὴν έωυτῶν.

Honors after Death; Customs Similar to Persian and Egyptian.

Ταῦτα μὲν ζῶσι τοῖσι βασιλεῦσι δέδοται ἐκ τοῦ 58 κοινοῦ τῶν Σπαρτιητέων, ἀποθανοῦσι δὲ τάδε. ἱππέες περιαγγέλλουσι τὸ γεγονὸς κατὰ πᾶσαν τὴν Λακωνικήν, κατά δὲ τὴν πόλιν γυναῖκες περιιοῦσαι λέβητα κροτέουσι. ἐπεὰν ὧν τοῦτο γίνηται τοιοῦτο, ἀνάγκη ἐξ οἰκίης 5 έκάστης έλευθέρους δύο καταμιαίνεσθαι, άνδρα τε καὶ γυναίκα· μη ποιήσασι δὲ τοῦτο ζημίαι μεγάλαι ἐπικέαται. νόμος δὲ τοῖσι Λακεδαιμονίοισι κατὰ τῶν βασιλέων τοὺς θανάτους έστὶ ώυτὸς καὶ τοῖσι βαρβάροισι τοῖσι έν τῆ 'Ασίη· τῶν γὰρ ὧν βαρβάρων οἱ πλεῦνες τῷ αὖτῷ νόμῷ 10 χρέονται κατά τοὺς θανάτους τῶν βασιλέων. ἐπεὰν γαρ αποθάνη βασιλεύς Λακεδαιμονίων, έκ πάσης δεί Λακεδαίμονος, χωρίς Σπαρτιητέων, ἀριθμῷ τῶν περιοίκων άναγκαστούς ές τὸ κῆδος ίέναι. τούτων ὧν καὶ τῶν είλωτέων καὶ αὐτῶν Σπαρτιητέων ἐπεὰν συλ-15 λεχθέωσι ές τωυτὸ πολλαὶ χιλιάδες σύμμιγα τῆσι γυναιξί, κόπτονταί τε τὰ μέτωπα προθύμως καὶ οἰμωγη διαχρέονται ἀπλέτω, φάμενοι τὸν ὕστατον αἰεὶ ἀπογενόμενον των βασιλέων, τοῦτον δη γενέσθαι ἄριστον. δς δ' αν εν πολέμω των βασιλέων ἀποθάνη, τούτω δε 20 είδωλον σκευάσαντες έν κλίνη εθ έστρωμένη έκφέρουσι. έπεὰν δὲ θάψωσι, ἀγορὴ δέκα ἡμερέων οὐκ ἵσταταί σφι οὐδ' ἀρχαιρεσίη συνίζει, ἀλλὰ πενθέουσι ταύτας τὰς ἡμέρας.

Συμφέρονται δὲ ἄλλο οὖτοι τόδε τοῖσι Πέρσησι. 59 ἐπεὰν ἀποθανόντος τοῦ βασιλέος ἄλλος ἐνίστηται βα-

σιλεύς, οὖτος ὁ ἐσιὼν ἐλευθεροῖ ὅστις τι Σπαρτιητέων τῷ βασιλέι ἢ τῷ δημοσίῳ ὤφειλε· ἐν δ' αὖ Πέρσησι ὁ κατ- 5 ιστάμενος βασιλεὺς τὸν προοφειλόμενον φόρον μετίει 60 τῆσι πόλισι πάσησι. συμφέρονται δὲ καὶ τάδε Αἰγυ- πτίοισι Λακεδαιμόνιοι. οἱ κήρυκες αὐτῶν καὶ αὐληταὶ καὶ μάγειροι ἐκδέκονται τὰς πατρωίας τέχνας, καὶ αὐλητής τε αὐλητέω γίνεται καὶ μάγειρος μαγείρου καὶ κῆρυξ 5 κήρυκος· οὐ κατὰ λαμπροφωνίην ἐπιτιθέμενοι ἄλλοι σφέας παρακληίουσι, ἀλλὰ κατὰ τὰ πάτρια ἐπιτελέουσι.

Story of Ariston and the Birth of Demaratus.

61 Ταῦτα μὲν δὴ οὕτω γίνεται. τότε δὲ τὸν Κλεομένεα έόντα έν τη Αιγίνη καὶ κοινὰ τη Έλλάδι ἀγαθὰ προεργαζόμενον ὁ Δημάρητος διέβαλε, οὐκ Αἰγινητέων ούτω κηδόμενος ώς φθόνω καὶ άγη χρεόμενος. Κλεο-5 μένης δὲ νοστήσας ἀπ' Αἰγίνης ἐβούλευε τὸν Δημάρητον παθσαι της βασιληίης, διὰ πρηγμα τοιόνδε ἐπίβασιν ές αὐτὸν ποιεύμενος. 'Αρίστωνι βασιλεύοντι έν Σπάρτη καὶ γήμαντι γυναῖκας δύο παῖδες οὐκ ἐγίνοντο. καὶ οὐ γὰρ συνεγινώσκετο αὐτὸς τούτων εἶναι αἴτιος, 10 γαμέει τρίτην γυναίκα · ὧδε δὲ γαμέει. ἡν οί φίλος τῶν Σπαρτιητέων ἀνήρ, τῷ προσεκέετο τῶν ἀστῶν μάλιστα ό 'Αρίστων. τούτω τῷ ἀνδρὶ ἐτύγχανε ἐοῦσα γυνὴ καλλίστη μακρώ των έν Σπάρτη γυναικών, καὶ ταῦτα μέντοι καλλίστη έξ αἰσχίστης γενομένη. ἐοῦσαν γάρ μιν 15 τὸ εἶδος φλαύρην ή τροφὸς αὐτῆς, οἶα ἀνθρώπων τε όλβίων θυγατέρα καὶ δυσειδέα ἐοῦσαν, πρὸς δὲ καὶ ὁρέουσα τούς γονέας συμφορήν τὸ εἶδος αὐτής ποιευμένους, ταῦτα έκαστα μαθοῦσα ἐπιφράζεται τοιάδε. ἐφόρεε αὐτὴν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην ἐς τὸ τῆς Ἑλένης ἱρόν. τὸ δ' 20 έστὶ ἐν τῆ Θεράπνη καλεομένη ὕπερθε τοῦ Φοιβηίου

ίρου. ὅκως δὲ ἐνείκειε ἡ τροφός, πρός τε τὤγαλμα ίστα καὶ ἐλίσσετο τὴν θεὸν ἀπαλλάξαι τῆς δυσμορφίης τὸ παιδίον. καὶ δή κοτε ἀπιούση ἐκ τοῦ ἱροῦ τῆ τροφώ γυναίκα λέγεται ἐπιφανήναι, ἐπιφανείσαν δὲ ἐπείρεσθαί μιν ὅ τι φέρει ἐν τῆ ἀγκάλη, καὶ τὴν φράσαι 25 ώς παιδίον φορέει, την δε κελευσαί οι δέξαι, την δε ου φάναι · ἀπειρησθαι γάρ οἱ ἐκ τῶν γειναμένων μηδενὶ έπιδεικνύναι την δε πάντως έωυτη κελεύειν επιδέξαι. όρ έου σαν δὲ τὴν γυναῖκα περὶ πολλοῦ ποιευμένην ἰδέσθαι, ούτω δη την τροφον δέξαι το παιδίον την δε κατα-30 ψῶσαν τοῦ παιδίου τὴν κεφαλὴν εἶπαι ὡς καλλιστεύσει πασέων τῶν ἐν Σπάρτη γυναικῶν. ἀπὸ μὲν δὴ ταύτης της ημέρης μεταπεσείν τὸ είδος. γαμέει δὲ δή μιν ές γάμου ώρην ἀπικομένην "Αγητος ὁ 'Αλκείδεω, οὖτος δή ό τοῦ 'Αρίστωνος φίλος. τὸν δὲ 'Αρίστωνα ἔκνιζε ἄρα 62 της γυναικός ταύτης ό έρως μηχανάται δή τοιάδε. αὐτός τε τῶ έταίρω, τοῦ ἦν ἡ γυνὴ αὕτη, ὑποδέκεται δωτίνην δώσειν τῶν έωυτοῦ πάντων ἕν, τὸ ἂν αὐτὸς έκεινος έληται, και τον έταιρον έωυτῷ ἐκέλευε ώσαύτως 5 την όμοίην διδόναι. ό δὲ οὐδὲν φοβηθεὶς ἀμφὶ τη γυναικί, δρέων ἐοῦσαν καὶ ᾿Αρίστωνι γυναῖκα, καταινέει ταῦτα · ἐπὶ τούτοισι δὲ ὅρκους ἐπήλασαν. μετὰ δὲ αὐτός τε ὁ ᾿Αρίστων ἔδωκε τοῦτο, ὅ τι δὴ ἦν, τὸ εἵλετο τῶν κειμηλίων τῶν ᾿Αρίστωνος ὁ Ἦγητος, καὶ αὐτὸς 10 την όμοίην ζητέων φέρεσθαι παρ' εκείνου, ενθαύτα δη τοῦ έταίρου τὴν γυναῖκα ἐπειρᾶτο ἀπάγεσθαι. ὁ δὲ πλὴν τούτου μούνου τὰ ἄλλα ἔφη καταινέσαι · ἀναγκαζόμενος μέντοι τῷ τε ὅρκω καὶ τῆς ἀπάτης τῆ παραγωγῆ ἀπίει άπάγεσθαι. οὕτω μὲν δὴ τὴν τρίτην ἐσηγάγετο γυναῖκα 63 ό 'Αρίστων, την δευτέρην ἀποπεμψάμενος. ἐν δέ οί γρόνω έλάσσονι καὶ οὐ πληρώσασα τοὺς δέκα μῆνας ή

γυνη αύτη τίκτει τοῦτον δη τον Δημάρητον. καί τίς 5 οἱ τῶν οἰκετέων ἐν θώκφ κατημένφ μετὰ τῶν ἐφόρων έξαγγέλλει ώς οί παῖς γέγονε. ὁ δὲ ἐπιστάμενός τε τὸν χρόνον τῷ ἡγάγετο τὴν γυναῖκα καὶ ἐπὶ δακτύλων συμβαλλόμενος τους μήνας, εἶπε ἀπομόσας, "οὐκ αν έμὸς εἴη." τοῦτο ἤκουσαν μὲν οἱ ἔφοροι, πρῆγμα μέν-10 τοι οὐδὲν ἐποιήσαντο τὸ παραυτίκα. ὁ δὲ παῖς ηὔξετο, καὶ τῷ ᾿Αρίστωνι τὸ εἰρημένον μετέμελε • παίδα γὰρ τὸν Δημάρητον ές τὰ μάλιστά οἱ ἐνόμισε εἶναι. Δημάρητον δὲ αὐτῷ οὔνομα ἔθετο διὰ τόδε. πρότερον τούτων πανδημεὶ Σπαρτιήται 'Αρίστωνι, ώς ἀνδρὶ εὐδοκιμέοντι 15 διὰ πάντων δὴ τῶν βασιλέων τῶν ἐν Σπάρτη γενο-64 μένων, ἀρὴν ἐποιήσαντο παίδα γενέσθαι. διὰ τοῦτο μέν οί τὸ οὔνομα Δημάρητος ἐτέθη· χρόνου δὲ προϊόντος 'Αρίστων μεν ἀπέθανε, Δημάρητος δε έσχε την βασιληίην. ἔδεε δέ, ώς οἶκε, ἀνάπυστα γενόμενα ταῦτα 5 καταπαῦσαι Δημάρητον τῆς βασιληίης · δι' à Κλεομένεϊ διεβλήθη μεγάλως πρότερον τε ο Δημάρητος άπαγαγών την στρατιην έξ Έλευσίνος, καὶ δη καὶ τότε ἐπ' Αίγινητέων τους μηδίσαντας διαβάντος Κλεομένεος.

Demaratus Accused of Illegitimacy and Deposed.

65 'Ορμηθεὶς ὧν ἀποτίνυσθαι ὁ Κλεομένης συντίθεται Λευτυχίδη τῷ Μενάρεος τοῦ 'Αγιος, ἐόντι οἰκίης τῆς αὐτῆς Δημαρήτῳ, ἐπ' ῷ τε, ἢν αὐτὸν καταστήση βασιλέα ἀντὶ Δημαρήτου, ἔψεταί οἱ ἐπ' Αἰγινήτας. ὁ δὲ 5 Λευτυχίδης ἢν ἐχθρὸς τῷ Δημαρήτῳ μάλιστα γεγονὼς διὰ πρῆγμα τοιόνδε. ἀρμοσαμένου Λευτυχίδεω Πέρκάλον τὴν Χίλωνος τοῦ Δημαρμένου θυγατέρα, ὁ Δημάρητος ἐπιβουλεύσας ἀποστερέει Λευτυχίδεα τοῦ γάμου, φθάσας αὐτὸς τὴν Πέρκαλον άρπάσας καὶ σχὼν γυναῖκα.

κατὰ τοῦτο μὲν τῷ Λευτυχίδη ἡ ἔχθρη ἡ ἐς τὸν Δημά-10 ρητον έγεγόνεε, τότε δὲ ἐκ τῆς Κλεομένεος προθυμίης ό Λευτυχίδης κατόμνυται Δημαρήτω, φας αὐτὸν οὐκ ίκνεομένως βασιλεύειν Σπαρτιητέων οὐκ ἐόντα παίδα 'Αρίστωνος. μετὰ δὲ τὴν κατωμοσίην ἐδίωκε ἀνασώζων έκεινο τὸ έπος, τὸ εἶπε 'Αρίστων τότε ὅτε οἱ ἐξήγγειλε 15 ό οἰκέτης παίδα γεγονέναι, ό δὲ συμβαλόμενος τοὺς μηνας ἀπώμοσε, φὰς οὐκ έωυτοῦ μιν είναι. τούτου δή έπιβατεύων τοῦ ρήματος ὁ Λευτυχίδης ἀπέφαινε τὸν Δημάρητον οὔτε έξ ᾿Αρίστωνος γεγονότα οὔτε ίκνευμένως βασιλεύοντα Σπάρτης, τους ἐφόρους μάρτυρας 20 παρεχόμενος κείνους οὶ τότε ἐτύγχανον πάρεδροί τε έόντες καὶ ἀκούσαντες ταῦτα Αρίστωνος. τέλος δὲ ἐόν-66 των περί αὐτῶν νεικέων, ἔδοξε Σπαρτιήτησι ἐπείρεσθαι τὸ γρηστήριον τὸ ἐν Δελφοῖσι εἰ ᾿Αρίστωνος εἴη παῖς ὁ Δημάρητος, ἀνοίστου δὲ γενομένου ἐκ προνοίης τῆς Κλεομένεος ες την Πυθίην, ενθαῦτα προσποιέεται Κλεο- 5 μένης Κόβωνα τὸν 'Αριστοφάντου, ἄνδρα ἐν Δελφοῖσι δυναστεύοντα μέγιστον, ὁ δὲ Κόβων Περίαλλαν τὴν πρόμαντιν ἀναπείθει, τὰ Κλεομένης ἐβούλετο λέγεσθαι, λέγειν. ούτω δή ή Πυθίη ἐπειρωτεόντων τῶν θεοπρόπων ἔκρινε μὴ ᾿Αρίστωνος εἶναι Δημάρητον παῖδα. 10 ύστέρω μέντοι χρόνω ἀνάπυστα ἐγένετο ταῦτα, καὶ Κόβων τε έφυγε έκ Δελφών καὶ Περίαλλα ή πρόμαντις έπαύσθη της τιμης.

Insult to Demaratus; he Questions his Mother.

Κατὰ μὲν δὴ Δημαρήτου τὴν κατάπαυσιν τῆς βα-67 σιληίης οὕτω ἐγένετο, ἔφευγε δὲ Δημάρητος ἐκ Σπάρτης ἐς Μήδους ἐκ τοιοῦδε ὀνείδεος. μετὰ τῆς βασιληίης τὴν κατάπαυσιν ὁ Δημάρητος ἦρχε αἰρεθεὶς ἀρχήν.

, 5 ήσαν μεν δή γυμνοπαιδίαι, θεωμένου δε τοῦ Δημαρήτου, ο Λευτυχίδης γεγονώς ήδη αὐτὸς βασιλεύς ἀντ' έκείνου, πέμψας τὸν θεράποντα ἐπὶ γέλωτί τε καὶ λάσθη εἰρώτα τὸν Δημάρητον ὁκοῖόν τι εἴη τὸ ἄρχειν μετὰ τὸ βασιλεύειν. ὁ δὲ ἀλγήσας τῷ ἐπειρωτήματι εἶπε φὰς

10 αὐτὸς μὲν ἀμφοτέρων ἤδη πεπειρῆσθαι, κείνον δὲ οὔ, την μέντοι ἐπειρώτησιν ταύτην ἄρξειν Λακεδαιμονίοισι η μυρίης κακότητος η μυρίης εὐδαιμονίης. ταῦτα δὲ είπας καὶ κατακαλυψάμενος ήιε έκ τοῦ θεήτρου ές τὰ έωυτοῦ οἰκία, αὐτίκα δὲ παρασκευασάμενος ἔθυε τῷ

68 Διὶ βοῦν, θύσας δὲ τὴν μητέρα ἐκάλεσε. ἀπικομένη δὲ τῆ μητρὶ ἐσθεὶς ἐς τὰς χεῖράς οἱ τῶν σπλάγχνων κατικέτευε, λέγων τοιάδε. "ὧ μῆτερ, θεῶν σε τῶν τε άλλων καταπτόμενος ίκετεύω καὶ τοῦ έρκείου Διὸς 5 τοῦδε, φράσαι μοι τὴν ἀληθείην, τίς μευ ἐστὶ πατὴρ όρθω λόγω. Λευτυχίδης μεν γαρ έφη έν τοῖσι νείκεσι

λέγων κυέουσάν σε έκ τοῦ προτέρου ἀνδρὸς οὕτω ἐλθεῖν παρὰ ᾿Αρίστωνα · οἱ δὲ καὶ τὸν ματαιότερον λόγον λέγοντες φασί σε έλθεῖν παρὰ τῶν οἰκετέων τὸν ὀνοφορ-

10 βόν, καὶ ἐμὲ ἐκείνου εἶναι παῖδα. ἐγώ σε ὧν μετέρχομαι τῶν θεῶν εἰπεῖν τὼληθές · οὔτε γάρ, εἴ περ πεποίηκάς τι τῶν λεγομένων, μούνη δὴ πεποίηκας, μετὰ πολλέων δέ · ὅ τε λόγος πολλὸς ἐν Σπάρτη ὡς ᾿Αρίστωνι σπέρμα παιδοποιον ούκ ένην · τεκείν γαρ άν οί και τας προτέρας

15 γυναίκας."

Story of Demaratus's Mother.

69 ΄Ο μεν δή τοιαθτα έλεγε, ή δε άμείβετο τοισίδε. "δ παῖ, ἐπείτε με λιτῆσι μετέρχεαι εἰπεῖν τὴν ἀληθείην, παν ές σὲ κατειρήσεται τωληθές. ως με ηγάγετο 'Αρίστων ές έωυτοῦ, νυκτὶ τρίτη ἀπὸ τῆς πρώτης ἦλθέ μοι 5 φάσμα είδόμενον 'Αρίστωνι, συνευνηθέν δέ τους στεφά-

νους τους είχε έμοι περιετίθεε. και το μεν οιχώκεε, ήκε δὲ μετὰ ταῦτα ᾿Αρίστων. ὡς δέ με εἶδε ἔγουσαν στεφάνους, εἰρώτα τίς εἴη μοι ὁ δούς · ἐγὰ δὲ ἐφάμην ἐκεῖνον, ό δὲ οὐκ ὑπεδέκετο. ἐγὼ δὲ κατωμνύμην φαμένη αὐτὸν οὐ καλῶς ποιέειν ἀπαρνεόμενον· ὀλίγω γάρ τι πρότερον 10 έλθόντα καὶ συνευνηθέντα δοῦναί μοι τοὺς στεφάνους, όρέων δέ με κατομνυμένην ὁ ᾿Αρίστων ἔμαθε ώς θείον είη τὸ πρηγμα. καὶ τοῦτο μὲν οἱ στέφανοι ἐφάνησαν έόντες έκ τοῦ ήρωίου τοῦ παρὰ τῆσι θύρησι τῆσι αὐλείησι ίδρυμένου, τὸ καλέουσι ᾿Αστραβάκου · τοῦτο δὲ 15 οί μάντιες τὸν αὐτὸν τοῦτον ήρωα ἀναίρεον εἶναι. οὕτω, ὧ παῖ, ἔχεις πᾶν, ὅσον τι καὶ βούλεαι πυθέσθαι· ἡ γὰρ ἐκ τοῦ ήρωος τούτου γέγονας, καί τοι πατήρ ἐστι 'Αστράβακος ὁ ήρως, ἢ 'Αρίστων · ἐν γάρ σε τῆ νυκτὶ ταύτη ἀναιρέομαι. τῆ δέ σευ μάλιστα κατάπτονται οί 20 έχθροί, λέγοντες ώς αὐτὸς ὁ ᾿Αρίστων, ὅτε αὐτῷ σὺ ηγγέλθης γεγενημένος, πολλών ἀκουόντων οὐ φήσειέ σε έωυτοῦ είναι (τὸν χρόνον γάρ, τοὺς δέκα μῆνας, οὐδέκω έξήκειν), αιδρείη των τοιούτων κείνος τούτο απέρριψε τὸ ἔπος. τίκτουσι γὰρ γυναῖκες καὶ ἐννεάμηνα καὶ 25 έπτάμηνα, καὶ οὐ πᾶσαι δέκα μῆνας ἐκτελέσασαι · ἐγὼ δὲ σέ, ὧ παῖ, ἑπτάμηνον ἔτεκον. ἔγνω δὲ καὶ αὐτὸς ὁ 'Αρίστων οὐ μετὰ πολλὸν χρόνον ώς ἀνοίη τὸ ἔπος έκβάλοι τοῦτο. λόγους δὲ ἄλλους περὶ γενέσιος τῆς σεωυτοῦ μὴ δέκεο · τὰ γὰρ ἀληθέστατα πάντα ἀκήκοας. 30 έκ δὲ ὀνοφορβῶν αὐτῷ τε Λευτυχίδη καὶ τοῖσι ταῦτα λέγουσι τίκτοιεν αί γυναῖκες παίδας."

Demaratus Escapes from Sparta and Retires into Asia.

Ή μὲν δὴ ταῦτα ἔλεγε, ὁ δὲ πυθόμενός τε τὰ ἐβούλετο 70 καὶ ἐπόδια λαβὼν ἐπορεύετο ἐς Ἦλιν, τῷ λόγῳ φὰς ὡς

ές Δελφοὺς χρησόμενος τῷ χρηστηρίῳ πορεύεται. Λακεδαιμόνιοι δὲ ὑποτοπηθέντες Δημάρητον δρησμῷ ἐπιχειδρέειν ἐδίωκον. καί κως ἔφθη ἐς Ζάκυνθον διαβὰς ὁ Δημάρητος ἐκ τῆς "Ηλιδος ἐπιδιαβάντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι αὐτοῦ τε ἄπτοντο καὶ τοὺς θεράποντας αὐτοῦ ἀπαιρέονται. μετὰ δέ, οὐ γὰρ ἐξεδίδοσαν αὐτὸν οἱ Ζακύνθιοι, ἐνθεῦτεν διαβαίνει ἐς τὴν ᾿Ασίην παρὰ βα-10 σιλέα Δαρεῖον. ὁ δὲ ὑπεδέξατό τε αὐτὸν μεγαλωστὶ καὶ γῆν τε καὶ πόλιας ἔδωκε. οὕτω ἀπίκετο ἐς τὴν ᾿Ασίην Δημάρητος καὶ τοιαύτη χρησάμενος τύχη, ἄλλα τε Λακεδαιμονίοισι συχνὰ ἔργοισί τε καὶ γνώμησι ἀπολαμπρυνθείς, ἐν δὲ δὴ καὶ Ὁλυμπιάδα σφι ἀνελόμενος τε-15 θρίππῳ προσέβαλε, μοῦνος τοῦτο πάντων δὴ τῶν γενομένων βασιλέων ἐν Σπάρτη ποιήσας.

Fate of Leotychides; Aeginetan Hostages.

71 Λευτυχίδης δὲ ὁ Μενάρεος Δημαρήτου καταπαυσθέντος διεδέξατο τὴν βασιληίην, καί οἱ γίνεται παῖς Ζευξίδημος, τὸν δὴ Κυνίσκον μετεξέτεροι Σπαρτιητέων ἐκάλεον. οὖτος ὁ Ζευξίδημος οὐκ ἐβασίλευσε Σπάρτης το πρὸ Λευτυχίδεω γὰρ τελευτᾳ, λιπὼν παῖδα ᾿Αρχίδημον. Λευτυχίδης δὲ στερηθεὶς Ζευξιδήμου γαμέει δευτέρην γυναῖκα Εὐρυδάμην τὴν ἐοῦσαν Μενίου ἀδελφεὴν Διακτορίδεω δὲ θυγατέρα, ἐκ τῆς οἱ ἔρσεν μὲν γίνεται οὐδέν, θυγάτηρ δὲ Λαμπιτώ, τὴν ᾿Αρχίδημος ὁ Ζευξιδήμου 72 γαμέει δόντος αὐτῷ Λευτυχίδεω. οὐ μὲν οὐδὲ Λευτυχίδης κατεγήρα ἐν Σπάρτη, ἀλλὰ τίσιν τοιήνδε τινὰ Δημαρήτω ἐξέτισε. ἐστρατήγησε Λακεδαιμονίοισι ἐς Θεσσαλίην, παρεὸν δὲ οἱ πάντα ὑποχείρια ποιήσασθαι ἐδωροδόκησε 5 ἀργύριον πολλόν. ἐπ' αὐτοφώρω δὲ άλοὺς αὐτοῦ ἐν τῷ στρατοπέδω, ἐπικατήμενος χειρίδι πλέη ἀργυρίου, ἔφυγε

ἐκ Σπάρτης ὑπὸ δικαστήριον ὑπαχθείς, καὶ τὰ οἰκία οἰ κατεσκάφη· ἔφυγε δὲ ἐς Τεγέην καὶ ἐτελεύτησε ἐν ταύτη. ταῦτα μὲν δὴ ἐγένετο χρόνῳ ὕστερον· τότε δὲ ὡς τῷ 73 Κλεομένεϊ ὡδώθη τὸ ἐς τὸν Δημάρητον πρῆγμα, αὐτίκα παραλαβὼν Λευτυχίδεα ἤιε ἐπὶ τοὺς Αἰγινήτας, δεινόν τινά σφι ἔγκοτον διὰ τὸν προπηλακισμὸν ἔχων. οὕτω δὴ οὕτε οἱ Αἰγινῆται, ἀμφοτέρων τῶν βασιλέων ἡκόντων 5 ἐπ' αὐτούς, ἐδικαίευν ἔτι ἀντιβαίνειν, ἐκεῖνοί τε ἐπιλεξάμενοι ἄνδρας δέκα Αἰγινητέων τοὺς πλείστου ἀξίους καὶ πλούτῳ καὶ γένεϊ ἦγον, καὶ ἄλλους καὶ δὴ καὶ Κριόν τε τὸν Πολυκρίτου καὶ Κάσαμβον τὸν 'Αριστοκράτεος, οἵ περ εἶχον μέγιστον κράτος · ἀγαγόντες δέ σφεας ἐς γῆν 10 τὴν 'Αττικὴν παραθήκην κατατίθενται ἐς τοὺς ἐχθίστους Αἰγινήτησι 'Αθηναίους.

Cleomenes in Exile; his Return and Suicide.

Μετὰ δὲ ταῦτα Κλεομένεα ἐπάιστον γενόμενον κακο- 74 τεχνήσαντα ἐς Δημάρητον δεῦμα ἔλαβε Σπαρτιητέων, καὶ ὑπεξέσχε ἐς Θεσσαλίην. ἐνθεῦτεν δὲ ἀπικόμενος ἐς τὴν ᾿Αρκαδίην νεώτερα ἔπρησσε πρήγματα, συνιστὰς τοὺς ᾿Αρκάδας ἐπὶ τῆ Σπάρτῃ, ἄλλους τε ὅρκους προσά- 5 γων σφι ἢ μὲν ἔψεσθαί σφεας αὐτῷ τῆ ἂν ἐξηγέηται, καὶ δὴ καὶ ἐς Νώνακριν πόλιν πρόθυμος ἢν τῶν ᾿Αρκάδων τοὺς προεστεῶτας ἀγινέων ἐξορκοῦν τὸ Στυγὸς ὕδωρ. ἐν δὲ ταύτῃ τῆ πόλι λέγεται εἶναι ὑπ᾽ ᾿Αρκάδων τὸ Στυγὸς ὕδωρ, καὶ δὴ καὶ ἔστι τοιόνδε τι· ὕδωρ ὀλίγον 10 φαινόμενον ἐκ πέτρης στάζει ἐς ἄγκος, τὸ δὲ ἄγκος αίμασίης τις περιθέει κύκλος. ἡ δὲ Νώνακρις, ἐν τῆ ἡ πηγὴ αὕτη τυγχάνει ἐοῦσα, πόλις ἐστὶ τῆς ᾿Αρκαδίης πρὸς Φενεῷ. μαθόντες δὲ Κλεομένεα Λακεδαιμόνιοι ταῦτα 75 πρήσσοντα, κατῆγον αὐτὸν δείσαντες ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι

ές Σπάρτην τοῖσι καὶ πρότερον ήρχε κατελθόντα δὲ αὐτὸν αὐτίκα ὑπέλαβε μανίη νοῦσος, ἐόντα καὶ πρότερον 5 ύπομαργότερον · ὅκως γάρ τεω ἐντύχοι Σπαρτιητέων, ένέχραυε ές τὸ πρόσωπον τὸ σκήπτρον. ποιέοντα δὲ αὐτὸν ταῦτα καὶ παραφρονήσαντα ἔδησαν οἱ προσήκοντες εν ξύλω· ο δε δεθείς τον φύλακον μουνωθέντα ίδων των άλλων αιτέει μάχαιραν ου βουλομένου δὲ τὰ 10 πρώτα τοῦ φυλάκου διδόναι ἀπείλεε τά μιν αὖτις ποιήσει, ές δ δείσας τὰς ἀπειλὰς ὁ φύλακος (ἦν γὰρ τῶν τις είλωτέων) διδοί οι μάχαιραν. Κλεομένης δὲ παραλαβων τον σίδηρον άρχετο έκ των κνημέων έωυτον λωβώμενος επιτάμνων γὰρ κατὰ μῆκος τὰς σάρκας προέ-15 βαινε έκ τῶν κνημέων ἐς τοὺς μηρούς, ἐκ δὲ τῶν μηρῶν ές τε τὰ ἰσχία καὶ τὰς λαπάρας, ἐς δ ἐς τὴν γαστέρα ἀπίκετο, καὶ ταύτην καταχορδεύων ἀπέθανε τρόπω τοιούτω, ώς μεν οί πολλοί λέγουσι Ελλήνων, ὅτι τὴν Πυθίην άνέγνωσε τὰ περὶ Δημάρητον λέγειν γενόμενα, ώς δὲ 20 'Αθηναίοι μοῦνοι λέγουσι, διότι ἐς 'Ελευσίνα ἐσβαλὼν έκειρε τὸ τέμενος τῶν θεῶν, ὡς δὲ ᾿Αργεῖοι, ὅτι ἐξ ἱροῦ αὐτῶν τοῦ "Αργου 'Αργείων τοὺς καταφυγόντας ἐκ τῆς μάχης καταγινέων κατέκοπτε καὶ αὐτὸ τὸ ἄλσος ἐν άλογίη έχων ενέπρησε.

Heinous Deed of Cleomenes at Argos.

76 Κλεομένει γὰρ μαντευομένω ἐν Δελφοισι ἐχρήσθη "Αργος αἰρήσειν. ἐπείτε δὲ Σπαρτιήτας ἄγων ἀπίκετο ἐπὶ ποταμὸν Ἐρασινον, δς λέγεται ῥέειν ἐκ τῆς Στυμφαλίδος λίμνης τὴν γὰρ δὴ λίμνην ταύτην ἐς χάσμα 5 ἀφανὲς ἐκδιδοῦσαν ἀναφαίνεσθαι ἐν "Αργεϊ, τὸ ἐνθεῦτεν δὲ τὸ ὕδωρ ἤδη τοῦτο ὑπ' 'Αργείων Ἐρασινον καλέεσθαι ἀπικόμενος δ' ὧν ὁ Κλεομένης ἐπὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον

ἐσφαγιάζετο αὐτῷ· καὶ οὐ γὰρ ἐκαλλιέρεε οὐδαμῶς διαβαίνειν μιν, ἄγασθαι μὲν ἔφη τοῦ Ἐρασίνου οὐ προδιδόντος τοὺς πολιήτας, ᾿Αργείους μέντοι οὐδ' ὡς χαιρήσειν. 10
μετὰ δὲ ταῦτα ἐξαναχωρήσας τὴν στρατιὴν κατήγαγε ἐς
Θυρέην, σφαγιασάμενος δὲ τῷ θαλάσσῃ ταῦρον πλοίοισί
σφεας ἤγαγε ἔς τε τὴν Τιρυνθίην χώρην καὶ Ναυπλίην.
᾿Αργεῖοι δὲ ἐβοήθεον πυνθανόμενοι ταῦτα ἐπὶ θάλασσαν "77
ὡς δὲ ἀγχοῦ μὲν ἐγίνοντο τῆς Τίρυνθος, χώρῳ δὲ ἐν
τούτῳ τῷ κέεται ἡ Σήπεια οὔνομα, μεταίχμιον οὐ μέγα
ἀπολιπόντες ἵζοντο ἀντίοι τοῖσι Λακεδαιμονίοισι. ἐνθαῦτα δὴ οἱ ᾿Αργεῖοι τὴν μὲν ἐκ τοῦ φανεροῦ μάχην οὐκ 5
ἐφοβέοντο, ἀλλὰ μὴ δόλῳ αἰρεθέωσι· καὶ γὰρ δή σφι ἐς
τοῦτο τὸ πρῆγμα εἶχε τὸ χρηστήριον τὸ ἐπίκοινα ἔχρησε
ἡ Πυθίη τούτοισί τε καὶ Μιλησίοισι, λέγον ὧδε·

άλλ' ὅταν ἡ θήλεια τὸν ἄρσενα νικήσασα ἐξελάση καὶ κῦδος ἐν ᾿Αργείοισιν ἄρηται, 10 πολλὰς ᾿Αργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσει.
ὅς ποτέ τις ἐρέει καὶ ἐπεσσομένων ἀνθρώπων ˙
" δεινὸς ὄφις τριέλικτος ἀπώλετο δουρὶ δαμασθείς."

ταῦτα δὴ πάντα συνελθόντα τοῖσι ᾿Αργείοισι φόβον παρεεῖχε. καὶ δή σφι πρὸς ταῦτα ἔδοξε τῷ κήρυκι τῶν 15 πολεμίων χρᾶσθαι, δόξαν δέ σφι ἐποίευν τοιόνδε· ὅκως ὁ Σπαρτιήτης κῆρυξ προσημαίνοι τι Λακεδαιμονίοισι, ἐποίευν καὶ οἱ ᾿Αργεῖοι τὢυτὸ τοῦτο. μαθὼν δὲ ὁ Κλεο- 78 μένης ποιεῦντας τοὺς ᾿Αργείους ὁκοῖόν τι ὁ σφέτερος κῆρυξ σημήνειε, παραγγέλλει σφι, ὅταν σημήνη ὁ κῆρυξ ποιέεσθαι ἄριστον, τότε ἀναλαβόντας τὰ ὅπλα χωρέειν ἐς τοὺς ᾿Αργείους. ταῦτα καὶ ἐγένετο ἐπιτελέα ἐκ τῶν 5 Λακεδαιμονίων· ἄριστον γὰρ ποιευμένοισι τοῖσι ᾿Αργείοισι ἐκ τοῦ κηρύγματος ἐπεκέατο, καὶ πολλοὺς μὲν ἐφόνευσαν αὐτῶν, πολλῷ δ᾽ ἔτι πλεῦνας ἐς τὸ ἄλσος

Τοῦ "Αργου καταφυγόντας περιιζόμενοι ἐφύλασσον. 79 ἐνθεῦτεν δὲ ὁ Κλεομένης ἐποίεε τοιόνδε. ἔχων αὐτομόλους ἄνδρας καὶ πυνθανόμενος τούτων, ἐξεκάλεε πέμπων κήρυκα ὀνομαστὶ λέγων τῶν 'Αργείων τοὺς ἐν τῷ ἱρῷ ἀπεργμένους, ἐξεκάλεε δὲ φὰς αὐτῶν ἔχειν τὰ ἄποινα. 5 ἄποινα δέ ἐστι Πελοποννησίοισι δύο μνέαι τεταγμέναι κατ' ἄνδρα αἰχμάλωτον ἐκτίνειν. κατὰ πεντήκοντα δὴ ῶν τῶν 'Αργείων ὡς ἐκάστους ἐκκαλεύμενος ὁ Κλεομένης ἔκτεινε. ταῦτα δέ κως γινόμενα ἐλελήθεε τοὺς λοιποὺς τοὺς ἐν τῷ τεμένεϊ · ἄτε γὰρ πυκνοῦ ἐόντος τοῦ ἄλσεος, 10 οὐκ ὥρων οἱ ἐντὸς τοὺς ἐκτὸς ὅ τι ἔπρησσον, πρίν γε δὴ

αὐτῶν τις ἀναβὰς ἐπὶ δένδρος κατείδε τὸ ποιεύμενον. 80 οὔκων δὴ ἔτι καλεόμενοι ἐξήισαν. ἐνθαῦτα δὴ ὁ Κλεομένης ἐκέλευε πάντα τινὰ τῶν είλωτέων περινέειν ὕλῃ τὸ ἄλσος, τῶν δὲ πειθομένων ἐνέπρησε τὸ ἄλσος. καιομένου δὲ ἤδη ἐπείρετο τῶν τινα αὐτομόλων τίνος εἴη 5 θεῶν τὸ ἄλσος · ὁ δὲ ἔφη "Αργου εἶναι. ὁ δὲ ὡς ἤκουσε, ἀναστενάξας μέγα εἶπε· "ὧ" Απολλον χρηστήριε, ἢ μεγά-

λως με ηπάτηκας φάμενος "Αργος αίρήσειν· συμβάλ81 λομαι δ' έξήκειν μοι τὸ χρηστήριον." μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Κλεομένης τὴν μὲν πλέω στρατιὴν ἀπῆκε ἀπιέναι ἐς Σπάρτην, χιλίους δὲ αὐτὸς λαβὼν τοὺς ἀριστέας ἤιε ἐς τὸ "Ηραιον θύσων. βουλόμενον δὲ αὐτὸν θύειν ἐπὶ τοῦ 5 βωμοῦ ὁ ἱρεὺς ἀπηγόρευε, φὰς οὐκ ὅσιον εἶναι ξείνω αὐτόθι θύειν. ὁ δὲ Κλεομένης τὸν ἱρέα ἐκέλευε τοὺς

αὐτὸς ἔθυσε· ποιήσας δὲ ταῦτα ἀπήιε ἐς τὴν Σπάρτην. 82 νοστήσαντα δέ μιν ὑπῆγον οἱ ἐχθροὶ ὑπὸ τοὺς ἐφόρους, φάμενοἱ μιν δωροδοκήσαντα οὐκ ἑλεῖν τὸ "Αργος, παρεὸν εὐπετέως μιν ἑλεῖν. ὁ δέ σφι ἔλεξε, οὔτε εἰ ψευδόμενος οὔτε εἰ ἀληθέα λέγων, ἔχω σαφηνέως εἶπαι, ἔλεξε δ' ὧν

είλωτας ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ἀπάγοντας μαστιγώσαι, καὶ

φάμενος, ἐπείτε δὴ τὸ τοῦ "Αργου ἱρὸν εἶλε, δοκέειν οἱ δ ἐξεληλυθέναι τὸν τοῦ θεοῦ χρησμόν · πρὸς ὧν ταῦτα οὐ δικαιοῦν πειρᾶν τῆς πόλιος, πρίν γε δὴ ἱροῖσι χρήσηται καὶ μάθη εἴτε οἱ ὁ θεὸς παραδιδοῖ εἴτε οἱ ἐμποδῶν ἔστηκε · καλλιερευμένῳ δὲ ἐν τῷ Ἡραίῳ ἐκ τοῦ ἀγάλματος τῶν στηθέων φλόγα πυρὸς ἐκλάμψαι, μαθεῖν δὲ αὐτὸς οὕτω 10 τὴν ἀτρεκείην, ὅτι οὐκ αἰρέει τὸ "Αργος. εἰ μὲν γὰρ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀγάλματος ἐξέλαμψε, αἰρέειν ἂν κατ' ἄκρης τὴν πόλιν, ἐκ τῶν στηθέων δὲ λάμψαντος πᾶν οἱ πεποιῆσθαι ὅσον ὁ θεὸς ἐβούλετο γενέσθαι. ταῦτα δὲ λέγων πιστά τε καὶ οἰκότα ἐδόκεε Σπαρτιήτησι λέγειν, 15 καὶ διέφυγε πολλὸν τοὺς διώκοντας.

Slave-rule at Argos; Cleomenes' Intemperance.

"Αργος δὲ ἀνδρῶν ἐχηρώθη οὕτω ὅστε οἱ δοῦλοι αὐ- 83 τῶν ἔσχον πάντα τὰ πρήγματα ἄρχοντές τε καὶ διέποντες, ἐς δ ἐπήβησαν οἱ τῶν ἀπολομένων παιδες. ἔπειτά σφεας οὖτοι ἀνακτώμενοι ὀπίσω ἐς ἑωυτοὺς τὸ "Αργος ἐξέβαλον ἐξωθεύμενοι δὲ οἱ δοῦλοι μάχη ἔσχον Τίρυνθα. 5 τέως μὲν δή σφι ἢν ἄρθμια ἐς ἀλλήλους, ἔπειτα δὲ ἐς τοὺς δούλους ἢλθε ἀνὴρ μάντις Κλέανδρος, γένος ἐῶν Φιγαλεὺς ἀπ' ᾿Αρκαδίης · οὖτος τοὺς δούλους ἀνέγνωσε ἐπιθέσθαι τοῖσι δεσπότησι. ἐκ τούτου δὴ πόλεμός σφι ἢν ἐπὶ χρόνον συχνόν, ἐς δ δὴ μόγις οἱ ᾿Αργεῖοι ἐπεκράτησαν. 10

'Αργεῖοι μέν νυν διὰ ταῦτα Κλεομένεά φασι μανέντα 84 ἀπολέσθαι κακῶς · αὐτοὶ δὲ Σπαρτιῆταί φασι ἐκ δαιμονίου μὲν οὐδενὸς μανῆναι Κλεομένεα, Σκύθησι δὲ ὁμιλήσαντά μιν ἀκρητοπότην γενέσθαι καὶ ἐκ τούτου μανῆναι. Σκύθας γὰρ τοὺς νομάδας, ἐπείτε σφι Δαρεῖον ἐμβαλεῖν 5 ἐς τὴν χώρην, μετὰ ταῦτα μεμονέναι μιν τίσασθαι, πέμψαντας δὲ ἐς Σπάρτην συμμαχίην τε ποιέεσθαι καὶ

συντίθεσθαι ώς χρεον εἴη αὐτοὺς μὲν τοὺς Σκύθας παρὰ Φᾶσιν ποταμὸν πειρᾶν ἐς τὴν Μηδικὴν ἐσβάλλειν, σφέας 10 δὲ τοὺς Σπαρτιήτας κελεύειν ἐξ Ἐφέσου ὁρμεομένους ἀναβαίνειν καὶ ἔπειτα ἐς τἀυτὸ ἀπαντᾶν. Κλεομένεα δὲ λέγουσι ἡκόντων τῶν Σκυθέων ἐπὶ ταῦτα ὁμιλέειν σφι μεζόνως, ὁμιλέοντα δὲ μᾶλλον τοῦ ἱκνεομένου μαθεῖν τὴν ἀκρητοποσίην παρ' αὐτῶν · ἐκ τούτου δὲ μανῆναί 15 μιν νομίζουσι Σπαρτιῆται. ἔκ τε τόσου, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, ἐπεὰν ζωρότερον βούλωνται πιεῖν, "ἐπισκύθισον" λέγουσι. οὕτω δὴ Σπαρτιῆται τὰ περὶ Κλεομένεα λέγουσι · ἐμοὶ δὲ δοκέει τίσιν ταύτην ὁ Κλεομένης Δημαρήτω ἐκτῖσαι.

Aeginetan Hostages; Glaucus and his Money-deposit.

Τελευτήσαντος δὲ Κλεομένεος ὡς ἐπύθοντο Αἰγινῆται, έπεμπον ές Σπάρτην αγγέλους καταβωσομένους Λευτυχίδεω περὶ τῶν ἐν ᾿Αθήνησι ὁμήρων ἐχομένων. Λακεδαιμόνιοι δὲ δικαστήριον συναγαγόντες ἔγνωσαν περιυβρίσ-5 θαι Αἰγινήτας ὑπὸ Λευτυχίδεω, καί μιν κατέκριναν κδοτον άγεσθαι ές Αἴγιναν ἀντὶ τῶν ἐν ᾿Αθήνησι ἐγομένων ἀνδρῶν · μελλόντων δὲ ἄγειν τῶν Αἰγινητέων τὸν Λευτυχίδεα, εἶπέ σφι Θεασίδης ὁ Λεωπρέπεος, ἐὼν ἐν Σπάρτη δόκιμος ἀνήρ, "τί βουλεύεσθε ποιέειν, ἄνδρες 10 Αίγινηται; τὸν βασιλέα τῶν Σπαρτιητέων ἔκδοτον γενόμενον ύπὸ τῶν πολιητέων ἄγειν; εἰ νῦν ὀργή χρεόμενοι έγνωσαν ούτω Σπαρτιήται, ὅκως ἐξ ὑστέρης μή τι ύμιν, ην ταύτα πρήσσητε, πανώλεθρον κακὸν ές την χώρην ἐμβάλωσι." ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Αἰγινῆται 15 έσχοντο της άγωγης, όμολογίη δὲ έχρήσαντο τοιηδε, έπισπόμενον Λευτυχίδεα ές 'Αθήνας ἀποδοῦναι Αἰγινή-86 τησι τούς άνδρας. ώς δε άπικόμενος Λευτυχίδης ές

τὰς 'Αθήνας ἀπαίτεε τὴν παραθήκην, οἱ δ' 'Αθηναῖοι προφάσιας εξλκον οὐ βουλόμενοι ἀποδοῦναι, φάντες δύο σφέας έόντας βασιλέας παραθέσθαι καὶ οὐ δικαιοῦν τῷ έτέρω ἄνευ τοῦ έτέρου ἀποδιδόναι · οὐ φαμένων δὲ ἀπο- 5 δώσειν τῶν ᾿Αθηναίων, ἔλεξέ σφι Λευτυχίδης τάδε · "ὧ 'Αθηναίοι, ποιέετε μεν οκότερα βούλεσθε αὐτοί· καὶ γὰρ άποδιδόντες ποιέετε όσια, καὶ μὴ ἀποδιδόντες τὰ ἐναντία τούτων · όκοιον μέντοι τι έν τη Σπάρτη συνηνείχθη γενέσθαι περί παρακαταθήκης, βούλομαι ύμιν είπαι. λέγο-10 μεν ήμεις οι Σπαρτιήται γενέσθαι έν τή Λακεδαίμονι κατὰ τρίτην γενεήν την ἀπ' ἐμέο Γλαῦκον Ἐπικύδεος παίδα. τοῦτον τὸν ἄνδρα φαμὲν τά τε ἄλλα πάντα περιήκειν τὰ πρώτα, καὶ δὴ καὶ ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πέρι πάντων ὅσοι τὴν Λακεδαίμονα τοῦτον τὸν 15 χρόνον οἴκεον. συνενειχθηναι δέ οί ἐν χρόνω ίκνευμένω τάδε λέγομεν. ἄνδρα Μιλήσιον ἀπικόμενον ἐς Σπάρτην βούλεσθαί οἱ ἐλθεῖν ἐς λόγους, προϊσχόμενον τοιάδε. είμὶ μὲν Μιλήσιος, ήκω δὲ τῆς σῆς, Γλαῦκε, βουλόμενος δικαιοσύνης ἀπολαῦσαι. ώς γὰρ δὴ ἀνὰ πᾶσαν μὲν 20 την άλλην Έλλάδα, έν δὲ καὶ περὶ Ἰωνίην τῆς σῆς δικαιοσύνης ήν λόγος πολλός, έμεωυτώ λόγους έδίδουν καὶ ὅτι ἐπικίνδυνός ἐστι αἰεί κοτε ἡ Ἰωνίη, ἡ δὲ Πελοπόννησος ἀσφαλέως ίδρυμένη, καὶ διότι χρήματα οὐδαμὰ τοὺς αὐτοὺς ἔστι ὁρᾶν ἔχοντας. ταῦτά τε ὧν ἐπιλεγο- 25 μένω καὶ βουλευομένω ἔδοξέ μοι τὰ ἡμίσεα πάσης τῆς οὐσίης ἐξαργυρώσαντα θέσθαι παρὰ σέ, εὖ ἐξεπισταμένω ως μοι κείμενα έσται παρά σοὶ σόα. σὸ δή μοι καὶ τὰ χρήματα δέξαι καὶ τάδε τὰ σύμβολα σῶζε λαβών · δς δ' αν έχων ταῦτα ἀπαιτέη, τούτω ἀποδοῦναι.' ὁ μὲν δή 30 ἀπὸ Μιλήτου ήκων ξείνος τοσαῦτα ἔλεξε, Γλαῦκος δὲ έδέξατο τὴν παρακαταθήκην ἐπὶ τῷ εἰρημένῳ λόγῳ.

χρόνου δὲ πολλοῦ διελθόντος ἦλθον ἐς Σπάρτην τούτου τοῦ παραθεμένου τὰ χρήματα οἱ παῖδες, ἐλθόντες δὲ ἐς 35 λόγους τῷ Γλαύκῳ καὶ ἀποδεικνύντες τὰ σύμβολα ἀπαίτεον τὰ χρήματα. ὁ δὲ διωθέετο ἀντυποκρινόμενος τοιάδε· 'οὐτε μέμνημαι τὸ πρῆγμα οὔτε με περιφέρει οὐδὲν εἰδέναι τούτων τῶν ὑμεῖς λέγετε, βούλομαί τε ἀναμνησθεὶς ποιέειν πᾶν τὸ δίκαιον· καὶ γὰρ εἰ ἔλαβον, 40 ὀρθῶς ἀποδοῦναι, καὶ εἴ γε ἀρχὴν μὴ ἔλαβον, νόμοισι

40 ορθως αποοουναι, και ει γε αρχην μη ελαβον, νομοισι τοΐσι Έλλήνων χρήσομαι ές ύμέας. ταῦτα ὧν ὑμῖν ἀναβάλλομαι κυρώσειν ές τέταρτον μῆνα ἀπὸ τοῦδε.' οἱ μὲν δὴ Μιλήσιοι συμφορὴν ποιησάμενοι ἀπαλλάσσοντο ὡς ἀπεστερημένοι τῶν χρημάτων, Γλαῦκος δὲ ἐπορεύετο ἐς

45 Δελφοὺς χρησόμενος τῷ χρηστηρίῳ. ἐπειρωτέοντα δὲ αὐτὸν τὸ χρηστήριον εἰ ὅρκῳ τὰ χρήματα ληίσηται, ἡ Πυθίη μετέρχεται τοισίδε τοῖσι ἔπεσι·

Γλαῦκ' Ἐπικυδείδη, τὸ μὲν αὐτίκα κέρδιον οὕτω ὅρκῳ νικῆσαι καὶ χρήματα ληίσσασθαι.

50 ὅμνυ, ἐπεὶ θάνατός γε καὶ εὕορκον μένει ἄνδρα.
ἀλλ' ὅρκου πάις ἐστίν, ἀνώνυμος, οὐδ' ἔπι χεῖρες
οὐδὲ πόδες ' κραιπνὸς δὲ μετέρχεται, εἰς ὅ κε πᾶσαν συμμάρψας ὀλέση γενεὴν καὶ οἶκον ἄπαντα.
ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.

55 ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος συγγνώμην τὸν θεὸν παραιτέετο αὐτῷ ἴσχειν τῶν ἡηθέντων. ἡ δὲ Πυθίη ἔφη τὸ
πειρηθῆναι τοῦ θεοῦ καὶ τὸ ποιῆσαι ἴσον δύνασθαι.
Γλαῦκος μὲν δὴ μεταπεμψάμενος τοὺς Μιλησίους ξείνους
ἀποδιδοῦ σφι τὰ χρήματα · τοῦ δὲ εἴνεκα ὁ λόγος ὅδε, ϐ
60 ᾿Αθηναῖοι, ὡρμήθη λέγεσθαι ἐς ὑμέας, εἰρήσεται. Γλαύκου νῦν οὕτε τι ἀπόγονόν ἐστι οὐδὲν οὕτ' ἱστίη οὐδεμία
νομιζομένη εἶναι Γλαύκου, ἐκτέτριπται τε πρόρριζος ἐκ
Σπάρτης. οὕτω ἀγαθὸν μηδὲ διανοέεσθαι περὶ παρα-

καταθήκης άλλο γε ή ἀπαιτεόντων ἀποδιδόναι."

Feud between Athens and Aegina.

Λευτυχίδης μεν είπας ταῦτα, ώς οἱ οὐδε οὕτω ἐσήκου-87 ον οί 'Αθηναίοι, ἀπαλλάσσετο· οί δὲ Αἰγινηται, πρὶν τῶν πρότερον ἀδικημάτων δοῦναι δίκας, τῶν ἐς ᾿Αθηναίους ύβρισαν Θηβαίοισι χαριζόμενοι, εποίησαν τοιόνδε. μεμφόμενοι τοῖσι 'Αθηναίοισι καὶ άξιοῦντες άδικέεσθαι, 5 ώς τιμωρησόμενοι τούς 'Αθηναίους παρεσκευάζοντο. καὶ ἢν γὰρ δὴ τοῖσι ᾿Αθηναίοισι πεντετηρὶς ἐπὶ Σουνίω, λοχήσαντες ὧν τὴν θεωρίδα νέα εἶλον πλήρεα ἀνδρῶν τῶν πρώτων 'Αθηναίων, λαβόντες δὲ τοὺς ἄνδρας ἔδησαν. 'Αθηναίοι δὲ παθόντες ταῦτα πρὸς Αἰγινητέων οὐκέτι 88 άνεβάλλοντο μη οὐ τὸ πῶν μηγανήσασθαι ἐπ' Αἰγινήτησι. καὶ ἦν γὰρ Νικόδρομος Κνοίθου καλεόμενος ἐν τη Αιγίνη ανήρ δόκιμος, ούτος μεμφόμενος μεν τοίσι Αἰγινήτησι προτέρην έωυτοῦ ἐξέλασιν ἐκ τῆς νήσου, 5 μαθών δὲ τότε τοὺς 'Αθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Αίγινήτας κακώς, συντίθεται 'Αθηναίοισι προδοσίην Αίγίνης, φράσας έν τη τε ημέρη επιχειρήσει καὶ εκείνους ές την ήκειν δεήσει βοηθέοντας. μετά ταῦτα καταλαμ-89 βάνει μεν κατά τὰ συνεθήκατο 'Αθηναίοισι ὁ Νικόδρομος την παλαιήν καλεομένην πόλιν, 'Αθηναίοι δε ού παραγίνονται ές δέον οὐ γὰρ ἔτυχον ἐοῦσαι νέες σφι ἀξιόμαχοι τησι Αλγινητέων συμβαλείν εν ω ων Κορινθίων εδέοντο 5 γρήσαι σφίσι νέας, έν τούτω διεφθάρη τὰ πρήγματα. οί δὲ Κορίνθιοι, ἦσαν γάρ σφι τοῦτον τὸν χρόνον φίλοι ές τὰ μάλιστα, 'Αθηναίοισι διδοῦσι δεομένοισι εἴκοσι νέας, διδούσι δὲ πενταδράχμους ἀποδόμενοι · δωρεὴν γὰρ έν τῷ νόμω οὐκ ἐξῆν δοῦναι. ταύτας τε δὴ λαβόντες οί 10 'Αθηναίοι καὶ τὰς σφετέρας, πληρώσαντες έβδομήκοντα νέας τὰς ἀπάσας, ἔπλεον ἐπὶ τὴν Αἴγιναν καὶ ὑστέρησαν

90 ήμέρη μιῆ τῆς συγκειμένης. Νικόδρομος δέ, ὡς οἰ `Αθηναῖοι ἐς τὸν καιρὸν οὐ παρεγίνοντο, ἐς πλοῖον ἐσβὰς ἐκδιδρήσκει ἐκ τῆς Αἰγίνης · σὺν δέ οἱ καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Αἰγινητέων εἵποντο, τοῖσι `Αθηναῖοι Σούνιον 5 οἰκῆσαι ἔδοσαν. ἐνθεῦτεν δὲ οὖτοι ὁρμεόμενοι ἔφερόν

91 τε καὶ ἦγον τοὺς ἐν τῆ νήσω Αἰγινήτας. ταῦτα μὲν δὴ ὕστερον ἐγίνετο. Αἰγινητέων δὲ οἱ παχέες ἐπαναστάντος τοῦ δήμου σφι ἄμα Νικοδρόμω ἐπεκράτησαν, καὶ ἔπειτά σφεας χειρωσάμενοι ἐξῆγον ἀπολέοντες. ἀπὸ 5 τούτου δὲ καὶ ἄγος σφι ἐγένετο, τὸ ἐκθύσασθαι οὐκ οἷοί τε ἐγένοντο ἐπιμηχανεόμενοι, ἀλλὶ ἔφθησαν ἐκπεσόντες πρότερον ἐκ τῆς νήσου ἤ σφι ἵλεον γενέσθαι τὴν θεόν. ἑπτακοσίους γὰρ δὴ τοῦ δήμου ζωγρήσαντες ἐξῆγον ὡς ἀπολέοντες, εἶς δὲ τις τούτων ἐκφυγὼν τὰ δεσμὰ κατα-

10 φεύγει πρὸς πρόθυρα Δήμητρος θεσμοφόρου, ἐπιλαβόμενος δὲ τῶν ἐπισπαστήρων εἴχετο· οἱ δὲ ἐπείτε μιν ἀποσπάσαι οὐκ οἷοί τε ἀπέλκοντες ἐγίνοντο, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἦγον οὕτω, αἱ χεῖρες δὲ ἐκεῖναι

92 έμπεφυκυῖαι ἡσαν τοῖσι ἐπισπάστροισι. ταῦτα μέν νυν σφέας αὐτοὺς οἱ Αἰγινῆται ἐργάσαντο, `Αθηναίοισι δὲ ἤκουσι ἐναυμάχησαν νηυσὶ ἑβδομήκοντα, ἑσσωθέντες δὲ τῆ ναυμαχίη ἐπεκαλέοντο τοὺς αὐτοὺς τοὺς καὶ πρότερον,

5' Αργείους. καὶ δή σφι οὖτοι μὲν οὐκέτι βοηθέουσι, μεμφόμενοι ὅτι Αἰγιναῖαι νέες ἀνάγκη λαμφθεῖσαι ὑπὸ Κλεομένεος ἔσχον τε ἐς τὴν ᾿ Αργολίδα χώρην καὶ συναπέβησαν Λακεδαιμονίοισι · συναπέβησαν δὲ καὶ ἀπὸ Σικυωνιέων νεῶν ἄνδρες τῆ αὐτῆ ταύτη ἐσβολῆ · καί

10 σφι ὑπ' `Αργείων ἐπεβλήθη ζημίη χίλια τάλαντα ἐκτίσαι, πεντακόσια ἑκατέρους. Σικυώνιοι μέν νυν συγγνόντες ἀδικῆσαι ὡμολόγησαν ἑκατὸν τάλαντα ἐκτίσαντες ἀζήμιοι εἶναι, Αἰγινῆται δὲ οὕτε συνεγινώσκοντο ἦσάν τε

I happy to beg

αὐθαδέστεροι. διὰ δὴ ὧν σφι ταῦτα δεομένοισι ἀπὸ μὲν τοῦ δημοσίου οὐδεὶς ᾿Αργείων ἔτι ἐβοήθεε, ἐθελονταὶ 15 δὲ ἐς χιλίους · ἦγε δὲ αὐτοὺς στρατηγὸς ἀνὴρ τῷ οὔνομα Εὐρυβάτης, πεντάεθλον ἐπασκήσας. τούτων οἱ πλεῦνες οὐκ ἀπενόστησαν ὀπίσω, ἀλλ' ἐτελεύτησαν ὑπ' ᾿Αθηναίων ἐν Αἰγίνη · αὐτὸς δὲ ὁ στρατηγὸς Εὐρυβάτης μουνομαχίην ἐπασκέων τρεῖς μὲν ἄνδρας τρόπῳ τοιούτῳ 20 κτείνει, ὑπὸ δὲ τοῦ τετάρτου Σωφάνεος τοῦ Δεκελέος ἀποθνήσκει. Αἰγινῆται δὲ ἐοῦσι ἀτάκτοισι τοῖσι 93 ᾿Αθηναίοισι συμβαλόντες τῆσι νηυσὶ ἐνίκησαν, καί σφεων νέας τέσσερας αὐτοῖσι τοῖσι ἀνδράσι εἶλον.

Expedition of Datis and Artaphernes through the Aegean.

'Αθηναίοισι μεν δή πόλεμος συνήπτο προς Αίγινή-94 τας · ὁ δὲ Πέρσης τὸ έωυτοῦ ἐποίεε ώστε ἀναμιμνήσκοντός τε αίεὶ τοῦ θεράποντος μεμνησθαί μιν τῶν 'Αθηναίων, καὶ Πεισιστρατιδέων (προσκατημένων) καὶ διαβαλλόντων 'Αθηναίους, άμα δὲ βουλόμενος ὁ Δαρείος 5 ταύτης έχόμενος της προφάσιος καταστρέφεσθαι της Έλλάδος τοὺς μὴ δόντας αὐτῶ γῆν τε καὶ ὕδωρ. Μαρδόνιον μεν δή φλαύρως πρήξαντα τω στόλω παραλύει της στρατηγίης, άλλους δέ στρατηγούς ἀποδέξας ἀπέστειλε έπί τε Ἐρέτριαν καὶ ᾿Αθήνας, Δᾶτίν τε ἐόντα 10 Μήδον γένος καὶ 'Αρταφέρνεα τὸν 'Αρταφέρνεος παίδα, άδελφιδέον έωυτοῦ · ἐντειλάμενος δὲ ἀπέπεμπε ἐξανδραποδίσαντας 'Αθήνας καὶ 'Ερέτριαν ἀνάγειν έωυτῶ ές όψιν τὰ ἀνδράποδα. ὡς δὲ οἱ στρατηγοὶ οὖτοι οί 95 άποδεχθέντες πορευόμενοι παρά βασιλέος ἀπίκοντο τῆς Κιλικίης ές τὸ 'Αλήιον πεδίον, άμα αγόμενοι πεζὸν στρατον πολλόν τε καὶ εὖ ἐσκευασμένον, ἐνθαῦτα στρατοπεδευομένοισι ἐπῆλθε μὲν ὁ ναυτικὸς πᾶς στρατὸς ὁ 5

έπιταχθεὶς ἐκάστοισι, παρεγένοντο δὲ καὶ αἱ ἰππαγωγοὶ νέες, τὰς τῷ προτέρῳ ἔτεϊ προεῖπε τοῖσι ἑωυτοῦ δασμοφόροισι Δαρεῖος ἑτοιμάζειν. ἐσβαλόμενοι δὲ τοὺς ἵππους ἐς ταύτας καὶ τὸν πεζὸν στρατὸν ἐσβιβάσαντες ἐς 10 τὰς νέας, ἔπλεον ἑξακοσίησι τριήρεσι ἐς τὴν Ἰωνίην. ἐνθεῦτεν δὲ οὐ παρὰ τὴν ἤπειρον εἰχον τὰς νέας ἰθὺ τοῦ τε Ἑλλησπόντον καὶ τῆς Θρηίκης, ἀλλ' ἐκ Σάμον

ενθευτεν δε οῦ παρά την ηπειρου ειχον τας νεας ιθυ τοῦ τε Ἑλλησπόντου καὶ τῆς Θρηίκης, ἀλλ' ἐκ Σάμου ὁρμεόμενοι παρά τε Ἰκάριον καὶ διὰ νήσων τὸν πλόον ἐποιεῦντο, ὡς μὲν ἐμοὶ δοκέειν, δείσαντες μάλιστα τὸν 15 περίπλοον τοῦ "Αθω, ὅτι τῷ προτέρῷ ἔτεϊ ποιεύμενοι ταύτη τὴν κομιδὴν μεγάλως προσέπταισαν πρὸς δὲ καὶ

96 ή Νάξος σφέας ἠνάγκαζε πρότερον οὐκ ἀλοῦσα. ἐπεὶ δὲ ἐκ τοῦ Ἰκαρίου πελάγεος προσφερόμενοι προσέμιξαν τῆ Νάξω, ἐπὶ ταύτην γὰρ δὴ πρώτην ἐπεῖχον στρατεύεσθαι οἱ Πέρσαι, μεμνημένοι τῶν πρότερον οἱ Νάξιοι πρὸς τὰ ὅρεα οἴχοντο φεύγοντες οὐδὲ ὑπέμειναν. οἱ δὲ Πέρσαι ἀνδραποδισάμενοι τοὺς κατέλαβον αὐτῶν, ἐνέπρησαν καὶ τὰ ἱρὰ καὶ τὴν πόλιν. ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους ἀνήγοντο.

Delos Respected; an ${\bf E}$ arthquake.

97 Έν ῷ δὲ οὖτοι ταῦτα ἐποίευν, οἱ Δήλιοι ἐκλιπόντες καὶ αὖτοὶ τὴν Δῆλον οἴχοντο φεύγοντες ἐς Τῆνον. τῆς δὲ στρατιῆς καταπλεούσης ὁ Δᾶτις προπλώσας οὐκ ἔα τὰς νέας πρὸς τὴν Δῆλον προσορμίζεσθαι, ἀλλὰ πέρην 5 ἐν τῆ 'Ρηναίη· αὐτὸς δὲ πυθόμενος ἵνα ἦσαν οἱ Δήλιοι, πέμπων κήρυκα ἠγόρευέ σφι τάδε· "ἄνδρες ἱροί, τἱ φεύγοντες οἴχεσθε, οὐκ ἐπιτήδεα καταγνόντες κατ' ἐμεῦ; ἐγὰ γὰρ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοσοῦτό γε φρονέω καί μοι ἐκ βασιλέος ὧδε ἐπέσταλται, ἐν τῆ χώρη οἱ δύο θεοὶ ἐγέ-10 νοντο, ταύτην μηδὲν σίνεσθαι, μήτε αὐτὴν τὴν χώρην

μήτε τους οἰκήτορας αὐτῆς. νῦν ὧν καὶ ἄπιτε ἐπὶ τὰ ύμέτερα αὐτῶν καὶ τὴν νῆσον νέμεσθε." ταῦτα μὲν έπεκηρυκεύσατο τοίσι Δηλίοισι, μετά δὲ λιβανωτοῦ τριηκόσια τάλαντα κατανήσας έπὶ τοῦ βωμοῦ έθυμίησε. Δάτις μεν δή ταθτα ποιήσας έπλεε άμα τῷ στρατῷ ἐπί 98 την Έρετριαν πρώτα, άμα ἀγόμενος καὶ Ίωνας καὶ Αἰολέας · μετὰ δὲ τοῦτον ἐνθεῦτεν ἐξαναχθέντα Δῆλος **ἐκινήθη, ὡς ἔλεγον Δήλιοι, καὶ πρῶτα καὶ ὕστατα μέχρι** έμεῦ σεισθεῖσα. καὶ τοῦτο μέν κου τέρας ἀνθρώποισι 5 τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν ἔφαινε ὁ θεός. ἐπὶ γὰρς Δαρείου τοῦ 'Υστάσπεος καὶ Εέρξεω τοῦ Δαρείου καὶ Αρταξέρξεω τοῦ Ξέρξεω, τριῶν τουτέων ἐπεξῆς γενεέων, έγένετο πλέω κακὰ τῆ Ἑλλάδι ἡ ἐπὶ εἴκοσι ἄλλας γενεάς τὰς πρὸ Δαρείου γενομένας, τὰ μὲν ἀπὸ τῶν 10 Περσέων αὐτῆ γενόμενα, τὰ δὲ ἀπ' αὐτῶν τῶν κορυφαίων περί της άρχης πολεμεόντων. ούτω ούδεν ην αεικές κινηθήναι Δήλον τὸ πρὶν ἐοῦσαν ἀκίνητον. [καὶ ἐν χρησμώ ην γεγραμμένον περί αὐτης ώδε.

κινήσω καὶ Δῆλον ἀκίνητόν περ ἐοῦσαν.]
δύναται δὲ κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν ταῦτα τὰ οὐνόματα,
Δαρεῖος (ἐρξείης, Ξέρξης ἀρήιος, ᾿Αρταξέρξης μέγας
ἀρήιος. τούτους μὲν δὴ τοὺς βασιλέας ὧδε ἂν ὀρθῶς
κατὰ γλῶσσαν τὴν σφετέρην ἵΕλληνες καλέοιεν.

The Persians at Carystus and Eretria.

Οἱ δὲ βάρβαροι ὡς ἀπήειραν ἐκ τῆς Δήλου, προσ- 99 ἱσχον πρὸς τὰς νήσους, ἐνθεῦτεν δὲ στρατιήν τε παρελάμβανον καὶ ὁμήρους τῶν νησιωτέων παῖδας ἐλάμβανον. ὡς δὲ περιπλέοντες τὰς νήσους προσέσχον καὶ ἐς Κάρυστον, οὐ γὰρ δή σφι οἱ Καρύστιοι οὔτε ὁμήρους ἐδίδοσαν 5 οὔτε ἔφασαν ἐπὶ πόλιας ἀστυγείτονας στρατεύεσθαι,

λέγοντες Ἐρέτριάν τε καὶ ᾿Αθήνας, ἐνθαῦτα τούτους έπολιόρκεόν τε καὶ τὴν γῆν σφεων ἔκειρον, ές ο καὶ οί Καρύστιοι παρέστησαν ές των Περσέων την γνώμην. 100 Ερετριέες δε πυνθανόμενοι την στρατιήν την Περσικήν έπὶ σφέας ἐπιπλέουσαν ᾿Αθηναίων ἐδεήθησαν σφίσι 🔑 βοηθούς γενέσθαι. 'Αθηναΐοι δὲ οὐκ ἀπείπαντο τὴν επικουρίην, άλλα τους τετρακισχιλίους (τους κληρουχέ-5 οντας των ίπποβοτέων Χαλκιδέων την χώρην, τουτους Ν σφι διδοῦσι τιμωρούς. τῶν δὲ Ἐρετριέων ἢν ἄρα οὐδὲν ύγιες βούλευμα, οἱ μετεπέμποντο μεν 'Αθηναίους, εφρόνεον δὲ διφασίας ίδέας. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐβουλεύοντο έκλιπεῖν τὴν πόλιν ἐς τὰ ἄκρα τῆς Εὐβοίης, ἄλλοι δὲ 10 αὐτῶν ἴδια κέρδεα προσδεκόμενοι παρὰ τοῦ Πέρσεω οἴσεσθαι προδοσίην ἐσκευάζοντο. μαθὼν δὲ τούτων έκάτερα ώς εἶχε Αἰσχίνης ὁ Νόθωνος, ἐων τῶν Ἐρετριέων τὰ πρῶτα, φράζει τοῖσι ἥκουσι ᾿Αθηναίων πάντα τὰ παρεόντα σφι πρήγματα, προσεδέετό τε ἀπαλλάσσε-15 σθαί σφεας ές τὴν σφετέρην, ἵνα μὴ προσαπόλωνται. οί δὲ 'Αθηναῖοι ταῦτα Αἰσχίνη συμβουλεύσαντι πείθον-101 ται. καὶ οὖτοι μὲν διαβάντες ἐς ᾿Ωρωπὸν ἔσωζον σφέας αὐτούς · οἱ δὲ Πέρσαι πλέοντες κατέσχον τὰς νέας τῆς Έρετρικής χώρης κατὰ Τέμενος καὶ Χοιρέας καὶ Αἰγίλεα, κατασχόντες δὲ ταῦτα τὰ χωρία αὐτίκα ἵππους τε έξ-5 εβάλλοντο καὶ παρεσκευάζοντο ώς προσοισόμενοι τοῖσι έχθροῖσι. οί δὲ Ἐρετριέες ἐπεξελθεῖν μὲν καὶ μαχέσασθαι οὐκ ἐποιεῦντο βουλήν, εἴ κως δὲ διαφυλάξαιεν τὰ τείχεα, τούτου σφι πέρι έμελε, ἐπείτε ἐνίκα μὴ ἐκλιπεῖν την πόλιν. προσβολής δὲ γινομένης καρτερής πρὸς τὸ 10 τείχος ἔπιπτον ἐπὶ ἐξ ἡμέρας πολλοὶ μὲν ἀμφοτέρων. τη δὲ έβδόμη Εὔφορβός τε ὁ ᾿Αλκιμάχου καὶ Φίλαγρος ό Κυνέου, ἄνδρες των ἀστων δόκιμοι, προδιδούσι τοίσι

Πέρσησι. οἱ δὲ ἐσελθόντες ἐς τὴν πόλιν τοῦτο μὲν τὰ ἱρὰ συλήσαντες ἐνέπρησαν, ἀποτινύμενοι τῶν ἐν Σάρδισι κατακαυθέντων ἰρῶν, τοῦτο δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἠνδραπο-15 δίσαντο κατὰ τὰς Δαρείου ἐντολάς.

Landing at Marathon; Miltiades and his Family.

Χειρωσάμενοι δε την Έρετριαν καὶ επισχόντες όλί-102 γας ήμέρας ἔπλεον ἐς γῆν τὴν ᾿Αττικήν, κατέργοντές τε πολλον καὶ δοκέοντες ταὐτὰ τοὺς ᾿Αθηναίους ποιήσειν τὰ καὶ τοὺς Ἐρετριέας ἐποίησαν. καὶ ἢν γὰρ ὁ Μαραθων ἐπιτηδεότατον χωρίον της Αττικης ἐνιππεῦσαι καὶ 5 άγχοτάτω της Έρετρίης, ές τοῦτό σφι κατηγέετο Ίππίης ό Πεισιστράτου. 'Αθηναΐοι δὲ ὡς ἐπύθοντο ταῦτα, 103 έβοήθεον καὶ αὐτοὶ ἐς τὸν Μαραθῶνα. ἦγον δέ σφεας στρατηγοί δέκα, των ο δέκατος ην Μιλτιάδης, του τον πατέρα Κίμωνα τὸν Στησαγόρεω κατέλαβε φυγείν έξ 'Αθηνέων Πεισίστ<u>ρατ</u>ον τὸν Ἱπποκράτεος. καὶ αὐτῷ 5 μες δοκώ φεύγοντι 'Ολυμπιάδα ἀνελέσθαι τεθρίππω συνέβη, καὶ Των ταύτην μεν την νίκην ἀνελόμενόν μιν τωυτο έξενείκασθαι τῷ ὁμομητρίω ἀδελφεῷ Μιλτιάδη. μετὰ δὲ τῆ ύστέρη 'Ολυμπιάδι τήσι αὐτήσι ἵπποισι νικῶν παραδιδοί Πεισιστράτω ἀνακηρυχθήναι, καὶ τὴν νίκην παρεὶς 10 τούτω κατήλθε ἐπὶ τὰ ἐωυτοῦ ὑπόσπονδος. καί μιν άνελόμενον τῆσι αὐτῆσι ἵπποισι ἄλλην 'Ολυμπιάδα κατέλαβε ἀποθανείν ὑπὸ τῶν Πεισιστράτου παίδων, οὐκέτι περιεόντος αὐτοῦ Πεισιστράτου κτείνουσι δὲ οὖτοί μιν κατὰ τὸ πρυτανήιον νυκτὸς ὑπείσαντες ἄνδρας. 15 τέθαπται δὲ Κίμων πρὸ τοῦ ἄστεος πέρην τῆς διὰ Κοίλης καλεομένης όδοῦ · καταντίον δ' αὐτοῦ αἱ ἵπποι τεθάφαται αύται αί τρείς 'Ολυμπιάδας άνελόμεναι. ἐποίησαν δὲ και άλλαι ίπποι ήδη τώυτο τοῦτο Εὐαγόρεω Λάκωνος,

3

50 ΗΕΠΟΟΟΤΟΝ. Ε΄ ΤΟΝΤΕ ΑΝΤΙΚΑ ΘΕ ΤΟΝΤΕ ΑΝΤΙΚΑ ΘΕ ΤΟΝΤΕ ΑΝΤΙΚΑ ΘΕ ΤΟΝΤΕ ΑΝΤΙΚΑ ΕΝΤΙΚΑ παίδων τω Κίμωνι Στησαγόρης ην τηνικαθτα παρά τώ πάτρω Μιλτιάδη τρεφόμενος έν τη Χερσονήσω, δ δὲ νεώτερος παρ' αὐτῶ Κίμωνι ἐν 'Αθήνησι, οὔνομα ἔχων άπὸ τοῦ οἰκιστέω τῆς Χερσονήσου Μιλτιάδεω Μιλτι-

104 άδης. √ούτος δὴ ὧν τότε ὁ Μιλτιάδης ήκων ἐκ τῆς Χερσονήσου καὶ ἐκπεφευγως διπλόον θάνατον ἐστρατήγεε 'Αθηναίων. άμα μεν γάρ οι Φοίνικες αὐτὸν οί έπιδιώξαντες μέχρι "Ιμβρου περί πολλοῦ ἐποιεῦντο λα-5 βείν τε καὶ ἀναγαγείν παρὰ βασιλέα. ἄμα δὲ ἐκφυγόντα τε τούτους καὶ ἀπικόμενον ἐς τὴν ἑωυτοῦ δοκέοντά τε είναι έν σωτηρίη ήδη, το ένθευτέν μιν οί έχθροι ύποδεξάμενοι ύπο δικαστήριον αὐτον ἀγαγόντες εδίωξαν τυραννίδος της έν Χερσονήσω. ἀποφυγών δὲ καὶ τού-

10 τους στρατηγός ούτω 'Αθηναίων ἀπεδέχθη, αίρεθείς ὑπὸ τοῦ δήμου.

Phidippides Sent to Sparta for Aid.

105 Καὶ πρώτα μὲν ἐόντες ἔτι ἐν τῷ ἄστεϊ οἱ στρατηγοὶ άποπέμπουσι ές Σπάρτην κήρυκα Φειδιππίδην 'Αθηναίον μεν άνδρα, άλλως δε ήμεροδρόμην τε καὶ τοῦτο μελετώντα · τώ δή, ώς αὐτός τε έλεγε Φειδιππίδης καὶ 5 'Αθηναίοισι ἀπήγγελλε, περὶ τὸ Παρθένιον ὄρος τὸ ὑπὲρ Τεγέης ὁ Πὰν περιπίπτει. βώσαντα δὲ τὸ οὔνομα τοῦ Φειδιππίδεω τὸν Πᾶνα 'Αθηναίοισι κελεῦσαι ἀπαγγείλαι, δι' ὅ τι ἐωυτοῦ οὐδεμίαν ἐπιμελείην ποιεῦνται έόντος εὐνόου 'Αθηναίοισι καὶ πολλαχή γενομένου σφι το ήδη γρησίμου, τὰ δ' ἔτι καὶ ἐσομένου. καὶ ταῦτα μὲν 'Αθηναίοι, καταστάντων σφι εὖ ήδη τῶν πρηγμάτων, πιστεύσαντες είναι άληθέα ίδρύσαντο ύπὸ τῆ άκροπόλι Πανὸς ίρου, καὶ αὐτὸν ἀπὸ ταύτης τῆς ἀγγελίης θυσίησε

ἐπετείοισι καὶ λαμπάδι ἱλάσκονται. Ετότε δὲ πεμφθεὶς 106
ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ὁ Φειδιππίδης οὖτος, ὅτε πέρ οἱ ἔφη
καὶ τὸν Πᾶνα φανῆναι, δευτεραῖος ἐκ τοῦ ᾿Αθηναίων
ἄστεος ἦν ἐν Σπάρτη, ἀπικόμενος δὲ ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας
ἔλεγε ''ὧ Λακεδαιμόνιοι, 'Αθηναῖοι ὑμέων δέονται σφίσι 5
βοηθῆσαι καὶ μὴ περιιδεῖν πόλιν ἀρχαιοτάτην ἐν τοῖσι
"Ελλησι δουλοσύνη περιπεσοῦσαν πρὸς ἀνδρῶν βαρβάρων · καὶ γὰρ νῦν Ἐρέτριά τε ἠνδραπόδισται καὶ
πόλι λογίμω ἡ Ἑλλὰς γέγονε ἀσθενεστέρη." ὁ μὲν δή
σφι τὰ ἐντεταλμένα ἀπήγγελλε, τοῖσι δὲ ἔαδε μὲν βοη-10
θέειν 'Αθηναίοισι, ἀδύνατα δέ σφι ἦν τὸ παραυτίκα
ποιέειν ταῦτα, οὐ βουλομένοισι λύειν τὸν νόμον · ἦν γὰρ
ἱσταμένου τοῦ μηνὸς εἰνάτη, εἰνάτη δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθαι
ἔφασαν μὴ οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου.

Hippias at Marathon.

Οὖτοι μέν νυν τὴν πανσέληνον ἔμενον. τοῖσι δὲ βαρ- 107 βάροισι κατηγέετο Ἱππίης ὁ Πεισιστράτου ἐς τὸν Μαραθῶνα, τῆς παροιχομένης νυκτὸς ὄψιν ἰδὼν ἐν τῷ ὑπνῷ τοιἡνδε · ἐδόκεε ὁ Ἱππίης τῆ μητρὶ τῆ ἑωυτοῦ συνευνηθῆναι. συνεβάλετο ὧν ἐκ τοῦ ὀνείρου κατελθὼν 5 ἐς τὰς ᾿Αθήνας καὶ ἀνασωσάμενος τὴν ἀρχὴν τελευτήσειν ἐν τῆ ἑωυτοῦ γηραιός. ἐκ μὲν δὴ τῆς ὄψιος συνεβάλετο ταῦτα, τότε δὲ κατηγεόμενος τοῦτο μὲν τὰ ἀνδράποδα τὰ ἐξ Ἐρετρίης ἀπέβησε ἐς τὴν νῆσον τὴν Στυρέων, καλεομένην δὲ Αἰγλείην, τοῦτο δὲ καταγομένας 10 ἐς τὸν Μαραθῶνα τὰς νέας ὅρμιζε οὖτος, ἐκβάντας τε ἐς γῆν τοὺς βαρβάρους διέτασσε. καί οἱ ταῦτα διέποντι ἐπῆλθε πταρεῖν τε καὶ βῆξαι μεζόνως ἢ ὡς ἐώθεε. οἰα δὲ οἱ πρεσβυτέρῳ ἐόντι τῶν ὀδόντων οἱ πλεῦνες ἐσείοντο. τοῦτων ὧν ἕνα τῶν ὀδόντων ἐκβάλλει ὑπὸ βίης 15

βήξας εκπεσόντος δε ες την ψάμμον αὐτοῦ εποιέετο πολλην σπουδην εξευρεῖν. ὡς δε οὐκ εφαίνετο οἱ ὁ οδών, ἀναστενάξας εἶπε πρὸς τοὺς παραστάτας · ' ἡ γη ήδε οὐκ ἡμετέρη ἐστί, οὐδέ μιν δυνησόμεθα ὑποχειρίην 20 ποιήσασθαι δκόσον δέ τι μοι μέρος μετην, ὁ ὀδων μετέχει."

The Plataeans March to the Assistance of the Athenians.

108 Ίππίης μεν δη ταύτη την όψιν συνεβάλετο έξεληλυ. θέναι. 'Αθηναίοισι δὲ τεταγμένοισι ἐν τεμένεϊ 'Ηρακλέος έπηλθον βοηθέοντες Πλαταιέες πανδημεί και γάρ και έδεδώκεσαν σφέας αὐτοὺς τοῖσι ᾿Αθηναίοισι οἱ Πλα-5 ταιέες, καὶ πόνους ὑπὲρ αὐτῶν οἱ ᾿Αθηναῖοι συχνούς ήδη ἀναιρέοντο · ἔδοσαν δὲ ὧδε. πιεζεύμενοι ὑπὸ Θηβαίων οί Πλαταιέες εδίδοσαν πρώτα παρατυγούσι Κλεομένει τε τῷ 'Αναξανδρίδεω καὶ Λακεδαιμονίοισι σφέας αὐτούς. οἱ δὲ οὐ δεκόμενοι ἔλεγόν σφι τάδε · " ἡμεῖς 10 μεν εκαστέρω τε οἰκέομεν, καὶ ὑμῖν τοιήδε τις γίνοιτ' ἂν έπικουρίη ψυχρή · φθαίητε γὰρ ἂν πολλάκις έξανδραποδισθέντες ή τινα πυθέσθαι ήμέων. συμβουλεύομεν δὲ ύμιν δούναι ύμέας αὐτοὺς ᾿Αθηναίοισι, πλησιοχώροισί τε ἀνδράσι καὶ τιμωρέειν ἐοῦσι οὐ κακοῖσι." ταῦτα 15 συνεβούλευον οί Λακεδαιμόνιοι οὐ κατὰ τὴν εὐνοίην ούτω των Πλαταιέων ως βουλόμενοι τους 'Αθηναίους έχειν πόνους συνεστεώτας Βοιωτοίσι. Λακεδαιμόνιοι μέν νυν Πλαταιεύσι ταῦτα συνεβούλευον, οἱ δὲ οὐκ ηπίστησαν, άλλ' 'Αθηναίων ίρὰ ποιεύντων τοῖσι δυώδεκα 20 θεοίσι ίκέται ίζόμενοι έπὶ τὸν βωμὸν ἐδίδοσαν σφέας αὐτούς. Θηβαίοι δὲ πυθόμενοι ταῦτα ἐστρατεύοντο έπὶ τοὺς Πλαταιέας, 'Αθηναΐοι δέ σφι έβοήθεον. μελλόντων δὲ συνάπτειν μάχην Κορίνθιοι οὐ περιείδον,

παρατυχόντες δὲ καὶ καταλλάξαντες ἐπὶτρεψάντων ἀμφοτέρων οὔρισαν τὴν χώρην ἐπὶ τοισίδε, ἐᾶν Θηβαί-25 ους Βοιωτῶν τοὺς μὴ βουλομένους ἐς Βοιωτοὺς τελέειν. Κορίνθιοι μὲν δὴ ταῦτα γνόντες ἀπαλλάσσοντο, ᾿Αθηναίοισι δὲ ἀπιοῦσι ἐπεθήκαντο Βοιωτοί, ἐπιθέμενοι δὲ ἑσσώθησαν τῆ μάχη. ὑπερβάντες δὲ οἱ ᾿Αθηναῖοι τοὺς οἱ Κορίνθιοι ἔθηκαν Πλαταιεῦσι εἶναι οὔρους, τούτους 30 ὑπερβάντες τὸν ᾿Ασωπὸν αὐτὸν ἐποιήσαντο οὖρον Θηβαίοισι πρὸς Πλαταιέας εἶναι καὶ Ὑσιάς. ἔδοσαν μὲν δὴ οἱ Πλαταιέες σφέας αὐτοὺς ᾿Αθηναίοισι τρόπ ῷ τῷ εἰρημένῳ, ἡκον δὲ τότε ἐς Μαραθῶνα βοηθέοντες.

Miltiades and Callimachus.

Τοῖσι δὲ ᾿Αθηναίων στρατηγοῖσι ἐγίνοντο δίχα αί 109 γνωμαι, των μέν οὐκ ἐώντων συμβαλεῖν (ὀλίγους γὰρ είναι στρατιή τή Μήδων συμβάλλειν), τῶν δὲ καὶ Μιλτιάδεω κελευόντων. ώς δὲ δίχα τε ἐγίνοντο καὶ ἐνίκα ή χείρων των γνωμέων, ενθαύτα, ην γάρ ενδέκατος 5 Ληφιδοφόρος ὁ τῷ κυάμφ λαχὼν Αθηναίων πολεμαρχέειν (τὸ παλαιὸν γὰρ 'Αθηναῖοι ὁμόψηφον τὸν πολέμαρχον ἐποιεῦντο τοῖσι στρατηγοῖσι), ἢν δὲ τότε πολέμαρχος Καλλίμαχος 'Αφιδυαίος πρός τοῦτου ἐλθών Μιλτιάδης έλεγε τάδε · " έν σοὶ νῦν, Καλλίμαχε, ἐστὶ ἢ 10 καταδουλώσαι 'Αθήνας ή έλευθέρας ποιήσαντα μνημόσυνα λιπέσθαι ές του άπαντα άνθρώπων βίον οξα οὐδὲ Αρμόδιός τε καὶ 'Αριστογείτων [λείπουσι]. νῦν γὰρ δὴ (ἐξ οὖ ἐγένοντο ᾿Αθηναῖοι ἐς κίνδυνον ήκουσι μέγιστον, καὶ ἢν μέν γε ὑποκύψωσι τοῖσι Μήδοισι, δέδοκται τὰ 15 πείσονται παραδεδομένοι Ίππίη, ην δε περιγένηται αυτη ή πόλις, οίη τε έστὶ πρώτη τῶν Ἑλληνίδων πολίων γενέσθαι. κῶς ὧν δὴ ταῦτα οἶά τε ἐστὶ γενέσθαι, καὶ , ment on my

κῶς ἐς σέ τοι τούτων ἀνήκει τῶν πρηγμάτων τὸ κῦρος 20 ἔχειν, νῦν ἔρχομαι φράσων. ἡμέων τῶν στρατηγῶν ἐόντων δέκα δίχα γίνονται αὶ γνῶμαι, τῶν μὲν κελευόντων, τῶν δὲ οὔ, συμβάλλειν. ἢν μέν νυν μὴ συμβάλωμεν, ἔλπομαί τινα στάσιν μεγάλην διασείσειν ἐμπεσοῦσαν τὰ ᾿Αθηναίων φρονήματα ὥστε μηδίσαι · ἢν δὲ συμ-

25 βάλωμεν πρίν τι καὶ σαθρὸν 'Αθηναίων μετεξετέροισι ἐγγενέσθαι, θεῶν τὰ ἴσα νεμόντων οἶοί τε εἰμὲν περιγενέσθαι τῆ συμβολῆ. ταῦτα ὧν πάντα ἐς σὲ νῦν τείνει καὶ ἐκ σέο ἤρτηται. ἢν γὰρ σὸ γνώμη τῆ ἐμῆ προσθῆ, ἔστι τοι πατρίς τε ἐλευθέρη καὶ πόλις πρώτη

30 τῶν ἐν τἢ Ἑλλάδι· ἢν δὲ τῶν ἀποσπευδόντων τὴν συμβολὴν ἕλῃ, ὑπάρξει τοι τῷν ἐγὼ κατέλεξα ἀ<u>γαθῶ</u>ν τὰ

110 έναντία." ταῦτα λέγων ὁ Μιλτιάδης προσκτᾶται τὸν Καλλίμαχον · προσγενομένης δὲ τοῦ πολεμάρχου τῆς γνώμης ἐκεκύρωτο συμβάλλειν. μετὰ δὲ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἡ γνώμη ἔφερε συμβάλλειν, ὡς ἑκάστου αὐτῶν δ ἐγίνετο πρυτανηίη τῆς ἡμέρης, Μιλτιάδη παρεδίδοσαν · ὁ δὲ δεκόμενος οὔτι κω συμβολὴν ἐποιέετο, πρίν γε δὴ αὐτοῦ πρυτανηίη ἐγένετο.

Preparations for Engagement; Battle of Marathon.

111 'Ως δὲ ἐς ἐκεῖνον περιῆλθε, ἐνθαῦτα δὴ ἐτάσσοντο ώδε οἱ 'Αθηναῖοι ὡς συμβαλέοντες. τοῦ μὲν δεξιοῦ κέρεος ἡγέετο ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος · ὁ γὰρ νόμος τότε εἶχε οὕτω τοῖσι 'Αθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον ἔχειν δκέρας τὸ δεξιόν · ἡγεομένου δὲ τούτου ἐξεδέκοντο ὡς ἀριθμέοντο αἱ ψυλαὶ ἐχόμεναι ἀλληλέων, τελευταῖοι δὲ ἐτάσσοντο ἔχοντες τὸ εὐώνυμον κέρας Πλαταιέες. ἀπὸ ταύτης γάρ σφι τῆς μάχης, 'Αθηναίων θυσίας ἀναγόντων ἐς τὰς πανηγύριας τὰς ἐν τῆσι πεντετηρίσι γινο-

dot of referen

αι ὁ κῆρυξ :

μένας, κατεύχεται ὁ κῆρυξ ὁ ᾿Αθηναῖος ἄμα τε ᾿Αθηναί-10 οισι λέγων γίνεσθαι τὰ ἀγαθὰ καὶ Πλαταιεῦσι. τότε δὲ τασσομένων τῶν ᾿Αθηναίων ἐν τῶ Μαραθῶνι ἐγένετο τοιόνδε τι · τὸ στρατόπεδον έξισούμενον τῶ Μηδικῶ στρατοπέδω) τὸ μὲν αὐτοῦ μέσον ἐγίνετο (ἐπὶ τάξιας ολίγας) καὶ ταύτη ἦν ἀσθενέστατον τὸ στρατόπεδον, τὸ 15 δὲ κέρας ἐκάτερον ἔρρωτο πλήθεϊ. ὡς δέ σφι διετέτακτο 112 καὶ τὰ σφάγια εγίνετο καλά, ενθαθτα ως άπείθησαν οί 'Αθηναίοι, δρόμω ίεντο ές τους βαρβάρους. ήσαν δέ οτάδιοι οὐκ ἐλάσσονες τὸ μεταίγμιον αὐτῶν ἢ ὀκτώ. οί δὲ Πέρσαι όρέοντες δρόμω ἐπιόντας παρεσκευάζοντο 5 ώς δεξόμενοι, μανίην τε τοῖσι 'Αθηναίοισι (ἐπέφερον) καὶ (πάγχυ όλεθρίην, όρέοντες αὐτούς όλίγους καὶ τούτους δρόμω ἐπειγομένους, οὔτε ἵππου ὑπαρχούσης σφι οὔτε τοξευμάτων. ταῦτα μέν νυν οἱ βάρβαροι κατείκαζον. 'Αθηναίοι δὲ ἐπείτε ἀθρόοι προσέμιξαν τοῖσι βαρβάροι- 10 σι, εμάγοντο άξίως λόγου. πρώτοι μεν γάρ Έλλήνων πάντων των ήμεις ίδμεν δρόμω ές πολεμίους έχρήσαντο, πρώτοι δὲ ἀνέσχοντο ἐσθῆτά τε Μηδικὴν ὁρέοντες καὶ τους άνδρας ταύτην ήσθημένους · τέως δὲ ἦν τοῖσι "Ελλησι καὶ τὸ οὔνομα τὸ Μήδων φόβος ἀκοῦσαι. μαχομέ-113 νων δὲ ἐν τῷ Μαραθῶνι χρόνος ἐγίνετο πολλός. καὶ τὸ μεν μέσον τοῦ στρατοπέδου ενίκων οἱ βάρβαροι, τῆ Πέρσαι τε αὐτοὶ καὶ Σάκαι ἐτετάχατο · κατὰ τοῦτο μὲν δή ἐνίκων οἱ βάρβαροι καὶ ῥήξαντες ἐδίωκον ἐς τὴν 5 μεσόγαιαν, τὸ δὲ κέρας ἐκάτερον ἐνίκων ᾿Αθηναῖοί τε καὶ Πλαταιέες. νικώντες δὲ τὸ μὲν τετραμμένον τῶν βαρβάρων φεύγειν έων, τοίσι δὲ τὸ μέσον ἡήξασι αὐτῶν συναγαγόντες τὰ κέρεα ἀμφότερα ἐμάχοντο, καὶ ἐνίκων Αθηναίοι. φεύγουσι δὲ τοῖσι Πέρσησι είποντο κόπτον-10 τες, ές δ ές την θάλασσαν ἀπικόμενοι πῦρ τε αἴτεον καὶ

114 ἐπελαμβάνοντο τῶν νεῶν. καὶ τοῦτο μὲν ἐν τούτῷ τῷ πόνῷ ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος διαφθείρεται, ἀνὴρ γενόμενος ἀγαθός, ἀπὸ δ' ἔθανε τῶν στρατηγῶν Στησίλεως ὁ Θρασύλεω · τοῦτο δὲ Κυνέγειρος ὁ Εὐφορίωνος ἐνθαῦτα ὁ ἐπιλαμβανόμενος τῶν ἀφλάστων νεός, τὴν χεῖρα ἀποκοπεὶς πελέκεϊ πίπτει, τοῦτο δὲ ἄλλοι 'Αθηναίων πολλοί τε καὶ ὀνομαστοί.

Persian Fleet before Athens; Prodigies.

- 115 Έπτὰ μὲν δὴ τῶν νεῶν ἐπεκράτησαν τρόπῷ τοιῷδε ᾿Αθηναῖοι · τῆσι δὲ λοιπῆσι οἱ βάρβαροι ἔξανακρουσάμενοι, καὶ ἀναλαβόντες ἐκ τῆς νήσου ἐν τῆ ἔλιπον τὰ ἐξ Ἐρετρίης ἀνδράποδα, περιέπλεον Σούνιον, βουλόμενοι 5 φθῆναι τοὺς ᾿Αθηναίους ἀπικόμενοι ἐς τὸ ἄστυ. αἰτίην δὲ ἔσχε ᾿Αθηναίοισι ἐξ ᾿Αλκμεωνιδέων μηχανῆς αὐτοὺς ταῦτα ἐπινοηθῆναι · τούτους γὰρ συνθεμένους τοῦσι Πέρσησι ἀναδέξαι ἀσπίδα ἐοῦσι ἤδη ἐν τῆσι νηυσί.
- 116 οὖτοι μὲν δὴ περιέπλεον Σούνιον 'Αθηναῖοι δὲ ὡς ποδῶν 'Α΄ εἶχον τάχιστα ἐβοήθεον ἐς τὸ ἄστυ, καὶ ἔφθησάν τε ἀπικόμενοι πρὶν ἢ τοὺς βαρβάρους ἥκειν, καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο ἀπιγμένοι ἐξ 'Ηρακλείου τοῦ ἐν Μαραθῶνι 5 ἐν ἄλλῳ 'Ηρακλείῳ τῷ ἐν Κυνοσάργεϊ. οἱ δὲ βάρβαροι τῆσι νηυσὶ ὑπεραιωρηθέντες Φαλήρου, τοῦτο γὰρ ἢν ἐπίνειον τότε τῶν 'Αθηναίων, ὑπὲρ τούτου ἀνακωχεύσαντες τὰς νέας ἀπέπλεον ὀπίσω ἐς τὴν 'Ασίην.
- 117 'Εν ταύτη τῆ ἐν Μαραθῶνι μάχη ἀπέθανον τῶν βαρβάρων κατὰ ἑξακισχιλίους καὶ τετρακοσίους ἄνδρας, 'Αθηναίων δὲ ἑκατὸν καὶ ἐνενήκοντα καὶ δύο. ἔπεσον μὲν ἀμφοτέρων τοσοῦτοι. συνήνεικε δὲ αὐτόθι θῶυμα 5 γενέσθαι τοιόνδε, 'Αθηναῖον ἄνδρα 'Επίζηλον τὸν Κουφαγόρεω ἐν τῆ συστάσι μαχόμενόν τε καὶ ἄνδρα γινό-

57

μενον ἀγαθὸν τῶν ὀμμάτων στερηθῆναι οὔτε πληγέντα οὐδὲν τοῦ σώματος οὔτε βληθέντα, καὶ τὸ κωιπὸν τῆς ζόης διατελέειν ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου ἐόντα τυφλόν. λέγειν δὲ αὐτὸν περὶ τοῦ πάθεος ἤκουσα τοιόνδε τινὰ 10 λόγον, ἄνδρα οἱ δοκέειν ὁπλίτην ἀντιστῆναι μέγαν, τοῦ τὸ γένειον τὴν ἀσπίδα πᾶσαν σκιάζειν τὸ δὲ φάσμα τοῦτο ἑωυτὸν μὲν παρεξελθεῖν, τὸν δὲ ἑωυτοῦ παραστάτην ἀποκτεῖναι. ταῦτα μὲν δὴ Ἐπίζηλον ἐπυθόμην λέγειν.

BOOK VI.

Datis Returns to Asia; Fate of the Eretrians.

Δᾶτις δὲ πορευόμενος ἄμα τῷ στρατῷ ἐς τὴν ᾿Ασίην, 118 έπείτε έγένετο έν Μυκόνω, είδε όψιν έν τω ύπνω. καί ήτις μεν ήν ή όψις, οὐ λέγεται · ὁ δέ, ώς ήμέρη τάχιστα έπέλαμψε, ζήτησιν ἐποιέετο τῶν νεῶν, εύρων δὲ ἐν νηὶ Φοινίσση άγαλμα Απόλλωνος κεχρυσωμένον έπυνθάνε- 5 το όκόθεν σεσυλημένον είη, πυθόμενος δὲ ἐξ οῦ ἢν ἱροῦ, έπλεε τη έωυτοῦ νηὶ ἐς Δηλον· καὶ ἀπίκατο γὰρ τηνικαῦτα οἱ Δήλιοι ὀπίσω ἐς τὴν νῆσον, κατατίθεταί τε ἐς τὸ ίρὸν τὸ ἄγαλμα καὶ ἐντέλλεται τοῖσι Δηλίοισι ἀπαγαγείν τὸ ἄγαλμα ἐς Δήλιον τὸ Θηβαίων · τὸ δ' ἔστι 10 έπὶ θαλάσση Χαλκίδος καταντίου. Δᾶτις μὲν δὴ ταῦτα έντειλάμενος ἀπέπλεε, τὸν δὲ ἀνδριάντα τοῦτον Δήλιοι οὐκ ἀπήγαγον, ἀλλά μιν δι' ἐτέων είκοσι Θηβαίοι αὐτοὶ έκ θεοπροπίου ἐκομίσαντο ἐπὶ Δήλιον. ◊ τοὺς δὲ τῶν 119 Έρετριέων ἀνδραποδισμένους Δᾶτίς τε καὶ Αρταφέρνης, ώς προσέσχου ές την 'Ασίην πλέοντες, ανήγαγον ές Σούσα. βασιλεύς δὲ Δαρείος, πρὶν μὲν αἰχμαλώτους γενέσθαι τοὺς Ἐρετριέας, ἐνεῖχέ σφι δεινὸν χόλον, οἶα 5 άρξάντων άδικίης προτέρων των Έρετριέων · ἐπείτε δὲ είδε σφεας ἀπαχθέντας παρ' έωυτον και έωυτῷ ὑποχει-

3*

ρίους ἐόντας, ἐποίησε κακὸν ἄλλο οὐδέν, ἀλλά σφεας της Κισσίης χώρης κατοίκισε έν σταθμώ έωυτου τώ 10 οὔνομά ἐστι ᾿Αρδέρικκα, ἀπὸ μὲν Σούσων δέκα καὶ διηκοσίους σταδίους ἀπέχοντι, τεσσεράκοντα δὲ ἀπὸ τοῦ Φρέατος τὸ παρέχεται τριφασίας ίδέας καὶ γὰρ άσφαλτον καὶ άλας καὶ έλαιον ἀρύσσονται ἐξ αὐτοῦ τρόπω τοιώδε. ἀντλέεται μεν κηλωνηίω, ἀντὶ δε γαυλοῦ 15 ήμισυ ἀσκοῦ οἱ προσδέδεται · ὑποτύψας δὲ τούτω αντλέει καὶ έπειτα έγχέει ές δεξαμενήν εκ δε ταύτης ές άλλο διαχεόμενον τράπεται τριφασίας όδούς. και ή μεν άσφαλτος καὶ οἱ άλες πήγνυνται παραυτίκα το δε έλαιον οἱ Πέρσαι καλέουσι τοῦτο ραδινάκην · ἔστι δὲ 20 μέλαν καὶ όδμὴν παρεχόμενον βαρέαν. ἐνθαῦτα τοὺς Έρετριέας κατοίκισε βασιλεύς Δαρείος, οἱ καὶ μέχρι έμεο είχον την χώρην ταύτην, φυλάσσοντες την άρχαίην γλώσσαν. τὰ μὲν δὴ περὶ Ἐρετριέας ἔσιχε οὕτω.

Spartans at Athens; Charges against the Alcmaeonidae.

- 120 Λακεδαιμονίων δὲ ἦκον ἐς τὰς ᾿Αθήνας δισχίλιοι μετὰ τὴν πανσέληνον, ἔχοντες σπουδὴν πολλὴν καταλαβεῖν, οὕτω ὥστε τριταῖοι ἐκ Σπάρτης ἐγένοντο ἐν τῷ ᾿Αττικῷ. ὕστεροι δὲ ἀπικόμενοι τῆς συμβολῆς ἱμείροντο ὅμως 5 θεήσασθαι τοὺς Μήδους · ἐλθόντες δὲ ἐς τὸν Μαραθῶνα ἐθεήσαντο. μετὰ δὲ αἰνέοντες ᾿Αθηναίους καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἀπαλλάσσοντο ὀπίσω.
- 121 Θῶυμα δέ μοι καὶ οὐκ ἐνδέκομαι τὸν λόγον, 'Αλκμεωνίδας ἄν κοτε ἀναδέξαι Πέρσησι ἐκ συνθήματος ἀσπίδα, βουλομένους ὑπὸ βαρβάροισί τε εἶναι 'Αθηναίους
  καὶ ὑπὸ 'Ιππίη· οἴτινες μᾶλλον ἢ ὁμοίως Καλλίη τῷ
  5 Φαινίππου, 'Ιππονίκου δὲ πατρί, φαίνονται μισοτύραννοι
  ἐόντες. Καλλίης τε γὰρ μοῦνος 'Αθηναίων ἀπάντων

έτόλμα, ὅκως Πεισίστρατος ἐκπέσοι ἐκ τῶν ᾿Αθηνέων, τὰ χρήματα αὐτοῦ κηρυσσόμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου ων έεσθαι, καὶ τάλλα τὰ ἔχθιστα ἐς αὐτὸν πάντα ἐμηγανάτο · [Καλλίεω δὲ τούτου ἄξιον πολλαγοῦ μνήμην 122 έστὶ πάντα τινὰ έχειν. τοῦτο μὲν γὰρ τὰ προλελεγμένα, ώς άνηρ άκρος έλευθερών την πατρίδα · τοῦτο δὲ τὰ έν 'Ολυμπίη ἐποίησε · ίππω νικήσας, τεθρίππω δὲ δεύτερος γενόμενος, Πύθια δὲ πρότερον ἀνελόμενος, ἐφανε- 5 ρώθη ές τοὺς Έλληνας πάντας δαπάνησι μεγίστησι. τούτο δὲ κατὰ τὰς έωυτοῦ θυγατέρας ἐούσας τρεῖς οἶός τις άνηρ έγένετο · έπειδη γαρ έγίνοντο γάμου ώραιαι, έδωκέ σφι δωρεήν μεγαλοπρεπεστάτην εκείνησί τε έγαρίσατο · ἐκ γὰρ πάντων τῶν ᾿Αθηναίων τὸν ἑκάστη 10 έθέλοι ἄνδρα ξωυτή ἐκλέξασθαι, ἔδωκε τούτφ τῷ ἀνδρί.] καὶ οί Αλκμεωνίδαι όμοίως ἡ οὐδεν ἡσσον τούτου ἦσαν 123 μισοτύραννοι. θωνμα ων μοι καὶ οὐ προσίεμαι τὴν διαβολήν τούτους γε αναδέξαι ασπίδα, οίτινες έφευγον τε του πάντα χρόνον τους τυράννους, έκ μηχανής τε τής τούτων εξέλιπον Πεισιστρατίδαι τὴν τυραννίδα. καὶ 5 ούτω τὰς 'Αθήνας οὖτοι ἦσαν οἱ ἐλευθερώσαντες πολλώ μάλλον ή περ 'Αρμόδιός τε καὶ 'Αριστογείτων, ώς έγω κρίνω. οί μεν γάρ έξηγρίωσαν τους υπολοίπους Πεισιστρατιδέων "Ιππαρχον ἀποκτείναντες, οὐδέ τι μᾶλλον έπαυσαν [τούς λοιπούς] τυραννεύοντας · 'Αλκμεωνίδαι 10 δὲ ἐμφανέως ἡλευθέρωσαν, εἰ δὴ οὖτοί γε ἀληθέως ἦσαν οί την Πυθίην άναπείσαντες προσημαίνειν Λακεδαιμονίοισι έλευθεροῦν τὰς 'Αθήνας, ως μοι πρότερον δεδήλωται. άλλὰ γὰρ ἴσως τι ἐπιμεμφόμενοι ᾿Αθηναίων τώ 124 δήμω προεδίδοσαν την πατρίδα. οὐ μὲν ὧν ἦσάν σφεων άλλοι δοκιμώτεροι έν γε 'Αθηναίοισι άνδρες, οὐδ' οί μάλλον ετετιμέατο. ούτω ούδε λόγος αίρεει αναδεχθήναι

5 ἔκ γε ἃν τούτων ἀσπίδα ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ. ἀνεδέχθη μὲν γὰρ ἀσπίς, καὶ τοῦτο οὐκ ἔστι ἄλλως εἰπεῖν ἐγένετο γάρ δς μέντοι ἢν ὁ ἀναδέξας, οὐκ ἔχω προσωτέρω εἰπεῖν τούτων.

How Alcmaeon Became Wealthy.

125 Οί δὲ 'Αλκμεωνίδαι ἦσαν μὲν καὶ τὰ ἀνέκαθεν λαμπροί ἐν τῆσι 'Αθήνησι, ἀπὸ δὲ 'Αλκμέωνος καὶ αὖτις Μεγακλέος έγένοντο καὶ κάρτα λαμπροί. τοῦτο μὲν γὰρ 'Αλκμέων ὁ Μεγακλέος τοῖσι ἐκ Σαρδίων Λυδοῖσι 5 παρὰ Κροίσου ἀπικνεομένοισι ἐπὶ τὸ χρηστήριον τὸ ἐν Δελφοίσι συμπρήκτωρ τε έγίνετο καὶ συνελάμβανε προθύμως, καί μιν Κροΐσος πυθόμενος τῶν Λυδῶν τῶν ἐς τὰ χρηστήρια φοιτεόντων έωυτον εθ ποιέειν μεταπέμπεται ές Σάρδις, ἀπικόμενον δὲ δωρέεται χρυσώ τὸν ἂν δύνηται 10 τῷ ἐωυτοῦ σώματι ἐξενείκασθαι ἐσάπαξ. ὁ δὲ ᾿Αλκμέων πρὸς την δωρεην ἐοῦσαν τοιαύτην τοιάδε ἐπιτηδεύσας προσέφερε. ἐνδὺς κιθῶνα μέγαν καὶ κόλπον βαθὺν καταλιπόμενος τοῦ κιθώνος, κοθόρνους τοὺς εὕρισκε εὐρυτάτους ἐόντας ὑποδησάμενος, ἤιε ἐς τὸν θησαυρὸν ἐς τόν 15 οί κατηγέοντο. ἐσπεσὼν δὲ ἐς σωρὸν ψήγματος πρῶτον μεν παρέσαξε παρά τὰς κνήμας τοῦ χρυσοῦ ὅσον ἐχώρεον οί κόθορνοι, μετὰ δὲ τὸν κόλπον πάντα πλησάμενος τοῦ χρυσοῦ καὶ ἐς τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς διαπάσας τοῦ Ψήγματος, καὶ ἄλλο λαβων ἐς τὸ στόμα, ἐξήιε ἐκ τοῦ 20 θησαυροῦ έλκων μὲν μόγις τοὺς κοθόρνους, παντὶ δέ τεω οἰκὼς μᾶλλον ἡ ἀνθρώπω · τοῦ τό τε στόμα ἐβέβυστο καὶ πάντα ἐξώγκωτο. ἰδόντα δὲ τὸν Κροῖσον γέλως έσηλθε, καί οἱ πάντα τε ἐκεῖνα διδοῖ καὶ πρὸς ἐτέροισί μιν δωρέεται οὐκ ἐλάσσοσι ἐκείνων. οὕτω μὲν ἐπλού-25 τησε ή οἰκίη αυτη μεγάλως, καὶ ὁ ᾿Αλκμέων οὐτος ούτω τεθριπποτροφήσας 'Ολυμπιάδα άναιρέεται.

The Wooing of Agarista.

Μετά δὲ γενεή δευτέρη ὕστερον Κλεισθένης μιν δ 126 Σικυώνιος τύραννος έξήειρε, ώστε πολλώ ονομαστοτέρην γενέσθαι έν τοῖσι "Ελλησι η πρότερον ην. Κλεισθένεϊ γὰρ τῶ ᾿Αριστωνύμου τοῦ Μύρωνος τοῦ ᾿Ανδρέω γίνεται θυγάτηρ τη ούνομα ην 'Αγαρίστη. ταύτην ηθέλησε, 5 Έλλήνων άπάντων έξευρων τον ἄριστον, τούτω γυναῖκα προσθείναι. 'Ολυμπίων ὧν ἐόντων καὶ νικῶν ἐν αὐτοίσι τεθρίππω ὁ Κλεισθένης κήρυγμα ἐποιήσατο, ὅστις Ἑλλήνων έωυτον άξιοι Κλεισθένεος γαμβρον γενέσθαι, ήκειν ές έξηκοστην ημέρην ή καὶ πρότερον ές Σικυωνα 10 ώς κυρώσοντος Κλεισθένεος τὸν γάμον ἐν ἐνιαυτώ, ἀπὸ της έξηκοστης ἀρξαμένου ημέρης. ἐνθαῦτα Ἑλλήνων όσοι σφίσι τε αὐτοῖσι ἢσαν καὶ πάτρη ἐξωγκωμένοι, έφοίτεον μνηστήρες · τοίσι Κλεισθένης καὶ δρόμον καὶ παλαίστρην ποιησάμενος έπ' αὐτῷ τούτῷ εἶχε. ἀπὸ 127 μεν δη Ίταλίης ηλθε Σμινδυρίδης ό Ίπποκράτεος Συ-Βαρίτης, δς έπὶ πλείστον δὴ χλιδῆς εἶς ἀνὴρ ἀπίκετο (ή δὲ Σύβαρις ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον μάλιστα), καὶ Σιρίτης Δάμασος 'Αμύριος τοῦ σοφοῦ λεγομένου παῖς. 5 οὖτοι μὲν ἀπὸ Ἰταλίης ἢλθον, ἐκ δὲ τοῦ κόλπου τοῦ 'Ιονίου 'Αμφίμνηστος 'Επιστρόφου 'Επιδάμνιος · ούτος δὲ ἐκ τοῦ Ἰονίου κόλπου. Αἰτωλὸς δὲ ἦλθε Τιτόρμου τοῦ ὑπερφύντος τε Έλληνας ἰσχύι καὶ φυγόντος ἀνθρώπους ές τὰς έσχατιὰς τῆς Αἰτωλίδος χώρης, τούτου τοῦ 10 Τιτόρμου άδελφεὸς Μάλης. άπὸ δὲ Πελοποννήσου Φείδωνος τοῦ ᾿Αργείων τυράννου παῖς Λεωκήδης, Φείδωνος δὲ τοῦ τὰ μέτρα ποιήσαντος Πελοποννησίοισι καὶ ύβρίσαντος μέγιστα δή Έλλήνων άπάντων, δς έξαναστήσας τους 'Ηλείων άγωνοθέτας αυτός τον έν 'Ολυμπίη 15

άνωνα έθηκε τούτου τε δη παίς καὶ 'Αμίαντος Λυκούργου 'Αρκὰς ἐκ Τραπεζοῦντος, καὶ 'Αζὴν ἐκ Παίου πόλιος Λαφάνης Εὐφορίωνος τοῦ δεξαμένου τε, ώς λόγος ἐν Αρκαδίη λέγεται, τους Διοσκούρους οἰκίοισι καὶ ἀπὸ 20 πούτου ξεινοδοκέοντος πάντας ἀνθρώπους, καὶ Ἡλεῖος Ονόμαστος 'Αγαίου. οὖτοι μὲν δὴ ἐξ αὐτῆς Πελοπον. υήσου ήλθου, έκ δὲ 'Αθηνέων ἀπίκοντο Μεγακλέης τε ό 'Αλκμέωνος τούτου τοῦ παρὰ Κροῖσον ἀπικομένου, καὶ άλλος Ίπποκλείδης Τισάνδρου, πλούτω καὶ εἴδεϊ προφέ-25 ρων 'Αθηναίων. ἀπὸ δὲ 'Ερετρίης ἀνθεύσης τοῦτον τὸν γρόνον Λυσανίης · ούτος δὲ ἀπ' Εὐβοίης μούνος. ἐκ δὲ Θεσσαλίης ήλθε των Σκοπαδέων Διακτορίδης Κραννώ-128 νιος, έκ δὲ Μολοσσών "Αλκων. τοσούτοι μὲν ἐγένοντο οί μνηστήρες. ἀπικομένων δὲ τούτων ἐς τὴν προειρημένην ήμέρην, ὁ Κλεισθένης πρώτα μὲν τὰς πάτρας τε αὐτῶν ἀνεπύθετο καὶ γένος ἐκάστου, μετὰ δὲ κατέχων 5 ένιαυτον διεπειράτο αὐτών της τε ἀνδραγαθίης καὶ της όργης καὶ παιδεύσιός τε καὶ τρόπου, καὶ ένὶ έκάστω ἰων ές συνουσίην καὶ συνάπασι · καὶ ές γυμνάσιά τε έξαγινέων όσοι ησαν αὐτῶν νεώτεροι, καὶ τό γε μέγιστον, ἐν τῆ συνεστίη διεπειράτο · όσον γάρ κατείχε χρόνον αὐτούς, 10 τοῦτον πάντα ἐποίεε καὶ ἄμα ἐξείνιζε μεγαλοπρεπέως. καὶ δή κου μάλιστα τῶν μνηστήρων ἠρέσκοντο οἱ ἀπ' 'Αθηνέων ἀπιγμένοι, καὶ τούτων μᾶλλον Ίπποκλείδης ὁ Τισάνδρου καὶ κατ' ἀνδραγαθίην ἐκρίνετο καὶ ὅτι τὸ ἀνέ-129 καθεν τοῖσι ἐν Κορίνθω Κυψελίδησι ἢν προσήκων. ώς δὲ ή κυρίη ἐγένετο τῶν ἡμερέων τῆς τε κατακλίσιος τοῦ γάμου καὶ ἐκφάσιος αὐτοῦ Κλεισθένεος τὸν κρίνοι ἐκ πάντων, θύσας βους έκατον ο Κλεισθένης εὐώγεε αὐτούς 5 τε τους μνηστήρας και Σικυωνίους πάντας. ώς δε άπο

δείπνου εγίνοντο, οί μνηστήρες έριν είχον άμφί τε μου-

σική καὶ τῷ λεγομένω ἐς τὸ μέσον. προϊούσης δὲ τῆς πόσιος κατέγων πολλον τους άλλους ό Ίπποκλείδης έκέλευσε οι του αυλητην αυλησαι εμμελείην, πειθομένου δὲ τοῦ αὐλητέω ἀρχήσατο. καί κως έωυτῷ μὲν ἀρεσ-10 τῶς ἀρχέετο, ὁ Κλεισθένης δὲ ὁρέων ὅλον τὸ πρῆγμα ύπώπτευε. μετὰ δὲ ἐπισχών ὁ Ἱπποκλείδης χρόνον έκέλευσέ τινα τράπεζαν έσενείκαι, έσελθούσης δὲ τῆς τραπέζης πρώτα μεν έπ' αὐτης ωργήσατο Λακωνικά σχημάτια, μετὰ δὲ ἄλλα 'Αττικά, τὸ τρίτον δὲ τὴν κεφα-15 λην έρείσας έπὶ την τράπεζαν τοῖσι σκέλεσι έχειρονόμησε. Κλεισθένης δὲ τὰ μὲν πρῶτα καὶ τὰ δεύτερα ορχεομένου, ἀποστυγέων γαμβρον ἄν οἱ ἔτι γενέσθαι Ίπποκλείδεα διὰ τήν τε ὄρχησιν καὶ τὴν ἀναιδείην, κατείχε έωυτόν, οὐ βουλόμενος ἐκραγῆναι ἐς αὐτόν · ώς 20 δὲ εἶδε τοῖσι σκέλεσι χειρονομήσαντα, οὐκέτι κατέχειν δυνάμενος εἶπε, "ὧ παῖ Τισάνδρου, ἀπωρχήσαό γε μὲν τὸν γάμον." ὁ δὲ Ἱπποκλείδης ὑπολαβὼν εἶπε, "οὐ φροντίς Ίπποκλείδη." άπὸ τούτου μεν τοῦτο ονομά-130 ζεται, Κλεισθένης δὲ σιγὴν ποιησάμενος ἔλεξε ἐς μέσον τάδε · " ἄνδρες παιδὸς της έμης μνηστήρες, έγω καὶ πάντας ύμέας ἐπαινέω καὶ πᾶσι ὑμῖν, εἰ οδόν τε εἴη, χαριζοίμην άν, μήτ' ένα ύμέων έξαίρετον αποκρίνων 5 μήτε τους λοιπους αποδοκιμάζων. άλλ' ου γαρ υξά τε έστὶ μιῆς πέρι παρθένου βουλεύοντα πᾶσι κατὰ νόον ποιέειν, τοῖσι μὲν ὑμέων ἀπελαυνομένοισι τοῦδε τοῦ γάμου τάλαντον ἀργυρίου έκάστω δωρεήν δίδωμι της ἀξιώσιος είνεκα της έξ έμεῦ γημαι καὶ της έξ οίκου ἀποδη-10 μίης, τῷ δὲ ᾿Αλκμέωνος Μεγακλέϊ ἐγγυῶ παίδα τὴν έμην 'Αγαρίστην νόμοισι τοῖσι 'Αθηναίων." φαμένου δὲ ἐγγυᾶσθαι Μεγακλέος ἐκεκύρωτο ὁ γάμος Κλεισθένεϊ.

Famous Descendants of Megacles and Agarista.

131 'Αμφὶ μὲν κρίσιος τῶν μνηστήρων τοσαῦτα ἐγένετο, καὶ οὕτω 'Αλκμεωνίδαι ἐβώσθησαν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα. τούτων δὲ συνοικησάντων γίνεται Κλεισθένης τε ὁ τὰς φυλὰς καὶ τὴν δημοκρατίην 'Αθηναίοισι καταστήσας, 5 ἔχων τὸ οὔνομα ἀπὸ τοῦ μητροπάτορος τοῦ Σικυωνίου οὖτός τε δὴ γίνεται Μεγακλέϊ καὶ 'Ιπποκράτης, ἐκ δὲ 'Ιπποκράτεος Μεγακλέης τε ἄλλος καὶ 'Αγαρίστη ἄλλη ἀπὸ τῆς Κλεισθένεος 'Αγαρίστης ἔχουσα τὸ οὔνομα · ἡ συνοικήσασά τε Ξανθίππω τῷ 'Αρίφρονος καὶ ἔγκυος 10 ἐοῦσα εἶδε ὄψιν ἐν τῷ ὕπνω, ἐδόκεε δὲ λέοντα τεκεῖν, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας τίκτει Περικλέα Ξανθίππω.

Miltiades and the Parians; his Unhappy End.

132 Μετὰ δὲ τὸ ἐν Μαραθῶνι τρῶμα γενόμενον Μιλτιάδης, καὶ πρότερον εὐδοκιμέων παρὰ ᾿Αθηναίοισι, τότε μᾶλλον αὔξετο. αἰτήσας δὲ νέας ἐβδομήκοντα καὶ στρατιήν τε καὶ χρήματα ᾿Αθηναίους, οὐ φράσας σφι ἐπ' ἢν ἐπιστρα5 τεύεται χώρην, ἀλλὰ φὰς αὐτοὺς καταπλουτιεῖν ἤν οἱ ἕπωνται · ἐπὶ γὰρ χώρην τοιαύτην δή τινα ἄξειν ὅθεν χρυσὸν εὐπετέως ἄφθονον οἴσονται · λέγων τοιαῦτα αἴτεε τὰς νέας. ᾿Αθηναῖοι δὲ τούτοισι ἐπαερθέντες
133 παρέδοσαν. παραλαβὼν δὲ ὁ Μιλτιάδης τὴν στρατιὴν

133 παρέδοσαν. παραλαβών δὲ ὁ Μιλτιάδης τὴν στρατιὴν ἔπλεε ἐπὶ Πάρον, πρόφασιν ἔχων ὡς οἱ Πάριοι ὑπῆρξαν πρότεροι στρατευόμενοι τριήρεσι ἐς Μαραθῶνα ἄμα τῷ Πέρση. τοῦτο μὲν δὴ πρόσχημα λόγων ἢν, ἀτάρ τινα 5 καὶ ἔγκοτον εἶχε τοῖσι Παρίοισι διὰ Λυσαγόρεα τὸν Τισίεω, ἐόντα γένος Πάριον, διαβαλόντα μιν πρὸς Ὑδάρνεα τὸν Πέρσην. ἀπικόμενος δὲ ἐς τὴν ἔπλεε ὁ Μιλτιάδης τῆ στρατιῆ ἐπολιόρκεε Παρίους κατειλημέ-

νους έντὸς τείχεος, καὶ έσπέμπων κήρυκα αἴτεε έκατὸν τάλαντα, φάς, ην μεν οὐ δῶσι, οὐκ ἀπονοστήσειν την 10 στρατιήν πρίν ή έξέλη σφέας. οί δὲ Πάριοι ὅκως μέν τι δώσουσι Μιλτιάδη άργυρίου οὐδὲν διενοεῦντο, οί δὲ όκως διαφυλάξουσι την πόλιν τοῦτο ἐμηγανέοντο, ἄλλα τε ἐπιφραζόμενοι καὶ τῆ μάλιστα ἔσκε ἑκάστοτε ἐπίμαχον τοῦ τείχεος, τοῦτο ἄμα νυκτὶ ἐξηείρετο διπλήσιον 15 τοῦ ἀρχαίου. ἐς μὲν δὴ τοσοῦτο τοῦ λόγου οἱ πάντες 134 Έλληνες λέγουσι, τὸ ἐνθεῦτεν δὲ αὐτοὶ Πάριοι γενέσθαι ώδε λέγουσι. Μιλτιάδη ἀπορέοντι ἐλθεῖν ἐς λόγους αίγμάλωτον γυναίκα, ἐοῦσαν μὲν Παρίην γένος, οὔνομα δέ οἱ εἶναι Τιμοῦν, εἶναι δὲ ὑποζάκορον τῶν χθονίων 5 θεῶν. ταύτην ἐλθοῦσαν ἐς ὄψιν Μιλτιάδεω συμβουλεῦσαι, εἰ περὶ πολλοῦ ποιέεται Πάρον έλεῖν, τὰ ἂν αὐτὴ ύποθήται, ταῦτα ποιέειν. μετὰ δὲ τὴν μὲν ὑποθέσθαι, τον δε διερχόμενον επί τον κολωνον τον προ της πόλιος έόντα έρκος θεσμοφόρου Δήμητρος ύπερθορεῖν, οὐ δυνά-10 μενον τὰς θύρας ἀνοῖξαι, ὑπερθορόντα δὲ ἰέναι ἐπὶ τὸ μέγαρον ὅ τι δὴ ποιήσοντα ἐντός, εἴτε κινήσοντά τι τῶν άκινήτων είτε ὅ τι δή κοτε πρήξοντα · πρὸς τῆσι θύρησί τε γενέσθαι καὶ πρόκατε φρίκης αὐτὸν ὑπελθούσης οπίσω την αυτην όδον ἵεσθαι, καταθρώσκοντα δὲ την 15 αίμασιὴν τὸν μηρὸν σπασθῆναι· οί δὲ αὐτὸν τὸ γόνυ προσπταίσαι λέγουσι. Μιλτιάδης μέν νυν φλαύρως 135 έγων ἀπέπλεε ὀπίσω, οὔτε χρήματα 'Αθηναίοισι ἄγων ούτε Πάρον προσκτησάμενος, άλλα πολιορκήσας τε έξ καὶ εἴκοσι ἡμέρας καὶ δηιώσας τὴν νῆσον. Πάριοι δὲ πυθόμενοι ώς ή ύποζάκορος τῶν θεῶν Τιμὼ Μιλτιάδη 5 κατηγήσατο, βουλόμενοί μιν άντὶ τούτων τιμωρήσασθαι, θεοπρόπους πέμπουσι ές Δελφούς, ώς σφεας ήσυχίη της πολιορκίης έσχε · έπεμπον δε έπειρησομένους εί κατα-

χρήσωνται την υποζάκορον των θεων ως έξηγησαμένην 10 τοίσι έγθροίσι της πατρίδος άλωσιν καὶ τὰ ές έρσενα γόνον ἄρρητα ίρὰ ἐκφήνασαν Μιλτιάδη. ή δὲ Πυθίη οὐκ ἔα, φᾶσα οὐ Τιμοῦν εἶναι τὴν αἰτίην τούτων, ἀλλὰ δείν γὰρ Μιλτιάδεα τελευτᾶν μὴ εὖ, φανηναί οἱ τῶν 136 κακών κατηγεμόνα. Παρίοισι μέν δή ταῦτα ή Πυθίη έχρησε · 'Αθηναΐοι δὲ ἐκ Πάρου Μιλτιάδεα ἀπονοστήσαντα ἔσχον ἐν στόμασι οί τε ἄλλοι καὶ μάλιστα Εάνθιππος δ 'Αρίφρονος, δς θανάτου ύπαγαγων ύπὸ 5 τον δήμον Μιλτιάδεα εδίωκε της 'Αθηναίων ἀπάτης είνεκεν. Μιλτιάδης δε αύτος μεν παρεών οὐκ ἀπελογέετο. ην γαρ αδύνατος ώστε σηπομένου τοῦ μηροῦ προκειμένου δε αὐτοῦ ἐν κλίνη ὑπεραπελογέοντο οἱ φίλοι, τῆς μάχης τε της έν Μαραθωνι γενομένης πολλά έπιμεμνη-10 μένοι καὶ τὴν Λήμνου αίρεσιν, ώς έλων Λήμνον τε καὶ τισάμενος τοὺς Πελασγοὺς παρέδωκε 'Αθηναίοισι. προσγενομένου δὲ τοῦ δήμου αὐτῶ κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ θανάτου, ζημιώσαντος δὲ κατὰ τὴν ἀδικίην πεντήκοντα ταλάντοισι, Μιλτιάδης μέν μετὰ ταῦτα σφακελί-15 σαντός τε τοῦ μηροῦ καὶ σαπέντος τελευτα, τὰ δὲ πεντήκοντα τάλαντα έξέτισε ὁ παῖς αὐτοῦ Κίμων.

Pelasgians Expelled from Attica. Λήμνια ἔργα.

137 Λημνον δὲ Μιλτιάδης ὁ Κίμωνος ὧδε ἔσχε. Πελασγοὶ ἐπείτε ἐκ τῆς ᾿Αττικῆς ὑπὸ ᾿Αθηναίων ἐξεβλήθησαν, εἴτε ὧν δὴ δικαίως εἴτε ἀδίκως · τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχω φράσαι, πλὴν τὰ λεγόμενα, ὅτι Ἑκαταῖος μὲν ὁ Ἡγη-5 σάνδρου ἔφησε ἐν τοῖσι λόγοισι λέγων ἀδίκως · ἐπείτε γὰρ ἰδεῖν τοὺς ᾿Αθηναίους τὴν χώρην, τὴν σφίσι αὐτοῖσι ὑπὸ τὸν Ὑμησσὸν ἐοῦσαν ἔδοσαν Πελασγοῖσι οἰκῆσαι μισθὸν τοῦ τείχεος τοῦ περὶ τὴν ἀκρόπολίν κοτε ἐληλα.

μένου, ταύτην ώς ίδειν τους 'Αθηναίους έξεργασμένην εῦ, τὴν πρότερον εἶναι κακήν τε καὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίην, 10 λαβεῖν φθόνον τε καὶ ἵμερον τῆς γῆς, καὶ οὕτω έξελαύνειν αὐτοὺς οὐδεμίαν ἄλλην πρόφασιν προϊσχομένους τοὺς 'Αθηναίους. ώς δὲ αὐτοὶ 'Αθηναίοι λέγουσι, δικαίως έξελάσαι. κατοικημένους γὰρ τοὺς Πελασγοὺς ὑπὸ τῶ Υμησσώ, ενθεύτεν όρμεομένους άδικέειν τάδε. φοιτάν 15 γὰρ αἰεὶ τὰς σφετέρας θυγατέρας τε καὶ τοὺς παίδας έπ' ὕδωρ ἐπὶ τὴν Ἐννεάκρουνον οὐ γὰρ εἶναι τοῦτον τὸν χρόνον σφίσι κω οὐδὲ τοῖσι ἄλλοισι Έλλησι οἰκέτας · ὅκως δὲ ἔλθοιεν αὖται, τοὺς Πελασγοὺς ὑπὸ ὕβριός τε καὶ ὀλιγωρίης βιᾶσθαί σφεας. καὶ ταῦτα μέντοι σφι 20 οὐκ ἀποχρᾶν ποιέειν, ἀλλὰ τέλος καὶ ἐπιβουλεύοντας έπιχείρησιν φανήναι έπ' αὐτοφώρω. έωυτοὺς δὲ γενέσθαι τοσούτω έκείνων ἄνδρας ἀμείνονας, ὅσω παρεὸν έωυτοίσι ἀποκτείναι τοὺς Πελασγούς, ἐπεί σφεας ἔλαβου ἐπιβουλεύοντας, οὐκ ἐθελῆσαι, ἀλλά σφι προειπεῖυ 25 έκ της γης έξιέναι. τους δε ούτω δη έκχωρήσαντας άλλα τε σχείν χωρία καὶ δή καὶ Λήμνον. ἐκείνα μὲν δη Έκαταίος ἔλεξε, ταῦτα δὲ ᾿Αθηναίοι λέγουσι. οἱ δὲ 138 Πελασγοί οὖτοι Λήμνον τότε νεμόμενοι καὶ βουλόμενοι τοὺς 'Αθηναίους τιμωρήσασθαι, εὖ τε έξεπιστάμενοι τὰς 'Αθηναίων όρτάς, πεντηκοντέρους κτησάμενοι έλόχησαν 'Αρτέμιδι ἐν Βραυρῶνι ἀγούσας ὁρτὴν τὰς τῶν 'Αθηναί- 5 ων γυναίκας, ένθεῦτεν δὲ άρπάσαντες τουτέων πολλάς οίχοντο ἀποπλέοντες, καί σφεας ές Λημνον ἀγαγόντες παλλακάς είχου. ώς δὲ τέκνων αὖται αἱ γυναῖκες ὑπεπλήσθησαν, γλώσσάν τε την 'Αττικήν καὶ τρόπους τούς 'Αθηναίων εδίδασκον τους παίδας. οί δε οὔτε συμμίσ-10 γεσθαι τοῖσι ἐκ τῶν Πελασγίδων γυναικῶν παισὶ ἤθελον, εί τε τύπτοιτό τις αὐτῶν ὑπ' ἐκείνων τινός, ἐβοήθεόν τε

Λήμνια καλέεσθαι.

πάντες καὶ ἐτιμώρεον ἀλλήλοισι · καὶ δὴ καὶ ἄρχειν τε τῶν παίδων οἱ παίδες ἐδικαίευν καὶ πολλῷ ἐπεκράτεον. 15 μαθόντες δὲ ταῦτα οἱ Πελασγοὶ ἑωυτοῖσι λόγους ἐδίδοσαν · καὶ σφι βουλευομένοισι δεινόν τι ἐσέδυνε, εἰ δὴ διαγινώσκοιεν σφίσι τε βοηθέειν οἱ παίδες πρὸς τῶν κουριδιέων γυναικῶν τοὺς παίδας καὶ τούτων αὐτίκα ἄρχειν πειρώατο, τί δὴ ἀνδρωθέντες δῆθεν ποιήσουσι. 20 ἐνθαῦτα ἔδοξέ σφι κτείνειν τοὺς παίδας τοὺς ἐκ τῶν ᾿Αττικέων γυναικῶν. ποιεῦσι δὴ ταῦτα, προσαπολλύουσι δέ σφεων καὶ τὰς μητέρας. ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ ἔργου καὶ τοῦ προτέρου τούτων, τὸ ἐργάσαντο αἱ γυναῖκες τοὺς ἄμα Θόαντι ἄνδρας σφετέρους ἀποκτείνασαι, 25 νενόμισται ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα τὰ σχέτλια ἔργα πάντα

How Lemnos was Won for Athens by Miltiades.

139 'Αποκτείνασι δὲ τοῖσι Πελασγοῖσι τοὺς σφετέρους παῖδάς τε καὶ γυναῖκας οὔτε' γῆ καρπὸν ἔφερε οὔτε γυναῖκές τε καὶ ποῖμναι ὁμοίως ἔτικτον καὶ πρὸ τοῦ. πιεζόμενοι δὲ λιμῷ καὶ ἀπαιδίῃ ἐς Δελφοὺς ἔπεμπον 5 λύσιν τινὰ αἰτησόμενοι τῶν παρεόντων κακῶν. ἡ δὲ Πυθίη σφέας ἐκέλευε 'Αθηναίοισι δίκας διδόναι ταύτας τὰς ἂν αὐτοὶ 'Αθηναῖοι δικάσωσι. ἢλθόν τε δὴ ἐς τὰς 'Αθήνας οἱ Πελασγοὶ καὶ δίκας ἐπαγγέλλοντο βουλόμενοι διδόναι παντὸς τοῦ ἀδικήματος. 'Αθηναῖοι δὲ ἐν 10 τῷ πρυτανηίῳ κλίνην στρώσαντες ὡς εἶχον κάλλιστα καὶ τράπεζαν ἐπιπλέην ἀγαθῶν πάντων παραθέντες, ἐκέλευον τοὺς Πελασγοὺς τὴν χώρην σφίσι παραδιδόναι οὕτω ἔχουσαν. οἱ δὲ Πελασγοὶ ὑπολαβόντες εἶπαν, "ἐπεὰν βορέῃ ἀνέμῳ αὐτημερὸν ἐξανύσῃ νηῦς ἐκ τῆς 15 ὑμετέρης ἐς τὴν ἡμετέρην, τότε παραδώσομεν," ἐπιστά-

μενοι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον γενέσθαι ' ἡ γὰρ 'Αττικὴ πρὸς νότον κέεται πολλὸν τῆς Λήμνου. τότε μὲν τοιαῦ- 140 τα · ἔτεσι δὲ κάρτα πολλοῖσι ὕστερον τούτων, ὡς ἡ Χερσόνησος ἡ ἐπ' Ἑλλησπόντω ἐγένετο ὑπὸ 'Αθηναίοισι, Μιλτιάδης ὁ Κίμωνος ἐτησιέων ἀνέμων κατεστηκότων νηὶ κατανύσας ἐξ 'Ελαιοῦντος τοῦ ἐν Χερσονήσω 5 ἐς Λῆμνον προηγόρευε ἐξιέναι ἐκ τῆς νήσου τοῖσι Πελασγοῖσι, ἀναμιμνήσκων σφέας τὸ χρηστήριον, τὸ οὐδαμὰ ἤλπισαν σφίσι οἱ Πελασγοὶ ἐπιτελέεσθαι. 'Ηφαιστιέες μέν νυν ἐπείθοντο, Μυριναῖοι δὲ οὐ συγγινωσκόμενοι εἶναι τὴν Χερσόνησον 'Αττικὴν ἐπολιορκέοντο, ἐς ὃ καὶ 10 οὖτοι παρέστησαν. οὕτω δὴ τὴν Λῆμνον ἔσχον 'Αθηναῖοί τε καὶ Μιλτιάδης.

BOOK VII.

Darius Prepares for a Second Expedition against Greece.

- 1 Έπεὶ δὲ ἀγγελίη ἀπίκετο περὶ τῆς μάχης τῆς ἐι
  Μαραθῶνι γενομένης παρὰ βασιλέα Δαρεῖον τὸν Ὑστάσπεος, καὶ πρὶν μεγάλως κεχαραγμένον τοῖσι ᾿Αθηναίοισι διὰ τὴν ἐς Σάρδις ἐσβολήν, καὶ δὴ καὶ τότε πολλῷ
  5 τε δεινότερα ἐποίεε καὶ μᾶλλον ὥρμητο στρατεύεσθαι
  ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. καὶ αὐτίκα μὲν ἐπηγγέλλετο πέμπων
  ἀγγέλους κατὰ πόλις ἑτοιμάζειν στρατιήν, πολλῷ πλέω
  ἐπιτάσσων ἑκάστοισι ἢ πρότερον παρέχειν, καὶ νέας τε
  καὶ ἵππους καὶ σῖτον καὶ πλοῖα. τούτων δὲ περιαγγελ10 λομένων ἡ ᾿Ασίη ἐδονέετο ἐπὶ τρία ἔτεα, καταλεγομένων
  τε τῶν ἀρίστων ὡς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατευσομένων
- τε τῶν ἀρίστων ὡς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατευσομένων καὶ παρασκευαζομένων. τετάρτω δὲ ἔτεϊ Αἰγύπτιοι ὑπὸ Καμβύσεω δουλωθέντες ἀπέστησαν ἀπὸ Περσέων. ἐνθαῦτα δὴ καὶ μᾶλλον ὥρμητο καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους 15 στρατεύεσθαι.

Contest between Darius's Sons touching the Succession; his Death.

2 Στελλομένου δε Δαρείου επ' Αἴγυπτον καὶ 'Αθήνας, τῶν παίδων αὐτοῦ στάσις ἐγένετο μεγάλη περὶ τῆς ἡγεμονίης, ὡς δεῖ μιν ἀποδέξαντα βασιλέα κατὰ τὸν Περσέων νόμον οὕτω στρατεύεσθαι. ἣσαν γὰρ Δαρείως 5 καὶ πρότερον ἣ βασιλεῦσαι γεγονότες τρεῖς παῖδες ἐκ τῆς προτέρης γυναικός, Γοβρύεω θυγατρός, καὶ βασι-

λεύσαντι έξ 'Ατόσσης της Κύρου έτεροι τέσσερες. των μεν δή προτέρων επρέσβευε 'Αρταβαζάνης, των δε επιγενομένων Εέρξης. ἐόντες δὲ μητρὸς οὐ τῆς αὐτῆς ἐστασίαζον, ὁ μὲν ᾿Αρταβαζάνης κατότι πρεσβύτατός τε εἴη 10 παντός τοῦ γόνου καὶ ὅτι νομιζόμενον εἴη πρὸς πάντων άνθρώπων τὸν πρεσβύτατον τὴν άρχὴν ἔχειν, Ξέρξης δὲ ώς 'Ατόσσης τε παίς είη της Κύρου θυγατρός καὶ ὅτι Κύρος είη ὁ κτησάμενος τοῖσι Πέρσησι τὴν ἐλευθερίην. Δαρείου δε οὐκ ἀποδεικνυμένου κω γνώμην, ετύγχανε 3 κατὰ τώυτὸ τούτοισι καὶ Δημάρητος ὁ ᾿Αρίστωνος ἀναβεβηκώς ές Σοῦσα, ἐστερημένος τε τῆς ἐν Σπάρτη βασιληίης καὶ φυγήν ἐπιβαλών ἐωυτώ ἐκ Λακεδαίμονος. ούτος ώνηρ πυθόμενος των Δαρείου παίδων την δια- 5 φορήν, έλθών, ώς ή φάτις μιν έχει, Εέρξη συνεβούλευε λέγειν πρὸς τοῖσι ἔλεγε ἔπεσι, ὡς αὐτὸς μὲν γένοιτο Δαρείω ήδη βασιλεύοντι καὶ έχοντι τὸ Περσέων κράτος, 'Αρταβαζάνης δὲ ἔτι ἰδιώτη ἐόντι Δαρείω. Οὔκων ουτε οικός είη ουτε δίκαιον άλλον τινά το γέρας έχειν 10 πρὸ ἐωυτοῦ· ἐπεί γε καὶ ἐν Σπάρτη ἔφη ὁ Δημάρητος ύποτιθέμενος, ούτω νομίζεσθαι, ην οί μεν προγεγονότες έωσι πρὶν ἡ τὸν πατέρα σφέων βασιλεῦσαι, ὁ δὲ βασιλεύοντι όψίγονος ἐπιγένηται, τοῦ ἐπιγενομένου τὴν ἔκδεξιν της βασιληίης γίνεσθαι. χρησαμένου δὲ Ξέρξεω τη 15 Δημαρήτου ύποθήκη, γυούς ὁ Δαρείος ώς λέγοι δίκαια Βασιλέα μιν ἀπέδεξε. δοκέει δέ μοι καὶ ἄνευ ταύτης της ύποθήκης βασιλεύσαι αν Εέρξης ή γαρ "Ατοσσα είχε τὸ πᾶν κράτος. ἀποδέξας δὲ βασιλέα Πέρσησι 4 Ξέρξεα Δαρείος ώρματο στρατεύεσθαι. άλλα γαρ μετά ταῦτά τε καὶ Αἰγύπτου ἀπόστασιν τῷ ὑστέρω ἔτεϊ παρασκευαζόμενον συνήνεικε αὐτὸν Δαρεῖον, βασιλεύσαντα τὰ πάντα έξ τε καὶ τριήκοντα έτεα, ἀποθανεῖν, 5

οὐδέ οἱ ἐξεγένετο οὔτε τοὺς ἀπεστεῶτας Αἰγυπτίους οὔτε ᾿Αθηναίους τιμωρήσασθαι.

Xerxes Succeeds to the Throne; is Persuaded to Carry out his Father's Plans.

5 'Αποθανόντος δε Δαρείου ή βασιληίη ανεχώρησε ές τον παίδα τον έκείνου Εέρξην. ό τοίνυν Εέρξης έπι μέν την Ελλάδα οὐδαμῶς πρόθυμος ην κατ' ἀρχὰς στρατεύεσθαι, έπὶ δὲ Αἴγυπτον ἐποιέετο στρατιῆς ἄγερσιν. 5 παρεών δὲ καὶ δυνάμενος παρ' αὐτῶ μέγιστον Περσέων Μαρδόνιος ὁ Γοβρύεω, ὸς ἢν Ξέρξη μὲν ἀνεψιὸς Δαρείου δὲ ἀδελφεῆς παῖς, τοιούτου λόγου εἴχετο, λέγων, "δέσποτα, οὐκ οἰκός ἐστι ᾿Αθηναίους ἐργασαμένους πολλὰ δὴ κακά Πέρσας μη οὐ δοῦναι δίκην τῶν ἐποίησαν. ἀλλ' 10 εἰ τὸ μὲν νῦν ταῦτα πρήσσοις τά περ ἐν χερσὶ ἔχεις. ήμερώσας δὲ Αἴγυπτον τὴν ἐξυβρίσασαν στρατηλάτες έπὶ τὰς ᾿Αθήνας, ἵνα λόγος τέ σε ἔχη πρὸς ἀνθρώπων άγαθός, καί τις ὕστερον φυλάσσηται ἐπὶ γῆν τὴν σὴν στρατεύεσθαι." οῦτος μέν οἱ ὁ λόγος ἢν τιμωρός · τοῦδε 15 δὲ τοῦ λόγου παρενθήκην ποιεέσκετο τήνδε, ώς ή Εὐρώπη περικαλλής είη χώρη, καὶ δένδρεα παντοῖα φέρει τὰ ημερα, αρετήν τε άκρη, βασιλέι τε μούνω θνητών αξίη 6 έκτησθαι. Ταῦτα ἔλεγε οἱα νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητὴς έων καὶ θέλων αὐτὸς τῆς Ελλάδος ὕπαρχος εἶναι. χρόνω δε κατεργάσατό τε καὶ ἀνέπεισε ώστε ποιέειν ταῦτα Ξέρξην· συνέλαβε γὰρ καὶ ἄλλα οἱ σύμμαγα 5 γενόμενα ές τὸ πείθεσθαι Εέρξην. τοῦτο μὲν ἀπὸ τῆς Θεσσαλίης παρά των 'Αλευαδέων ἀπιγμένοι ἄγγελοι έπεκαλέοντο βασιλέα πάσαν προθυμίην παρεχόμενοι έπὶ τὴν Ἑλλάδα · οἱ δὲ ᾿Αλευάδαι οὖτοι ἦσαν Θεσσαλίης βασιλέες · τούτο δὲ Πεισιστρατιδέων οἱ ἀναβεβη.

κότες ές Σοῦσα, τῶν τε αὐτῶν λόγων ἐχόμενοι τῶν καὶ 10 οί 'Αλευάδαι, καὶ δή τι πρὸς τούτοισι ἔτι πλέον προσωρέγοντό οί. ἔγοντες 'Ονομάκριτον, ἄνδρα 'Αθηναίον γρησμολόγον τε καὶ διαθέτην χρησμών τών Μουσαίου, ἀναβεβήκεσαν, την έχθρην προκαταλυσάμενοι Εξηλάθη γὰρ ὑπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου ὁ Ὀνομάκριτος 15 έξ 'Αθηνέων, ἐπ' αὐτοφώρω άλοὺς ὑπὸ Λάσου τοῦ Έρμιονέος έμποιέων ές τὰ Μουσαίου χρησμόν, ώς αί έπὶ Λήμνω ἐπικείμεναι νῆσοι ἀφανιζοίατο κατὰ τῆς θαλάσσης. διὸ ἐξήλασέ μιν ὁ "Ιππαρχος, πρότερον χρεόμενος τὰ μάλιστα, τότε δὲ συναναβὰς ὅκως ἀπί-20 κοιτο ές όψιν τὴν βασιλέος, λεγόντων τῶν Πεισιστρατιδέων περί αὐτοῦ σεμνοὺς λόγους, κατέλεγε τῶν χρησμῶν εἰ μέν τι ἐνέοι σφάλμα φέρον τῶ βαρβάρω, τῶν μεν έλεγε οὐδέν, ὁ δὲ τὰ εὐτυχέστατα ἐκλεγόμενος ἔλεγε, τόν τε Έλλήσποντον ώς ζευχθήναι χρεὸν εἴη ὑπ' ἀνδρὸς 25 Πέρσεω, τήν τε έλασιν έξηγεόμενος. οὖτός τε δή χρησμωδέων προσεφέρετο, καὶ οί τε Πεισιστρατίδαι καὶ οί 'Αλευάδαι γνώμας ἀποδεικνύμενοι.

'Ως δὲ ἀνεγνώσθη Ξέρξης στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Έλ- 7 λάδα, ἐνθαῦτα δευτέρω μὲν ἔτεϊ μετὰ τὸν θάνατον τὸν Δαρείου πρῶτα στρατιὴν ποιέεται ἐπὶ τοὺς ἀπεστεῶτας. τούτους μέν νυν καταστρεψάμενος καὶ Αἴγυπτον πᾶσαν πολλὸν δουλοτέρην ποιήσας ἢ ἐπὶ Δαρείου ἢν, ἐπιτρά- 5 πει 'Αχαιμένεϊ ἀδελφεῷ μὲν ἑωυτοῦ Δαρείου δὲ παιδί. 'Αχαιμένεα μέν νυν ἐπιτροπεύοντα Αἰγύπτου χρόνω μετέπειτα ἐφόνευσε Ἰνάρως ὁ Ψαμμητίχου ἀνὴρ Λίβυς.

Council of the Persians; Xerxes' Speech.

Ξέρξης δὲ μετὰ Αἰγύπτου ἄλωσιν ὡς ἔμελλε ἐς χεῖρας 8 ἄξεσθαι τὸ στράτευμα τὸ ἐπὶ τὰς ᾿Αθήνας, σύλλογον

έπίκλητον Περσέων των αρίστων έποιέετο, ίνα γνώμας τε πύθηταί σφεων καὶ αὐτὸς ἐν πᾶσι εἴπη τὰ θέλει. 5 ώς δὲ συνελέγθησαν, ἔλεξε Ξέρξης τάδε.

" ἄνδρες Πέρσαι, οὔτ' αὐτὸς κατηγήσομαι νόμον τόνδε ἐν ὑμῖν τιθείς, παραδεξάμενός τε αὐτῷ χρήσο-10 μαι. ώς γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι τῶν πρεσβυτέρων, οὐδαμά κω ητρεμίσαμεν, έπείτε παρελάβομεν την ήγεμονίην τήνδε παρά Μή-15 δων, Κύρου κατελόντος 'Αστυάγεα. ἀλλὰ θεός τε ούτω άγει καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν πολλὰ ἐπέπουσι συμφέρεται έπὶ τὸ ἄμεινον. τὰ μέν νυν 20 Κυρός τε καὶ Καμβύσης πατήρ τε έμὸς Δαρείος κατεργάσαντο καὶ προσεκτήσαντο έθνεα, επισταμένοισι εὖ οὐκ ἄν τις λέγοι. ἐγὼ δὲ 25 ἐπείτε παρέλαβον τὸν θρόνον τοῦτον, ἐφρόντιζον ὅκως μη λείψομαι τῶν πρότερον γενομένων ἐν τιμῆ τῆδε μηδὲ έλάσσω προσκτήσομαι δύ-30 ναμιν Πέρσησι · Φροντίζων δὲ εύρίσκω ἄμα μὲν κῦδος ήμιν τε προσγινόμενον χώ-

" ἄνδρες Πέρσαι, ουτ' αυτός καθηγήσομαι νόμον τόνδ' έν υμίν τιθείς, παραδεξάμενός τε αὐτῶ χρήσομαι. ώς γαρ έγω πυνθάνομαι των πρεσβυτέρων, οὐδένα χρόνον ήτρεμήσαμεν, έξ οδ παρελάβομεν την ηγεμονίαν τηνδε παρά τῶν Μήδων, Κύρου καθελόντος 'Αστυάγην, άλλα θεός τε ούτως ένάγει, και αυτοίς ημίν πολλά έπιοῦσι συμφέρεται έπὶ τὸ άμεινον. ἃ μεν δη Κῦρός τε καὶ Καμβύσης πατήρ τε ὁ ἐμὸς Δαρείος κατειργάσαντο καὶ προσεκτήσαντο έθνη, έπισταμένοις οὐκ άντις λέγοι. έγω δ', έπειδή παρέλαβον τὸν θρόνον, τούτου ἐφρόντιζον ὅπως μὴ λείψωμαι τῶν πρότερον γενομένων έν τῆ τιμῆ τῆδε μηδ' έλάσσω προσκτήσωμαι δύναμιν Πέρσαις φροντίζων δέ ευρίσκω άμα μεν κύδος ήμιν προσγινόμενον χώραν τε ής νῦν ρην τε της νυν έκτημεθα ουκ κεκτημεθα ουκ έλάσσονα ουδέ

έλάσσονα οὐδὲ φλαυροτέρην παμφορωτέρην τε, αμα δὲ τιμωρίην τε καὶ τίσιν γινομένην. διὸ ύμέας νῦν έγω συνέλεξα, ίνα το νοέω πρήσσειν ύπερθέωμαι ύμιν. μέλλω ζεύξας τὸν Έλλήσπουτου έλαν στρατου δια της Ευρώπης έπι την Έλλάδα, ίνα 'Αθηναίους τιμωρήσωμαι ὅσα δὴ πεποιήκασι Πέρσας τε καὶ πατέρα τὸν έμόν. ώρᾶτε μέν νυν καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν Δαρεῖον ιθύοντα στρατεύεσθαι έπὶ τους άνδρας τούτους. άλλ ο μεν τετελεύτηκε καὶ οὐκ έξεγένετο αὐτῷ τιμωρήσασθαι · έγω δὲ ύπέρ τε ἐκείνου καὶ τῶν ἄλλων Περσέων οὐ πρότερον παύσομαι πρίν ή έλω τε καὶ πυρώσω τὰς 'Αθήνας, οί γε έμε καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν ὑπῆρξαν ἄδικα ποιεθντες. πρώτα μέν ές Σάρδις έλθόντες άμα 'Αρισταγόρη τῶ Μιλησίω, δούλω δὲ ἡμετέρω, ἀπικόμενοι ενέπρησαν τά τε άλσεα καὶ τὰ ἱρά · δεύτερα δὲ

φαυλοτέραν παμφορωτέραν τε, άμα δὲ τιμωρίαν καὶ τίσιν γινο- 35 μένην. διὰ δὴ ταῦτα νῦν ὑμᾶς έγω συνέλεξα, ίνα ά διανοούμαι πράττειν ύποθω ύμιν. μέλλω ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον ἐλαύ- 40 νειν στρατόν δια της Ευρώπης έπὶ την Έλλάδα, ίνα 'Αθηναίους τιμωρήσωμαι όσα δή πεποιήκασι Πέρσας τε καὶ πατέρα τὸν ἐμόν. 45 όρᾶτε μεν δή και πατέρα τὸν έμὸν Δαρεῖον προθυμούμενον στρατεύεσθαι έπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους. άλλ' ό μεν τετελεύτηκε, και ούκ 50 έξεγένετ' αὐτῶ τιμωρήσασθαι. έγω δ' ὑπέρ τ' ἐκείνου καὶ τῶν ἄλλων Περσων οὐ πρότερον παύσομαι πρίν έλω τε καὶ πυρώσω τὰς 55 'Αθήνας, οί γε έμέ τε καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν ὑπῆρξαν ἄδικα ποιοῦντες. πρώτα μεν είς Σάρδεις έλθόντες άμα 'Αρισταγόρα τῶ Μιλησίω, 60 δούλω δε ήμετέρω, ενέπρησαν τά τε άλση καὶ τὰ ἱερά δεύτερα δὲ, ημέας οξα έρξαν ές την ύμας οξα έδρασαν είς την γην την

65 σφετέρην ἀποβάντας, ὅτε σφετέραν ἀποβάντας, ὅτε Δᾶτίς Δᾶτίς τε καὶ 'Αρταφέρνης έστρατήγεον, τὰ ἐπίστασθέ κου πάντες. τούτων μέντοι είνεκα ἀνάρτημαι ἐπ' αὐ-70 τούς στρατεύεσθαι, άγαθὰ δε εν αυτοίσι τοσάδε άνευρίσκω λογιζόμενος · εί τούτους τε καὶ τοὺς τούτοισι πλησιοχώρους καταστρε-75 ψόμεθα, οὶ Πέλοπος τοῦ Φρυγός νέμονται χώρην, γην την Περσίδα ἀποδέξομεν τῷ Διὸς αἰθέρι ὁμουρέουσαν· οὐ γὰρ δὴ χώρην γε 80 οὐδεμίαν κατόψεται ήλιος όμουρέουσαν τη ήμετέρη, άλλά σφεας πάσας έγω άμα ὑμῖν μίαν χώρην θήσω, διὰ πάσης διεξελθών τῆς 85 Εὐρώπης. πυνθάνομαι γὰρ ώδε ἔχειν, οὔτε τινὰ πόλιν ανδρών οὐδεμίαν οὕτε ἔθνος οὐδὲν ἀνθρώπων ὑπολείπεσθαι, τὸ ἡμῖν οἶόν τε ἔσ-90 ται έλθειν ές μάχην, τούτων τῶν κατέλεξα ὑπεξαραιρημένων. ούτω οί τε ήμιν αἴτιοι έξουσι δούλιον ζυγὸν οί τε αναίτιοι. ύμεις δ' άν

τε καὶ 'Αρταφέρνης ἐστρατήγουν, έπίστασθέ που πάντες, τούτων μέντοι ένεκα ανώρμημαι έπ' αὐτούς στρατεύεσθαι, άγαθα δ' έν αὐτοῖς τοσάδε ἀνευρίσκω λογιζόμενος εί τούτους τε και τούς τούτοις πλησιοχώρους καταστρεψόμεθα, οι Πέλοπος του Φρυγός νέμονται χώραν, γῆν τε τὴν Περσίδα ἀποδείξομεν τῷ Διὸς αἰθέρι όμορον οδσαν ου γάρ δή χώραν γε οὐδὲ μίαν κατόψεται ὁ ήλιος ομορον οὖσαν τῆ ἡμετέρα, ἀλλ' αὐτὰς ἀπάσας ἐγὼ ἄμα ὑμῖν μίαν χώραν θήσω, δια πάσης έξελθων της Ευρώπης. πυνθάνομαι γαρ ωδε έχειν, ούτε τινα πόλιν αὐτῶν οὐδεμίαν οὕτε έθνος άνθρώπων οὐδεν ὑπολείπεσθαι ημίν, ο οδόν τε έσται έλθειν είς μάχην, τούτων ὧν ἔλεξα ὑπεξηρημένων. ούτως οί τε ημίν άντίοι έξουσι δούλιον ξυγόν οί τε 'Αθηναίοι. ύμεις δ' άν μοι 95 μοι τάδε ποιέοντες χαρί- τάδε ποιούντες χαρίζεσθε έπειζοισθε· ἐπεὰν ὑμῖν σημήνω τὸν χρόνον ἐς τὸν ἥκειν δεῖ, προθύμως πάντατινὰ ὑμέων χρήσει παρεῖναι· ὸς ἂν δὲ ἔχων ἥκῃ παρεσκευασμένον στρατὸν κάλλιστα, δώσω οἱ δῶρα τὰ τιμιώτατα νομίζεται εἶναι ἐν ἡμετέρου. ποιητέα μέν νυν ταῦτά ἐστι οὕτω· ἵνα δὲ μὴ ἰδιοβουλεύειν ὑμῖν δοκέω, τίθημι τὸ πρῆγμα ἐς μέσον, γνώμην κελεύων ὑμέων τὸν βουλόμενον ἀποφαίνεσθαι." ταῦτα εἴπας ἐπαύετο.

δὰν ὑμῖν σημήνω τὸν χρόνον εἰς
ὅν ἡμῖν ἤκειν δοκεῖ, προθύμως
ὑμᾶς ἄπαντας δεῖ παρεῖναι ˙ ὅς
δ᾽ ὰν ἔλθοι ἔχων κατεσκευασμέ- 100
νον στρατὸν κάλλιστα, δώσω
αὐτῷ δωρεὰν ἤδη τιμιωτάτην ἡ
νομίζεται ἐν ἡμετέρᾳ. ποιητέα
μὲν δὴ ταῦτ᾽ ἔστιν οὕτως ˙ ἴνα 105
δὲ μὴ ἰδιοβουλεύειν ὑμῖν δοκῶ,
τίθημι τὸ πρᾶγμα ἐς μέσον,
γνώμην κελεύων ὑμῶν τὸν βουλόμενον ἀποφαίνεσθαι." 110

Mardonius Speaks in Support of the Expedition.

Μετ' αὐτὸν δὲ Μαρδόνιος ἔλεγε· "ὦ δέσποτα, οὐ 9 μοῦνον εἶς τῶν γενομένων Περσέων ἄριστος ἀλλὰ καὶ τῶν ἐσομένων, ὃς τά τε ἄλλα λέγων ἐπίκεο ἄριστα καὶ ἀληθέστατα, καὶ Ἰωνας τοὺς ἐν τῆ Εὐρώπη κατοικημένους οὐκ ἐάσεις καταγελάσαι ἡμῖν ἐόντας ἀναξίους. 5 καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἴη πρῆγμα, εἰ Σάκας μὲν καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰθίοπάς τε καὶ ᾿Ασσυρίους ἄλλα τε ἔθνεα πολλὰ καὶ μεγάλα ἀδικήσαντα Πέρσας οὐδέν, ἀλλὰ δύναμιν προσκτᾶσθαι βουλόμενοι, καταστρεψάμενοι δούλους ἔχομεν, "Ελληνας δὲ ὑπάρξαντας ἀδικής οὐ τιμωρησό-10 μεθα. τί δείσαντες; κοίην πλήθεος συστροφήν; κοίην δὲ χρημάτων δύναμιν; τῶν ἐπιστάμεθα μὲν τὴν μάχην, ἐπιστάμεθα δὲ τὴν δύναμιν ἐοῦσαν ἀσθενέα· ἔχομεν δὲ αὐτῶν παῖδας καταστρεψάμενοι, τούτους οῦ ἐν τῆ

15 ήμετέρη κατοικημένοι "Ιωνές τε καὶ Αἰολέες καὶ Δωριέες καλέονται. ἐπειρήθην δὲ καὶ αὐτὸς ἤδη ἐπελαύνων ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους ὑπὸ πατρὸς τοῦ σοῦ κελευσθείς, καί μοι μέχρι Μακεδονίης ἐλάσαντι καὶ ὀλίγον ἀπολιπόντι ἐς αὐτὰς 'Αθήνας ἀπικέσθαι οὐδεὶς ἡντιώθη ἐς

20 μάχην. καίτοι γε ἐώθασι Έλληνες, ὡς πυνθάνομαι, ἀβουλότατα πολέμους ἵστασθαι ὑπό τε ἀγνωμοσύνης καὶ σκαιότητος. ἐπεὰν γὰρ ἀλλήλοισι πόλεμον προείπωσι, ἐξευρόντες τὸ κάλλιστον χωρίον καὶ λειότατον, ἐς τοῦτο κατιόντες μάχονται, ὥστε σὺν κακῷ μεγάλῳ

25 οἱ νικώντες ἀπαλλάσσονται · περὶ δὲ τῶν ἐσσουμένων οὐδὲ λέγω ἀρχήν, ἐξώλεες γὰρ δὴ γίνονται. τοὺς χρῆν ἐόντας ὁμογλώσσους κήρυξί τε διαχρεομένους καὶ ἀγγέλοισι καταλαμβάνειν τὰς διαφορὰς καὶ παντὶ μᾶλλον ἡ μάχησι · εἰ δὲ πάντως ἔδεε πολεμέειν πρὸς ἀλλήλους,

30 έξευρίσκειν χρην τη έκάτεροί είσι δυσχειρωτότατοι, καὶ ταύτη πειράν. τρόπω τοίνυν οὐ χρηστῷ "Ελληνες διαχρεόμενοι, ἐμέο ἐλάσαντος μέχρι Μακεδονίης γης, οὐκ ηλθον ἐς τούτου λόγον ὥστε μάχεσθαι. σοὶ δὲ δὴ μέλλει τίς, ὧ βασιλεῦ, ἀντιώσεσθαι πόλεμον προφέρων, ἄγοντι

35 καὶ πληθος τὸ ἐκ της ᾿Ασίης καὶ νέας τὰς ἀπάσας; ώς μὲν ἐγὼ δοκέω, οὐκ ἐς τοῦτο θράσεος ἀνήκει τὰ Ἑλλήνων πρήγματα · εἰ δὲ ἄρα ἔγωγε ψευσθείην γνώμη καὶ ἐκεῖνοι ἐπαερθέντες ἀβουλίη ἔλθοιεν ἡμῖν ἐς μάχην, μάθοιεν ἂν ὡς εἰμὲν ἀνθρώπων ἄριστοι τὰ πολέμια.

40 έστω δ' ὧν μηδὲν ἀπείρητον· αὐτόματον γὰρ οὐδέν, ἀλλ' ἀπὸ πείρης πάντα ἀνθρώποισι φιλέει γίνεσθαι."

Artabanus Opposes the Expedition.

10 Μαρδόνιος μεν τοσαθτα έπιλεήνας την Ξέρξεω γνώμην επέπαυτο · σιωπώντων δε των άλλων Περσέων και

ού τολμώντων γνώμην ἀποδείκνυσθαι ἀντίην τη προκειμένη, 'Αρτάβανος ὁ Υστάσπεος, πάτρως ἐων Ξέρξη, τω δη καὶ πίσυνος έων έλεγε τάδε. "ω βασιλεύ, μη 5 λεχθεισέων μεν γνωμέων αντιέων αλλήλησι οὐκ ἔστι την αμείνω αίρεόμενον ελέσθαι, αλλά δεί τη είρημένη χρασθαι, λεχθεισέων δὲ ἔστι, ὥσπερ τὸν χρυσὸν τὸν ακήρατον αὐτὸν μὲν ἐπ' ἐωυτοῦ οὐ διαγινώσκομεν, ἐπεὰν δὲ (παρατρίψωμεν ἄλλω χρυσώ, διαγινώσκομεν τὸν 10 άμείνω. έγω δὲ καὶ πατρὶ τώ σώ, ἀδελφεώ δὲ ἐμώ, Δαρείω ηγόρευον μη στρατεύεσθαι έπὶ Σκύθας, ἄνδρας οὐδαμόθι γης ἄστυ νέμοντας. ὁ δὲ ἐλπίζων Σκύθας τούς νομάδας καταστρέψεσθαι έμοί τε οὐκ ἐπείθετο, στρατευσάμενός τε πολλούς καὶ άγαθούς τῆς στρατιῆς 15 αποβαλων απήλθε. σύδε, ω βασιλεύ, μέλλεις επ' άνδρας στρατεύεσθαι πολλον άμείνονας ή Σκύθας, οἱ κατὰ θάλασσάν τε ἄριστοι καὶ κατὰ γῆν λέγονται εἶναι. τὸ δὲ αὐτοῖσι ἔνεστι δεινόν, ἐμὲ σοὶ δίκαιόν ἐστι φράζειν. ζεύξας φής τὸν Ελλήσποντον ἐλᾶν στρατὸν διὰ τῆς 20 Εὐρώπης ἐς τὴν Ἑλλάδα. καὶ δὴ καὶ συνήνεικέ σε ήτοι κατά γην η καὶ κατά θάλασσαν έσσωθηναι, η καὶ κατ' άμφότερα · οί γὰρ ἄνδρες λέγονται εἶναι ἄλκιμοι, πάρεστι δὲ καὶ σταθμώσασθαι, εἰ στρατιήν γε τοσαύτην σὺν Δάτι καὶ ᾿Αρταφέρνεϊ ἐλθοῦσαν ἐς τὴν ᾿Αττικὴν 25 χώρην μοῦνοι 'Αθηναίοι διέφθειραν. οὔκων ἀμφοτέρη σφι έχώρησε άλλ' ην τησι νηυσί έμβάλωσι καὶ νικήσαντες ναυμαχίη πλέωσι ές τον Ελλήσποντον καὶ ἔπειτα λύσωσι την γέφυραν, τοῦτο δή, βασιλεῦ, γίνεται δεινόν. έγω δε ούδεμιη σοφίη οἰκηίη αὐτὸς ταῦτα συμβάλλομαι, 30 άλλ' οδόν κοτε ήμέας ολίγου έδέησε καταλαβείν πάθος, ότε πατήρ σὸς ζεύξας Βόσπορον τὸν Θρηίκιον, γεφυρώσας δὲ ποταμὸν "Ιστρον διέβη ἐπὶ Σκύθας. Τότε παντοῖοι

(εγένοντο) Σκύθαι δεόμενοι Ἰώνων λῦσαι τὸν πόρον, τοῖσι 35 έπετέτραπτο ή φυλακή των γεφυρέων τοῦ Ίστρου. καὶ τότε γε Ίστιαῖος ὁ Μιλήτου τύραννος εἰ ἐπέσπετο τῶν άλλων τυράννων τη γνώμη μηδε ήναντιώθη, διέργαστο αν τὰ Περσέων πρήγματα. καίτοι καὶ λόγω ἀκοῦσαι δεινόν, ἐπ' ἀνδρί γε ἐνὶ πάντα τὰ βασιλέος πρήγματα 40 γεγενήσθαι. σὺ ὧν μη βουλεύεο ἐς κίνδυνον μηδένα τοιοῦτον ἀπικέσθαι μηδεμιῆς ἀνάγκης ἐούσης, ἀλλὰ ἐμοὶ πείθευ. νῦν μὲν τὸν σύλλογον τόνδε διάλυσον αὖτις δέ, όταν τοι δοκέη, προσκεψάμενος ἐπὶ σεωυτοῦ προαγόρευε τά τοι δοκέει είναι ἄριστα. τὸ γὰρ εὖ βουλεύεσθαι κέρ-45 δος μέγιστον εύρίσκω έόν εί γὰρ καὶ έναντιωθηναί τι έθέλει, βεβούλευται μεν οὐδεν ήσσον εὖ, έσσωται δε ὑπὸ της τύχης τὸ βούλευμα · ὁ δὲ βουλευσάμενος αἰσχρώς, εί οι ή τύχη ἐπίσποιτο, εύρημα εύρηκε, ἡσσον δὲ οὐδέν οί κακῶς βεβούλευται. όρᾶς τὰ ὑπερέχοντα ζῶα ὡς 50 κεραυνοῖ ὁ θεὸς οὐδὲ ἐᾶ φαντάζεσθαι, τὰ δὲ σμικρὰ οὐδέν μιν κνίζει · όρας δε ώς ες οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ καὶ δένδρεα τὰ τοιαῦτα ἀποσκήπτει τὰ βέλεα · φιλέει γὰρ ό θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν. οὕτω δὲ καὶ στρατός πολλός ύπὸ ὀλίγου διαφθείρεται κατὰ τοιόνδε. 55 ἐπεάν σφι ὁ θεὸς φθονήσας φόβον ἐμβάλη ἡ βροντήν, δι' ὧν ἐφθάρησαν ἀναξίως ἐωυτῶν. οὐ γὰρ ἐᾶ φρονέειν μέγα ὁ θεὸς ἄλλον ἢ έωυτόν. (ἐπειχθῆναι μέν νυν πᾶν πρηγμα τίκτει σφάλματα, ἐκ τῶν ζημίαι μεγάλαι φιλέουσι γίνεσθαι · ἐν δὲ τῷ ἐπισχεῖν ἔνεστι ἀγαθά, εἰ μὴ 60 παραυτίκα δοκέοντα είναι, άλλ' άνὰ χρόνον έξεύροι τις άν. σοὶ μὲν δὴ ταῦτα, ὧ βασιλεῦ, συμβουλεύω · σὸ δέ, ἀ παὶ Γοβρύεω Μαρδόνιε, παῦσαι λέγων λόγους ματαίους περί Έλλήνων οὐκ ἐόντων ἀξίων φλαύρως ἀκούειν. "Ελληνας γαρ διαβάλλων ἐπαείρεις αὐτὸν βασιλέα στρατεύεσθαι · αὐτοῦ δὲ τούτου είνεκα δοκέεις μοι πᾶ-65 σαν προθυμίην έκτείνειν. μή νυν ούτω γένηται. διαβολή γάρ έστι δεινότατον · εν τη δύο μέν είσι οι αδικέοντες, είς δὲ ὁ ἀδικεόμενος. ὁ μὲν γὰρ διαβάλλων ἀδικέει οὐ παρεόντι κατηγορέων, ὁ δὲ ἀδικέει ἀναπειθόμενος πρὶν η ἀτρεκέως ἐκμάθη· ὁ δὲ δὴ ἀπεὼν τοῦ λόγου τάδε ἐν 70 αὐτοῖσι ἀδικέεται, διαβληθείς τε ὑπὸ τοῦ ἐτέρου καὶ νομισθείς πρὸς τοῦ έτέρου κακὸς είναι. άλλ' εί δὴ δεῖ γε πάντως έπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους στρατεύεσθαι, φέρε, βασιλεύς μεν αύτος εν ήθεσι τοίσι Περσέων μενέτω, ήμέων δὲ ἀμφοτέρων παραβαλλομένων τὰ τέκνα, στρα-75 τηλάτες αὐτὸς σὰ ἐπιλεξάμενός τε ἄνδρας τοὺς ἐθέλεις καὶ λαβών στρατιὴν ὁκόσην τινὰ βούλεαι. καὶ ἢν μὲν τῆ σὺ λέγεις ἀναβαίνη βασιλέι τὰ πρήγματα, κτεινέσθων οί έμοι παίδες, πρὸς δὲ αὐτοῖσι καὶ ἐγώ · ἢν δὲ τῆ ἐγὼ προλέγω, οί σοὶ ταῦτα πασχόντων, σὺν δέ σφι καὶ σύ, 80 ην ἀπονοστήσης. εί δὲ ταῦτα μὲν ὑποδύνειν οὐκ ἐθελήσεις, σύ δὲ πάντως στράτευμα ἀνάξεις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ακούσεσθαί τινά φημι των αύτου τηδε υπολειπομένων Μαρδόνιον, μέγα τι κακὸν έξεργασμένον Πέρσας, ὑπὸ κυνών τε καὶ ὀρνίθων διαφορεύμενον ή κου ἐν γῆ τῆ 85 'Αθηναίων η σέ γε έν τη Λακεδαιμονίων, εἰ μη ἄρα καὶ πρότερον κατ' όδόν, γνόντα έπ' οίους άνδρας άναγινώσκεις στρατεύεσθαι βασιλέα."

Xerxes Retorts Angrily.

'Αρτάβανος μὲν ταῦτα ἔλεξε, Ξέρξης δὲ θυμωθεὶς 11 ἀμείβεται τοισίδε· "'Αρτάβανε, πατρὸς εἶς τοῦ ἐμοῦ ἀδελφεός· τοῦτό σε ῥύσεται μηδένα ἄξιον μισθὸν λαβεῖν ἐπέων ματαίων. καί τοι ταύτην τὴν ἀτιμίην προστίθημι ἐόντι κακῷ καὶ ἀθύμῳ, μήτε συστρατεύεσθαι ἔμοιγε 5

4

έπὶ τὴν Ἑλλάδα αὐτοῦ τε μένειν ἄμα τῆσι γυναιξί · ἐγὼ δὲ καὶ ἄνευ σέο ὅσα περ εἶπα ἐπιτελέα ποιήσω. μὴ γὰρ είην ἐκ Δαρείου τοῦ 'Υστάσπεος τοῦ 'Αρσάμεος τοῦ 'Αριαράμνεω τοῦ Τεΐσπεος τοῦ Κύρου τοῦ Καμβύσεω 10 τοῦ Τείσπεος τοῦ ᾿Αγαιμένεος γεγονώς, μὴ τιμωρησάμενος 'Αθηναίους, εὖ ἐπιστάμενος ὅτι εἰ ἡμεῖς ἡσυχίην άξομεν, άλλ' οὐκ ἐκεῖνοι, άλλὰ καὶ μάλα στρατεύσονται έπὶ τὴν ἡμετέρην, εἰ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι έξ έκείνων, οἱ Σάρδις τε ένέπρησαν καὶ ήλασαν ές 15 την 'Ασίην. οὔκων έξαναχωρέειν οὖδετέροισι δυνατῶς έχει, άλλα ποιέειν ή παθείν προκέεται άγων, ίνα ή τάδε πάντα ύπὸ "Ελλησι ἢ ἐκεῖνα πάντα ύπὸ Πέρσησι γένηται τὸ γὰρ μέσον οὐδὲν τῆς ἔχθρης ἐστί. καλὸν ὧν προπεπουθότας ήμέας τιμωρέειν ήδη γίνεται, ίνα καὶ τὸ 20 δεινὸν τὸ πείσομαι τοῦτο μάθω, ἐλάσας ἐπ' ἄνδρας τούτους, τούς γε καὶ Πέλοψ ὁ Φρύξ, ἐων πατέρων των ἐμων δούλος, κατεστρέψατο ούτω ώς καὶ ἐς τόδε αὐτοί τε ωνθρωποι καὶ ή γη αὐτῶν ἐπώνυμοι τοῦ καταστρεψαμένου καλέονται."

Xerxes' Dream, and Change of Plan.

12 Ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτο ἐλέγετο, μετὰ δὲ εὐφρόνη τε ἐγίνετο καὶ Ξέρξην ἔκνιζε ἡ ᾿Αρταβάνου γνώμη • νυκτὶ δὲ βουλὴν διδοὺς πάγχυ εὔρισκέ οἱ οὐ πρῆγμα εἶναι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. δεδογμένων δέ οἱ αὖτις 5 τούτων κατύπνωσε, καὶ δή κου ἐν τῆ νυκτὶ εἶδε ὄψιν τοιήνδε, ὡς λέγεται ὑπὸ Περσέων. ἐδόκεε ὁ Ξέρξης ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα μέγαν τε καὶ εὐειδέα εἰπεῖν, "(μετὰ δὴ βουλεύεαι, ὡ Πέρσα, στράτευμα μὴ ἄγειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, προείπας ἁλίζειν Πέρσας στρατόν; οὔτε ὧν μετα-10 βουλευόμενος ποιέεις εὖ, οὔτε ὁ συγγνωσόμενος τοι πάρα.

ἀλλ' ὅσπερ τῆς ἡμέρης ἐβουλεύσαο ποιέειν, ταύτην ἴθι τῶν ὁδῶν." τὸν μὲν ταῦτα εἰπόντα ἐδόκεε ὁ Ξέρξης 13 ἀποπτάσθαι, ἡμέρης δὲ ἐπιλαμψάσης ὀνείρου μὲν τούτου λόγον οὐδένα ἐποιέετο, ὁ δὲ Περσέων συναλίσας τοὺς καὶ πρότερον συνέλεξε, ἔλεξέ σφι τάδε · "ἄνδρες Πέρσαι, συγγνώμην μοι ἔχετε ὅτι ἀγχίστροφα βουλεύομαι · 5 (φρενῶν τε γὰρ ἐς τὰ ἐμεωυτοῦ πρῶτα) οὔκω ἀνήκω, καὶ οἱ παρηγορεόμενοι ἐκεῖνα ποιέειν οὐδένα χρόνον μευ ἀπέχονται. ἀκούσαντι μέντοι μοι τῆς 'Αρταβάνου γνώμης παραυτίκα μὲν ἡ νεότης ἐπέζεσε, ὥστε ἀεικέστερα ἀπορρῖψαι ἔπεα ἐς ἄνδρα πρεσβύτερον ἡ χρεόν · 10 νῦν μέντοι συγγνοὺς χρήσομαι τῆ ἐκείνου γνώμη. ὡς ὧν μεταδεδογμένον μοι μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἤσυχοι ἔστε."

Xerxes has a Second Dream, which he Communicates to Artabanus.

Πέρσαι μὰν ὡς ἤκουσαν ταῦτα, κεχαρηκότες προσεκύ- 14 νεον. νυκτὸς δὲ γενομένης αὐτις τὼυτὸ ὄνειρον τῷ Ξέρξη κατυπνωμένω ἔλεγε ἐπιστάν, "ὧ παῖ Δαρείου, καὶ δὴ φαίνεαι ἐν Πέρσησί τε ἀπειπάμενος τὴν στρατηλασίην καὶ τὰ ἐμὰ ἔπεα ἐν οὐδενὶ ποιησάμενος λόγω ὡς παρ' 5 οὐδενὸς ἀκούσας; εὖ νυν τόδ' ἴσθι. ἤν περ μὴ αὐτίκα στρατηλατέης, τάδε τοι ἐξ αὐτῶν ἀνασχήσει· ὡς καὶ μέγας καὶ πολλὸς ἐγένεο ἐν ὀλίγω χρόνω, οὕτω καὶ ταπεινὸς ὀπίσω κατὰ τάχος ἔσεαι." Ξέρξης μὲν περι- 15 δεὴς γενόμενος τῷ ὄψι ἀνά τε ἔδραμε ἐκ τῆς κοίτης καὶ πέμπει ἄγγελον ἐπὶ ᾿Αρτάβανον καλέοντα· ἀπικομένω δέ οἱ ἔλεγε Ξέρξης τάδε· "'Αρτάβανε, ἐγὼ τὸ παραυτίκα μὲν οὐκ ἐσωφρόνεον εἴπας ἐς σὲ μάταια ἔπεα 5 χρηστῆς εἴνεκα συμβουλίης· μετὰ μέντοι οὐ πολλὸν

χρόνον μετέγνων, ἔγνων δὲ ταῦτά μοι ποιητέα ἐόντα τὰ σὺ ὑπεθήκαο. οὔκων δυνατός τοι εἰμὶ ταῦτα βουλόμενος ποιέειν· τετραμμένω γὰρ δὴ καὶ μετεγνωκότι ἐπι10 φοιτέον ὄνειρον φαντάζεταί μοι οὐδαμῶς συνεπαινέον ποιέειν με ταῦτα· νῦν δὲ καὶ διαπειλῆσαν οἴχεται. εἰ ὧν θεός ἐστι ὁ ἐπιπέμπων καί οἱ πάντως ἐν ἡδονἢ ἐστι γενέσθαι στρατηλασίην ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐπιπτήσεται καὶ σοὶ τὼυτὸ τοῦτο ὄνειρον, ὁμοίως καὶ ἐμοὶ ἐντελλό15 μενον. εὐρίσκω δὲ ὧδε ἂν γινόμενα ταῦτα, εἰ λάβοις τὴν ἐμὴν σκευὴν πᾶσαν, καὶ ἐνδὺς μετὰ τοῦτο ἵζοιο ἐς τὸν ἐμὸν θρόνον καὶ ἔπειτα ἐν κοίτῃ τῷ ἐμῷ κατυπνώσειας."

Artabanus's Philosophy of Dreams.

16 Ξέρξης μὲν ταῦτά οἱ ἔλεγε · ᾿Αρτάβανος δὲ οὐ πρώτφ κελεύσματι πειθόμενος, οἱα οὐκ ἀξιεύμενος ἐς τὸν βασιλήιον θρόνον ίζεσθαι, τέλος ώς ηναγκάζετο είπας τάδε έποίεε τὸ κελευόμενον · " ἴσον ἐκεῖνο, ὧ βασιλεῦ, παρ' 5 έμοὶ κέκριται, φρονέειν τε εὖ καὶ τῷ λέγοντι χρηστὰ έθέλειν πείθεσθαι τά σε καὶ ἀμφότερα περιήκοντα ανθρώπων κακών όμιλίαι σφάλλουσι, κατά περ την πάντων χρησιμωτάτην ανθρώποισι θάλασσαν πνεύματά φασι ἀνέμων ἐμπίπτοντα οὐ περιορᾶν φύσι τῆ έωυτῆς 10 χρᾶσθαι. ἐμὲ δὲ ἀκούσαντα πρὸς σεῦ κακῶς οὐ τοσοῦτο έδακε λύπη, όσον γνωμέων δύο προκειμενέων Πέρσησι, της μεν ύβριν αὐξανούσης, της δε καταπαυούσης καὶ λέγούσης ώς κακὸν εἴη διδάσκειν τὴν ψυχὴν πλέον τι δίζησθαι αἰεὶ ἔχειν τοῦ παρεόντος, τοιουτέων προκει-15 μενέων γνωμέων ὅτι τὴν σφαλερωτέρην σεωυτώ τε καὶ Πέρσησι ἀναιρέο. νῦν ὧν, ἐπειδη τέτραψαι ἐπὶ την άμείνω, φής τοι μετιέντι τὸν ἐπ' Έλληνας στόλον ἐπι-

Φοιτάν όνειρον θεού τινος πομπή, οὐκ ἐῶντά σε καταλύειν τὸν στόλον. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτά ἐστι, ὧ παῖ, θεῖα. ένύπνια γὰρ τὰ ἐς ἀνθρώπους πεπλανημένα τοιαῦτά 20 έστι οξά σε έγω διδάξω, έτεσι σεῦ πολλοῖσι πρεσβύτερος έων. πεπλανήσθαι αθται μάλιστα έωθασι αί όλιες των ονειράτων, τά τις ήμέρης Φροντίζει · ήμεις δὲ τὰς πρὸ τοῦ ἡμέρας ταύτην τὴν στρατηλασίην καὶ τὸ κάρτα είγομεν μετά γείρας. εί δὲ ἄρα μή ἐστι τοῦτο τοιοῦτο 25 οίον εγω διαιρέω, αλλά τι του θεου μετέχον, συ παν αὐτὸ συλλαβων εἴρηκας · φανήτω γὰρ δὴ καὶ ἐμοί, ὡς καὶ σοί, διακελευόμενον · φανήναι δὲ οὐδὲν μᾶλλόν μοι όφείλει έχοντι την σην έσθητα η οὐ καὶ την έμην, οὐδέ τι μάλλον εν κοίτη τη ση άναπαυομένω η ου και εν τη 30 έμη, εί πέρ γε καὶ άλλως εθέλει φανήναι. οὐ γὰρ δη ές τοσοῦτό γε εὐηθείης ἀνήκει τοῦτο, ὅ τι δή κοτέ ἐστι τὸ έπιφαινόμενον τοι έν τῷ ὕπνῳ, ὥστε δόξει ἐμὲ ὁρέον σὲ είναι, τη ση έσθητι τεκμαιρόμενον. εί δὲ έμὲ μὲν έν οὐζενὶ λόγω ποιήσεται οὐδὲ ἀξιώσει ἐπιφανῆναι, οὔτε 35 ην την έμην έσθητα έγω ούτε ην την σην, ούδε επιφοιτήωει, τοῦτο ήδη μαθητέον ἔσται εί γὰρ δὴ ἐπιφοιτήσει γε συνεχέως, φαίην ἂν καὶ αὐτὸς θεῖον εἶναι. εἰ δέ τοι ούτω δεδόκηται γίνεσθαι καὶ οὐκ οξά τε αὐτὸ παρατρέψαι, άλλ' ήδη δεί έμε εν κοίτη τη ση κατυπνωσαι, φέρε, 40 τούτων έξ έμεῦ ἐπιτελευμένων φανήτω καὶ ἐμοί. μέχρι δὲ τούτου τη παρεούση γνώμη χρήσομαι."

The Dream Visits Artabanus; he Assents to the Expedition.

Τοσαῦτα εἴπας ᾿Αρτάβανος, ἐλπίζων Ξέρξην ἀποδέ- 17 ξειν λέγοντα οὐδέν, ἐποίεε τὸ κελευόμενον. ἐνδὺς δὲ τὴν Ξέρξεω ἐσθῆτα καὶ ἴζόμενος ἐς τὸν βασιλήιον θρόνον ὡς μετὰ ταῦτα κοῦτον ἐποιέετο, ἦλθέ οἱ κατυπνωμένω

5 τωυτὸ ὄνειρον τὸ καὶ παρὰ Ξέρξην ἐφοίτα, ὑπερστὰν δὲ τοῦ ᾿Αρταβάνου εἶπε τάδε· "ἄρα σὺ δὴ κεῖνος εἶς ὁ άποσπεύδων Ξέρξην στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ὡς δή κηδόμενος αὐτοῦ; ἀλλ' οὕτε ἐς τὸ μετέπειτα οὕτε ἐς τὸ παραυτίκα νῦν καταπροίξεαι ἀποτράπων τὸ χρεὸν 10 γενέσθαι. Ξέρξην δὲ τὰ δεῖ ἀνηκουστέοντα παθεῖν, 18 αὐτῶ ἐκείνω δεδήλωται." ταῦτά τε ἐδόκεε 'Αρτάβανος τὸ ὄνειρον ἀπειλέειν, καὶ θερμοῖσι σιδηρίοισι ἐκκαίειν αὐτοῦ μέλλειν τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ ος ἀμβώσας μέγα άναθρώσκει, καὶ παριζόμενος Ξέρξη, ώς την όψιν οί τοῦ 5 ένυπνίου διεξήλθε άπηγεόμενος, δεύτερά οἱ λέγει τάδε. " έγω μέν, ω βασιλεύ, οἱα ἄνθρωπος ἰδων ἤδη πολλά τε καὶ μεγάλα πεσόντα πρήγματα ύπὸ ήσσόνων, οὐκ ἔων σε τὰ πάντα τῆ ἡλικίη εἴκειν, ἐπιστάμενος ὡς κακὸν εἴη τὸ πολλῶν ἐπιθυμέειν, μεμνημένος μὲν τὸν ἐπὶ Μασσα-10 γέτας Κύρου στόλον ώς ἔπρηξε, μεμνημένος δὲ καὶ τὸν έπ' Αιθίοπας του Καμβύσεω, συστρατευόμενος δέ καὶ Δαρείω ἐπὶ Σκύθας. ἐπιστάμενος ταῦτα γνώμην εἶχον άτρεμίζοντά σε μακαριστον είναι προς πάντων άνθρώπων. ἐπεὶ δὲ δαιμονίη τις γίνεται όρμή, καὶ "Ελληνας, 15 ώς οἶκε, φθορή τις καταλαμβάνει θεήλατος, ἐγὼ μὲν καὶ αὐτὸς τράπομαι καὶ τὴν γνώμην μετατίθεμαι, σὺ δὲ σήμηνον μεν Πέρσησι τὰ έκ τοῦ θεοῦ πεμπόμενα, χράσθαι δὲ κέλευε τοῖσι ἐκ σέο πρώτοισι προειρημένοισι ἐς την παρασκευήν, ποίεε δὲ ούτω ὅκως τοῦ θεοῦ παρα-20 διδόντος των σων ενδεήσει μηδέν." τούτων δε λεχθέντων, ενθαῦτα επαερθέντες τη όψι, ως ημέρη εγένετο τάχιστα, Ξέρξης τε ὑπερετίθετο ταῦτα Πέρσησι, καὶ 'Αρτάβανος, δς πρότερον ἀποσπεύδων μοῦνος ἐφαίνετο, τότε ἐπισπεύδων φανερὸς ἦν.

Xerxes' Third Dream; Preparations of Unexampled Magnitude.

Ορμημένω δὲ Ξέρξη στρατηλατέειν μετὰ ταῦτα τρίτη 19 όψις έν τῶ ύπνω ἐγένετο, τὴν οἱ Μάγοι ἔκριναν ἀκούσαντες φέρειν τε έπὶ πᾶσαν γῆν δουλεύσειν τέ οἱ πάντας άνθρώπους. ή δὲ ὄψις ἢν ἥδε · ἐδόκεε ὁ Ξέρξης ἐστεφανῶσθαι ἐλαίης θαλλῷ, ἀπὸ δὲ τῆς ἐλαίης τοὺς κλά- 5 δους γην πάσαν έπισχείν, μετά δὲ άφανισθηναι περί τή κεφαλή κείμενον τὸν στέφανον. κρινάντων δὲ ταῦτα τῶν Μάγων, Περσέων τε τῶν συλλεχθέντων αὐτίκα πᾶς άνηρ ές την άρχην την έωυτοῦ ἀπελάσας είχε προθυμίην πάσαν (ἐπὶ) τοῖσι εἰρημένοισι, θέλων αὐτὸς ἕκαστος τὰ 10 προκείμενα δώρα λαβείν, καὶ Ξέρξης τοῦ στρατοῦ οὕτω έπάγερσιν ποιέεται, χώρον πάντα έρευνών της ήπείρου. άπὸ γὰρ Αἰγύπτου άλώσιος ἐπὶ μὲν τέσσερα ἔτεα πλήρεα 20 παραρτέετο στρατιήν τε καὶ τὰ πρόσφορα τῆ στρατιῆ, (πέμπτω δὲ ἔτεϊ ἀνομένω ἐστρατηλάτεε χειρὶ μεγάλη πλήθεος. στόλων γαρ των ήμεις ίδμεν πολλώ δη μέγιστος ούτος έγένετο, ώστε μήτε τὸν Δαρείου τὸν ἐπὶ 5 Σκύθας παρά τοῦτον μηδένα φαίνεσθαι, μήτε τὸν Σκυθικόν, ότε Σκύθαι Κιμμερίους διώκοντες ές την Μηδικήν γώρην ἐσβαλόντες σχεδὸν πάντα τὰ ἄνω τῆς ᾿Ασίης καταστρεψάμενοι ενέμοντο, των είνεκεν ύστερον Δαρείος έτιμωρέετο, μήτε κατά τὰ λεγόμενα τὸν ᾿Ατρειδέων ἐς 10 "Ιλιον, μήτε τὸν Μυσῶν τε καὶ Τευκρῶν τὸν πρὸ τῶν Τρωικών γενόμενον, οὶ διαβάντες ἐς τὴν Εὐρώπην κατὰ Βόσπορον τούς τε Θρήικας κατεστρέψαντο πάντας καὶ έπὶ τὸν Ἰόνιον πόντον κατέβησαν, μέγρι τε Πηνειοῦ ποταμού τὸ πρὸς μεσαμβρίης ήλασαν. αὐται αί πᾶσαι 21 ούδ' εί έτεραι πρὸς ταύτησι γενόμεναι στρατηλασίαι

μιῆς τῆσδε οὐκ (ἄξιαι, τί γὰρ οὐκ ἤγαγε ἐκ τῆς ᾿Ασιης ἔθνος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα Ξέρξης; κοῖον δὲ πινόμενόν μιν 5 ὕδωρ οὐκ ἐπέλιπε, πλὴν τῶν μεγάλων ποταμῶν; οἱ μὲν γὰρ νέας παρείχοντο, οἱ δὲ ἐς πεζὸν ἐτετάχατο, τοῖσι δὲ ἵππος προσετέτακτο, τοῖσι δὲ ἱππαγωγὰ πλοῖα ἄμα στρατευομένοισι, τοῖσι δὲ ἐς τὰς γεφύρας μακρὰς νέας παρέχειν, τοῖσι δὲ σῖτά τε καὶ νέας.

The Canal at Athos.

22 Καὶ τοῦτο μέν, ώς προσπταισάντων τῶν πρώτων περιπλεόντων περί του "Αθων, προετοιμάζετο έκ τριῶν ἐτέων κου μάλιστα τὰ ές τὸν "Αθων. ἐν γὰρ Ἐλαιοῦντι τῆς Χερσονήσου όρμεον τριήρεες · ἐνθεῦτεν δὲ ὁρμεόμενοι 5 ὤρυσσον ύπὸ μαστίγων παντοδαποὶ τῆς στρατιῆς, διάδοχοι δ' έφοίτεον · ὤρυσσον δὲ καὶ οἱ περὶ τὸν "Αθων κατοικημένοι. Βουβάρης δὲ ὁ Μεγαβάζου καὶ ᾿Αρταγαίης δ 'Αρταίου ἄνδρες Πέρσαι ἐπέστασαν τοῦ ἔργου. ό γὰρ "Αθως ἐστὶ ὄρος μέγα τε καὶ ὀνομαστόν, ἐς θάλασ-10 σαν κατήκον, οἰκημένον ὑπὸ ἀνθρώπων. τῆ δὲ τελευτᾶ ές την ήπειρον τὸ ὄρος, χερσονησοειδές) τε έστὶ καὶ ίσθμὸς ώς δυώδεκα σταδίων · πεδίον δὲ τοῦτο καὶ κολωνοὶ οὐ μεγάλοι ἐκ θαλάσσης τῆς 'Ακανθίων ἐπὶ θάλασσαν την άντίον Τορώνης. ἐν δὲ τῷ ἰσθμῷ τούτω, ἐς τὸν 15 τελευτά ό "Αθως, Σάνη πόλις Έλλας οἴκηται, αί δὲ ἐκτὸς Σάνης, έσω δὲ τοῦ "Αθω οἰκημέναι, τὰς τότε ὁ Πέρσης νησιώτιδας άντὶ ήπειρωτίδων ώρμητο ποιέειν είσὶ δὲ αίδε, Δίον, 'Ολόφυξος, 'Ακρόθωον, Θύσσος, Κλεωναί. 23 πόλιες μεν αδται αὶ τὸν "Αθων νέμονται, ἄρυσσον δε

ώδε δασάμενοι τον χώρον οι βάρβαροι κατὰ ἔθνεα κατὰ Σάνην πόλιν σχοινοτενὲς ποιησάμενοι, ἐπείτε ἐγίνετο βαθέα ἡ διῶρυξ, οἱ μὲν κατώτατα ἑστεῶτες ἄρυσσον,

έτεροι δὲ παρεδίδοσαν τὸν (αἰεὶ) ἐξορυσσόμενον χοῦν ἄλ- 5 λοισι κατύπερθε έστεῶσι ἐπὶ βάθρων, οἱ δ' αὖ ἐκδεκόμενοι έτέροισι, έως ἀπίκοντο ές τοὺς ἀνωτάτω · οὖτοι δὲ έξεφόρεον τε καὶ έξέβαλλον. τοῖσι μέν νυν ἄλλοισι πλην Φοινίκων καταρρηγνύμενοι οί κρημνοί τοῦ ὀρύγματος πόνον διπλήσιον παρείχον · ἄτε γὰρ τοῦ τε ἄνω 10 στόματος καὶ τοῦ κάτω τὰ αὐτὰ μέτρα ποιευμένων, έμελλέ σφι τοιούτο ἀποβήσεσθαι. οί δὲ Φοίνικες σοφίην έν τε τοίσι άλλοισι έργοισι άποδείκνυνται καὶ δή καὶ ἐν ἐκείνω. ἀπολαγόντες γὰρ μόριον ὅσον (αὐτοῖσι ἐπέβαλλε, ἄρυσσον τὸ μὲν ἄνω στόμα τῆς διώρυχος 15 ποιεύντες διπλήσιον ή όσον έδεε αὐτήν την διώρυχα γενέσθαι, προβαίνοντος δὲ τοῦ ἔργου συνηγον αἰεί. κάτω τε δη εγίνετο καὶ εξισοῦτο τοῖσι ἄλλοισι τὸ έργον. ένθαῦτα λειμών έστι, ίνα σφι ἀγορή τε έγίνετο καὶ πρητήριον · σίτος δέ σφι πολλός ἐφοίτα ἐκ τῆς ᾿Ασίης 20 άληλεσμένος. ώς μεν έμε συμβαλλόμενον εύρισκειν, 24 μεγαλοφροσύνης είνεκεν αὐτὸ Ξέρξης ὀρύσσειν ἐκέλευε, έθέλων τε δύναμιν ἀποδείκνυσθαι καὶ μνημόσυνα λιπέσθαι · παρεον γάρ μηδένα πόνον λαβόντας τον ἰσθμον τὰς νέας διειρύσαι, ὀρύσσειν ἐκέλευε διώρυχα τῆ θαλάσ- 5 ση εὖρος ώς δύο τριήρεας πλέειν όμοῦ ἐλαστρεομένας. τοίσι δὲ αὐτοίσι τούτοισι, τοίσί περ καὶ τὸ ὄρυγμα, προσετέτακτο καὶ τὸν Στρυμόνα ποταμὸν ζεύξαντας γεφυρώσαι.

Cables for the Bridges; Deposit of Stores.

Ταῦτα μέν νυν οὕτω ἐποίεε, παρεσκευάζετο δὲ καὶ 25 ὅπλα ἐς τὰς γεφύρας βύβλινά τε καὶ λευκολίνου, ἐπιτάξας Φοίνιξί τε καὶ Αἰγυπτίοισι, καὶ σιτία τῆ στρατιῆ καταβάλλειν, ἵνα μὴ λιμήνειε ἡ στρατιὴ μηδὲ τὰ

5 ὑποζύγια ἐλαυνόμενα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα · ἀναπυθόμενος δὲ τοὺς χώρους καταβάλλειν ἐκέλευε ἵνα ἐπιτηδεότατον εἴη, ἄλλα ἄλλη ἀγινέοντας ὁλκάσι τε καὶ πορθμηίοισι ἐκ τῆς ᾿Ασίης πανταχόθεν. τὸν δὲ ὧν σῖτον ἐς Λευκὴν ἀκτὴν καλεομένην τῆς Θρηίκης ἀγίνεον, οἱ δὲ ἐς Τυρό-10 διζαν τὴν Περινθίων, οἱ δὲ ἐς Δορίσκον, οἱ δὲ ἐς ᾽ Ηιόνα τὴν ἐπὶ Στρυμόνι, οἱ δὲ ἐς Μακεδονίην διατεταγμένοι.

March of the Host to Celaenae; Pythius's Wealth.

26 Έν & δε ούτοι τον προκείμενον πόνον εργάζοντο, εν τούτω ὁ πεζὸς ἄπας συλλελεγμένος ἄμα Ξέρξη ἐπορεύετο ές Σάρδις, έκ Κριτάλλων όρμηθείς των έν Καππαδοκίη · ἐνθαῦτα γὰρ εἴρητο συλλέγεσθαι πάντα τὸν 5 κατ' ήπειρον μέλλοντα άμα αὐτῷ Ξέρξη πορεύεσθαι στρατόν. δς μέν νυν των υπάρχων στρατόν κάλλιστα έσταλμένον ἀγαγων τὰ προκείμενα παρὰ βασιλέος ἔλαβε δώρα, οὐκ ἔχω Φράσαι · οὐδὲ γὰρ ἀρχὴν ἐς κρίσιν τούτου πέρι έλθόντας οίδα. οί δὲ ἐπείτε διαβάντες τὸν 10" Αλυν ποταμον ωμίλησαν τη Φρυγίη, δι' αὐτης πορευόμενοι ἀπίκοντο ἐς Κελαινάς, ἵνα πηγαὶ ἀναδιδοῦσι Μαιάνδρου ποταμοῦ καὶ έτέρου οὐκ ἐλάσσονος ἡ Μαιάνδρου, τῷ οὔνομα τυγχάνει ἐὸν Καταρρήκτης, ος ἐξ αὐτης της άγορης της Κελαινέων άνατέλλων ές τὸν 15 Μαίανδρον ἐκδιδοῦ· ἐν τῆ καὶ ὁ τοῦ Σιληνοῦ Μαρσύεω άσκὸς ἀνακρέμαται, τὸν ὑπὸ Φρυγῶν λόγος ἔχει ὑπὸ 27 'Απόλλωνος ἐκδαρέντα ἀνακρεμασθήναι. ἐν ταύτη τή πόλι ὑποκατήμενος Πύθιος ὁ "Ατυος ἀνὴρ Λυδὸς ἐξείνισε την βασιλέος στρατιήν πάσαν ξεινίοισι μεγίστοισι καὶ αὐτὸν Ξέρξην, χρήματά τε ἐπαγγέλλετο βουλόμενος ἐς 5 τον πόλεμον παρέχειν. ἐπαγγελλομένου δὲ χρήματα Πυθίου, εἴρετο Ξέρξης Περσέων τοὺς παρεόντας τίς τε

έων ανδρών Πύθιος καὶ κόσα χρήματα έκτημένος έπαγγέλλοιτο ταῦτα, οι δὲ εἶπαν, "ὧ βασιλεῦ, οὖτός ἐστι ός τοι τὸν πατέρα Δαρεῖον ἐδωρήσατο τῆ πλατανίστω τη γρυσέη καὶ τη άμπέλω. δς καὶ νῦν ἐστι πρώτος 10 ανθρώπων πλούτω των ήμεις ίδμεν μετά σέ." θωυμά- 28 σας δὲ τῶν ἐπέων το τελευταίον Ξέρξης αὐτὸς δεύτερα εἴρετο Πύθιον ὁκόσα οἱ εἴη χρήματα. ὁ δὲ εἶπε, "δ βασιλεύ, ούτε σε ἀποκρύψω ούτε σκήψομαι τὸ μὴ είδέναι την εμεωυτού οὐσίην, άλλ' επιστάμενος τοι άτρεκέως 5 καταλέξω. ἐπείτε γὰρ τάχιστά σε ἐπυθόμην ἐπὶ θάλασσαν καταβαίνοντα την Ελληνίδα, βουλόμενός τοι δοῦναι ές τὸν πόλεμον χρήματα έξέμαθον, καὶ εὖρον λογιζόμενος άργυρίου μεν δύο χιλιάδας ἐούσας μοι ταλάντων, χρυσοῦ δὲ τετρακοσίας μυριάδας στατήρων Δαρεικῶν 10 έπιδεούσας έπτα χιλιάδων. και τούτοισί σε έγω δωρέομαι· αὐτῶ δέ μοι ἀπὸ ἀνδραπόδων τε καὶ γεωπέδων άρκέων ἐστὶ βίος." ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγε, Ξέρξης δὲ ἡσθεὶς 29 τοίσι εἰρημένοισι εἶπε, " ξείνε Λυδέ, ἐγὰ ἐπείτε ἐξῆλθον την Περσίδα χώρην, οὐδενὶ ἀνδρὶ συνέμιξα ἐς τόδε ὅστις ηθέλησε ξείνια προθείναι στρατώ τώ έμώ, οὐδὲ ὅστις ἐς όψιν τὴν ἐμὴν καταστὰς αὐτεπάγγελτος ἐς τὸν πόλεμον 5 έμοι ήθέλησε συμβαλέσθαι χρήματα, έξω σεύ. σύ δὲ καὶ έξείνισας μεγάλως στρατον τον έμον καὶ χρήματα μεγάλα ἐπαγγέλλεαι. σοὶ ὧν ἐγὼ ἀντὶ αὐτῶν γέρεα τοιάδε δίδωμι · ξεῖνόν τέ σε ποιεῦμαι ἐμὸν καὶ τὰς τετρακοσίας μυριάδας τοι των στατήρων αποπλήσω 10 παρ' έμεωυτοῦ δοὺς τὰς ἐπτὰ χιλιάδας, ἵνα μή τοι ἐπιδεέες ἔωσι αἱ τετρακόσιαι μυριάδες ἐπτὰ χιλιάδων, ἀλλὰ ή τοι άπαρτιλογίη υπ' έμέο πεπληρωμένη. έκτησό τε αὐτὸς τά περ αὐτὸς ἐκτήσαο, ἐπίστασό τε είναι αἰεὶ τοιούτος · οὐ γάρ τοι ταύτα ποιεύντι οὔτε ές τὸ παρεὸν 15 ούτε ές χρόνον μεταμελήσει."

Xerxes Proceeds to Sardis; Sends Heralds into Greece.

Ταῦτα δὲ εἴπας καὶ ἐπιτελέα ποιήσας ἐπορεύετο αἰεὶ τὸ πρόσω. "Αναυα δὲ καλεομένην Φρυγῶν πόλιν παραμειβόμενος καὶ λίμνην ἐκ τῆς ἄλες γίνονται, ἀπίκετο ἐς Κολοσσάς πόλιν μεγάλην Φρυγίης · ἐν τῆ Λύκος ποτα-5 μὸς ἐς γάσμα γῆς ἐσβάλλων ἀφανίζεται, ἔπειτα διὰ σταδίων ώς πέντε μάλιστά κη αναφαινόμενος εκδιδοί καὶ οὖτος ἐς τὸν Μαίανδρον. ἐκ δὲ Κολοσσέων ὁ στρατός όρμεόμενος έπὶ τοὺς οὔρους τῶν Φρυγῶν καὶ Λυδών ἀπίκετο ἐς Κύδραρα πόλιν, ἔνθα στήλη κατα-10 πεπηγυία, σταθείσα) δὲ ὑπὸ Κροίσου, καταμηνύει διὰ 31 γραμμάτων τους ούρους. ώς δὲ ἐκ τῆς Φρυγίης ἐσέβαλε ές την Λυδίην, σχιζομένης της όδου και της μέν ές άριστερην έπὶ Καρίης φερούσης της δὲ ἐς δεξιην ἐς Σάρδις, τῆ καὶ πορευομένω διαβῆναι τὸν Μαίανδρον 5 ποταμον πασα ανάγκη γίνεται καὶ ιέναι παρα Καλλάτηβον πόλιν, έν τη άνδρες δημιοεργοί μέλι έκ μυρίκης τε καὶ πυρού ποιεύσι, ταύτην ιων ὁ Ξέρξης την όδον εύρε πλατάνιστον, την κάλλεος είνεκα δωρησάμενος κόσμω χρυσέω καὶ μελεδωνώ άθανάτω άνδρὶ ἐπιτρέψας δευτέρη 32 ήμέρη ἀπίκετο ἐς τῶν Λυδῶν τὸ ἄστυ. ἀπικόμενος δὲ ές Σάρδις πρώτα μεν ἀπέπεμπε κήρυκας ές τὴν Ἑλλάδα αἰτήσοντας γῆν τε καὶ ὕδωρ καὶ προερέοντας δεῖπνα βασιλέι παρασκευάζειν · πλην ούτε ές 'Αθήνας ούτε ές 5 Λακεδαίμονα ἀπέπεμπε ἐπὶ γῆς αἴτησιν, τῆ δὲ ἄλλη πάντη. τωνδε δε είνεκα το δεύτερον απέπεμπε επί γην τε καὶ ὕδωρ· ὅσοι πρότερον οὐκ ἔδοσαν Δαρείω πέμ-Ψαντι, τούτους πάγχυ έδόκεε τότε δείσαντας δώσειν. βουλόμενος ὧν αὐτὸ τοῦτο ἐκμαθεῖν ἀκριβέως ἔπεμπε.

The Bridges of the Hellespont.

Μετὰ δὲ ταῦτα παρεσκευάζετο ὡς ἐλῶν ἐς "Αβυδον. 33 οί δὲ ὶν τούτω τὸν Ἑλλήσποντον ἐζεύγνυσαν ἐκ τῆς 'Ασίης ές την Εὐρώπην. ἔστι δὲ της Χερσονήσου της έν Έλλησπόντω, Σηστού τε πόλιος μεταξύ καὶ Μαδύτου, άκτη παγέα ές θάλασσαν κατήκουσα 'Αβύδω κα- 5 ταντίον · ἔνθα μετὰ ταῦτα, χρόνω ὕστερον οὐ πολλώ, ἐπὶ Ξανθίππου τοῦ ᾿Αρίφρονος στρατηγοῦ ᾿Αθηναῖοι 'Αρταΰκτην ἄνδρα Πέρσην λαβόντες Σηστοῦ ὕπαργον ζώντα πρὸς σανίδα διεπασσάλευσαν, δς καὶ ές τοῦ Πρωτεσίλεω τὸ ίρὸν ἐς Ἐλαιοῦντα ἀγινεόμενος γυναῖκας 10 άθέμιστα έρδεσκε. ές ταύτην ων την άκτην έξ 'Αβύ- 34 δου όρμεόμενοι έγεφύρουν τοίσι προσεκέετο, την μέν λευκολίνου Φοίνικες, την δ' έτέρην την βυβλίνην Αίγύπτιοι. ἔστι δὲ ἐπτὰ στάδιοι ἐξ ᾿Αβύδου ἐς τὴν άπαντίου. καὶ δὴ ἐζευγμένου τοῦ πόρου ἐπιγενόμενος 5 χειμών μέγας συνέκοψέ τε έκεινα πάντα και διέλυσε. ώς δ' ἐπύθετο Ξέρξης, δεινὰ ποιεύμενος τὸν Ελλήσπον-35 τον ἐκέλευσε τριηκοσίας ἐπικέσθαι μάστιγι πληγάς καὶ κατείναι ές τὸ πέλαγος πεδέων ζεύγος. ήδη δὲ ήκουσα ώς καὶ στιγέας άμα τούτοισι ἀπέπεμψε στίξοντας τὸν Έλλήσποντον. ἐνετέλλετο δὲ ὧν ῥαπίζοντας λέγειν 5 βάρβαρά τε καὶ ἀτάσθαλα, "ὧ πικρὸν ὕδωρ, δεσπότης τοι δίκην ἐπιτιθεῖ τήνδε, ὅτι μιν ἠδίκησας οὐδὲν πρὸς εκείνου άδικον παθόν. καὶ βασιλεύς μεν Ξέρξης διαβήσεταί σε, ήν τε σύ γε βούλη ήν τε μή · σοί δὲ κατὰ δίκην άρα οὐδεὶς ἀνθρώπων θύει ώς ἐόντι καὶ θολερώ 10 καὶ άλμυρῶ ποταμῶ." τήν τε δὴ θάλασσαν ἐνετέλλετο τούτοισι ζημιούν, καὶ τῶν ἐπεστεώτων τῆ ζεύξι τοῦ Έλλησπόντου ἀποταμεῖν τὰς κεφαλάς, καὶ οἱ μὲν 36

ταῦτα ἐποίεον, τοῖσι προσέκειτο αὕτη ἡ ἄχαρις τιμή, τὰς δὲ ἄλλοι ἀρχιτέκτονες ἐζεύγνυσαν · ἐζεύγνυσαν δὲ ἀδε · πεντηκοντέρους καὶ τριήρεας συνθέντες, ὑπὸ μὲν

- 5 τὴν πρὸς τοῦ Εὐξείνου πόντου έξήκοντά τε καὶ τριηκοσίας, ὑπὸ δὲ τὴν ἐτέρην τεσσερεσκαίδεκα καὶ τριηκοσίας, τοῦ μὲν Πόντου ἐπικαρσίας τοῦ δὲ Ἑλλησπόντου κατὰ ρόον, ἵνα ἀνακωχεύη τὸν τόνον τῶν ὅπλων · συνθέντες δὲ ἀγκύρας κατῆκαν περιμήκεας, τὰς μὲν πρὸς τοῦ Πόν-
- 10 του τῆς ἐτέρης τῶν ἀνέμων εἵνεκεν τῶν ἔσωθεν ἐκπνεόντων, τῆς δὲ ἑτέρης πρὸς ἑσπέρης τε καὶ τοῦ Αἰγαίου ζεφύρου τε καὶ νότου εἵνεκεν. διέκπλοον δὲ ὑπόφαυσιν κατέλιπον τῶν πεντηκοντέρων καὶ τριηρέων, ἵνα καὶ ἐς τὸν Πόντον ἔχη ὁ βουλόμενος πλέειν πλοίοισι λεπτοῖσι
- 15 καὶ ἐκ τοῦ Πόντου ἔξω. ταῦτα δὲ ποιήσαντες κατέτεινον ἐκ γῆς στρεβλοῦντες ὄνοισι ξυλίνοισι τὰ ὅπλα, οὐκέτι χωρὶς ἐκάτερα τάξαντες, ἀλλὰ δύο μὲν λευκολίνου δασάμενοι ἐς ἑκατέρην, τέσσερα δὲ τῶν βυβλίνων. παχύτης μὲν ἡ αὐτὴ καὶ καλλονή, κατὰ λόγον δὲ ἐμβριθέστερα
- 20 ην τὰ λίνεα, τοῦ τάλαντον ὁ πηχυς εῖλκε. ἐπειδη δὲ ἐγεφυρώθη ὁ πόρος, κορμοὺς ξύλων καταπρίσαντες καὶ ποιήσαντες ἴσους της σχεδίης τῷ εὔρεϊ κόσμῷ ἐπετίθεσαν κατύπερθε τῶν ὅπλων τοῦ τόνου, θέντες δὲ ἐπεξης ἐνθαῦτα αὖτις ἐπεζεύγνυον. ποιήσαντες δὲ ταῦτα ὕλην
- 25 ἐπεφόρησαν, κόσμφ δὲ θέντες καὶ τὴν ὕλην γῆν ἐπεφόρησαν, κατανάξαντες δὲ καὶ τὴν γῆν φραγμὸν παρείρυσαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἵνα μὴ φοβέηται τὰ ὑποζύγια τὴν θάλασσαν ὑπερορέοντα καὶ οἱ ἵπποι.

An Eclipse; Pythius's Petition and its Reception.

37 'Ως δὲ τά τε τῶν γεφυρέων κατεσκεύαστο καὶ τὰ περὶ τὸν "Αθων, οἴ τε χυτοὶ περὶ τὰ στόματα τῆς διώρυχος,

οὶ τῆς ρηγίης είνεκεν ἐποιήθησαν, ίνα μὴ πίμπληται τὰ στόματα τοῦ ὀρύγματος, καὶ αὐτὴ ἡ διῶρυξ παντελέως πεποιημένη ἀγγέλλετο, ἐνθαῦτα χειμερίσας, ἄμα τῷ ἔαρι 5 παρεσκευασμένος ὁ στρατὸς ἐκ τῶν Σαρδίων ώρμᾶτο έλων ές "Αβυδον · όρμημένω δέ οι ό ήλιος εκλιπών την έκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδρην ἀφανὴς ἦν οὔτ' ἐπινεφέλων ἐόντων αίθρίης τε τὰ μάλιστα, ἀντὶ ἡμέρης τε νὺξ ἐγένετο. ίδόντι δὲ καὶ μαθόντι τοῦτο τῶ Ξέρξη ἐπιμελὲς ἐγένετο, 10 καὶ εἴρετο τοὺς Μάγους τὸ θέλει προφαίνειν τὸ φάσμα. οί δὲ ἔφραζον ώς "Ελλησι προδεικνύει ὁ θεὸς ἔκλειψιν τῶν πολίων, λέγοντες ἥλιον εἶναι Ἑλλήνων προδέκτορα, σελήνην δε σφέων. ταῦτα πυθόμενος ὁ Εέρξης περιχαρής εων εποιέετο την έλασιν. ως δ' εξήλαυνε την 38 στρατιήν, Πύθιος ο Λυδός καταρρωδήσας το έκ τοῦ οὐρανοῦ φάσμα ἐπαερθείς τε τοῖσι δωρήμασι, ἐλθὼν παρὰ Ξέρξεα ἔλεγε τάδε · "ὧ δέσποτα, χρηίσας ἄν τι σεῦ βουλοίμην τυχεῖν, τὸ σοὶ μὲν ἐλαφρὸν τυγχάνει ἐὸν 5 ύπουργήσαι, έμοι δε μέγα γενόμενον." Εέρξης δε παν μαλλου δοκέων μιν χρηίσειν ή τὸ έδεήθη, έφη τε ύπουργήσειν καὶ δὴ ἀγορεύειν ἐκέλευε ὅτευ δέοιτο. ὁ δὲ ἐπείτε ταῦτα ἤκουσε, ἔλεγε θαρσήσας τάδε · " ὧ δέσποτα, τυγγάνουσί μοι παίδες έόντες πέντε, καί σφεας καταλαμ-10 βάνει πάντας άμα σοὶ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. σὺ δέ, ὧ βασιλεῦ, ἐμὲ ἐς τόδε ἡλικίης ἡκοντα οἰκτείρας τῶν μοι παίδων ἕνα παράλυσον τῆς στρατιῆς τὸν πρεσβύτατον, ίνα αὐτοῦ τε ἐμεῦ καὶ τῶν χρημάτων ἦ μελεδωνός · τοὺς δὲ τέσσερας ἄγευ ἄμα σεωυτῶ, καὶ πρήξας 15 τὰ νοέεις νοστήσειας οπίσω." κάρτα τε εθυμώθη 639 Εέρξης καὶ ἀμείβετο τοισίδε · " ω κακὲ ἄνθρωπε, σὺ έτόλμησας, έμεῦ στρατευομένου αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄγοντος παίδας έμους καὶ άδελφεους καὶ οἰκηίους

5 καὶ φίλους, μνήσασθαι περὶ σέο παιδός, έων έμος δούλος, τὸν χρην πανοικίη αὐτη τη γυναικὶ συνέπεσθαι; εὖ νυν τόδ' έξεπίστασο, ώς έν τοῖσι ὼσὶ τῶν ἀνθρώπων οἰκέει ό θυμός, δς γρηστά μεν ακούσας τέρθιος εμπιπλεί τὸ σωμα, ύπεναντία δε τούτοισι ακούσας ανοιδέει. ὅτε 10 μέν νυν γρηστὰ ποιήσας έτερα τοιαῦτα ἐπηγγέλλεο, εὐεργεσίησι βασιλέα οὐ καυχήσεαι ὑπερβαλέσθαι. έπείτε δὲ ἐς τὸ ἀναιδέστερον ἐτράπευ, τὴν μὲν ἀξίην οὐ λάμψεαι, ελάσσω δε της άξίης. σε μεν γάρ και τούς τέσσερας των παίδων ρύεται τὰ ξείνια · τοῦ δὲ ένός, τοῦ 15 περιέχεαι μάλιστα, τῆ ψυχῆ ζημιώσεαι." ώς δὲ ταῦτα ύπεκρίνατο, αὐτίκα ἐκέλευε τοῖσι προσετέτακτο ταῦτα πρήσσειν, των Πυθίου παίδων έξευρόντας τον πρεσβύτατον μέσον διαταμείν, διαταμόντας δὲ τὰ ἡμίτομα διαθείναι τὸ μὲν ἐπὶ δεξιὰ τῆς ὁδοῦ τὸ δ' ἐπ' ἀριστερά, καὶ 20 ταύτη διεξιέναι τὸν στρατόν.

Order of March.

40 Ποιησάντων δὲ τούτων τοῦτο, μετὰ ταῦτα διεξήιε ὁ στρατός. ἡγέοντο δὲ πρῶτοι μὲν οἱ σκευοφόροι τε καὶ τὰ ὑποζύγια, μετὰ δὲ τούτους σύμμικτος στρατὸς παντοίων ἐθνέων ἀναμίξ, οὐ διακεκριμένοι τῆ δὲ ὑπερημίδο σες ἦσαν, ἐνθαῦτα διελέλειπτο, καὶ οὐ συνέμισγον οὖτοι βασιλέι. προηγεῦντο μὲν γὰρ ἱππόται χίλιοι, ἐκ Περσέων πάντων ἀπολελεγμένοι μετὰ δὲ αἰχμοφόροι χίλιοι καὶ οὖτοι ἐκ πάντων ἀπολελεγμένοι, τὰς λόγχας κάτω ἐς τὴν γῆν τρέψαντες μετὰ δὲ ἱροὶ Νησαῖοι καλεόμενοι 10 ἵπποι δέκα κεκοσμημένοι ὡς κάλλιστα. Νησαῖοι δὲ καλέονται ἵπποι ἐπὶ τοῦδε ἔστι πεδίον μέγα τῆς Μηδικῆς τῷ οὔνομά ἐστι Νήσαιον τοὺς ὧν δὴ ἵππους τοὺς μεγάλους φέρει τὸ πεδίον τοῦτο. ὅπισθε δὲ τούτων τῶν

δέκα ίππων άρμα Διὸς ίρὸν ἐπετέτακτο, τὸ ίπποι μὲν είλκον λευκοί όκτω, όπισθε δὲ αὖ τῶν ἵππων εἵπετο 15 πεζή ήνίοχος έχόμενος των χαλινών · οὐδεὶς γὰρ δή ἐπὶ τοῦτον τὸν θρόνον ἀνθρώπων ἐπιβαίνει. τούτου δὲ όπισθε αὐτὸς Ξέρξης ἐπ' ἄρματος ἵππων Νησαίων. παρεβεβήκεε δέ οἱ ἡνίοχος τῶ οὔνομα ἦν Πατιράμφης, 'Οτάνεω ἀνδρὸς Πέρσεω παῖς. √ ἐξήλασε μὲν οὕτω ἐκ 41 Σαρδίων Ξέρξης, μετεκβαίνεσκε δέ, ὅκως μιν λόγος αίρεοι, εκ τοῦ ἄρματος ες άρμαμαξαν. αὐτοῦ δὲ ὅπισθε αίγμοφόροι Περσέων οἱ ἄριστοί τε καὶ γενναιότατοι. χίλιοι, κατὰ νόμον τὰς λόγχας ἔχοντες, μετὰ δὲ ἵππος 5 άλλη χιλίη ἐκ Περσέων ἀπολελεγμένη, μετὰ δὲ τὴν ίππον έκ των λοιπών Περσέων ἀπολελεγμένοι μύριοι. ούτος πεζὸς ἦν · καὶ τούτων χίλιοι μὲν ἐπὶ τοῖσι δόρασι άντὶ τῶν σαυρωτήρων ροιὰς εἶχον χρυσέας καὶ πέριξ συνεκλήιον τους άλλους, οί δε είνακισχίλιοι έντος τού-10 των έόντες άργυρέας ροιάς είχον είχον δε χρυσέας ροιάς καὶ οί ἐς τὴν γῆν τράποντες τὰς λόγγας, καὶ μῆλα οί άγχιστα έπόμενοι Ξέρξη. τοῖσι δὲ μυρίοισι ἐπετέτακτο ίππος Περσέων μυρίη. μετὰ δὲ τὴν ίππον διέλειπε καὶ δύο σταδίους, καὶ ἔπειτα ὁ λοιπὸς ὅμιλος ἤιε ἀναμίξ.

March to Ilium and Abydus.

'Εποιέετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκ τῆς Λυδίης ὁ στρατὸς ἐπί τε 42 ποταμὸν Κάικον καὶ γῆν τὴν Μυσίην, ἀπὸ δὲ Καΐκου ὁρμεόμενος, Κάνης ὄρος ἔχων ἐν ἀριστερῆ, διὰ τοῦ 'Αταρνέος ἐς Καρήνην πόλιν. ἀπὸ δὲ ταύτης διὰ Θήβης πεδίου ἐπορεύετο, 'Αδραμύττειόν τε πόλιν καὶ "Ανταν- 5 δρον τὴν Πελασγίδα παραμειβόμενος. τὴν "Ιδην δὲ λαβὼν ἐς ἀριστερὴν χεῖρα ἤιε ἐς τὴν Ἰλιάδα γῆν. καὶ πρῶτα μέν οἱ ὑπὸ τῆ "Ίδη νύκτα ἀναμείναντι βρονται τε

43 συχνὸν ὅμιλον διέφθειραν. ἀπικομένου δὲ τοῦ στρατοῦ ἐπὶ ποταμὸν Σκάμανδρον, ὁς πρῶτος ποταμῶν, ἐπείτε ἐκ Σαρδίων ὁρμηθέντες ἐπεχείρησαν τῆ ὁδῷ, ἐπέλιπε τὸ ρέεθρον οὐδ' ἀπέχρησε τῆ στρατιῆ τε καὶ τοῖσι κτήνεσι 5 πινόμενος, ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν ποταμὸν ὡς ἀπίκετο Ξέρξης, ἐς τὸ Πριάμου πέργαμον ἀνέβη ἵμερον ἔχων θεήσασθαι · θεησάμενος δὲ καὶ πυθόμενος ἐκείνων ἕκαστα τῆ ᾿Αθηναίη τῆ Ἰλιάδι ἔθυσε βοῦς χιλίας, χοὰς δὲ οἱ Μάγοι τοῖσι ἤρωσι ἐχέαντο. ταῦτα δὲ ποιησαμένοισι 10 νυκτὸς φόβος ἐς τὸ στρατόπεδον ἐνέπεσε. ἄμα ἡμέρη δὲ ἐπορεύετο ἐνθεῦτεν, ἐν ἀριστερῆ μὲν ἀπέργων Ἡρίτιον πόλιν καὶ ᾿Οφρύνειον καὶ Δάρδανον, ἤ περ δὴ ᾿Αβύδῳ ὅμουρός ἐστι, ἐν δεξιῆ δὲ Γέργιθας Τευκρούς.

Xerxes Views the Host with Conflicting Emotions.

- 45 τιῆ. ὡς δὲ ὥρα πάντα μὲν τὸν Ἑλλήσποντον ὑπὸ τῶν νεῶν ἀποκεκρυμμένον, πάσας δὲ τὰς ἀκτὰς καὶ τὰ ᾿Αβυδηνῶν πεδία ἐπίπλεα ἀνθρώπων, ἐνθαῦτα ὁ Ξέρξης ἐωυτὸν ἐμακάρισε, μετὰ δὲ τοῦτο ἐδάκρυσε.

Conversation between Artabanus and Xerxes.

46 Μαθών δέ μιν 'Αρτάβανος ο πάτρως, δς τὸ πρῶτον γνώμην ἀπεδέξατο έλευθέρως οὐ συμβουλεύων Ξέρξη

στρατεύεσθαι έπὶ τὴν Ἑλλάδα, οὖτος ώνὴρ φρασθεὶς Ξέρξεα δακρύσαντα είρετο τάδε · " ὧ βασιλεῦ, ὡς πολλου αλλήλων κεχωρισμένα έργάσαο νῦν τε καὶ ολίγω 5 πρότερον· μακαρίσας γὰρ σεωυτὸν δακρύεις." ὁ δὲ εἶπε, " ἐσῆλθε γάρ με λογισάμενον κατοικτείραι ώς βραχύς είη ὁ πᾶς ἀνθρώπινος βίος, εὶ τούτων γε ἐόντων τοσούτων οὐδεὶς ἐς ἐκατοστὸν ἔτος περιέσται." ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων, " έτερα τούτου παρὰ τὴν ζόην πεπόνθαμεν οἰκτρό- 10 τερα. ἐν γὰρ οὕτω βραχέι βίω οὐδεὶς οὕτω ἄνθρωπος έων εὐδαίμων πέφυκε, οὕτε τούτων οὔτε των ἄλλων, τω ού παραστήσεται πολλάκις καὶ οὐκὶ ἄπαξ τεθνάναι βούλεσθαι μάλλον ή ζώειν. αί τε γάρ συμφοραί προσπίπτουσαι καὶ αί νοῦσοι συνταράσσουσαι καὶ βραχὺν ἐόν- 15 τα μακρον δοκέειν είναι ποιεύσι τον βίον. ούτω ο μέν θάνατος μοχθηρης ἐούσης της ζόης καταφυγή αίρετωτάτη τῶ ἀνθρώπω γέγονε · ὁ δὲ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αίῶνα φθονερός εν αὐτῷ εὐρίσκεται εών." Ξέρξης δε άμεί-47 βετο λέγων, " Αρτάβανε, βιοτής μέν νυν ανθρωπηίης πέρι, ἐούσης τοιαύτης οἵην περ σὰ διαιρέαι εἶναι, παυσώμεθα, μηδέ κακῶν μεμνώμεθα χρηστὰ ἔχοντες πρήγματα έν χερσί · φράσον δέ μοι τόδε · εἴ τοι ἡ ὄψις τοῦ 5 ένυπνίου μή έναργής ούτω έφάνη, είχες αν την άρχαίην γνώμην, οὐκ ἐῶν με στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἢ μετέστης άν; φέρε τοῦτό μοι ἀτρεκέως εἰπέ." ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων, " ὧ βασιλεῦ, ὄψις μὲν ἡ ἐπιφανεῖσα τοῦ ονείρου, ώς βουλόμεθα άμφότεροι, τελευτήσειε, έγω δ' 10 έτι καὶ ἐς τόδε δείματός εἰμι ὑπόπλεος οὐδ' ἐντὸς ἐμεωυτοῦ, ἄλλα τε πολλὰ ἐπιλεγόμενος καὶ δὴ καὶ ὁρέων τοι δύο τὰ μέγιστα πάντων ἐόντα πολεμιώτατα." Ξέρξης 48 δὲ πρὸς ταῦτα ἀμείβετο τοισίδε · "δαιμόνιε ἀνδρῶν, κοία ταῦτα λέγεις είναι δύο μοι πολεμιώτατα; κότερά

τοι ό πεζὸς μεμπτὸς κατὰ πλῆθός ἐστι, καὶ τὸ Ἑλληνι5 κὸν στράτευμα φαίνεται πολλαπλήσιον ἔσεσθαι τοῦ
ήμετέρου, ἢ τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον λείψεσθαι τοῦ
ἐκείνων, ἢ καὶ συναμφότερα ταῦτα; εἰ γάρ τοι ταύτη
φαίνεται ἐνδεέστερα εἶναι τὰ ἡμέτερα πρήγματα, στρατοῦ ἂν ἄλλου τις τὴν ταχίστην ἄγερσιν ποιέοιτο."

49 ο δ' ἀμείβετο λέγων, " ὧ βασιλεῦ, οὔτε στρατὸν τοῦτον, όστις γε σύνεσιν έχει, μέμφοιτ' αν ούτε των νεων τὸ πλήθος · ήν τε πλεύνας συλλέξης, τὰ δύο τοι τὰ λέγω πολλώ ἔτι πολεμιώτερα γίνεται. τὰ δὲ δύο ταῦτα ἐστὶ 5 γη τε καὶ θάλασσα. οὔτε γὰρ τῆς θαλάσσης ἐστὶ λιμὴν τοσούτος οὐδαμόθι, ώς ἐγὼ εἰκάζω, ὅστις ἐγειρομένου χειμώνος δεξάμενός σευ τούτο τὸ ναυτικὸν φερέγγυος έσται διασώσαι τὰς νέας. καίτοι οὐκὶ ἕνα αὐτὸν δεῖ είναι τὸν λιμένα, ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν τὴν ἤπειρον παρ' ἡν 10 δή κομίζεαι. οὔκων δή ἐόντων τοι λιμένων ὑποδεξίων, μάθε ὅτι αἱ συμφοραὶ τῶν ἀνθρώπων ἄρχουσι καὶ οὐκὶ ωνθρωποι των συμφορέων. καὶ δὴ των δύο τοι τοῦ έτέρου είρημένου τὸ έτερον έρχομαι έρέων. γη δὲ πολεμίη τήδέ τοι κατίσταται · εἰ θέλει τοι μηδεν ἀντίξοον κα-15 ταστήναι, τοσούτω τοι γίνεται πολεμιωτέρη όσω αν προβαίνης έκαστέρω, τὸ πρόσω αἰεὶ κλεπτόμενος εὐπρηξίης δὲ οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι οὐδεμία πληθώρη. καὶ δή τοι, ώς οὐδενὸς ἐναντιευμένου, λέγω τὴν χώρην πλεθνα εν πλέονι χρόνω γινομένην λιμον τέξεσθαι. ανήρ 20 δε ούτω αν είη άριστος, εί βουλευόμενος μεν άρρωδέοι,

πᾶν ἐπιλεγόμενος πείσεσθαι χρῆμα, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ θρα-50 σὺς εἴη." ἀμείβεται Ξέρξης τοισίδε· "'Αρτάβανε, οἰκότως μὲν σύ γε τούτων ἕκαστα διαιρέαι. ἀτὰρ μήτε πάντα φοβέο μήτε πᾶν ὁμοίως ἐπιλέγεο. εἰ γὰρ δὴ βούλοιο ἐπὶ τῷ αἰεὶ ἐπεσφερομένω πρήγματι τὸ πᾶν

ομοίως επιλέγεσθαι, ποιήσειας αν οὐδαμα οὐδέν · κρέσ- 5 σον δὲ πάντα θαρσέοντα ήμισυ τῶν δεινῶν πάσχειν μᾶλλον ή πᾶν χρήμα προδειμαίνοντα μηδαμὰ μηδέν παθείν. εί δὲ ἐρίζων πρὸς πᾶν τὸ λεγόμενον μὴ τὸ βέβαιον ἀποδέξης, σφάλλεσθαι ὀφείλεις ἐν αὐτοῖσι ὁμοίως καὶ ὁ ὑπεναντία τούτοισι λέξας. τοῦτο μέν νυν ἐπ' ἴσης 10 έχει · είδέναι δὲ ἄνθρωπον ἐόντα κῶς χρὴ τὸ βέβαιον; δοκέω μεν οὐδαμώς. τοῖσι τοίνυν βουλομένοισι ποιέειν ώς τὸ ἐπίπαν Φιλέει γίνεσθαι τὰ κέρδεα, τοῖσι δὲ ἐπιλεγομένοισί τε πάντα καὶ ὀκνέουσι οὐ μάλα ἐθέλει. ὁρᾶς τὰ Περσέων πρήγματα ές δ δυνάμιος προκεχώρηκε. εί 15 τοίνυν έκείνοι οί προ έμευ γενόμενοι βασιλέες γνώμησι έχρέοντο όμοίησι καὶ σύ, ἢ μὴ χρεόμενοι γνώμησι τοιαύτησι άλλους συμβούλους είχον τοιούτους, οὐκ ἄν κοτε είδες αὐτὰ ἐς τοῦτο προελθόντα · νῦν δὲ κινδύνους ἀναρριπτέοντες ες τοῦτό σφεα προηγάγοντο. μεγάλα γὰρ 20 πρήγματα μεγάλοισι κινδύνοισι έθέλει καταιρέεσθαι. ήμεις τοίνυν όμοιεύμενοι έκείνοισι ώρην τε του έτεος καλλίστην πορευόμεθα, καὶ καταστρεψάμενοι πᾶσαν την Ευρώπην νοστήσομεν οπίσω, οὔτε λιμώ έντυγόντες οὐδαμόθι οὕτε ἄλλο ἄχαρι οὐδὲν παθόντες. τοῦτο μὲν 25 γὰρ αὐτοὶ πολλην φορβην φερόμενοι πορευόμεθα, τοῦτο δέ, τῶν ἄν κου ἐπιβέωμεν γῆν καὶ ἔθνος, τούτων τὸν σῖτον έξομεν · ἐπ' ἀροτήρας δὲ καὶ οὐ νομάδας στρατευόμεθα άνδρας." λέγει 'Αρτάβανος μετὰ ταῦτα, "ὧ βασιλεῦ, 51 έπείτε άρρωδέειν οὐδὲν έᾶς πρηγμα, σὰ δέ μευ συμβουλίην ένδεξαι · ἀναγκαίως γὰρ έγει περὶ πολλῶν πρηγμάτων πλεύνα λόγον έκτείναι. Κύρος ὁ Καμβύσεω Ἰωνίην πᾶσαν πλην 'Αθηναίων κατεστρέψατο δασμοφόρον εἶναι 5 Πέρσησι. τούτους ὧν τοὺς ἄνδρας συμβουλεύω τοι μηδεμιή μηγανή άγειν έπὶ τοὺς πατέρας καὶ γὰρ άνευ

τούτων οἷοί τε εἰμὲν τῶν ἐγθρῶν κατυπέρτεροι γίνεσθαι. η γάρ σφεας, ην επωνται, δεί άδικωτάτους γίνεσθαι 10 καταδουλουμένους την μητρόπολιν, ή δικαιοτάτους συνελευθερούντας. άδικώτατοι μέν νυν γινόμενοι οὐδὲν κέρδος μέγα ήμιν προσβάλλουσι, δικαιότατοι δὲ γινόμενοι οξοί τε δηλήσασθαι μεγάλως την σην στρατιην γίνονται. ές θυμον ων βαλεύ και το παλαιον έπος, ως εὐ εἴρηται, 52 τὸ μὴ ἄμα ἀρχῆ πᾶν τέλος καταφαίνεσθαι." ἀμείβεται πρὸς ταῦτα Ξέρξης, " 'Αρτάβανε, τῶν ἀπεφήναο γνωμέων σφάλλεαι κατά ταύτην δή μάλιστα, δς "Ιωνας φοβέαι μη μεταβάλωσι, των έγομεν γνωμα μέγιστον, των σύ τε 5 μάρτυς γίνεαι καὶ οἱ συστρατευσάμενοι Δαρείω ἄλλο έπὶ Σκύθας, ὅτι ἐπὶ τούτοισι ἡ πᾶσα Περσικὴ στρατιὴ έγένετο διαφθείραι ή περιποιήσαι · οί δε δικαιοσύνην καὶ πιστότητα ἐνέδωκαν, ἄχαρι δὲ οὐδέν. πάρεξ δὲ τούτου, ἐν τῆ ἡμετέρη καταλιπόντας τέκνα καὶ γυναῖκας 10 καὶ χρήματα οὐδ' ἐπιλέγεσθαι χρὴ νεώτερόν τι ποιήσειν. ούτω μηδέ τούτο φοβέο, άλλα θυμον έχων άγαθον σώζε οἶκόν τε τὸν ἐμὸν καὶ τυραννίδα τὴν ἐμήν · σοὶ γὰρ ἐγὼ μούνω ἐκ πάντων σκηπτρα τὰ ἐμὰ ἐπιτράπω."

Xerxes Exhorts the Persians; Sacrifices; Crossing the Bridge.

53 Ταῦτα εἴπας καὶ ᾿Αρτάβανον ἀποστείλας ἐς Σοῦσα δεύτερα μετεπέμψατο Ξέρξης Περσέων τοὺς δοκιμωτάτους · ἐπεὶ δέ οἱ παρῆσαν, ἔλεγέ σφι τάδε · "ὧ Πέρσαι, τῶνδ' ἐγὼ ὑμέων χρηίζων συνέλεξα, ἄνδρας τε γίνεσθαι δάγαθοὺς καὶ μὴ καταισχύνειν τὰ πρόσθε ἐργασμένα Πέρσησι, ἐόντα μεγάλα τε καὶ πολλοῦ ἄξια, ἀλλ' εἶς τε ἕκαστος καὶ οἱ σύμπαντες προθυμίην ἔχωμεν · ξυνὸν γὰρ τοῦτο πᾶσι ἀγαθὸν σπεύδεται. τῶνδε δὲ εἴνεκα

προαγορεύω ἀντέχεσθαι τοῦ πολέμου ἐντεταμένως · ὡς γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι, ἐπ' ἄνδρας στρατευόμεθα ἀγαθούς, 16 τῶν ἢν κρατήσωμεν, οὐ μή τις ἡμῖν ἄλλος στρατὸς ἀντιστἢ κοτε ἀνθρώπων. νῦν δὲ διαβαίνωμεν ἐπευξάμενοι τοῖσι θεοῖσι οἱ Πέρσας λελόγχασι."

Ταύτην μεν την ημέρην παρεσκευάζοντο ές την διά- 54 βασιν τη δε ύστεραίη ανέμενον τον ήλιον εθέλοντες ίδέσθαι ἀνίσχοντα, θυμιήματά τε παντοία ἐπὶ τῶν γεφυρέων καταγίζοντες καὶ μυρσίνησι στορνύντες την όδόν. ώς δ' ἐπανέτελλε ὁ ἥλιος, σπένδων ἐκ χρυσέης φιάλης 5 Ξέρξης ἐς τὴν θάλασσαν εὔχετο πρὸς τὸν ἥλιον μηδεμίαν οί συντυχίην τοιαύτην γενέσθαι, ή μιν παύσει καταστρέψασθαι τὴν Εὐρώπην πρότερον ἢ ἐπὶ τέρμασι τοίσι ἐκείνης γένηται. εὐξάμενος δὲ ἐσέβαλε τὴν φιάλην ές τὸν Ἑλλήσποντον καὶ χρύσεον κρητῆρα καὶ Περσικὸν 10 ξίφος, τον ακινάκην καλέουσι. ταῦτα οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρίναι ούτε εἰ τῷ ἡλίῳ ἀνατιθεὶς κατῆκε ἐς τὸ πέλαγος, οὔτε εἰ μετεμέλησέ οἱ τὸν Ἑλλήσποντον μαστιγώσαντι καὶ ἀντὶ τούτων τὴν θάλασσαν έδωρέετο. νώς δὲ 55 ταθτά οἱ ἐπεποίητο, διέβαινον κατὰ μὲν τὴν ἐτέρην τῶν γεφυρέων την προς τοῦ Πόντου ὁ πεζός τε καὶ ἡ ἵππος άπασα, κατά δὲ τὴν πρὸς τὸ Αἰγαῖον τὰ ὑποζύγια καὶ ή θεραπηίη. ήγεοντο δὲ πρῶτα μὲν οἱ μύριοι Πέρσαι 5 έστεφανωμένοι πάντες, μετά δὲ τούτους ὁ σύμμικτος στρατός παντοίων έθνέων. ταύτην μέν την ημέρην οὖτοι, τη δὲ ὑστεραίη πρῶτοι μὲν οί τε ίππόται καὶ οί τὰς λόγχας κάτω τράποντες · ἐστεφάνωντο δὲ καὶ οὖτοι. μετὰ δὲ οί τε ίπποι οἱ ἱροὶ καὶ τὸ ἄρμα τὸ ἱρόν, ἐπὶ δὲ 10 αὐτός τε Ξέρξης καὶ οἱ αἰχμοφόροι καὶ οἱ ἱππόται οἱ χίλιοι, έπὶ δὲ τούτοισι ὁ ἄλλος στρατός. καὶ αἱ νέες άμα ἀνήγοντο ές την ἀπεναντίον. ήδη δὲ ήκουσα καὶ ύστατον διαβήναι βασιλέα πάντων.

Xerxes the Zeus of the Persians; Prodigies; Fleet Sets Sail.

- 56 Ξέρξης δὲ ἐπεὶ διέβη ἐς τὴν Εὐρώπην, ἐθηεῖτο τὸν στρατὸν ὑπὸ μαστίγων διαβαίνοντα· διέβη δὲ ὁ στρατὸς αὐτοῦ ἐν ἑπτὰ ἡμέρησι καὶ ἐν ἑπτὰ εὐφρόνησι, ἐλινύσας οὐδένα χρόνον. ἐνθαῦτα λέγεται, Ξέρξεω ἤδη διαβεβη- 5 κότος τὸν Ἑλλήσποντον, ἄνδρα εἰπεῖν Ἑλλησπόντιον, "ὧ Ζεῦ, τί δὴ ἀνδρὶ εἰδόμενος Πέρση καὶ οὔνομα ἀντὶ Διὸς Ξέρξεα θέμενος ἀνάστατον τὴν Ἑλλάδα θέλεις ποιῆσαι, ἄγων πάντας ἀνθρώπους; καὶ γὰρ ἄνευ τούτων ἐξῆν τοι ποιέειν ταῦτα."
- 57 ΄ Ως δὲ διέβησαν πάντες, ἐς ὁδὸν ὁρμημένοισι τέρας σφι ἐφάνη μέγα, τὸ Ξέρξης ἐν οὐδενὶ λόγφ ἐποιήσατο καίπερ εὐσύμβλητον ἐόν · ἵππος γὰρ ἔτεκε λαγόν. εὐσύμβλητον ὧν τῆδε τοῦτο ἐγένετο, ὅτι ἔμελλε μὲν ἐλᾶν 5 στρατιὴν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα Ξέρξης ἀγαυρότατά τε καὶ μεγαλοπρεπέστατα, ὀπίσω δὲ περὶ ἑωυτοῦ τρέχων ῆξειν ἐς τὸν αὐτὸν χῶρον. ἐγένετο δὲ καὶ ἔτερον αὐτῷ τέρας ἐόντι ἐν Σάρδισι · ἡμίονος γὰρ ἔτεκε ἡμίονον διξὰ ἔχουσαν αἰδοῖα, τὰ μὲν ἔρσενος τὰ δὲ θηλέης · κατύπερθε 10 δὲ ἢν τὰ τοῦ ἔρσενος. τῶν ἀμφοτέρων λόγον οὐδένα
- ποιησάμενος τὸ πρόσω ἐπορεύετο, σὺν δέ οἱ ὁ πεζὸς 58 στρατός. ὁ δὲ ναυτικὸς ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον πλέων παρὰ γῆν ἐκομίζετο, (τὰ ἔμπαλιν πρήσσων τοῦ πεζοῦ.) ὁ μὲν γὰρ πρὸς ἑσπέρην ἔπλεε, ἐπὶ Σαρπηδονίης ἄκρης ποιεύμενος τὴν ἄπιξιν, ἐς τὴν αὐτῷ προείρητο ἀπικο-5 μένῳ περιμένειν· ὁ δὲ κατ' ἤπειρον στρατὸς πρὸς ἡῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς ἐποιέετο τὴν ὁδὸν διὰ τῆς Χερσονήσου, ἐν δεξιῆ μὲν ἔχων τὸν Ἑλλης τάφον τῆς ᾿Αθάμαντος, ἐν ἀριστερῆ δὲ Καρδίην πόλιν, διὰ μέσης δὲ πορευόμενος πόλιος τῆ οὔνομα τυγχάνει ἐὸν ᾿Αγορή.

ένθεῦτεν δὲ κάμπτων τὸν κόλπον τὸν Μέλανα καλεό-10 μενον, καὶ Μέλανα ποταμόν, οὐκ ἀντισχόντα τότε τῷ στρατιῷ τὸ ῥέεθρον ἀλλ' ἐπιλιπόντα, τοῦτον τὸν ποταμὸν διαβάς, ἐπ' οὖ καὶ ὁ κόλπος οὖτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει, ἤιε πρὸς ἑσπέρην, Αἶνόν τε πόλιν Αἰολίδα καὶ Στεντορίδα λίμνην παρεξιών, ἐς δ ἀπίκετο ἐς Δορίσκον. 15

Review and Muster of the Army at Doriscus.

Ο δε Δορίσκος έστὶ τῆς Θρηίκης αἰγιαλός τε καὶ 59 πεδίον μέγα, διὰ δὲ αὐτοῦ ῥέει ποταμὸς μέγας "Εβρος. έν τω τειχός τε έδέδμητο βασιλήιον τοῦτο τὸ δὴ Δορίσκος κέκληται, καὶ Περσέων φρουρή ἐν αὐτῷ κατεστήκεε ύπὸ Δαρείου ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου ἐπείτε ἐπὶ Σκύθας 5 έστρατεύετο. ἔδοξε ὧν τῷ Ξέρξη ὁ χῶρος εἶναι ἐπιτήδεος ενδιατάξαι τε καὶ εξαριθμήσαι τον στρατόν, καὶ έποίεε ταῦτα. τὰς μὲν δὴ νέας τὰς πάσας ἀπικομένας ές Δορίσκον οἱ ναύαρχοι κελεύσαντος Ξέρξεω ἐς τὸν αἰγιαλὸν τὸν προσεχέα Δορίσκω ἐκόμισαν, ἐν τῷ Σάλη 10 τε Σαμοθρηικίη πεπόλισται πόλις καὶ Ζώνη, τελευτά δὲ αὐτοῦ Σέρρειον ἄκρη ὀνομαστή. ὁ δὲ χῶρος οὖτος τὸ παλαιον ήν Κικόνων. ές τοῦτον τον αἰγιαλον κατασχόντες τὰς νέας ἀνέψυχον ἀνελκύσαντες. ὁ δὲ ἐν τῷ Δορίσκω τούτον τὸν χρόνον τῆς στρατιῆς ἀριθμὸν 15 έποιέετο. ὅσον μέν νυν ἕκαστοι παρείχον πλήθος ἐς 60 άριθμόν, οὐκ ἔχω εἰπεῖν τὸ ἀτρεκές · οὐ γὰρ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν ἀνθρώπων · σύμπαντος δὲ τοῦ στρατοῦ τοῦ πεζοῦ τὸ πλήθος ἐφάνη ἐβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν μυριάδες. Εξηρίθμησαν δε τόνδε τον τρόπον συνήγαγόν 5 τε ές ενα χώρον μυριάδα άνθρώπων, καὶ συννάξαντες ταύτην ώς μάλιστα είχον περιέγραψαν έξωθεν κύκλον. περιγράψαντες δε και ἀπέντες τους μυρίους αίμασιὴν

περιέβαλον κατὰ τὸν κύκλον, ὕψος ἀνήκουσαν ἀνδρὶ ἐς 10 τὸν ὀμφαλόν · ταύτην δὲ ποιήσαντες ἄλλους ἐσεβίβαζον ἐς τὸ περιοικοδομημένον, μέχρι οὖ πάντας τούτφ τῷ τρόπῷ ἐξηρίθμησαν. ἀριθμήσαντες δὲ κατὰ ἔθνεα διέτασσον.

Catalogue and Equipment of the Several Nations. Persians, Medes, Assyrians.

61 Οί δὲ στρατευόμενοι οίδε ἦσαν, Πέρσαι μὲν ὧδε έσκευασμένοι. περί μεν τήσι κεφαλήσι είχον τιάρας καλεομένους πίλους άπαγέας, περί δὲ τὸ σῶμα κιθῶνας χειριδωτούς ποικίλους, . . . λεπίδος σιδηρέης όψιν 5 ἰχθυοειδέος, περὶ δὲ τὰ σκέλεα ἀναξυρίδας, ἀντὶ δὲ άσπίδων γέρρα · ύπὸ δὲ φαρετρεώνες ἐκρέμαντο · αἰχμὰς δὲ βραχέας εἶχον, τόξα δὲ μεγάλα, ὀιστούς δὲ καλαμίνους, πρὸς δὲ ἐγχειρίδια παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιωρεύμενα έκ της ζώνης. καὶ ἄρχοντα παρείχοντο 'Οτάνεα 10 τὸν 'Αμήστριος πατέρα τῆς Εέρξεω γυναικός, ἐκαλέοντο δὲ πάλαι ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων Κηφηνες, ὑπὸ μέντοι σφέων αὐτῶν καὶ τῶν περιοίκων 'Αρταίοι. ἐπεὶ δὲ Περσεὺς ὁ Δανάης τε καὶ Διὸς ἀπίκετο παρὰ Κηφέα τὸν Βήλου καὶ ἔσχε αὐτοῦ τὴν θυγατέρα 'Ανδρομέδην, γίνεται αὐτῶ 15 παίς τώ οὔνομα ἔθετο Πέρσην, τοῦτον δὲ αὐτοῦ καταλείπει · ἐτύγχανε γὰρ ἄπαις ἐων ὁ Κηφευς ἔρσενος 62 γόνου · ἐπὶ τούτου δὴ τὴν ἐπωνυμίην ἔσχον. Μῆδοι δὲ τὴν αὐτὴν ταύτην ἐσταλμένοι ἐστρατεύοντο · Μηδική γαρ αύτη ή σκευή έστι καὶ οὐ Περσική · οἱ δὲ Μήδοι άρχοντα μεν παρείχοντο Τιγράνην άνδρα 'Αχαιμενίδην, 5 έκαλέοντο δὲ πάλαι πρὸς πάντων "Αριοι, ἀπικομένης δὲ Μηδείης τῆς Κολχίδος έξ 'Αθηνέων ἐς τοὺς 'Αρίους τούτους μετέβαλον καὶ οὖτοι τὸ οὔνομα. αὐτοὶ περὶ

i. E. soft

σφέων ὧδε λέγουσι Μῆδοι. Κίσσιοι δὲ στρατευόμενοι τὰ μὲν ἄλλα κατά περ Πέρσαι ἐσκευάδατο, ἀντὶ δὲ τῶν πίλων μιτρηφόροι ἦσαν. Κισσίων δὲ ἦρχε 'Ανάφης ὁ 10 'Οτάνεω. 'Τρκάνιοι δὲ κατά περ Πέρσαι ἐσεσάχατο, ἡγεμόνα παρεχόμενοι Μεγάπανον τὸν Βαβυλῶνος ὕστερον τούτων ἐπιτροπεύσαντα. 'Ασσύριοι δὲ στρατευό-63 μενοι περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι εἶχον χάλκεά τε κράνεα καὶ πεπλεγμένα τρόπον τινὰ βάρβαρον οὐκ εὐαπήγητον, ἀσπίδας δὲ καὶ αἰχμὰς καὶ ἐγχειρίδια παραπλήσια τῆσι Κεντίτησι εἶχον, πρὸς δὲ ρόπαλα ξύλων τετυλωμένα σιδήρω, καὶ λινέους θώρηκας. οὖτοι δὲ ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων καλέονται Σύριοι, ὑπὸ δὲ τῶν βαρβάρων 'Ασσύριοι ἐκλήθησαν. [τούτων δὲ μεταξὺ Χαλδαῖοι.] ἦρχε δὲ σφεων 'Οτάσπης ὁ 'Αρταχαίεω.

Tribes Northeast and East of Media and Persia.

Βάκτριοι δὲ περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι ἀγχοτάτω τῶν 64
Μηδικῶν ἔχοντες ἐστρατεύοντο, τόξα δὲ καλάμινα ἐπιχώρια καὶ αἰχμὰς βραχέας. Σάκαι δὲ οἱ Σκύθαι περὶ
μὲν τῆσι κεφαλῆσι κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπηγμένας ὀρθὰς
εἰχον πεπηγυίας, ἀναξυρίδας δὲ ἐνεδεδύκεσαν, τόξα δὲ 5
ἐπιχώρια καὶ ἐγχειρίδια, πρὸς δὲ καὶ ἀξίνας σαγάρις εἰχον. τούτους δὲ ἐόντας Σκύθας ἐΑμυργίους Σάκας
ἐκάλεον οἱ γὰρ Πέρσαι πάντας τοὺς Σκύθας καλέουσι
Σάκας. Βακτρίων δὲ καὶ Σακέων ἦρχε Υστάσπης ὁ
Δαρείου τε καὶ ᾿Ατόσσης τῆς Κύρου. Ἰνδοὶ δὲ εἴματα 65
μὲν ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα, τόξα δὲ καλάμινα εἶχον καὶ ὀιστοὺς καλαμίνους ἐπὶ δὲ σίδηρος ἦν.
ἐσταλμένοι μὲν δὴ ἦσαν οὕτω Ἰνδοί, προσετετάχατο δὲ
συστρατευόμενοι Φαρναζάθρη τῷ ᾿Αρταβάτεω. "Αριοι 66
δὲ τόξοισι μὲν ἐσκευασμένοι ἦσαν Μηδικοῦσι, τὰ δὲ

when

άλλα κατά περ Βάκτριοι. 'Αρίων δὲ ήρχε Σισάμνης ό 'Υδάρνεος. Πάρθοι δὲ καὶ Χοράσμιοι καὶ Σόγδοι τε καὶ 5 Γανδάριοι καὶ Δαδίκαι τὴν αὐτὴν σκευὴν ἔχοντες τὴν καὶ Βάκτριοι ἐστρατεύοντο, τούτων δὲ ἦργον οίδε, Πάρθων μεν καὶ Χορασμίων 'Αρτάβαζος ὁ Φαρνάκεος, Σόγδων δὲ 'Αζάνης ὁ 'Αρταίου, Γανδαρίων δὲ καὶ Δα-

67 δικέων 'Αρτύφιος ὁ 'Αρταβάνου. Κάσπιοι δὲ σισύρνας εκίης τε ενδεδυκότες καὶ τόξα επιχώρια καλάμινα έχοντες καὶ άκινάκας έστρατεύοντο. οδτοι μέν οδτω έσκευάδατο, ήγεμόνα παρεχόμενοι 'Αριόμαρδον τον 'Αρτυφίου άδελ- "ς 5 φεόν, Σαράγγαι δὲ είματα μὲν βεβαμμένα ἐνέπρεπον διβρες. έχοντες, πέδιλα δὲ ἐς γόνυ ἀνατείνοντα εἶχον, τόξα δὲ Δ΄ ξες καὶ αἰχμὰς Μηδικάς. Σαραγγέων δὲ ἦρχε Φερενδάτης ό Μεγαβάζου. Πάκτυες δὲ σισυρνοφόροι τε ἦσαν καὶ τόξα ἐπιχώρια εἶχον καὶ ἐγχειρίδια. Πάκτυες δὲ ἄρ-

68 γοντα παρείγοντο 'Αρταΰντην τὸν 'Ιθαμίτρεω. Οὔτιοι δὲ καὶ Μύκοι τε καὶ Παρικάνιοι ἐσκευασμένοι ἢσαν κατά περ Πάκτυες. τούτων δὲ ἦρχον οίδε, Οὐτίων μὲν καὶ Μύκων ᾿Αρσαμένης ὁ Δαρείου, Παρικανίων δὲ 5 Σιρομίτρης ὁ Ολοβάζου.

Arabians, Ethiopians, and Libyans.

69 'Αράβιοι δὲ ζειρὰς ὑπεζωσμένοι ἦσαν, τόξα δὲ παλίν- Τιξδ τονα είχον πρὸς δεξιά, μακρά. Αἰθίοπες δὲ παρδαλέας τε καὶ λεοντέας ἐναμμένοι, τόξα δὲ εἶχον ἐκ φοίνικος σπάθης πεποιημένα, μακρά, τετραπηχέων οὐκ ἐλάσσω, 5 έπι δε καλαμίνους διστούς σμικρούς · άντι δε σιδήρου έπην λίθος όξυς πεποιημένος, τώ και τας σφρηγίδας γλύφουσι · πρὸς δὲ αἰχρὰς εἶχον, ἐπὶ δὲ κέρας δορκάδος έπην όξὸ πεποιημένον τρόπον λόγχης είχον δὲ καὶ ρόπαλα τυλωτά. τοῦ δὲ σώματος τὸ μὲν ἡμισυ ἐξηλεί-

say "just as

109 s ch φοντο γύψφ ἰόντες ἐς μάχην, τὸ δὲ ἄλλο ῆμισυ μίλτφ. 10 'Αραβίων δὲ καὶ Αἰθιόπων τῶν ὑπὲρ Αἰγύπτου οἰκημένων ἦρχε 'Αρσάμης ὁ Δαρείου καὶ 'Αρτυστώνης τῆς Κύρου θυγατρός, τὴν μάλιστα στέρξας τῶν γυναικῶν Δαρείος είκω χρυσέην σφυρήλατον εποιήσατο. των μεν 70 δή ύπερ Αιγύπτου Αιθιόπων καὶ 'Αραβίων ήρχε 'Αρσάμης, οί δὲ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων Αἰθίοπες (διξοὶ γὰρ δή ἐστρατεύοντο) προσετετάχατο τοῖσι Ἰνδοῖσι, διαλλάσσοντες είδος μεν οὐδεν τοίσι ετέροισι, φωνήν δε καί 5 τρίχωμα μοῦνον· οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ ἡλίου Αἰθίοπες ἰθύτριχές είσι, οί δ' έκ της Λιβύης οὐλότατον τρίχωμα ἔχουσι πάντων ἀνθρώπων. οὖτοι δὲ οἱ ἐκ τῆς ᾿Ασίης Αἰθίοπες τὰ μὲν πλέω κατά περ Ἰνδοὶ ἐσεσάχατο, προμετωπίδια 52 αιί, δὲ ἴππων εἶχον ἐπὶ τῆσι κεφαλῆσι σύν τε τοῖσι ἀσὶ 10 έκδεδαρμένα καὶ τῆ λοφιῆ· καὶ ἀντὶ μὲν λόφου ἡ λοφιή 💆 🗝 κατέχρα, τὰ δὲ ὧτα τῶν ἵππων ὀρθὰ πεπηγότα εἶγον. προβλήματα δὲ ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῦντο γεράνων δοράς. Λίβυες δὲ σκευὴν μὲν σκυτίνην ἤισαν ἔχοντες, ἀκοντίοισι 71 δὲ ἐπικαύτοισι χρεόμενοι. ἄρχοντα δὲ παρείχοντο Μασσάγην τὸν 'Οαρίζου.

Tribes of Asia Minor and Vicinity.

Παφλαγόνες δὲ ἐστρατεύοντο ἐπὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι 72 κράνεα πεπλεγμένα έχοντες, ἀσπίδας τε σμικράς, αἰχμὰς δὲ οὐ μεγάλας, πρὸς δὲ ἀκόντια καὶ ἐγχειρίδια, περὶ δὲ τούς πόδας πέδιλα ἐπιχώρια ἐς μέσην κνήμην ἀνατείνοντα. Λίγυες δὲ καὶ Ματιηνοὶ καὶ Μαριανδυνοί τε καὶ 5 Σύριοι την αὐτην ἔχοντες Παφλαγόσι ἐστρατεύοντο · οί δὲ Σύριοι οὖτοι ὑπὸ Περσέων Καππαδόκαι καλέονται. Παφλαγόνων μέν νυν καὶ Ματιηνῶν Δῶτος ὁ Μεγασίδρου ήρχε, Μαριανδυνών δὲ καὶ Λιγύων καὶ Συρίων

73 Γοβρύης ὁ Δαρείου τε καὶ Αρτυστώνης. Φρύγες δὲ άγχοτάτω της Παφλαγονικής σκευήν είχον, όλίγον παραλλάσσοντες. οί δὲ Φρύγες, ώς Μακεδόνες λέγουσι, έκαλέοντο Βρίγες χρόνον όσον Ευρωπήιοι έόντες σύνοικοι 5 ήσαν Μακεδόσι, μεταβάντες δὲ ἐς τὴν ᾿Ασίην ἄμα τῆ γώρη καὶ τὸ οὔνομα μετέβαλον ἐς Φρύγας. ᾿Αρμένιοι δὲ κατά περ Φρύγες ἐσεσάγατο, ἐόντες Φρυγῶν ἄποικοι. τούτων συναμφοτέρων ήργε 'Αρτόγμης Δαρείου έγων 74 θυγατέρα. Λυδοί δὲ ἀγχοτάτω τῶν Ἑλληνικῶν εἶχον όπλα. οί δὲ Λυδοὶ Μηίονες ἐκαλεῦντο πάλαι, ἐπὶ δὲ Λυδοῦ τοῦ "Ατυος ἔσχον τὴν ἐπωνυμίην, μεταβαλόντες τὸ οὔνομα. Μυσοὶ δὲ ἐπὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι εἶχον 5 κράνεα ἐπιχώρια, ἀσπίδας δὲ σμικράς, ἀκοντίοισι δὲ έχρέοντο ἐπικαύτοισι. οὖτοι δὲ εἰσὶ Λυδῶν ἄποικοι, άπ' 'Ολύμπου δὲ ὄρεος καλέονται 'Ολυμπιηνοί. Λυδών δὲ καὶ Μυσῶν ἦρχε ᾿Αρταφέρνης ὁ ᾿Αρταφέρνεος δς ἐς 75 Μαραθώνα ἐσέβαλε ἄμα Δάτι. Θρήικες δὲ ἐπὶ μὲν τησι κεφαλησι άλωπεκέας έχοντες έστρατεύοντο, περί δὲ τὸ σῶμα κιθῶνας, ἐπὶ δὲ ζειρὰς περιβεβλημένοι ποικίλας, περί δὲ τοὺς πόδας τε καὶ τὰς κυήμας πέδιλα 5 νεβρών, πρὸς δὲ ἀκόντιά τε καὶ πέλτας καὶ ἐγχειρίδια σμικρά. οὖτοι δὲ διαβάντες μὲν ἐς τὴν ᾿Ασίην ἐκλήθησαν Βιθυνοί, τὸ δὲ πρότερον ἐκαλέοντο, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, Στρυμόνιοι, οἰκέοντες ἐπὶ Στρυμόνι · ἐξαναστῆναι δέ φασι έξ ήθέων ύπὸ Τευκρών τε καὶ Μυσών. 10 Θρηίκων δὲ τῶν ἐν τῆ ᾿Ασίη ἦρχε Βασσάκης ὁ ᾿Αρτα-76 βάνου. . . . ἀσπίδας δὲ ἀμοβοίνας εἶχον σμικράς, καὶ προβόλους δύο λυκιοεργέας έκαστος είχε, ἐπὶ δὲ τῆσι κεφαλήσι κράνεα χάλκεα · προς δε τοίσι κράνεσι ωτά τε καὶ κέρεα προσήν βοὸς χάλκεα, ἐπήσαν δὲ καὶ λόφοι.

5 τὰς δὲ κνήμας ῥάκεσι φοινικέοισι κατειλίχατο. ἐν τού-Υπ w. hunting τοισι τοισι ἀνδράσι "Αρεός ἐστι χρηστήριον. Καβηλέες 77
δὲ οἱ Μηίονες, Λασόνιοι δὲ καλεύμενοι, τὴν αὐτὴν Κίλιξι
εἶχον σκευήν, τὴν ἐγώ, ἐπεὰν κατὰ τὴν Κιλίκων τάξιν
διεξιὼν γένωμαι, τότε σημανέω. Μιλύαι δὲ αἰχμάς τε
βραχέας εἶχον καὶ εἵματα ἐνεπεπορπέατο εἶχον δὲ
αὐτῶν τόξα μετεξέτεροι Λύκια, περὶ δὲ τῆσι κεφαλῆσι
ἐκ διφθερέων πεποιημένας κυνέας. τούτων πάντων
ἦρχε Βάδρης ὁ Ὑστάνεος.

Tribes of Colchis and the Persian Gulf.

Μόσχοι δὲ περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι κυνέας ξυλίνας 78 είχου, ἀσπίδας δὲ καὶ αἰχμὰς σμικράς · λόγχαι δὲ ἐπῆσαν Δονίδ μεγάλαι. Τιβαρηνοί δὲ καὶ Μάκρωνες καὶ Μοσσύνοικοι κατά περ Μόσχοι ἐσκευασμένοι ἐστρατεύοντο. τούτους δὲ συνέτασσον ἄρχοντες οίδε · Μόσχους μὲν καὶ Τιβα- 5 ρηνούς 'Αριόμαρδος ὁ Δαρείου τε παίς καὶ Πάρμυος τῆς Σμέρδιος τοῦ Κύρου, Μάκρωνας δὲ καὶ Μοσσυνοίκους 'Αρταΰκτης ὁ Χεράσμιος, δς Σηστὸν τὴν ἐν Ἑλλησπόντω έπετρόπευε. Μάρες δὲ ἐπὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι κράνεα 79 έπιχώρια πλεκτά εἶχον, ἀσπίδας δὲ δερματίνας σμικράς καὶ ἀκόντια. Κόλχοι δὲ περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι κράνεα ξύλινα, ἀσπίδας δὲ ώμοβοίνας σμικρὰς αἰχμάς τε βραχέας, πρὸς δὲ μαχαίρας εἶχον. Μαρῶν δὲ καὶ Κόλχων 5 ήρχε Φαρανδάτης ὁ Τεάσπιος. 'Αλαρόδιοι δὲ καὶ Σάσπειρες κατά περ Κόλχοι ωπλισμένοι ἐστρατεύοντο. τούτων δὲ Μασίστιος ὁ Σιρομίτρεω ἢρχε. τὰ δὲ νησιω-80 τικὰ ἔθνεα τὰ ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης ἐπόμενα, νήσων δὲ ἐν τῆσι τοὺς ἀνασπάστους καλεομένους κατοικίζει βασιλεύς, ἀγχοτάτω τῶν Μηδικῶν εἶχον ἐσθῆτά τε καὶ ὅπλα. τούτων δὲ τῶν νησιωτέων ἦρχε Μαρδόν- 5 της ο Βαγαίου, δς έν Μυκάλη στρατηγέων δευτέρω έτεϊ τούτων έτελεύτησε έν τῆ μάχη.

The Supreme Commanders; the Immortals.

- 81 Ταῦτα ἢν τὰ κατ' ἤπειρον στρατευόμενά τε ἔθνεα καὶ τεταγμένα ἐς τὸν πεζόν. τούτου ὧν τοῦ στρατοῦ ἢρχον μὲν οὖτοι οἱ εἰρέαται, καὶ οἱ διατάξαντες καὶ ἐξαριθμήσαντες οὖτοι ἢσαν καὶ χιλιάρχας τε καὶ μυ-5 ριάρχας ἀποδέξαντες, ἐκατοντάρχας δὲ καὶ δεκάρχας οἱ μυριάρχαι. τελέων δὲ καὶ ἐθνέων ἢσαν ἄλλοι σημάν-
- 82 τορες. ἦσαν μὲν δὴ οὖτοι οἵ περ εἰρέαται ἄρχοντες, ἐστρατήγεον δὲ τούτων τε καὶ τοῦ σύμπαντος στρατοῦ τοῦ πεζοῦ Μαρδόνιος τε ὁ Γοβρύεω καὶ Τριτανταίχμης ὁ ᾿Αρταβάνου τοῦ γνώμην θεμένου μὴ στρατεύεσθαι 5 ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ Σμερδομένης ὁ ᾿Οτάνεω, Δαρείου ἀμφότεροι οὖτοι ἀδελφεῶν παῖδες, Ξέρξη δὲ ἐγίνοντο ἀνεψιοί, καὶ Μασίστης ὁ Δαρείου τε καὶ ᾿Ατόσσης παῖς καὶ Γέργις ὁ ᾿Αριάζου καὶ Μεγάβυζος ὁ Ζωπύρου.
- **** παις και Γεργίς ο Αριαζού και Μεγαρύζος ο Ζωπυρού.
  ***83 οὖτοι ἢσαν στρατηγοὶ τοῦ σύμπαντος πεζοῦ χωρὶς τῶν μυρίων · τῶν δὲ μυρίων τούτων Περσέων τῶν ἀπολελεγμένων ἐστρατήγεε μὲν 'Υδάρνης ὁ 'Υδάρνεος, ἐκαλέοντο δὲ ἀθάνατοι οἱ Πέρσαι οὖτοι ἐπὶ τοῦδε · εἴ τις ὁ αὐτῶν ἐξέλιπε τὸν ἀριθμὸν ἢ θανάτῳ βιηθεὶς ἢ νούσῳ, ἄλλος ἀνὴρ ἀραίρητο, καὶ ἐγίνοντο οὐδαμὰ οὔτε πλεῦνες μυρίων οὔτε ἐλάσσονες. κόσμον δὲ πλεῖστον παρείχοντο διὰ πάντων Πέρσαι, καὶ αὐτοὶ ἄριστοι ἢσαν. σκευὴν μὲν τοιαύτην εἶχον ἥ περ εἴρηται, χωρὶς δὲ χρυσόν τε 10 πολλὸν καὶ ἄφθονον ἔχοντες ἐνέπρεπον, ἀρμαμάξας τε ἄμα ἤγοντο, ἐν δὲ παλλακὰς καὶ θεραπηίην πολλήν τε καὶ εὖ ἐσκευασμένην · σῖτα δέ σφι, χωρὶς τῶν ἄλλων

στρατιωτέων, κάμηλοί τε καὶ ὑποζύγια ἦγον.

The Cavalry, and their Commanders; Pharnuches' Mishap.

Ίππεύει δὲ ταῦτα τὰ ἔθνεα · πλὴν οὐ πάντα παρεί- 84 χετο ἵππον, ἀλλὰ τοσάδε μοῦνα, Πέρσαι μὲν τὴν αὐτὴν έσκευασμένοι καὶ ὁ πεζὸς αὐτῶν · πλὴν ἐπὶ τῆσι κεφαλήσι είχον ένιοι αὐτῶν καὶ χάλκεα καὶ σιδήρεα έξεληλαμένα ποιήματα. είσὶ δέ τινες νομάδες ἄνθρωποι Σα-85 γάρτιοι καλεόμενοι, έθνος μεν Περσικον καὶ φωνή, σκευήν δε μεταξύ έγουσι πεποιημένην της τε Περσικής καὶ τῆς Πακτυϊκῆς · οὶ παρείγοντο μὲν ίππον ὀκτακισχιλίην, ὅπλα δὲ οὐ νομίζουσι ἔχειν οὔτε χάλκεα 5 ούτε σιδήρεα έξω έγχειριδίων, χρέονται δὲ σειρῆσι πεπλεγμένησι έξ ίμάντων. ταύτησι πίσυνοι έρχονται ές πόλεμον · ή δὲ μάχη τούτων τῶν ἀνδρῶν ήδε · ἐπεὰν συμμίσγωσι τοίσι πολεμίοισι, βάλλουσι τὰς σειρὰς ἐπ' άκρω βρόχους έχούσας · ότευ δ' αν τύχη, ήν τε ίππου 10 ήν τε ανθρώπου, επ' εωυτον έλκει οί δε εν ερκεσι έμπαλασσόμενοι διαφθείρονται. τούτων μέν αύτη ή 86 μάγη, καὶ ἐπετετάγατο ἐς τοὺς Πέρσας. Μῆδοι δὲ τήν περ έν τῶ πεζῶ εἶχον σκευήν, καὶ Κίσσιοι ὡσαύτως. 'Ινδοί δὲ σκευή μὲν ἐσεσάχατο τή αὐτή καὶ ἐν τῷ πεζῷ, ήλαυνου δὲ κέλητας καὶ ἄρματα · ὑπὸ δὲ τοῖσι ἄρμασι 5 ύπησαν ίπποι καὶ ὄνοι ἄγριοι. Βάκτριοι δὲ ἐσκευάδατο ώσαύτως καὶ ἐν τῷ πεζῷ, καὶ Κάσπιοι ὁμοίως. Λίβυες δὲ καὶ αὐτοὶ κατά περ ἐν τῷ πεζῷ · ἤλαυνον δὲ καὶ οὖτοι πάντες ἄρματα. ὡς δ' αὔτως Κάσπιοι καὶ Παρικάνιοι ἐσεσάχατο ὁμοίως καὶ ἐν τῷ πεζῷ. ᾿Αράβιοι δὲ 10 σκευήν μεν είχον την αὐτην καὶ ἐν τῷ πεζῷ, ἤλαυνον δὲ πάντες καμήλους ταχυτήτα οὐ λειπομένας ίππων.

Ταῦτα τὰ ἔθνεα μοῦνα ἱππεύει. ἀριθμὸς δὲ τῆς **87** ἵππου ἐγένετο ὀκτὼ μυριάδες, πάρεξ τῶν καμήλων καὶ

των άρμάτων, οί μέν νυν άλλοι ίππέες έτετάχατο κατά τέλεα, 'Αράβιοι δὲ ἔσχατοι ἐπετετάχατο · ἄτε γὰρ τῶν 5 ίππων ούτι ἀνεγομένων τὰς καμήλους, ὕστεροι ἐτετά-88 χατο, ίνα μή φοβέοιτο τὸ ίππικόν. ἵππαρχοι δὲ ήσαν Αρμαμίθρης τε καὶ Τίθαιος Δάτιος παΐδες. ὁ δὲ τρίτος σφι συνίππαρχος Φαρνούχης κατελέλειπτο έν Σάρδισι νοσέων. ώς γὰρ ώρμέοντο ἐκ Σαρδίων, ἐπὶ συμ-5 φορήν περιέπεσε ανεθέλητον · έλαύνοντι γάρ οι ύπὸ τούς πόδας τοῦ ἵππου ὑπέδραμε κύων, καὶ ὁ ἵππος οὐ προϊδών έφοβήθη τε καὶ στὰς ὀρθὸς ἀπεσείσατο τὸν Φαρνούγεα, πεσών δὲ αἷμά τε ήμεε καὶ ἐς Φθίσιν περιήλθε ή νούσος. τὸν δὲ ἵππον αὐτίκα κατ' ἀρχὰς 10 εποίησαν ώς εκέλευε · άπαγαγόντες οι οικέται ες τον γώρον έν τώ περ κατέβαλε τὸν δεσπότην, ἐν τοῖσι γούνασι ἀπέταμον τὰ σκέλεα. Φαρνούχης μὲν οὕτω παρελύθη της ήγεμονίης.

The Fleet; Phoenicians, Egyptians, Cypriotes, Cilicians, Lycians, Dorians, Ionians, Aeolians.

89 Τῶν δὲ τριηρέων ἀριθμὸς μὲν ἐγένετο ἑπτὰ καὶ διηκόσιαι καὶ χίλιαι, παρείχοντο δὲ αὐτὰς οἴδε, Φοίνικες μὲν σὺν Σύροισι τοῖσι ἐν τῆ Παλαιστίνη τριηκοσίας, ὧδε ἐσκευασμένοι · περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι κυνέας εἶχον 5 ἀγχοτάτω πεποιημένας τρόπον τὸν Ἑλληνικόν, ἐνδεδυκότες δὲ θώρηκας λινέους, ἀσπίδας δὲ ἴτυς οὐκ ἐχούσας εἶχον καὶ ἀκόντια. οὖτοι δὲ οἱ Φοίνικες τὸ παλαιὸν οἴκεον, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, ἐπὶ τῆ Ἐρυθρῆ θαλάσση, ἐνθεῦτεν δὲ ὑπερβάντες τῆς Συρίης οἰκέουσι τὸ παρὰ 10 θάλασσαν · τῆς δὲ Συρίης τοῦτο τὸ χωρίον καὶ τὸ μέχρι Αἰγύπτου πᾶν Παλαιστίνη καλέεται. Αἰγύπτιοι δὲ νέας παρείχοντο διηκοσίας. οὖτοι δὲ εἶχον περὶ μὲν

τήσι κεφαλήσι κράνεα χηλευτά, ἀσπίδας δὲ κοίλας, τὰς ϊτυς μεγάλας έχούσας, καὶ δούρατά τε ναύμαχα καὶ τύχους μεγάλους. τὸ δὲ πληθος αὐτῶν θωρηκοφόροι 15 ησαν, μαχαίρας δὲ μεγάλας εἶχον. οὖτοι μὲν οὕτω 90 έστάλατο, Κύπριοι δὲ παρείγοντο νέας πεντήκοντα καὶ έκατόν, ἐσκευασμένοι ὧδε· τὰς μὲν κεφαλὰς είλίγατο μίτρησι οί βασιλέες αὐτῶν, οί δὲ ἄλλοι εἶχον κιθῶνας, τὰ δὲ ἄλλα κατά περ "Ελληνες. τούτων δὲ τοσάδε 5 ἔθνεά είσι, οἱ μὲν ἀπὸ Σαλαμῖνος καὶ ᾿Αθηνέων, οἱ δὲ ἀπ' 'Αρκαδίης, οἱ δὲ ἀπὸ Κύθνου, οἱ δὲ ἀπὸ Φοινίκης, οἱ δὲ ἀπὸ Αἰθιοπίης, ὡς αὐτοὶ Κύπριοι λέγουσι. Κίλικες 91 δὲ έκατὸν παρείχοντο νέας. οὖτοι δ' αὖ περὶ μὲν τῆσι κεφαλήσι κράνεα ἐπιχώρια, λαισήιά τε εἶχον ἀντ' άσπίδων, ώμοβοέης πεποιημένα, καὶ κιθώνας εἰρινέους ένδεδυκότες · δύο δὲ ἀκόντια ἕκαστος καὶ ξίφος εἶχον, 5 άγχοτάτω τησι Αίγυπτίησι μαχαίρησι πεποιημένα. ούτοι μεν τὸ παλαιὸν Υπαγαιοὶ ἐκαλέοντο, ἐπὶ δὲ Κίλικος τοῦ ᾿Αγήνορος ἀνδρὸς Φοίνικος ἔσχον τὴν ἐπωνυμίην. Πάμφυλοι δὲ τριήκοντα παρείχοντο νέας Ἑλληνικοῖσι όπλοισι έσκευασμένοι · οί δὲ Πάμφυλοι οὖτοι εἰσὶ τῶν 10 έκ Τροίης ἀποσκεδασθέντων ἄμα 'Αμφιλόγω καὶ Κάλγαντι. Λύκιοι δὲ παρείγοντο νέας πεντήκοντα θωρηκο- 92 φόροι τε έόντες καὶ κνημιδοφόροι, είχον δὲ τόξα κρανέινα στιεί καὶ ὀιστούς καλαμίνους ἀπτέρους καὶ ἀκόντια, ἐπὶ δὲ αίγος δέρμα περί τους ώμους αίωρεύμενον, περί δὲ τῆσι κεφαλήσι πίλους πτεροίσι περιεστεφανωμένους · έγχει- 5 ρίδια δὲ καὶ δρέπανα εἶχον. Λύκιοι δὲ Τερμίλαι ἐκαλέοντο ἐκ Κρήτης γεγονότες, ἐπὶ δὲ Λύκου τοῦ Πανδίονος άνδρὸς 'Αθηναίου ἔσχον τὴν ἐπωνυμίην. Δωριέες δὲ οί 93 έκ της 'Ασίης τριήκοντα παρείχοντο νέας, έχοντές τε Έλληνικὰ ὅπλα καὶ γεγονότες ἀπὸ Πελοποννήσου.

Κάρες δὲ έβδομήκοντα παρείχοντο νέας, τὰ μὲν ἄλλα

LE leges

5 κατά περ "Ελληνες ἐσταλμένοι, εἶχον δὲ καὶ δρέπανα καὶ ἐγχειρίδια. οὖτοι δὲ οἵτινες πρότερον ἐκαλέοντο, ἐν 94 τοῖσι πρώτοισι τῶν λόγων εἴρηται. "Ιωνες δὲ ἑκατὸν νέας παρείχοντο ἐσκευασμένοι ὡς "Ελληνες. "Ιωνες δὲ ὅσον μὲν χρόνον ἐν Πελοποννήσω οἴκεον τὴν νῦν καλεομένην 'Αχαιίην, καὶ πρὶν ἡ Δαναόν τε καὶ Ξοῦθον ἀπιδκέσθαι ἐς Πελοπόννησον, ὡς "Ελληνες λέγουσι, ἐκαλέοντο Πελασγοὶ Αἰγιαλέες, ἐπὶ δὲ "Ιωνος τοῦ Ξούθου "Ιωνες.

95 νησιῶται δὲ ἐπτακαίδεκα παρείχοντο νέας, ὡπλισμένοι ὡς "Ελληνες, καὶ τοῦτο Πελασγικὸν ἔθνος, ὕστερον δὲ Ἰωνικὸν ἐκλήθη κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ οἱ δυωδεκαπόλιες "Ιωνες οἱ ἀπ' ᾿Αθηνέων. Αἰολέες δὲ ἑξήκοντα 5 νέας παρείχοντο, ἐσκευασμένοι τε ὡς "Ελληνες καὶ τὸ πάλαι καλεόμενοι Πελασγοί, ὡς Ἑλλήνων λόγος. Ἑλλησπόντιοι δὲ πλὴν ᾿Αβυδηνῶν (᾿Αβυδηνοῦσι γὰρ προσετέτακτο ἐκ βασιλέος κατὰ χώρην μένουσι φύλακας εἶναι τῶν γεφυρέων) οἱ δὲ λοιποὶ οἱ ἐκ τοῦ Πόντου 10 στρατευόμενοι παρείχοντο μὲν ἐκατὸν νέας, ἐσκευασμένοι δὲ ἢσαν ὡς "Ελληνες. οὖτοι δὲ Ἰώνων καὶ Δωριέων ἄποικοι.

Commanders and Noted Men in the Fleet.

96 Ἐπεβάτευον δὲ ἐπὶ πασέων τῶν νεῶν Πέρσαι καὶ Μῆδοι καὶ Σάκαι. τούτων δὲ ἄριστα πλεούσας παρείχοντο νέας Φοίνικες καὶ Φοινίκων Σιδώνιοι. τούτοισι πᾶσι καὶ τοῖσι ἐς τὸν πεζὸν τεταγμένοισι αὐτῶν ἐπῆ5 σαν ἑκάστοισι ἐπιχώριοι ἡγεμόνες, τῶν ἐγώ, οὐ γὰρ ἀναγκαίŋ ἐξέργομαι ἐς ἱστορίης λόγον, οὐ παραμέμνημαι· οὔτε γὰρ ἔθνεος ἑκάστου ἐπάξιοι ἦσαν οἱ ἡγεμόνες, ἔν τε ἔθνεϊ ἑκάστῳ ὅσαι περ πόλιες τοσοῦτοι καὶ

ήγεμόνες ήσαν. είποντο δε ώς οὐ στρατηγοὶ ἀλλ' ώσπερ οί ἄλλοι στρατευόμενοι δοῦλοι, ἐπεὶ στρατηγοί γε οί τὸ 10 παν έχοντες κράτος καὶ άρχοντες των έθνέων έκάστων, όσοι αὐτῶν ἦσαν Πέρσαι, εἰρέαταί μοι. τοῦ δὲ ναυ-97 τικοῦ ἐστρατήγεον οίδε, ᾿Αριαβίγνης τε ὁ Δαρείου καὶ Πρηξάσπης ὁ ᾿Ασπαθίνεω καὶ Μεγάβαζος ὁ Μεγαβάτεω καὶ 'Αγαιμένης ὁ Δαρείου, της μὲν 'Ιάδος τε καὶ Καρικής στρατιής 'Αριαβίγνης ὁ Δαρείου τε παίς καὶ 5 της Γοβρύεω θυγατρός · Αἰγυπτίων δὲ ἐστρατήγεε 'Αγαιμένης Εέρξεω έων ἀπ' ἀμφοτέρων ἀδελφεός, τῆς 1.6 κας τ δὲ ἄλλης στρατιής ἐστρατήγεον οἱ δύο. τριηκόντεροι δὲ καὶ πεντηκόντεροι καὶ κέρκουροι καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα έση μο μακρά συνελθόντα ές τον άριθμον έφάνη τρισχίλια. 10 τον των δὲ ἐπιπλεόντων μετά γε τοὺς στρατηγοὺς οίδε ἦσαν 98 ονομαστότατοι, Σιδώνιος Τετράμνηστος 'Ανύσου, καὶ Τύριος Ματτήν Σιρώμου, καὶ 'Αράδιος Μέρβαλος 'Αγβάλου, καὶ Κίλιξ Συέννεσις 'Ωρομέδοντος, καὶ Λύκιος Κυβερνίσκος Σίκα, καὶ Κύπριοι Γόργος τε ὁ Χέρσιος 5 καὶ Τιμῶναξ ὁ Τιμαγόρεω, καὶ Καρῶν Ἱστιαῖός τε ὁ Τύμνεω καὶ Πίγρης ὁ Ὑσσελδώμου καὶ Δαμασίθυμος ὁ Κανδαύλεω.

Artemisia; Xerxes Inspects the Host.

Τῶν μέν νυν ἄλλων οὐ παραμέμνημαι ταξιαρχέων ὡς 99 οὐκ ἀναγκαζόμενος, ᾿Αρτεμισίης δέ, τῆς μάλιστα θῶυμα ποιεῦμαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατευσαμένης γυναικός, ἤτις ἀποθανόντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτή τε ἔχουσα τὴν τυραννίδα καὶ παιδὸς ὑπάρχοντος νεηνίεω ὑπὸ λήματός τε 5 καὶ ἀνδρηίης ἐστρατεύετο, οὐδεμιῆς ἐούσης ἀναγκαίης. οὔνομα μὲν δὴ ἦν αὐτῆ ᾿Αρτεμισίη, θυγάτηρ δὲ ἦν Λυγδάμιος, γένος δὲ ἐξ ʿΑλικαρνησσοῦ τὰ πρὸς πατρός,

τὰ μητρόθεν δὲ Κρῆσσα. ἡγεμόνευε δὲ Αλικαρνησσέων 10 τε καὶ Κώων καὶ Νισυρίων τε καὶ Καλυδνίων, πέντε νέας παρεχομένη. καὶ συναπάσης τῆς στρατιῆς, μετά γε τὰς Σιδωνίων, νέας εὐδοξοτάτας παρείχετο, πάντων τε τῶν συμμάχων γνώμας ἀρίστας βασιλέι ἀπεδέξατο. τῶν δὲ κατέλεξα πολίων ἡγεμονεύειν αὐτήν, τὸ ἔθνος 15 ἀποφαίνω πᾶν ἐὸν Δωρικόν, 'Αλικαρνησσέας μὲν Τροιζηνίους, τοὺς δὲ ἄλλους 'Επιδαυρίους. ἐς μὲν τοσόνδε ὁ ναυτικὸς στρατὸς εἴρηται.

100 Ξέρξης δέ, ἐπεὶ ἠριθμήθη τε καὶ διετάχθη ὁ στρατός, ἐπεθύμησε αὐτός σφεας διεξελάσας θεήσασθαι. μετὰ δὲ ἐποίεε ταῦτα, καὶ διεξελαύνων ἐπὶ ἄρματος παρὰ ἔθνος ἐν ἔκαστον ἐπυνθάνετο, καὶ ἀπέγραφον οἱ γραμ-5 ματισταί, ἔως ἐξ ἐσχάτων ἐς ἔσχατα ἀπίκετο καὶ τῆς ἵππου καὶ τοῦ πεζοῦ. ὡς δὲ ταῦτά οἱ ἐπεποίητο, τῶν νεῶν κατελκυσθεισέων ἐς θάλασσαν, ἐνθαῦτα ὁ Ξέρξης μετεκβὰς ἐκ τοῦ ἄρματος ἐς νέα Σιδωνίην ἵζετο ὑπὸ σκηνῆ χρυσέη καὶ παρέπλεε παρὰ τὰς πρώρας τῶν 10 νεῶν, ἐπειρωτέων τε ἑκάστας ὁμοίως καὶ τὸν πεζὸν καὶ ἱ ἀπογραφόμενος. τὰς δὲ νέας οἱ ναύαρχοι ἀναγαγόντες ὅσον τε τέσσερα πλέθρα ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνεκώχευον, τὰς πρώρας ἐς γῆν τρέψαντες πάντες (μετωπηδόν, καὶ ἐξοπλίσαντες τοὺς ἐπιβάτας ὡς ἐς πόλεμον. ὁ δ' ἐντὸς 15 τῶν πρωρέων πλέων ἐθηεῖτο καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ.

Xerxes Confers with Demaratus.

101 ΄ Ως δὲ καὶ ταύτας διεξέπλωσε καὶ ἐξέβη ἐκ τῆς νεός, μετεπέμψατο Δημάρητον τὸν 'Αρίστωνος συστρατευόμενον αὐτῷ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καλέσας δ' αὐτὸν εἴρετο τάδε· ''Δημάρητε, νῦν μοι σὲ ἡδύ τι ἐστὶ εἴρεσθαι τὰ 5 θέλω. σὰ εἶς "Ελλην τε, καὶ ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι σεῦ

τε καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τῶν ἐμοὶ ἐς λόγους ἀπικνεομένων, πόλιος οὔτ' ἐλαχίστης οὔτ' ἀσθενεστάτης. νῦν ων μοι τόδε φράσον, εὶ "Ελληνες ὑπομενέουσι χείρας έμοι άνταειρόμενοι. οὐ γάρ, ώς έγω δοκέω, οὐδ' εἰ πάντες "Ελληνες καὶ οἱ λοιποὶ οἱ πρὸς ἐσπέρης οἰκέοντες ἄν-10 θρωποι συλλεγθείησαν, οὐκ ἀξιόμαγοί εἰσι ἐμὲ ἐπιόντα ύπομείναι, μη έόντες άρθμιοι. θέλω μέντοι καὶ τὸ ἀπὸ σεῦ, ὁκοῖόν τι λέγεις περὶ αὐτῶν, πυθέσθαι." ὁ μὲν ταῦτα εἰρώτα, ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη, "βασιλεῦ, κότερα άληθείη χρήσωμαι πρὸς σὲ ἡ ήδονή;" ὁ δέ μιν άληθείη 15 χρήσασθαι ἐκέλευε, φὰς οὐδέν οἱ ἀηδέστερον ἔσεσθαι ως ς η πρότερον ην. ώς δὲ ταῦτα ήκουσε Δημάρητος, ἔλεγε 102 τάδε · "βασιλεῦ, ἐπειδὴ ἀληθείη διαχρήσασθαι πάντως κελεύεις ταῦτα λέγοντα τὰ μὴ ψευδόμενός τις ὕστερον ύπο σεῦ άλώσεται, τῆ Ἑλλάδι πενίη μὲν αἰεί κοτε σύντροφός έστι, άρετη δε έπακτός έστι, άπό τε σοφίης 5 κατεργασμένη καὶ νόμου ἰσχυροῦ · τῆ διαχρεομένη ἡ Έλλας τήν τε πενίην απαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην. αίνέω μέν νυν πάντας Έλληνας τούς περί ἐκείνους τούς Δωρικούς χώρους οἰκημένους, ἔρχομαι δὲ λέξων οὐ περὶ πάντων τούσδε τοὺς λόγους άλλὰ περὶ Λακεδαιμονίων 10 μούνων, πρώτα μέν ότι οὐκ ἔστι ὅκως κοτὲ σοὺς δέξονται λόγους δουλοσύνην φέροντας τη Ελλάδι, αὖτις δὲ ώς άντιώσονταί τοι ές μάχην καὶ ἢν οἱ ἄλλοι Έλληνες πάντες τὰ σὰ φρονέωσι. ἀριθμοῦ δὲ πέρι, μὴ πύθη όσοι τινές ἐόντες ταῦτα ποιέειν οἷοί τε εἰσί · ἤν τε γὰρ 15 τύχωσι έξεστρατευμένοι χίλιοι, οὖτοι μαχήσονταί τοι, ήν τε έλάσσονες τούτων, ήν τε καὶ πλεῦνες." ταῦτα 103 ἀκούσας Ξέρξης γελάσας ἔφη, "Δημάρητε, οἷον ἐφθέγξαο έπος, άνδρας χιλίους στρατιή τοσήδε μαχήσεσθαι. άγε εἰπέ μοι · σὺ φὴς τούτων τῶν ἀνδρῶν βασιλεὺς αὐτὸς

5 γενέσθαι · σὺ ὧν ἐθελήσεις αὐτίκα μάλα πρὸς ἄνδρας δέκα μάγεσθαι; καίτοι εί τὸ πολιτικὸν ύμιν πῶν ἐστι τοιούτον οίον σύ διαιρέεις, σέ γε τον κείνων βασιλέα πρέπει πρὸς τὸ διπλήσιον ἀντιτάσσεσθαι κατὰ νόμους τοὺς ὑμετέρους. εὶ γὰρ κείνων ἕκαστος δέκα ἀνδρῶν 10 της στρατιής της έμης ἀντάξιος έστι, σὲ δέ γε δίζημαι είκοσι είναι ἀντάξιον. καὶ ούτω μὲν ὀρθοῖτ' ἀν ὁ λόγος ό παρὰ σέο λεγόμενος · εἰ δὲ τοιοῦτοί τε ἐόντες καὶ μεγάθεα τοσοῦτοι, ὅσοι σύ τε καὶ οὶ παρ' ἐμὲ φοιτέουσι Έλλήνων ες λόγους, αὐχέετε τοσοῦτον, ὅρα μὴ μάτην 15 κόμπος ὁ λόγος οὖτος εἰρημένος ἢ. ἐπεὶ φέρε ἴδω παντὶ τῶ οἰκότι· κῶς ἂν δυναίατο χίλιοι ἢ καὶ μύριοι ἢ καὶ πεντακισμύριοι, εόντες γε ελεύθεροι πάντες όμοίως καὶ μη ύπ' ένὸς ἀρχόμενοι, στρατώ τοσώδε ἀντιστηναι; έπεί τοι πλεύνες περί ένα έκαστον γινόμεθα ή χίλιοι, 20 εόντων εκείνων πέντε χιλιάδων. ύπὸ μεν γὰρ ενὸς άρχόμενοι κατά τρόπον τὸν ἡμέτερον γενοίατ' ἄν, δειμαίνοντες τοῦτον, καὶ παρὰ τὴν έωυτῶν φύσιν ἀμείνονες, καὶ ἴοιεν ἀναγκαζόμενοι μάστιγι ἐς πλεῦνας ἐλάσσονες έόντες δανειμένοι δε ές το ελεύθερον ουκ αν ποιέοιεν 25 τούτων οὐδέτερα. δοκέω δὲ ἔγωγε καὶ ἀνισωθέντας πλήθεϊ χαλεπώς αν Έλληνας Πέρσησι μούνοισι μάγεσθαι. ἀλλὰ παρ' ἡμῖν μὲν μούνοισι τοῦτό ἐστι τὸ σὺ λέγεις, ἔστι γε μὲν οὐ πολλὸν ἀλλὰ σπάνιον εἰσὶ γὰρ Περσέων τῶν ἐμῶν αἰχμοφόρων οἱ ἐθελήσουσι 30 Έλλήνων ἀνδράσι τρισὶ όμοῦ μάχεσθαι· τῶν σὰ ἐὼν 104 ἄπειρος πολλὰ φλυηρέεις." πρὸς ταῦτα Δημάρητος λέγει, " ὁ βασιλεῦ, ἀρχηθεν ηπιστάμην ὅτι ἀληθείη γρεόμενος οὐ φίλα τοι ἐρέω. σὺ δ' ἐπεὶ ἡνάγκασας λέγειν των λόγων τους άληθεστάτους, έλεγον τὰ κατή-5 κοντα Σπαρτιήτησι. καίτοι ώς έγω τυγχάνω τὰ νῦν

τάδε ἐστοργώς, ἐκείνους . . . , αὐτὸς μάλιστα ἐξεπίστεαι, οί με τιμήν τε καὶ γέρεα ἀπελόμενοι πατρώια ἄπολίν τε καὶ φυγάδα πεποιήκασι, πατήρ δὲ σὸς ὑποδεξάμενος βίον τέ μοι καὶ οἶκον ἔδωκε. οὔκων οἰκός ἐστι ἄνδρα τὸν σώφρονα εὐνοίην φαινομένην διωθέεσθαι, ἀλλὰ 10 στέργειν μάλιστα. έγω δε ούτε δέκα ανδράσι υπίσχομαι οδός τε είναι μάγεσθαι οὔτε δυοίσι, έκών τε είναι οὐδ' ἂν μουνομαχέοιμι. εἰ δὲ ἀναγκαίη εἴη ἢ μέγας τις ό ἐποτρύνων ἀγών, μαχοίμην ἂν πάντων ήδιστα ἐνὶ τούτων των ἀνδρων οὶ Ἑλλήνων ἕκαστός φησι τριων ἄξιος 15 είναι. ως δε καὶ Λακεδαιμόνιοι κατά μεν ένα μαγόμενοι οὐδαμῶν εἰσι κακίονες ἀνδρῶν, ἁλέες δὲ ἄριστοι ανδρών απάντων. ελεύθεροι γαρ εόντες οὐ πάντα ελεύθεροί είσι · ἔπεστι γάρ σφι δεσπότης νόμος, τὸν ὑποδειμαίνουσι πολλώ ἔτι μάλλον ἢ οί σοὶ σέ. ποιεῦσι γών 20 τὰ ἀν ἐκεῖνος ἀνώγη · ἀνώγει δὲ τὼυτὸ αἰεί, οὐκ ἐῶν Φεύγειν οὐδὲν πλήθος ἀνθρώπων ἐκ μάγης, ἀλλὰ μένοντας εν τη τάξι επικρατέειν η απόλλυσθαι. σοι δε εί φαίνομαι ταῦτα λέγων φλυηρέειν, τάλλα σιγάν θέλω τὸ λοιπόν · νῦν τε ἀναγκασθεὶς ἔλεξα. γένοιτο μέντοι 25 κατὰ νόον τοι, βασιλεῦ."

Mascames and Boges.

Ό μὲν δὴ ταῦτα ἀμείψατο, Ξέρξης δὲ ἐς γέλωτά τε 105 ἔτρεψε καὶ οὐκ ἐποιήσατο ὀργὴν οὐδεμίαν, ἀλλ' ἠπίως αὐτὸν ἀπεπέμψατο. τούτω δὲ ἐς λόγους ἐλθων Ξέρξης, καὶ ὕπαρχον ἐν τῷ Δορίσκω τούτω καταστήσας Μασκάμην τὸν Μεγαδόστεω, τὸν δὲ ὑπὸ Δαρείου σταθέντα 5 καταπαύσας, ἐξήλαυνε τὸν στρατὸν διὰ τῆς Θρηίκης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. κατέλιπε δὲ ἄνδρα τοιόνδε Μασκά-106 μην γενόμενον, τῷ μούνω Ξέρξης δῶρα πέμπεσκε ὡς

άριστεύοντι πάντων όσους αὐτὸς κατέστησε ἡ Δαρείος ύπάρχους, πέμπεσκε δὲ ἀνὰ πᾶν ἔτος · ὡς δὲ καὶ ᾿Αρτα-5 ξέρξης ὁ Ξέρξεω τοῖσι Μασκαμείοισι ἐκγόνοισι. κατέστασαν γὰρ ἔτι πρότερον ταύτης τῆς ἐλάσιος ὕπαρχοι έν τη Θρηίκη καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου πανταχή. οὖτοι ων πάντες οί τε έκ Θρηίκης καὶ τοῦ Ελλησπόντου, πλήν τοῦ ἐν Δορίσκω, ὑπὸ Ἑλλήνων ὕστερον ταύτης 10 της στρατηλασίης έξαιρέθησαν τον δέ έν Δορίσκω Μασκάμην οὐδαμοί κω ἐδυνάσθησαν ἐξελεῖν, πολλῶν πειρησαμένων. διὰ τοῦτο δέ οἱ τὰ δῶρα πέμπεται παρὰ 107 τοῦ βασιλεύοντος αἰεὶ ἐν Πέρσησι. τῶν δὲ ἐξαιρεθέντων ύπὸ Ἑλλήνων οὐδένα βασιλεύς Ξέρξης ἐνόμισε είναι άνδρα ἀγαθὸν εἰ μὴ Βόγην μοῦνον τὸν ἐξ Ἡιόνος. τοῦτον δὲ αἰνέων οὐκ ἐπαύετο, καὶ τοὺς περιεόντας αὐτοῦ 5 ἐν Πέρσησι παίδας ἐτίμα μάλιστα, ἐπεὶ καὶ ἄξιος αἴνου μεγάλου έγένετο Βόγης · δς έπειδη έπολιορκέετο ύπο 'Αθηναίων καὶ Κίμωνος τοῦ Μιλτιάδεω, παρεὸν αὐτῶ ύπόσπονδον έξελθείν καὶ νοστήσαι ές τὴν 'Ασίην, οὐκ ηθέλησε, μη δειλίη δόξειε περιείναι βασιλέι, άλλα διε-10 καρτέρεε ες τὸ ἔσχατον. ως δ' οὐδὲν ἔτι φορβῆς ενῆν έν τῷ τείχεϊ, συννήσας πυρὴν μεγάλην ἔσφαξε τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰς παλλακὰς καὶ τοὺς οἰκέτας καὶ ἔπειτα ἐσέβαλε ἐς τὸ πῦρ, μετὰ δὲ ταῦτα τὸν χρυσὸν άπαντα τὸν ἐκ τοῦ ἄστεος καὶ τὸν ἄργυρον ἔσπειρε ἀπὸ 15 τοῦ τείχεος ἐς τὸν Στρυμόνα, ποιήσας δὲ ταῦτα έωυτὸν έσέβαλε ές τὸ πῦρ. οὕτω μὲν οὕτος δικαίως αἰνέεται έτι καὶ ές τόδε ύπὸ Περσέων.

The Army Marches Westward through Thrace.

108 Ξέρξης δὲ ἐκ τοῦ Δορίσκου ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, τοὺς δὲ αἰεὶ γινομένους ἐμποδὼν συστρατεύεσθαι

ηνάγκαζε · έδεδούλωτο γάρ, ώς καὶ πρότερόν μοι δεδήλωται, ή μέχρι Θεσσαλίης πάσα καὶ ἢν ὑπὸ βασιλέα δασμοφόρος, Μεγαβάζου τε καταστρεψαμένου καὶ ύστε- 5 ρον Μαρδονίου. παραμείβετο δὲ πορευόμενος ἐκ Δορίσκου πρώτα μέν τὰ Σαμοθρηίκια τείχεα, τών ἐσχάτη πεπόλισται πρὸς έσπέρης πόλις τη οὔνομά ἐστι Μεσαμβρίη. ἔχεται δὲ ταύτης Θασίων πόλις Στρύμη, διὰ δέ σφεων τοῦ μέσου Λίσος ποταμὸς διαρρέει, δς 10 τότε οὐκ ἀντέσχε τὸ ὕδωρ παρέχων τῷ Ξέρξεω στρατῷ άλλ' ἐπέλιπε. ή δὲ χώρη αὕτη πάλαι μὲν ἐκαλέετο Γαλλαϊκή, νῦν δὲ Βριαντική · ἔστι μέντοι τῷ δικαιοτάτῷ τῶν λόγων καὶ αὕτη Κικόνων. διαβὰς δὲ τοῦ Λίσου 109 ποταμού τὸ ρέεθρον ἀπεξηρασμένον πόλιας Ελληνίδας τάσδε παραμείβετο, Μαρώνειαν, Δίκαιαν, "Αβδηρα. ταύτας τε δή παρεξήιε καὶ κατὰ ταύτας λίμνας ονομαστάς τάσδε, Μαρωνείης μεν μεταξύ και Στρύμης κειμένην 5 Ίσμαρίδα, κατὰ δὲ Δίκαιαν Βιστονίδα, ἐς τὴν ποταμοὶ δύο ἐσιεῖσι τὸ ὕδωρ, Τραθός τε καὶ Κόμψαντος. κατὰ δὲ "Αβδηρα λίμνην μὲν οὐδεμίαν ἐοῦσαν ὀνομαστήν παραμείψατο Ξέρξης, ποταμον δε Νέστον ρέοντα ές θάλασσαν. μετὰ δὲ ταύτας τὰς χώρας ἰὼν τὰς ἡπει-10 ρώτιδας πόλις παρήιε, των έν μιη λίμνη ἐοῦσα τυγχάνει ώσει τριήκοντα σταδίων μάλιστά κη την περίοδον, ίχθυώδης τε καὶ κάρτα άλμυρή · ταύτην τὰ ὑποζύγια μοῦνα ἀρδόμενα ἀνεξήρηνε. τῆ δὲ πόλι ταύτη οὔνομά έστι Πίστυρος. ταύτας μέν δή τὰς πόλιας τὰς παραθα- 110 λασσίας τε καὶ Ελληνίδας έξ εὐωνύμου χειρὸς ἀπέργων παρεξήιε. έθνεα δε Θρηίκων δι' ων της χώρης όδου έποιέετο τοσάδε, Παῖτοι, Κίκονες, Βίστονες, Σαπαῖοι, Δερσαῖοι, Ἡδωνοὶ, Σάτραι. τούτων οἱ μὲν παρὰ θάλασ- 5 σαν κατοικημένοι έν τησι νηυσί είποντο · οί δε αὐτῶν

τὴν μεσόγαιαν οἰκέοντες καταλεχθέντες τε ὑπ' ἐμεῦ, πλὴν Σατρέων, οἱ ἄλλοι πάντες πεζῆ ἀναγκαζόμενοι 111 εἴποντο. Σάτραι δὲ οὐδενός κω ἀνθρώπων ὑπήκοοι ἐγένοντο, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν, ἀλλὰ διατελεῦσι τὸ μέχρι ἐμεῦ αἰεὶ ἐόντες ἐλεύθεροι μοῦνοι Θρηίκων · οἰκέουσί τε γὰρ ὅρεα ὑψηλά, ἴδησί τε παντοίησι καὶ χιόνι συνηρε-5 φέα, καὶ εἰσὶ τὰ πολέμια ἄκροι. οὖτοι οἱ τοῦ Διονύσου τὸ μαντήιόν εἰσι ἐκτημένοι · τὸ δὲ μαντήιον τοῦτο ἔστι μὲν ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλοτάτων, Βησσοὶ δὲ τῶν Σατρέων εἰσὶ οἱ προφητεύοντες τοῦ ἱροῦ, πρόμαντις δὲ ἡ χρέουσα κατά περ ἐν Δελφοῖσι, καὶ οὐδὲν ποικιλώ-10 τερον.

Advance to the Strymon.

112 Παραμειψάμενος δὲ ὁ Ξέρξης τὴν εἰρημένην, δεύτερα τούτων παραμείβετο τείχεα τὰ Πιέρων, τῶν ἐνὶ Φάγρης ἐστὶ οὔνομα καὶ ἑτέρω Πέργαμος. ταύτη μὲν δὴ παρ' αὐτὰ τὰ τείχεα τὴν ὁδὸν ἐποιέετο, ἐκ δεξιῆς 5χειρὸς τὸ Πάγγαιον ὅρος ἀπέργων, ἐὸν μέγα τε καὶ ὑψηλόν, ἐν τῷ χρύσεά τε καὶ ἀργύρεα ἔνι μέταλλα, τὰ νέμονται Πίερές τε καὶ Ὀδόμαντοι καὶ μάλιστα Σάτραι.

113 ὑπεροικέοντας δὲ τὸ Πάγγαιον πρὸς βορέω ἀνέμου Παίονας Δόβηράς τε καὶ Παιόπλας παρεξιὼν ἤιε πρὸς ἑσπέρην, ἐς δ ἀπίκετο ἐπὶ ποταμόν τε Στρυμόνα καὶ πόλιν Ἡιόνα, τῆς ἔτι ζωὸς ἐὼν ἦρχε Βόγης τοῦ περ ὀλίγω 5 πρότερον τούτων λόγον ἐποιεύμην. ἡ δὲ γῆ αὕτη ἡ περὶ τὸ Πάγγαιον ὄρος καλέεται Φυλλίς, κατατείνουσα τὰ μὲν πρὸς ἑσπέρην ἐπὶ ποταμὸν ᾿Αγγίτην ἐκδιδόντα ἐς τὸν Στρυμόνα, τὰ δὲ πρὸς μεσαμβρίην τείνουσα ἐς αὐτὸν τὸν Στρυμόνα· ἐς τὸν οἱ Μάγοι ἐκαλλιερέοντο σφάζοντες 114 ἵππους λευκούς. Φαρμακεύσαντες δὲ ταῦτα ἐς τὸν ποτα-

μὸν καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τούτοισι ἐν Ἐννέα ὁδοῖσι τῆσι Ἡδωνῶν ἐπορεύοντο κατὰ τὰς γεφύρας, τὸν Στρυμόνα εὐρόντες ἐζευγμένον. Ἐννέα δὲ ὁδοὺς πυνθανόμενοι τὸν χῶρον τοῦτον καλέεσθαι, τοσούτους ἐν αὐτῷ παῖδάς 5 τε καὶ παρθένους ἀνδρῶν τῶν ἐπιχωρίων ζώοντας κατώρυσσον. Περσικὸν δὲ τὸ ζώοντας κατορύσσειν, ἐπεὶ καὶ Ἄμηστριν τὴν ឪέρξεω γυναῖκα πυνθάνομαι γηράσασαν δὶς ἐπτὰ Περσέων παῖδας ἐόντων ἐπιφανέων ἀνδρῶν ὑπὲρ ἑωυτῆς τῷ ὑπὸ γῆν λεγομένω εἶναι θεῷ ἀντιχαρί-10 ζεσθαι κατορύσσουσαν.

At Acanthus; Artachaees.

'Ως δὲ ἀπὸ τοῦ Στρυμόνος ἐπορεύετο ὁ στρατός, ἐν-115 θαῦτα πρὸς ήλίου δυσμέων ἐστὶ αἰγιαλὸς ἐν τῷ οἰκημένην "Αργιλον πόλιν Ελλάδα παρεξήιε · αύτη δὲ καὶ ή κατύπερθε ταύτης καλέεται Βισαλτίη. ἐνθεῦτεν δὲ κόλπον τὸν ἐπὶ Ποσιδηίου ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς ἔχων ἤιε 5 διὰ Συλέος πεδίου καλεομένου, Στάγειρον πόλιν Ἑλλάδα παραμειβόμενος, καὶ ἀπίκετο ἐς "Ακανθον, ἅμα ἀγόμενος τούτων έκαστον τῶν ἐθνέων καὶ τῶν περὶ τὸ Πάγγαιον όρος οἰκεόντων, όμοίως καὶ τῶν πρότερον κατέλεξα, τοὺς μεν παρά θάλασσαν έχων οἰκημένους εν νηυσὶ στρατευο- 10 μένους, τοὺς δ' ὑπὲρ θαλάσσης πεζή ἐπομένους. τὴν δὲ όδον ταύτην, τη βασιλεύς Εέρξης τον στρατον ήλασε, ούτε συγχέουσι Θρήικες ούτ' ἐπισπείρουσι, σέβονταί τε μεγάλως τὸ μέχρι ἐμεῦ. ὡς δὲ ἄρα ἐς τὴν "Ακανθον 116 άπίκετο, ξεινίην τε ὁ Ξέρξης τοῖσι 'Ακανθίοισι προείπε καὶ ἐδωρήσατό σφεας ἐσθῆτι Μηδικῆ ἐπαίνεέ τε, ὁρέων καὶ προθύμους ἐόντας ἐς τὸν πόλεμον καὶ τὸ ὄρυγμα άκούων. ἐν ᾿Ακάνθω δὲ ἐόντος Ξέρξεω συνήνεικε ὑπὸ 117 νούσου ἀποθανείν τὸν ἐπεστεῶτα τῆς διώρυχος 'Αρταχαίην, δόκιμον ἐόντα παρὰ Ξέρξη καὶ γένος 'Αχαιμενίδην, μεγάθει τε μέγιστον ἐόντα Περσέων (ἀπὸ γὰρ πέντε 5 πηχέων βασιληίων ἀπέλειπε τέσσερας δακτύλους) φωνέοντά τε μέγιστον ἀνθρώπων, ὥστε Ξέρξην συμφορὴν ποιησάμενον μεγάλην ἐξενεῖκαί τε αὐτὸν κάλλιστα καὶ θάψαι· ἐτυμβοχόεε δὲ πᾶσα ἡ στρατιή. τούτφ δὲ τῷ 'Αρταχαίη θύουσι 'Ακάνθιοι ἐκ θεοπροπίου ὡς ἥρωι, 10 ἐπονομάζοντες τὸ οὔνομα.

How the Army was Fed.

118 Βασιλεὺς μὲν δὴ Ξέρξης ἀπολομένου ᾿Αρταχαίεω ἐποιέετο συμφορήν. οἱ δὲ ὑποδεκόμενοι Ἑλλήνων τὴν στρατιὴν καὶ δειπνίζοντες Ξέρξην ἐς πᾶν κακοῦ ἀπίκατο, οὕτω ὥστε ἀνάστατοι ἐκ τῶν οἴκων ἐγίνοντο τῶκου Θασίοισι ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἢπείρῳ πολίων τῶν σφετερέων δεξαμένοισι τὴν Ξέρξεω στρατιὴν καὶ δειπνίσασι ᾿Αντίπατρος ὁ Ὀργέος ἀραιρημένος, τῶν ἀστῶν ἀνὴρ δόκιμος ὅμοια τῷ μάλιστα, ἀπέδεξε ἐς τὸ δεῦπνον

119 τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου τετελεσμένα. ὡς δὲ παραπλησίως καὶ ἐν τῆσι ἄλλησι πόλισι οἱ ἐπεστεῶτες ἀπεδείκνυσαν τὸν λόγον. τὸ γὰρ δεῖπνον τοιόνδε τι ἐγίνετο, οἱα ἐκ πολλοῦ χρόνου προειρημένον καὶ περὶ 5 πολλοῦ ποιευμένων. τοῦτο μέν, ὡς ἐπύθοντο τάχιστα τῶν κηρύκων τῶν περιαγγελλόντων, δασάμενοι σῖτον ἐν τῆσι πόλισι οἱ ἀστοὶ ἄλευρά τε καὶ ἄλφιτα ἐποίευν πάντες ἐπὶ μῆνας συχνούς τοῦτο δὲ κτήνεα ἐσίτευον ἐξευρίσκοντες τιμῆς τὰ κάλλιστα, ἔτρεφόν τε ὅρνιθας 10 χερσαίους καὶ λιμναίους ἔν τε οἰκήμασι καὶ λάκκοισι, ἐς ὑποδοχὰς τοῦ στρατοῦ τοῦτο δὲ χρύσεά τε καὶ ἀργύρεα ποτήριά τε καὶ κρητῆρας ἐποιεῦντο καὶ τἄλλα ὅσα ἐπὶ τράπεζαν τιθέαται πάντα. ταῦτα μὲν αὐτῶ τε

βασιλέι καὶ τοῖσι ὁμοσίτοισι μετ' ἐκείνου ἐπεποίητο, τῆ δὲ ἄλλη στρατιῆ τὰ ἐς φορβὴν μοῦνα τασσόμενα. 15 όκως δὲ ἀπίκοιτο ἡ στρατιή, σκηνὴ μὲν ἔσκε πεπηγυῖα έτοίμη ές την αυτός σταθμον ποιεέσκετο Ξέρξης, ή δὲ άλλη στρατιή έσκε ύπαίθριος. ώς δε δείπνου γίνοιτο ώρη, οἱ μὲν δεκόμενοι ἔχεσκον πόνον, οἱ δὲ ὅκως πλησθέντες νύκτα αὐτοῦ ἀγάγοιεν, τῆ ὑστεραίη τήν τε σκηνὴν 20 άνασπάσαντες καὶ τὰ ἔπιπλα πάντα λαβόντες οὕτω άπελαύνεσκον, λείποντες οὐδὲν ἀλλὰ φερόμενοι. ἔνθα 120 δή Μεγακρέοντος ανδρός 'Αβδηρίτεω έπος εὖ εἰρημένον έγένετο, δς συνεβούλευσε 'Αβδηρίτησι πανδημεί, αὐτούς καὶ γυναῖκας, ἐλθόντας ἐς τὰ σφέτερα ἱρὰ ίζεσθαι ἰκέτας τῶν θεῶν παραιτεομένους καὶ τὸ λοιπόν σφι ἀπαμύνειν 5 των ἐπιόντων κακων τὰ ἡμίσεα, των τε παροιχομένων έχειν σφι μεγάλην χάριν, ὅτι βασιλεὺς Ξέρξης οὐ δὶς έκάστης ήμέρης ενόμισε σίτον αίρέεσθαι · παρέχειν γὰρ αν 'Αβδηρίτησι, εί καὶ ἄριστον προείρητο ὅμοια τώ δείπνω παρασκευάζειν, η μη υπομένειν Ξέρξην ἐπιόντα η 10 καταμείναντας κάκιστα πάντων ανθρώπων διατριβήναι.

The Fleet Sails to Therma.

Οί μὲν δὴ πιεζόμενοι ὅμως τὸ ἐπιτασσόμενον ἐπετέ- 121 λεον. Ξέρξης δὲ ἐκ τῆς ᾿Ακάνθου, ἐντειλάμενος τοῖσι στρατηγοῖσι τὸν ναυτικὸν στρατὸν ὑπομένειν ἐν Θέρμη, ἀπῆκε ἀπ᾽ ἑωυτοῦ πορεύεσθαι τὰς νέας, Θέρμη δὲ τῆ ἐν τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ οἰκημένη, ἀπ᾽ ἡς καὶ ὁ κόλπος οὖτος δ τὴν ἐπωνυμίην ἔχει· ταύτη γὰρ ἐπυνθάνετο συντομώτατον εἶναι. μέχρι μὲν γὰρ ᾿Ακάνθου ὧδε τεταγμένος ὁ στρατὸς ἐκ Δορίσκου τὴν ὁδὸν ἐποιέετο. τρεῖς μοίρας ὁ Ξέρξης δασάμενος πάντα τὸν πεζὸν στρατόν, μίαν αὐτέων ἔταξε παρὰ θάλασσαν ἰέναι ὁμοῦ τῷ ναυτικῷ 10

ταύτης μεν δη έστρατήγεον Μαρδόνιός τε καὶ Μασίστης, έτέρη δε τεταγμένη ήιε τοῦ στρατοῦ τριτημορὶς την μεσόγαιαν, της έστρατήγεον Τριτανταίχμης τε καὶ Γέργις. η δε τρίτη τῶν μοιρέων, μετ' ης ἐπορεύετο αὐτὸς Ξέρξης, 15 ηιε μεν τὸ μέσον αὐτῶν, στρατηγοὺς δε παρείχετο Σμερδομένεά τε καὶ Μεγάβυζον.

122 ΄Ο μέν νυν ναυτικὸς στρατὸς ὡς ἀπείθη ὑπὸ Ξέρξεω καὶ διεξέπλωσε τὴν διώρυχα τὴν ἐν τῷ ᾿Αθῷ γενομένην, διέχουσαν δὲ ἐς κόλπον ἐν τῷ ᾿Ασσα τε πόλις καὶ Πίλωρος καὶ Σίγγος καὶ Σάρτη οἴκηνται, ἐνθεῦτεν, ὡς καὶ ἐκ τουτέων τῶν πολίων στρατιὴν παρέλαβε, ἔπλεε ἀπιέμενος ἐς τὸν Θερμαῖον κόλπον, κάμπτων δὲ ᾿Αμπελον τὴν Τορωναίην ἄκρην παραμείβετο Ἑλληνίδας γε τάσδε πόλις, ἐκ τῶν νέας τε καὶ στρατιὴν παρελάμβανε, Τορώνην, Γαληψὸν, Σερμύλην, Μηκύβερναν, "Ολυνθον.

123 ή μέν νυν χώρη αὕτη Σιθωνίη καλέεται. ὁ δὲ ναυτικὸς στρατὸς ὁ Ξέρξεω συντάμνων ἀπ' ᾿Αμπέλου ἄκρης ἐπὶ Καναστραίην ἄκρην, τὸ δὴ πάσης τῆς Παλλήνης ἀνέχει μάλιστα, ἐνθεῦτεν νέας τε καὶ στρατιὴν παρελάμβανε 5 ἐκ Ποτιδαίης καὶ ᾿Αφύτιος καὶ Νέης πόλιος καὶ Αἰγῆς καὶ Θεράμβω καὶ Σκιώνης καὶ Μένδης καὶ Σάνης · αὖται γάρ εἰσι αὶ τὴν νῦν Παλλήνην πρότερον δὲ Φλέγρην καλεομένην νεμόμεναι. παραπλέων δὲ καὶ ταύτην τὴν χώρην ἔπλεε ἐς τὸ προειρημένον, παραλαμβάνων στρα-10 τιὴν καὶ ἐκ τῶν προσεχέων πολίων τῆ Παλλήνη, ὁμουρεουσέων δὲ τῷ Θερμαίφ κόλπφ, τῆσι οὐνόματά ἐστι τάδε, Λίπαξος, Κώμβρεια, Λισαὶ, Γίγωνος, Κάμψα, Σμιλα, Αἴνεια· ἡ δὲ τουτέων χώρη Κροσσαίη ἔτι καὶ ἐς τόδε καλέεται. ἀπὸ δὲ Αἰνείης, ἐς τὴν ἐτελεύτων καταλέγων 15 τὰς πόλις, ἀπὸ ταύτης ἤδη ἐς αὐτόν τε τὸν Θερμαῖον

15 τὰς πόλις, άπὸ ταύτης ήδη ές αύτόν τε τὸν Θερμαΐον κόλπον ἐγίνετο τῷ ναυτικῷ στρατῷ ὁ πλόος καὶ γῆν τὴν Μυγδονίην, πλέων δὲ ἀπίκετο ἔς τε τὴν προειρημένην Θέρμην καὶ Σίνδον τε πόλιν καὶ Χαλέστρην ἐπὶ τὸν ᾿Αξιον ποταμόν, ὃς οὐρίζει χώρην τὴν Μυγδονίην τε καὶ Βοττιαιίδα, τῆς ἔχουσι τὸ παρὰ θάλασσαν στεινὸν 20 χωρίον πόλιες Ἰχναι τε καὶ Πέλλα.

March to Therma; Lions.

Ο μέν δη ναυτικός στρατός αὐτοῦ περὶ "Αξιον πο- 124 ταμὸν καὶ πόλιν Θέρμην καὶ τὰς μεταξύ πόλιας τούτων περιμένων βασιλέα έστρατοπεδεύετο, Ξέρξης δὲ καὶ ὁ πεζὸς στρατὸς ἐπορεύετο ἐκ τῆς ᾿Ακάνθου τὴν μεσόγαιαν τάμνων της όδου, βουλόμενος ές την Θέρμην 5 άπικέσθαι. ἐπορεύετο δὲ διὰ τῆς Παιονικῆς καὶ Κρηστωνικής έπὶ ποταμὸν Χείδωρον, δς έκ Κρηστωναίων άρξάμενος ρέει διὰ Μυγδονίης χώρης καὶ έξίει παρὰ τὸ έλος τὸ ἐπ' ᾿Αξίω ποταμῶ. πορευομένω δὲ ταύτη 125 λέοντές οἱ ἐπεθήκαντο τῆσι σιτοφόροισι καμήλοισι. καταφοιτέοντες γάρ οί λέοντες τὰς νύκτας καὶ λείποντες τὰ σφέτερα ήθεα ἄλλου μὲν οὐδενὸς ἄπτοντο οὕτε ὑποζυγίου ούτε άνθρώπου, οί δὲ τὰς καμήλους ἐκεράιζον 5 μούνας, θωυμάζω δὲ τὸ αἴτιον, ὅ τι κοτὲ ἦν τῶν ἄλλων τὸ ἀναγκάζον ἀπεγομένους τοὺς λέοντας τῆσι καμήλοισι έπιτίθεσθαι, τὸ μήτε πρότερον ὀπώπεσαν θηρίον μήτ' έπεπειρέατο αὐτοῦ. εἰσὶ δὲ κατὰ ταῦτα τὰ χωρία καὶ 126 λέοντες πολλοί καὶ βόες ἄγριοι, τῶν τὰ κέρεα ὑπερμεγάθεά ἐστι τὰ ἐς "Ελληνας φοιτέοντα. οὖρος δὲ τοῖσι λέουσί έστι ὅ τε δι' 'Αβδήρων ρέων ποταμὸς Νέστος καὶ ὁ δι' 'Ακαρνανίης ῥέων 'Αχελώος · οὔτε γάρ τὸ 5 πρὸς τὴν ἢῶ τοῦ Νέστου οὐδαμόθι πάσης τῆς ἔμπροσθε Ευρώπης ίδοι τις αν λέοντα, ούτε προς έσπέρης του

'Αχελώου ἐν τῆ ἐπιλοίπω ἠπείρω, ἀλλ' ἐν τῆ μεταξὶ τούτων τῶν ποταμῶν γίνονται.

Encampment at Therma; Xerxes Visits Tempe.

- 127 ΄Ως δὲ ἐς τὴν Θέρμην ἀπίκετο ὁ Ξέρξης, ἵδρυσε αὐτοῦ τὴν στρατιήν. ἐπέσχε δὲ ὁ στρατὸς αὐτοῦ στρατοπεδευόμενος τὴν παρὰ θάλασσαν χώρην τοσήνδε, ἀρξάμενος ἀπὸ Θέρμης πόλιος καὶ τῆς Μυγδονίης μέχρι Λυδίεώ τε 5ποταμοῦ καὶ ʿΑλιάκμονος, οὶ οὐρίζουσι γῆν τὴν Βοττιαιίδα τε καὶ Μακεδονίδα, ἐς τὢυτὸ ῥέεθρον τὸ ὕδωρ συμμίσγοντες. ἐστρατοπεδεύοντο μὲν δὴ ἐν τούτοισι τοῦσι χωριοισι οἱ βάρβαροι, τῶν δὲ καταλεχθέντων τούτων ποταμῶν ἐκ Κρηστωναίων ῥέων Χείδωρος μοῦνος οὐκ 10 ἀντέχρησε τῆ στρατιῆ πινόμενος ἀλλ' ἐπέλιπε.
- 128 Ξέρξης δὲ ὁρέων ἐκ τῆς Θέρμης ὄρεα τὰ Θεσσαλικά, τόν τε "Ολυμπον καὶ τὴν "Οσσαν, μεγάθεί τε ὑπερμήκεα έόντα, διὰ μέσου τε αὐτῶν αὐλῶνα στεινὸν πυνθανόμενος είναι δι' οδ ρέει ο Πηνειός, ακούων τε ταύτη είναι όδον 5 ές Θεσσαλίην φέρουσαν, ἐπεθύμησε πλώσας θεήσασθαι την έκβολην τοῦ Πηνειοῦ, ὅτι την ἄνω όδὸν ἔμελλε ἐλᾶν διὰ Μακεδόνων των κατύπερθε οἰκημένων ἔστε Περραιβούς παρά Γόννον πόλιν ταύτη γάρ ἀσφαλέστατον έπυνθάνετο είναι. ώς δὲ ἐπεθύμησε, καὶ ἐποίεε ταῦτα. 10 έσβας ές Σιδωνίην νέα, ές τήν περ έσέβαινε αιεί όκως τι έθέλοι τοιούτο ποιήσαι, ανέδεξε σημήιον καὶ τοίσι άλλοισι ἀνάγεσθαι, καταλιπών αὐτοῦ τὸν πεζὸν στρατόν. έπει δε απίκετο και εθεήσατο Ξέρξης την εκβολην του Πηνειού, εν θώυματι μεγάλω ενέσχετο, καλέσας δε τούς 15 κατηγεμόνας της όδοῦ εἴρετο εἰ τὸν ποταμὸν ἔστι παρατρέψαντα έτέρη ές θάλασσαν έξαγαγείν.

Herodotus as Geologist.

Την δε Θεσσαλίην λόγος έστι το παλαιον είναι λίμνην, 129 ώστε γε συγκεκληιμένην πάντοθεν ύπερμήκεσι όρεσι. τὰ μὲν γὰρ αὐτῆς πρὸς τὴν ἢῶ ἔχοντα τό τε Πήλιον όρος καὶ ή "Όσσα ἀποκληίει συμμίσγοντα τὰς ὑπωρέας άλλήλοισι, τὰ δὲ πρὸς βορέω ἀνέμου "Ολυμπος, τὰ δὲ 5 πρὸς έσπέρην Πίνδος, τὰ δὲ πρὸς μεσαμβρίην τε καὶ ἄνεμον νότον ή "Οθρυς · τὸ μέσον δὲ τούτων τῶν λεχθέντων ὀρέων ή Θεσσαλίη ἐστὶ ἐοῦσα κοίλη. ώστε ὧν ποταμών ές αὐτὴν καὶ ἄλλων συχνών ἐσβαλλόντων, πέντε δὲ τῶν δοκίμων μάλιστα τῶνδε, Πηνειοῦ καὶ 10 'Απιδανοῦ καὶ 'Ονοχώνου καὶ 'Ενιπέος καὶ Παμίσου, οί μέν νυν ές τὸ πεδίον τοῦτο συλλεγόμενοι ἐκ τῶν ὀρέων των περικληιόντων την Θεσσαλίην ονομαζόμενοι δι' ένος αὐλῶνος καὶ τούτου στεινοῦ ἔκροον ἔγουσι ἐς θάλασσαν, προσυμμίσγοντες τὸ ὕδωρ πάντες ἐς τὼυτό · ἐπεὰν δὲ 15 συμμιχθέωσι τάχιστα, ένθεῦτεν ήδη ὁ Πηνειὸς τῷ οὐνόματι κατακρατέων ανωνύμους τούς άλλους είναι ποιέει. τὸ δὲ παλαιὸν λέγεται, οὐκ ἐόντος κω τοῦ αὐλῶνος καὶ διεκρόου τούτου, τοὺς ποταμοὺς τούτους, καὶ πρὸς τοῖσι ποταμοίσι τούτοισι την Βοιβηίδα λίμνην, οὔτε ονομά-20 ζεσθαι κατά περ νῦν ρέειν τε οὐδεν ήσσον η νῦν, ρέοντας δὲ ποιέειν τὴν Θεσσαλίην πᾶσαν πέλαγος. αὐτοὶ μέν νυν Θεσσαλοί φασι Ποσειδέωνα ποιήσαι τον αὐλῶνα δι' οῦ ρέει ὁ Πηνειός, οἰκότα λέγοντες. ὅστις γὰρ νομίζει Ποσειδέωνα την γην σείειν καὶ τὰ διεστεῶτα ὑπὸ σεισ-25 μοῦ τοῦ θεοῦ τούτου ἔργα εἶναι, κὰν ἐκεῖνο ἰδὼν φαίη Ποσειδέωνα ποιήσαι · ἔστι γὰρ σεισμοῦ ἔργον, ώς ἐμοὶ φαίνεται είναι, ή διάστασις των ορέων.

Xerxes Commends the Wisdom of the Thessalians.

130 Οί δὲ κατηγεόμενοι, εἰρομένου Ξέρξεω εἰ ἔστι ἄλλη «ξοδος ες θάλασσαν τῶ Πηνειῶ, εξεπιστάμενοι ἀτρεκέως εἶπον, "βασιλεῦ, ποταμῷ τούτῳ οὐκ ἔστι ἄλλη εξήλυσις ες θάλασσαν κατήκουσα, άλλ' ήδε αὐτή · ὄρεσι 5 γὰρ περιεστεφάνωται πᾶσα Θεσσαλίη." Ξέρξην δὲ λέγεται είπεῖν πρὸς ταῦτα, "σοφοὶ ἄνδρες εἰσὶ Θεσσαλοί. ταῦτ' ἄρα πρὸ πολλοῦ ἐφυλάξαντο γνωσιμαχέοντες καὶ τἆλλα καὶ ὅτι χώρην ἄρα εἶχον εὐαίρετόν τε καὶ ταχυάλωτον · τὸν γὰρ ποταμὸν πρηγμα αν ην μοῦνον ἐπεῖναί 10 σφεων έπὶ τὴν χώρην, χώματι έκ τοῦ αὐλῶνος ἐκβιβάσαντα καὶ παρατρέψαντα δι' ὧν νῦν ρέει ρεέθρων, ώστε Θεσσαλίην πάσαν έξω των ορέων υποβρυχέα γενέσθαι." ταῦτα δὲ ἔχοντα ἔλεγε ἐς τοὺς ᾿Αλεύεω παῖδας, ὅτι πρῶτοι Ελλήνων έόντες Θεσσαλοί έδοσαν έωυτους βασιλέι, 15 δοκέων ὁ Ξέρξης ἀπὸ παντός σφεας τοῦ ἔθνεος ἐπαγγέλλεσθαι φιλίην. εἴπας δὲ ταῦτα καὶ θεησάμενος ἀπέπλες ές την Θέρμην.

How Xerges' Heralds were Received.

131 'Ο μεν δη περί Πιερίην διέτριβε ημέρας συχνάς · τὸ γὰρ δη ὄρος τὸ Μακεδονικὸν ἔκειρε τῆς στρατιῆς τριτημορίς, ἵνα ταύτη διεξίη ἄπασα η στρατιὴ ἐς Περραιβούς · οἱ δὲ δὴ κήρυκες οἱ ἀποπεμφθέντες ἐς τὴν Ἑλτάδα ἐπὶ γῆς αἴτησιν ἀπίκατο οἱ μεν κεινοί, οἱ δὲ φέ-

132 ροντες γην τε καὶ ὕδωρ. τῶν δὲ δόντων ταῦτα ἐγένοντο οἵδε, Θεσσαλοὶ, Δόλοπες, Ἐνιῆνες, Περραιβοὶ, Λοκροὶ, Μάγνητες, Μηλιέες, ᾿Αχαιοὶ οἱ Φθιῶται καὶ Θηβαῖοι καὶ οἱ ἄλλοι Βοιωτοὶ πλην Θεσπιέων τε καὶ Πλαταιέων. δἐπὶ τούτοισι οἱ Ἕλληνες ἔταμον ὅρκιον οἱ τῷ βαρβάρφ

πόλεμον ἀειράμενοι · τὸ δὲ ὅρκιον ὧδε εἶχε, ὅσοι ¬ῷ Πέρση ἔδοσαν σφέας αὐτοὺς Ἦχληνες ἐόντες μὴ ἀναγκασθέντες, καταστάντων σφι εὖ τῶν πρηγμάτων, τούτους δεκατεῦσαι τῷ ἐν Δελφοῖσι θεῷ.

Τὸ μὲν δὴ ὅρκιον ὧδε εἶχε τοῖσι "Ελλησι. ἐς δὲ 133 'Αθήνας καὶ Σπάρτην οὐκ ἀπέπεμψε Ξέρξης ἐπὶ γῆς αἴτησιν κήρυκας τῶνδε εἴνεκα · πρότερον Δαρείου πέμ-ψαντος ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, οἱ μὲν αὐτῶν τοὺς αἰτέοντας ἐς τὸ βάραθρον οἱ δ' ἐς φρέαρ ἐμβαλόντες ἐκέλευον γῆν τε 5 καὶ ὕδωρ ἐκ τούτων φέρειν παρὰ βασιλέα. τούτων μὲν εἴνεκα οὐκ ἔπεμψε Ξέρξης τοὺς αἰτήσοντας. ὅ τι δὲ τοῖσι 'Αθηναίοισι ταῦτα ποιήσασι τοὺς κήρυκας συνήνεικε ἀνεθέλητον γενέσθαι, οὐκ ἔχω εἶπαί τι, πλὴν ὅτι σφέων ἡ χώρη καὶ ἡ πόλις ἐδηιώθη. ἀλλὰ τοῦτο οὐ 10 διὰ ταύτην τὴν αἰτίην δοκέω γενέσθαι.

Sperthias and Bulis.

Τοῖσι δὲ ὧν Λακεδαιμονίοισι μῆνις κατέσκηψε Ταλ-134 θυβίου τοῦ 'Αγαμέμνονος κήρυκος. ἐν γὰρ Σπάρτη ἐστὶ Ταλθυβίου ἱρόν, εἰσὶ δὲ καὶ ἀπόγονοι Ταλθυβίου Ταλθυβίου Ταλθυβίου ἱρόν, εἰσὶ δὲ καὶ ἀπόγονοι Ταλθυβίου Ταλθυβιάδαι καλεόμενοι, τοῖσι αἱ κηρυκηίαι αἱ ἐκ Σπάρτης πᾶσαι γέρας δέδονται. μετὰ δὲ ταῦτα τοῖσι Σπαρ- 5 τιήτησι καλλιερῆσαι θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο · τοῦτο δ' ἐπὶ χρόνον συχνὸν ἦν σφι. ἀχθομένων δὲ καὶ συμφορῆ χρεομένων Λακεδαιμονίων, άλίης τε πολλάκις συλλεγομένης καὶ κήρυγμα τοιόνδε ποιευμένων, εἴ τις βούλοιτο Λακεδαιμονίων πρὸ τῆς Σπάρτης ἀποθνήσκειν, Σπερ-10 θίης τε ὁ 'Ανηρίστου καὶ Βοῦλις ὁ Νικόλεω, ἄνδρες Σπαρτιῆται φύσι τε γεγονότες εὖ καὶ χρήμασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα, ἐθελονταὶ ὑπέδυσαν ποινὴν τῖσαι Ξέρξη τῶν Δαρείου κηρύκων τῶν ἐν Σπάρτη ἀπολομένων

15 ούτω Σπαρτιήται τούτους ώς ἀποθανευμένους ές Μήδους 135 ἀπέπεμψαν. αύτη τε ή τόλμα τούτων τῶν ἀνδρῶν θώυματος άξίη καὶ τάδε πρὸς τούτοισι τὰ έπεα. πορευομενοι γὰρ ἐς Σοῦσα ἀπικνέονται παρὰ 'Υδάρνεα. ὁ δε 'Υδάρνης ἦν μὲν γένος Πέρσης, στρατηγὸς δὲ τῶν παρα-5 θαλασσίων ἀνθρώπων τῶν ἐν τῆ ᾿Ασίη · ὅς σφεας ξείνια προθέμενος ίστια, ξεινιζων δὲ εἴρετο τάδε · "ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, τί δή φεύγετε βασιλέι φίλοι γενέσθαι; όρᾶτε γὰρ ώς ἐπίσταται βασιλεύς ἄνδρας ἀγαθούς τιμᾶν, ές έμέ τε καὶ τὰ έμὰ πρήγματα ἀποβλέποντες. οὕτω δὲ 10 καὶ ύμεῖς εἰ δοίητε ύμέας αὐτοὺς βασιλέι, δεδόξωσθε γὰρ πρὸς αὐτοῦ ἄνδρες εἶναι ἀγαθοί, ἕκαστος ἂν ὑμέων άρχοι γης Έλλάδος δόντος βασιλέος." πρὸς ταῦτα ύπεκρίναντο τάδε: ""Υδαρνες, οὐκ έξ ἴσου γίνεται ή συμβουλίη ή ες ήμεας τείνουσα. τοῦ μεν γάρ πεπειρη-15 μένος συμβουλεύεις, τοῦ δὲ ἄπειρος ἐών · τὸ μὲν γὰρ δούλος είναι έξεπίστεαι, έλευθερίης δε ούκω επειρήθης, οὔτ' εἰ ἔστι γλυκὸ οὔτ' εἰ μή. εἰ γὰρ αὐτῆς πειρήσαιο, οὐκ ἂν δόρασι συμβουλεύοις ἡμῖν περὶ αὐτῆς μάχεσθαι, 136 άλλὰ καὶ πελέκεσι." ταῦτα μὲν 'Υδάρνεα ἀμείψαντο. ένθεῦτεν δὲ ώς ἀνέβησαν ἐς Σοῦσα καὶ βασιλέι ἐς ὄψιν ήλθον, πρώτα μέν των δορυφόρων κελευόντων καὶ ἀνάγκην σφι προσφερόντων προσκυνέειν βασιλέα προσπίπ-5 τοντας, οὐκ ἔφασαν ὦθεόμενοι ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ κεφαλὴν ποιήσειν ταῦτα οὐδαμά · οὕτε γὰρ σφίσι ἐν νόμφ εἶναι ἄνθρωπον προσκυνέειν οὔτε κατὰ ταῦτα ήκειν. ώς δὲ άπεμαχέσαντο τοῦτο, δεύτερά σφι λέγουσι τάδε καὶ λόγου τοιοῦδε ἐχόμενα, "δ βασιλεῦ Μήδων, ἔπεμψαν 10 ήμέας Λακεδαιμόνιοι άντὶ τῶν ἐν Σπάρτη ἀπολομένων κηρύκων ποινήν έκείνων τίσοντας," λέγουσι δέ αὐτοῖσι

ταῦτα Ξέρξης ὑπὸ μεγαλοφροσύνης οὐκ ἔφη ὅμοιος

ἔσεσθαι Λακεδαιμονίοισι · κείνους μὲν γὰρ συγχέαι τὰ πάντων ανθρώπων νόμιμα αποκτείναντας κήρυκας, αὐτὸς δὲ τὰ ἐκείνοισι ἐπιπλήσσει ταῦτα οὐ ποιήσειν, οὐδὲ 15 άνταποκτείνας έκείνους άπολύσειν Λακεδαιμονίους της αἰτίης. οὕτω ή Ταλθυβίου μῆνις καὶ ταῦτα ποιησάν-137 των Σπαρτιητέων ἐπαύσατο τὸ παραυτίκα, καίπερ άπονοστησάντων ές Σπάρτην Σπερθίεώ τε καὶ Βούλιος. χρόνω δὲ μετέπειτα πολλώ ἐπηγέρθη κατὰ τὸν Πελοποννησίων καὶ 'Αθηναίων πόλεμον, ώς λέγουσι 5 Λακεδαιμόνιοι. τοῦτό μοι ἐν τοῖσι θειότατον φαίνεται γενέσθαι. ὅτι μὲν γὰρ κατέσκηψε ἐς ἀγγέλους ή Ταλθυβίου μηνις οὐδὲ ἐπαύσατο πρὶν ἡ ἐξηλθε, τὸ δίκαιον ούτω έφερε · τὸ δὲ συμπεσεῖν ἐς τοὺς παίδας τῶν ἀνδρῶν τούτων τῶν ἀναβάντων πρὸς βασιλέα διὰ 10 την μηνιν, ές Νικόλαν τε τον Βούλιος καὶ ές 'Ανήριστον τὸν Σπερθίεω, δς εἶλε Αλιέας τοὺς ἐκ Τίρυνθος ὁλκάδι καταπλώσας πλήρει ἀνδρῶν, δήλον ὧν μοι ὅτι θείον έγένετο τὸ πρηγμα ἐκ της μήνιος. οἱ γὰρ πεμφθέντες ύπὸ Λακεδαιμονίων ἄγγελοι ἐς τὴν ᾿Ασίην, προδοθέντες 15 δὲ ὑπὸ Σιτάλκεω τοῦ Τήρεω Θρηίκων βασιλέος καὶ Νυμφοδώρου τοῦ Πύθεω ἀνδρὸς ᾿Αβδηρίτεω, ἥλωσαν κατὰ Βισάνθην τὴν ἐν Ἑλλησπόντω, καὶ ἀπαχθέντες ἐς την 'Αττικήν ἀπέθανον ύπὸ 'Αθηναίων, μετὰ δὲ αὐτῶν καὶ 'Αριστέας ὁ 'Αδειμάντου Κορίνθιος ἀνήρ. ταῦτα 20 μέν νυν πολλοίσι έτεσι ύστερον έγένετο τοῦ βασιλέος στόλου, ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον.

Public Sentiment in Greece; Athens the Savior of Hellas.

'Η δὲ στρατηλασίη ἡ βασιλέος οὔνομα μὲν εἶχε ὡς 138 ἐπ' 'Αθήνας ἐλαύνει, κατίετο δὲ ἐς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. πυνθανόμενοι δὲ ταῦτα πρὸ πολλοῦ οῖ Έλληνες οὐκ ἐν

όμοιφ πάντες ἐποιεῦντο. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν δόντες γῆν 5 καὶ ὕδωρ τῷ Πέρση εἶχον θάρσος ὡς οὐδὲν πεισόμενοι ἄχαρι πρὸς τοῦ βαρβάρου · οἱ δὲ οὐ δόντες ἐν δείματι μεγάλφ κατέστασαν, ἄτε οὔτε νεῶν ἐουσέων ἐν τῆ Ἑλλάδι ἀριθμὸν ἀξιομάχων δέκεσθαι τὸν ἐπιόντα, οὔτε βουλομένων τῶν πολλῶν ἀντάπτεσθαι τοῦ πολέμου,

139 μηδιζόντων δὲ προθύμως. ἐνθαῦτα ἀναγκαίη ἐξέργομαι γνώμην ἀποδέξασθαι ἐπίφθονον μὲν πρὸς τῶν πλεόνων ἀνθρώπων, ὅμως δὲ τῆ γέ μοι φαίνεται εἶναι ἀληθὲς οὐκ ἐπισχήσω. εἰ ᾿Αθηναῖοι καταρρωδήσαντες τὸν ἐπιόντα 5 κίνδυνον ἐξέλιπον τὴν σφετέρην, ἡ καὶ μὴ ἐκλιπόντες ἀλλὰ μείναντες ἔδοσαν σφέας αὐτοὺς Εέρξη, κατὰ τὴν θάλασσαν οὐδαμοὶ ἃν ἐπειρῶντο ἀντιούμενοι βασιλέι. εἰ τοίνυν κατὰ τὴν θάλασσαν μηδεὶς ἡντιοῦτο Εέρξη, κατά γε ἂν τὴν ἤπειρον τοιάδε ἐγίνετο. εἰ καὶ πολλοὶ 10 τεινέων κιθῶνες ἔσαν ἐληλαμένοι διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ Πελο-

10 τειχέων κιθώνες ἦσαν ἐληλαμένοι διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ Πελοποννησίοισι, προδοθέντες ἂν Λακεδαιμόνιοι ὑπὸ τῶν
συμμάχων οὐκ ἐκόντων ἀλλ' ὑπ' ἀναγκαίης, κατὰ πόλις
άλισκομένων ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ τοῦ βαρβάρου,
ἐμουνώθησαν, μουνωθέντες δὲ ἂν καὶ ἀποδεξάμενοι ἔργα

15 μεγάλα ἀπέθανον γενναίως. ἢ ταῦτα ἂν ἔπαθον, ἢ πρὸ τοῦ ὁρέοντες ἂν καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας μηδίζοντας ὁμολογίη ἂν ἐχρήσαντο πρὸς Ξέρξεα. καὶ οὕτω ἂν ἐπὰ ἀμφότερα ἡ Ἑλλὰς ἐγίνετο ὑπὸ Πέρσησι. τὴν γὰρ ἀφελίην τὴν τῶν τειχέων τῶν διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἐληλα-

20 μένων οὐ δύναμαι πυθέσθαι ἥτις ἂν ἦν, βασιλέος ἐπικρατέοντος τῆς θαλάσσης. νῦν δὲ ᾿Αθηναίους ἄν τις λέγων σωτῆρας γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἂν ἁμαρτανοι τὸ ἀληθές. οὖτοι γὰρ ἐπὶ ὁκότερα τῶν πρηγμάτων ἐτράποντο, ταῦτα ῥέψειν ἔμελλε· ἑλόμενοι δὲ τὴν Ἑλ-

25 λάδα περιείναι έλευθέρην, τοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν πᾶν τὸ

λοιπόν, ὅσον μὴ ἐμήδισε, αὐτοὶ οὖτοι ἦσαν οἱ ἐπεγείραντες καἱ βασιλέα μετά γε θεοὺς ἀνωσάμενοι. οὐδέ σφεας χρηστήρια φοβερὰ ἐλθόντα ἐκ Δελφῶν καὶ ἐς δεἷμα βαλόντα ἔπεισε ἐκλιπεῖν τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καταμείναντες ἀνέσχοντο τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν χώρην δέξασθαι. 30

Oracles Delivered to the Athenians.

Πέμψαντες γὰρ οἱ 'Αθηναῖοι ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους **140** χρηστηριάζεσθαι ἦσαν ἔτοιμοι· καί σφι ποιήσασι περὶ τὸ ἱρὰν τὰ νομιζόμενα, ὡς ἐς τὸ μέγαρον ἐσελθόντες ἵζοντο, χρậ ἦ Πυθίη, τῆ οὔνομα ἦν 'Αριστονίκη, τάδε·

δ μέλεοι, τί κάθησθε; λιπὼν φεῦγ' ἔσχατα γαίης
δώματα καὶ πόλιος τροχοειδέος ἄκρα κάρηνα.
οὔτε γὰρ ἡ κεφαλὴ μένει ἔμπεδον οὔτε τὸ σῶμα,
οὔτε πόδες νέατοι οὔτ' ὧν χέρες, οὔτε τι μέσσης
λείπεται, ἀλλ' ἄζηλα πέλει * κατὰ γάρ μιν ἐρείπει
πῦρ τε καὶ ὀξὺς "Αρης, Συριηγενὲς ἄρμα διώκων.
πολλὰ δὲ κᾶλλ' ἀπολεῖ πυργώματα, κοὐ τὸ σὸν οἶον *
πολλοὺς δ' ἀθανάτων νηοὺς μαλερῷ πυρὶ δώσει,
οἵ που νῦν ἰδρῶτι ῥεούμενοι ἑστήκασι,
δείματι παλλόμενοι, κατὰ δ' ἀκροτάτοις ὀρόφοισι
αῖμα μέλαν κέχυται, προϊδὸν κακότητος ἀνάγκας.
ἀλλ' ἴτον ἐξ ἀδύτοιο, κακοῖς δ' ἐπικίδνατε θυμόν.

ταῦτα ἀκούσαντες οἱ τῶν ᾿Αθηναίων θεοπρόποι συμφο-141 ρῆ τῆ μεγίστη ἐχρέοντο. προβάλλουσι δὲ σφέας αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ κακοῦ τοῦ κεχρησμένου Τίμων ὁ ᾿Ανδροβούλου, τῶν Δελφῶν ἀνὴρ δόκιμος ὅμοια τῷ μάλιστα, συνεβούλευέ σφι ἰκετηρίην λαβοῦσι δεύτερα αὖτις ἐλθόντας 5 χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ ὡς ἰκέτας. πειθομένοισι δὲ ταῦτα τοῖσι ᾿Αθηναίοισι καὶ λέγουσι, "ὧναξ, χρῆσον ἡμῖν ἄμεινόν τι περὶ τῆς πατρίδος, αἰδεσθεὶς τὰς ἰκε-

15

20

τηρίας τάσδε τάς τοι ἥκομεν φέροντες · ἡ οὔ τοι ἄπιμεν 10 ἐκ τοῦ ἀδύτου, ἀλλ' αὐτοῦ τῆδε μενέομεν ἔστ' ἂν καὶ τελευτήσωμεν," ταῦτα δὲ λέγουσι ἡ πρόμαντις χρᾶ δεύτερα τάδε ·

οὐ δύναται Παλλὰς Δι' 'Ολύμπιον έξιλάσασθαι λισσομένη πολλοίσι λόγοις καὶ μήτιδι πυκνή. σοὶ δὲ τόδ' αὖτις ἔπος ἐρέω ἀδάμαντι πελάσσας. τῶν ἄλλων γὰρ ἀλισκομένων ὅσα Κέκροπος οὖρος ἐντὸς ἔχει κευθμών τε Κιθαιρώνος ζαθέοιο, τείχος Τριτογενεί ξύλινον διδοί εὐρύοπα Ζεύς μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τὸ σὲ τέκνα τ' ὀνήσει. μηδὲ σύ γ' ἰπποσύνην τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα πολλὸν ἀπ' ἠπείρου στρατὸν ἤσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν νῶτον ἐπιστρέψας ' ἔτι τοί ποτε κἀντίος ἔσση. ὧ θείη Σαλαμίς, ἀπολεῖς δὲ σὸ τέκνα γυναικῶν ἤ που σκιδυαμένης Δημήτερος ἢ συνιούσης.

Meaning of the Wooden Wall; Themistocles.

142 Ταῦτά σφι ἢπιώτερα γὰρ τῶν προτέρων καὶ ἢν καὶ ἐδόκεε εἶναι, συγγραψάμενοι ἀπαλλάσσοντο ἐς τὰς ᾿Αθήνας. ὡς δὲ ἀπελθόντες οἱ θεοπρόποι ἀπήγγελλον ἐς τὸν δῆμον, γνῶμαι καὶ ἄλλαι πολλαὶ γίνονται διζη-5 μένων τὸ μαντήιον καὶ αίδε συνεστηκυῖαι μάλιστα τῶν πρεσβυτέρων ἔλεγον μετεξέτεροι δοκέειν σφίσι τὸν θεὸν τὴν ἀκρόπολιν χρῆσαι περιέσεσθαι ἡ γὰρ ἀκρόπολις τὸ πάλαι τῶν ᾿Αθηναίων ἡηχῷ ἐπέφρακτο. οἱ μὲν δὴ κατὰ τὸν φραγμὸν συνεβάλλοντο τοῦτο τὸ ξύλινον 10 τεῖχος εἶναι, οἱ δ᾽ αὖ ἔλεγον τὰς νέας σημαίνειν τὸν θεόν, καὶ ταύτας παραρτέεσθαι ἐκέλευον τὰ ἄλλα ἀπέντας. τοὺς ὧν δὴ τὰς νέας λέγοντας εἶναι τὸ ξύλινον τεῖχος ἔσφαλλε τὰ δύο τὰ τελευταῖα ἡηθέντα ὑπὸ τῆς Πυθίης,

ώ θείη Σαλαμίς, ἀπολείς δὲ σὺ τέκνα γυναικών ή που σκιδναμένης Δημήτερος ἢ συνιούσης.

15

κατά ταῦτα τὰ ἔπεα συνεχέοντο αί γνῶμαι τῶν φαμένων τὰς νέας τὸ ξύλινον τεῖχος εἶναι · οἱ γὰρ χρησμολόγοι ταύτη ταῦτα ἐλάμβανον, ὡς ἀμφὶ Σαλαμῖνα δεῖ σφεας έσσωθήναι ναυμαχίην παρασκευασαμένους. ήν 143 δὲ τῶν τις ᾿Αθηναίων ἀνὴρ ἐς πρώτους νεωστὶ παριών, τώ οὔνομα μὲν ἦν Θεμιστοκλέης, παῖς δὲ Νεοκλέος έκαλέετο. ούτος ώνηρ οὐκ ἔφη πᾶν ὀρθῶς τοὺς χρησμολόγους συμβάλλεσθαι, λέγων τοιάδε · εί ές 'Αθηναί- 5 ους είχε τὸ έπος εἰρημένον ἐόντως, οὐκ ἂν οὕτω μιν δοκέειν ήπίως χρησθήναι, άλλὰ ὧδε, " ὧ σχετλίη Σαλαμίς," ἀντὶ τοῦ "ὧ θείη Σαλαμίς," εἴ πέρ γε ἔμελλον οί οἰκήτορες ἀμφ' αὐτῆ τελευτήσειν · ἀλλὰ γὰρ ές τοὺς πολεμίους τῷ θεῷ εἰρῆσθαι τὸ χρηστήριον συλλαμβά-10 νοντι κατά τὸ ὀρθόν, ἀλλ' οὐκ ἐς ᾿Αθηναίους · παρασκευάζεσθαι ὧν αὐτοὺς ὡς ναυμαχήσοντας συνεβούλευε, ώς τούτου ἐόντος τοῦ ξυλίνου τείχεος. ταύτη Θεμιστοκλέος ἀποφαινομένου Αθηναΐοι ταῦτα σφίσι έγνωσαν αίρετώτερα είναι μάλλον ή τὰ τῶν χρησμολό-15 γων, οἱ οὐκ ἔων ναυμαχίην ἀρτέεσθαι, τὸ δὲ σύμπαν είναι οὐδὲ χείρας ἀνταείρεσθαι, ἀλλὰ ἐκλιπόντας χώρην την Αττικην άλλην τινα οικίζειν. έτέρη τε Θεμιστο- 144 κλέι γνώμη ἔμπροσθε ταύτης ἐς καιρὸν ἠρίστευσε, ὅτε 'Αθηναίοισι γενομένων χρημάτων μεγάλων έν τῷ κοινῷ, τὰ ἐκ τῶν μετάλλων σφι προσῆλθε τῶν ἀπὸ Λαυρείου, ἔμελλον λάξεσθαι ὀρχηδὸν ἕκαστος δέκα δραχμάς. 5 τότε Θεμιστοκλέης ἀνέγνωσε 'Αθηναίους της διαιρέσιος ταύτης παυσαμένους νέας τούτων των χρημάτων ποιήσασθαι διηκοσίας ές του πόλεμου, του προς Αίγινήτας λέγων · ούτος γὰρ ὁ πόλεμος συστὰς ἔσωσε ἐς τὸ τότε

10 τὴν Ἑλλάδα, ἀναγκάσας θαλασσίους γενέσθαι ᾿Αθηναίους. αἱ δὲ ἐς τὸ μὲν ἐποιήθησαν, οὐκ ἐχρήσθησαν, ἐς δέον δὲ οὕτω τῆ Ἑλλάδι ἐγένοντο. αὕταί τε δὴ αἱ νέες τοῖσι ᾿Αθηναίοισι προποιηθεῖσαι ὑπῆρχον, ἐτέρας τε ἔδεε προσναυπηγέεσθαι. ἔδοξέ τέ σφι μετὰ τὸ χρηστή-15 ριον βουλευομένοισι ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὸν βάρβαρον δέκεσθαι τῆσι νηυσὶ πανδημεί, τῷ θεῷ πειθομένους, ἄμα Ἑλλήνων τοῖσι βουλομένοισι.

Federal Congress; Spies Sent to Sardis.

- 145 Τὰ μὲν δὴ χρηστήρια ταῦτα τοῖσι ᾿Αθηναίοισι ἐγεγόνεε. συλλεγομένων δὲ ἐς τωυτὸ τῶν περὶ τὴν Ἑλλάδα Έλλήνων τῶν τὰ ἀμείνω φρονεόντων καὶ διδόντων σφίσι λόγον καὶ πίστιν, ἐνθαῦτα ἐδόκεε βουλευομένοισι 5 αὐτοῖσι πρῶτον μὲν χρημάτων πάντων καταλλάσσεσθαι τάς τε έχθρας καὶ τοὺς κατ' ἀλλήλους ἐόντας πολέμους · ήσαν δὲ πρός τινας καὶ άλλους ἐγκεχρημένοι, ὁ δὲ ὧν μέγιστος 'Αθηναίοισί τε καὶ Αἰγινήτησι. μετὰ δὲ πυνθανόμενοι Ξέρξην σύν τῷ στρατῷ εἶναι ἐν Σάρδισι, 10 έβουλεύσαντο κατασκόπους πέμπειν ές τὴν 'Ασίην τῶν βασιλέος πρηγμάτων, ές "Αργος τε άγγέλους δμαιγμίην συνθησομένους πρός τὸν Πέρσην, καὶ ἐς Σικελίην ἄλλους πέμπειν παρά Γέλωνα τον Δεινομένεος, ές τε Κέρκυραν, κελεύσοντας βοηθέειν τη Έλλάδι, καὶ ές 15 Κρήτην άλλους, φρονήσαντες εί κως έν τε γένοιτο τὸ Έλληνικον καὶ εἰ συγκύψαντες τώυτο πρήσσοιεν πάντες, ώς δεινών έπιόντων όμοίως πάσι Έλλησι. τὰ δὲ Γέλωνος πρήγματα μεγάλα έλέγετο είναι, οὐδαμῶν Έλληνικών τών οὐ πολλον μέζω.
- 146 ΄ Ως δὲ ταῦτά σφι ἔδοξε, καταλυσάμενοι τὰς ἔχθρας τρῶτα μὲν κατασκόπους πέμπουσι ἐς τὴν 'Ασίην ἄνδρας

τρείς. οί δὲ ἀπικόμενοί τε ἐς Σάρδις καὶ καταμαθόντες την βασιλέος στρατιήν, ώς ἐπάιστοι ἐγένοντο, βασανισθέντες ὑπὸ τῶν στρατηγῶν τοῦ πεζοῦ στρατοῦ ἀπήγον- 5 το ως ἀπολεόμενοι. καὶ τοῖσι μὲν κατεκέκριτο θάνατος, Ξέρξης δὲ ὡς ἐπύθετο ταῦτα, μεμφθεὶς τῶν στρατηγῶν την γνώμην πέμπει των τινας δορυφόρων, έντειλάμενος, ην καταλάβωσι τους κατασκόπους ζώντας, άγειν παρ' έωυτόν. ώς δὲ ἔτι περιεόντας αὐτοὺς κατέλαβον καὶ 10 ηγον ές όψιν την βασιλέος, τὸ ένθεῦτεν πυθόμενος ἐπ' οἶσι ἢλθον, ἐκέλευέ σφεας τοὺς δορυφόρους περιάγοντας έπιδείκνυσθαι πάντα τε τὸν πεζὸν στρατὸν καὶ τὴν ίππον, ἐπεὰν δὲ ταῦτα θηεύμενοι ἔωσι πλήρεες, ἀποπέμπειν ές την αν αυτοί εθέλωσι χώρην ασινέας. 15 έπιλέγων δὲ τὸν λόγον τόνδε ταῦτα ἐνετέλλετο, ώς εἰ 147 μεν ἀπώλοντο οί κατάσκοποι, οὐτ' αν τὰ έωυτοῦ πρήγματα προεπύθοντο οί "Ελληνες ἐόντα λόγου μέζω, οὔτ' άν τι τοὺς πολεμίους μέγα ἐσίναντο, ἄνδρας τρεῖς άπολέσαντες · νοστησάντων δὲ τούτων ἐς τὴν Ἑλλάδα 5 δοκέειν έφη ἀκούσαντας τοὺς Έλληνας τὰ έωυτοῦ πρήγματα πρὸ τοῦ στόλου τοῦ γινομένου παραδώσειν σφέας την ιδίην έλευθερίην, καὶ ούτω οὐδὲ δεήσειν ἐπ' αὐτοὺς στρατηλατέοντας πρήγματα ἔχειν. οἶκε δὲ αὐτοῦ αὕτη ἡ γνώμη τῆ γε ἄλλη. ἐὼν γὰρ ἐν ᾿Αβύδω 10 ό Ξέρξης είδε πλοία έκ τοῦ Πόντου σιταγωγά διεκπλώοντα τὸν Έλλήσποντον, ἔς τε Αἴγιναν καὶ Πελοπόννησον κομιζόμενα. οἱ μὲν δὴ πάρεδροι αὐτοῦ ὡς έπύθοντο πολέμια είναι τὰ πλοία, ετοιμοι ήσαν αίρεειν αὐτά, ἐσβλέποντες ἐς τὸν βασιλέα ὁκότε παραγγελέει. 15 ό δὲ Ξέρξης εἴρετο αὐτοὺς ὅκη πλέοιεν · οἱ δὲ εἶπαν, "ἐς τούς σούς πολεμίους, δι δέσποτα, σίτον άγοντες." ό δὲ ύπολαβων ἔφη, "οὐκων καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ πλέομεν ἔνθα

περ οὖτοι, τοῖσί τε ἄλλοισι ἐξηρτυμένοι καὶ σίτφ; τί 20 δῆτα ἀδικέουσι οὖτοι ἡμῖν σιτία παρακομίζοντες;"

The Argives Refuse to Join the Confederacy.

- 148 Οί μέν νυν κατάσκοποι οὕτω θεησάμενοί τε καὶ ἀποπεμφθέντες ἐνόστησαν ἐς τὴν Εὐρώπην, οἱ δὲ συνωμόται Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Πέρση μετὰ τὴν ἀπόπεμψιν τῶν κατασκόπων δεύτερα ἔπεμπον ἐς "Αργος ἀγγέλους. 5 'Αργεῖοι δὲ λέγουσι τὰ κατ' ἐωυτοὺς γενέσθαι ὧδε πυθέσθαι γὰρ αὐτίκα κατ' ἀρχὰς τὰ ἐκ τοῦ βαρβάρου ἐγειρόμενα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, πυθόμενοι δέ, καὶ μαθόντες ὡς σφέας οἱ "Ελληνες πειρήσονται παραλαμβάνοντες ἐπὶ τὸν Πέρσην, πέμψαι θεοπρόπους ἐς Δελφοὺς τὸν 10 θεὸν ἐπειρησομένους ὡς σφι μέλλει ἄριστον ποιέουσι γενέσθαι νεωστὶ γὰρ σφέων τεθνάναι ἑξακισχιλίους ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Κλεομένεος τοῦ 'Αναξανδρίδεω τῶν δὴ εἴνεκα πέμπειν. τὴν δὲ Πυθίην ἐπειρωτῶσι αὐτοῖσι ἀνελεῖν τάδε ·
  - 15 ἐχθρὲ περικτιόνεσσι, φίλ' ἀθανἀτοισι θεοίσιν, είσω τὸν προβόλαιον ἔχων πεφυλαγμένος ἦσο καὶ κεφαλὴν πεφύλαζο 'κάρη δὲ τὸ σῶμα σαώσει.

ταῦτα μὲν τὴν Πυθίην χρῆσαι πρότερον. μετὰ δὲ ὡς ἐλθεῖν τοὺς ἀγγέλους ἐς δὴ τὸ "Αργος, ἐπελθεῖν ἐπὶ τὸ 20 βουλευτήριον καὶ λέγειν τὰ ἐντεταλμένα. τοὺς δὲ πρὸς τὰ λεγόμενα ὑποκρίνασθαι ὡς ἔτοιμοί εἰσι 'Αργεῖοι ποιέειν ταῦτα, τριήκοντα ἔτεα εἰρήνην σπεισάμενοι Λακεδαιμονίοισι καὶ ἡγεόμενοι κατὰ τὸ ἡμισυ πάσης τῆς συμμαχίης καίτοι κατά γε τὸ δίκαιον γίνεσθαι 25 τὴν ἡγεμονίην ἑωυτῶν, ἀλλ' ὅμως σφίσι ἀποχρᾶν κατὰ 149 τὸ ἡμισυ ἡγεομένοισι. ταῦτα μὲν λέγουσι τὴν βουλὴν ὑποκρίνασθαι, καίπερ ἀπαγορεύοντός σφι τοῦ χρηστη-

ρίου μή ποιέεσθαι την πρός τους Έλληνας συμμαχίην. σπουδήν δὲ ἔχειν σπονδὰς γενέσθαι τριηκοντοέτιδας καίπερ τὸ χρηστήριον φοβεόμενοι, ίνα δή σφι οἱ παίδες 5 ανδρωθέωσι εν τούτοισι τοίσι έτεσι μη δε σπονδέων ἐουσέων ἐπιλέγεσθαι, ἢν ἄρα σφέας καταλάβη πρὸς τῶ γεγονότι κακῷ ἄλλο πταῖσμα πρὸς τὸν Πέρσην, μὴ τὸ λοιπον έωσι Λακεδαιμονίων ύπήκοοι. των δε άγγελων τοὺς ἀπὸ τῆς Σπάρτης πρὸς τὰ ἡηθέντα ἐκ τῆς βουλῆς 10 άμεί ψασθαι τοισίδε · περί μέν σπονδέων άνοίσειν ές τούς πλεύνας, περί δὲ ήγεμονίης αὐτοῖσι ἐντετάλθαι ύποκρίνασθαι, καὶ δὴ λέγειν, σφίσι μὲν εἶναι δύο βασιλέας, 'Αργείοισι δὲ ένα · οὔκων δυνατὸν εἶναι τῶν ἐκ Σπάρτης οὐδέτερον παῦσαι τῆς ἡγεμονίης, μετὰ δὲ δύο 15 τῶν σφετέρων ὁμόψηφον τὸν ᾿Αργείον εἶναι κωλύειν οὐδέν. οὕτω δὴ οἱ ᾿Αργεῖοί φασι οὐκ ἀνασχέσθαι τῶν Σπαρτιητέων την πλεονεξίην, άλλ' έλέσθαι μάλλον ύπο των βαρβάρων ἄρχεσθαι ή τι ύπείξαι Λακεδαιμονίοισι, προειπείν τε τοίσι άγγέλοισι πρὸ δύντος ήλίου άπαλ-20 λάσσεσθαι ἐκ τῆς ᾿Αργείων χώρης, εἰ δὲ μή, περιέψεσθαι ώς πολεμίους.

Argive Alliance with Persia.

Αὐτοὶ μὲν ᾿Αργεῖοι τοσαῦτα τούτων πέρι λέγουσι · 150 ἔστι δὲ ἄλλος λόγος λεγόμενος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, ὡς Εέρξης ἔπεμψε κήρυκα ἐς Ἦργος πρότερον ἤ περ όρμῆσαι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα · ἐλθόντα δὲ τοῦτον λέγεται εἰπεῖν, "ἄνδρες ᾿Αργεῖοι, βασιλεὺς Εέρξης 5 τάδε ὑμῖν λέγει · ἡμεῖς νομίζομεν Πέρσην εἶναι, ἀπ᾽ οὖ ἡμεῖς γεγόναμεν, παῖδα Περσέος τοῦ Δανάης, γεγονότα ἐκ τῆς Κηφέος θυγατρὸς ᾿Ανδρομέδης. οὕτω ἂν ὧν εἴημεν ὑμέτεροι ἀπόγονοι. οὕτε ὧν ἡμέας οἰκὸς ἐπὶ

10 τοὺς ἡμετέρους προγόνους ἐκστρατεύεσθαι, οὔτε ὑμέας ἄλλοισι τιμωρέοντας ἡμῖν ἀντιξόους γίνεσθαι, ἀλλὰ παρ' ὑμῖν αὐτοῖσι ἡσυχίην ἔχοντας κατῆσθαι. ἢν γὰρ ἐμοὶ γένηται κατὰ νόον, οὐδαμοὺς μέζονας ὑμέων ἄξω." ταῦτα ἀκούσαντας ᾿Αργείους λέγεται πρῆγμα ποιήσασ-

15 θαι, καὶ παραχρῆμα μὲν οὐδὲν ἐπαγγελλομένους μεταιτέειν, ἐπεὶ δέ σφεας παραλαμβάνειν τοὺς "Ελληνας, οὕτω δὴ ἐπισταμένους ὅτι οὐ μεταδώσουσι τῆς ἀρχῆς Λακεδαιμόνιοι μεταιτέειν, ἵνα ἐπὶ προφάσιος ἡσυχίην

151 ἄγωσι. συμπεσεῖν δὲ τούτοισι καὶ τόνδε τὸν λόγον λέγουσί τινες Ἑλλήνων, πολλοῖσι ἔτεσι ὕστερον γενόμενον τούτων. τυχεῖν ἐν Σούσοισι τοῖσι Μεμνονίοισι ἐόντας ἑτέρου πρήγματος εἵνεκα ἀγγέλους ᾿Αθηναίων,

5 Καλλίην τε τὸν Ἱππονίκου καὶ τοὺς μετὰ τούτου ἀναβάντας, ᾿Αργείους δὲ τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον πέμψαντας καὶ τούτους ἐς Σοῦσα ἀγγέλους εἰρωτᾶν ᾿Αρταξέρξεα τὸν Ξέρξεω εἴ σφι ἔτι ἐμμένει ἐθέλουσι τὴν πρὸς Ξέρξην φιλίην συνεκεράσαντο, ἡ νομιζοίατο πρὸς αὐτοῦ εἶναι

10 πολέμιοι · βασιλέα δὲ 'Αρταξέρξεα μάλιστα ἐμμένειν φάναι, καὶ οὐδεμίαν νομίζειν πόλιν ''Αργεος φιλιωτέρην.

152 εἰ μέν νυν Ξέρξης τε ἀπέπεμψε ταῦτα λέγοντα κήρυκα ἐς ᾿Αργος καὶ ᾿Αργείων ἄγγελοι ἀναβάντες ἐς Σοῦσα ἐπειρώτεον ᾿Αρταξέρξεα περὶ φιλίης, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἰπεῖν, οὐδέ τινα γνώμην περὶ αὐτῶν ἀποφαίνομαι ἄλλην 5 γε ἢ τήν περ αὐτοὶ ᾿Αργεῖοι λέγουσι · ἐπίσταμαι δὲ τοσοῦτο, ὅτι εἰ πάντες ἄνθρωποι τὰ οἰκήια κακὰ ἐς μέσον συνενείκαιεν ἀλλάξασθαι βουλόμενοι τοῖσι πλησίοισι, ἐγκύψαντες ἂν ἐς τὰ τῶν πέλας κακὰ ἀσπασίως ἕκαστοι αὐτῶν ἀποφεροίατο ὀπίσω τὰ ἐσηνείκαντο.

10 οὕτω δὴ οὐκ ᾿Αργείοισι αἴσχιστα πεποίηται. ἐγὼ δὲ ὀφείλω λέγειν τὰ λεγόμενα, πείθεσθαι γε μὲν οὐ παντά-

πασι ὀφείλω, καί μοι τοῦτο τὸ ἔπος ἐχέτω ἐς πάντα τὸν λόγον · ἐπεὶ καὶ ταῦτα λέγεται, ὡς ἄρα ᾿Αργεῖοι ἦσαν οἱ ἐπικαλεσάμενοι τὸν Πέρσην ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐπειδή σφι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κακῶς ἡ αἰχμὴ ἑστήκεε, 15 πᾶν δὴ βουλόμενοι σφίσι εἶναι πρὸ τῆς παρεούσης λύπης.

Ancestors of Gelon in Sicily

Τὰ μὲν περὶ ᾿Αργείων εἴρηται. ἐς δὲ τὴν Σικελίην 153 άλλοι τε ἀπίκατο ἄγγελοι ἀπὸ τῶν συμμάχων συμμίξοντες Γέλωνι καὶ δὴ καὶ ἀπὸ Λακεδαιμονίων Σύαγρος. τοῦ δὲ Γέλωνος τούτου πρόγονος, οἰκήτωρ ὁ ἐν Γέλη, ην έκ νήσου Τήλου της έπι Τριοπίω κειμένης. δς 5 κτιζομένης Γέλης ύπο Λινδίων τε των έκ 'Ρόδου καὶ 'Αντιφήμου οὐκ ἐλείφθη. ἀνὰ χρόνον δὲ αὐτοῦ οἱ ἀπόγονοι γενόμενοι ίροφάνται τῶν χθονίων θεῶν διετέλεον έοντες, Τηλίνεω ένός τευ τῶν προγόνων κτησαμένου τρόπω τοιώδε. Ες Μακτώριον πόλιν την υπέρ Γέλης 10 οἰκημένην ἔφυγον ἄνδρες Γελώων στάσι έσσωθέντες. τούτους ὧν ὁ Τηλίνης κατήγαγε ἐς Γέλην, ἔχων οὐδεμίαν άνδρων δύναμιν άλλὰ ίρὰ τούτων των θεων. ὅθεν δὲ αὐτὰ ἔλαβε ἢ αὐτὸς ἐκτήσατο, τοῦτο δὲ οὐκ ἔχω εἰπεῖν. τούτοισι δ' ὧν πίσυνος ἐὼν κατήγαγε, ἐπ' ὧ τε οἱ ἀπό-15 γονοι αὐτοῦ ἱροφάνται τῶν θεῶν ἔσονται. θῶυμά μοι ων καὶ τοῦτο γέγονε πρὸς τὰ πυνθάνομαι, κατεργάσασθαι Τηλίνην ἔργον τοσοῦτον· τὰ τοιαῦτα γὰρ ἔργα οὐ πρὸς τοῦ ἄπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γίνεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ψυχής τε ἀγαθής καὶ ρώμης ἀνδρηίης · ὁ δὲ λέγεται 20 πρὸς τῆς Σικελίης τῶν οἰκητόρων τὰ ὑπεναντία τούτων πεφυκέναι θηλυδρίης τε καὶ μαλακώτερος ἀνήρ. οὐτος 154 μέν νυν ἐκτήσατο τοῦτο τὸ γέρας · Κλεάνδρου δὲ τοῦ Παντάρεος τελευτήσαντος τον βίον, ος ετυράννευσε μεν

7

Γέλης έπτὰ έτεα, ἀπέθανε δὲ ὑπὸ Σαβύλλου ἀνδρὸς 5 Γελώου, ενθαῦτα ἀναλαμβάνει τὴν μουναρχίην Ίπποκράτης Κλεάνδρου έων άδελφεός. έχοντος δε Ίπποκράτεος την τυραννίδα, ο Γέλων έων Τηλίνεω τοῦ ίροφάντεω ἀπόγονος, πολλών τε μετ' ἄλλων καὶ Αἰνησιδήμου τοῦ Παταίκου . . . ὸς ἦν δορυφόρος Ἱπποκράτεος, μετὰ 10 δε οὐ πολλον χρόνον δι' ἀρετὴν ἀπεδέχθη πάσης τῆς ίππου είναι ίππαρχος · πολιορκέοντος γὰρ Ἱπποκράτεος Καλλιπολίτας τε καὶ Ναξίους καὶ Ζαγκλαίους τε καὶ Λεοντίνους καὶ πρὸς Συρηκοσίους τε καὶ τῶν βαρβάρων συχνούς, άνηρ έφαίνετο έν τούτοισι τοῖσι πολέμοισι 15 έων ο Γέλων λαμπρότατος. των δὲ εἶπον πολίων, τουτέων πλήν Συρηκουσέων οὐδεμία πέφευγε δουλοσύνην πρὸς Ίπποκράτεος. Συρηκοσίους δὲ Κορίνθιοί τε καὶ Κερκυραίοι έρρύσαντο μάχη έσσωθέντας έπὶ ποταμώ Ἐλώρω, ἐρρύσαντο δὲ οὖτοι ἐπὶ τοισίδε καταλλά. 20 ξαντες, ἐπ' ὧ τε Ἱπποκράτεϊ Καμάριναν Συρηκοσίους παραδούναι · Συρηκοσίων δὲ ἦν Καμάρινα τὸ ἀρχαῖον.

Gelon Becomes Tyrant.

155 ΄ Ως δὲ καὶ Ἱπποκράτεα τυραννεύσαντα ἴσα τεα τῷ ἀδελφεῷ Κλεάνδρῳ κατέλαβε ἀποθανεῖν πρὸς πόλι Ὑβλη στρατευσάμενον ἐπὶ τοὺς Σικελούς, οὕτω δὴ ὁ Γέλων τῷ λόγῳ τιμωρέων τοῖσι Ἱπποκράτεος παισὶ εὐκλείδη τε καὶ Κλεάνδρῳ, οὐ βουλιμένων τῶν πολιητέων κατηκόων ἔτι εἶναι, τῷ ἔργῳ, ὡς ἐπεκράτησε μάχη τῶν Γελώων, ἢρχε αὐτὸς ἀποστερήσας τοὺς Ἱπποκράτεος παῖδας. μετὰ δὲ τοῦτο τὸ εὕρημα τοὺς γαμόρους καλεομένους τῶν Συρηκοσίων ἐκπεσόντας ὑπό τε τοῦ 10 δήμου καὶ τῶν σφετέρων δούλων, καλεομένων δὲ Κυλλυρίων, ὁ Γέλων καταγαγὼν τούτους ἐκ Κασμένης πόλι-

ος ές τὰς Συρηκούσας ἔσχε καὶ ταύτας · ὁ γὰρ δημος ὁ των Συρηκοσίων έπιοντι Γέλωνι παραδιδοί την πόλιν καὶ έωυτόν. ὁ δὲ ἐπείτε παρέλαβε τὰς Συρηκούσας, 156 Γέλης μεν επικρατέων λόγον ελάσσω εποιέετο, επιτρέψας αὐτὴν Ἱέρωνι ἀδελφεῷ έωυτοῦ · ὁ δὲ τὰς Συρηκούσας ἐκράτυνε, καὶ ἦσάν οἱ πάντα αἱ Συρήκουσαι. αί δὲ παραυτίκα ἀνά τ' ἔδραμον καὶ ἔβλαστον. τοῦτο 5 μέν γὰρ Καμαριναίους ἄπαντας ἐς τὰς Συρηκούσας άγαγων πολιήτας ἐποίησε, Καμαρίνης δὲ τὸ ἄστυ κατέσκα ψε, τοῦτο δὲ Γελώων ὑπερημίσεας τῶν ἀστῶν τωυτὸ τοῖσι Καμαριναίοισι ἐποίησε · Μεγαρέας τε τοὺς έν Σικελίη, ώς πολιορκεόμενοι ές όμολογίην προσεχώ-10 ρησαν, τοὺς μὲν αὐτῶν παχέας, ἀειραμένους τε πόλεμον αὐτῶ καὶ προσδοκῶντας ἀπολέεσθαι διὰ τοῦτο, ἀγαγὼν ές τὰς Συρηκούσας πολιήτας ἐποίησε, τὸν δὲ δήμον τῶν Μεγαρέων οὐκ ἐόντα μεταίτιον τοῦ πολέμου τούτου ούδὲ προσδεκόμενον κακὸν οὐδὲν πείσεσθαι, ἀγαγὼν καὶ 15 τούτους ές τὰς Συρηκούσας ἀπέδοτο ἐπ' ἐξαγωγή ἐκ Σικελίης. τωυτό δε τοῦτο καὶ Εὐβοέας τοὺς ἐν Σικελίη έποίησε διακρίνας. ἐποίεε δὲ ταῦτα τούτους ἀμφοτέρους νομίσας δήμον είναι συνοίκημα άγαριτώτατον.

Interview between the Envoys and Gelon.

Τοιούτφ μὲν τρόπφ τύραννος ἐγεγόνεε μέγας ὁ Γέλων 157 τότε δ' ὡς οἱ ἄγγελοι τῶν Ἑλλήνων ἀπίκατο ἐς τὰς Συρηκούσας, ἐλθόντες αὐτῷ ἐς λόγους ἔλεγον τάδε · "ἔπεμψαν ἡμέας Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ τούτων σύμμαχοι παραλαμψομένους σε πρὸς τὸν βάρβαρον · τὸν γὰρ 5 ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πάντως κου πυνθάνεαι, ὅτι Πέρσης ἀνὴρ μέλλει, ζεύξας τὸν 'Ελλήσποντον καὶ ἐπάγων πάντα τὸν ἡῷον στρατὸν ἐκ τῆς 'Ασίης, στρατη-

λατήσειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, πρόσχημα μὲν ποιεύμενος 10 ώς ἐπ' ᾿Αθήνας ἐλαύνει, ἐν νόφ δὲ ἔχων πᾶσαν τὴν Έλλάδα ὑπ' ἐωυτῶ ποιήσασθαι. σὺ δὲ δυνάμιός τε γὰρ ἥκεις μεγάλως, καὶ μοῖρά τοι τῆς Ἑλλάδος οὐκ έλαχίστη μέτα ἄρχοντί γε Σικελίης, βοήθεέ τε τοῖσι έλευθεροῦσι τὴν Ἑλλάδα καὶ συνελευθέρου. άλὴς μὲν 15 γὰρ γενομένη πᾶσα ἡ Ἑλλὰς χεὶρ μεγάλη συνάγεται, καὶ ἀξιόμαχοι γινόμεθα τοῖσι ἐπιοῦσι · ἢν δὲ ἡμέων οἱ μεν καταπροδιδώσι οι δε μη θέλωσι τιμωρέειν, το δε ύγια ενον της Ελλάδος η ολίγον, τουτο δε ήδη δεινον γίνεται μη πέση πάσα ή Έλλάς. μη γαρ έλπίσης, ην 20 ήμέας καταστρέψηται ὁ Πέρσης μάχη κρατήσας, ώς οὐκὶ ήξει παρὰ σέ γε, ἀλλὰ πρὸ τούτου φύλαξαι. βοηθέων γὰρ ἡμῖν σεωυτῷ τιμωρέεις τῷ δὲ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτή ώς τὸ ἐπίπαν χρηστή ἐθέλει ἐπιγί-158 νεσθαι." οἱ μὲν ταῦτα ἔλεγον, Γέλων δὲ πολλὸς ἐνέκειτο λέγων τοιάδε · "άνδρες "Ελληνες, λόγον έχοντες πλεονέκτην ετολμήσατε εμε σύμμαχον επὶ τον βάρβαρον παρακαλέοντες έλθειν · αὐτοὶ δὲ ἐμεῦ πρότερον δεηθέν-5 τος βαρβαρικού στρατού συνεπάψασθαι, ότε μοι πρός Καρχηδονίους νείκος συνήπτο, ἐπισκήπτοντός τε τὸν Δωριέος τοῦ 'Αναξανδρίδεω πρὸς 'Εγεσταίων φόνον έκπρήξασθαι, ὑποτείνοντός τε τὰ ἐμπόρια συνελευθεροῦν ἀπ' ὧν ὑμῖν μεγάλαι ὡφελίαι τε καὶ ἐπαυρήσιες 10 γεγόνασι, οὔτε ἐμεῦ εἵνεκα ἤλθετε βοηθήσοντες οὔτε τὸν Δωριέος φόνον ἐκπρηξόμενοι, τό τε κατ' ὑμέας τάδε άπαντα ύπὸ βαρβάροισι νέμεται. ἀλλὰ εὖ γὰρ ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὸ ἄμεινον κατέστη. νῦν δὲ ἐπειδὴ περιελήλυθε ό πόλεμος καὶ ἀπίκται ἐς ὑμέας, οὕτω δὴ Γέλωνος 15 μνηστις γέγονε. ἀτιμίης δὲ πρὸς ὑμέων κυρήσας οὐκ όμοιώσομαι ύμιν, άλλ' έτοιμός είμι βοηθέειν παρεγό-

μενος διηκοσίας τε τριήρεας καὶ δισμυρίους όπλίτας καὶ δισχιλίην ίππον καὶ δισχιλίους τοξότας καὶ δισχιλίους σφενδονήτας καὶ δισχιλίους ίπποδρόμους ψιλούς σίτόν τε άπάση τη Έλληνων στρατιή, ἔστ' αν διαπολεμήσω-20 μεν, ύποδέκομαι παρέξειν. ἐπὶ δὲ λόγω τοιώδε τάδε ύπίσχομαι, ἐπ' ὧ στρατηγός τε καὶ ἡγεμὼν τῶν Ελλήνων ἔσομαι πρὸς τὸν βάρβαρον. ἐπ' ἄλλφ δὲ λόγφ ουτ' αν αυτος έλθοιμι ουτ' αν άλλους πέμψαιμι." ταῦτα ἀκούσας οὔτε ἡνέσχετο ὁ Σύαγρος εἶπέ τε τάδε · 159 " ή κε μέγ' οἰμώξειε ὁ Πελοπίδης 'Αγαμέμνων πυθόμενος Σπαρτιήτας την ηγεμονίην ἀπαραιρησθαι ύπο Γέλωνός τε καὶ Συρηκοσίων. ἀλλὰ τούτου μὲν τοῦ λόγου μηκέτι μυησθής, ὅκως τὴν ἡγεμονίην τοι παραδώσομεν, 5 άλλ' εί μεν βούλεαι βοηθέειν τη Ελλάδι, ἴσθι ἀρξόμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰ δ' ἄρα μὴ δικαιοῖς ἄρχεσθαι, σὺ δὲ μηδὲ βοήθεε." πρὸς ταῦτα ὁ Γέλων, ἐπειδὴ ὥρα 160 άπεστραμμένους τοὺς λόγους τοῦ Συάγρου, τὸν τελευταίον σφι τονδε εξέφαινε λόγον · " δ ξείνε Σπαρτιήτα, ονείδεα κατιόντα ανθρώπω φιλέει έπανάγειν τον θυμόν. σὺ μέντοι ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγω οἴ με 5 πείσεις ἀσχήμονα ἐν τὴ ἀμοιβὴ γενέσθαι. ὅκου δὲ ύμεις ούτω περιέχεσθε της ήγεμονίης, οικός και έμε μᾶλλον ὑμέων περιέχεσθαι, στρατιής τε ἐόντα πολλαπλησίης ήγεμόνα καὶ νεῶν πολλον πλεύνων. άλλ' έπείτε ύμιν ὁ λόγος οὕτω προσάντης κατίσταται, ήμεις 10 τι ύπείξομεν τοῦ ἀρχαίου λόγου. εἰ τοῦ μὲν πεζοῦ ύμεις ήγεοισθε, του δε ναυτικού έγω εί δε ύμιν ήδονή τοῦ κατὰ θάλασσαν ἡγεμονεύειν, τοῦ πεζοῦ ἐγὼ θέλω. καὶ ἢ τούτοισι ὑμέας χρεόν ἐστι ἀρέσκεσθαι ἢ ἀπιέναι συμμάχων τοιῶνδε ἐρήμους." Γέλων μὲν δὴ ταῦτα 161 προετείνετο, φθάσας δὲ ὁ ᾿Αθηναίων ἄγγελος τὸν Λακε-

δαιμονίων ἀμείβετό μιν τοισίδε · " & βασιλεῦ Συρηκοσίων, οὐκ ἡγεμόνος δεομένη ἡ Ελλας ἀπέπεμψε ἡμέας 5 πρὸς σέ, ἀλλὰ στρατιῆς. σὺ δὲ ὅκως μὲν στρατιὴν πέμψεις μη ήγεύμενος της Ελλάδος, οὐ προφαίνεις, ώς δὲ στρατηγήσεις αὐτῆς, γλίχεαι. ὅσον μέν νυν παντὸς τοῦ Ἑλλήνων στρατοῦ ἐδέου ἡγέεσθαι, ἐξήρκεε ἡμῖν τοίσι 'Αθηναίοισι ήσυχίην άγειν, ἐπισταμένοισι ώς ό 10 Λάκων ίκανός τοι ἔμελλε ἔσεσθαι καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπολογεύμενος · ἐπείτε δὲ ἀπάσης ἀπελαυνόμενος δέεαι της ναυτικης ἄρχειν, ούτω έχει τοι. οὐδ' ην ὁ Λάκων έπίη τοι ἄρχειν αὐτης, ημεῖς ἐπήσομεν ήμετέρη γάρ έστι αύτη γε μη αὐτῶν βουλομένων Λακεδαιμονίων. 15 τούτοισι μεν ων ήγεεσθαι βουλομένοισι οὐκ ἀντιτείνομεν, άλλφ δὲ παρήσομεν οὐδενὶ ναυαρχέειν. μάτην γὰρ αν ώδε πάραλον Έλλήνων στρατόν πλείστον είημεν έκτημένοι, εί Συρηκοσίοισι έόντες 'Αθηναΐοι συγχωρήσομεν της ήγεμονίης, άρχαιότατον μεν έθνος παρεχόμε-20 νοι, μοῦνοι δὲ ἐόντες οὐ μετανάσται Ἑλλήνων · τῶν καὶ "Ομηρος ο εποποιός ἄνδρα ἄριστον ἔφησε ες "Ιλιον άπικέσθαι τάξαι τε καὶ διακοσμήσαι στρατόν. ούτω 162 οὐκ ὄνειδος οὐδὲν ἡμῖν ἐστι λέγειν ταῦτα." ἀμείβετο Γέλων τοισίδε · "ξείνε 'Αθηναίε, ύμεις οϊκατε τοὺς ἄργοντας έχειν, τούς δε άρξομένους οὐκ έξειν. ἐπεὶ τοίνυν οὐδὲν ὑπιέντες ἔχειν τὸ πᾶν ἐθέλετε, οὐκ ἂν φθάνοιτε 5 την ταχίστην όπίσω ἀπαλλασσόμενοι καὶ ἀγγέλλοντες τη Ελλάδι ὅτι ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ αὐτη ἐξαραίρηται." οὖτος δὲ ὁ νόος τοῦ ῥήματος [τὸ ἐθέλει λέγειν]. δήλα γὰρ ώς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐστὶ τὸ ἔαρ δοκιμώτατον, της δὲ τῶν Ἑλλήνων στρατιης τὴν ἐωυτοῦ στρατιήν. 10 στερισκομένην ὧν τὴν Ἑλλάδα τῆς έωυτοῦ συμμαγίης είκαζε ώς εί τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔξαραιρημένον είη.

Gelon Sends Cadmus to Delphi.

Οἱ μὲν δὴ τῶν Ἑλλήνων ἄγγελοι τοιαῦτα τῷ Γέ- 163 λωνι χρηματισάμενοι ἀπέπλεον · Γέλων δὲ πρὸς ταῦτα δείσας μὲν περὶ τοῖσι "Ελλησι μὴ οὐ δύνωνται τὸν βάρβαρον ὑπερβαλέσθαι, δεινὸν δὲ καὶ οὐκ ἀνασχετὸν ποιησάμενος έλθων ές Πελοπόννησον άρχεσθαι ύπο 5 Λακεδαιμονίων έων Σικελίης τύραννος, ταύτην μέν την όδον ημέλησε, ό δὲ ἄλλης εἴχετο. ἐπείτε γὰρ τάχιστα έπύθετο τὸν Πέρσην διαβεβηκότα τὸν Ἑλλήσποντον, πέμπει πεντηκοντέροισι τρισί Κάδμον τὸν Σκύθεω ἄνδρα Κώον ἐς Δελφούς, ἔχοντα χρήματα πολλά καὶ φι- 10 λίους λόγους, καραδοκήσοντα την μάχην τη πεσέεται, καὶ ἢν μὲν ὁ βάρβαρος νικᾶ, τά τε χρήματα αὐτῷ διδόναι καὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ τῶν ἄρχει ὁ Γέλων, ἢν δὲ οί "Ελληνες, οπίσω ἀπάγειν. ὁ δὲ Κάδμος οὖτος πρό-164 τερον τούτων παραδεξάμενος παρὰ πατρὸς τυραννίδα Κώων εὖ βεβηκυῖαν, ἐκών τε εἶναι καὶ δεινοῦ ἐπιόντος ούδενὸς άλλὰ ἀπὸ δικαιοσύνης ἐς μέσον Κώοισι καταθείς την άρχην, οίχετο ές Σικελίην, ένθα παρά Σαμίων 5 ἔσχε τε καὶ κατοίκησε πόλιν Ζάγκλην την ές Μεσσήνην μεταβαλοῦσαν τὸ οὔνομα. τοῦτον δὴ ὁ Γέλων τὸν Κάδμον καὶ τοιούτω τρόπω ἀπικόμενον διὰ δικαιοσύνην, τήν οἱ αὐτὸς ἄλλην συνήδεε ἐοῦσαν, ἔπεμπε · δς ἐπὶ τοίσι ἄλλοισι δικαίοισι τοίσι έξ έωυτοῦ ἐργασμένοισι 10 καὶ τόδε οὐκ ἐλάχιστον τούτων ἐλίπετο. κρατήσας [γὰρ] μεγάλων χρημάτων τῶν οἱ Γέλων ἐπετράπετο, παρεον κατασχέσθαι οὐκ ἢθέλησε, ἀλλ' ἐπεὶ οί "Ελληνες ἐπεκράτησαν τῆ ναυμαχίη καὶ Ξέρξης οἰχώκεε άπελαύνων, καὶ δὴ καὶ ἐκεῖνος ἀπίκετο ἐς τὴν Σικελίην 15 ἀπὸ πάντα τὰ χρήματα ἄγων.

Carthaginians Defeated by Gelon.

- 165 Λέγεται δὲ καὶ τάδε ὑπὸ τῶν ἐν τῆ Σικελίη οἰκημένων, ώς όμως καὶ μέλλων ἄρχεσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων ό Γέλων έβοήθησε αν τοίσι Έλλησι, εί μη ύπο Θήρωνος τοῦ Αἰνησιδήμου 'Ακραγαντίνων μουνάρχου έξελασθεὶς 5 έξ Ίμέρης Τήριλλος ὁ Κρινίππου τύραννος ἐων Ίμέρης έπηγε ύπ' αὐτὸν τὸν χρόνον τοῦτον Φοινίκων καὶ Λιβύων καὶ Ἰβήρων καὶ Λιγύων καὶ Ἐλισύκων καὶ Σαρδονίων καὶ Κυρνίων τριήκοντα μυριάδας καὶ στρατηγόν αὐτῶν ᾿Αμίλκαν τὸν Ἦννωνος, Καρχηδονίων ἐόντα 10 βασιλέα, κατά ξεινίην τε την έωυτοῦ ὁ Τήριλλος ἀναγνώσας καὶ μάλιστα διὰ τὴν 'Αναξίλεω τοῦ Κρητίνεω προθυμίην, δς 'Ρηγίου έων τύραννος τὰ έωυτοῦ τέκνα δούς όμήρους 'Αμίλκα ἐπῆγε ἐπὶ τὴν Σικελίην τιμωρέων τῶ πενθερῶ · Τηρίλλου γὰρ εἶχε θυγατέρα 'Αναξίλεως, 15 τη οὔνομα ην Κυδίππη. οὕτω δη οὐκ οξόν τε γενόμενον βοηθέειν τὸν Γέλωνα τοῖσι "Ελλησι ἀποπέμπειν ἐς
- 166 Δελφούς τὰ χρήματα. πρὸς δὲ καὶ τάδε λέγουσι, ὡς συνέβη τῆς αὐτῆς ἡμέρης ἔν τε τῷ Σικελίῃ Γέλωνα καὶ Θήρωνα νικᾶν ᾿Αμίλκαν τὸν Καρχηδόνιον καὶ ἐν Σαλαμῖνι τοὺς Ἕλληνας τὸν Πέρσην. τὸν δὲ ᾿Αμίλκαν
  - 5 Καρχηδόνιον ἐόντα πρὸς πατρός, μητρόθεν δὲ Συρηκόσιον, βασιλεύσαντά τε κατ' ἀνδραγαθίην Καρχηδονίων, ώς ἡ συμβολή τε ἐγίνετο καὶ ὡς ἑσσοῦτο τῆ μάχη, ἀφανισθῆναι πυνθάνομαι · οὔτε γὰρ ζῶντα οὔτε ἀποθανόντα φανῆναι οὐδαμοῦ γῆς · τὸ πᾶν γὰρ ἐπεξελθεῖν
- 167 διζήμενον Γέλωνα. ἔστι δὲ ὑπ' αὐτῶν Καρχηδονίων ὅδε λόγος λεγόμενος, οἰκότι χρεομένων, ὡς οἱ μὲν βάρ-βαροι τοῖσι "Ελλησι ἐν τῆ Σικελίη ἐμάχοντο ἐξ ἠοῦς ἀρξάμενοι μέχρι δείλης ὀψίης (ἐπὶ τοσοῦτο γὰρ λέγεται

έλκύσαι τὴν σύστασιν), ὁ δὲ 'Αμίλκας ἐν τούτῷ τῷ 5 χρόνῷ μένων ἐν τῷ στρατοπέδῷ ἐθύετο καὶ ἐκαλλιερέετο ἐπὶ πυρῆς μεγάλης σώματα ὅλα καταγίζων, ἰδὼν δὲ τροπὴν τῶν ἑωυτοῦ γινομένην, ὡς ἔτυχε ἐπισπένδων τοῖσι ἱροῖσι, ὡσε ἑωυτὸν ἐς τὸ πῦρ · οὕτω δὴ κατακαυθέντα ἀφανισθὴναι. ἀφανισθέντι δὲ 'Αμίλκα τρόπῷ 10 εἴτε τοιούτῷ, ὡς Φοίνικες λέγουσι, εἴτε ἐτέρῷ, [ὡς Καρχηδόνιοι καὶ Συρηκόσιοι,] τοῦτο μέν οἱ θύουσι, τοῦτο δὲ μνήματα ἐποίησαν ἐν πάσησι τῆσι πόλισι τῶν ἀποικίδων, ἐν αὐτῆ τε μέγιστον Καρχηδόνι.

Action of the Corcyraeans.

Τὰ μὲν ἀπὸ Σικελίης τοσαῦτα. Κερκυραῖοι δὲ τάδε 168 ύποκρινάμενοι τοῖσι ἀγγέλοισι τοιάδε ἐποίησαν καὶ γάρ τούτους παρελάμβανον οί αὐτοὶ οί περ ές Σικελίην άπίκοντο, λέγοντες τοὺς αὐτοὺς λόγους τοὺς καὶ πρὸς Γέλωνα έλεγον · οί δὲ παραυτίκα μὲν ὑπίσχοντο πέμ- 5 ψειν τε καὶ ἀμυνέειν, φράζοντες ώς οὔ σφι περιοπτέη έστὶ ή Ελλὰς ἀπολλυμένη · ἢν γὰρ σφαλῆ, σφεῖς γε οὐδὲν ἄλλο ἢ δουλεύσουσι τῆ πρώτη τῶν ἡμερέων · ἀλλὰ τιμωρητέον είη ές τὸ δυνατώτατον. ὑπεκρίναντο μὲν ούτω εὐπρόσωπα · ἐπεὶ δὲ ἔδει βοηθέειν, ἄλλα νοέοντες 10 έπλήρωσαν νέας έξήκοντα, μόγις δὲ ἀναχθέντες προσέμιξαν τη Πελοποννήσω, καὶ περὶ Πύλον καὶ Ταίναρον γης της Λακεδαιμονίων ἀνεκώχευον τὰς νέας, καραδοκέοντες καὶ οὖτοι τὸν πόλεμον τῆ πεσέεται, ἀελπτέοντες μέν τοὺς Έλληνας ὑπερβαλέεσθαι, δοκέοντες δὲ τὸν 15 Πέρσην κατακρατήσαντα πολλον άρξειν πάσης της Έλλάδος. ἐποίευν ὧν ἐπίτηδες, ἵνα ἔχωσι πρὸς τὸν Πέρσην λέγειν τοιάδε. " ὁ βασιλεῦ, ἡμεῖς, παραλαμ-Βανόντων τῶν Ἑλλήνων ἡμέας ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον,

7*

20 ἔχοντες δύναμιν οὐκ ἐλαχίστην οὐδὲ νέας ἐλαχίστας παρασχόντες ἂν ἀλλὰ πλείστας μετά γε ᾿Αθηναίους, οὐκ ἠθελήσαμέν τοι ἐναντιοῦσθαι οὐδέ τι ἀποθύμιον ποιῆσαι." τοιαῦτα λέγοντες ἤλπιζον πλέον τι τῶν ἄλλων οἴσεσθαι · τά περ ἂν καὶ ἐγένετο, ὡς ἐμοὶ δοκέει.

25 πρὸς δὲ τοὺς "Ελληνάς σφι σκῆψις ἐπεποίητο, τῆ περ δὴ καὶ ἐχρήσαντο. αἰτιωμένων γὰρ τῶν Ἑλλήνων ὅτι οὐκ ἐβοήθεον, ἔφασαν πληρῶσαι μὲν ἐξήκοντα τριήρεας, ὑπὸ δὲ ἐτησιέων ἀνέμων ὑπερβαλεῖν Μαλέην οὐκ οἰοί τε γενέσθαι · οὕτω οὐκ ἀπικέσθαι ἐς Σαλαμῖνα, καὶ 30 οὐδεμιῆ κακότητι λειφθῆναι τῆς ναυμαχίης.

The Cretans Refuse Assistance.

169 Οὖτοι μὲν οὕτω διεκρούσαντο τοὺς Έλληνας. Κρῆτες δέ, ἐπείτε σφέας παρελάμβανον οἱ ἐπὶ τούτοισι ταχθέντες Ἑλλήνων, ἐποίησαν τοιόνδε· πέμψαντες κοινἢ θεοπρόπους ἐς Δελφοὺς τὸν θεὸν ἐπειρώτεον εἴ 5 σφι ἄμεινον τιμωρέουσι γίνεται τἢ Ἑλλάδι. ἡ δὲ Πυθίη ὑπεκρίνατο, "ὧ νήπιοι, ἐπιμέμφεσθε ὅσα ὑμῖν ἐκ τῶν Μενέλεω τιμωρημάτων Μίνως ἔπεμψε μηνίων δακρύματα, ὅτι οἱ μὲν οὐ συνεξεπρήξαντο αὐτῷ τὸν ἐν Καμικῷ θάνατον γενόμενον, ὑμεῖς δὲ ἐκείνοισι τὴν ἐκ 10 Σπάρτης ἀρπασθεῖσαν ὑπ' ἀνδρὸς βαρβάρου γυναῖκα."

ταῦτα οἱ Κρῆτες ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν, ἔσχοντο 170 τῆς τιμωρίης. λέγεται γὰρ Μίνων κατὰ ζήτησιν Δαιδάλου ἀπικόμενον ἐς Σικανίην τὴν νῦν Σικελίην καλευμένην ἀποθανεῖν βιαίω θανάτω· ἀνὰ δὲ χρόνον Κρῆτας, θεοῦ σφι ἐποτρύναντος, πάντας πλὴν Πολιχνιτέων τε 5 καὶ Πραισίων ἀπικομένους στόλω μεγάλω ἐς Σικανίην πολιορκέειν ἐπ' ἔτεα πέντε πόλιν Καμικόν, τὴν κατ' ἐμὲ ᾿Ακραγαντῖνοι ἐνέμοντο· τέλος δὲ οὐ δυναμένους

οὔτε έλειν οὔτε παραμένειν λιμώ συνεστεώτας, ἀπολιπόντας οίχεσθαι. ώς δὲ κατὰ Ἰηπυγίην γενέσθαι πλέοντας, ὑπολαβόντα σφέας χειμῶνα μέγαν ἐκβαλεῖν 10 ές την γην · συναραχθέντων δὲ τῶν πλοίων, οὐδεμίαν γάρ σφι ἔτι κομιδὴν ἐς Κρήτην φαίνεσθαι, ἐνθαῦτα Υρίην πόλιν κτίσαντας καταμείναί τε καὶ μεταβαλόντας άντὶ μὲν Κρητῶν γενέσθαι Ἰήπυγας Μεσσαπίους, άντὶ δὲ εἶναι νησιώτας ἡπειρώτας. ἀπὸ δὲ Ὑρίης πό-15 λιος τὰς ἄλλας οἰκῆσαι, τὰς δὴ Ταραντίνοι χρόνω ὕστερον πολλώ έξανιστάντες προσέπταισαν μεγάλως, ώστε φόνος Έλληνικὸς μέγιστος οὖτος δὴ ἐγένετο πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, αὐτῶν τε Ταραντίνων καὶ 'Ρηγίνων, οί ύπὸ Μικύθου τοῦ Χοίρου ἀναγκαζόμενοι τῶν ἀστῶν καὶ 20 άπικόμενοι τιμωροί Ταραντίνοισι ἀπέθανον τρισχίλιοι ούτω · αὐτῶν δὲ Ταραντίνων οὐκ ἐπῆν ἀριθμός. ὁ δὲ Μίκυθος οἰκέτης ἐων ἀναξίλεω ἐπίτροπος 'Ρηγίου καταλέλειπτο, ούτος ός περ έκπεσων έκ 'Ρηγίου καὶ Τεγέην την 'Αρκάδων οἰκήσας ἀνέθηκε ἐν 'Ολυμπίη 25 τούς πολλούς ἀνδριάντας. άλλα τὰ μεν κατὰ 'Ρηγίνους 171 τε καὶ Ταραντίνους τοῦ λόγου μοι παρενθήκη γέγονε. ές δὲ τὴν Κρήτην ἐρημωθεῖσαν, ὡς λέγουσι Πραίσιοι, έσοικίζεσθαι άλλους τε ανθρώπους καὶ μάλιστα Έλληνας, τρίτη δὲ γενεή μετὰ Μίνων τελευτήσαντα γενέσθαι 5 τὰ Τρωικά, ἐν τοῖσι οὐ φλαυροτάτους φαίνεσθαι ἐόντας Κρήτας τιμωρούς Μενέλεω. ἀπὸ τούτων δέ σφι ἀπονοστήσασι έκ Τροίης λιμόν τε καὶ λοιμὸν γενέσθαι καὶ αὐτοῖσι καὶ τοῖσι προβάτοισι, ἔστε τὸ δεύτερον ἐρημωθείσης Κρήτης μετά των ύπολοίπων τρίτους αὐτὴν νῦν 10 νέμεσθαι Κρήτας. ή μεν δή Πυθίη υπομνήσασα ταθτα έσγε βουλομένους τιμωρέειν τοίσι "Ελλησι.

The Thessalians and the Pass of Tempe.

172 Θεσσαλοί δὲ ὑπὸ ἀναγκαίης τὸ πρῶτον ἐμήδισαν, ὡς διέδεξαν, ὅτι οὔ σφι ἥνδανε τὰ οἱ ᾿Αλευάδαι ἐμηχανέοντο. ἐπείτε γὰρ ἐπύθοντο τάχιστα μέλλοντα διαβαίνειν τὸν Πέρσην ἐς τὴν Εὐρώπην, πέμπουσι ἐς τὸν 5 Ίσθμον ἀγγέλους · ἐν δὲ τῷ Ἰσθμῷ ἦσαν ἁλισμένοι πρόβουλοι της Ελλάδος ἀραιρημένοι ἀπὸ τῶν πολίων των τὰ ἀμείνω Φρονεουσέων περὶ τὴν Ἑλλάδα. ἀπικόμενοι δὲ ἐπὶ τούτους τῶν Θεσσαλῶν οἱ ἄγγελοι ἔλεγον, " ἄνδρες "Ελληνες, δεί φυλάσσεσθαι τὴν ἐσβολὴν τὴν 10 'Ολυμπικήν, ίνα Θεσσαλίη τε καὶ ή σύμπασα ή Έλλας έν σκέπη τοῦ πολέμου. ήμεῖς μέν νυν έτοιμοί εἰμεν συμφυλάσσειν, πέμπειν δὲ χρὴ καὶ ὑμέας στρατιὴν πολλήν, ώς, εί μη πέμψετε, ἐπίστασθε ήμέας ὁμολογήσειν τῶ Πέρση · οὐ γάρ τι προκατημένους τοσοῦτο πρὸ 15 της άλλης Έλλάδος μούνους προ ύμέων δεί ἀπολέσθαι. βοηθέειν δε οὐ βουλόμενοι ἀναγκαίην ἡμίν οὐδεμίαν οξοί τε έστε προσφέρειν οὐδαμὰ γὰρ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ. ήμεῖς δὲ πειρησόμεθα αὐτοί τινα σωτη-173 ρίην μηχανεόμενοι." ταῦτα ἔλεγον οἱ Θεσσαλοί. οἱ δὲ "Ελληνες πρὸς ταῦτα έβουλεύσαντο ές Θεσσαλίην πέμπειν κατὰ θάλασσαν πεζὸν στρατὸν φυλάξοντα τὴν έσβολήν. ώς δὲ συνελέχθη ὁ στρατός, ἔπλεε δι' Εὐρί-5 που · ἀπικόμενος δὲ τῆς 'Αχαιίης ἐς 'Αλον, ἀποβὰς έπορεύετο ές Θεσσαλίην, τὰς νέας αὐτοῦ καταλιπών. καὶ ἀπίκετο ἐς τὰ Τέμπεα ἐς τὴν ἐσβολὴν ή περ ἀπὸ Μακεδονίης της κάτω ές Θεσσαλίην φέρει παρά ποταμον Πηνειόν, μεταξύ δὲ 'Ολύμπου τε όρεος [ἐόντα] καὶ 10 της "Οσσης. ἐνθαῦτα ἐστρατοπεδεύοντο τῶν Ἑλλήνων κατά μυρίους όπλίτας συλλεγέντες, καί σφι προσήν ή

Θεσσαλών ίππος · ἐστρατήγεε δὲ Λακεδαιμονίων μὲν Εὐαίνετος ὁ Καρήνου ἐκ τῶν πολεμάρχων ἀραιρημένος, γένεος μέντοι έων οὐ τοῦ βασιληίου, 'Αθηναίων δὲ Θεμιστοκλέης ὁ Νεοκλέος. ἔμειναν δὲ ὀλίγας ἡμέρας ἐν-15 θαῦτα · ἀπικόμενοι γὰρ ἄγγελοι παρὰ ᾿Αλεξάνδρου τοῦ Αμύντεω ἀνδρὸς Μακεδόνος συνεβούλευόν σφι ἀπαλλάσσεσθαι μηδὲ μένοντας ἐν τῆ ἐσβολῆ καταπατηθῆναι ύπὸ τοῦ στρατοῦ τοῦ ἐπιόντος, σημαίνοντες τὸ πληθός τε της στρατιης καὶ τὰς νέας. ὡς δὲ οὖτοί σφι ταῦτα 20 συνεβούλευον, χρηστά γάρ εδόκεον συμβουλεύειν καί σφι εύνοος έφαίνετο έων ὁ Μακεδών, ἐπείθοντο. δοκέειν δ' ἐμοί, ἀρρωδίη ἦν τὸ πεῖθον, ὡς ἐπύθοντο καὶ ἄλλην έοῦσαν ἐσβολὴν ἐς Θεσσαλοὺς κατὰ τὴν ἄνω Μακεδονίην διὰ Περραιβών κατὰ Γόννον πόλιν, τῆ περ δὴ 25 καὶ ἐσέβαλε ή στρατιὴ ή Ξέρξεω. καταβάντες δὲ οί Έλληνες έπὶ τὰς νέας ὀπίσω ἐπορεύοντο ἐς τὸν Ἰσθμόν.

Αὕτη ἐγένετο ἡ ἐς Θεσσαλίην στρατιή, βασιλέος τε 174 μέλλοντος διαβαίνειν ἐς τὴν Εὐρώπην ἐκ τῆς ᾿Ασίης καὶ ἐόντος ἤδη ἐν ᾿Αβύδω. Θεσσαλοὶ δὲ ἐρημωθέντες συμμάχων οὕτω δὴ ἐμήδισαν προθύμως οὐδ᾽ ἔτι ἐνδοιαστῶς, ὥστε ἐν τοῖσι πρήγμασι ἐφαίνοντο βασιλέι ἄνδρες 5 ἐόντες χρησιμώτατοι.

Artemisium and Thermopylae to be Defended by the Greeks.

Οἱ δὲ Ἑλληνες ἐπείτε ἀπίκατο ἐς τὸν Ἰσθμόν, ἐβου- 175 λεύοντο πρὸς τὰ λεχθέντα ἐξ ᾿Αλεξάνδρου τῆ τε στήσονται τὸν πόλεμον καὶ ἐν οἵοισι χώροισι. ἡ νικῶσα δὲ γνώμη ἐγίνετο τὴν ἐν Θερμοπύλησι ἐσβολὴν φυλάξαι· στεινοτέρη γὰρ ἐφαίνετο ἐοῦσα τῆς ἐς Θεσσαλίην 5 καὶ ἄμα ἀγχοτέρη τε τῆς ἑωυτῶν . . . τὴν δὲ ἀτραπόν, δι' ἢν ἥλωσαν οἱ ἀλόντες Ἑλλήνων ἐν Θερμοπύλησι,

οὐδὲ ἤδεσαν ἐοῦσαν πρότερον ἤ περ ἀπικόμενοι ἐς Θερμοπύλας ἐπύθοντο Τρηγινίων. ταύτην ὧν ἐβουλεύσαντο 10 φυλάσσοντες την έσβολην μη παριέναι ές την Έλλάδα τὸν βάρβαρον, τὸν δὲ ναυτικὸν στρατὸν πλέειν γῆς τῆς 'Ιστιαιώτιδος ἐπὶ 'Αρτεμίσιον. ταῦτα γὰρ ἀγγοῦ τε άλλήλων έστὶ ώστε πυνθάνεσθαι τὰ κατὰ έκατέρους 176 ἐόντα, οί τε χῶροι ούτω ἔχουσι. τοῦτο μὲν τὸ ᾿Αρτεμίσιον · ἐκ τοῦ πελάγεος τοῦ Θρηικίου ἐξ εὐρέος συνάγεται ές στεινον έόντα τον πόρον τον μεταξύ νήσου τε Σκιάθου καὶ ἠπείρου Μαγνησίης · ἐκ δὲ τοῦ στεινοῦ 5 της Ευβοίης ήδη τὸ Αρτεμίσιον δέκεται αἰγιαλός, ἐν δὲ 'Αρτέμιδος ίρόν. ή δὲ αὖ διὰ Τρηχίνος ἔσοδος ἐς τὴν Έλλάδα ἐστί, τῆ στεινοτάτη, ἡμίπλεθρον. οὐ μέντοι κατὰ τοῦτό γε ἐστὶ τὸ στεινότατον τῆς χώρης τῆς ἄλλης, άλλ' έμπροσθέ τε Θερμοπυλέων καὶ ὅπισθε, κατά 10 τε 'Αλπηνούς ὅπισθε ἐόντας ἐοῦσα ἁμαξιτὸς μούνη, καὶ έμπροσθε κατά Φοίνικα ποταμόν άγχοῦ 'Ανθήλης πόλιος άλλη άμαξιτὸς μούνη. των δὲ Θερμοπυλέων τὸ μεν προς εσπέρης όρος άβατόν τε καὶ ἀπόκρημνον, ύψηλόν, ἀνατείνον ἐς τὴν Οἴτην· τὸ δὲ πρὸς τὴν ἠῶ 15 της όδοῦ θάλασσα ὑποδέκεται καὶ τενάγεα. ἔστι δὲ ἐν τῆ ἐσόδω ταύτη θερμὰ λουτρά, τὰ Χύτρους καλέουσι οί ἐπιχώριοι, καὶ βωμὸς ἴδρυται Ἡρακλέος ἐπ' αὐτοῖσι. έδέδμητο δὲ τεῖχος κατὰ ταύτας τὰς ἐσβολάς, καὶ τό γε παλαιὸν πύλαι ἐπῆσαν. ἔδειμαν δὲ Φωκέες τὸ τεῖχος 20 δείσαντες, έπεὶ Θεσσαλοὶ ήλθον έκ Θεσπρωτών οἰκήσοντες γην την Αιολίδα, την περ νῦν ἐκτέαται. ἄτε δη πειρωμένων τῶν Θεσσαλῶν καταστρέφεσθαί σφεας, τοῦτο προεφυλάξαντο οἱ Φωκέες, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ θερμὸν τότε ἐπῆκαν ἐπὶ τὴν ἔσοδον, ὡς ἂν χαραδρωθείη ὁ χῶ-

25 ρος, παν μηγανεόμενοι όκως μή σφι εσβάλοιεν οί Θεσ-

σαλοὶ ἐπὶ τὴν χώρην. τὸ μέν νυν τεῖχος τὸ ἀρχαῖον ἐκ παλαιοῦ τε ἐδέδμητο καὶ τὸ πλέον αὐτοῦ ἤδη ὑπὸ χρόνου ἔκειτο ὁ τοῖσι δὲ αὖτις ὀρθώσασι ἔδοξε ταύτη ἀπαμύνειν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τὸν βάρβαρον. κώμη δέ ἐστι ἀγχοτάτω τῆς ὁδοῦ, ᾿Αλπηνοὶ οὔνομα ὁ ἐκ ταύτης δὲ 30 ἐπισιτιεῖσθαι ἐλογίζοντο οἱ "Ελληνες.

Land and Naval Force Despatched from the Isthmus; Oracles.

Οἱ μέν νυν χῶροι οὖτοι τοῖσι "Ελλησι εἶναι ἐφαί- 177 νοντο ἐπιτήδεοι· ἄπαντα γὰρ προσκεψάμενοι καὶ ἐπιλο- γισθέντες ὅτι οὔτε πλήθεϊ ἔξουσι χρᾶσθαι οἱ βάρβαροι οὔτε ἵππῳ, ταύτη σφι ἔδοξε δέκεσθαι τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. ὡς δὲ ἐπύθοντο τὸν Πέρσην ἐόντα ἐν 5 Πιερίη, διαλυθέντες ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ ἐστρατεύοντο αὐτῶν οἱ μὲν ἐς Θερμοπύλας πεζῆ, ἄλλοι δὲ κατὰ θάλασσαν ἐπ' ᾿Αρτεμίσιον.

Οἱ μὲν δὴ "Ελληνες κατὰ τάχος ἐβοήθεον διαταχ- 178 θέντες, Δελφοὶ δ' ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐχρηστηριάζοντο τῷ θεῷ ὑπὲρ ἑωυτῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος καταρρωδηκότες, καὶ σφι ἐχρήσθη ἀνέμοισι εὔχεσθαι · μεγάλους γὰρ τούτους ἔσεσθαι τῆ Ἑλλάδι συμμάχους. Δελφοὶ δὲ 5 δεξάμενοι τὸ μαντήιον πρῶτα μὲν Ἑλλήνων τοῖσι βουλομένοισι εἶναι ἐλευθέροισι ἐξήγγειλαν τὰ χρησθέντα αὐτοῖσι, καὶ σφι δεινῶς καταρρωδέουσι τὸν βάρβαρον ἐξαγγείλαντες χάριν ἀθάνατον κατέθεντο · μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Δελφοὶ τοῖσι ἀνέμοισι βωμόν τε ἀπέδεξαν ἐν 10 Θυίη, τῆ περ τῆς Κηφισοῦ θυγατρὸς Θυίης τὸ τέμενός ἐστι, ἐπ' ἡς καὶ ὁ χῶρος οὖτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει, καὶ θυσίησί σφεας μετήισαν.

Ten Persian Ships Advance from Therma; First Bloodshed.

- 179 Δελφοί μεν δή κατά το χρηστήριον έτι καὶ νῦν τοὺς ἀνέμους ἱλάσκονται. ὁ δὲ ναυτικὸς Ξέρξεω στρατὸς ὁρμεόμενος ἐκ Θέρμης πόλιος παρέβαλε νηυσὶ τῆσι ἄριστα πλεούσησι δέκα ἰθὺ Σκιάθου, ἔνθα ἦσαν προ- 5 φυλάσσουσαι νέες τρεῖς Ἑλληνίδες, Τροιζηνίη τε καὶ Αἰγιναίη καὶ ᾿Αττική. προϊδόντες δὲ οὖτοι τὰς νέας τῶν
- 180 βαρβάρων ἐς φυγὴν ὥρμησαν. τὴν μὲν δὴ Τροιζηνίην, τῆς ἦρχε Πρηξίνος, αὐτίκα αἰρέουσι ἐπισπόμενοι οἱ βάρβαροι, καὶ ἔπειτα τῶν ἐπιβατέων αὐτῆς τὸν καλλιστεύοντα ἀγαγόντες ἐπὶ τῆς πρώρης τῆς νεὸς ἔσφαξαν, διαδέξιον ποιεύμενοι τὸν εἶλον τῶν Ἑλλήνων πρῶ-
  - 5 ξαν, οιαδεξιον ποιευμένοι τον είλον των Ελληνών πρωτον καὶ κάλλιστον. τῷ δὲ σφαγιασθέντι τοῦτῳ τοὔνομα ἢν Λέων· τάχα δ' ἄν τι καὶ τοῦ οὐνόματος ἐπαύροιτο,
- 181 ή δὲ Αἰγιναίη, τῆς ἐτριηράρχεε ᾿Ασωνίδης, καί τινά σφι θόρυβον παρέσχε, Πυθέω τοῦ Ἰσχενόου ἐπιβατεύοντος, ἀνδρὸς ἀρίστου γενομένου ταύτην τὴν ἡμέρην · δς ἐπειδὴ ἡ νηῦς ἡλίσκετο ἐς τοῦτο ἀντεῖχε μαχόμενος ἐς δ κατε-
  - 5 κρεουργήθη ἄπας. ώς δὲ πεσων οὐκ ἀπέθανε ἀλλ' ἢν ἔμπνοος, οἱ Πέρσαι, οἵ περ ἐπεβάτευον ἐπὶ τῶν νεῶν, δι' ἀρετὴν τὴν ἐκείνου περιποιῆσαί μιν περὶ πλείστου ἐποιήσαντο, σμύρνησί τε ἰώμενοι τὰ ἕλκεα καὶ σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες καί μιν, ὡς ὀπίσω
  - 10 ἀπίκοντο ἐς τὸ ἑωυτῶν στρατόπεδον, ἐπεδείκνυσαν ἐκπαγλεόμενοι πάση τῆ στρατιῆ περιέποντες εὖ. τοὺς δὲ ἄλλους τοὺς ἔλαβον ἐν τῆ νηὶ ταύτη, περιεῖπον ὡς
- 182 ἀνδράποδα. αἱ μὲν δὴ δύο τῶν νεῶν οὕτω ἐχειρῶθησαν·
  ἡ δὲ τρίτη, τῆς ἐτριηράρχεε Φόρμος ἀνὴρ ᾿Αθηναῖος,
  φεύγουσα ἐξοκέλλει ἐς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, καὶ
  τοῦ μὲν σκάφεος ἐκράτησαν οἱ βάρβαροι, τῶν δὲ ἀνδρῶν

οὐ · ὡς γὰρ δὴ τάχιστα ἐπώκειλαν τὴν νέα οἱ 'Αθηναῖ- 5 οι, ἀποθορόντες κατὰ Θεσσαλίην πορευόμενοι ἐκομίσ-θησαν ἐς 'Αθήνας.

The Entire Persian Fleet Arrives off Magnesia.

Ταῦτα οἱ "Ελληνες οἱ ἐπ' ᾿Αρτεμισίω στρατοπεδευό- 183 μενοι πυνθάνονται παρά πυρσών έκ Σκιάθου πυθόμενοι δὲ καὶ καταρρωδήσαντες ἀπὸ τοῦ Αρτεμισίου μετορμίζοντο ές Χαλκίδα, φυλάξοντες μέν τον Εύριπον, λείποντες δὲ ἡμεροσκόπους περὶ τὰ ὑψηλὰ τῆς Εὐβοίης. 5 τῶν δὲ δέκα νεῶν τῶν βαρβάρων τρεῖς ἐπήλασαν περὶ τὸ ἔρμα τὸ μεταξὺ ἐὸν Σκιάθου τε καὶ Μαγνησίης, καλεόμενον δε Μύρμηκα. ενθαύτα οί βάρβαροι επειδή στήλην λίθου ἐπέθηκαν κομίσαντες ἐπὶ τὸ ἔρμα, ὁρμηθέντες αὐτοὶ ἐκ Θέρμης, ὥς σφι τὸ ἐμποδὼν ἐγεγόνεε 10 καθαρόν, ἐπέπλεον πάσησι τῆσι νηυσί, ἕνδεκα ἡμέρας παρέντες μετὰ τὴν βασιλέος ἐξέλασιν ἐκ Θέρμης. τὸ δὲ ἔρμα σφι κατηγήσατο ἐὸν ἐν πόρω μάλιστα Πάμμων Σκύριος. πανημερον δε πλέοντες οι βάρβαροι έξανύουσι της Μαγνησίης χώρης ἐπὶ Σηπιάδα τε καὶ τὸν αἰγιαλὸν 15 τον μεταξύ Κασθαναίης τε πόλιος έόντα καὶ Σηπιάδος άκτης. Exoto .... men

Estimate of Xerxes' Combined Forces at this Point.

Μέχρι μέν νυν τούτου τοῦ χώρου καὶ Θερμοπυλέων 184 ἀπαθής τε κακῶν ἢν ὁ στρατὸς καὶ πλῆθος ἢν τηνικαῦτα ἔτι, ὡς ἐγὼ συμβαλλόμενος εὐρίσκω, τῶν μὲν ἐκ τῶν νεῶν τῶν ἐκ τῆς ᾿Ασίης, ἐουσέων ἐπτὰ καὶ διηκοσιέων καὶ χιλιέων, τὸν μὲν ἀρχαῖον ἐκάστων τῶν ἐθνέων ἐόντα 5 ὅμιλον τέσσερας καὶ εἴκοσι μυριάδας καὶ πρὸς χιλιάδα τε καὶ τετρακοσίους, ὡς ἀνὰ διηκοσίους ἄνδρας λογι-

ζομένοισι ἐν ἐκάστη νηί. ἐπεβάτευον δὲ ἐπὶ τουτέων τῶν νεῶν, χωρὶς ἐκάστων τῶν ἐπιχωρίων ἐπιβατέων, 10 Περσέων τε καὶ Μήδων καὶ Σακέων τριήκοντα ἄνδρες. ούτος άλλος όμιλος γίνεται τρισμύριοι καὶ έξακισχίλιοι καὶ πρὸς διηκόσιοί τε καὶ δέκα. προσθήσω δ' ἔτι τούτω καὶ τῶ προτέρω ἀριθμῶ τοὺς ἐκ τῶν πεντηκοντέρων, ποιήσας, ὅ τι πλέον ἢν αὐτῶν ἢ ἔλασσον, ἀν' ὀγδώκοντα 15 άνδρας ένείναι. συνελέχθη δὲ ταῦτα τὰ πλοῖα, ώς καὶ πρότερον εἰρέθη, τρισχίλια. ήδη ὧν ἄνδρες ἂν εἶεν ἐν αὐτοῖσι τέσσερες μυριάδες καὶ εἴκοσι. τοῦτο μὲν δὴ τὸ ἐκ τῆς ᾿Ασίης ναυτικὸν ῆν, σύμπαν ἐὸν πεντήκοντα μυριάδες καὶ μία, χιλιάδες δὲ ἔπεισι ἐπὶ ταύτησι ἐπτὰ 20 καὶ πρὸς ἐκατοντάδες ἐξ καὶ δεκάς. τοῦ δὲ πεζοῦ έβδομήκοντα καὶ έκατὸν μυριάδες ἐγένοντο, τῶν δὲ ίππέων ὀκτώ μυριάδες. προσθήσω δ' ἔτι τούτοισι τὰς καμήλους τους έλαύνοντας 'Αραβίους καὶ τους τὰ άρματα Λίβυας, πλήθος ποιήσας δισμυρίους ἄνδρας. καὶ 25 δη τό τε ἐκ τῶν νεῶν καὶ τοῦ πεζοῦ πληθος συντιθέμενον γίνεται διηκόσιαί τε μυριάδες καὶ τριήκοντα καὶ μία, καὶ πρὸς χιλιάδες έπτὰ καὶ έκατοντάδες έξ καὶ δεκάς. τοῦτο μὲν τὸ έξ αὐτῆς τῆς ᾿Ασίης στράτευμα έξαναχθεν είρηται, άνευ τε της θεραπηίης της επομένης 30 καὶ τῶν σιταγωγῶν πλοίων καὶ ὅσοι ἐνέπλεον τούτοισι. 185 τὸ δὲ δὴ ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀγόμενον στράτευμα ἔτι

185 το δε δη εκ της Ευρώπης αγόμενον στράτευμα ετι προσλογιστέα τούτω παντί τω εξηριθμημένω δόκησιν δε δει λέγειν. νέας μέν νυν οι από Θρηίκης Ελληνες και εκ των νήσων των επικειμενέων τη Θρηίκη παρείτοντο είκοσι και εκατόν εκ μέν νυν τουτέων των νεων ανδρες τετρακισχίλιοι και δισμύριοι γίνονται. πεζου δε τον Θρήικες παρείχοντο και Παίονες και Έρρδοι και Βρττιαιοι και το Χαλκιδικόν γένος και Βρύγοι και

128 W 11 11 11 18

Πίερες καὶ Μακεδόνες καὶ Περραιβοὶ καὶ Ἐνιῆνες καὶ Δόλοπες καὶ Μάγνητες καὶ 'Αγαιοὶ καὶ ὅσοι τῆς Θρηίκης 10 την παραλίην νέμονται, τούτων των έθνέων τριήκοντα μυριάδας δοκέω γενέσθαι. αὐται ὧν αί μυριάδες ἐκείυησι προστεθείσαι τησι έκ της 'Ασίης, γίνονται αί πάσαι ἀνδρῶν αἱ μάχιμοι μυριάδες διηκόσιαι καὶ έξήκοντα καὶ τέσσερες, ἔπεισι δὲ ταύτησι έκατοντάδες έκ- 15 καίδεκα καὶ δεκάς. τοῦ μαχίμου δὲ τούτου ἐόντος 186 άριθμον τοσούτου, την θεραπηίην την έπομένην τούτοισι καὶ τοὺς ἐν τοῖσι σιταγωγοῖσι ἀκάτοισι ἐόντας καὶ μάλα εν τοίσι ἄλλοισι πλοίοισι τοίσι ἄμα πλέουσι τῆ στρατιή, τούτους των μαχίμων ανδρών οὐ δοκέω είναι 5 έλάσσονας άλλὰ πλεῦνας. καὶ δή σφεας ποιέω ἴσους έκείνοισι είναι καὶ ούτε πλεύνας ούτε έλάσσονας οὐδέν. έξισούμενοι δε ούτοι τῷ μαχίμω ἐκπληροῦσι τὰς ἴσας μυριάδας ἐκείνοισι. ούτω πεντακοσίας τε μυριάδας καὶ εἴκοσι καὶ ὀκτὰ καὶ χιλιάδας τρεῖς καὶ ἐκατοντάδας 10 δύο καὶ δεκάδας δύο ἀνδρῶν ἤγαγε Ξέρξης ὁ Δαρείου μέχρι Σηπιάδος καὶ Θερμοπυλέων. οὖτος μὲν δὴ τοῦ 187 συνάπαντος τοῦ Ξέρξεω στρατεύματος ἀριθμός, γυναικών δὲ σιτοποιών καὶ παλλακέων καὶ εὐνούχων οὐδεὶς αν είποι ἀτρεκέα ἀριθμόν · οὐδ' αὖ ὑποζυγίων τε καὶ των άλλων κτηνέων των άχθοφόρων καὶ κυνών Ἰνδικών 5 των έπομένων, οὐδ' αν τούτων ὑπὸ πλήθεος οὐδεὶς αν είποι ἀριθμόν. ὥστε οὐδέν μοι θῶυμα παρίσταται προδούναι τὰ ρέεθρα τῶν ποταμῶν (ἔστι τῶν), ἀλλὰ μᾶλλον ὅκως τὰ σιτία ἀντέχρησε θῶυμά μοι μυριάσι τοσαύτησι. εύρίσκω γάρ συμβαλλόμενος, εί χοίνικα 10 πυρών εκαστος της ημέρης ελάμβανε καὶ μηδεν πλέον, ένδεκα μυριάδας μεδίμνων τελεομένας ἐπ' ἡμέρη ἐκάστη καὶ πρὸς τριηκοσίους τε άλλους μεδίμνους καὶ τεσσερά-

κοντα. γυναιξί δὲ καὶ εὐνούχοισι καὶ ὑποζυγίοισι καὶ 15 κυσὶ οὐ λογίζομαι. ἀνδρῶν δὲ ἐουσέων τοσουτέων μυριάδων, κάλλεός τε εἵνεκα καὶ μεγάθεος οὐδεὶς αὐτῶν ἀξιονικότερος ἦν αὐτοῦ Ξέρξεω ἔχειν τοῦτο τὸ κράτος.

An Irresistible Storm; Boreas and the Athenians.

188 ΄Ο δὲ δὴ ναυτικὸς στρατὸς ἐπείτε ὁρμηθεὶς ἔπλεε καὶ κατέσχε της Μαγνησίης χώρης ές τὸν αἰγιαλὸν τὸν μεταξύ Κασθαναίης τε πόλιος ἐόντα καὶ Σηπιάδος άκτης, αί μεν δη πρώται των νεών όρμεον πρός γή, 5 άλλαι δ' ἐπ' ἐκείνησι ἐπ' ἀγκυρέων · ἄτε γὰρ τοῦ αἰγιαλοῦ ἐόντος οὐ μεγάλου, πρόκροσσαι ὁρμέοντο ἐς πόντον καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας. ταύτην μὲν τὴν εὐφρόνην οὕτω, άμα δὲ ὄρθρω ἐξ αἰθρίης τε καὶ νηνεμίης τῆς θαλάσσης ζεσάσης ἐπέπεσέ σφι χειμών τε μέγας καὶ πολλὸς ἄνε-10 μος ἀπηλιώτης, τὸν δὴ Ἑλλησποντίην καλέουσι οἱ περὶ ταῦτα τὰ χωρία οἰκημένοι. ὅσοι μέν νυν αὐτῶν αὐξόμενον έμαθον τὸν ἄνεμον, καὶ τοῖσι οὕτω εἶχε ὅρμου, οἱ δ' ἔφθησαν τὸν χειμῶνα ἀνασπάσαντες τὰς νέας, καὶ αὐτοί τε περιήσαν καὶ αἱ νέες αὐτῶν · ὅσας δὲ τῶν 15 νεών μεταρσίας έλαβε, τὰς μὲν ἐξέφερε πρὸς "Ιπνους καλεομένους τους έν Πηλίω, τὰς δὲ ἐς τὸν αἰγιαλόν. αί δὲ περὶ αὐτὴν τὴν Σηπιάδα περιέπιπτον, αί δὲ ἐς Μελίβοιαν πόλιν, αί δὲ ἐς Κασθαναίην ἐξεβράσσοντο. 189 ην τε τοῦ χειμώνος χρημα ἀφόρητον. λέγεται δὲ λόγος

189 ην τε τοῦ χειμῶνος χρημα ἀφόρητον. λέγεται δὲ λόγος ώς ᾿Αθηναῖοι τὸν Βορέην ἐκ θεοπροπίου ἐπεκαλέσαντο, ἐλθόντος σφι ἄλλου χρηστηρίου τὸν γαμβρὸν ἐπίκουρον καλέσασθαι. Βορέης δὲ κατὰ τὸν Ἑλλήνων λόγον ἔχει 5 γυναῖκα ᾿Αττικήν, ᾿Ωρειθυίην τὴν Ἐρεχθέος. κατὰ δὴ τὸ κῆδος τοῦτο οἱ ᾿Αθηναῖοι, ὡς φάτις ὥρμηται, συμβαλλόμενοι σφίσι τὸν Βορέην γαμβρὸν εἶναι, ναυλοχέοντες

τῆς Εὐβοίης ἐν Χαλκίδι ὡς ἔμαθον αὐξόμενον τὸν χειμῶνα, ἡ καὶ πρὸ τούτου, ἐθύοντό τε καὶ ἐπεκαλέοντο τόν τε Βορέην καὶ τὴν ᾿ Ωρειθυίην τιμωρῆσαι σφίσι καὶ 10 διαφθεῖραι τῶν βαρβάρων τὰς νέας, ὡς καὶ πρότερον περὶ Ἦθων. εἰ μέν νυν διὰ ταῦτα τοῖσι βαρβάροισι ὁρμέουσι Βορέης ἐπέπεσε, οὐκ ἔχω εἰπεῖν· οἱ δ᾽ ὧν ᾿ Αθηναῖοι σφίσι λέγουσι βοηθήσαντα τὸν Βορέην πρότερον καὶ τότε ἐκεῖνα κατεργάσασθαι, καὶ ἱρὸν ἀπελ-15 θόντες Βορέω ἱδρύσαντο παρὰ ποταμὸν Ἰλισσόν.

Persian Loss; Aminocles' Luck; Advance to Aphetae.

Έν τούτω τῶ πόνω νέας οἱ ἐλαχίστας λέγουσι 190 διαφθαρήναι τετρακοσιέων οὐκ ἐλάσσονας, ἄνδρας τε άναριθμήτους χρημάτων τε πλήθος άφθονον . ώστε 'Αμεινοκλέι τῶ Κρητίνεω ἀνδρὶ Μάγνητι γηοχέοντι περί Σηπιάδα μεγάλως ή ναυηγίη αὕτη ἐγένετο χρηστή, 5 δς πολλά μεν χρύσεα ποτήρια ύστέρω χρόνω εκβρασσόμενα ἀνείλετο πολλὰ δὲ ἀργύρεα, θησαυρούς τε τῶν Περσέων εὖρε, ἄλλα τε [χρύσεα] ἄφατα χρήματα περιεβάλετο, άλλ' ὁ μὲν τἆλλα οὐκ εὐτυχέων εὑρήμασι μέγα πλούσιος εγένετο · ην γάρ τις καὶ τοῦτον ἄχαρις συμ-10 φορή λυπεύσα παιδοφόνος. σιταγωγών δε όλκάδων καὶ 191 των άλλων πλοίων διαφθειρομένων οὐκ ἐπῆν ἀριθμός. ώστε δείσαντες οί στρατηγοί τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ μή σφι κεκακωμένοισι ἐπιθέωνται οἱ Θεσσαλοί, ἔρκος ὑψηλου έκ των ναυηγίων περιεβάλοντο. ήμέρας γαρ δη 5 έχείμαζε τρείς τέλος δὲ ἔντομά τε ποιεύντες καὶ καταείδοντες δόησι οι Μάγοι τῷ ἀνέμῳ, πρός τε τούτοισι καὶ τῆ Θέτι καὶ τῆσι Νηρηίσι θύοντες, ἔπαυσαν τετάρτη ήμέρη, η άλλως κως αὐτὸς ἐθέλων ἐκόπασε, τῆ δὲ Θέτι ἔθυον πυθόμενοι παρὰ τῶν Ἰώνων τὸν λόγον, ὡς ἐκ τοῦ 10

χώρου τούτου άρπασθείη ύπὸ Πηλέος, εἴη τε ἄπασα ἡ ἀκτὴ ἡ Σηπιὰς ἐκείνης τε καὶ τῶν ἀλλέων Νηρηίδων.

- 192 ὁ μὲν δὴ τετάρτη ἡμέρη ἐπέπαυτο, τοῖσι δὲ Ἑλλησι οἰ ἡμεροσκόποι ἀπὸ τῶν ἄκρων τῶν Εὐβοϊκῶν καταδραμόντες δευτέρη ἡμέρη, ἀπ' ἡς ὁ χειμὼν ὁ πρῶτος ἐγένετο, ἐσήμαινον πάντα τὰ γενόμενα περὶ τὴν ναυηγίην. οἱ δὲ 5 ὡς ἐπύθοντο, Ποσειδέωνι σωτῆρι εὐξάμενοι καὶ σπονδὰς προχέαντες τὴν ταχίστην ὀπίσω ἡπείγοντο ἐπὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον, ἐλπίσαντες ὀλίγας τινάς σφι ἀντιξόους το Αλ
- 193 ἔσεσθαι νέας. οἱ μὲν δὴ τὸ δεύτερον ἐλθόντες περὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον ἐναυλόχεον, Ποσειδέωνος σωτῆρος ἐπωνυμίην ἀπὸ τούτου ἔτι καὶ ἐς τόδε νομίζοντες οἱ δὲ βάρβαροι, ὡς ἐπαύσατό τε ὁ ἄνεμος καὶ τὸ κῦμα ἔστρωτο, κατασπάσαντες τὰς νέας ἔπλεον παρὰ τὴν ἤπειρον, κάμψαντες δὲ τὴν ἄκρην τῆς Μαγνησίης ἰθέαν ἔπλεον ἐς τὸν κόλπον τὸν ἐπὶ Παγασέων φέροντα. ἔστι δὲ χῶρος ἐν τῷ κόλπῳ τούτῳ τῆς Μαγνησίης, ἔνθα λέγεται τὸν Ἡρακλέα καταλειφθῆναι ὑπὸ Ἰήσονός τε καὶ τῶν 10 συνεταίρων ἐκ τῆς ᾿Αργοῦς ἐπ᾽ ὕδωρ πεμφθέντα, εὖτ᾽ ἐπὶ τὸ κῶας ἔπλεον ἐς Αἰαν τὴν Κολχίδα · ἐνθεῦτεν γὰρ ἔμελλον ὑδρευσάμενοι ἐς τὸ πέλαγος ἀφήσειν. ἐπὶ τούτου δὲ τῷ χώρῳ οὔνομα γέγονε ᾿Αφέται. ἐν τούτῳ ὧν ὅρμον οἱ Ξέρξεω ἐποιεῦντο.

Fifteen Triremes Captured by the Greeks.

194 Πεντεκαίδεκα δὲ τῶν νεῶν τουτέων ἔτυχόν τε ὕσταται πολλὸν ἐξαναχθεῖσαι, καί κως κατεῖδον τὰς ἐπ' ᾿Αρτεμισίω τῶν Ἑλλήνων νέας. ἔδοξάν τε δὴ τὰς σφετέρας εἶναι οἱ βάρβαροι καὶ πλέοντες ἐσέπεσον ἐς τοὺς 5 πολεμίους · τῶν ἐστρατήγεε ὁ ἀπὸ Κύμης τῆς Αἰολίδος ὕπαρχος Σανδώκης ὁ Θαμασίου, τὸν δὴ πρότερον τούτων

βασιλεύς Δαρείος ἐπ' αἰτίη τοιῆδε λαβων ἀνεσταύρωσε, έόντα τῶν βασιληίων δικαστέων · ὁ Σανδώκης ἐπὶ χρήμασι άδικον δίκην έδίκασε. ἀνακρεμασθέντος ὧν αὐτοῦ, λογιζόμενος ὁ Δαρεῖος εὖρέ οἱ πλέω ἀγαθὰ τῶν ἁμαρτη- 10 μάτων πεποιημένα ές οἶκον τὸν βασιλήιον εύρων δὲ τοῦτο ὁ Δαρείος, καὶ γνοὺς ὡς ταχύτερα αὐτὸς ἢ σοφώτερα έργασμένος εἴη, ἔλυσε. βασιλέα μὲν δὴ Δαρεῖον ούτω διαφυγών μη ἀπολέσθαι περιήν, τότε δὲ ἐς τοὺς Έλληνας καταπλώσας έμελλε οὐ τὸ δεύτερον διαφυγών 15 ἔσεσθαι· ώς γάρ σφεας είδον προσπλέοντας οί "Ελληνες, μαθόντες αὐτῶν τὴν γινομένην άμαρτάδα, ἐπαναχθέντες εὐπετέως σφέας είλον. ἐν τουτέων μιῆ 195 'Αρίδωλις πλέων ήλω, τύραννος 'Αλαβάνδων των έν Καρίη, ἐν ἐτέρη δὲ ὁ Πάφιος στρατηγὸς Πευθύλος ὁ Δημονόου, δς ήγε μεν δυώδεκα νέας εκ Πάφου, ἀποβαλων δέ σφεων τὰς ἕνδεκα τῷ χειμῶνι τῷ γενομένω κατὰ 5 Σηπιάδα, μιη τη περιγενομένη καταπλέων ἐπ' 'Αρτεμίσιον ήλω. τούτους οί Έλληνες έξιστορήσαντες τὰ έβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ τῆς Ξέρξεω στρατιῆς, ἀποπέμπουσι δεδεμένους ές τον Κορινθίων ισθμόν.

Xerxes in Thessaly; Athamas and the Legend of Halus.

'Ο μèν δὴ ναυτικὸς ὁ τῶν βαρβάρων στρατός, πάρεξ 196 τῶν πεντεκαίδεκα νεῶν τῶν εἶπον Σανδώκεα στρατηγέειν, ἀπίκουτο ἐς ᾿Αφέτας. Ξέρξης δὲ καὶ ὁ πεζὸς πορευθεὶς διὰ Θεσσαλίης καὶ ᾿Αχαιίης ἐσβεβληκὼς ἦν καὶ δὴ τριταῖος ἐς Μηλιέας, ἐν Θεσσαλίη μὲν ἄμιλλαν 5 ποιησάμενος ἵππων τῶν ἑωυτοῦ, ἀποπειρώμενος καὶ τῆς Θεσσαλίης ἵππου, πυθόμενος ὡς ἀρίστη εἴη τῶν ἐν Ἦλλησι · ἔνθα δὴ αἱ Ἑλληνίδες ἵπποι ἐλείποντο πολλόν. τῶν μέν νυν ἐν Θεσσαλίη ποταμῶν 'Ονόχωνος

10 μοῦνος οὐκ ἀπέχρησε τῆ στρατιῆ τὸ ῥέεθρον πινόμενος ·
τῶν δὲ ἐν ᾿Αχαιίη ποταμῶν ῥεόντων οὐδὲ ὅστις μέγιστος αὐτῶν ἐστι Ἡπιδανός, οὐδὲ οὖτος ἀντέσχε εἰ μὴ κακοῦς.

φλαύρως.

197 Ές "Αλον δὲ τῆς 'Αχαιίης ἀπικομένω Ξέρξη οἱ κατηγεμόνες τῆς ὁδοῦ βουλόμενοι τὸ πᾶν ἐξηγέεσθαι ἔλεγόν οἱ ἐπιχώριον λόγον, τὰ περὶ τὸ ἱρὸν τοῦ Λαφυστίου Διός, ὡς 'Αθάμας ὁ Αἰόλου ἐμηχανήσατο Φρίξω μόρον σοὺν 'Ινοῖ βουλεύσας, μετέπειτα δὲ ὡς ἐκ θεοπροπίου 'Αχαιοὶ προτιθεῖσι τοῖσι ἐκείνου ἀπογόνοισι ἀέθλους τοιούσδε · ος ἂν ἢ τοῦ γένεος τούτου πρεσβύτατος, τούτω ἐπιτάξαντες ἔργεσθαι τοῦ πρυτανηίου αὐτοὶ φυλακὰς ἔχουσι · λήιτον δὲ καλέουσι τὸ πρυτανήιον οἱ 10 'Αχαιοί · ἢν δὲ ἐσέλθη, οὐκ ἔστι ὅκως ἔξεισι πρὶν ἢ

10 Αχαιοί · ἢν δὲ ἐσέλθῃ, ούκ ἔστι ὅκως ἔξεισι πρὶν ἢ θύσεσθαι μέλλῃ · ὥς τ' ἔτι πρὸς τούτοισι πολλοὶ ἤδη τούτων τῶν μελλόντων θύσεσθαι δείσαντες οἴχοντο ἀποδράντες ἐς ἄλλην χώρην, χρόνου δὲ προϊόντος ὀπίσω κατελθόντες ἢν ἀλίσκωνται ἐστέλλοντο ἐς τὸ πρυ-

15 τανήιον· ώς θύεται τε έξηγέοντο στέμμασι πᾶς πυκασθείς καὶ ώς σὺν πομπῆ έξαχθείς. ταῦτα δὲ πάσχουσι οἱ Κυτισσώρου τοῦ Φρίξου παιδὸς ἀπόγονοι, διότι καθαρμὸν τῆς χώρης ποιευμένων 'Αχαιῶν ἐκ θεοπροπίου 'Αθάμαντα τὸν Αἰόλου καὶ μελλόντων μιν θύειν ἀπι-

20 κόμενος οὖτος ὁ Κυτίσσωρος ἐξ Αἴης τῆς Κολχίδος ἐρρύσατο, ποιήσας δὲ τοῦτο τοῖσι ἐπιγενομένοισι ἐξ ἑωυτοῦ μῆνιν τοῦ θεοῦ ἐνέβαλε. Ξέρξης δὲ ταῦτα ἀκούσας ὡς κατὰ τὸ ἄλσος ἐγίνετο, αὐτός τε ἔργετο αὐτοῦ καὶ τῆ στρατιῆ πάση παρήγγειλε, τῶν τε ᾿Αθά-

35 μαντος ἀπογόνων την οἰκίην όμοίως καὶ τὸ τέμενος ἐσέβετο.

The Persians Encamp before the Pass of Thermopylae.

. Ταῦτα μὲν τὰ ἐν Θεσσαλίη καὶ τὰ ἐν ᾿Αχαιίη · ἀπὸ 198 δὲ τούτων τῶν χώρων ἤιε ἐς τὴν Μηλίδα παρὰ κόλπον θαλάσσης, ἐν τῷ ἄμπωτίς τε καὶ ἡηχίη ἀνὰ πᾶσαν ημέρην γίνεται. περί δὲ τὸν κόλπον τοῦτον ἐστὶ χώρος πεδινός, τῆ μὲν εὐρὺς τῆ δὲ καὶ κάρτα στεινός · περὶ δὲ 5 τὸν χῶρον ὄρεα ὑψηλὰ καὶ ἄβατα περικληίει πᾶσαν την Μηλίδα γην, Τρηχίνιαι πέτραι καλεόμεναι. πρώτη μέν νυν πόλις ἐστὶ ἐν τῷ κόλπῳ ἰόντι ἀπὸ ᾿Αχαιίης 'Αντικύρη, παρ' ην Σπερχειός ποταμός ρέων έξ 'Ενιήνων ές θάλασσαν εκδιδοί. ἀπὸ δὲ τούτου διὰ εἴκοσί 10 κου σταδίων ἄλλος ποταμός τῷ οὔνομα κέεται Δύρας, τον βοηθέοντα τῷ Ἡρακλέι καιομένῳ λόγος ἐστὶ ἀνα. φανήναι. ἀπὸ δὲ τούτου δι' ἄλλων εἴκοσι σταδίων άλλος ποταμός έστι δς καλέεται Μέλας. Τρηγίς δέ 199 πόλις ἀπὸ τοῦ Μέλανος τούτου ποταμοῦ πέντε στάδια άπέχει. ταύτη δὲ καὶ εὐρύτατον ἐστι πάσης τῆς χώρης ταύτης ἐκ τῶν ὀρέων ἐς θάλασσαν, κατ' ἃ Τρηγὶς πεπόλισται· δισχίλιά τε γάρ καὶ δισμύρια πλέθρα 5 τοῦ πεδίου ἐστί. τοῦ δὲ ὄρεος τὸ περικληίει τὴν γῆν την Τρηχινίην έστι διασφάξ πρός μεσαμβρίην Τρηχίνος, διὰ δὲ τῆς διασφάγος ᾿Ασωπὸς ποταμὸς ῥέει παρὰ τὴν ὑπωρέην τοῦ ὄρεος. ἔστι δὲ ἄλλος Φοῖνιξ 200 ποταμός οὐ μέγας πρὸς μεσαμβρίην τοῦ ᾿Ασωποῦ, ὡς έκ των ὀρέων τούτων ρέων ές τὸν 'Ασωπὸν ἐκδιδοῖ. κατά δὲ τὸν Φοίνικα ποταμὸν στεινότατόν ἐστι · άμαξιτὸς γὰρ μούνη μία δέδμηται. ἀπὸ δὲ τοῦ Φοίνικος 5 ποταμού πεντεκαίδεκα στάδιά έστι ές Θερμοπύλας. έν δὲ τῶ μεταξύ Φοίνικος ποταμοῦ καὶ Θερμοπυλέων κώμη τε έστὶ τῆ οὐνομα 'Ανθήλη κέεται, παρ' ἡν δὴ

παραρρέων ὁ ᾿Ασωπὸς ἐς θάλασσαν ἐκδιδοῖ, καὶ χῶρος 10 περὶ αὐτὴν εὐρὺς ἐν τῷ Δήμητρός τε ἱρὸν ᾿Αμφικτυονί- δος ἵδρυται καὶ ἔδραι εἰσὶ ᾿Αμφικτύοσι καὶ αὐτοῦ τοῦ ᾿Αμφικτύονος ἱρόν.

201 Βασιλεὺς μὲν δὴ Ξέρξης ἐστρατοπεδεύετο τῆς Μηλίδος ἐν τῆ Τρηχινίη, οἱ δὲ δὴ "Ελληνες ἐν τῆ διόδῳ καλέεται δὲ ὁ χῶρος οὖτος ὑπὸ μὲν τῶν πλεόνων Ἑλλήνων Θερμοπύλαι, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπιχωρίων καὶ περιοίδκων Πύλαι. ἐστρατοπεδεύοντο μέν νυν ἑκάτεροι ἐν τούτοισι τοῖσι χωρίοισι, ἐπεκράτεε δὲ ὁ μὲν τῶν πρὸς βορέην ἄνεμον ἐχόντων πάντων μέχρι Τρηχῖνος, οἱ δὲ τῶν πρὸς νότον καὶ μεσαμβρίην φερόντων τὸ ἐπὶ ταύτης τῆς ἠπείρου.

Muster Roll of Greeks at the Pass.

τιῆ καὶ Φωκέων χίλιοι. αὐτοὶ γάρ σφεας οἱ ελληνες ἐπεκαλέσαντο, λέγοντες δι ἀγγέλων ὡς αὐτοὶ μὲν ήκοιεν 5πρόδρομοι τῶν ἄλλων, οἱ δὲ λοιποὶ τῶν συμμάχων προσδόκιμοι πᾶσαν εἶεν ἡμέρην, ἡ θάλασσά τέ σφι εἴη ἐν φυλακῆ ὑπ' ᾿Αθηναίων τε φρουρεομένη καὶ Αἰγινητέων καὶ τῶν ἐς τὸν ναυτικὸν στρατὸν ταχθέντων, καὶ

σφι είη δεινον οὐδέν· οὐ γὰρ θεον εἶναι τον ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἀλλ' ἄνθρωπον, εἶναι δὲ θνητον οὐδένα 10 οὐδὲ ἔσεσθαι τῷ κακον ἐξ ἀρχῆς γινομένῳ οὐ συνεμίχθη, τοῖσι δὲ μεγίστοισι αὐτῶν μέγιστα· ὀφείλειν ὧν καὶ τὸν ἐπελαύνοντα, ὡς ἐόντα θνητόν, ἀπὸ τῆς δόξης πεσεῖν ἄν. οἱ δὲ ταῦτα πυνθανόμενοι ἐβοήθεον ἐς τὴν Τρηχῖνα.

Leonidas and his Spartans.

Τούτοισι ήσαν μέν νυν καὶ ἄλλοι στρατηγοὶ κατὰ 204 πόλιας έκάστων, ὁ δὲ θωυμαζόμενος μάλιστα καὶ παντὸς τοῦ στρατεύματος ἡγεόμενος Λακεδαιμόνιος ἦν Λεωνίδης ὁ 'Αναξανδρίδεω τοῦ Λέοντος τοῦ Εὐρυκρατίδεω τοῦ 'Αναξάνδρου τοῦ Εὐρυκράτεος τοῦ Πολυδώ- 5 ρου τοῦ ᾿Αλκαμένεος τοῦ Τηλέκλου τοῦ ᾿Αρχέλεω τοῦ 'Ηγησίλεω τοῦ Δορύσσου τοῦ Λεωβώτεω τοῦ Έχεστράτου τοῦ "Ηγιος τοῦ Εὐρυσθένεος τοῦ 'Αριστοδήμου τοῦ ᾿Αριστομάχου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ Ὑλλου τοῦ Ήρακλέος, κτησάμενος την βασιληίην έν Σπάρτη έξ 10 άπροσδοκήτου. διξών γάρ οἱ ἐόντων πρεσβυτέρων 205 άδελφεων, Κλεομένεός τε καὶ Δωριέος, ἀπελήλατο τῆς φροντίδος περί της βασιληίης. ἀποθανόντος δὲ Κλεομένεος ἄπαιδος ἔρσενος γόνου, Δωριέος τε οὐκέτι ἐόντος άλλα τελευτήσαντος καὶ τούτου ἐν Σικελίη, οὕτω δὴ 5 ές Λεωνίδην ἀνέβαινε ή βασιληίη, καὶ διότι πρότερος έγεγόνεε Κλεομβρότου (ούτος γαρ ην νεώτατος 'Αναξανδρίδεω παῖς) καὶ δὴ καὶ εἶχε Κλεομένεος θυγατέρα. δς τότε ήιε ές Θερμοπύλας επιλεξάμενος άνδρας τε τούς κατεστεώτας τριηκοσίους καὶ τοῖσι ἐτύγχανον παίδες 10 έόντες παραλαβών δὲ ἀπίκετο καὶ Θηβαίων τοὺς ἐς τὸν ἀριθμὸν λογισάμενος εἶπον, τῶν ἐστρατήγεε Λεοντιάδης ὁ Εὐρυμάχου. τοῦδε δὲ εἴνεκα τούτους σπουδὴν ἐποιήσατο Λεωνίδης μούνους Ἑλλήνων παραλαβεῖν, 15 ὅτι σφέων μεγάλως κατηγόρητο μηδίζειν παρεκάλεε ὧν ἐς τὸν πόλεμον θέλων εἰδέναι εἴτε συμπέμψουσι εἴτε καὶ ἀπερέουσι ἐκ τοῦ ἐμφανέος τὴν Ἑλλήνων συμμαχίην. οἱ δὲ ἀλλοφρονέοντες ἔπεμπον.

Why a Larger Force was not Sent with Leonidas.

206 Τούτους μέν τους άμφι Λεωνίδην πρώτους άπέπεμψαν Σπαρτιήται, ίνα τούτους όρέοντες οἱ ἄλλοι σύμμαγοι στρατεύωνται μηδέ καὶ οὖτοι μηδίσωσι, ἢν αὐτοὺς πυνθάνωνται ύπερβαλλομένους · μετὰ δέ, Κάρνεια γάρ 5 σφι ην έμποδών, έμελλον όρτάσαντες καὶ φυλακὰς λιπόντες εν τη Σπάρτη κατά τάχος βοηθέειν πανδημεί. ως δε και οί λοιποι των συμμάχων ενένωντο και αὐτοί έτερα τοιαύτα ποιήσειν · ην γαρ κατά τωυτό 'Ολυμπιάς τούτοισι τοῖσι πρήγμασι συμπεσοῦσα · οὔκων δοκέοντες 10 κατά τάχος ούτω διακριθήσεσθαι τὸν ἐν Θερμοπύλησι 207 πόλεμον έπεμπον τοὺς προδρόμους. οὖτοι μὲν δὴ οὕτω διενένωντο ποιήσειν. οί δὲ ἐν Θερμοπύλησι "Ελληνες, έπειδή πέλας έγένετο της έσβολης ο Πέρσης, καταρρωδέοντες εβουλεύοντο περί απαλλαγής. τοίσι μέν νυν 5 άλλοισι Πελοποννησίοισι έδόκεε έλθοῦσι ές Πελοπόνυησον τὸν Ἰσθμὸν ἔχειν ἐν φυλακῆ · Λεωνίδης δέ, Φωκέων καὶ Λοκρών περισπερχεόντων τῆ γνώμη ταύτη, αὐτοῦ τε μένειν έψηφίζετο πέμπειν τε ἀγγέλους ές τὰς πόλιας κελεύοντάς σφι έπιβοηθέειν, ώς έόντων αὐτῶν 10 ολίγων στρατον τον Μήδων αλέξασθαι.

What the Scout Saw; Xerxes Questions Demaratus.

208 Ταῦτα βουλευομένων σφέων, ἔπεμπε Ξέρξης κατάσκοπον ἱππέα ἰδέσθαι ὁκόσοι εἰσὶ καὶ ὅ τι ποιέοιεν.

άκηκόεε δὲ ἔτι ἐων ἐν Θεσσαλίη ως άλισμένη εἴη ταύτη στρατιή όλίγη, καὶ τοὺς ήγεμόνας ώς εἴησαν Λακεδαιμόνιοί τε καὶ Λεωνίδης έων γένος Ήρακλείδης. ώς 5 δὲ προσήλασε ὁ ἱππεὺς πρὸς τὸ στρατόπεδον, ἐθηεῖτό τε καὶ κατώρα πᾶν μὲν οὐ τὸ στρατόπεδον τοὺς γὰρ έσω τεταγμένους τοῦ τείχεος, τὸ ἀνορθώσαντες εἶχον ἐν φυλακή, οὐκ οἶά τε ήν κατιδέσθαι· ὁ δὲ τοὺς ἔξω έμάνθανε, τοῖσι πρὸ τοῦ τείχεος τὰ ὅπλα ἔκειτο · ἔτυ-10 χον δὲ τοῦτον τὸν χρόνον Λακεδαιμόνιοι ἔξω τεταγμένοι. τοὺς μὲν δὴ ὥρα γυμναζομένους τῶν ἀνδρῶν, τοὺς δὲ τὰς κόμας κτενιζομένους. ταῦτα δὴ θεώμενος ἐθώυμαζε καὶ τὸ πλήθος ἐμάνθανε. μαθών δὲ πάντα ἀτρεκέως άπήλαυνε όπίσω κατ' ήσυχίην · ούτε γάρ τις εδίωκε 15 άλογίης τε ένεκύρησε πολλής · άπελθών τε έλεγε πρός Ξέρξην τά περ οπώπεε πάντα. ἀκούων δὲ Ξέρξης οὐκ 209 είχε συμβαλέσθαι τὸ ἐόν, ὅτι παρασκευάζοιντο ώς άπολεόμενοί τε καὶ ἀπολέοντες κατὰ δύναμιν άλλ' αὐτῷ γελοῖα γὰρ ἐφαίνοντο ποιέειν, μετεπέμψατο Δημάρητον τὸν 'Αρίστωνος ἐόντα ἐν τῷ στρατοπέδω. ἀπι- 5 κόμενον δέ μιν εἰρώτα Ξέρξης ἕκαστα τούτων, ἐθέλων μαθείν τὸ ποιεύμενον πρὸς τῶν Λακεδαιμονίων. ὁ δὲ εἶπε, "ήκουσας μὲν καὶ πρότερόν μευ, εὖτε ώρμέομεν έπὶ τὴν Ἑλλάδα, περὶ τῶν ἀνδρῶν τούτων · ἀκούσας δὲ γέλωτά με ἔθευ λέγοντα τά περ ὥρων ἐκβησόμενα 10 πρήγματα ταῦτα · ἐμοὶ γὰρ τὴν ἀληθείην ἀσκέειν ἀντία σεῦ, ὧ βασιλεῦ, ἀγὼν μέγιστός ἐστι. ἄκουσον δὲ καὶ νῦν. οἱ ἄνδρες οὖτοι ἀπίκαται μαχησόμενοι ἡμῖν περὶ της ἐσόδου, καὶ ταῦτα παρασκευάζονται. νόμος γάρ σφι ούτω έχων έστί · έπεὰν μέλλωσι κινδυνεύειν τῆ 15 ψυγή, τότε τὰς κεφαλὰς κοσμέονται. ἐπίστασο δέ, εἰ τούτους γε καὶ τὸ ὑπομένον ἐν Σπάρτη καταστρέψεαι,

ἔστι οὐδὲν ἄλλο ἔθνος ἀνθρώπων τὸ σέ, βασιλεῦ, ὑπομενέει χεῖρας ἀνταειρόμενον νῦν γὰρ πρὸς βασιληίην τε 20 καὶ πόλιν καλλίστην τῶν ἐν "Ελλησι προσφέρεαι καὶ ἄνδρας ἀρίστους." κάρτα τε δὴ ἄπιστα Ξέρξη ἐφαίνετο τὰ λεγόμενα εἶναι, καὶ δεύτερα ἐπειρώτα ὅντινα τρόπον τοσοῦτοι ἐόντες τῆ ἑωυτοῦ στρατιῆ μαχήσονται. ὁ δὲ εἶπε, "ὧ βασιλεῦ, ἐμοὶ χρᾶσθαι ὡς ἀνδρὶ ψεύστη, ἢν 25 μὴ ταῦτά τοι ταύτη ἐκβῆ τῆ ἐγὼ λέγω."

The Greeks Defend the Pass Successfully for Two Days

210 Ταῦτα λέγων οὐκ ἔπειθε τὸν Εέρξην. τέσσερας μὲν

δή παρεξήκε ήμέρας, έλπίζων αἰεί σφεας ἀποδρήσεσθαι. πέμπτη δέ, ώς οὐκ ἀπαλλάσσοντο ἀλλά οἱ ἐφαίνοντο άναιδείη τε καὶ άβουλίη διαχρεόμενοι μένειν, πέμπει δ έπ' αὐτοὺς Μήδους τε καὶ Κισσίους θυμωθείς, ἐντειλάμενός σφεας ζωγρήσαντας ἄγειν ες όψιν την εωυτού. ώς δ' ἐσέπεσον φερόμενοι ἐς τοὺς "Ελληνας οἱ Μῆδοι, ἔπιπτον πολλοί, ἄλλοι δ' ἐπεσήισαν, καὶ οὐκ ἀπηλαύνοντο καίπερ μεγάλως προσπταίοντες. δήλον δ' ἐποίευν 10 παντί τεφ καὶ οὐκ ἥκιστα αὐτῷ βασιλέι, ὅτι πολλοὶ μὲν άνθρωποι είεν, ολίγοι δὲ άνδρες. ἐγίνετο δὲ ή συμβολή 211 δι' ημέρης. ἐπείτε δὲ οἱ Μηδοι τρηχέως περιείποντο, ένθαῦτα οὖτοι μὲν ὑπεξήισαν, οἱ δὲ Πέρσαι ἐκδεξάμενοι έπήισαν, τοὺς ἀθανάτους ἐκάλεε βασιλεύς, τῶν ἦρχε 'Υδάρνης, ώς δη οὖτοί γε εὐπετέως κατεργασόμενοι. 5 ώς δὲ καὶ οὖτοι συνέμισγον τοῖσι Έλλησι, οὐδὲν πλέον έφέροντο της στρατιής της Μηδικής άλλα τα αὐτά, άτε ἐν στεινοπόρω τε χώρω μαχόμενοι καὶ δόρασι βραχυτέροισι χρεόμενοι ή περ οί "Ελληνες, καὶ οὐκ έχοντες πλήθει χρήσασθαι. Λακεδαιμόνιοι δε εμά-10 χοντο ἀξίως λόγου, ἄλλα τε ἀποδεικνύμενοι ἐν οὐκ έπισταμένοισι μάχεσθαι έξεπιστάμενοι, καὶ ὅκως ἐντρέ-Ψειαν τὰ νῶτα, άλέες φεύγεσκον δῆθεν, οἱ δὲ βάρβαροι όρεοντες φεύγοντας βοή τε καὶ πατάγω ἐπήισαν, οί δ' αν καταλαμβανόμενοι υπέστρεφον αντίοι είναι τοίσι Βαρβάροισι, μεταστρεφόμενοι δὲ κατέβαλλον πλήθεϊ 15 άναριθμήτους τῶν Περσέων · ἔπιπτον δὲ καὶ αὐτῶν τῶν Σπαρτιητέων ενθαύτα ολίγοι. επεί δε οὐδεν εδυνέατο παραλαβείν οἱ Πέρσαι τῆς ἐσόδου πειρώμενοι καὶ κατὰ τέλεα καὶ παντοίως προσβάλλοντες, ἀπήλαυνον ὀπίσω. έν ταύτησι τησι προσόδοισι της μάχης λέγεται βασιλέα 212 θηεύμενον τρίς ἀναδραμεῖν ἐκ τοῦ θρόνου, δείσαντα περὶ τη στρατιή. τότε μεν ούτω ήγωνίσαντο, τη δ' ύστεραίη οί βάρβαροι οὐδὲν ἄμεινον ἀέθλεον. ἄτε γὰρ ὀλίγων έόντων, έλπίσαντές σφεας κατατετρωματίσθαι τε καί 5 ούκ οίους τε έσεσθαι έτι χείρας άνταείρεσθαι συνέβαλλον. οἱ δὲ "Ελληνες κατὰ τάξις τε καὶ κατὰ ἔθνεα κεκοσμημένοι ήσαν, καὶ ἐν μέρεϊ ἕκαστοι ἐμάχοντο, πλην Φωκέων · οὖτοι δὲ ἐς τὸ ὄρος ἐτάχθησαν φυλάξοντες την άτραπόν. . ώς δε οὐδεν εύρισκον άλλοιότερον 10 οί Πέρσαι ή τη προτεραίη ενώρων, απήλαυνον.

Ephialtes the Traitor.

'Απορέοντος δὲ βασιλέος ὅ τι χρήσηται τῷ παρεόντι 213 πρήγματι, Ἐπιάλτης ὁ Εὐρυδήμου ἀνὴρ Μηλιεὺς ἢλθέ οἱ ἐς λόγους, ὡς μέγα τι παρὰ βασιλέος δοκέων οἴσεσθαι, ἔφρασέ τε τὴν ἀτραπὸν τὴν διὰ τοῦ ὅρεος φέρουσαν ἐς Θερμοπύλας, καὶ διέφθειρε τοὺς ταύτη ὑπομείς τουντας Ἑλλήνων. ὕστερον δὲ δείσας Λακεδαιμονίους ἔφυγε ἐς Θεσσαλίην, καί οἱ φυγόντι ὑπὸ τῶν Πυλαγόρων, τῶν ᾿Αμφικτυόνων ἐς τὴν Πυλαίην συλλεγομένων, (ἀργύριον ἐπεκηρύχθη.) χρόνῳ δὲ ὕστερον, κατῆλθε γὰρ

10 ές 'Αντικύρην, ἀπέθανε ὑπὸ 'Αθηνάδεω ἀνδρὸς Τρηχινίου. ὁ δὲ 'Αθηνάδης οὖτος ἀπέκτεινε μὲν 'Επιάλτεα δι' ἄλλην αἰτίην, τὴν ἐγὼ ἐν τοῖσι ὅπισθε λόγοισι σημανέω, ἐτιμήθη μέντοι ὑπὸ Λακεδαιμονίων οὐδὲν ἦσσον.

214 Ἐπιάλτης μὲν οὕτω ὕστερον τούτων ἀπέθανε. ἔστι δὲ ἔτερος λεγόμενος λόγος, ὡς 'Ονήτης τε ὁ Φαναγόρεω ἀνὴρ Καρύστιος καὶ Κορυδαλλὸς 'Αντικυρεύς εἰσι οἱ εἴπαντες πρὸς βασιλέα τούτους τοὺς λόγους καὶ περιη-5 γησάμενοι τὸ ὄρος τοῖσι Πέρσησι, οὐδαμῶς ἔμοιγε πιστός. τοῦτο μὲν γὰρ τῷδε χρὴ σταθμώσασθαι, ὅτι οἱ τῶν Ἑλλήνων Πυλαγόροι ἐπεκήρυξαν οὐκ ἐπὶ 'Ονήτη τε καὶ Κορυδαλλῷ ἀργύριον ἀλλ' ἐπὶ Ἐπιάλτη τῷ Τρηχινίῳ, πάντως κου τὸ ἀτρεκέστατον πυθόμενοι τοῦ-10 το δὲ φεύγοντα Ἐπιάλτην ταύτην τὴν αἰτίην οἴδαμεν. εἰδείη μὲν γὰρ ἂν καὶ ἐὼν μὴ Μηλιεὺς ταύτην τὴν ἀτραπὸν 'Ονήτης, εἰ τῆ χώρη πολλὰ ὡμιληκὼς εἴη 'Αλλ' Ἐπιάλτης γάρ ἐστι ὁ περιηγησάμενος τὸ ὄρος κατὰ τὴν ἀτραπόν, τοῦτον αἴτιον γράφω.

Hydarnes Leads the Immortals Around by the Mountain Path.

215 Ξέρξης δέ, ἐπεὶ ἤρεσε τὰ ὑπέσχετο ὁ Ἐπιάλτης κατεργάσασθαι, αὐτίκα περιχαρὴς γενόμενος ἔπεμπε Ὑδάρνεα καὶ τῶν ἐστρατήγεε Ὑδάρνης · ὁρμέατο δὲ περὶ λύχνων ἀφὰς ἐκ τοῦ στρατοπέδου. τὴν δὲ ἀτρα-5 πὸν ταύτην ἐξεῦρον μὲν οἱ ἐπιχώριοι Μηλιέες, ἐξευρόντες δὲ Θεσσαλοῦσι κατηγήσαντο ἐπὶ Φωκέας, τότε ὅτε οἱ Φωκέες φράξαντες τείχεϊ τὴν ἐσβολὴν ἦσαν ἐν σκέπη τοῦ πολέμου · ἔκ τε τόσου δὴ κατεδέδεκτο ἐοῦσα οὐδὲν 216 χρηστὴ Μηλιεῦσι. ἔχει δὲ ὧδε ἡ ἀτραπὸς αὕτη. ἄρχε-

ται μεν ἀπὸ τοῦ ᾿Ασωποῦ ποταμοῦ τοῦ διὰ τῆς διασφάς

γος ρέοντος, ούνομα δὲ τῷ ὄρεϊ τούτω καὶ τῆ ἀτραπῷ τωυτὸ κέεται, 'Ανόπαια τείνει δὲ ἡ 'Ανόπαια αὕτη κατὰ ράχιν τοῦ ὄρεος, λήγει δὲ κατά τε ᾿Αλπηνὸν πό- 5 λιν, πρώτην ἐοῦσαν τῶν Λοκρίδων πρὸς τῶν Μηλιέων, καὶ κατὰ Μελάμπυγόν τε καλεόμενον λίθον καὶ κατὰ Κερκώπων έδρας, τη καὶ τὸ στεινότατόν ἐστι. κατὰ 217 ταύτην δη την άτραπον και ούτω έχουσαν οι Πέρσαι, τὸν ᾿Ασωπὸν διαβάντες, ἐπορεύοντο πᾶσαν τὴν νύκτα, έν δεξιή μεν έχοντες όρεα τὰ Οἰταίων, εν ἀριστερή δε τὰ Τρηχινίων. ἡώς τε δὴ διέφαινε καὶ οἱ ἐγένοντο ἐπ' 5 άκρωτηρίω του όρεος. κατά δὲ τοῦτο του όρεος ἐφύλασσον, ως καὶ πρότερον μοι δεδήλωται, Φωκέων χίλιοι όπλιται, ρυόμενοί τε την σφετέρην χώρην καὶ φρουρέοντες την άτραπόν. ή μεν γάρ κάτω έσβολη έφυλάσσετο ύπὸ τῶν εἴρηται· τὴν δὲ διὰ τοῦ ὄρεος ἀτραπὸν 10 έθελονταί Φωκέες ύποδεξάμενοι Λεωνίδη εφύλασσον. έμαθον δέ σφεας οι Φωκέες ώδε άναβεβηκότας · άνα-218 βαίνοντες γὰρ ἐλάνθανον οἱ Πέρσαι τὸ ὄρος πᾶν ἐὸν δρυων ἐπίπλεον. ἦν μὲν δὴ νηνεμίη, ψόφου δὲ γινομένου πολλού, ώς οἰκὸς ἡν φύλλων ὑποκεχυμένων ὑπὸ τοίσι ποσί, ἀνά τε ἔδραμον οἱ Φωκέες καὶ ἐνέδυνον τὰ 5 όπλα, καὶ αὐτίκα οἱ βάρβαροι παρήσαν. ὡς δὲ εἶδον άνδρας ένδυομένους ὅπλα, ἐν θώυματι ἐγένοντο · ἐλπόμενοι γαρ οὐδένα σφι φανήσεσθαι ἀντίξοον ἐνεκύρησαν στρατώ. ἐνθαῦτα 'Υδάρνης καταρρωδήσας μὴ οί Φωκέες ἔωσι Λακεδαιμόνιοι, εἴρετο Ἐπιάλτην ὁποδαπὸς 10 είη ὁ στρατός, πυθόμενος δὲ ἀτρεκέως διέτασσε τοὺς Πέρσας ώς ες μάχην. οι δε Φωκέες ώς εβάλλοντο τοίσι τοξεύμασι πολλοίσί τε καὶ πυκνοίσι, οἴγοντο φεύγοντες έπὶ τοῦ ὄρεος τὸν κόρυμβον, ἐπιστάμενοι ὡς ἐπὶ σφέας ώρμήθησαν ἀρχήν, καὶ παρεσκευάδατο ώς ἀπο-15 8^*

λεόμενοι. οὖτοι μὲν δὴ ταῦτα ἐφρόνεον, οἱ δὲ ἀμφὶ Ἐπιάλτην καὶ Ὑδάρνεα Πέρσαι Φωκέων μὲν οὐδένα λόγον ἐποιεῦντο, οἱ δὲ κατέβαινον τὸ ὄρος κατὰ τάχος.

Leonidas Prepares to Die; Megistias the Prophet.

219 Τοίσι δὲ ἐν Θερμοπύλησι ἐοῦσι Ἑλλήνων πρῶτον μεν ο μάντις Μεγιστίης, εσιδών ες τὰ ίρά, εφρασε τὸν μέλλοντα ἔσεσθαι ἄμα ἢοῖ σφι θάνατον, (ἐπὶ δὲ καὶ) αὐτόμολοι ἦσαν οἱ ἐξαγγείλαντες τῶν Περσέων τὴν 5 περίοδον. οὖτοι μὲν ἔτι νυκτὸς ἐσήμηναν, τρίτοι δὲ οἰ ήμεροσκόποι καταδραμόντες ἀπὸ τῶν ἄκρων ήδη διαφαινούσης ήμέρης. ἐνθαῦτα ἐβουλεύοντο οἱ Έλληνες, καί σφεων έσχίζοντο αί γνωμαι οί μεν γάρ οὐκ έων την τάξιν ἐκλιπεῖν, οἱ δὲ ἀντέτεινον. μετὰ δὲ τοῦτο 10 διακριθέντες οί μεν ἀπαλλάσσοντο καὶ διασκεδασθέντες κατὰ πόλις εκαστοι ετράποντο, οί δε αὐτῶν αμα 220 Λεωνίδη μένειν αὐτοῦ παρεσκευάδατο. λέγεται δὲ καὶ ώς αὐτός σφεας ἀπέπεμψε Λεωνίδης, μη ἀπόλωνται κηδόμενος · αὐτῷ δὲ καὶ Σπαρτιητέων τοῖσι παρεούσι οὐκ ἔχειν εὐπρεπέως ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν ἐς τὴν ἦλθον 5 φυλάξοντες άρχήν. ταύτη καὶ μᾶλλον τῆ γνώμη πλεῖστός είμι, Λεωνίδην, ἐπείτε ἤσθετο τοὺς συμμάχους εόντας ἀπροθύμους καὶ οὐκ ἐθέλοντας συνδιακινδυνεύειν, κελεύσαί σφεας ἀπαλλάσσεσθαι, αὐτῷ δὲ ἀπιέναι οὐ καλῶς ἔχειν· μένοντι δὲ αὐτοῦ κλέος μέγα 10 έλείπετο, καὶ ή Σπάρτης εὐδαιμονίη οὐκ έξηλείφετο. ἐκέχρηστο γὰρ ὑπὸ τῆς Πυθίης τοῖσι Σπαρτιήτησι χρεομένοισι περί τοῦ πολέμου τούτου αὐτίκα κατ' ἀρχὰς έγειρομένου, η Λακεδαίμονα ἀνάστατον γενέσθαι ὑπὸ των βαρβάρων, ή τον βασιλέα σφέων ἀπολέσθαι. ταῦ-15 τα δέ σφι ἐν ἔπεσι ἑξαμέτροισι χρά λέγοντα ὧδε.

ύμιν δ', ὧ Σπάρτης οἰκήτορες εὐρυχόροιο, ἢ μέγα ἄστυ ἐρικυδὲς ὑπ' ἀνδράσι Περσείδησι πέρθεται, ἢ τὸ μὲν οὐχί, ἀφ' Ἡρακλέους δὲ γενέθλης πενθήσει βασιλὴ φθίμενον Λακεδαίμονος οὖρος. οὐ γὰρ τὰν ταύρων σχήσει μένος οὐδὲ λεόντων ἀντιβίην ΄ Ζηνὸς γὰρ ἔχει μένος · οὐδὲ ἑ φημί σχήσεσθαι, πρὶν τῶνδ' ἔτερον διὰ πάντα δάσηται.

20

ταῦτά τε δὴ ἐπιλεγόμενον Λεωνίδην, καὶ βουλόμενον κλέος καταθέσθαι μοῦνον Σπαρτιητέων, ἀποπέμψαι τοὺς συμμάχους μᾶλλον ἢ γνώμῃ διενειχθέντας οὕτω 25 ἀκόσμως οἴχεσθαι τοὺς οἰχομένους. μαρτύριον δέ μοι 221 καὶ τόδε οὐκ ἐλάχιστον τούτου πέρι γέγονε, ὅτι καὶ τὸν μάντιν ὃς εἵπετο τῆ στρατιῆ ταύτῃ, Μεγιστίην τὸν ᾿Ακαρνῆνα, λεγόμενον εἶναι τὰ ἀνέκαθεν ἀπὸ Μελάμποδος, τοῦτον εἴπαντα ἐκ τῶν ἱρῶν τὰ μέλλοντά σφι 5 ἐκβαίνειν φανερός ἐστι Λεωνίδης ἀποπέμπων, ἵνα μὴ συναπόληταί σφι. ὁ δὲ ἀποπεμπόμενος αὐτὸς μὲν οὐκ ἀπέλιπε, τὸν δὲ παῖδα συστρατευόμενον, ἐόντα οἱ μουνογενέα, ἀπέπεμψε.

The Thespians and Thebans Remain with the Spartans.

Οἱ μέν νυν σύμμαχοι οἱ ἀποπεμπόμενοι οἴχοντό τε 222 ἀπιόντες καὶ ἐπείθοντο Λεωνίδη, Θεσπιέες δὲ καὶ Θη-βαῖοι κατέμειναν μοῦνοι παρὰ Λακεδαιμονίοισι. τούτων δὲ Θηβαῖοι μὲν ἀέκοντες ἔμενον καὶ οὐ βουλόμενοι κατεῖχε γάρ σφεας Λεωνίδης ἐν ὁμήρων λόγφ ποιεύ-5 μενος · Θεσπιέες δὲ ἑκόντες μάλιστα, οἱ οὐκ ἔφασαν ἀπολιπόντες Λεωνίδην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἀπαλλάξεσθαι, ἀλλὰ καταμείναντες συναπέθανον. ἐστρατήγεε δὲ αὐτῶν Δημόφιλος Διαδρόμεω.

The Last Hopeless Struggle.

223 Εέρξης δὲ ἐπεὶ ἡλίου ἀνατείλαντος σπονδάς ἐποιήσατο, ἐπισχων χρόνον ἐς ἀγορῆς κου μάλιστα πληθώρην πρόσοδον ἐποιέετο· καὶ γὰρ ἐπέσταλτο ἐξ Ἐπιάλτεω ούτω. ἀπὸ γὰρ τοῦ ὄρεος ἡ κατάβασις συντομωτέρη 5 τε έστὶ καὶ βραχύτερος ὁ χῶρος πολλὸν ἤ περ ἡ περίοδός τε καὶ ἀνάβασις. οί τε δη βάρβαροι οἱ ἀμφὶ Ξέρξην προσήισαν, καὶ οἱ ἀμφὶ Λεωνίδην Έλληνες, ώς τὴν έπὶ θανάτω ἔξοδον ποιεύμενοι, ἤδη πολλώ μᾶλλον ἢ κατ' άρχας έπεξήισαν ές τὸ εὐρύτερον τοῦ αὐχένος. τὸ 10 μεν γὰρ ἔρυμα τοῦ τείχεος ἐφυλάσσετο, οἱ δὲ ἀνὰ τὰς προτέρας ήμέρας ύπεξιόντες ές τὰ στεινόπορα ἐμάχοντο. τότε δὲ συμμίσγοντες ἔξω τῶν στεινῶν ἔπιπτον πλήθεϊ πολλοὶ τῶν βαρβάρων . ὅπισθε γὰρ οἱ ἡγεμόνες τῶν τελέων έχοντες μάστιγας έρράπιζον πάντα άνδρα, αίεὶ 15 ές τὸ πρόσω ἐποτρύνοντες. πολλοὶ μὲν δὴ ἐσέπιπτον αὐτῶν ἐς τὴν θάλασσαν καὶ διεφθείροντο, πολλῷ δ' ἔτι πλευνες κατεπατέοντο ζωοί υπ' άλλήλων · ην δε λόγος οὐδεὶς τοῦ ἀπολλυμένου. ἄτε γὰρ ἐπιστάμενοι τὸν μέλλοντα σφίσι ἔσεσθαι θάνατον ἐκ τῶν περιιόντων τὸ 20 όρος, ἀπεδείκνυντο ρώμης ὅσον εἶχον μέγιστον ἐς τοὺς 224 βαρβάρους, παραχρεόμενοί τε καὶ ἀτέοντες. δόρατα μέν νυν τοίσι πλέοσι αὐτῶν τηνικαῦτα ἤδη ἐτύγχανε κατεηγότα, οί δὲ τοῖσι ξίφεσι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας. καὶ Λεωνίδης τε ἐν τούτφ τῷ πόνφ πίπτει ἀνὴρ γενό-5 μενος άριστος καὶ έτεροι μετ' αὐτοῦ ὀνομαστοὶ Σπαρτιητέων, των έγω ως ανδρών αξίων γενομένων έπυθόμην τα οὐνόματα, ἐπυθόμην δὲ καὶ άπάντων τῶν τριηκοσίων. καὶ δὴ Περσέων πίπτουσι ἐνθαῦτα ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ ονομαστοί, εν δε δή καὶ Δαρείου δύο παίδες 'Αβροκόμης

τε καὶ 'Υπεράνθης, ἐκ τῆς 'Αρτάνεω θυγατρὸς Φρατα-10 γούνης γεγονότες Δαρείω. ὁ δὲ ᾿Αρτάνης Δαρείου μὲν τοῦ βασιλέος ἢν ἀδελφεός, 'Υστάσπεος δὲ τοῦ 'Αρσάμεος παίς · δς καὶ ἐκδιδούς τὴν θυγατέρα Δαρείω τὸν οἶκον πάντα τὸν έωυτοῦ ἐπέδωκε, ὡς μούνης οἱ ἐούσης ταύτης τέκνου. Ξέρξεώ τε δή δύο άδελφεοὶ ένθαῦτα 225 πίπτουσι μαχόμενοι, καὶ ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ τοῦ Λεωνίδεω Περσέων τε καὶ Λακεδαιμονίων ωθισμός εγίνετο πολλός, ες δ τοῦτόν τε ἀρετή οί "Ελληνες ὑπεξείρυσαν καὶ έτρέψαντο τοὺς έναντίους τετράκις. τοῦτο δὲ συνεστή- 5 κεε μέγρι οὖ οἱ σὺν Ἐπιάλτη παρεγένοντο. ὡς δὲ τούτους ήκειν ἐπύθοντο οί Έλληνες, ἐνθεῦτεν ήδη ἐτεροιοῦτο τὸ νείκος · ἔς τε γὰρ τὸ στεινὸν τῆς ὁδοῦ ἀνεγώρεον οπίσω, καὶ παραμειψάμενοι τὸ τεῖχος ἐλθόντες ίζοντο έπὶ τὸν κολωνὸν πάντες άλέες οἱ ἄλλοι πλην Θηβαίων. 10 ό δὲ κολωνός ἐστι ἐν τῆ ἐσόδω, ὅκου νῦν ὁ λίθινος λέων έστηκε έπὶ Λεωνίδη. ἐν τούτω σφέας τῶ χώρω ἀλεξομένους μαγαίρησι, τοίσι αὐτών ἐτύγγανον ἔτι περιεοῦσαι, καὶ χερσὶ καὶ στόμασι κατέχωσαν οἱ βάρβαροι βάλλοντες, οί μεν έξ εναντίης επισπόμενοι καὶ τὸ έρυμα 15 τοῦ τείχεος συγχώσαντες, οί δὲ περιελθόντες πάντοθεν περισταδόν.

Who Deserved the Palm for Bravery.

Λακεδαιμονίων δὲ καὶ Θεσπιέων τοιούτων γενομένων, 226 ὅμως λέγεται ἀνὴρ ἄριστος γενέσθαι Σπαρτιήτης Διηνέκης · τὸν τόδε φασὶ εἰπεῖν τὸ ἔπος πρὶν ἢ συμμῖξαί σφεας τοῖσι Μήδοισι, πυθόμενον πρός τευ τῶν Τρηχινίων ὡς, ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα, τὸν 5 ἥλιον ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν ὀιστῶν ἀποκρύπτουσι · τοσοῦτο πλῆθος αὐτῶν εἶναι. τὸν δὲ οὐκ ἐκπλαγέντα

5

τούτοισι εἰπεῖν ἐν ἀλογίη ποιεύμενον τὸ Μήδων πλῆθος, ὡς πάντα σφι ἀγαθὰ ὁ Τρηχίνιος ξεῖνος ἀγγέλλοι, εἰ 10 ἀποκρυπτόντων τῶν Μήδων τὸν ἥλιον ὑπὸ σκιῆ ἔσοιτο 27 ποὸς ἀὐτοὺς ἡ μάρη καὶ οἰκ ἐν ἡλίος παῦτα μὲν καὶ 27 ποὸς ἀὐτοὺς ἡ μάρη καὶ οἰκ ἐν ἡλίος παῦτα μὲν καὶ ...

227 πρὸς αὐτοὺς ἡ μάχη καὶ οὐκ ἐν ἡλίφ. ταῦτα μὲν καὶ ἄλλα τοιουτότροπα ἔπεά φασι Διηνέκεα τὸν Λακεδαιμόνιον λιπέσθαι μνημόσυνα· μετὰ δὲ τοῦτον ἀριστεῦσαι λέγονται Λακεδαιμόνιοι δύο ἀδελφεοί, 'Αλφεός τε καὶ 5 Μάρων 'Ορσιφάντου παῖδες. Θεσπιέων δὲ εὐδοκίμεε μάλιστα τῷ οὔνομα ἦν Διθύραμβος 'Αρματίδεω.

Epitaphs Inscribed to the Fallen.

228 Θαφθεῖσι δέ σφι αὐτοῦ ταύτη τῆ περ ἔπεσον, καὶ τοῖσι πρότερον τελευτήσασι ἢ ὑπὸ Λεωνίδεω ἀποπεμφθέντας οἴχεσθαι, ἐπιγέγραπται γράμματα λέγοντα τάδε·

μυριάσιν ποτὲ τῆδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται, τοῖσι δὲ Σπαρτήτησι ἰδίη,

ώ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῆδε κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

10 Λακεδαιμονίοισι μèν δὴ τοῦτο, τῷ δὲ μάντι τόδε·
μνῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὅν ποτε Μῆδοι |
Σπερχειὸν ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὅς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδώς

οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνα προλιπεῖν.

15 ἐπιγράμμασι μέν νυν καὶ στήλησι, ἔξω ἢ τὸ τοῦ μάν τιος ἐπίγραμμα, ᾿Αμφικτύονες εἰσί σφεας οἱ ἐπικοσμήμαντες· τὸ δὲ τοῦ μάντιος Μεγιστίεω Σιμωνίδης ὁ Λεωπρέπεος ἐστι κατὰ ξεινίην ὁ ἐπιγράψας.

Eurgtus and Aristodemus.

Δύο δὲ τούτων τῶν τριηκοσίων λέγεται Εὔρυτόν τε 229 καὶ 'Αριστόδημου, παρεὸν αὐτοῖσι ἀμφοτέροισι κοινώ λόγω χρησαμένοισι ή άποσωθήναι όμου ές Σπάρτην, ώς μεμετιμένοι γε ήσαν έκ τοῦ στρατοπέδου ὑπὸ Λεωνίδεω καὶ κατεκέατο ἐν ᾿Αλπηνοῖσι ὀφθαλμιῶντες ἐς τὸ 5 έσχατον, η εί γε μη εβούλοντο νοστησαι, αποθανείν άμα τοίσι άλλοισι, παρεόν σφι τούτων τὰ έτερα ποιέειν, οὐκ ἐθελῆσαι ὁμοφρονέειν, ἀλλὰ γνώμη διενειχθέντας Εύρυτον μέν, πυθόμενον τῶν Περσέων τὴν περίοδον, αἰτήσαντά τε τὰ ὅπλα καὶ ἐνδύντα ἄγειν αὐτὸν κελεῦ-10 σαι τὸν είλωτα ἐς τοὺς μαχομένους, ὅκως δὲ αὐτὸν ήγαγε, τὸν μὲν ἀγαγόντα οἴχεσθαι φεύγοντα, τὸν δὲ έσπεσόντα ές τὸν ὅμιλον διαφθαρῆναι, ᾿Αριστόδημον δὲ λιποψυχέοντα λειφθήναι. εί μέν νυν ή μοῦνον 'Αριστόδημον άλγήσαντα άπονοστήσαι ές Σπάρτην, ή καί 15 όμοῦ σφεων ἀμφοτέρων τὴν κομιδὴν γενέσθαι, δοκέειν έμοί, οὐκ ἄν σφι Σπαρτιήτας μῆνιν οὐδεμίαν προσθέσθαι · νυνὶ δὲ τοῦ μὲν αὐτῶν ἀπολομένου, τοῦ δὲ τῆς μεν αὐτης εχομένου προφάσιος οὐκ εθελήσαντος δε άποθνήσκειν, ἀναγκαίως σφι ἔχειν μηνίσαι μεγάλως 20 'Αριστοδήμω. οἱ μέν νυν οὕτω σωθῆναι λέγουσι 'Αρι- 230 στόδημον ές Σπάρτην καὶ διὰ πρόφασιν τοιήνδε, οί δὲ άγγελον πεμφθέντα έκ τοῦ στρατοπέδου, έξεον αὐτώ καταλαβείν την μάχην γινομένην οὐκ ἐθελησαι, ἀλλ' ύπομείναντα έν τη όδω περιγενέσθαι, τὸν δὲ συνάγγελον 5 αὐτοῦ ἀπικόμενον ἐς τὴν μάχην ἀποθανεῖν. ἀπονοστή- 231 σας δὲ ἐς Λακεδαίμονα ὁ ᾿Αριστόδημος ὄνειδός τε εἶχε καὶ ἀτιμίην · πάσχων δὲ τοιάδε ἢτίμωτο · οὔτε οἱ πῦρ ούδεις έναυε Σπαρτιητέων ούτε διελέγετο, όνειδός τε

5 είχε ο τρέσας) Αριστόδημος καλεόμενος. αλλ' ο μεν έν τῆ ἐν Πλαταιῆσι μάχη ἀνέλαβε πᾶσαν τὴν ἐπενειχθεῖ-

232 σαν αἰτίην · λέγεται δὲ καὶ ἄλλον ἀποπεμφθέντα ἄγγελον ἐς Θεσσαλίην τῶν τριηκοσίων τούτων περιγενέσθαι, τῷ οὔνομα εἶναι Παντίτην · νοστήσαντα δὲ τοῦτον ἐς Σπάρτην, ὡς ἢτίμωτο, ἀπάγξασθαι.

Conduct of the Thebans.

233 Οἱ δὲ Θηβαῖοι, τῶν ὁ Λεοντιάδης ἐστρατήγεε, τέως μὲν μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐόντες ἐμάχοντο ὑπ' ἀναγκαίης ἐχόμενοι πρὸς τὴν βασιλέος στρατιήν· ὡς δὲ εἶδον κατυπέρτερα τῶν Περσέων γινόμενα τὰ πρήγματα, οὕτω

5 δή, τῶν σὺν Λεωνίδη Ἑλλήνων ἐπειγομένων ἐπὶ τὸν κολωνόν, ἀποσχισθέντες τούτων χεῖράς τε προέτεινον καὶ ἤισαν ἄσσον τῶν βαρβάρων, λέγοντες τὸν ἀληθέστατον τῶν λόγων, ὡς καὶ μηδίζουσι καὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ ἐν πρώτοισι ἔδοσαν βασιλέι, ὑπὸ δὲ ἀναγκαίης

10 έχόμενοι ές Θερμοπύλας ἀπικοίατο καὶ ἀναίτιοι εἶεν τοῦ τρώματος τοῦ γεγονότος βασιλέι. ὥστε ταῦτα λέγοντες περιεχίνοντο εἶχον γὰρ καὶ Θεσσαλοὺς τούτων τῶν λόγων μάρτυρας. οὐ μέντοι τά γε πάντα εὐτύχησαν ώς γὰρ αὐτοὺς ἔλαβον οἱ βάρβαροι ἐλθόντας, τοὺς

15 μέν τινας καὶ ἀπέκτειναν προσιόντας, τοὺς δὲ πλεῦνας αὐτῶν κελεύσαντος Ξέρξεω ἔστιζον στίγματα βασιλήια, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ Λεοντιάδεω, τοῦ τὸν παῖδα Εὐρύμαχον χρόνω μετέπειτα ἐφόνευσαν Πλαταιέες στρατηγήσαντα ἀνδρῶν Θηβαίων τετρακο-20 σίων καὶ σχόντα τὸ ἄστυ τὸ Πλαταιέων.

Xerxes Confers Again with Demaratus.

234 Οἱ μὲν δὴ περὶ Θερμοπύλας "Ελληνες οὕτω ἠγωνίσαντο, Ξέρξης δὲ καλέσας Δημάρητον εἰρώτα ἀρξάμενος

ένθενδε · " Δημάρητε, άνηρ είς άγαθός. τεκμαίρομαι δὲ τῆ ἀληθείη· ὅσα γὰρ εἶπας, ἄπαντα ἀπέβη οὕτω. νῦν δέ μοι εἰπέ, κόσοι τινές εἰσι οἱ λοιποὶ Λακεδαιμό- 5 νιοι, καὶ τούτων ὁκόσοι τοιοῦτοι τὰ πολέμια, εἴτε καὶ άπαντες." ὁ δ' εἶπε, "ὧ βασιλεῦ, πλήθος μὲν πολλὸν πάντων των Λακεδαιμονίων καὶ πόλιες πολλαί. τὸ δὲ θέλεις ἐκμαθεῖν, εἰδήσεις. ἔστι ἐν τῆ Λακεδαίμονι Σπάρτη πόλις ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων μάλιστα, καὶ 10 ούτοι πάντες είσι όμοιοι τοίσι ένθάδε μαχεσαμένοισι. οί γε μεν άλλοι Λακεδαιμόνιοι τούτοισι μεν οὐκ ὅμοιοι, άγαθοὶ δέ." εἶπε πρὸς ταῦτα Ξέρξης, "Δημάρητε, τέφ τρόπω ἀπονητότατα τῶν ἀνδρῶν τούτων ἐπικρατήσομεν: ἴθι ἐξηγέο · σὺ γὰρ ἔχεις αὐτῶν τὰς διεξόδους τῶν 15 Βουλευμάτων οἷα βασιλεύς γενόμενος." ὁ δ' ἀμείβετο, 235 " ω βασιλεύ, εί μεν δη συμβουλεύεαί μοι προθύμως, δίκαιόν με σοί έστι φράζειν τὸ ἄριστον εί τῆς ναυτικῆς στρατιής νέας τριηκοσίας άποστείλειας έπὶ τὴν Λάκαιναν γώρην. ἔστι δὲ ἐπ' αὐτῆ νῆσος ἐπικειμένη τῆ οὔνο- 5 μά ἐστι Κύθηρα, τὴν Χίλων ἀνὴρ παρ' ἡμῖν σοφώτατος γενόμενος κέρδος μέζον αν έφη είναι Σπαρτιήτησι κατά της θαλάσσης καταδεδυκέναι μάλλον η ύπερέχειν, αιεί τι προσδοκών ἀπ' αὐτῆς τοιοῦτο ἔσεσθαι οἶόν τοι ἐγώ έξηγέομαι, οὔτι τὸν σὸν στόλον προειδώς, ἀλλὰ πάντα 10 όμοίως Φοβεόμενος άνδρῶν στόλον. ἐκ ταύτης τῆς νήσου ορμεόμενοι φοβεόντων τους Λακεδαιμονίους. παροίκου δὲ πολέμου σφι ἐόντος οἰκηίου, οὐδὲν δεινοὶ ἔσονταί τοι μὴ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος άλισκομένης ὑπὸ τοῦ πεζοῦ Βοηθέωσι ταύτη. καταδουλωθείσης δὲ τῆς ἄλλης Έλ-15 λάδος ἀσθενὲς ἤδη τὸ Λακωνικὸν μοῦνον λείπεται, ἢν δέ ταθτα μη ποιέης, τάδε τοι προσδόκα ἔσεσθαι· ἔστι της Πελοποννήσου ισθμός στεινός · εν τούτω τω γώρω

πάντων Πελοποννησίων συνομοσάντων ἐπὶ σοὶ μάχας 20 ἰσχυροτέρας ἄλλας τῶν γενομενέων προσδέκεο ἔσεσθαί τοι. ἐκεῖνο δὲ ποιήσαντι ἀμαχητὶ ὅ τε ἰσθμὸς οὖτος καὶ αἱ πόλιες προσχωρήσουσι."

Achaemenes Opposes the Advice of Demaratus.

236 Λέγει μετὰ τοῦτον 'Αχαιμένης, ἀδελφεός τε ἐων Ξέρξεω καὶ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ στρατηγός, παρατυχών τε τῶ λόγω καὶ δείσας μὴ ἀναγνωσθῆ Ξέρξης ποιέειν ταῦτα, "δ βασιλεῦ, ὁρέω σε ἀνδρὸς ἐνδεκόμενον λόγους 5 δς φθονέει τοι εὖ πρήσσοντι ἢ καὶ προδιδοῖ πρήγματα τὰ σά. καὶ γὰρ δὴ καὶ τρόποισι τοιούτοισι χρεόμενοι "Ελληνες χαίρουσι · τοῦ τε εὐτυχέειν φθονέουσι καὶ τὸ κρέσσον στυγέουσι. εὶ δ' ἐπὶ τῆσι παρεούσησι τύχησι, έκ των νέες νεναυηγήκασι τετρακόσιαι, άλλας έκ τοῦ 10 στρατοπέδου τριηκοσίας ἀποπέμψεις περιπλέειν Πελοπόννησον, άξιόμαχοί τοι γίνονται οἱ ἀντίπαλοι· άλης δὲ ἐων ὁ ναυτικὸς στρατὸς δυσμεταχείριστός τε αὐτοῖσι γίνεται, καὶ ἀρχὴν οὐκ ἀξιόμαχοί τοι ἔσονται, καὶ πᾶς ό ναυτικός τῷ πεζῷ ἀρήξει καὶ ὁ πεζὸς τῷ ναυτικῷ, ὁμοῦ 15 πορευόμενος · εί δὲ διασπάσεις, οὔτε σὰ ἔσεαι ἐκείνοισι χρήσιμος οὔτε ἐκεῖνοι σοί. τὰ σεωυτοῦ δὲ τιθέμενος εὖ γνώμην έχω τὰ τῷν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγματα, τη τε στήσονται τὸν πόλεμον τά τε ποιήσουσι όσοι τε πλήθός είσι. ίκανοι γαρ εκείνοί γε αὐτοι 20 έωυτῶν πέρι φροντίζειν εἰσί, ἡμεῖς δὲ ἡμέων ὡσαύτως. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἢν ἴωσι ἀντία Πέρσησι ἐς μάχην, 237 οὐδὲν τὸ παρεὸν τρῶμα ἀκεῦνται." ἀμείβεται Ξέρξης τοισίδε · " 'Αχαίμενες, εὖ τέ μοι δοκέεις λέγειν καὶ ποιήσω ταῦτα. Δημάρητος δὲ λέγει μὲν τὰ ἄριστα έλπεται είναι έμοί, γνώμη μέντοι έσσοῦται ύπο σεῦ.

ού γὰρ δὴ κεῖνό γε ἐνδέξομαι ὅκως οὐκ εὐνοέει τοῖσι 5 ἐμοῖσι πρήγμασι, τοῖσί τε λεγομένοισι πρότερον ἐκλτούτου σταθμώμενος καὶ τῷ ἐόντι, ὅτι πολιήτης μὲν πολιήτη εὖ πρήσσοντι φθονέει καὶ ἔστι δυσμενὴς τῷ σιγῷ, οὐδ' ἄν συμβουλευομένου τοῦ ἀστοῦ πολιήτης ἀνὴρ τὰ ἄριστά οἱ δοκέοντα εἶναι ὑποθέοιτο, εἰ μὴ πρόσω ἀρετῆς 10 ἀνήκοι · σπάνιοι δέ εἰσι οἱ τοιοῦτοι · ξεῖνος δὲ ξείνῳ εὖ πρήσσοντί ἐστι εὐμενέστατον πάντων, συμβουλευομένου τε ἂν συμβουλεύσειε τὰ ἄριστα. (οὕτω ὧν περὶ κακολογίης τῆς ἐς Δημάρητον, ἐόντος ἐμοὶ ξείνου πέρι, ἔχεσθαί τινα τοῦ λοιποῦ κελεύω."

Xerxes Treats the Body of Leonidas with Indignity.

Ταῦτα εἴπας Ξέρξης διεξήιε διὰ τῶν νεκρῶν, καὶ 238 Λεωνίδεω, ἀκηκοὼς ὅτι βασιλεύς τε ἢν καὶ στρατηγὸς Λακεδαιμονίων, ἐκέλευσε ἀποταμόντας τὴν κεφαλὴν ἀνασταυρῶσαι. δῆλά μοι πολλοῖσι μὲν καὶ ἄλλοισι τεκμηρίοισι, ἐν δὲ καὶ τῷδε οὐκ ἥκιστα γέγονε, ὅτι βασι- 5 λεὺς Ξέρξης πάντων δὴ μάλιστα ἀνδρῶν ἐθυμώθη ζῶντι Λεωνίδη· οὐ γὰρ ἄν κοτε ἐς τὸν νεκρὸν ταῦτα παρενόμησε, ἐπεὶ τιμῶν μάλιστα νομίζουσι τῶν ἐγὼ οἶδα ἀνθρώπων Πέρσαι ἄνδρας ἀγαθοὺς τὰ πολέμια. οἱ μὲν δὴ ταῦτα ἐποίευν, τοῖσι ἐπετέτακτο ποιέειν.

The Tablets of Demaratus; Gorgo's Sagacity.

Ανειμι δὲ ἐκεῖσε τοῦ λόγου τῆ μοι τὸ πρότερον ἐξέ-239 λιπε. ἐπύθοντο Λακεδαιμόνιοι ὅτι βασιλεὺς στέλλοιτο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πρῶτοι, καὶ οὕτω δὴ ἐς τὸ χρηστήριον τὸ ἐς Δελφοὺς ἀπέπεμψαν, ἔνθα δή σφι ἐχρήσθη τὰ ὀλίγφ πρότερον εἶπον · ἐπύθοντο δὲ τρόπφ θωυμασίφ. 5 Δημάρητος γὰρ ὁ ᾿Αρίστωνος φυγὼν ἐς Μήδους, ὡς μὲν

έγω δοκέω καὶ τὸ οἰκὸς ἐμοὶ συμμάχεται, οὐκ ἦν εὔνοος Λακεδαιμονίοισι, πάρεστι δὲ εἰκάζειν εἴτε εὐνοίη ταῦτα έποίησε εἴτε καὶ καταχαίρων. ἐπείτε γὰρ Εέρξη ἔδοξε 10 στρατηλατέειν έπὶ τὴν Ἑλλάδα, έων έν Σούσοισι ό Δημάρητος καὶ πυθόμενος ταῦτα ἢθέλησε Λακεδαιμονίοισι έξαγγείλαι. ἄλλως μεν δή οὐκ είχε σημήναι. έπικίνδυνου γὰρ ἦν μὴ λαμφθείη · ὁ δὲ μηχανᾶται τοιάδε · δελτίον δίπτυγον λαβών τον κηρού αὐτοῦ 15 έξέκνησε, καὶ ἔπειτα ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ δελτίου ἔγραψε την βασιλέος γνώμην, ποιήσας δε ταῦτα ὀπίσω ἐπέτηξε τον κηρον έπὶ τὰ γράμματα, ἵνα φερόμενον κεινον τὸ δελτίον μηδέν πρηγμα παρέχοι προς των όδοφυλάκων. έπεὶ δὲ καὶ ἀπίκετο ἐς τὴν Λακεδαίμονα, οὐκ εἶχον 20 συμβαλέσθαι οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρίν γε δή σφι, ώς έγω πυνθάνομαι, Κλεομένεος μεν θυγάτηρ Λεωνίδεω δε γυνή Γοργώ ύπέθετο ἐπιφρασθεῖσα αὐτή, τὸν κηρὸν κνᾶν κελεύουσα, καὶ ευρήσειν σφέας γράμματα ἐν τῷ ξύλω. πειθόμενοι δὲ εξρον καὶ ἐπελέξαντο, ἔπειτα δὲ τοίσι 25 ἄλλοισι "Ελλησι ἐπέστειλαν. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω λέγεται γενέσθαι.

Vancali (1)

NOTES

ABBREVIATIONS.

- H. Hadley's Greek Grammar, revised by F. D. Allen, 1884.
- G. Goodwin's Greek Grammar.
- C. Curtius's Greek Gramina.

Rawl. Rawlinson's Herodotus.

S. Summary of the Herodotean Dialect. This, as well as the "Epitome," will be found in the Introduction.

NOTES.

VI. 1.

- 1. Ἰωνίην ἀποστήσας: see Epitome, Book V.—τελευτậ: The historical present has scarcely taken root in Hm. and the other Epic writers (see Phaeacians η 103). Stein thinks it originated with the early genealogists and logographers. It is common enough in Hdt.
  - 2. μεμετιμένος: S. 76.
  - 3. Σάρδις: S. 46.— ἀπιγμένον: S. 3; cf. 1. 5, 3. 2, 3. 3, 5. 9, etc.
- 4. Susa appears in Aesch. and Hdt., as in Scripture, to be the ordinary residence of the Persian court, removal to Ecbatana or Persepolis occurring only for two or three of the hottest months in summer.—ὕπαρχος: see note on 42.4.
- 5. κατὰ κοιόν τι, "for what possible reason;" see on 73. 3. δοκέοι: H. 932; G. 243; C. 523.— οὖτε-τε: a common correlation, as 9. 6, 16. 9, 30. 2, 73. 5, 92. 13, etc:
- 6. ἐθώνμαζέ: S. 25; "went on to express his surprise at."— ώς δῆθεν, "as if forsooth;" cf. 39. 6, vii. 211. 12.
  - 8. ὁρέων: S. 72.—την ἀτρεκείην: "the true origin."
  - 9. тог, "look you;" ethical, as vii. 161. 12.
  - 10. πρήγματα: S. 5 c.—σύ: emphatic position.

VI. 2.

- 1. $\dot{\epsilon}s \cdots \dot{\epsilon}\chi ov \tau a$, "aimed at," "referring to." Cf. 19. 4–5, vii. 130. 13, 143. 5, 152. 12. The idiom is Homeric, but not Attic. The figure in its origin may be seen, Hm. Γ 263, λ 70, and below, 95. 11, 101. 2; then the verb without object, Hm. Π 378, γ 182, and below, 92. 7, 99, 2. Here the words are arrows, the Homeric $\ddot{\epsilon}\pi\epsilon a \pi \tau \epsilon \rho \acute{o}\epsilon \nu \tau a$.
  - 2. ús, "in the belief that;" H. 978; G. 277. 6 n. 2; C. 588.
- 3. ὑπὸ, "during;" cf. ix. 51, 58, 60. ἐπελθοῦσαν, "that followed."

5. δς, "since he;" H. 910. Inasmuch as the relative upon developing from the demonstrative assumes thereby the function of a conjunction in addition to that of pronoun, for clearness in translation it is often best resolved into its two components, and especially so when the conjunction implied in it is causal. Cf. 12. 12.—τὴν μεγίστην: the very words of Histiaeus, v. 106. The expression in full, νήσων ἀπασέων μεγίστην, is employed i. 170, of the same island.—κατεργάσασθαι: cf. 62. 4; on vii. 134. 13.

6. ὑπέδυνε, "sought to invest himself with."—'Ιώνων, πολέμου: both dependent on ἡγεμονίην; Η. 731.

8. νεώτερα, "revolutionary;" euphemistic for κακά, λυπηρά: 74. 4, vii. 52. 10. The positive also occurs. A similar usage is exhibited by καινός, ἄλλος, ἄλλως, ἔτερος, μὴ τοῖον, etc.

9. ex, "at the instigation of;" Hm. P. 101.

10. ώς ... βασιλέι: explanatory appositive to λόγον.

VI. 3.

- 1. ἐνθαῦτα: S. 2.— εἰρωτεόμενος: S. 11, 72; cf. 1. 8.
- 2. κατ': as 1.5.—οὖτω: S. 29; emphasized by its position after the word it qualifies, as vii. 47. 6, 206. 10, 223. 4; cf. vi. 3. 5, 30. 12, 45. 11.—ἐπέστειλε, εἴη: not uncommon change of mode; see 3. 6-8, vii. 151. 8, 208. 2, 233. 8; in reverse order, vii. 5. 16.
- 4. γενομένην, "real;" cf. 37. 12, vii. 209. 2, 237. 7. Connect αὐτοῖσι with ἐξέφαινε, as ὁ δ' αὖτις τὸν αὐτόν σφι χρησμὸν ἔφαινε, i. 159; cf. vii. 160. 3, iii. 74. 11; Soph. Antig. 253; Isaeus, 5. 25; Luc. Prom. 17. For this position, see on 41. 10.
- 5. οὐ μάλα, "not by any means." μάλα in prose is regularly postpositive with οὐ, εὖ, αὐτίκα (vii. 103. 5); but Hm. has also μάλ' οὐ: see Phaeacians η 32. δ δϵ: emphatic repetition of the foregoing subject in Homeric style, quite common in Hdt., usually with preceding negative; but only sporadic in Attic prose, as Xen. Anab. iv. 2. 6; Thuc. i. 87. 1; Luc. Tim. 17; Jup. conf. 11; Hermot. 28. See below 9. 20, 16. 6, 17. 5, etc.
- 8. οὐδέν τι πάντως: The negative is fond of strong expressions. τι strengthens οὐδέν, as 86. 61, vii. 8. 86. The striking asyndeton adds still greater emphasis.
- 9. ἐδειμάτου: because such transfers of population were frequent in the great Oriental empires; see below 20.3, 119.9. Between the Phoenicians and Ionians, moreover, a bitter rivalry existed, since the former had lost their field of trade in the Aegean and the Pontus, and they saw themselves hard pressed

in the western sea by the competition of the Ionians. Hence their eager participation in this war; cf. 6, 28, 33.

VI. 4.

1. Μετὰ: on 38. 1. — δι' ἀγγέλου ποιεύμενος, "acting through an envoy."

2. 'Αταρνείτεω: S. 36. Atarneus was a district on the coast over against Lesbos, and belonged to the Chians, being their reward from the Persian general Mazares for surrendering Pactyas, who had instigated revolt among the Lydians after their subjugation by Cyrus (i. 160); cf. below 28. 7.—Περσέων: S. 38.

3. ώς προλελεσχηνευμένων, "in reliance upon their having already conversed with him." ώς exhibits the grounds upon which Histiaeus ventured to dispatch the letters. Rawlinson is right as against Grote. Nothing is clearer than that Hdt. believed the subject had actually been talked over between them, either while Histiaeus was in Sardis or earlier. It was no trap to catch Artaphernes, into which he fell. For ώς, see viii. 144. 25.

—προλελεσχηνευμένων: the gen. instead of dat. gives greater independence and therefore greater weight to the clause; cf. 84. 12, 85. 7, 86. 6, 86. 64.

4. πέρι: this preposition alone suffers anastrophe in prose, and only with the gen.— τοὺς: S. 56. Supply τούτοισι as antecedent.

5. διδοΐ: S. 78. Hdt. is continually paraphrasing Homeric expressions in his prosaic idiom. With φέρων ἐνεχείρισε ᾿Αρτα-φέρνεϊ compare φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν Δημοδόκφ, Ηm. θ 482.

9. ἐωυτῷ: S. 25, 54; Artaphernes.—τούτων: masc. or neut.?

VI. 5.

1. ἐγίνετο: S. 4.

4. ἄσμενοι: laeti.—καὶ, "already;" 102. 4.

5. δέκεσθαι: S. 1.—ès: S. 10.—οια, "because of," as a reality, not a conception like ωs: cf. 12. 9, 26. 9, 35. 14, 46. 5, vii. 16. 2, 119. 4, 234. 16; so ἄτε, 45. 10, vii. 23. 10, 87. 4, 138. 7; ωστε, 23. 5, 44. 15, 52. 13, vii. 129. 2, 233. 11; H. 977; G. 277. 6 n. 2 (b); C. 587. 6. This idiom is post-Homeric.

6. γὰρ, "since;" so best translated when, as often, its clause for rhetorical or other reasons anticipates its logical position; see 5. 10, 11. 5, 16. 8, etc. Of this form of hyperbaton or prolepsis the rhetorician Hermogenes says (418): οὐ μόνον ἐστὶ καλὸν σχῆμα, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον.

- 7. The construction of ἐπειρᾶτο with parts. instead of inf. is seen in its inception, Hm. δ 417, φ 184, where infinitives may be supplied; fully naturalized in Hdt.; rare again in Attic. Cf. vi. 9. 16, 50, 4, vii. 139. 7, 148. 8; vi. 138. 19.
- 8. τευ: S. 57. For position, see 63. 4, 80. 2, vii. 226. 4, iii. 3, 16, iv. 150, viii. 138; on 37. 12.
- 9. ἀπωστὸς γίνεται = ἀπωθέεται. Hdt. is fond of such perphrases with γίνομαι. Cf. 4. 10, 37. 6, 64. 4, 66. 4, 74. 1, etc. These sometimes serve to supply an unusual or missing verbform, sometimes to make the circumstance more noticeable, often only to vary the expression.
- 10. οὐ ἔπειθε, "he did not succeed in persuading;" imperf. of attempted action, as 2. 6, 5. 2.— ἄστε: nearly pleonastic; see next clause, and vii. 6. 3.
- 15. πλην η, "except;" see 31.11.— αὐτῶν: the Ionians; 26.2. He doubtless hoped in this way to bring them finally to terms, and effect his recall. Miletus would suffer most under the blockade, in consequence of her numerous colonies and trading stations on the Pontus.

VI. 6.

- 2. πολλός: S. 50.
- 3. στρατηγοί: the chief of these were Artaphernes and Otanes; v 123
- 5–7. περὶ ἐλάσσονος ποιησάμενοι : on vii. 138. 4.— Κύπριοι νεωστὶ κατεστραμμένοι : see Epitome, Bk. V.

8. καὶ . . . τε καὶ: cf. 33. 7, 19. 15, 128. 6, vii. 1. 8, 154. 12.

VI. 7.

- 3. πυνθανόμενοι: imperf. partc. to picture the reception of the tidings in the several cities, or by messenger after messenger, as 39. 11, 41. 1, 77. 1. προβούλους: representatives of the single cities to the federal diet, as vii. 172.
- 4. Πανιώνιον: on the north side of the promontory of Mycale in the territory of Priene.— τούτοισι: S. 40.
- μη is usual with the inf. after the impersonal δοκεί.— Πέρσησι: S. 39.
- 7-8. πληροῦν—πληρώσαντας δὲ: the latter is a favorite form of epanalepsis with Hdt. to resume the thread of discourse; cf. 35. 12, 67. 15; on 29. 9. Hermogenes (412) distinguishes three uses of epanalepsis or repetition: 1. to impress a fact, or make a statement clearer (the most common in Hdt.); 2. (a) to extol (cf. 39.

7), or (β) to censure a person (cf. 23, 15); 3. to emphasize some characteristic or quality (Hdt. i. 45; Hm. Y 371–2).

9. Λάδην: The island Lade lay to the north of Miletus and covered the entrance to the harbor, offering a safe anchorage by the roadstead thus formed. Northward across the bay of Latmus some three or four miles was the promontory of Mycale. The Maeander has now filled up this bay with its alluvium and joined the island to the mainland.

10. σμικρή: σμικρόs is a strong form of μικρόs in Ionic and old Attie.

VI. 8.

2. vyvol: S. 50; dat. of accompaniment in a military expression; 95. 10, vii. 179. 3; also with $\sigma \dot{\nu} \nu$, 8. 2, 23. 13, 41. 6; and $\ddot{a}\mu a$, 36. 4, 43. 8, 98. 1.— $\sigma \dot{\nu} \nu$ occurs with comparative frequency in Hdt., but in Attic prose it is confined mainly to Xenophon.— $\sigma \dot{\phi} \iota$: S. 53.

4. $\mathring{\eta}\hat{\omega}$: The fleet faced northward towards Mycale; hence the Milesians would occupy the right wing.— $\mathring{\epsilon i}\chi o\nu$: for position, see on 41, 10; cf. Aesch. Pers. 399.

5. ὀγδώκοντα: S. 21.—τούτων: H. 738; G. 171; C. 419 b. The order followed in enumerating the catalogue is nearly that of geographical position from S. to N. Of the twelve Ionian cities, Ephesus, Colophon, Lebedus, and Clazomenae furnished no contingents.

9. Φωκαέες: S. 48.

13. This total exceeded that of the Greek fleet at Artemisium (271 ships), and numbered only 25 less than the fleet at Salamis.

VI. 9.

3. ἀπίκατο: S. 66.— Μιλησίην: sc. χώρην.

5. καταρρώδησαν: S. 15.— μὴ οὐ: H. 887; G. 218; C. 533.

7. οδοί τε, ὤστε, ἔστε, ἐφ' ὧτε, and in Hdt. ἐπείτε, still show the epic τὲ so often appended to particles.— μὴ οὐκ are used with a parte, to express an exception to a negative statement; so 106. 14. Compare its use with the inf. 11. 12, 88. 2.

8. κακόν τι λαβεῖν: compare 43. 2, 94. 8, vii. 35. 13.— ἐπιλεγόμενοι: often in Hdt, in the sense of "deliberating with one's self," "weighing," as 86. 25, vii. 47. 12, 50. 3-5; then to "feel concern," vii. 236. 17, "fear," vii. 49. 21, 149. 7; cf. vi. 73. 6.

10-11. καταλυθέντες τῶν ἀρχέων: in order to ingratiate himself with the people of the various cities at the time of the revolt.

The despots, too, were mostly strong partisans of Darius.— ἔφευγον, "were in exile," a meaning for the continued tenses of this verb already well established in Hm. See below, vi. 40. 4, 123. 3.— Μήδους: used indifferently for Πέρσας by Hdt.

13. συγκαλέσαντες: simply resumptive of συλλέξαντες, as syn-

onym; cf. 7.8.

14. $\tau_{is} = \tilde{\epsilon}\kappa a\sigma\tau os$ in line 15; so, often in exhortations and warnings pointing indirectly to the person in question, or phrased in language wholly general. Cf. vii. 5. 13, 8. 98, 237. 15. Common in Hm., as B 388.— $\epsilon\tilde{\iota}$ ποιήσαs φανήτω, "show himself to be serviceable to." The time of ποιήσαs is coincident with that of φανήτω. This is rare with the supplementary partc., except after $\phi\theta\acute{a}\nu\omega$, $\lambda a\nu\theta\acute{a}\nu\omega$, $\tau\nu\gamma\chi\acute{a}\nu\omega$. See vi. 49. 11, 65. 9, 106. 7, 129. 21, v. 24, 19, 91. 22; cf. viii. 118. 16, and Phaeacians θ 564.

15. οἶκον: as vii. 194. 11.— γὰρ, "that is to say."— ἔκαστος ὑμέων: in attributive position, though not attributive, as ii. 67; Simon. Amorg. 7. 112; Xen. Cyr. ii. 2. 6; Plat. Symp. 191 D; Arist. Poet. 4. See on 41. 10.— πολιήτας: S. 33.

16-17. ἀποσχίζων ἀπὸ: on 25. 5.— ἄχαρι: on vii. 138. 6.

19. ἐμπεπρήσεται does not differ in sense from ἐμπρήσεται, which is also read here by some MSS. Cobet maintains that the former is the only future in use with this verb. — ἔξουσι in this connection = $\pi \epsilon i \sigma o \nu \tau a \iota$: 42. 13. It is meant that they shall experience the same mild treatment as before, and in fact up to this time the Ionians could not complain of encroachments and oppression.

20. οὐ: not μή, because οὐ ποιήσουσι is equivalent to a compound, as if ἀρνήσουται: cf. 133. 10, vii. 10. 81, 16. 39. See Phaeacians ν 143, and below, vii. 9. 10, 46. 9, viii. 62. 6. The fut. ind. in conditions is mainly confined to expressions that are minatory, monitory, or equivalent to μέλλω or δεί, with inf. Gildersleeve.

— πάντως, " at all hazards."

21. διὰ . . . ἐλεύσονται: emphatic periphrasis for $\mu a \chi \eta \sigma o \nu \tau a \iota$. επηρεάζοντες, "by way of threat;" an otherwise unusual sense.

22–5. τά περ σφέας κατέξει, "what will, in fact, befall them;" an incidental remark not belonging to the message, but addressed to the tyrants, and forming a dramatic touch vividly depicting the manner of the speaker. The threat is not an idle one; see 32. 2.— περ: as ii. 116. 4, iii. 68. 6, viii. 136. 16.— ὡς, καὶ ὡς, καὶ ὡς: impressive anaphora; 29. 8, 43. 4.— ἐξανδραποδιεῦνται: fut. mid.

in passive sense; 17. 4, vii. 39. 15, 149. 21, 159. 6, 162. 3.— ès Ва́ктра: i. e. to the furthest boundaries of the empire.

VI. 10.

2. $\tau 4\delta \epsilon$: the demonstratives in -8ϵ are usually prospective, the others retrospective; cf. 9. 13, 9. 21, 53. 1–2; 2. 1, 4. 9, 19. 12; but they sometimes interchange, as here; cf. 1. 9, 39. 2, 98. 18, 115. 1, vii. 3. 12, 62. 8, 99. 16.

4. καὶ, "actually;" 23. 13, 133. 5.— ἀγνωμοσύνη marks a lack of calm and cautious self-poise, and expresses itself in insolent self-confidence, in wilful stubbornness (as here), or in vanity and wantonness.

VI. 11.

1. **ιθέως:** S. 18. For such adjunct of the parts. cf. 25. 7, 105. 11, vii. 203. 11; H. 976; G. 277. 6; C. 587.

3. κού: S. 1; "no doubt." Ionic loquacity is cleverly contrasted with Laconian brevity, iii. 46, where, to a long speech of the Samians asking aid, reply is made by the Spartans that $\tau \dot{a}$ $\mu \dot{\epsilon} \nu \pi \rho \hat{\omega} \tau a \lambda \epsilon \chi \theta \dot{\epsilon} \nu \tau a \dot{\epsilon} \pi \iota \lambda \epsilon \lambda \eta \theta \dot{\epsilon} \nu a \iota$, $\tau \dot{a} \delta \dot{\epsilon} \nu \sigma \tau a \tau a \sigma \dot{\nu} \sigma \nu \nu \iota \dot{\epsilon} \nu a \iota$.— καὶ $\delta \dot{\epsilon} \lambda \lambda \sigma \iota$: καὶ corresponds to the following $\delta \dot{\epsilon}$, here and ii. 176, v. 95, as $\tau \dot{\epsilon}$, vi. 50. 4, 70. 12; regularly $\mu \dot{\epsilon} \nu$.

4. ἠγορόωντο: epic word and form, perhaps with covert allusion to Hm. Δ 1.—ἐν δὲ: more fully, ἐν δὲ αὐτοῖσι, v. 72; on 38. 1.

5. Διονύσιος: In the portraiture of character Hdt., like his great model, Homer, is almost exclusively dramatic. No elaborate descriptions introduce his chief personages. Their words and deeds paint their pictures with unsurpassed power. Dionysius we know only from these few chapters, but we know him as the one man for the occasion.— ἐπὶ · · · πρήγματα, "since upon a razor's edge matters stand balanced for us." The words are imitated from those of Nestor, Hm. K 173, where, however, τοταται stands for ἔχεται.— γὰρ: on 5. 6. Longinus (De Subl. 22) highly extols the art with which this hyperbaton is introduced. The natural order he says would be, ẫ ἄνδρες Ἰωνες, νῦν καιρός ἐστιν ὑμῦν πόνους ἐπιδέχεσθαι· ἐπὶ ξυροῦ γὰρ ἀκμῆς, κ. τ. λ.: but fearing the effect of such a proposition upon the effeminate Ionians, Dionysius artfully presents the pressing reason for the advice first.

6. Eval depends on the resultant idea of the preceding clause; cf. vii. 11, 16.

7-8. καλ τούτοισι, "and that, too;" 112.7, 61.13.— δρηπέτησι: all subjects of the Persian king were regarded as slaves; vii. 7.5,

8. 61. If subdued now they would be treated as runaways.—
νῦν ὧν: not temporal, but continuative and hortatory; cf. vi. 97.
11, vii. 16. 16, 101. 7. — ὑμεῖς: emphatic position before conjunction; 28. 7, 88. 8, vii. 8. 64, 10. 36. — ἢν: neither ἐάν nor ἄν (conjunction) occurs in Ionic. — βούλησθε: II. 898; G. 223; C. 545.

10-11. εὶ διαχρήσησθε, without ἄν: this omission is very rare in Hdt. Most editors read $\delta\iota\alpha\chi\rho\dot{\eta}\sigma\epsilon\sigma\theta\epsilon$. See on vii. 54. 8, vi. 82.

7. - ὑμέων: gen. objective. Note its force before ὑμέας.

12. μὴ οὐ: μὴ negatives the inf.; οὐ is added because of οὐδε-μίαν: G. 283. 7. Cf. Xen. Mem. ii. 6. 38.

- 13. $\mbox{a}\lambda\lambda'$: common in Hm., to bring the preceding thought abruptly to its conclusion in a spirited exhortation; see Phaeacians $\mbox{\theta}$ 389, λ 345.— $\mbox{\epsilon}\mu$ 0 $\mbox{\epsilon}\kappa$ 0. It is the custom of Hdt., when he repeats the same word, or words containing the same component, for emphasis, to connect them by $\mbox{\tau}\epsilon$ κ ai: vi. 125. 6, vii. 23. 8.
- 14. θεῶν . . . νεμόντων, "if the gods but leave the balance even;" the thought reverts to line 5. The lightest weight will turn the scale against them. If the gods leave the contest free, his counsels followed will win the day. The gods and the scales of fate are a common figure in Homer; T 223, Π 658, Θ 69-72, \$\mathbf{t}\$ 188. There the gods take part in the contest, as they do against the Persians in Hellas; vii. 139. 27, 189. 16, 193. 2, viii. 13. 9; Aesch. Pers. 347-9.
  - 16. πολλον, "completely;" adverbial; cf. 82. 16, 138. 14.

VI. 12.

- 3. ἀνάγων: on 116.6.— ἐπὶ κέρας, "in column," one behind the other.— ὅκως . . . χρήσαιτο, "when day after day he had practised the rowers." The optative is iterative, as 31.5, 77.16, 121.7; with iterative imperf. in conclusion, line 6; II. 914 B; G. 233; C. 558 Obs. 1.
- 4. διέκπλοον: The diekplous was the most important movement of ancient naval tactics, and is mentioned here and viii. 9 for the first time. It received its most complete development in the Peloponnesian war at the hands of the Athenians. It consisted in a ship's being driven with the full force of the oars between two hostile vessels, to strip off the oars or otherwise put them out of the fight. Dionysius appears to have led out his fleet in two columns for practice.
  - 5. ἐπιβάτας, "marines;" heavy-armed soldiers who fought

from the raised decks fore and aft. A ship's complement was 40 (15.5; cf. vii. 184.9–10) until more reliance was placed on skilful manœuvring. In the Peloponnesian war each trireme had 10.— ὁπλίσειε: see vii. 100.14. Ordinarily it was the rule for the crews to disembark and encamp on shore, because the ships were very imperfectly prepared for any long stay on board. The defeat of the Athenians at Aegospotamos resulted from this custom.

6. ἔχεσκε: S. 58.— Ίωσι: there seems a covert allusion here to their love of leisure; cf. ἡμῖν γε, line 18.

9. ola: on 5.5.—πόνων: H. 753 c; G. 180; C. 414 Obs.

10. ξωυτούς = ἀλλήλους: H. 686 b; G. 146 n. 3; C. 473; so vi. 42. 5, 92. 2, vii. 145. 4.

11–12. παραβάντες, "having offended;" poetic expression; cf. Eur. Suppl. 231; usually παραβαίνειν νόμον, ὅρκον, etc.— τάδε ἀναπίμπλαμεν: sc. τὰ κακά, "are we brimming the cup of these ills." The figure is Homeric.— οἴτινες: on 2. 5.— παραφρονήσαντες: compare vii. 47. 11.— ἐκπλώσαντες... νόου: the fondness of the Greeks for borrowing meanings and expressions from nautical affairs is noticeable.

13-14. ἀλαζόνι, "braggart."— ἐπιτρέψαντες ἔχομεν: a construction found as early as Hes. Op. 42, and no less a favorite with Hdt. than with Soph. and Eur.; it adds to the simple verb the notion of continuance or resulting condition; vi. 23. 23, 126. 15. See the somewhat extended expression, vii. 9. 9.

15. λυμαίνεται λύμησι: parechesis, or repetition of the same root in successive words; a figure often sought by the Greeks, but which we incline to avoid; cf. 31. 7, 37. 14, and on vii. 175. 7. $-8\eta = \eta \delta n$.

17. τωυτό: S. 27. - πρό: H. 648.

18. κρέσσον: S. 10.—καὶ... ἄλλο, "even anything else whatsoever."—ὧν: S. 22; it lends an added indefiniteness to the indefinite relative: cf. 56. 9.

19–20. μαλλον renews the comparison like our "rather" (cf. St. Matth. xviii. 8–9, A. V.); so vii. 50. 7, 143. 15, 235. 8.— τοῦ λοιποῦ, "for the future;" τὸ λοιπὸν (line 5), "during the remainder."—πειθώμεθα: used with the case-construction of the synonymous ἀκούειν. Such an influence of the synonymous verb present before the mind explains many anomalous constructions of the cases in Hdt.; vi. 14. 10, 98. 16, vii. 29. 2, 35. 2, 70. 5, 134. 1, 139. 23, 140. 14, 163. 7, 170. 4, 191. 7.

- 22. oîa, "as if;" so iii. 63. 14, though more objective; cf. äre employed subjectively, i. 123, 200, ii. 69, 115, iii. 80, iv. 64, 146, v. 66, viii. 134. This usage without the participle is to be distinguished from that mentioned above on 5. 5.
- 24. ἀναπειρᾶσθαι: the technical expression for practice in naval tactics.

VI. 13.

- 1. Μαθόντες, "perceiving;" on vii. 37. 10.— ταῦτα τὰ: on 103. 18.— γινόμενα: as often, practically the passive of ποιέω, which rarely occurs; yet see 22. 3, 79. 11.— ἐκ: on 26. 10.
- 2. ἐνθαῦτα δὴ: succeeding adjunct of the parte.; H. 976; cf. 23. 10, 16. 9, 14. 4.
- 3. κείνους: S. 55.— λόγους, "propositions;" without article because of incorporation into relative clause; so, Xen. An. i. 5. 16, Thuc. i. 85. 1, Plat. Rep. 449 D; cf. Hdt. vii. 209. 11.
- 5-6. οἱ Σάμιοι ὧν, "the Samians, I say." The preceding part of the sentence which presumes ἐδέκοντο for its verb is here reiterated with a change of οἱ Σάμιοι for οἱ στρατηγοὶ, and ὁρέοντες with its clause for μαθόντες... Ἰώνων.— ἐοῦσαν... Ἰώνων, "on the one hand complete disorganization being produced by the Ionians."— ἐοῦσαν = γινόμενα, line 1.— ἄμα μὲν, ἄμα δὲ: as 104. 3, vii. 8. 31.— ἐδέκοντο τοὺς λόγους: Stein suggests that it is not without purpose that the acceptance of the propositions is hidden as it were among the extenuating reasons. The historian seeks, as far as practicable, to clear his friends the Samians, among whom he found a home at one time.
- 7. κατεφαίνετό: finite verb co-ordinate with partc., as often in Hdt.; 19. 4, 21, 11, 25, 9, 49, 9, 70, 15, 74, 7, 128, 9, vii. 6, 11, 10, 60, 95, 3.— ἀδύνατα: a similar use of the plural also 31, 12, 52, 31, 77, 7, 106, 11, vii. 16, 39, 120, 9, 162, 8, 185, 2, 238, 4; cf. 46, 1, 33, 2, 86, 26.
- 9-10. εἰ ὑπερβαλοίατο: assimilation for ἡν ὑπερβάλωνται, notwithstanding παρέσται: H. 934; G. 247 n. 1; C. 548. ὑπερβαλοίατο: S. 65. τὸν Δαρεῖον of the MSS. seems best rejected, in preference to many emendations suggested. πενταπλήσιον: a rhetorical exaggeration, many of which occur in our author from his constant desire to set matters in their most striking light; see 112. 13. Even the fleet of Xerxes numbered but 830 triremes, apart from the Hellenic and Carian contingents.
  - 11. ἐπιλαβόμενοι: cf. 49. 9, 91. 10, 94. 6.— ἐπείτε: on 9. 7.
  - 13. ipà: S. 17; see 9. 18. This rule for the form is based on

deductions from the MSS.; but it is to be observed that such Ionic inscriptions as have been discovered exhibit the uncontracted ἰερός till the fourth century B.C.

14-15. ὅτευ: Hdt., after Hm., sometimes uses the indefinite rel. without distinction from the simple; 47.3, vii. 196.11.—Syloson was brother of the famous Polycrates, tyrant of Samos.

VI. 14.

- 1. τότε ὧν serve to resume the current of narrative.
- 2. καὶ αὐτοὶ, "for their part also;" 103. 2, 97. 2; on 51. 3.
- 3. ἀγχοῦ ἐγίνοντο, "were come near;" for this usage of γίνομαι compare 77. 2, 23. 1, 43. 7, 19. 5, 129. 6.
- 4. τὸ ἐνθεῦτεν, "then;" construe after οἴτινες: cf. 43. 11, vii. 146. 11.
- 10. ἀνηκουστήσαντες: construed with the dat. after the analogy of ἀπειθέειν: on 12. 20.
- 12–13. πατρόθεν: with their own names as sons of so-and-so; an honorable distinction. Compare the words of Agamemnon bidding Menelaus awaken the chieftains for council, Hm. K 68: πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἔκαστον, πάντας κυδαίνων; and the Teian inscription, Ditt. Syl. 165 30.— ὡς: cf. 25. 3, 30. 13.
- 15-16. Σαμίοισι: Η. 773 a; G. 186; C. 436.— τω: epic for ούτω: mainly with δε καί in Hdt., as with καί, οὐδ', μηδ' in Attic prose; cf. 76. 10. See Phaeacians, ζ 1.—πλεῦνες: S. 51.

VI. 15.

- 1-2. περιέφθησαν τρηχύτατα, "were treated most roughly;" 44. 12.— ώς, "because, as they alleged;" cf. 15. 7.
- 5-9. ἐπιβατεύοντας: on 12.5, vii. 184. 8.— προδιδόντας, "deserting."— ἐδικαίευν: S. 74.— ἐς δ: S. 56; Ionic for $\tilde{\epsilon}\omega_s$.

VI. 16.

- 4. τρωμάτων: S. 20. The ships are personified, as viii. 18 and Hm. § 383, where their wounds are being "healed;" cf. vii. 236. 22.—δε: in apodosis, as so often in Hm. and Hdt.; 52. 29; cf. vii. 51. 2, 153. 14, 159. 8.
- 5-7. αὐτοῦ ταύτη: common adverbial pleonasm in Hdt.— ἐποκείλαντες, "beaching;" cf. vii. 182. 3.— οἱ δὲ: on 3. 5.— ἐκομίζοντο, "proceeded."— ἐσέβαλον ἐς: The repetition of the same or a kindred preposition after the compound has but the feeblest beginning in Hm.; see Phaeacians, 6 106. In Hdt. its development

is extensive; as here, 16. 10, 36. 8, 75. 20, 84. 9, 95. 8, 12. 23, 90. 2, 68. 2, 95. 9, 101. 13, 125. 15; see on 24. 1, 25. 5, 27. 12, 31. 9, 33. 5, 44. 5, 72. 7, 94. 1, 97. 7.

8-9. νυκτός: parallel with the gen, absolute, as νύκτωρ καὶ θορύ-βου ὄντος, Xen. An. iii. 4. 35.— γὰρ: on 5. 6.— ἐόντων θεσμοφορίων, "while the Thesmophoria was being celebrated;" cf. 67. 5, 87. 7, 126. 7. The Thesmophoria was a harvest festival in honor of Demeter and Kore, celebrated at night, in the open air, in some uninhabited portion of the territory, and without the presence of any male person.— ἐνθαῦτα δὴ: cf. 13. 2.

11-12. πάγχυ καταδόξαντες, "firmly convinced."—ιέναι έπι: ex-

pecting to carry them off and sell them. .

VI. 17.

5-6. ὁ δὲ: on 3.5.—Hdt. uses ἰθέως, less frequently ἰθύς (εἰθύς, Stein) in the sense "straightway," ἰθύ, "straight for," ἰθύς, adj. "straight." Bredow, Dial. Herod. pp. 113-14.— γαύλους: merchant vessels, broad and roundish, named from their resemblance to a bucket; cf. 119. 14.— καταδύσας, "having crippled."

9. The Carthaginians and Etruscans were very powerful by sea at this time, and carried on an extensive trade; cf. vii. 158. 8.

VI. 18.

- 4. κατ' ἄκρης: Homeric; "from citadel to lower town."— ἔκτφ ἔτεϊ: The chronology of this period is scarcely determinable with certainty. Stein presents the following table:
- B.C. 499. Expedition against Naxos; revolt of Aristagoras.
  - 498. Burning of Sardis; Ionians joined by Cypriotes and Carians.
  - 497. Cyprus reduced; death of Aristagoras; return of Histiaeus.
  - 496. Miletus beleaguered; battle of Lade.
  - 494. Miletus captured.
  - 493. Reduction of the islands (vi. 31).
  - 492. Expedition of Mardonius Thraceward (vi. 43).
  - 491. Thasos captured; sending of heralds; fresh preparations (vi. 46-8).
  - 490. Expedition of Datis; battle of Marathon (vi. 94).
- 6-7. συμπεσεῖν, "tallied with."— τῷ ... γενομένω, "which had been put forth in relation to Miletus;" cf. 13. 1, 57. 19, 75. 19.

VI. 19.

1-2. χρέομένοισι: S. 72. χράω, to deliver oracle, χράομαι, to consult.—περὶ σωτηρίης: in the war against the Lacedaemonians under Cleomenes, below 76-81. Note the sigmatismus in this clause; cf. 47. 10.— ἐπίκοινον, "joint."

3–5. τὸ φέρον ἐς, τὸ ἔχον ἐς: on 2. 1.— ἔχρησε: sc. ἡ Πυθίη; 77. 8, vii. 140. 4, 141. 11, 148. 13; cf. 27. 1; on 13. 7.— ἐπεὰν: S. 31.— κατὰ τ. γέν.: on 14. 3; cf. vii. 77. 3.— γένωμαι: H. 898; G. 232. 3; C. 554.— τοῦ λόγου: partitive, limiting τοῦτο. Hdt. usually names the separate divisions of his work λόγοι, the whole work λόγοι: cf. 39. 8, vii. 152. 13, 213. 12; but what constituted the separate λόγοι is not known. The arrangement by Books as we have it was probably introduced by the Alexandrian grammarians.

8. καὶ τότε δή, "and then too." This properly follows 77.13. The numerous Delphic oracles which Hdt. cites were probably obtained from the priests of the temple there, and when metrical are all but one (i. 174) in the epic metre, and phrased in epic diction. Two (iv. 157, 159) are in the Doric dialect.— Μίλητε... ἔργων: cf. Hm. π 418. The expression here may find its explanation in the fact that the oracle was delivered some time after the visit of Aristagoras to Greece. It would then be one of the many instances of the Laconizing tendency at Delphi, as Sparta had refused to aid the Ionians.

9. $\delta \hat{o} \rho a$, "rich gift;" poetic plural of excellence, as Hm. Ψ 297; on vi. 109. 11. Longinus commends such an interchange of numbers, as tending to adorn and enliven the narrative, and to elevate the language (De Subl. 23); on 21. 11.

10. κομήταις: The long and carefully curled hair and beard of the Persians are conspicuous in the sculptures of Persepolis and Behistun, and this feature is imitated in many of the archaic statues in the Cesnola Collection from Cyprus.

11. Διδύμοις: poetic for $\dot{\epsilon}\nu$ Διδύμοισι, as below, line 15. Didyma was the name of the place also called Branchidae, situated in the territory of Miletus, about twelve miles south of the city near the coast. It was famous for its temple of Apollo.

12. κατελάμβανε, "befel." -- ὁκότε, "since," as ii. 125.

14. ἐν · · · ἐγίνοντο, " were held in the condition of slaves;" cf. 23. 23, vii. 222. 5.

15. ipdv is the whole precinct of the temple with its contents,

statues, altars, shrines. Within this were the temple and oracle, the latter in a different building, at the time of Strabo.

16. συληθέντα: H. 615; G. 138 n. 2. cf. vii. 129. 4.

17. πολλάκις... ἐποιησάμην: only i. 92, ii. 159, v. 36; hence there seems something of his characteristic exaggeration; on 13. 10, 77. 14; cf. Xen. An. ii. 6. 4, i. 1. 9.

The temple had been richly endowed by Croesus, and even 'Neco of Egypt had contributed to its adornment. Leading down to the sea was a straight road bordered on either side by statues on chairs, in the archaic style of the 6th century B.C., some of which are now in the British Museum, and have furnished inscriptions of great value to the history of Greek epigraphy.

VI. 20.

- 2. σφεας κακὸν: H. 725; G. 165; C. 402; cf. 119. 8, vii. 5. 8.
- 3. κατοίκισε: S. 60.— Ἐρυθρŷ: the Persian Gulf.

4. πόλι: S. 46. - παρ' ην: S. 56.

7. Πηδασεῦσι, "of Pedasa;" to the south of Miletus. — ἐκτῆσθαι: S. 59; supplemental inf. of purpose; cf. 23. 24, 90. 5, 81. 2.

VI. 21.

- 1-2. πρὸς: on 26. 10; cf. 9. 7, 45. 6, 88. 1, 106. 7, vii. 35. 7.— τὴν ὁμοίην: sc. μοῖραν, or δίκην: cf. 62. 6-11. Laus and Scidrus lay on the west coast of Lucania, Italy.
- 3-5. ἀλούσης: B.C. 510.— ἡβηδὸν: properly with the whole body of men capable of bearing arms; but here in the wider sense of the entire people.— ἀπεκείραντο: according to ii. 36 this was a mourning custom common to all other nations but the Egyptians; cf. vii. 208. 13, 209. 16.— προσεθήκαντο, "imposed on themselves."
- 6. πόλιες αὖται: rare omission of the article; then the pronoun is usually post-positive; cf. 98. 8; vii. 8. 28, 11. 20. δη strengthens the superlative.— ἴδμεν: S. 4.
- 7. οὐδὲν: asyndeton as 3.8. The thought reverts to line 2.—καὶ, "as," after ὁμοίως and similar words of likeness; cf. vii. 15. 14, 84. 3, 50. 10-17.—'Αθηναίοι 'Αθηναίοι: the figure epanastrophe, often employed by the Greeks, and praised by their rhetoricians; Hermog. 286; Tib. 552; Alex. 446. See 79. 4, 106. 13.
- 8–9. δῆλον ἐποίησαν = ἐδήλωσαν: hence construed with the supplementary parte.— τῆ ἄλλη: the article with ἄλλη is Herodotean, and usually local; 48. 3.

- 10. Φρυνίχφ: remote dat. of interest. Phrynichus was a disciple of Thespis the founder of tragedy, and somewhat the senior of Aeschylus, though his contemporary. He began to exhibit tragedies about 511 B.C.; in them the lyric element was still predominant.— διδάξαντι: the technical expression for the production of a play, since the poet himself did much towards training the chorus and the players.
- 11. θέητρον: quoted by Longinus as example of a collective sing., equivalent to pl.; see on 19. 9.— ώs represents the sentiments of the Athenians.
- 12. οἰκήια: Athens considered herself the mother city of Miletus.
- 13. χρᾶσθαι: for the purpose of representation; an indication of comparative paucity of tragedies at that time. Towards the close of the century they were offered in such abundance that only those of the great masters were allowed repetition.

VI. 22.

- 1. Μίλητος... ἠρήμωτο: "New Grecian inhabitants must have been subsequently admitted into Miletus; for it appears ever afterwards as a Grecian town, though with diminished power and importance." Grote.
  - 2. τοῖσί τι ἔχουσι: the well-to-do.
- 3. τῶν σφετέρων: the second attributive position, most formal and stately. For the first, or most succinct (συντόμως, Arist. Rh. iii. 5), see below, line 7, τὸν αὐτὸν χρόνον: and for the third, same line, Ζαγκλαῖοι οἱ ἀπὸ Σικελίης. The last is a favorite with Hdt. and his admirer Lucian, but not very common in the best Attic.—ποιηθὲν: on 13. 1.
- 4. πρὶν ή: with inf. as usual when depending on an affirmative primary clause; 87.2; cf. vii. 2.5; on vi. 82.7. The ή is mostly omitted in Attic, but reappears in later Greek.
- 6. μηδέ, "and not," in Ionic may connect with an affirmative clause, but in Attic prose only with a negative.
- 7. ἀπὸ: by a common attraction to πέμποντες: otherwise, έν Σικελίη.
- 9. "Ιωνας: The Zanclaeans were from the Ionic Chalcis in Euboea.— Καλην ἀκτήν, "Fair Strand."
- 10. αὔτη: intruded by hyperbaton, as 27. 7, 69. 16, 92. 9, vii. 15. 14, 151. 6; on 41. 10.
  - 11-12. καλεομένη: on 85. 3.— Σικελων: predicate gen. of posses-

sion.—πρὸς... Σικελίης, "and a part of Sicily facing towards Etruria;" on the north coast.— Σικελίης: partitive chorographic gen.; cf. 47. 5, vii. 33. 3, 175. 11, etc.

13. ἐστάλησαν, "departed;" sc. ἐς τὴν ἀποικίην: the passive with middle meaning, as 35. 16; cf. 9. 14.

14. ἐν ῷ: S. 56. -- συνήνεικε, "chanced;" S. 12.

VI. 23.

2. Aorpoîoi: colonized from the Locri Ozolae. Their city was on the southern coast of Bruttium. Their famous code of laws, framed by Zaleucus, is said to have been the first reduced to writing among the Greeks.

3-4. περικατέατο: S. 67; cf. 28. 2.— Σικελῶν: occupying the interior of the island. Rhegium was on the Italian side of the Sicilian Straits, opposite Zancle. The name of the latter was changed to Messana by Anaxilaus, a few years later.

5. Αναξίλεως: S. 41. He reigned 494-476 B.C. See vii. 164-65.— ωστε: on 5, 5.

6. συμμίξας, "having come to a conference with;" vii. 29. 3, 153. 2.

7. ἀναπείθει ώς εἴη: the historical present is a past tense in sequence.

8. ἐᾶν χαίρειν, "to bid farewell to."— σχεῖν, "to take possession of;" inceptive nor., as line 9, and 25. 7, 36. 5; cf. 34. 4.

11. ἐωυτῶν: in this rare predicate position also ii. 26. 3, 107. 5, ix. 33. 26, 37. 15; oftener in late Greek; see on 30. 7.— Ἱπποκρά τεα: see vii. 154 seq. He reigned 498-491 в.с.

13. σύμμαχος: according to vii. 154, rather the supreme lord of the city.— καὶ, "actually;" 10.4.

14. βοηθέων: pres. partc. also 88. 9, 108. 3 and 34; on vii. 158. 10.

15. ώς, "on the allegation that."— Ίπποκράτης: unnecessary after 13, but see on 27. 12, 3.5; Hm. Θ 367-8.

16. "Ivuka: probably in the neighborhood of Agrigentum.

19. εἰρημένος, "agreed upon;" Hes. Op. 370; cf. Hm. Θ 524.—
δε: predicate; hence no article with μισθὸς.

20-21. τὰ ἡμίσεα: taking gender and number from its limiting genitive.—τῶν ἐν τῆ πόλι: ingenious separation from ἀνδραπόδων, producing partial chiasm with following clause; cf. 25. 6, 33. 18-19.

22-23. Ίπποκράτεα: with both μεταλαβείν and λαγχάνειν: 45, 11, 57, 10,— είχε δήσας: on 12, 14,

VI. 24.

- 1. μούναρχος: S. 24.— ἐκ ... ἐκδιδρήσκει: cf. 26. 3, 90. 3, 5. 14, 12. 12, 82. 10, 86. 62, 91. 6, 121. 7, 122. 10, 125. 19, 137. 2, 137. 26, 139. 14, 140. 6; on 16. 7.
  - 2. Ίμέρην was founded from Zancle.— ἐκ ταύτης: 72.8.
- 3. $\mathring{a}\nu \acute{\epsilon} β\eta: \mathring{a}\nu \acute{a}$ in composition is rarely repeated with the accompanying substantive, but other prepositions often define the thought more clearly, as $\pi a \rho \grave{a}$, 24. 5, 30. 8, 32. 7, 41. 13, 104. 5; $\grave{\epsilon} s$, 9. 24, 30. 11, 83. 4, 94. 13, 86. 42, 109. 19, 119. 3; $\grave{\epsilon} \pi \acute{\iota}$, 28. 4, 79. 11, 96. 7; $\grave{\epsilon} \nu$, 14. 12; $\flat \pi \acute{o}$, 104. 8; on 16. 7.
- 4. δικαιότατον: because he kept his word to return. Notable examples to the contrary were Histiaeus, v. 107, and the physician, Democedes, iii. 135.
- 5. καὶ, "aye," "so," reiterates the preceding sentiment.— παραιτησάμενος, "having asked permission of."
- 6-7. αὖτις: S. 1.— Supply before ἐς δ, "and remained there." Some addition of this kind is frequently needed with such clauses, though it is commonly implied in a preceding imperfect; 40. 8, 75. 11.— γήραϊ, "at an advanced age;" cf. γηραιός, 107. 7.— μέγα, with ὄλβιος: poetic phrase; cf. vii. 190. 9.

VI. 25.

- 3. ώς: on 14. 13.— γενόμενον, "having proved himself."
- 5. ἀποστάντων ἀπὸ: so, 9. 16, 33. 1, 81. 7, 92. 8, 119. 10; with $\epsilon \kappa$, 5. 9, 14. 8, 34. 10, 45. 7, 50. 11, 61. 23, 64. 7, 99. 1, 130. 10, 136. 2; on 16. 7.
  - 9. προσηγάγοντο: on 13. 7.

VI. 26.

- 4–5. περὶ . . . ἔχοντα, "relating to the Hellespont;" cf. iii. 128. 6; Xen. Hel. vii. 4. 28. ἔχω with adverbs and adverbial expressions $= \epsilon l\mu i$: 17. 5, 19. 7, 31. 1.
  - 7. προσιεμένη μιν, "admitting him."
- 10. ἐκ, "by;" cf. Xen. An. iv. 5. 35: ἐκεκάκωτο ὑπὸ τῆς πορείας. ἐκ and πρός in Ionic often for ὑπό with gen.; quite rare in Attic prose, but reappearing in late Greek. See ἐκ, 13. 1, 22. 2, 42. 1, 42. 12, 43. 2, 58. 1, 61. 27, 78. 5, vii. 11. 14, 16. 41, 18. 18, 148. 6, 149. 10, etc.; πρός, 2. 8, 21. 1, 38. 9, 52. 37, 57. 18, vii. 2. 11, 16. 10, 18. 13, 60. 3, 135. 11, 151. 9, 153. 19; ἀπό, 98. 10, vii. 102. 5; παρά, 54. 2, vii. 103. 12.

VI. 27.

- 1. φιλέει: see line 10, vii. 10. 52, 236. 7; on 37. 10. κως, "doubtless;" 51. 5. Herodotus's belief in dreams, omens, and oracles is one of the most prominent traits of his character, and strongly influenced his tone of thought and views touching the events of history. In vi. alone prodigies are mentioned, 27. 3, 27. 6, 61, 69, 82, 98, 105, 117, 127, 134; dreams, 107, 131; oracles given in full, 19, 77, 86, 98; referred to, 34, 66, 76, 123, 125, 135, 139. In Thucydides there occurs neither prodigy nor dream, and the few oracles mentioned are noticed merely as historical facts; on 61. 24.— εὖτ' ἀν: general supposition; H. 894 B; G. 233; C. 554. Though elision is rare in Hdt., yet it is found occasionally in all MSS., as well as in Ionic inscriptions. As here also ii. 63. 3, vii. 193, 10; cf. vii. 141. 10.
- 2. κακά: The theory is laid down in the case of Polycrates (iii. 40), that great reverses of destiny are usually portended by an uninterrupted course of good fortune; cf. vii. 10. 52.
- 3. τοῦτο μέν, τοῦτο δὲ (line 6): a frequent anaphora in Hdt. for Attic τὸ μέν, τὸ δὲ; 44. 3, 69. 13, 101. 13, 107. 8, 114. 1, etc. It occurs occasionally also in Sophocles and the orators.
  - 4. χορὸν: for competition in the Pythian musical contests.
- 6. ὑπολαβὼν: language borrowed from the province of stormwinds; vii. 170. 10; cf. vi. 75. 4.
- 7. τοῦτον: as 22. 10; cf. 22. 8; a favorite position with Hdt. when $a \dot{v} \tau \dot{o} s$ is the attributive, occurring some fourteen times.
- 8. ἄστε: with ind., as 46. 12, 83. 1, vii. 9. 24, 16. 33, 118. 4, 170. 17, 187. 7, 190. 3, 191. 3; cf. 5. 10.
- 9. ἀπ': used for the partitive gen. with είς μοῦνος: cf. 90. 4, vii. 52. 13.
- 10. σημήια, "as portents;" predicate acc., hence no article. H. 726; G. 166; C. 404. προέδεξε: δείκνυμι has the stem δεκ- regularly in Hdt., except in pres. and imperf.; S. 10.
- 11. ἐς γόνυ · · · ἔβαλε: a figure from the wrestling-match. This throw was only a partial one; for a square throw, the antagonist must be laid out upon his back, with shoulders touched down; cf. Aesch. Suppl. 90, Pers. 930. This Histiaeus accomplishes, κα-ταστροφήν (line 13), carrying on the figure.

11-12. ἐπὶ · · · ἐπεγένετο: so, 15. 4, 34. 9, 43. 8, 62. 8, 100. 2, 132. 4; with ἐs, 22. 9, 85. 16; on 16. 7. — Λεσβίους ἄγων: cf. 26. 6-10. By such repetitions the historian seems to reprobate the

part played by the Lesbians. Compare 23. 15, 137. 6-9-13, 12. 6; on 7. 8.

VI. 28.

5. αὐτὸς: unusual for ὁ δέ; on 3.5; cf. 97.5; Hm. φ 194.

7-8. 'Αταρνέος: on 4.2, and 11.8.— ώς: with fut. partc. of purpose, as 39. 13. 50. 14.— ἐνθεῦτεν takes up 'Αταρνέος, in order to introduce the fact that Histiaeus expected to extend his raid beyond the limits of Atarneus into the plain of the Caicus, which, with its corn, belonged to the Mysians. For the collocation of articles, τὸν σῦτον τὸν ἐκ...τὸν τῶν Μ., cf. vii. 18. 10. The triple article occurs ix. 25. 13, 81. 3.

11. ἀποβάντι, "having disembarked."

VI. 29.

3. χώρης: chorographic gen.; cf. 22. 12, 47. 5. — συνέστασαν, "continued the conflict;" cf. vii. 225. 5. — χρόνον ἐπὶ πολλόν: this position of the preposition between noun and adj. occurs a few times in Hdt., mainly with χρόνον ἐπὶ; see 57. 7, 77. 2; cf. 130. 7; in Attic prose scarcely found.

5. τό . . . ἐγένετο, "and so that victory was due to the cavalry;" cf. 120. 6.

8-9. φιλοψυχίην . . . ἀναιρέεται, "catches at some such fond hope of life as this."—κατελαμβάνετο, "he was overtaken," repeated in the synonymous καταιρεόμενος: on 7.8; cf. 31.5, 87.9, 91.3, 98.5, 103. 10.

11. μετεὶς, "uttering," "speaking;" cf. 37. 14. The parte. is coincident with, not prior to, καταμηνύει; cf. 21. 8, 103. 7, 123. 9, 129. 21, vii. 24. 8, 154. 19, 157. 20. This is especially common when the parte. denotes cause or means. Phaeacians, ν 58.— ώς, "to the effect that."

VI. 30.

1. ἀγόμενος, "when he was being led," "when on the way;" see below, line 6. The parts. forms a picturesque addition to the kindred verb, with parechesis; cf. vii. 10. 7, vi. 89. 9, 91. 9, 68. 9, 29. 9; on vii. 175. 7, 222. 2.

2. οὖτ': elision as 86, vii. 8, 37, 101, 115, 135.— ἆν ἔπαθε: unreal supposition; H. 895; G. 222; C. 537.— δοκέειν, "as it seems;" absolute inf.; vii. 173, 22, 229, 16; with ὧs: 95, 14; cf. vii. 24, 1.

3. ἀπῆκέ: sudden change of subject to the king; cf. vii. 147. 4, Hm. ξ 112.— νῦν δέ, "but as it was;" on vii. 50. 19.— μιν: taken up partitively, in lines 7 and 8. See on 61. 14.

6. λαβών: for position, see 40. 3, 49. 2.

- 7. αὐτοῦ: unusual position, becoming very common in late Greek. Still, when emphatic, or semi-reflexive as here and 111. 14, it is occasionally admitted in Attic. See Trans. Am. Philolog. Assoc. 1882, p. 40.— αὐτοῦ ταύτη: as 16. 5. For αὐτοῦ close after αὐτοῦ, see 46. 9–10, vii. 23. 2–3, 40. 1, 184. 3–4, 188. 5.
- 10. According to i. 137 neither the king nor other Persian could lawfully put any one to death without striking a balance of his good and evil deeds and finding that the latter preponderated; cf. vii. 194, 10.
  - 12. ev: postpositive; on 3. 2; cf. 135. 13, 137. 10.
- 13. ωs: 25. 3.— μεγάλωs: for an adv. to qualify a noun without the article is rare; cf. vii. 103. 14.
- 14. εὐεργέτεω: see Epitome, Book IV. These benefactors received great rewards; Hdt. viii. 85; Esther, vi.

VI. 31.

- 5. ὄκως λάβοι: on 12. 3.— ὡς ἐκάστην, "each separately;" so that the entire force could be brought to bear at each place.— ὡς intensifies the distributive force of ἐκάστην: a favorite expression with Thucydides.— αἰρέοντες: on 29. 9.
- 7-8. ἀνὴρ ἀνδρὸς: parechesis; on 12.15. Construe ἀνδρὸς with άψάμενος.— χειρὸς: partitive.
- 9. διήκουσι, "they extend their line."— διὰ . . . διέρχονται: cf. 12. 4, 125. 18, 134. 9; on 16. 7.
- 11-12. κατὰ ταὐτά, "in the same way;" cf. vii. 10. 54.— οἶά τ': on 13. 7.

VI. 32.

- 2–4. οὐκ... Ἰωσι: imitated from Hm. ν 125: οὐδ' ἐνοσίχθων λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέω Ἰοδυσῆϊ πρῶτον ἐπηπείλησε. οὐκ ἐψεύσαντο, "did not belie." ἀπειλὰς: see 9. 20. ἐπεκράτησαν: on 23. 8.
- 6. ἀντὶ εἶναι: Here and vii. 170. 14, i. 210 the infinitive occurs without the article, though governed by a preposition, a tentative construction not found in Attic. The inf. with article is rather rare in Hdt., occurring some 32 times only, and is merely prefigured in Hm. v 52; cf. 67. 8, 86. 57, vii. 6. 5, 10. 44, 10. 59, 18. 9, 28. 4, 114. 7, 135. 15, 137. 9, 236. 7.
- 7–8. γαθτά τε δὴ ἐποίευν: compare 7.8 and note.— αὐτοῖσι, "and all;" H. 774; G. 188. 5; C. 441; in Hm. sometimes with σύν: so **X**en. Cyr. ii. 2. 9; Hdt. ii. 111; Eur. Ion 32; Hipp. 1213.
  - 10. ὑπὸ Λυδών: under Croesus. Sis: first under Cyrus.

VI. 33.

- 2. ἐσπλέοντι, "as one sails in;" H. 771 b; G. 184. 5; C. 435. The plural in this idiom is rare; see vii. 184. 8, v. 53.—τοῦ Έλλησπόντου: to be construed with ἀριστερὰ: vii. 39. 19. For the separation, see 42. 8, 39. 7.
- 3-4. αὐτοῖσι: contrasted with the naval force, consisting of Phoenicians.— ὑποχείρια ἡν γεγονότα: see 44.7, 107. 19, 119. 7, 33. 17, and on vii. 190. 10.— κατ' ἤπειρον, "by land."— αί: sc. χῶραι: see line 11.
- 5-7. ἐν... ἔνεισι: so, 38. 5, 56. 5; with ἐς, 75. 6, 84. 5, 85. 13, 119. 16; on 16. 7.— Perinthus and Selymbria were on the north shore of the Propontis.
- 9-11. ἔσω ἐς: emphatic, as ii. 149, 175, iv. 34, 201, viii. 4, 18.— Mesambria was on the east coast of Thrace, and had been founded, like Byzantium and Calchedon, many years before from Megara; hence οἴκησαν, "settled in."
- 12-13. Προκόννησον: an island in the Proportis, north of Cyzicus. Artace was on the west side of the peninsula of Cyzicus.—νείμαντες, "having consigned."
- 16. ἔπλωσαν: S. 19. ἀρχήν: adverbial with a negative; "at all."
- 19. Dascylium was the capital of Darius's third satrapy, which comprised all northern and central Asia Minor; on 42.4.

VI. 34.

- 1. Καρδίης: Cardia was on the north-west side of the Chersonese, near the head of the gulf Melas.
- 3. Here we enter upon one of the many episodes of Herodotus, in which, like his master Homer ('Ομήρου ζηλωτὴς γενόμενος, Dion. Hal. Epist. ad Pomp. 3), he so excels; on vii. 171. 2.— μέχρι τότε: a connection rarely found; Thuc. viii. 24. 3.— Μιλτιάδης: the second; see genealogical table, 38. 3.
  - 7. 'Αψινθίων: Thracians north of the Chersonese.
- 8. ἡ Πυθίη: the Pythian priestess who gave utterance to the oracles from the tripod; these were then taken down and versified by the $\pi\rho\rho\phi\hat{\eta}\tau ai$ in attendance; on vii. 111. 8.
- 9. ἀνείλε: technical term for the response of the oracle and prophets; 69.16.
- 11. ἰόντες belongs with ὁδὸν, ἤισαν with διὰ Φωκέων, so that, as Krüger says, the expression is not parallel with 30. 1.—The

Sacred Road ran from Delphi to Thebes, thence over Cithaeron to Eleusis and Athens. It was the ordinary route for *theoroi* and processions to the shrine, and these were under the protection of the god while on the way.— Φωκέων: on vii. 176, 20.

12. καί σφεας: Hdt. follows Hm. in his preference for placing the enclitic pronouns close to the head of the clause, and freely appends them to $\kappa \alpha i$, $\gamma \dot{\alpha} \rho$, $\delta \dot{\epsilon}$, and other particles, without regard to natural order; cf. 41. 7, 50. 7–9, 61. 14, 63. 2, 69. 20, 85. 5, 92. 14, 111. 8.

VI. 35.

- 2. τηνικαῦτα: during the first tyranny of Pisistratus, and contemporaneous with Croesus, about 560 B.C.; see 37.5.
- 4-5. τεθριπποτρόφου: for contest in the great games; cf. 36. 2, 103. 6. This required an ample fortune.— τὰ ἀνέκαθεν, "in days of yore;" adverbial, as τὰ νεώτερα. The article is often used with the adverb; 11. 8, 14. 4, 86. 48, 98. 13.
- 7. Observe the vivid picture presented to us here, and compare vi. 125, 128-30, 134.
- 9. οὐκ ἐγχωρίην, i. e. not Athenian.— αἰχμὰς: The custom of wearing weapons habitually, which prevailed throughout Greece in early days, had already fallen into disuse among the Athenians, who were the first to abandon it.— προσεβώσατο: S. 21.— Herodotus well appreciates and graphically depicts the engaging humanity of the Athenian character which here exhibits itself in such courteous hospitality, so richly rewarded.
- 12–13. ἐκφήναντες: on 7. 8.— αὐτοῦ μιν: the subject of the inf. is seldom expressed after $\delta \epsilon \epsilon \sigma \theta a \iota$: here it shows the urgency with which they dwell upon his accepting. See 41. 16, 100. 3 and 15.
  - 14. ἔπεισε ὁ λόγος: cf. vi. 124. 4, vii. 41. 2.
- 17. εί ποιοίη: indirect deliberative question. For the form, see S. 71, and the Teian inscription, I. G. A. 497, A. 10.

VI. 36.

- 1. κελευούσης: imperf. partc. to picture the persistency of the command; cf. 41. 15, vii. 149. 2, vi. 46. 3, iii. 58, i. 159, v. 82.
- 2. The expression 'Ολύμπια ἀναραιρηκὼs originates from the Homeric ἀέθλια ἀνελόντες, Ψ 736, by transfer of prize to contest itself, the prize now being insignificant compared with the glory. See 70, 14, 103. 6, 125. 26.
  - 3. του βουλόμενον: Pisistratus must have been pleased to be

rid of his most dangerous opponents, and Solon also is said to have favored the undertaking.

7. ἐκ . . . Πακτύην: from sea to sea.

9. είσι ούτοι: by attraction for ἔστι τοῦτο: Η. 632; cf. 139. 6, vii. 5. 15, ii. 29, viii. 8.

10. ἰσθμοῦ limits στάδιοι: cf. vii. 199. 6, Xen. An. 1, 10, 1: τέττα-ρες παρασάγγαι τῆς όδοῦ. The expression is an inverted one.

11. ἔσω: cf. vii. 22. 16, vi. 44. 6.— ἐστὶ: Note the accent which Stein prefers from the MSS.; cf. 47. 5, 47. 8, 68. 5, 68. 9, 57. 13.— σταδίων: predicate gen. of measure.

VI. 37.

3. τῶν λοιπῶν: sc. πολεμίων; cf. v. 97.— Lampsacus was on the opposite Asiatic coast, nearly south of Cardia.

5-6. ἦν γνώμη γεγονώς, "was much in the thoughts," "well

known and esteemed;" only here.

8. el dè mí: H. 906; on 56. 5.

10. λόγοισι, "explanations." — τὸ: for ὅτι or τί. In indirect questions and in clauses dependent on verbs of perception and saying, Hdt. uses the simple relative very often; 124. 7, 129. 3, 132. 4, vii. 26. 6, 37. 11, 148. 10. — θέλει: S. 55. This use of θέλω (cf. velle sibi), attributing will and choice to inanimate things, is cited by Hermogenes (317) as a figure lending charm to style; cf. vii. 10. 46, 16. 31, 37. 11, 50. 14, 50. 21, 157. 23, 162. 7, vi. 27. 1. It is transferred even in Hm. from persons (N 106, θ 223) to things (οὐδ' [ὕδωρ] ἔθελε προρέειν, Φ 366); cf. Solon. 4. 28, Hdt. ii. 99, Eur. Hipp. 857, 862, 865. Plato and subsequent writers also employ βούλομαι often in the same way. — ἀπείλησε: 32. 3.

11. тро́тоv: 31. 7; on 86. 62.— котè, "at length;" i. 116. 7, v.

80. 1.

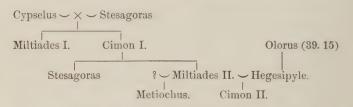
12. των τις πρεσβυτέρων: this position of τις is the usual one in Hdt. (some 23 times), and presents the single exception of such intrusion without an accompanying attributive, save that of a few enclitic pronouns which fall under the principle laid down on 34.12. In Attic Greek an attributive must accompany the noun which admits the intruded τὶς. Later writers sometimes follow Hdt. See on 41.11, 5.8; 75.11, 80.4, vii. 143.2, 146.8.—τὸ ἐόν, "the truth;" 50.12, 3.4.

14. πανώλεθρος ἐξαπόλλυται: on 12. 15.— The real meaning of Croesus is rather to be found in a punning allusion to the former name of the town, Πιτυόεσσα, and of its inhabitants, Πιτυοεσσηνοί.

VI. 38.

1. Stà, "by the aid of;" Hm. θ 520. — $\mu\epsilon\tau$ à: adverbial, and thus exhibiting the final relic of that original use of the preposition which the Homeric poems present in all the different stages of development into the proper preposition. This development, which is there found far advanced in many phases, is practically completed in Hdt., and occasional instances of the adv. with $\delta\epsilon$ and light tmeses with $\delta\nu$, $\delta\epsilon$, etc., are all that remain of the earlier idiom; cf. 4. 1, 11. 2, 11. 4, 61. 16, 62. 8, 70. 14, 86. 21, 95. 16, 97. 13, 110. 3, 114. 3, 120. 6, 125. 17, 126. 1, 128. 4, 129. 12, 129. 15, 134. 8; Phaeacians, ν 116. In Attic prose this is confined to $\pi\rho\delta s$, but the Ionic use of $\epsilon\pi\epsilon$ and $\mu\epsilon\tau\delta$ appears later.

3. For the position of δμομητρίου see on 85. 3, vii. 61. 10; cf. vi. 103. 8. Miltiades and Cimon were sons of the same mother but of different fathers. The following is the genealogy of the family, × representing the common mother, name unknown:

- 4. ώς νόμος: se. $\theta \acute{v} \epsilon \iota \nu$. He was worshipped as a hero; cf. vii. 117.
  - 6. ἐγγίνεται $= \xi \xi \epsilon \sigma \tau \iota$: vii. 4. 6.
- 7. κατέλαβε, "it chanced;" cf. 103. 4, 103. 13, vii. 38. 10, 155. 2, 4. 4.
  - 9. πρυτανηίω: on 103. 15.— πρός: on 26. 10.
  - 10. ὑποθερμοτέρου, "somewhat too ardent a one;" cf. 75. 5.

VI. 39.

- 2. τοιφδε: retrospective; on 10.2.
- 4. καταλαμψόμενον: S. 14; "to take the management."
- 5. Πεισιστρατίδαι: emphatic and favorite position for the subject in Hdt.; cf. 4. 11, 16. 7, 26. 4, 41. 10, 96. 4. This event occurred after the death of Pisistratus; hence between 527 and 509 B.C.

6. μιν ἐποίευν εὖ, "were wont to treat him well;" cf. 9. 14.— δήθεν: 1. 6.

7. Κίμωνος: bracketed by Cobet and Stein as otiose after line 3, but the repetition belongs under Hermogenes' rule laid down on 7.72 (a). See Hm. B 671-73, and the catalogue of Cimon's exploits below, 103.6-20. For the position of αὐτοῦ, see on 33.2.

8. ἄλλφ λόγφ, "another section;" i. e. 103; cf. 19. 5.— σημανέω: S. 64.

9. είχε κατ' οίκους: sc. έωυτόν, "kept himself at home."

10. δηλαδή: like $\delta \hat{\eta} \theta \epsilon \nu$.— ἐπι- in ἐπιτιμέων: intensive.

11–12. πυνθανόμενοι: on 7. 3.— οἱ δυναστεύοντες: limiting the application of οἱ Χερσονησῖται.— πάντοθεν: pleonastic after ἀπὸ πασέων: cf. 126. 1, vii. 17. 9, 33. 6, 36. 24.— κοινῷ στόλῳ, "in public procession."

16. Ἡγησιπύλην: According to some authorities Hegesipyle, after the death of Miltiades, married an Athenian of rank, from whom was born a son, Olorus, who was the father of the historian Thucydides. This is conjecture to reconcile conflicting statements of antiquity. Some relationship between Thucydides and Hegesipyle, however, cannot be denied.

VI. 40.

1. Οὖτος δὲ: For this use of οὖτος, see 127. 7-26, vii. 11. 1, 63. 6. The narrative returns, after the long episode, to 34. 2. Hence the chronological arrangement of this and the following chapters refers to the approach of the Phoenician fleet as there recited.— ὁ Κίμωνος Μιλτιάδης: to distinguish him from the son of Cypselus, 34. 4; the same order, vi. 130. 11, 131. 8, ii. 44, iii. 69, 74, 75, iv. 45; Eur. Iph. Aul. 468, 663, Med. 209.— νεωστὶ ἐληλύθες, "had but just come (back)," when the Phoenicians drove him out. His expulsion by the Scyths, which the author has not mentioned before, he now proceeds to relate. Hdt. several times mentions an event as if well known and then recounts it (cf. vii. 6.14); but here it is awkwardly done and has occasioned much difficulty.

3-4. ἄλλα: the approach of the Phoenicians.— τῶν καταλαβόντων: expulsion by the Scyths.— τρίτφ ἔτεϊ: 495 B.C., about 20 years after the expedition of Darius across the Danube into southern Russia, from which he returned ingloriously. See vii. 10, and Epitome, Book IV.

5-6. συνεστράφησαν: ef. 6. 3. They were under three kings; iv. 120.

8-10. ès 8: on 24.7.— των κατεχόντων: expulsion by the Phoenicians. Note the change of tense from καταλαβόντων, line 3.

VI. 41.

- 3. ἄσπερ, "just as;" i. e. with his five ships intact; Thuc. viii. 23.
  - 4. Mélavos: the gulf on the northwest side of the Chersonese.
- 5. τε—καὶ, "but when—then;" Homeric co-ordination; see Phaeacians, θ 416. In this common feature of the style of Hdt. τè serves often as here to connect the sentence to the preceding; cf. 134. 14, vii. 39. 1, 135. 1.— οἱ, "unfortunately for him;" ethical dat.
- 6-7. τῆσι τέσσερσι: the article to mark the part of a whole; H. 664.— τέσσερσι: S. 52.— οί: on 34.12, and vii, 38.13.
  - 9. Construe έτυχε ἄρχων τῆς νεὸς.
- 10-11, της 'Ολόρου ἐων θυγατρὸς: In general, between the article and its noun only words or expressions which are in some way attributive to the noun are admitted. When other words like èw here are found, with the exception of the postpositive particles $\mu \dot{\epsilon} \nu$, $\delta \dot{\epsilon}$, $\gamma \dot{\epsilon}$, etc., and, in Ionic Greek the enclitic pronouns (on 34. 12, 37. 12), an attributive must accompany the noun and habitually follows the article immediately. This intrusion of the non-attributive element, called by the rhetoricians ὑπερβατὸν καθ' ὑπέρθεσιν (Hermog. 287, Anonymous, 644), begins to be formulated in Hm. as I 524, Ψ 585, β 403, μ 428, occurs occasionally in the lyric poets and Aesch., very frequently in Soph. (once in 21 pp.) and Eur., but rarely in Xen., Thuc., Plat., and the early orators. Later its use increases in prose till it becomes a commonplace. It serves a variety of purposes, sometimes rhetorical. sometimes merely rhythmical. It occurs in Hdt. once in about 7 pages; cf. 3. 4, 8. 4, 9. 15, 22. 10, 27. 7, 43. 2, 63. 1, 86. 19, 126. 12, vii. 26, 7, 96, 11, 160, 3, 172, 10, 184, 5, 229, 19, 236, 17. See Trans. Am. Philolog. Assoc. 1882, pp. 34-49.
- 12. μw: an instance of prolepsis; H. 878; C. 519 5 Obs. 2; cf. 79. 10, 39. 7, vii. 18. 10, 208. 4, etc.
  - 13. χάριτα: only here and ix. 107 in Hdt. for χάριν.
- 14. καταθήσεσθαι, "to lay up store of;" cf. vii. 178. 9, 220. 24, vi. 73. 11. A claim to gratitude was protection for the future; on 30. 10.
  - 15. ἀπεδέξατο, "expressed;" S. 10.
  - 16. λύσαντας: the acc. of the predicate partc. is regular after

δέομαι.— σχεδίην: the bridge across the Danube left by Darius in charge of the Ionians during his Scythian expedition, to be destroyed after 60 days in case he did not return. See Epitome, Book IV.

19. Μητίοχον: on 23. 15.— For this characteristic elemency of Darius, see 20. 3, 30. 10, 119. 8, and on vii. 4. 6.

21. κεκοσμέσται: S. 67; "are accounted;" like ἐτέλεον, 53. 6, 108. 26. The plural is used with neutr. pl. subject, as often in Hm., and occasionally in Attic, especially when the subject refers to persons; in Xen. most frequently—some 53 times. Later Greek reverts to the idiom.

VI. 42.

1-2. κατὰ, "during."—ἐκ: on 26. 10.— οὐδὲν ἐπὶ πλέον τούτων, "nothing further than this."— νεῖκος, "enmity;" a poetic word. — φέρον: 19. 3.

3-4. κάρτα: on 3. 2, 43. 4.— ἔτεος: cf. 16. 8, 46. 14.— ὅπαρχος: equivalent to Xenophon's σατράπης, a Persian word which does not occur in Hdt., and was first naturalized by Ctesias and Xenophon. Hdt. employs σατραπηίη, i. 192, iii. 89, as a foreign word. Darius divided his kingdom into 20 satrapies, the first of which included the coast district inhabited by Greeks from Mysia southerly and easterly to Cilicia; the second, of which Sardis was the capital, comprised southern Mysia, Lydia, and the mountainous region eastward to Cilicia. Both these were at times united under one satrap. Σαρδίων represents the satrapy in these expressions; vi. 1, 30, vii. 1.

5-6. σφίσι αὐτοῖσι: on 12. 10.— δοσίδικοι, "law-abiding."

7. φέροιέν · · · ἄγοιεν: originally of chattels and cattle, in a foray; with personal object they equal διαρπάζειν: 90.5.

8-9. κατὰ, "by."— τοὺς, "as."— τὰ, "each;" distributive article.

10-11. δη: resumptive; "I say."— κατὰ χώρην, "in place," "unchanged;" as adv. with ἔχοντες: on 26. 4. It must have been rarely, however, after the battle of Mycale that these tributes were paid by the Ionian cities.

13. τὰ: for κατὰ τὰ: on 89.5; usually ώς.

VI. 43.

1-2. καί, "now." — καταλελυμένων: on 41.10; exceedingly rare position for parts. of gen. absolute; cf. iv. 144; Dem. de Cor. 18; Eur. Herc. F. 37.

- 3. Gobryas was one of the seven noble Persians who overthrew the false Smerdis and established Darius, one of their number, king. See Epitome, Book III. He had married a sister of Darius from whom Mardonius was born.
- 11. ἐνθαῦτα . . . ἐρέω: brachylogy for ἐνθαῦτα ἐγένετο ὅπερ μ. θ. ἐρέω: of. 14. 4, vii. 115. 2.
- 12–13. 'Eλλήνων Περσέων: chiasm; cf. 75. 22. Hdt. is fond of the partitive gen. even where there is no occasion for a partitive idea, especially with participles; cf. 4. 2, 5. 14, 44. 13, 129. 2; on vii. 104. 4, 168. 8. Otanes was one of the seven, and is here included among those whom he addresses; see Phacacians, η 47; Hdt. iii. 84. 11. According to Hdt. (iii. 80) the opinion here referred to was expressed when the seven were deliberating after the death of Smerdis as to the form of government to be established. It has been inferred that that part of his work, having been published first, had provoked criticism, and had been rejected by many as incredible. Afterwards he inserts here what he deems convincing proof of his earlier statement, though it appears actually to serve no such purpose.

16-18. κατίστα: S. 77.— συνελέχθη μὲν—συνελέχθη δὲ: anaphora; cf. 43. 4, 79. 2-4, 112. 11, vii. 9. 12, 18. 9.— χρῆμα: on vii. 188. 19.

20. ἐπορεύοντο δὲ: for this form of epanalepsis, cf. 89. 9, 31. 6, 61. 10.

VI. 44.

- 2. $\pi\lambda\epsilon$ io τ as: transferred from antecedent to relative clause; H. 1008.
- 3–4. τοῦτο μèν: on 27. 3.— χεῖρας ἀντ.: vii. 101. 9, 143. 17, 212. 6.
- 5-6. πρὸς . . . προσεκτήσαντο: 45. 10, 97. 4, 99. 2, 101. 9, 125. 11; ε΄ς, 99. 4, 119. 3; on 16. 7. ὑπάρχουσι: on 46. 4. ἐντὸς: from the Persian standpoint; easterly.
- 8. ὑπὸ: close "under," in contrast with the cliffs above. The point of view is different 116.6.
- 9. It was at Acanthus that Xerxes constructed his canal across the isthmus to avoid turning Athos: vii. 22.
- 11–12. βορέης: a northeast wind, as vii. 188. 10, 189. 2.— κάρτα τρηχέως περιέσπε: cf. 15. 1.— πλήθεϊ πολλάς: see similar phrases vii. 117. 4, 128. 2.
  - 13. ката, "about;" 79. 6, vii. 173. 11.
- 15. ωστε: on 5. 5. θηριωδεστάτης: usually referred to the sharks; cf. Aesch. Pers. 577; Prom. 583; Hor. C. i. 3. 18, iii. 27.

26, iv. 14. 47. Theophrastus has θ άλασσα θ ηριώδης (H. P. iv. 8), and Aristotle uses θ ηρία of sea-monsters (H. A. viii. 13).

18-19. of: S. 56.— ἐπιστέατο: S. 67; with inf. as vii. 211. 11.— καὶ κατὰ τοῦτο, "for that very reason."

VI. 45.

2. οὕτω ἔπρησσε, "thus fared;" $\pi\rho\dot{\eta}\sigma\sigma\omega$ in this sense usually with an adv.; on 79. 10.

6. πρὸς, "at the hands of;" as vii. 154. 17; on 21. 1.

8. πρὶν ή: with indic. because dependent on a negative clause, and referring to a definite point of past time; cf. 79. 10, 82. 7.

10-11. ἄτε: on 5.5.—For μεγάλως in second clause, though belonging with the first as well, see on vii. 9. 35, vi. 23. 22, 108. 14.

VI. 46.

1–2. Δευτέρφ ἔτεϊ: 491 B.C.; on 18. 4.— τούτων: gen. after the comparative Δευτέρφ: vii. 80. 7, 112. 2.— Θασίους: reiterated after the following clause by σφεας: 57. 15, 68. 2, 111. 8, vii. 147. 8.

4. Abdera was nearly opposite on the Thracian coast, which had all been reduced by Megabazus after the return of Darius from Scythia, and "it is probable that Abdera had been occupied by a Persian garrison." Rawl.

5-6. πολιορκηθέντες—ἐουσέων: Hdt. not infrequently joins participles differing in tense, case, or subject—a lack of proper concinnity due to his fondness for co-ordination; cf. 61. 16, 94. 5, vii. 9. 8, 99. 4, 164. 3; on 13. 7.

9. ἐγίνετο, "accrued."— ἔκ—ἀπὸ: mere variety; vii. 144. 4.

10. ἐκ: on 22. 7. Scaptesyle on the opposite Thracian coast, together with several other towns, belonged to the Thasians and paid them tribute. Here Thucydides owned rich mines, and spent the 20 years of his exile engaged in writing his history.—τῶν χρυσέων: Note the article repeated with the second attributive, though preceding the noun, as vii. 101. 10, 184. 4, 196. 1; cf. vi. 57. 1, 121. 9, 28. 9, vii. 18. 11.

12-13. ἄστε: on 27. 8.— τὸ ἐπίπαν, "in general;" usually with ὡς; vii. 50. 13, 157. 23.— ἐοῦσι... ἀτελέσι, "while they were untaxed as regards their crops." Their revenue was so extensive that no land-tax was levied.

VI. 47.

1. καὶ αὐτὸς: such declarations of personal observation our

author uses also of the "Cadmeian writing" he saw in Thebes (v. 59), of the measurements he made of the pyramid of Chephren (ii. 127), and of the colossi he saw in Sais (ii. 131). He visited Thasos to see the temple of Hercules founded by the Phoenicians; ii, 44.

3-4. ἥτις: on 13. 14.—νῦν, "thereupon;" changing its name from the earlier Odonis or Aeria.—τοῦ Φοίνικος, "the son of Phoenix."—ἔσχε: the aor, as vii. 61. 17, 74. 3, vi. 23. 8.

5-6. Θάσου: chorographic gen. dependent on Αἰνύρων: on 29. 3.— Construe μεταξὺ χώρου καλ. Αἰνύρων τε καὶ (χώρου καλ.) Κοινύρων. For χώρου, repeated with the second phrase, see vii. 33. 4.

9. βασιλέι: for the dat. cf. 21. 10. Observe the alliteration in

this sentence; on 19.2.

10. πάσας: with the article, as vii. 59. 8, to emphasize the totality; on vii. 4. 4.

VI. 48.

1. ἀπεπειρατο Έλλήνων: favorite Homeric device.

4. τάξας, "by special assignment;" iii. 68. 26, i. 46. 9.— γην τε καὶ ὕδωρ: τὸ διδόναι γην καὶ ὕδωρ δουλεύειν ἐστίν: Arist. Rhet. ii. 23.

VI. 49.

- 3-4. προτσχετο αιτέων, "put forward in his demands."— ἀπικοίατο: H. 913; G. 233; C. 555; cf. vi. 94. 7.
- 7. ἰθέως: on 17. 5. ἐπεκέατο, "attacked;" 78. 7. ἐπὶ σφίσι ἔχοντας, "aiming at themselves," "with hostile purpose;" cf. 2. 2, 74. 5. For the long-standing enmity between the Athenians and Aeginetans see 87–93.
- 8. &s: of purpose with subj.; mostly with $\tilde{a}\nu$ in Attic prose. See on vii. 176. 24.
- 9-10. ἐπελάβοντο: correlated with δοκέοντές above; on 13.7.— Σπάρτην: The importance of this appeal is generally remarked upon by historians. Sparta had hitherto been only a leading power in Greece; now she was acknowledged to possess a paramount authority, as the proper guardian of the liberties of Hellas.
- 11. πεποιήκοιεν: opt. in indirect discourse; 129. 3, 118. 6. The perf. opt. does not occur at all in Hm. and very rarely in the tragic writers; but Hdt. uses it often, Thuc. 8 times, Xen. about 60 times, mostly in the periphrastic form, and especially in indirect questions. Klemens. προδόντες, "to betray;" supplementary parts. and coincident; on 9. 14.

VI. 50.

- 5. ἐν δὲ δὴ καὶ: as 11.4.— Κριὸς: see 73.8-10.
- 7. χαίροντα: agreeing with αὐτὸν (Κλεομένεα); "to his joy," with impunity.— For the position of μιν, see on 34.12; cf. 50.9, 63.2, 69.19.
- 8. ἀναγνωσθέντα, "persuaded;" in this sense common in Hdt., but rare otherwise; cf. 75. 19, 83. 8, vii. 7. 1.
- 9. γὰρ, "for else;" 68. 14, Hm. A 232, B 242, and often. The condition is omitted.— ἄν συλλαμβάνειν: unreal assumption, for imperf. of direct discourse.
- 12-13. τὸ ἐὸν: on 37. 12.— ἡ δὴ: Homeric, as A 573.— καταχαλκοῦ, "incase well with bronze for thy safety." Note the middle. Crius (ram) will need to strengthen his weapons to the utmost, as about to confront the impending evil of Cleomenes' vengeance. For the play upon the name see vii. 180. 7.

VI. 51.

- 2. The enmity arose when Cleomenes invaded Attica for the purpose of reinstating Isagoras, and Demaratus joined the allies in their protest against engaging in battle with the Athenians (v. 75).
  - 3. καὶ οὖτος, "likewise;" cf. 14. 2, 52. 30.
- 5. τοῦ αὐτοῦ: Aristodemus. κατὰ πρεσ. δέ: an independent sentence by changed construction after μèν. κως: on 11. 3, 27. 1.

VI. 52.

- 1-2. ὁμολογέοντες οὐδενὶ ποιητῆ: such expressions show the intimate acquaintance which Hdt. possessed with the poets, at least of the cyclic and genealogical schools to whom he now refers; cf. ii. 116. According to the ordinary tradition, Aristodemus died before the return of the Heraclidae, leaving two sons under age, who in the division of the Peloponnesus obtained Sparta as their father's portion. The local tradition of the Spartans is followed also by Xen. Ages. viii. 7. Hyllus was son of Hercules.
- 8-9. Polynices was son of Oedipus, banished by his brother Eteocles from Thebes, and slain in his attempt to recover his patrimony in the expedition of the Seven against Thebes.—δίδυμα: sc. τέκνα: cf. adjectives similarly used 69. 27, 71. 8, 86. 61.— ἐπιδόντα, "having lived to see."

- 11. τοὺς τότε ἐόντες: This may be added to distinguish them from the Λακεδαιμόνιοι of line 1, or perhaps a contrast is intended between the new-comers and the elder Achaeans; cf. ix. 26. 11, 26. 27, 27. 14.— βουλεῦσαι: as 61. 5, "determined;" usually middle in this sense.
- 12. οὔκων δή, "however—not;" another example of fondness for co-ordination and asyndeton; vii. 10. 26, 15, 8, vi. 124, 2.
- 13. ἔχειν, "know."— ἔλωνται: subjunctive in indirect deliberative question; see below 19-23, 86. 46, 135. 8.— ὥστε: on 5. 5. ὅμοίων καὶ ἴσων, "alike in appearance and size."
- 14. γνώναι, "to decide."— πρὸ τούτου: before those appointed to settle the question had abandoned hope of a decision.
- 15-17. τὴν... βασιλέες, "but she replied that she did not even herself know them apart. She said this though knowing very well indeed, but wishing to see if haply both might become kings."— τ κως: cf. vii. 145. 15, vi. 101. 7; H. 907; G. 226 4 n. 1.
  - 18. ἀπορέειν, ἀπορέοντας: on 7. 8, 21. 7, 61. 24.
- 19. ὅτι...πρήγματι, "how they shall deal with the matter." ὅτι is cognate acc.; H. 716 b; G. 159 n. 2; C. 401.
- 22-6. τοίσι Λακεδαιμονίοισι ὑποθέσθαι, ὑποθέσθαι τοίσι Λακεδαιμονίοισι: chiastic in strongly colloquial style. εἶναι: Relative, and in Hdt. conditional, clauses occasionally have their verbs in the inf. by assimilation when dependent on an inf. in indirect discourse; 52. 6, 117. 12, vii. 148. 19.
- 29. $\tau \circ \flat s \delta \epsilon$: $\delta \delta \epsilon$ in apodosis is mainly Homeric and Herodotean; it sometimes repeats emphatically the subject of the preceding clause (on 3.5), as 30.2; sometimes not, as here; cf. on 16.4, vii. 159.8.— $\xi \epsilon \omega$: cf. 52.13, 69.17, vii. 234.15.
  - 30-31. καὶ ἐκείνη: on 51. 3.— δηλά: on 13. 7.
- 32. ἐπ' ἄλλην... ὁδόν: such separation of noun from its preposition and adjunct is more familiar to poetry, but occurs occasionally in prose, falling under the very comprehensive principle that the word or phrase modified may be enclosed amid its modification; see 58. 12, vii. 8. 84, 14. 5, 50. 28, 58. 8, 130. 15, 167. 14, 223. 2; on 41. 10.
- 38. $\dot{\epsilon}\nu$ $\tau\hat{\varphi}$ $\delta\eta\mu\sigma\sigma(\dot{\varphi})$: under the special protection of the state and at its expense; in order to obey the oracle, by paying him higher honor.
- 40. αὐτούς, "own;" cf. the compound αὐτάδελφος, as Soph. Antig. 1.

VI. 53.

1-2. Ταῦτα—τάδε: on 10. 2.

3-4. τούτους . . . καταλεγομένους : explanatory appositive to τάδε, "namely that;" cf. vii. 19. 12, 36. 4, 127. 3, vi. 47. 7. — Δωριέων βασιλέας: the family of the Spartan kings; see line 12. The genealogy upward (cf. 52. 3) was Hyllus, Hercules, Amphitryon, Alcaeus, Perseus. — μèν corresponds to δè, line $11. - \theta$ εοῦ: Zeus, father of Perseus. — ἀπεόντος, "being omitted," because as a god he cannot be reckoned among Hellenes. — καταλεγομένους, "are reckoned up," in the genealogical lists.

5. ως εἰσὶ, "to be;" cf. v. 22. 6.— Έλληνες: an appellation only loosely applicable to the earliest period; properly post-Homeric

in this sense.

6. ἐτέλεον: on 41, 21.

7-8. οὐκ . . . ἔλαβον, "I did not take them further back."

9. ἀμφιτρύων: for $\dot{\eta}$ ἀμφιτρύωνος. Perseus had no reputed mortal father as Hercules had; hence the genealogy in the male line ends with him; but tracing back from his mother Danae to Danaus, they were Egyptians.

10. χρεομένω: on 33. 2.

11-12. τοὺς · · · πατέρας αὐτῶν, "their successive progenitors upward."

VI. 54.

- 2. παρὰ: the full expression occurs vii. 103. 12. The omission of a participle upon which an attributive prepositional phrase depends is not very rare; see Trans. Am. Philolog. Assoc. 1882, p. 39. This story of the Persians differs from the Greek account in this essential, that Perseus was originally an Assyrian, but migrated to Greece and settled there. The Greek account made him start from Greece in search of the Gorgon's head, and on his return visit Cepheus, king of the Cephenes (i. e. Assyrians), wed his daughter, and leave there his son Perses, the eponymous hero of the Persians. Cf. vii. 61, 150.
  - 4. οὐκ οί: S. 3. Supply ἦσαν "Ελληνες.
- 5. Aerisius was father of Danae,— ὁμολογέοντας κατ' οἰκηιότητα, "related in kinship."
- 6. τούτους δὲ: emphatic resumption of τοὺς δὲ; cf. 58. 19, 61. 34, 46. 3.—εἶναι: change to indirect discourse dependent on λέγεται: οτα 105. 7.—κατά περ $= \kappa \alpha \theta άπερ$, καθ' ἄ περ, "just as."

VI. 55.

- 1. εἰρήσθω, "let this be said once for all;" a formulaic expression for dismissing a subject. This use of the perf. inv., expressing a command that something shall be decisive and final, is confined to the third sing. pass.; G. 202 n. 1.
- 2. $\eth \tau \iota = \delta \iota' \ \eth \tau \iota$: for what reason, though Egyptians, and for what services.
- 3. ἄλλοισι: the logographers Acusilaus, Hecataeus, Pherecydes, etc.
- 4. οὐ κατελάβοντο, "have not appropriated." The aor. is often conveniently translated by the perf.; cf. vii. 104.25.

VI. 56.

- 1. l έρεά τε δη τάδε: on 23.19. The following infinitive clauses stand as explanatory appositives to τάδε. The prerogatives mentioned are in the main such as had been handed down from the Homeric age. The king is priest, general, judge.
- 2. Διός τε Λακεδαίμονος: a local deity, the lord of the Lacedae-monian territory; Διὸς οὐρανίου: the supreme god of all Hellas.
- 3. ἐκφέρειν, "to levy;" not the right of declaring war, at least in the time of Thuc., for this rested with the assembly (cf. vii. 149.11), but of determining the general course and character of a campaign. Their powers were unlimited only after they had passed the Spartan boundaries,—βούλωνται: Note the frequent employment of the conditional generic subjunctive in this episode.
- 4. μηδένα: μή is the regular negative with the inf. when in apposition to τόδε or τάδε: cf. ii. 169, i. 99, vii. 53. 4. διακωλυτήν: Examples of the strict observance of this law are given by Thuc. v. 60, 66, viii. 5.
- 5. εἰ δὲ μή, "otherwise;" as if an affirmative statement preceded; on 57. 8, vii. 16. 29. The μή seems due to fondness for the negative; on 11. 12.—ἐν . . . ἐνέχεσθαι, "is held under a curse;" on 33. 5. The ἐναγής was banished.
- 7-9. ἐκατὸν: elsewhere this number is uniformly placed at 300; cf. vii. 205. 10. ἐπὶ στρατιῆς, "upon an expedition." ὧν: on 12. 18.
- 10. τὰ δέρματά: The hide money at Athens went into the state chest, and formed a considerable source of revenue.—νῶτα: as the Homeric kings; H 321, δ 65; Phaeacians, θ 473.

VI. 57.

- 1. τὰ ἄλλα τὰ εἰρηναῖα: 121.9, ix. 22; Hm. θ 107, ξ 24-6; on 46.
  10. Such repetition of the article after οἱ ἄλλοι is somewhat frequent, perhaps in consequence of the formulaic nature of οἱ ἄλλοι in Hm.
- 2. ποιέηται: by the kings who, according to Xen. (de Rep. Lac. xv. 1), performed all the sacrifices in behalf of the state.
- 4. ἄρχεσθαι, the regular functionaries or servants.—διπλήσια ἡ, "in portions twice as great as." Words in -πλήσιος are construed like comparatives; cf. 133, 15, vii. 23, 16.
- 5. δαιτυμόνεσι: Hdt. occasionally retains an epic form; 11. 4. Xen. (de Rep. Lac. xv.) tells us that the kings received double portions, not that they might eat twice as much as the rest, but that they might be able to bestow in honor upon any one they wished, as Agamemnon, Hm. H 321, and Menelaus, δ 65.
  - 6. τυθέντων: H. 73; G. 17; C. 53 b.
- 7. νεομηνίας δὲ ἀνὰ πάσας, "and at all the new moons severally;" at the first of each month, when sacrifice was universally offered, and especially to Apollo. ἀνὰ: on 29. 3, vii. 184. 7. ἐβδόμας: The seventh day was sacred to Apollo, the tutelary divinity of the Dorians, as his birthday; Hes. Op. 770.
- 8. The Greeks divided their months into three decades: $\mu \dot{\eta} \nu$ $i \sigma \tau \dot{a} \mu \epsilon \nu \sigma s$, $\mu \epsilon \sigma \hat{\omega} \nu$, $\phi \theta i \nu \omega \nu$. The days of each decade were numbered in regular order, except in the last, when they were sometimes reckoned backward as among the Romans.
- 9, ès 'Απόλλωνος: to be sacrificed at the temple of Apollo.—
  τετάρτην: compare our "quart" for quarter. Its capacity is not known.
  - 10. Λακωνικήν belongs also with μέδιμνον: cf. 23. 22.
- 11. προξείνους: These proxeni were appointed in Sparta itself to receive and entertain ambassadors from foreign states, and to act as intermediaries in their business with the magistrates. Elsewhere, proxeni were more like our consuls. They were appointed by the state which they represented, and selected from among the natives of the place where the post was established.

  —πούτοισι προσκείσθαι, "it was incumbent on them;" on 77, 3,
- 14. σιτεόμενοι τὰ δημόσια: cf. (᾿Αργείων ἡγήτορες) δήμια πίνουσιν, Hm. P. 250.
  - 15-16. μη έλθουσι: compare line 26. βασιλεύσι σφι: on 46. 1.
  - 18. τωντό: cognate acc.—πρός: on 26. 10.

19-20. γινομένας: on 18. 7.—συνειδέναι: 39. 6.

- 22. πατρούχου παρθένου, "a maiden heiress;" the eldest daughter of the family, to whom, in default of male heirs, the property fell at the death of the father. In general the next of kin who was unwedded could claim her hand if not disposed of by will, but if a dispute arose it was settled by the king. Cobet (Mnemosyne, 1884, p. 157) doubts the word; but see the Cretan inscription, Roehl, I. G. A. 475, where the form $\pi \alpha \tau \rho \omega \hat{\omega} \chi \sigma s$ occurs, probably made from $\pi \alpha \tau \rho \omega \hat{\omega} \chi \sigma s$.—πέρι: 4.4.— ἰκνέεται ἔχειν, "it belongs to have her to wife."
- 23. ἡν μή περ instead of ἥν περ μὴ seems unparalleled except by εἰ μή περ, Aristoph. Lys. 629.

24. θετὸν ποιέεσθαι, "to adopt."

- 27. τοὺς τῶν γερόντων προσήκοντας: the partitive gen. rarely stands between the article and its participle, most commonly in Hdt. and Thuc.; cf. 119. 1, 130. 8, vii. 110. 6, 129. 3, viii. 4, 66, 68, 129, i. 167, iv. 2, v. 77; on vii. 156. 11. See Trans. Am. Philolog. Assoc. 1882, p. 45.
- 28. δύο τιθεμένους: Thuc. states distinctly (i. 20) that each king had but one vote, though the Greeks, he says, commonly supposed that each had two, in which declaration he has been supposed by many to be criticising this passage. Hdt. probably means that only two votes were cast, one for each; but he has expressed himself loosely; cf. 58. 4.

VI. 58.

- 4. λέβητα κροτέουσι: compare the use of the Oriental gong, and our tolling of bells. The beating of brass as a purification in connection with the dead, and its use also in the Eleusinian mysteries, are mentioned by the scholiast on Theocr. ii. 36. In the heroic age $\lambda \epsilon \beta \eta \tau \epsilon s$ were often buried with the dead kings, as, for instance, those discovered by Schliemann at Mycenae.
- 6. καταμιαίνεσθαι, "to put on sackcloth and ashes;" their mourning was in Oriental fashion sordid garments, shorn hair, ashes thrown on head and clothing. Such defilement was forbidden in the case of a private person. The dead king was honored as a hero (Xen. de Rep. Lac. xv.).
  - 9. wurds кай, "the same as;" on 21.7.
  - 12. ἐκ πάσης δεί: on 52. 32.
- 13. Λακεδαίμονος: Laconia. χωρὶς, "besides." ἀριθμῷ, "in stated number." περιοίκων: sc. $\tau ιν άς$, which is rarely omitted when used as subject. Krüger.

- 14. κήδος, "funeral." τούτων: the Perioeci. "The three classes of which the Lacedaemonian population consisted are here very clearly distinguished from one another: 1. The Perioeci, or free inhabitants of the country districts, the descendants in the main of the submitted Achaeans; 2. The Helots, or serfs who tilled the soil upon the estates of their Dorian lords, descended in part from the Achaeans taken with arms in their hands, but chiefly from the conquered Messenians; and 3. The Spartans, or Dorian conquerors, who were the only citizens, and who lived almost exclusively in the capital." Rawl.
- 16. σύμμγα, "together with;" a man and woman from each household of each of the three classes.
- 18. αἰεὶ: 53. 11, vii. 23. 5. ἀπογενόμενον, "departed," "deceased."
- 20. δ' åv: rather common elision.—τούτφ δὲ: on 16.4. Up to the time of Hdt, the only certain example was that of Leonidas. The body of Agesipolis was placed in honey and carried home from Thrace for royal burial (Xen. Hel. v. 3, 19).
- 22. ἀγορὴ: meeting for any business whatsoever.—ἡμερέων: gen. of time within which.—ἴσταταί = γίνεται. There may be an allusion, however, to the fact that the assemblies were carried on standing.
- 23. ἀρχαιρεσίη, "meeting for election of magistrates;" so explained by most editors. According to Schweighäuser, "chosen magistrates;" which suits ἴσταται and συνίζει best.

VI. 59.

3. οὖτος ὁ ἐσιων: cf. 34. 9-10, and on 103. 18.

5. μετίει: The false Smerdis proclaimed a remission of all tribute for three years throughout his dominions upon his accession (iii. 67).

VI. 60.

1. καὶ, "likewise;" connect with Αἰγυπτίοισι: cf. vii. 16. 19.

- 4. αὐλητέω: gen. of origin with γίνεται, as iv. 5, Xen. An. i. 1. 1. This is rather rare without a preposition, but appears to have been much used by the early genealogists; see the fragments of Acusilaus. Hecataeus, etc.
- 5. κήρυκος: this was the family of the Talthybiadae; see vii. 134.—ἐπιτιθέμενοι, "applying themselves to the art;" sc. $\tau \hat{\eta}$ τέχνη.

VI. 61.

1. τότε brings the narrative back to ch. 51; cf. 41. 1.

- 3-4. προεργαζόμενον: προ-, "thus early;" so long before the great struggle came. The striking impartiality of Herodotus is here well exemplified. He is not a whit blinded by his usual kindliness towards Demaratus (see vii. 3, 101, 209, 234), nor by the dark colors with which he commonly paints Cleomenes.—
  οὐκ οὕτω ὡς: cf. 108. 15–16.—φθόνω καὶ ἄγη, "jealousy and envy;" close synonyms, to strengthen the impression.
- 6-7. ἐπίβασιν, "foothold," "ground of action."—'Αρίστωνι βασιλεύοντι: 574-520 B.C.
  - 9. καὶ γὰρ: on 5. 6.—συνεγινώσκετο: see 68. 13, 92. 13, 140. 9.
- 10. γαμέει—γαμέει: this word-arrangement was called by the rhetoricians κύκλος, a variety of chiasm; Hermog. 171. Cf. vii. 19. 5, 29. 13.—δδε, when prospective, regularly closes its clause.
- 13. καὶ ταῦτα, "and that too," strengthened by μέντοι, as 137.
- 14-18. μιν: the writer seems to have had ἐφόρεε of the next sentence in mind here, unless μιν is included in ταῦτα ἔκαστα and governed by μαθοῦσα, as Krüger would explain; cf. 30. 3. For position, see on 34. 12.— ἐοῦσαν, ὁρέουσα: on 46. 6.— πρὸς: on 38. 1.
- 19-20. ἀνὰ: on vii. 198. 3.—Therapne crowned a steep hill (hence ὕπερθε) on the left bank of the Eurotas, nearly opposite Sparta, and here, according to the local tradition, Menelaus and Helen were buried, and were worshipped with divine honors together in a temple whose foundations are still visible. Opposite in the plain was the Phoebeium, in the suburbs of the city.
- 21. ὅκως: on 12. 3.— τὤγαλμα: S. 27. Such crases are pretty common in the sixth and fifth century inscriptions of Ionia.
- 24. γυναϊκα: presumably Helen, now the goddess. The direct personal interference of the deity is more rare in the mythology of Herodotus than in that of Homer, but it is not excluded. For examples see 69, 105, 117, 127, viii. 39, 84, 94; on 27. 1.
- 25. καὶ τὴν: With rare exceptions (vii. 137. 14, 8. 67) the article in Hdt. follows the usage of normal prose, its original demonstrative force being seldom retained save with $\mu \acute{\epsilon} \nu$ and $\delta \acute{\epsilon}$, and occasionally with $\kappa a \acute{\epsilon}$ before an infinitive, which are also Attic; H. 655; on 139. 3.
  - 27. ἀπειρησθαι, "it had been forbidden." μηδενί: on 11. 12.
  - 31-32. καλλιστεύσει γυναικών : cf. vii. 180. 3, 2. 8.
  - 34. οὖτος δη: referring back to line 12.

VI. 62.

- 1. ἔκνιζε, "inflamed;" cf. vii. 10. 51.— ἄρα, "you must know."
- 6. ἀμφὶ with dat. in this sense is Homeric and Herodotean; 129.6, vii. 143.9.
- 8. ἐπὶ... ἐπήλασαν, "and thereto they affixed their oaths." Compare the expression ἐπὶ δ' ὅγδοον ἥλασε χαλκόν, Hm. H 223, where upon the seven folds of ox-hide in Ajax's shield the eighth and strongest of copper is overlaid.
  - 9. 8n: like &v. 12. 18.
  - 14. της ... παραγωγή, "by the quibbling of the trick."

VI. 63.

- 1-2. ἐσηγάγετο: on 41. 10. ἀποπεμψάμενος: technical term for divorce.— οί: on 50. 7.
- 3. ἐλάσσονι: sc. τοῦ δικαίου. The omission of the normal standard is common with the comparative; cf. 84. 13.— τοὺς, "the ordinary;" cf. 69. 26.— δέκα μῆνας: lunar months.
- 5. ἐν θώκφ: Homeric for ἐν βουλῆ, as paraphrased by Pausanias, iii. 7. 7. ἐφόρων: the five magistrates chosen yearly by the people and holding their sittings (at which the kings might be present) daily in the Archeion.
- 8. συμβαλλόμενος, "reckoning up;" 65. 16, vii. 187. 10; Hm. 8 412.— είπε ἀπομόσας: cf. 65. 12–17, 68. 6–7.
- 9. πρηγμα οὐδὲν ἐποιήσαντο, "took no account of it;" vii. 150.
- 12. ἐς τὰ μάλιστά, "certainly;" with ἐνόμισε.— οἱ εἶναι: cf. 65. 17. 69. 23.
- 15. διὰ, "above;" Homeric, as vii. 83. 8.— δη, "quite;" cf. 68. 12, 21. 6.
  - 16. ἀρὴν: Demaratus is ὁ τῷ δήμφ ἀρητός. See Phaeacians, η 54.

VI. 64.

- 4. ἔδες, "it was fated." ἀνάπυστα: cf. Hm. λ 274, ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν, of the "monstrous deed" of Jocasta wedding Oedipus.
- 5. δi $\hat{a}$, "for which reason," the decree of fate. See Phaeacians, θ 577. The MSS here read $\delta i \hat{a} \tau \hat{a}$ and $\delta i \hat{a} \tau \hat{o}$, but Struve has shown that δi $\hat{a}$ accords better with the usage of Hdt.
  - 6. διεβλήθη μεγάλως, "had become bitterly hated by;" on 51. 2.

VI. 65.

2. oluins: that of the Eurypontidae, in which, after Theopom pus, there was an elder reigning line, and a younger line which came to the throne through Leotychides in the eighth generation.

3. $\dot{\epsilon}\pi'$ $\dot{\phi}\tau\epsilon$, "on condition that;" here with fut. ind. as vii. 153. 15, 158. 22; more commonly the inf. as vii. 154. 20; H. 999; G. 236; C. 601; on 9. 7.

7. Χίλωνος: probably a grandson of the sage mentioned vii. 235. 6.

9. ἀρπάσας: coincident with φθάσας: cf. 65. 22, 70. 5, 91. 6, 108. 11, 116. 3; on 9. 14. The seizure of the bride was a necessary part of a Spartan marriage.

12-13. Δημαρήτω: for the dat, instead of gen. after κατά in composition see vii, 9, 5, 191, 7.— ἰκνεομένως, "rightfully;" 84, 13.

14. κατωμοσίην, "complainant's oath," with which the institution of the action began. The counter-plea of not guilty on the part of the defendant was ἀντωμοσία. The proper action then began with testimony and counter-testimony. Leotychides' proof consisted in reviving the exclamation of Ariston.

18. ἐπιβατεύων: on 61. 6.

VI. 66.

4. ἀνοίστου γενομένου ès, "the matter having been referred to;" on 5. 9.— ἐκ προνοίηs, "by prearrangement."

5-7. προσποιέεται, "wins over."— μέγιστον: so v. 97; on vii. 5. 5.

8. ἀναπείθει: See a similar case of bribing the Pythia, 123. 12.

10. ἔκρινε μὴ εἶναι: for μὴ see Plat. Apol. 21 A; Xen. Apol. 14, Ages. 1.8; cf. on vii. 220. 13.

VI. 67.

4. ἦρχε ἀρχήν: the acc. is cognate.

5. ἦσαν: on 16. 8.— The Gymnopaediae, or festival of naked youths, was one of the most important at Sparta, and celebrated at midsummer for several days. Choruses of boys, of youths, and of men went through their evolutions in imitation of gymnastic exercises, and the patriotic songs of Thaletas and Aleman and the paeans of Dionysodotus were chanted.

7. $\ell\pi$ 1... λ a ℓ 0, "for the purpose of ridicule and insult." Such conduct, bordering on $\tau\beta\rho\iota$ 5, must needs be punished, even if at a late day; see 72.2.

8. ὁκοῖόν τι: cf. 1. 5, 69. 17, 78. 2.— τὸ ἄρχειν: on 32. 6.

9-13. εἶπε φὰς . . . ταὖτα εἴπας: compare the Homeric formula καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα . . . &ς εἶπών. While Hm. has the aor. partc. φωνήσας, Hdt. uniformly employs the pres.; cf. 68. 7, 70. 2, 82. 5, 111. 11, and often; so Soph. Antig. 227, Ajax, 757; Aristoph. Av. 472, Vesp. 795; Plat. Soph. 242 A; Demosth. De Cher. 108; on 30. 1, 63. 8, and Phaeacians, ν 58.— ἢ-ἢ: only the first alternative is earnestly meant; the second forms a rhetorical contrast; vii. 8. 93, viii. 68, v. 89; Hm. I 78, χ 415.— κατακαλυψάμενος: cf. κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος, Hm. θ 92; a sign of grief occurring often in Hm.— θεήτρου: employed for assemblies, choruses, etc., but never for dramatic performances, as at Athens.

VI. 68.

2. of after μητρί is pleonastic, as vii. 167. 12, 197. 3; on 46. 1.

—σπλάγχνων: gen. partitive. In solemn oaths it was customary to lay the hands upon the victim, altar, or some sacred object.

4. καταπτόμενος, "appealing to;" after Hm. always with gen. The sacrifice takes place at the altar of Zeus Herceius in the open courtyard ($\alpha i \lambda \dot{\eta}$), probably before the house proper, in Homeric fashion. This deity was the protector of the entire enclosure ($\tilde{\epsilon}\rho\kappa\sigma s$), of the house and all it comprehended, especially the purity of the family.

6. ὀρθῷ λόγῳ, "in very truth;" cf. 53. 10.

9. παρὰ...ὀνοφορβόν: a limiting gen. between a preposition and its case is especially common; see 64.8, 67.3, vii. 36.23.

10-11. μετέρχυμαι, "importune;" see 69. 2, vii. 178. 13.— $\theta \epsilon \hat{\omega} \nu$ without $\pi \rho \delta s$ in this construction is Homeric; β 68, λ 66.

12. μούνη δη: on 63.15. Similar consolation to friends mourning the dead is common in tragedy, and occurs as early as Hm. a 354.

13-14. πολλὸς, "was rife;" see 61. 9.— γὰρ ἄν: on 50. 9.

VI. 69.

- 3. ès, "unto," "before;" as 86. 60, vii. 142. 2, viii. 26. This is rare after verbs of saying, and mostly with the plural.
  - 5. είδόμενον: Homeric, as vii. 56. 6.
  - 8-9. ἐκεῖνον: Ariston. οὐκ ὑπεδέκετο, "did not admit it."
- 14. The Heroum, or hero-chapel, lay on the street near the entrance to the court.
  - 15. 'Αστραβάκου: connected with ἀστραβηλάτης, muleteer. The

scandal of the court gossips suggested that the pretended stable-god was in reality a muleteer. Astrabacus was said to have belonged to the family of the Agidae, and with his brother to have found the statue of Artemis brought by Iphigenia from Tauris. Stricken with madness, he became an object of worship as a hero.

- 16. τοῦτον: on 22. 10. ἀναίρεον: on 34. 9.
- 17. See 52, 29.
- 19-20. $\sigma \epsilon$: on 50.7.— $\tau \hat{\eta}$ $\delta \epsilon$, "but as to the fact that;" more frequently $\ddot{o}$ or $\ddot{a}$, like quod.— $\kappa \alpha \tau \dot{\alpha} \pi \tau \sigma \nu \tau \alpha \iota$, "attack;" cf. 68.4.
- 22. ἡγγέλθης γεγενημένος: With the exception of ἀγγέλλω, verbs of saying are very rarely construed with the parte.; vii. 37. 5.
- 24. ἀπέρριψε marks more strongly than $\epsilon \kappa \beta \acute{a} \lambda o\iota$, line 29, the inconsiderate haste of Ariston.
- 26. ἐπτάμηνα: on 52.9. To spite Zeus and make Eurystheus lord over Hercules, Hera caused Eurystheus to be brought forth untimely in the seventh month; Hm. T 117.

VI. 70.

- 2. τῷ λόγῳ φὰς: on 67. 9; 38. 9.
- 4. ὑποτοπηθέντες, "seized with suspicion;" on 23.8. The settlement of any Heraclide in a foreign land was forbidden under penalty of death.
  - 5. κως, "by some means."— ἔφθη διαβάς: on 65. 9.
- 11. The king gave him the cities Pergamus, Teuthrania, and Halisarna in Mysia, and they remained for long in the possession of his descendants, one of whom was a son-in-law of Aristotle.
- 12-13. ἄλλα συχνὰ, "in several other things."— Λακεδαιμονίσισι, "in the estimation of the Lacedaemonians;" a dat. of interest.
- . 14. ἐν δὲ δὴ καὶ: 11. 4.— ἀνελόμενος: on 36. 2.
- 15-16. προσέβαλε, "assigned the victory to them;" cf. 103. 10, vii. 51. 12. $\stackrel{}{=}$ $\stackrel{}{=}$ $\stackrel{}{=}$ Σπάρτη: on 85. 3.

VI. 71.

- 3. Κυνίσκον, "Whelp."— μετεξέτεροι: Ionic for ένιοι.
- 8. ἐκ τῆς: S. 56.— ἔρσεν: S. 7; on 52. 9.
- 9. Archidamus married his aunt, Leonidas his niece Gorgo; vii. 239.

VI. 72.

1. οὐ μὲν οὐδὲ: μὲν in this phrase $= \mu \dot{\eta} \nu$: S. 8; cf. 74. 6.

- 2. κατεγήρα, "reach an advanced age;" cf. Hm. ι 510. Leotychides reigned 491–469 B.c. He was the commander of the Greek fleet at Mycale.— Note the alliteration and parechesis in the following clause.
- 3. ἐστρατήγησε, "he was leader for." The dat. is rare; the more common gen., vii. 82. 2, 161. 7. This expedition was undertaken soon after the battle of Plataeae, and was intended to punish the Aleuadae of Larissa for their medism in the Persian war; vii. 6, 130.
- 4. παρεόν, "though it was possible;" acc. absolute, as 77.16, 82.2, 137.23; H. 973; G. 278 2; C. 586.
- 5. ἐπ' αὐτοφώρφ, "in the fact;" 137. 22, vii. 6. 16.— αὐτοῦ ἐν, "there in;" cf. 16. 5, vii. 107. 5, and still more fully αὐτοῦ ταύτη ἐν τῷ στρατοπέδφ, iv. 135. αὐτοῦ is often thus more accurately defined by a preposition and its case, especially in Hm.; see Phaeacians, θ 68.
- 7. ὑπὸ...ὑπαχθεὶs: as 82.1, 136.4; on 16.7. The expression has reference to the high seat of the judges.
  - 8. Τεγέην: in Arcadia; cf. 74. 4. έν ταύτη: 24. 2.

VI. 73.

- 2. ώδώθη, "had been put in the right path," "had been engineered."— $\dot{\epsilon}s$: on 18.6.
- 4. τινά, "quite," "very." τès with adjectives is mostly postpositive and serves either to increase or weaken the notion, according as the meaning of the word or the context demands. See 78. 2, 108. 10, 125. 20, vii. 104. 13, 192. 7, 42. 9.— προπηλακισμὸν: see 50. 5.
- 5. ἀμφοτέρων . . . ἡκόντων: so the Aeginetans had demanded; 50.9.
- 6. ἐκεῖνοί: the kings.— τε, "but," as often in the correlation of οὖτε—τε: on 1. 5.
  - 8. ἦγον: see line 10.— Κριόν: see 50.5.
  - 10. This was an act of arbitrary violence, for personal revenge.

VI. 74.

- 3-4. ὑπεξέσχε, "he slipped away secretly."—νεώτερα: 2.8.
- 5. ἐπὶ, "against," of hostile intent; so with dat. 49. 7. 88. 2, vii. 132. 5, 148. 3.— προσάγων, "laying on;" 62. 8.
- 7. Nonacris was in the northern part of Arcadia, to the northwest of Pheneus.— ἡν: co-ordinate with προσάγων: on 13.7.

8-9. ἐξορκοῦν: with acc. as ὅμνυμι.—To swear by the waters of the infernal Styx was the greatest oath of the gods; Hm. Ξ 271, O 37, ε 185. The Styx of Arcadia was said to be a branch of the infernal Styx.— ἐν, "in the vicinity," "near;" cf. vii. 109. 11.

11-12. στάζει: "Mount Khelmos here breaks away in a vast wall of precipitous rock many hundred feet high, . . . From a notch in the mountain-side a thin stream of water falls down the cliff on the rugged heap of rocks below. Every now and then the stream is lifted by the wind and scattered over the face of the cliff." Clark. The water, derived mainly from melting snows of the higher ridges, varies greatly according to the season, and at times two streams are seen. The height of the fall, so unusual in Hellas, and the awful grandeur of the scenery, combined to produce an extraordinary effect upon the minds of the Greeks. — τὸ . . . κύκλος, "and an irregular circle of wall runs round the basin." This description appears based upon hearsay rather than personal observation. At all events, it is not easy to reconcile it with the accounts of the fall itself. Homer's τὸ κατειβόμενον Στυνὸς ὕδωρ (Ο 37), Στυνὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα (Θ 369), and Hesiod's πολυώνυμον ύδωρ ψυχρόν, ὅτ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ηλιβάτοιο ύψηλης (Theog. 785), are closer.

VI. 75.

2--3. èpì toîsi aŭtoîsi toîsi: on $89,\,5.$

4–5. ὑπέλαβε: cf. 27. 6.— μανίη νοῦσος, "madness as a veritable disease." The tendency of his youth, when he had been οὐ φρενήρης ἀκρομανής τε (v. 42), now developed into full vigor.— ὑπομαργότερον: cf. 38. 10.— ὅκως: on 12. 3.— τε ω : S. 57.

6–9. ἐνέχραυε, "he would dash."— παραφρονήσαντα: cf. 12. 12. — ξύλφ, "the stocks."— φύλακον: Ionic for ϕ ύλακα.— ἄλλων: gen.

of separation.

10-11. αὖτις, "afterwards;" S. 1; vii. 10. 42.— ès δ: on 24. 7.—
τις: on 37. 12. He was only a helot; the same tone ix. 80, where
the helots are described as stealing some of the plunder at Plataeae, and selling objects of gold to the Aeginetans, thinking they
were brass.

14. κατὰ μῆκος, "lengthwise."

15-17. Observe the vividness of portrayal in this tragic scene, and the horrifying effect produced by the minuteness and repetition of its details; cf. vii. 107. 10-16.— ταύτην καταχορδεύων,

"chopping this into mince-meat." This and vii. 181. 5 are extolled by Longinus (De Subl. 31) as examples where homely expressions are preserved from vulgarity by their aptness and nower.

18. ὅτι, "because;" as διότι (20), ὅτι (21), for variety; cf. vii. 2.
10. A theory of divine retribution was common in Greece, but it was limited to the punishment in this life of signal acts of impiety or other wickedness in the person of the offender or of his descendants. This belief is a pervading force throughout the history of Herodotus, and he seems to consider that every striking calamity must be of the nature of a visitation, and seeks to show this sometimes even in insignificant cases; cf. 64. 4, 72. 2, 86, 87. 3, 91, 135, vii. 137. 7.

19. λέγειν: When the noun is not expressed with the article and participle an intruded element stands next to the parte., or at least after one or more of its adjuncts; on 41. 10; cf. vii. 111. 6, 115, 10, i. 18, 103.— γενόμενα: cf. 18. 7, 84, 17.

21–22. θεων: Demeter and Kore.—ἐξ... "Αργου, "from their sanctuary of Argus."—ἰροῦ: see 78.8, 79.3–9; a grove set apart and consecrated to Argus, the eponymous hero of the land, a grandson of Phoroneus, son of Inachus. It appears to have been situated between Sepeia and Argos.— "Αργείων: for position see on 43.13.

VI. 76.

1. In his ambitious designs upon Argos, Cleomenes consults the oracle, as the Spartans had done before when seeking to subdue Arcadia (i. 66). The Argives, thus threatened, have recourse to the same shrine (vi. 19, 77). The answers show where the sympathies of the oracle lay.

3. $\pi o \tau a \mu \delta v$ 'Erac vov: The omission of the article with $\pi o \tau a \mu \delta s$ is frequent in Hdt., but rare in Attic prose, where, too, the appositive regularly precedes $\pi o \tau a \mu \delta s$. Cf. vii. 42. 2, 58. 11, 59. 2; 24. 8, 26. 10–12.— Stymphalus was in northern Arcadia, and separated from Argolis by lofty mountains. Its subterranean outlet has been often described. According to the ancients, it flows two hundred stades before emerging to the light at the foot of Mount Chaon, not far to the south of Argos, whence it runs easterly to the sea, and forms the southern boundary of the district belonging to that city.

5-6. ἀφανès, "pitch-dark." — τὸ ἐνθεῦτεν ἤδη, "immediately from that point on;" vii. 123, 15.

- 7. δ' ων, "but at all events," commonly introduces a statement for which the writer vouches, whatever may be the truth of the preceding. So in Attic δ' οὖν. The same collocation Hm. T 94, but not yet settled into this sense. For the epanalepsis, see 13, 5.
- 8-9. ἐσφαγιάζετο: It was customary for the Spartan kings to offer sacrifices called διαβατήρια upon passing the frontiers of Lacedaemon with an army; Thuc. v. 54, 55, 116. The omens were also taken often at the crossing of rivers; Aesch. Sept. 378; Hdt. ix. 36, vii. 54, 113. Here the river god is especially invoked. —ἐκαλλιέρεε: impersonal; "the sacrifices were favorable."— ἄγασθαι, "that he admired."
- 10. οὐδ' ὡς: so in Attic prose; on 14.16.— χαιρήσειν: as 50.7. 12. Thyrea was farther south in the district of Cynuria, between Argos and Laconia.—πλοίοισί: extorted from Aegina and Sievon; 92.6.

VI. 77.

- 2-3. ἀγχοῦ ἐγίνοντο . . . Τίρννθος: The quasi prepositions have considerable freedom of position, and are often separated from their case; vii. 33. 4, 124. 2. Tiryns was near the coast, southeast of Argos, and famous for its Cyclopean ruins, still standing. χώρφ ἐν: on 29. 3. κέεται and its compounds are the practical passives of τίθημι and compounds; 63. 13, 57. 12. Σήπεια is the reading of most MSS. and editions. Its derivation from σηπία, cuttlefish, is obvious, and the early predilection for that creature on this coast is evinced by the numerous representations of them stamped on the gold objects found by Schliemann in the graves at Mycenae and elsewhere. See vii. 191. 12. μεταίχμον, "interval."
- 6-7. ἐς... είχε: on 19.3.— πρῆγμα: i. e. δόλφ. If the female is to vanquish the male, the weaker the stronger, it must be by stratagem. The female is Sparta, the male Argus. The Argives deemed themselves the stronger (line 5), but were benumbed by the terrifying words of the oracle, like the Athenians, vii. 141. Later writers, wholly at variance with Herodotus, referred the first verse to a pretended victory which the Argive women, under the leadership of the poetess Telesilla, gained over Cleomenes when, after the battle and burning of the grove, he attacked the defenceless city: Paus. ii. 20.8.
- 9. $\grave{a}\lambda\lambda$ ' and $\delta\epsilon$ often begin oracles, as in the change of speakers in dialogue. The answer of the deity is instant to the question.
  - 10. κῦδος . . . ἄρηται: Homeric; Δ 95, P 16.

- 11. ἀμφιδρυφέας, "rend both cheeks in grief;" Hm. B 700.
- 12. $\mathbf{\tilde{\omega}s}$, "thus."— $\hat{\epsilon}\sigma\sigma o\mu \hat{\epsilon}\nu\omega\nu$ $\hat{a}\nu\theta\rho\hat{\omega}\pi\omega\nu$ is Homeric, not $\hat{\epsilon}\pi\epsilon\sigma\sigma o\mu \hat{\epsilon}\nu\omega\nu$.
- 13. Note the striking alliteration.—The serpent served the Argives as a military badge; Soph. Antig. 126.
- 14-16. ταῦτα πάντα: perhaps a loose exaggeration; cf. 19. 17, 108. 5.—δόξαν: on 72. 4.—δκως: 12. 3.

VI. 78.

- 2-3. ὁκοῖόν τι, "everything which;" on 73. 4. σφέτερος includes the army; cf. Hm. a 397, \$ 311. σημήνειε: opt. similar to προσημαίνοι, 77. 17.
  - 5. ἐγένετο ἐπιτελέα: on 5. 9.— ἐκ: as 13. 1.
- 7. ἐπεκέατο: 49.7; corresponding to the middle of ἐπιτίθημι in this sense; on 77.3; 83.9, vii. 158.1.

VI. 79.

- 2. πυνθανόμενος τούτων, "learning from these (the names)."
- 4-5. ἄποινα. ἄποινα: on 21. 7; cf. 31. 6, 42. 12. δύο μνέαι: about \$35. τεταγμέναι . . . ἐκτίνειν, "prescribed for each prisoner to pay."
- 6. κατ' is used distributively. For the phrase as subject of ἐκτίνειν see 44.13, and for ἄνδρα αἰχμάλωτον, see αὐτομόλους ἄνδρας above, and 83.7.
- 7. ώς ἐκάστους: on 31. 5.— ἐκκαλεύμενος: note the frequent epanalepsis in this chapter; on 7. 7.
- 10. ὥρων: S. 61.— οἱ . . . ἐκτὸς: juxtaposition for contrast.— τοὺς ἐκτὸς: prolepsis, as 41. 12.— ὅ τι ἔπρησσον, "how they were faring." πρήσσω in this construction, not only with adverbs (on 45. 2), but neuter adjectives and pronouns.— πρίν: on 45. 8.

VI. 80.

- 3. ἐνέπρησε τὸ ἄλσος: Here and in the battle perished 6000 Argives (vii. 148), the greater part (78.8) burned in this inhuman manner. But our century may not boast. In 1845 the French commander Pelissier, during the insurrection of one of the Arab tribes in Algeria, heaped up burning fagots about the mouth of a cave in which 600 of the tribe had taken refuge, and suffocated them all.
- 6-7. ἀναστενάξας . . . ἠπάτηκας: compare the words of Homer, Γ 364-6.

VI. 81.

- 2-4. ἀπιέναι: on 20.7.—"Ηραιον: the famous temple of the Argive Hera, situated between Argos and Mycenae, about five miles from the former.
- 5. δ ίρεὺς: probably some attendant then in charge. The goddess was habitually served here by priestesses.— ἀπηγόρευε: Cleomenes had a somewhat similar experience at Athens; v. 72.— ξείνφ: An inscription from Amorgos shows the same custom existing there in the temple of Hera; Ditt. Sylloge Inscr. 358. In general, citizens only were allowed to sacrifice in the public sanctuaries, and a stranger was represented by a proxenus or some citizen. Ibid. 323, 376.

VI. 82.

- 1–5. ὑπῆγον ὑπὸ: on 72. 7.— παρεὸν: on 72. 4.— μιν: referring to τὸ Ἄργος: neuter also ii. 37, but otherwise only in the poets.— οὕτε εἰ ... οὕτε εἰ ἔχω: we should expect rather εἴτε—εἴτε, οὐκ ἔχω, as 137. 3; but see vii. 54. 12, 135. 17.— ἔλεξε φάμενος: on 67. 9.— δ' ὧν: on 76. 7.
- 6. ἐξεληλυθέναι, "had come to its fulfilment," as ἐξήκειν, 80. 8. The expression seems a development of the Homeric, $\mathring{\eta}$ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει, ι 507, ν 172.
- 7. $\pi \rho i \nu \dots \chi \rho \eta \sigma \eta \tau \alpha \iota$: The subjunctive is used after $\pi \rho i \nu$ when it looks to the future, and is dependent on a primary tense in a negative clause; G. 240. The omission of $\tilde{a} \nu$, as here, is common in Hdt.; cf. 133. 11, vii. 197. 10, 8. 54, 54. 8.
- 10. αὐτὸς: nom. because referring to the subject of the primary verb.
- 11. aipéa: the prophetic present found especially in connection with oracles; cf. vii. 6. 18, 140, 9-15, 220, 18, 8, 32.
  - 12. αίρέειν αν: on 50. 9.— κατ' ακρης: on 18. 4.
- 14–16. γενέσθαι: on 13. 1. πολλὸν: on 11. 16. δ διώκων, δ φεύγων are law terms for the plaintiff and defendant respectively; 65. 14, 104. 8, 136. 5.

VI. 83.

1. ἐχηρώθη, "widowed;" Hm. E 642; viduasset civibus urbem, Verg. Aen. viii. 571. — δοῦλοι: In Argolis as in Laconia, three classes existed, the Argives proper corresponding to the Spartiatae, the Orneatae to the Perioeci, the Gymnesii to the Helots. The last are meant here.

- 2. "Became possessed of all the power, acting as magistrates as well as directing affairs."— ἔσχον: on 23.8.
  - 3. ès δ: on 24. 7.— ἐπήβησαν: S. 3.— σφεας: the slaves.
- 4. ἀνακτώμενοι ... έωυτοὺς, "winning gradually back into their own hands."
- 6. σφι...ἀλλήλους, "they were at unity with one another;" cf. 13. 7, vii. 101. 12; Hm. π 427. For ès, see Solon 36. 17: εἰς ἕκαστον ἀρμόσας δίκην.
- 10. ἐπεκράτησαν: probably about the same time as the destruction of Mycenae, 468 B.C.

VI. 84.

- 2. Saluovíou, "divine visitation."
- 5. ἐπείτε ἐμβαλεῖν: on 52. 25, and 40. 4.
- 6. μετὰ ταῦτα: beginning the apodosis after ἐπείτε: cf. v. 55; Xen. An. i. 6. 7.—μεμονέναι: Homeric, governing τίσασθαι, but not the infinitives that succeed. "Sparta, too, had been excited against Persia by Scythian envoys...; vast designs of war were ultimately formed, according to which the Scythians were to invade Media from the Black Sea, and the Peloponnesians to advance into the interior from Ephesus." Curtius Hist. Gr. II. p. 193. The influence of unmixed wine appears to have been stronger than the fifty talents of Aristagoras; v. 51.
- 9-10. σφέας . . . κελεύειν, "while they charged them, the Spartans." An appositive to a personal pronoun receives the article; 86. 11, 109. 20, vii. 161. 9.— Ephesus was the usual starting-point eastward; v. 54.
- 11-13. ἐς τἀυτὸ, "at the same place."—ἡκόντων τῶν Σκυθέων σφι: on 4.3.— μεζόνως: on 63.3; reiterated with greater fulness in the next clause; on 7.8.
  - 15. ἔκ τόσου, "from a time so distant;" ever since then.
- 16. ζωρότερον: Achilles, when visited by the envoys, calls out to Patroclus, in his hospitality, to set a larger mixer, ζωρότερον δὲ κέραιε (Hm. I 203). The Greeks habitually drank their wine mixed, commonly with more than half water. A poet quoted by Athenaeus says that if like parts of each be used it produces lunacy; if drunk pure, paralysis.— ἐπισκύθισον, "fill like a Scythian;" i. e. with pure wine.
  - 18. τίσιν ταύτην: on 27. 10, 36. 9.

VI. 85.

1. Τελευτήσαντος Κλεομένεος is perhaps gen. absolute, for Hdt,

commonly has the acc. with parter after $\pi \nu \nu \theta \acute{a}\nu \rho \mu a\iota$: but cf. $o \rlap/v \pi \omega \pi \epsilon \pi \acute{\nu} \sigma \theta \eta \nu$ $\Pi a \tau \rho \acute{o} \kappa \lambda o \iota o$ $\theta a \nu \acute{o} \nu \tau o s$, Hm. P 377; Thue. iv. 6; Hdt. ii. 160.

- 3. τῶν ... ἐχομένων: the normal order is seen in line 6; but when the article, participle, and noun are used together, and the participle has a modification, sometimes the participle is placed outside, as here and 22. 11, 125. 5, 132. 1, vii. 169. 9; or the modification outside, as 70. 16, vii. 184. 23; similarly in the case of other words with modifiers; 38. 3, vii. 13. 6, 58. 7, 61. 10, 123. 10, 124. 2, 186. 9. See Trans. Am. Philolog. Assoc. 1882, p. 39.
- 12. δκως μη, "see to it that they do not;" more commonly followed by fut. ind.: H, 886; G. 217 n, 4; C. 553.
  - 15. ἔσχοντο, "withheld themselves from;" vii. 169. 11, 237. 15.

VI. 86.

- 3-4. προφάσιας είλκον, "kept making interminable excuses."— Construe βασιλέας ἐόντας δύο παραθέσθαι σφέας (τοὺς ὁμήρους).
  - 9. συνηνείχθη: see the active in this sense, 22. 14.
- 13–14. τά... πρῶτα, "in all other respects attained the first position." ἀκούειν ἄριστα, "heard himself (was) most highly spoken of." ἄριστα is superlative of $\epsilon \tilde{v}$. This use of ἀκούω is post-Homeric, but see Phaeacians, ζ 184. It is practically the passive of λέγειν.
- 16. ἰκνευμένφ, "inevitable," the time that comes to all, through the decree of fate. The act of Glaucus could not appear to the Hellenic mind merely fortuitous; it had been long impending. See 64, 4, 65, 13, 84, 13.
- 18. οἱ ἐλθεῖν ἐς λόγους, "to come to speech with him;" a common idiom.
- 19. τῆς σῆς, Γλαῦκε, βουλόμενος δικαιοσύνης: on 41. 10; the interposed vocative, as Archil. 85; Pind. I. i. 1, ii. 1; Eur. Cycl. 290, Herac. 478, Her. Fur. 278; Plat. Alc. ii. 138 A; Dem. De Cor. 21.
- 20-1. ἀνὰ: as 48. 4, and often in Hm.; not Attic.— ἐν δὲ καὶ: 11. 4.
- 22. λόγος πολλός: 68.13. Croesus says the same to Solon, i. 30.— ἐμεωυτῷ... ἐδίδουν, "I gave speech unto myself," argued with myself; the operation of the mind in thought is represented dramatically in self-dialogue, as so often in Hm.; see Phaeacians, \$ 200.
  - 23. καὶ ὅτι, "both that." αἰεί κοτε, "forever and a day;"

often in Thuc, and tragedy; cf. the Homeric alεί ήματα πάντα, θ 468, and many variations later.

24–26. διότι: synonym of ὅτι preceding, for variety, as 75. 20; in this sense occasionally in Hdt., and reappearing in late prose.

—οὐδαμὰ . . . ἔχοντας, "by no means is it possible to see the same persons continuing to possess." Glaucus was a contemporary of Croesus and Cyrus when matters were unstable throughout Ionia, and especially at Miletus; cf. v. 28. Indeed, Croesus says (i. 207), κύκλος τῶν ἀνθρωπηίων ἐστὶ πρηγμάτων, περιφερόμενος δὲ οὐκ ἐᾱͅ αἰεὶ τοὺς αὐτοὺς εὐτυχέειν.— ἐπιλεγομένω: reiterating ἐμεωυτῷ λόγ. ἐδίδ.— τὰ ἡμίσεα does not here, as usual (23. 20), conform to the gender and number of its dependent noun; for the plural cf. 33, 2, 46, 1, vii. 103. 25, 139. 23; Plat. Legg. 672 E, Rep. 535 D.

27. ἐξαργυρώσαντα: on 41.16; the dat. is resumed however in ἐξεπισταμένω.

28. κείμενα έσται: on vii. 190. 10.— Note the collocation σολ σόα. σύ.— μοι, "for me."

29. σύμβολα, "tokens;" any object given to a person as his credentials. In early days it was customary for a host and guest at parting to break a die or some other object and preserve the pieces as tokens of recognition.

30. ἀποδοῦναι: inf. for imperative, as so often in Hm.; some ten times in Hdt.; as here in connection with an hypothetical clause, also vii. 209. 24, i. 89, iii. 35, iv. 126, v. 23.

37-8. οὖτε... λέγετε, "nor does any one of those things which you say bring me round to a knowledge of the matter."— τε: on 73. 6.

40. ἀποδοῦναι: dependent on βούλομαι. — ἀρχὴν: as 33.16. — νόμοισι... χρήσομαι: The Greek law allowed an accused person, with the consent of the accuser, to clear himself of a crime imputed to him, by taking an oath that the charge was false. See below, lines 46-54.

41–2. ἀναβάλλομαι κυρώσειν, "I postpone settling." The fut. inf. as v. 49; Dem. Ol. iii. 9, where the pres. or aor. is commonly found. G. Moods and Tenses, 27 n. 2. For the thought, see on vii. 206. 4.

43. ús: on 2.2.

45. χρησόμενος χρηστηρίω: 70.3; on 12.15.

46-7. ληίσηται: on 52. 13.— μετέρχεται: 68. 10.

48. τὸ αὐτίκα, "for the nonce;" 11. 8, 63. 10, 106. 11. — μέν corresponds to άλλ', line 51.

49. ληίσσασθαι, "to make prize of." The Pythian versifier has risen to an unusual pitch of solemn diction and poetic imagery in this oracle, but his inspiration is due mainly to Hesiod; cf. Op. 321-26.

εὶ γάρ τις καὶ χερσὶ βίη μέγαν ὅλβον ἔληται, ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης ληΐσσεται, οἶά τε πολλὰ γίγνεται, εὖτ' ἃν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήση ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείη κατοπάζη · ρεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἶκοι ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὅλβος ὀπηδεῖ.

50. Cf. Hm. I 320: κάτθαν' όμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ἐοργώς.

51. ὅρκου πάις: the spirit of vengeance born of the false oath. In Hesiod it is the oath itself that punishes; Theogon. 231, Op. 219.— ἔπι = ἔπεισι: cf. vii. 12. 10. 112. 6. 157. 13.

52. εἰς ὅ κε: epic for ἔως ἄν.

53. There was nothing more dreaded by the ancient Greek than the destruction of the family and the desolation of the house, since the dead lost thereby their religious rites, the gods of the family their sacrifices, the hearth its flame, their ancestors their name among the living. Müller, Dorians.

54. This line is borrowed outright from Hes. Op. 285.

55-7. συγγνώμην τσχειν, "to extend pardon;" vii. 13. 5. — τὸ πειρηθήναι: on 32. 6. For other instances of trying the god see i. 47. 158-9.— ἴσον δύνασθαι, "had equal force."

60. ώρμήθη, " was begun."— ές: on 69. 3.

- 62. ἐκτέτριπταί: cf. 37. 11-14. πρόρριζος, "down to the very root," so that there is nothing left for a shoot to spring from; root and branch.
  - 64. ἀπαιτεόντων: gen. absolute; on 4.3.

VI. 87.

2-3. πρὶν δοῦναι: on 22. 4.— τῶν πρότερον ἀδικημάτων: After the defeat of the Thebans, which followed the retirement of Cleomenes from Attica (on 51. 2), they evoked the assistance of the Aeginetans, who, glad of a pretext in consequence of an old feud, began ravaging the coast of Attica without the usual proclamation of war by heralds (v. 81). Their present ill-treatment in the matter of the hostages was by no means an offset for that. The law of retribution required still further punishment from

them, whereas they proceeded to another act of injustice.— $\tau \hat{\omega} v$: by attraction, for cognate acc.; cf. 86. 38.

4-5. ὕβρισαν, "had insolently committed."— ἀξιοῦντες, "claim-

ing."

- 7. καὶ γὰρ: on 5. 6.— ἦν: on 16. 8.— πεντετηρὶς, "a quinquennial festival," in honor of Posidon, in which there was a contest of ships; Lys. 21. 5. The festival occurred once in four years, like the Panathenaeic and Olympic; cf. 111. 9.
- 8. $\theta \epsilon \omega \rho i \delta \alpha$: the ship which carried the state envoys ($\theta \epsilon \omega \rho o i$) to public festivals, and especially to Delos.
  - 9. For labóntes after ellor, see on 29. 9.

VI. 88.

- 2. $\mu \hat{\eta}$ où: on 11. 12.— $\tau \hat{o}$ $\pi \hat{a} \nu$, "everything possible."— $\hat{\epsilon} \pi'$: on 74. 5.
  - 3. Κνοίθου καλεόμενος: cf. 69, 15, vii, 143, 3, vi. 40, 1.
- 8. Nicodromus organized a revolt of the people against the ruling oligarchy, and arranged with the Athenians the day on which he would make the rising, and that which he deemed the latest he would be able to hold out without their assistance.—

  ère(vous: 11.7.

VI. 89.

- 3. παλαιὴν πόλιν: "the portion of the town of Aegina the earliest settled and the most strongly fortified. Otherwise Nicodromus could scarcely have made his escape by sea (90.2)." Rawl.
- 4-6. ἐς δέον, "in due time;" cf. 90. 2, vii. 144. 12.— ἀξιόμαχοι... συμβαλεῖν, "sufficient to engage in battle;" vii. 138. 8.— ἐν ῷ ... ἐν τούτφ: this repetition of the preposition is regular when the relative precedes the antecedent; but in the reverse or natural order, the preposition is usually omitted with the relative; 42. 13, 75. 3, 77. 3, 125. 14, vii. 26. 1.— χρῆσαι, "to lend."

7. The friendship of the Corinthians continued at least to 440 B.c., but they were bitter enemies of the Athenians at the opening of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to which changed relationships of the Peloponnesian war, 431 B.c., to w

tions τοῦτον τὸν χρόνον refers.

- 8-9. διδοῦσι-διδοῦσι: on 43. 17. πενταδράχμους ἀποδόμενοι, "having sold them for five drachmas a piece," i. e. a little less than \$1. Compare our nominal price of "one dollar in hand," in business transactions.
- 12-13. τὰς ἀπάσας, "in all;" on vii. 4. 4. This shows that the usual complement of the Athenian fleet up to this time was

50 (cf. Hm. B 556), while it is 70 directly after the battle of Marathon (vi. 132. 3), and was raised to 200 within the next ten years (vii. 144. 8), demonstrating that the rising of Nicodromus must have occurred shortly before the battle of Marathon (on 72. 2). The chronology of the other events of the feud cannot be determined.— ἐπὶ, "against," of hostility; so, often with acc. in connection with verbs of motion; on 74. 5.— καὶ, "but," as vii. 11. 4; on 73. 6.— ἡμέρη: dat. of the degree of difference.

VI. 90.

2-4. ἐς ἐς-, ἐκ- ἐκ: on 16. 7.— ἐκ τῶν: on 27. 9. 5-6. οἰκῆσαι: on 20. 7.— ἔφερόν · · · ἦγον: on 42. 7.

VI. 91.

- 2. ὕστερον: between 490 and 480 B.C.—οἱ παχέες, "the wellfed," "the wealthy;" opposed to λεπτός.
- 4-5. χειρωσάμενοι: epanalepsis in synonymous partc.; on 29.9.
  --ἀπὸ, "in consequence of;" as 105. 13, 138. 22.— ἄγος: 56. 5.
- 6-7. ἐκπεσόντες: on 70. 5.— πρότερον: pleonastic but not uncommon after $\phi\theta\acute{a}\nu\omega$; cf. 116. 3; with the infinitive as vii. 2. 5, 150. 3, following the same rule as $\pi\rho\acute{i}\nu$: on 22. 4, 116. 3. The expulsion of the Aeginetans from their island occurred in 431 B.c. They were settled by the Spartans in the district of Thyreatis in Argolis, where they were surprised by the descent of an Athenian fleet in 424, carried off prisoners to Athens and executed. That Hdt. does not mention this last event, so apt for his purpose, seems to indicate that he never lived to hear of it.

9. els ris: on vii. 153, 9.

- 13. αί χεῖρες ἐκεῖναι, "those hands;" there is a grim particularity in this expression like that of 75. 14-17. Compare iv. 62, and the affecting scene in Xen. Cyr. vii. 3. 8.
  - 14. ἐμπεφυκυΐαι: cf. Hm. A 513, of Thetis at the knees of Zeus

VI. 92.

- 2-3. σφέας αὐτοὺς: on 12. 10.—νηυσὶ ἐβδομήκοντα: the ships of the Aeginetans. The Athenians had asked the Corinthians for 20, in order that the two fleets might be just equal in numbers.
- 4. τοὺς καὶ πρότερον: at some earlier period when the Athenians attempted to remove from Aegina certain statues of olive wood claimed by both parties; v. 86.

- 7. Κλεομένεος: 76. 13. ἔσχον ἐς: on 2. 2. συναπέβησαν, "their men disembarked with;" supply ἄνδρες, from νέες.
- 9-11. ταύτη: on 22. 10. The dat here without ϵ_{ν} is rather poetic.— ἐκτίσαι... ἐκατέρους: cf. 79. 5.
  - 14. For the position of σφι, see on 34. 12, 69. 19.
- 18. After the naval victory the Athenians appear to have landed on the island and beleaguered the town.
  - 21. Δεκελέος: the famous Attic deme, northeast of Athens.

VI. 93.

3. autoîsi: on 32. 8.

VI. 94.

- 1. συνήπτο πρὸς: συν- is seldom repeated, but is usually represented by πρός: 14. 7; on 16. 7.
- 2. δ...ἐποίεε, "the Persian king proceeded to carry out his design." When tidings were brought to Darius that Sardis had been burned, and he was told who the Athenians were that took part in the raid, he called for his bow, and shooting an arrow into the air, exclaimed, "Grant me, O Zeus, to take vengeance on the Athenians;" then he commanded an attendant to say to him thrice, every time dinner was laid, δέσποτα, μέμνεο τῶν ᾿Αθηναίων (v. 105).— ἄστε: on 44. 15, 5. 5.
- 3. Construe μιν after ἀναμιμνήσκοντός, upon which μεμνησθαί depends.
- 4. Πεισιστρατιδέων: Hippias and his sons, who since their expulsion had continually hoped to return to power at Athens by the aid of Darius.— προσκατημένων, "besieging him with importunities:" see vii. 6. 9.
- 5. βουλόμενος: on 46.6. The change occasions the renewal of the subject in δ Δαρεΐος.
- 7-8. τούς μὴ δόντας: the reference is indefinite, and the parte. conditional; hence μὴ: cf. 43. 12, 108. 26, 49. 4, vii. 139. 26, 138. 6, iv. 144. 10.— φλαύρως πρήξαντα: on 45. 2.
- 11. 'Αρταφέρνεα: he had probably now succeeded his father as satrap of Sardis; cf. vii. 74. Doubtless in consequence of Artaphernes' youth, Datis appears as the real leader.
- 13. Athens and Eretria were the only cities of Greece that sent aid to the Ionians.

VI. 95.

3. 'Αλήιον πεδίον: in the eastern part of Cilicia. Hm. mentions it as the place where Bellerophon wandered in his melancholy, shunning the tread of men (Z 201).

5. See 48. 7.

11-12. ίθὸ, "straight on for," as they had been running since rounding the southwest point of Asia Minor; on 17.5.— τοῦ: H. 757; G. 182; C. 415.

13–14. Ἰκάριον: see 96. 2. — ώς . . . δοκέειν: on 30. 2. — μèν modestly leaves room for other opinions in some unexpressed correlative clause with $\delta \epsilon$: vii. 24. 1, 50. 12.

VI. 96.

- 2. προσέμιξαν: properly of persons, here transferred to place; cf. vii. 26. 10, 214. 12; on vii. 22. 16.
- 3. $\ell\pi\epsilon\chi\sigma\nu$, "intended;" sc. $\tau\delta\nu$ $\nu\delta\sigma\nu$: originally the mind is regarded as a weapon aimed at a mark; Hm. χ 15; Pind. Ol. 2.160; on 2.2, Phaeacians, θ 543, 556.
- 4. Πέρσα: unexpected emphasis from position; cf. 107. 11, vii. 21. 4; on vi. 39. 5.— τῶν πρότερον: refers to an unsuccessful expedition led against the island by Aristagoras and the Persian Megabates, before the Ionian revolt; v. 28–34.
- 5. οὐδὲ ὑπέμειναν: The addition of a negative opposite to a positive idea, or $vice\ versa$, is familiar from Hm. and a favorite with Soph. and Hdt. For the former case see Hm. A 416; Hdt. vii. 40. 4, 46. 13, 226. 11; for the latter, Γ 164; Hdt. vii. 58. 12, 119. 22, 186. 6.

VI. 97.

- 2. καὶ αὐτοὶ: as well as the Naxians; on 14.2.— Τῆνον: about 13 miles north.
- 3. καταπλεούσης—προπλώσας: note the change of tense, and cf. S. 19.
- 5. 'Ρηναίη: the larger island, about half a mile west of Delos. αὐτὸς δὲ: on 28.5.
- 6. πέμπων ἢγόρευέ: cf. 37. 7, 46. 3.— ίροί: because of their connection with the worship of Apollo.
- 7. oòk . . . è μ e $\hat{\mathbf{e}}$, "having formed an unfavorable judgment against me." With $\kappa a \tau a \gamma \iota \nu \omega \sigma \kappa \omega$ the simple gen. is usual. $\kappa a \tau a \tau a$ is seldom repeated; cf. 101. 2; otherwise with ès, 5. 2, 5. 7, 25. 2, 41. 7, 43. 16, 69. 3, 73. 11, 75. 3, 76. 11, 78. 9, 102. 6, 107. 2, 107. 5, 107. 10, 118. 8, 125. 15, 140. 5; with $\pi \rho \delta s$, 16. 4, 91. 10; with è $\pi \ell$, 20. 3, 43. 3, 97. 14, 103. 11; è ν , 119. 9; on 16. 7.
  - 8. ἐπὶ . . . φρονέω, "have sense to that degree at least."
- 9. Súo leol: Apollo and Artemis, representatives of the sun and moon, which were worshipped by the Persians.

12. ὑμέτερα αὐτῶν: H. 691; G. 147 n. 4; C. 472.

14. τάλαντα, "talents' weight." The Attic talent was about 57 lbs., the Aeginetan, 82.— ἐθυμίησε: cf. vii. 54. 3.

VI. 98.

- 2. "Iwvas καὶ Aἰολέαs: added because of the writer's interest in the Asiatic coast: cf. ii. 1, iii. 1.
- 3. μετὰ ... ἐξαναχθέντα, "but after his setting sail thence." This substantive use of the parte depending either with its subject, or alone, on a preposition or adverb is rarer in Greek than is the corresponding construction in Latin and English, and occurs mainly in expressions of time; i. 9, 34, 51, 170, ii. 22, iv. 44, 164, v. 50, vii. 149. 20, 171. 5, viii. 94, ix. 77.
  - 4. ἔλεγον: when Hdt. was in Delos; cf. 119. 21, vii. 129. 27.
- 5. σεισθεῖσα: on 29. 9. Thuc. (ii. 8) has a similar statement with reference to an earthquake occurring just before the Peloponnesian war. Considerable ingenuity has been expended in attempts to reconcile the two writers.—τοῦτο τέρας: on 27.10.—κου: 27.1.
- 6. ἐπλ, "in the time of;" so often with names of persons in the gen.
- 8. 'Αρταξέρξεω: This passage is thought to have been written after Artaxerxes' death in 425 B.C. If so, it is perhaps the last addition to his history made by the author; at least there is no event known to be later than the decease of Artaxerxes to which Herodotus can be shown to make clear reference. Rawl.

   τουτέων γενεέων: on 21, 6.
- 9. ἐπὶ: on vii. 1. 10.— εἴκοσι: Reckoning three generations to a century (ii. 142), we have 667 years, which from the accession of Darius, 521 B.C., takes us back to the Troic period; cf. vii. 20. 12.
  - 10. ἀπὸ: less frequent than $\dot{\epsilon}_{\kappa}$: on 26. 10.
- 11. τῶν κορυφαίων: Athens and Sparta in the Peloponnesian war.
- 13. ἀκίνητον: According to the story, Delos was a floating island until the wandering Leto entered it to give birth to Apollo and Artemis. Then it was fixed immovable by brazenfooted pillars rooted fast in earth.
- 14-15 are omitted in one class of MSS, and the remainder of the chapter is stigmatized by some editors for its loose connection with the context.
  - 16. δύναται $= \dot{\epsilon}\sigma\tau i$: hence the predicate nom.; on 12. 20.

17. ἐρξείης, "Worker."— ἀρήιος, "Warrior." Persian scholars are pretty well agreed that Hdt. is wrong in his explanation of these names, and they agree still further that they cannot certainly set him right.

18. δδε: on 10. 2.— âv usually deserts its verb in the ind., opt., inf., or partc., for a preceding adverb, negative, or interrogative.

VI. 99.

- 2. στρατιήν παρελάμβανον, "took in troops as allies."
- 4. Κάρυστον: on the southern coast of Euboea.
- 7. λέγοντες, "meaning;" vii. 144. 9.
- 9. παρέστησαν... γνώμην, "went over to the wishes of the Persians;" acceded to their demands; cf. 140. 11. There is a touch of sarcasm in the expression here.

VI. 100.

- 4. τοὺς κληρουχέοντας, "who obtained by allotment." After the retirement of Cleomenes from Attica (on 87.3), the Athenians defeated both the Thebans and the Chalcidians in battle, and settled 4000 colonists on the lands of the wealthy (ἱπποβοτέων) Chalcidians; v. 77.
- 6-8. ἄρα, "after all;" on vii. 35. 10. οὐδὲν ὑγιὲς, "nowise wholesome;" cf. Hm. Θ 524.— οῖ: on 2. 5. μὲν, "it is true."— ἐφρόνεον . . . ἰδέας, "but they were minded two ways." Cf. ἀμφὶς φρονέοντε, Hm. N 345; δίχα θυμὸν ἔχοντες, Υ 32; δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή, γ 150.
  - 9. ἐκλιπεῖν ἐς: cf. 33. 9, 34. 13.
  - 12. ἐκάτερα ώς: prolepsis as 41. 12.
- 13. τὰ πρῶτα, "one of the first;" poetic; cf. prima virorum, Lucr. i. 86.
  - 15. σφεας: on 35. 13.

VI. 101.

1. 'Ωρωπὸν: over against Eretria.

3. χώρης: chorographic gen. limiting Τέμενος. These places were near Eretria eastward along the coast.

4-5. κατασχόντες, "having gained possession of;" changed construction and meaning from κατέσχον κατὰ just employed.— ἐξεβάλλοντο: see its opposite 95.8. Euboea was noted for its cavalry, and the Persians might expect to be confronted by it.

7. οὐκ... βουλήν, "did not make their plans;" on vii. 99. 3.—

8. σφι: for position see on 34. 12.— ἐνίκα, "was prevailing." It has for its subject the following inf. as viii. 9; Soph. Ant. 233; Thuc. ii. 54; cf. below 109. 4, vii. 175. 3.

13-15. τοῦτο μὲν-τοῦτο δὲ: on 27. 3.

VI. 102.

1. ἐπισχόντες, "having waited;" vii. 10. 59.

2-3. κατέργοντές τε πολλὸν καὶ, "not only pressing the Athenians sore but." For Αθηναίους, postponed to the second clause, see on 23, 22.—ποιήσειν: with double accusative.

5. Marathon is on the east coast of Attica, on the way from Eretria to Sunium, and separated from Athens by the Pentelic range. The large bay offered shelter for the entire fleet, and opportunity for landing without hinderance from the Athenians, who were expecting them at Athens. From this point, too, Hippias and his father had made their successful march upon Athens forty-eight years earlier, and he may have hoped that he would be joined by many of the inhabitants of that district who had of old been adherents of his party.— ἐνιππεῦσαι: No mention of cavalry is made at the battle—a fact that has given rise to interminable discussion.

VI. 103.

- 3. δέκα: When Clisthenes established his constitution after the expulsion of the Pisistratidae, he divided the people into ten tribes, and ordained that each tribe should elect by vote a Strategus every year to command the contingent of troops furnished by the tribe. Later these gradually became civil as well as military officers, and the real directors of the whole policy of Athens.

  —δ δέκατος: In the series of ten, each general appears to have had his position determined by that of his tribe for the year as obtained by lot; cf. 111. 6.
  - 4. κατέλαβε: 38. 7.— φυγείν Πεισίστρατον: cf. 123. 5.
  - 6. φεύγοντι: on 9. 11. ανελέσθαι: 36. 2.
- 7. ἀνελόμενόν: coincident with the following verb; on 29.11.

  —τάυτὸ ἐξενείκασθαι, "he carried off the same honor;" 36.2, 14.
  15.
  - 8. δμομητρίφ: 38. 3.— μετά: on 38. 1.
- 9. τησι ἴπποισι: In the historic period, mares were most highly esteemed for racing; not so in Hm.; Phaeacians, ν 81.—παραδιδοί, "grants;" cf. 82. 8, vii. 18. 20; on 70. 15.

- 10. ἀνακηρυχθήναι, "to be heralded victor."—παρείς: on 29.9.
- 13. ἀποθανείν: after 527 B.C. when Pisistratus died.
- 15. πρυτανήων: northeast of the Acropolis. Here the Prytanes and foreign ambassadors were maintained at the public cost, the sacred fire of the city was kept continually burning, and the laws of Solon were preserved. Every independent Greek city had such a town-hall; vii. 197. 9.

16-17. πρδ: in the suburbs. The site is now fixed on the southwest side of the town.— τεθάφαται: S. 66.

18–19. αὖται αἱ ἀνελόμεναι: for οὖτος preceding the article with the parte. see 13. 1, 59. 3, 86. 33, vii. 180. 6, 185. 2–12; cf. 61. 35, vii. 111. 5, 9. 14.— For the fact compare the memorial inscription of the Spartan Damonon, Roehl, I. G. A. 79, Cauer, Delect. 2 17.—ἐποίησαν ἤδη, "had already done."

21. Κίμωνι becomes by its position a dat. of possession, which is common only in pronouns; cf. 41. 7, vii. 38, 13, vi. 63, 12.

24. Μιλτιάδης: the nom. because ούνομα έχων = ονομαζόμενος, as v. 52, iv. 56; on 12. 20. The juxtaposition is striking.

VI. 104.

3-5. αμα μέν-- αμα δέ: on 13. 6.

7. μιν ὑποδεξάμενοι, "giving him warm welcome;" ironical.—Note the vigorous asyndeton with ἀγαγόντες. Asyndeton of participles is rare in Hdt.

9–10. τυρανίδος: cf. 136. 5; 39. 15.— οὕτω, "so at length," introducing the apodosis, especially after participles; often οΰτω δή: cf. vii. 150. 17, 158. 14.— αἰρεθεἰς: on 103. 3, 109. 6.

VI. 105.

- 3. ἄλλως, "besides." ἡμεροδρόμην: explained by Livy xxxi. 24: Hemerodromos vocant Graeci ingens die uno cursu emetientes spatium. As to the form Cobet (Mnemos. 1884, p. 166) says, "Non est Graecum ἡμεροδρόμης sed ἡμεροδρόμος." But see the Olympic inscription (Archäol. Zeitung, xxxvii. p. 139): Βασιλέως 'Αλεξάνδρον ἡμεροδρόμας καὶ βηματιστής, κ.τ.λ. τοῦτο μελετῶντα, "making a practice of that." τοῦτο and ταῦτα in such cases repeat succinctly the idea of the preceding clause; 106. 12, 107. 12, 108. 14, vii. 209. 14.
- 4. τε: properly appended to ἔλεγε. In general, Hdt. treats the position of τέ rather freely; cf. 111. 10, 136. 10, vii. 8. 32, 24. 3.

- 6. Τεγέης: in the southeastern part of Arcadia, the haunt of Pan.— βώσαντα: S. 21.
- 7. κελεῦσα: easy change to indirect discourse, as 54.6, vii. 162.9; sometimes due to a desire to shift the responsibility of the story from the writer's own shoulders.
- 8-9. δι' ὅ τι ... ποιεῦνται, "(asking) for what reason they pay him no attention."— ἐόντος: concessive.
- 10. $\tau \dot{\alpha}$ δ', "and in other things;" adverbial as if $\tau \dot{\alpha}$ $\mu \dot{\epsilon} \nu$ had gone before, which in fact is implied in $\pi o \lambda \lambda \alpha \chi \hat{\eta}$: cf. on 125. 3.
- 11. ἥδη, "directly;" on 11.1; cf. 115.8, vii. 219.6; Xen. Cyr. vii. 5.58. It must have been very soon after Marathon, since Miltiades consecrated the statue of Pan, as proved by the epigram of Simonides below.
- 13. Πανὸς ἱρόν: in a grotto on the northwest side, just below the Propylaea, where Ion was reputed to have been born. The cavern still exists, and at a little distance a statue of Pan (now at Cambridge, England) has been found, which may be the one dedicated by Miltiades on this occasion, and for which Simonides wrote the following inscription:

τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν ᾿Αρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων, τὸν μετ᾽ ᾿Αθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

14. λαμπάδι, "with a torch race." Torch races of unknown antiquity were celebrated at Athens in honor of Prometheus, Athena, and Hephaestus. Rival lines of trained runners were stationed between the altar of these three gods in the outer Ceramicus, and the Acropolis, and in each line a lighted candle was to be carried on by each successive runner over a certain interval and delivered to his successor till the goal was reached. The line which accomplished this soonest with lamp unextinguished was the winner. Lucretius introduces this contest in a noble passage to illustrate the successive generations of men (ii. 77):

Inque brevi spatio mutantur saecla animantum Et quasi cursores vitai lampada tradunt.

VI. 106.

3. δευτεραίος, "on the second day;" H. 619 a; G. 138 n. 7; cf. 120. 3, vii. 196. 5.— The distance was about one hundred and forty miles, mainly through a mountainous region.

4. ἀπικόμενος ἐπὶ: so vii. 172. 8, 148. 19.— ἄρχοντας: probably

the Ephors.

- 6. περιιδεῖν, "to permit," through the earlier sense, to overlook; with supplementary parts temporally coincident; on 9. 14.—ἀρχαιοτάτην: compare vii. 161. 19, and their boast of autochthonous origin.
  - 11. ἀδύνατα: on 13.7.

13. ίσταμένου: on 57. 7.— είνάτη, είνάτη: on 21. 7.

14. μὴ οὐ: on 9. 7.— κύκλου: sc. τῆs σ ελήνηs. In their calendar of lunar months the full moon would fall on the 15th, and their festival of the Carneia chanced to occur just at this time. This was celebrated from the 7th to the 15th of Metageitnion (August-September), and their statement was probably true that they were bound by their laws to remain at home to celebrate it. Many, however, have deemed it only a subterfuge; cf. vii. 206.

VI. 107.

1–3. βαρβάροισι κατηγέετο: cf. 72. 3.— τη̂s παροιχομένης, " the preceding ;" cf. 2. 3.

4. For 'Ιππίης repeated, see vii. 12. 6, 19. 4; cf. vi. 23. 15.

9. $\dot{\alpha}\pi\acute{\epsilon}\beta\eta\sigma\dot{\epsilon}$, "he landed." The transitive fut. and aor. of $\beta ai\nu\omega$ are poetic and Ionic.

10-11. Στυρέων: they inhabited the small town Styra on the southwest coast of Euboea; off this in the channel lay Aigleia, which was under their jurisdiction.— οὖτος: on 96.4.

13. μεζόνως ... ἐώθεε, "more forcibly than was his wont;" cf.

Hm. p 541.

14-16. ἐσείοντο, "were loosened;" cf. Hipponax 62.— ὑπὸ βίης βήξας, "by the exertion when he coughed."— Note the alliteration here and in 19-21.

18. δδών: Attic δδούς. - αναστενάξας: 80. 6.

VI. 108.

1-2. ἐξεληλυθέναι: on 82.6.— Ἡρακλέος: The Marathonians claimed to have introduced the worship of Hercules into Greece. The scene of the Heraclidae of Euripides is laid here.

4. ἐδεδώκεσαν: in 519 B.C. according to Thuc. iii. 68; but Grote

places it with more probability in 508 B.C.

6. ἤδη ἀναιρέοντο, "had already from time to time incurred," during the continuous hostility of the Thebans from the event that now follows to 490 B.C.; cf. v. 74-79.

- 7-8. ἐδίδοσαν, "offered;" note the tense as differing from aor. Κλεομένει τε και Λακεδαιμονίοισι: the whole is often thus connected to the part, especially if that represents the leader; cf. Hm. T 63, Έκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον. For the reverse order, see 109. 3, 140. 12, vii. 107. 7, 148. 12.
- 10–11. ἐκαστέρω: on 63. 3.— τοιήδε τις, "anything such;" assimilated to ἐπικουρίη.— ψυχρή: ef. νίκη ψυχρή, ix. 49, and Eur. Alc. 353.— φθαίητε—ή, without πρότερον or πρίν, is rare; 91. 6.

14-16. ἐοῦσι: on 45. 11.— οὐ οὕτω ώς: on 61. 4.

- 17-18. συνεστεῶτας, "waging war with;" cf. 29. 3, vii. 225. 5. —ταῦτα: cf. 107. 5-8.
- 20. βωμὸν: This altar was erected in the agora by Pisistratus, a son of Hippias, while archon. It was deemed the centre of the city, and from it the streets diverged on all sides, and distances were measured, as from the *Milliarium Aureum* at Rome.
- 22-24. μελλόντων: Η. 972 a.—παρατυχόντες: for what purpose is not known.
- 25. ἐπὶ τοισίδε, "upon these conditions;" to be closely connected with καταλλάξαντες: cf. vii. 154. 19.— ἐᾶν Θηβαίους, "that the Thebans leave unmolested."
- 26. τοὺς μὴ: on 94.7.— ἐς ... τελέεω: on 53.6.— The Boeotian federation was composed of some twelve or thirteen autonymous towns under the headship of Thebes, which was, or professed to have been, their mother city. Plataeae the Thebans said had been their latest foundation.
- 30. είναι in this supplemental usage is mostly Homeric and Herodotean; cf. 108. 32, vii. 47. 3, 154. 11, 129. 17; τὸν θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης, Hm. Φ 405.— τούτους: emphatically renewing the preceding relative, as often.
- 32. και probably connects Πλαταιέας and Ύσιάς. Hysiae was an Attic deme (v. 74) adjoining Plataeae on the east, and the Athenians appear to have enlarged the possessions of both these districts northward to the Asopus at the expense of the Thebans. Others connect Ύσιάς with 'Ασωπὸν, for which cf. 35. 9.
- 34. Grote has well said: "If we summon up to our imaginations all the circumstances of the case, we shall be sensible that this volunteer march of the whole Plataean force to Marathon is one of the most affecting incidents of all Grecian history." Hist. Gr. Part. II. ch. xxxvi.

VI. 109.

1-2. δίχα: on 100. 8. — τῶν μὲν οὐκ ἐώντων συμβαλεῖν, "some seeking to dissuade them from engaging;" cf. 109. 30, vii. 143. 16. — ὀλίγους: a positive to which the context lends the force of a comparative, and therefore construed with the inf.; usually ὡς or ὅστε is added; vii. 207. 10. — Their numbers are not given by Hdt., but other authorities place them at 10,000, with, and without, the Plataeans. To these are to be added the slaves who served as their shield-bearers, and might take part in the battle as light-armed troops. The Persian force was perhaps 200,000.

3-6. τῶν δὲ καὶ Μιλτιάδεω: on 108. 8.— ἐνίκα: on 101. 8.— γὰρ: proleptic with its clause extending into line 9.— ὁ · · · λαχῶν: The nine archons, of whom the polemarch was the third, were chosen by lot from the candidates who offered themselves. The names of the candidates were deposited in one urn, and mixed black and white beans in a second. As a name was drawn from one, a bean was drawn from the other. If the bean was white, the person named was declared elected; if black, the drawing continued till a white one appeared again, and so on. The Strategi, however, were elected by show of hands.

7. τὸ παλαιὸν: When Hdt. wrote, the polemarch had no military functions, but acted as judge in the personal and family interests of the metics, and foreigners in general, like the Roman praetor peregrinus.

10. ev σοὶ νῦν ἐστὶ, "upon thee now it rests."

11. μνημόσυνα: of great achievements, as the labyrinth, ii. 148, the canal at Athos, vii. 24. 3, etc.; on 19. 9.

12. βίον, "existence;" in this sense usually αλών, χρόνος.

13. τε καl: names, and words in general, used in pairs are commonly so connected. Harmodius and Aristogiton by slaying Hipparchus were popularly accredited with the deliverance of Athens from the Pisistratidae; cf. 123. 7–10. Callimachus had a twofold relation to them. They were Aphidnaeans like himself, and to them as deified heroes he had, as polemarch, to offer the state sacrifices.

14-15. ἐξ οὖ, "since."— ὑποκύψωσι: 25. 8. — δέδοκται, "it has been determined."

18. οίά τε: on 13. 7, 9. 7.

19. ἐς σέ τοι ἀνήκει, "it has come to you, look you."

20. ἔρχομαι φράσων: on vii. 49, 13.— ἡμέων τῶν: on 84. 9.

22. ού: sc. κελευόντων: cf. 67. 10.

24. ἄστε μηδίσαι, "so that they will medise." The pres. and aor. inf. are used after ἄστε almost exclusively, not the fut. (i. 189, viii. 57) since the notion of destiny or obligation may belong to the inf. at any time.

25. πρίν τι καὶ σαθρὸν, "before even something unsound;" 100. 7.

26. θεων τὰ ἴσα: on 11. 14.— οῖοί τε εἰμὰν: the present, emphatically anticipating the future: vii. 236. 11, 157. 16.

27–8. ἐς . . . ἤρτηται, "tend towards thee and depend upon thee." He is the stay to which and from which all lines of safety extend. Cf. the words of Nestor to Agamemnon, ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, Hm. I 97; and ζ 197, 'Αλκινόοιο τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.

31. έλη: sc. την γνώμην.

VI. 110.

3–5. ἐκεκύρωτο, "it was determined decisively;" so the plupf. most commonly denotes the resultant condition of a past act or state; on vii. 119. 16; cf. vi. 22. 1, 24. 9, 111. 16, 125. 22.— πρυτανηίη τῆς ἡμέρης, "command for the day." The chief command appears to have been held for a day by each successively in the order of their tribes (on 103. 3), reaching Miltiades on September 12th, the tenth day after their departure from the city.

VI. 111.

4-6. τότε: on 109. 7.— οὕτω: on vii. 15. 15.— ὡς ἀριθμέοντο: on 103. 3.

8–9. ἀναγόντων, "conducting;" there was usually a procession to a temple on an elevated spot, as the Acropolis.—σφι points proleptically to Πλαταιεῦσι: cf. 46. 1, 68. 2; on 34. 12.—γάρ: The omitted thought is something like this: "This important position was granted them by the Athenians out of gratitude for their welcome assistance, and their appreciation did not end here, for." Stein brackets $\gamma \acute{a}\rho$.—ἐs, "during;" cf. Xen. Anab. i. 7. 1, ii. 3. 25.— πεντετηρίσι: on 87. 7; probably the Panathenaea here.

10–11. τε: properly after 'Αθηναίοισι: on 105. 4. — λέγων: on 67. 9, 70. 2. — τὰ ἀγαθὰ: the prayer also of Socrates, Xen. Mem. i. 3. 2.

13. τὸ στρατόπεδον ἐξισούμενον: A parte, and its subject may be

in the nom., if the subject of the main verb represents at the same time a part of the participial subject, as here. This construction is mainly confined to Hdt.; cf. Hm. Γ 211, K 224, σ 95; on 30. 3.

14-15. στρατοπέδφ, "line of battle." — αὐτοῦ: as 30. 7. — ἐπὶ τάξιας ὸλίγας, "few ranks deep;" vii. 188. 7. — ταύτη: 30. 7.

16. Note the usual predicate position of ἐκάτερον, as 113.6; cf. 113.9.

VI. 112.

- 1. διετέτακτο: impersonal; cf. vii. 40. 5; on vii. 100. 6.
- 2. ἀπείθησαν, "were let slip," like the arrow from the bent bow (Hm. A 51), or runners in the arena. Readers accustomed to the elaborate descriptions of battles in our modern historians will be disappointed with Herodotus. He is graphic rather than precise, aiming, like Hm., to produce a series of brilliant detached pictures, rather than a single one which can be thoroughly understood.
- 3-4. ἦσαν: attracted to the number of the nearer predicate, στάδιοι: cf. 36, 9,— μεταίχμιον: 77. 3.
- 6-7. ἐπέφερον, "attributed."— καὶ πάγχυ ὀλεθρίην, "completely suicidal."— ὀλίγους: sc. ἐόντας: such omission with verbs of perception is rare, but occurs as early as Hm. E 702, a 301. It imparts strength and vigor.— καὶ τούτους: on 11.7.
- 9-10. τοξευμάτων: abstract for concrete. ταῦτα: that the Athenians were bereft of their senses. ἀθρόοι, "in close array;" cf. vii. 211. 12.
- 11–13. πρῶτοι μὲν—πρῶτοι δὲ: impressive anaphora; 43. 17.—In his desire to place the valor of the Athenians in the most striking point of view, the historian has here made a statement which is certainly belied by his own pages. Besides his account of battles between Asiatic Greeks and Persians, he tells us (v. 102) that the forces of Athens and Eretria confronted the Persians in battle at Ephesus on their retreat from Sardis.
- 14–15. τέως, "till then."—Μήδων: on 9. 11.— φόβος: cf. 120. 5. Aesch. describes the Persian leaders as $\phi \circ \beta \epsilon \rho \circ i \delta \epsilon \hat{\iota} \nu$ (Pers. 27), and the host as $\phi \circ \beta \epsilon \rho \circ \nu \delta \nu = 0$ (Pers. 48).

VI. 113.

4. Σάκαι: these dwelt in the northeast of Bactria and were reckoned among the best troops of the Persian armies.— κατά: local, as 19.5, 58.3, vii. 176.8-9-11-18, 199.4.

- 5. ἐδίωκον ἐς τὴν μεσόγαιαν: Rawlinson reasonably claims that this is another rhetorical exaggeration; otherwise the Greek wings when they united would have found themselves in the rear of the Persian centre, which would have been forced to break through them in order to reach the ships—a condition of affairs which Hdt. does not appear to have in mind. Plutarch does not even make the Greek centre retreat; it only has some difficulty in defeating the enemy. Themistocles and Aristides were posted in the centre.
- 11. πῦρ τε αἴτεον: a reminiscence of the desperate struggle of the Trojans and Greeks at the ships, Hm. O 716-18.

VI. 114.

- 1. τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ, τοῦτο δὲ: on 27. 3; cf. 122. 2-3-7, vii. 119. 5.
  - 3. ἀπὸ δ' ἔθανε: on 38.1; cf. vii. 10. 56, 156. 5.
- 4. Cynegirus was a brother of the poet Aeschylus, who likewise took part in the battle, and is said to have prided himself more upon his exploits there than upon his achievements in tragedy.
- 5. ἀφλάστων: the ornament of the stern, often raised high over the head of the steersman.— χεῖρα: acc. of specification.

VI. 115.

1-3. τοιῷδε: on 10. 2.— ἐξανακρουσάμενοι, "having pushed off from shore;" not by backing water, for the ships appear to have been stationed with the stern towards shore; 114. 5.

5-6. ἀπικόμενοι: on 65. 9. — αἰτίην . . . 'Αθηναίοισι, "suspicion was aroused among the Athenians."— ἔσχε: impersonal.

8. ἤδη: on 105. 11. The long delay of nine or ten days on the part of both Athenians and Persians before the attack was made has been a fruitful theme for conjecture. The Persians may have been waiting for the emissaries of Hippias to produce a division which Miltiades knew to be fomenting (109. 23), and if he had learned that this had reached its culmination and the signal of the shield was to be displayed on the day of the battle inviting the Persians to sail to the city, he would have made the attack exactly when he did.

VI. 116.

1-2. ώς ... τάχιστα, " with such speed of foot as they had."-

ποδών depends on ώs as gen. of quality; mostly with $\tilde{\epsilon}\chi\omega$: cf. vii. 188. 12, 157. 11. Aristides with his tribe was left on the field of battle to guard the prisoners and booty. The return march of twenty-six miles was made on the afternoon of the battle, so that when the Persians reached Phalerum they saw at daybreak the heroes of Marathon confronting them.

3. The perfect, which ήκειν represents, is rare after πρὶν, the usual tense being the agrist: as here Thuc, v. 10: Is. 7. 27.

5. ἐν ἄλλφ: this was regarded as a good omen.— Cynosarges was near the Lyceum, in the southeastern suburbs of Athens.

- 6. ὑπεραιωρηθέντες, "having laid to over against;" generally the ancients regarded the sea as higher than the land; hence ὑπερ-: cf. 99. 1, 97. 3, 98. 3, 107. 2, 31. 3, 12. 3; Phaeacians, θ 55.—Phalerum was just east of the Piraeus, which had already been pointed out by Themistocles as the proper place for their harbor, and work had been begun upon it in 491 B.C., but interrupted by the approach of the Persians.
  - 7. ἀνακωχεύσαντες: on 29. 9.

VI. 117.

3. These Athenians were buried on the plain where, as Pindar nobly says, $\pi a i \delta \epsilon s$ ' $\Lambda \theta \eta \nu a i \omega \nu \epsilon \beta a i \lambda \nu \tau \sigma$ $\phi a \epsilon \nu \nu a \nu \kappa \rho \eta \pi i \delta$ ' $\epsilon \lambda \epsilon \nu \theta \epsilon \rho i a s$, and memorials were erected to their memory. The large tumulus which is still to be seen there, was supposed, from excavations made in it by Dr. Schliemann, to be earlier by some centuries, but this has recently been disproved.

7-8. πληγέντα, "smitten." βληθέντα, "shot," by arrow or other

weapon out of hand.

- 9. The blindness seems conceived as resulting from the presumptuousness of human eye gazing openly upon the working of superhuman power; cf. Hm. ϵ 350, κ 528; Aesch. Cho. 99; Theoc. xxiv. 94. Epizelus should have followed the prudent example of Telemachus in the recognition scene, Hm. π 179: $\epsilon_{\tau}\epsilon_{\tau}\rho\omega\sigma\epsilon$ $\beta\acute{a}\lambda$ $\acute{o}\mu\mu\alpha\tau a$, $\mu\dot{\eta}$ $\theta\epsilon\dot{o}s$ $\epsilon\acute{u}\eta$. Two such phantoms were seen when the Persians made their attempt upon Delphi (viii. 39), and a female figure urged on the Greeks at Salamis (viii. 84). In a picture of the battle painted on the walls of the Poecile Stoa at Athens, not long after the event, the hero Marathon, Theseus, Echetlus, Athena and Hercules were all represented as taking part.
  - 10. λέγειν αὐτὸν ήκουσα, "I heard that he said;" the inf. is the

imperf. and the information at second hand. "I heard him saying" would be λέγοντος αὐτοῦ ἥκουσα. λέγοντα αὐτοῦ may interchange with λέγειν, but the information is more certain; vii. 10, 85.

11-12. Note the signal effect of the broken order, ἄνδρα... όπλίτην ... μέγαν.— σκιάζειν: on 52. 25.

VI. 118.

- 2. Μυκόνω: northeast of Delos, about two miles distant.
- 3. จักเร: Relatives and demonstratives are often attracted into the gender (and case) of the substantive with which they are connected by the copula; on 36.9.
- 5. ἄγαλμα, "statue;" more distinctively, line 12.— κεχρυσωμένον, "gilded."
- 9-10. τὸ ἄγαλμα—τὸ ἄγαλμα: the repetition emphasizes his instructions, and dignifies the object; on 7.8.— Δήλιον: on the Boeotian coast.
  - 13. Si', "after:" cf. vii, 30, 5.

VI. 119.

- 1. τοὺς τῶν Ἐρετριέων ἀνδραποδισμένους: οπ 57. 27.
- 4-6. πρὶν with inf.; on 22.4. ἐνεῖχέ, "cherished within him." σφι, ἀρξάντων: on 4.3. προτέρων: pleonastic with ἀρξάντων: cf. 91.6.
- 7-8. ἐωυτὸν καὶ ἐωυτῷ: the repetition and juxtaposition ingeniously emphasize the gratified vanity of Darius.— κακὸν: cf. 20. 2, 41. 19.
- 9. σταθμῷ, "resting-place." Hdt. describes the royal road, running from Sardis to Susa, as having along its whole length, σταθμοὶ βασιλήιοι καὶ καταλύσιες κάλλισται (v. 52). Ardericea was on this road, just northeast of Susa. The following account appears to be that of an eye-witness, and if so this point is the farthest east that Hdt. is known to have reached in his travels.
  - 12. iléas, "kinds" of products.
- 14. κηλωνηίφ, "sweep," such as are still seen occasionally at wells.
- 16-17. ἀντλέει: the collective sing., occurring especially in descriptions of customs, employments, sacrifices, arts, etc.—ἐς... ὁδούς, "being poured into another receptacle it turns three different ways;" i. e. it separates into its three components, the salt gathering into one mass, the asphalt another, and the oil is left by itself.— τράπεται: S. 13.

- 20. δδμην: S. 4. The oil was a species of crude petroleum.
- 23. τὰ ...οῦτω: cf. 31. 1.

VI. 120.

2-3. καταλαβεῖν, "to reach it;" vii. 230.4. They appear to have arrived on the day following the battle. — τριταῖοι: on 106.3.

5. θεήσασθαι τοὺς Μήδους: they were not yet buried.

VI. 121.

2. ἄν κοτε ἀναδέξαι, "would ever display;" inf. for opt.

3-4. ὑπὸ τϵ—καὶ ὑπὸ: with τϵ—καί the preposition is not repeated except for good reason.—οἴτινες: on 2.5.—ἢ ὁμοίως, "or

equally with."

- 5. This family of Callias was one of the most wealthy and noted at Athens. The names Callias and Hipponicus alternated for several generations. Callias, son of the Hipponicus here, is mentioned vii. 151, and belonged to the generation of Hdt., so that the Pseudo-Plutarch (De Malig. 863) asserts that the mention of him here is simply intended to curry favor with the wealthy family.
  - 6. TE corresponds to Kai, 123. 1.
  - 7. δκως: on 12. 3.— He was expelled from Athens twice.
  - 9. τάλλα τὰ ἔχθιστα: cf. 57. 1, and on 46. 10.— πάντα: on 88. 2.

VI. 122.

This chapter has been transmitted to us through the inferior family of MSS. only. Stein thinks that it is not an intentional interpolation, but was originally the fugitive and sketchy marginal note of some later reader, jotted down as the first outline for an encomium of the schools, in the manner of the sophists of the second to the fourth century A.D., and that it thus finally crept into some texts. The language is a fair imitation of the Herodotean, but betrays in several places its Hellenistic origin. According to this view $K\alpha\lambda\lambda i\epsilon\omega$ — $\xi\chi\epsilon\nu$ represents the motive which the rhetorician intends to develop in his encomium.

- 2. τὰ προλέλεγμένα, "what has been already mentioned;" in this sense not classic. Supply $\delta\iota\epsilon\lambda\theta\epsilon\hat{\iota}\nu$ χρε $\delta\nu$, as often used by the rhetors.
  - 3. ἄκρος: sc. ἐγένετο, "became eminent;" cf. v. 112, vii. 5. 17.
- 5. Πίθια: the Pythian games were held near Delphi.— ἐφανερώθη ἐς, "became noted among;" a late verb.

9. δωρεήν should be "dower," for which the ordinary word is ϕ ερνή οτ προίξ.— σ φι — ἐκείνησί τε: incorrect.— ἐχαρίσατο, "he in-

dulged them greatly."

10. In general, Greek ladies were not even asked to give their consent to the match arranged for them. Parents managed marriages often on both sides, always on that of the woman. The husband was frequently a complete stranger until the day of the espousals.

VI. 123.

- 3–5. ἀναδέξαι without ἄν harmonizes with ἦσαν μισοτύραννοι, as φαίνονται ἐόντες (121. 5) with ἄν κοτε ἀναδέξαι (121. 2).— οἴτινες: on 2. 5.— ἔφευγόν: 103. 4.— οἴτινες... τε... τούτων. When to a relative clause a second is connected by a copulative or adversative conjunction, the relative is customarily not repeated, but is represented by a personal or demonstrative pronoun (generally αὐτός) if a change of case is necessary; cf. vii. 125. 9. οὖτος is rare, and stronger.— τοὺς τυράννους: Pisistratus and his sons; cf. i. 64, v. 62.
- 6–7. οἱ ἐλευθερώσαντες: for this use of the article and partc. as predicate, cf. 123. 12, 124. 7, vii. 2. 14, 10. 68. ή περ, "than even;" Homeric and Herodotean, reappearing in Hellenistic Greek. The feelings with which the Athenians in general regarded Harmodius and Aristogiton may be seen from these lines of Simonides (131): $\mathring{\eta}$ μέγ' $^{\lambda}$ Αθηναίοισι φόως γένεθ' ἡνίκ' $^{\lambda}$ Αριστογείτων $^{\sigma}$ Ιππαρχον κτεῖνε καὶ $^{\kappa}$ Αρμόδιος.

8. ἐξηγρίωσαν: cf. v. 62: Ἱππίεω ἐμπικραινομένου ᾿Αθηναίοισι διὰ τὸν Ἱππάρχου θάνατον.— ὑπολοίπους: Hippias and Thessalus.

9. ἀποκτείναντες: on 29, 11.—οὐδέ τι μαλλον: on 3. 8.

11–12. $\epsilon l \delta \dot{\eta} \gamma \epsilon$: His account at v. 63 is introduced by $\dot{\omega}_s$ 'A $\theta \eta \nu a \hat{\iota} o \iota \lambda \dot{\epsilon} \gamma o \nu \sigma \iota$. — $\dot{a} \nu a \pi \epsilon \dot{\iota} \sigma a \nu \tau \epsilon s$: by a bribe (v. 63); accordingly, whenever any of the Spartans came to consult the oracle publicly or privately, they were told by the Pythia that they must free Athens from her tyrants.

VI. 124.

1. ἀλλὰ γὰρ, "but still;" a case of anteoccupatio, or forestalment of a possible objection; cf. vii. 214. 11.

2-3. $\mu \in \mathcal{V}$ $\hat{\omega}_{V}$, "on the contrary." — $\check{\epsilon}_{V} \gamma \epsilon$: $\gamma \epsilon$ usually prefers the preposition to its regimen, as regards position.

4-5. λόγος αἰρέει, "is the statement convincing;" cf. the Homeric ἴμερος, χόλος, λήθη αἰρεῖ: Shaks. Ham. i. 1: "Horatio . . . will

not let belief take hold of him;" on 37, 10; vii, 41, 2,— έκ γε αν τούτων: for this position of αν (as vii. 139, 9), compare the closely analagous case of its intrusion between article and noun, iv. 130, Thuc, vi. 64. Eur. Phoen, 512. - ἐπὶ ... λόνω, "for any such reason:" it might have been for some other purpose however.

6. τοῦτο ἄλλως εἰπεῖν, " of that to affirm otherwise:" this seems modelled on ίνα σε εὖ εἴπη, Hm. a 302, etc.

VI. 125.

1-2. τὰ ἀνέκαθεν: 35.4. The genealogy of the family so far as known is this:

Megacles I. (Archon about 620 B.C.).

Alemaeon (about 590 B.C.). Clisthenes in Sicvon.

Megacles II. (about 560 B.C.). Agarista.

Clisthenes (about 520 B.C.). Hippocrates. Ariphron. Megacles III. (about 490). Megacles IV. Agarista — Xanthippus. Pericles.

Deinomache - Cleinias.

Alcibiades.

3. τοῦτο μὲν corresponds irregularly to μετά δὲ, 126. 1.

- 4. 'Αλκμέων: There are chronological difficulties in this episode which are irreconcilable. This Alcmaeon was leader of the Athenians in the Cirrhaean war, 595 B.C., and seems to have been dead before 560 B.C., when Megacles appears as the head of the family. It is not till 556 B.C. that Croesus begins to consult the Greek oracles. See also on 127. 14. — τοισι . . . ἀπικνεομέvolot: on 85. 3. For the story of his trial of the oracle and his lavish gifts, see i. 46-54.
- 7. μιν: subject of ποιέειν. πυθόμενος: with inf. as 41. 1, 117. 14; cf. 41. 12, and on 117. 10, 85. 1.— Λυδών: gen. of source.
- 8. χρηστήρια: Delphi and Amphiaraus; i. 49, 52. φοιτεόντων, "kept going." When Croesus had proved the truth of the oracles, "he took his fill of them" (i. 55).— έωυτὸν: Croesus.
  - 9. $\tau \dot{o} \nu = \delta \sigma o \nu$: cf. vii. 102. 3.

11-12. πρὸς ... προσέφερε, "upon the gift, since it was so rare a one, after careful thought he brought the following device to bear."— προσέφερε: cf. 18. 3, and on 44. 6.

- 13. καταλιπόμενος: by drawing it up so as to bag deeply over the girdle.— κιθώνος: S. 2.— κοθόρνους: high hunting-boots.— εύρισκε, "he anywhere found;" note the force of the imperf.
- 15. κατηγέοντο: cf. i. 30: Σύλωνα θεράποντες περιήγον κατὰ τοὺς θησαυρούς.
  - 17. μετά δὲ after πρώτον μὲν, as 128. 4.
- 20. τεφ: on 73.4. This vivid picture is the most striking specimen of broad humor in our historian. "The laughter of Croesus at the sight is echoed by the reader, who has presented to him a most ludicrous image hit off with wonderful effect, and poeticized by the touch of imagination, which regards the distorted form as having lost all semblance of humanity." Rawl. For other examples of humor less broad, see vi. 1, 129, vii. 120, 162, 226.
- 21-3. τοῦ: on 2. 5. ἐσῆλθε, "entered into;" cf. μένος ἄνδρας ἐσέρχεται, Hm. P 157.— πρὸς, on 38. 1.
- 24-6. ἐπλούτησε: on 23. 8.— οὖτος οὕτω: on 12. 15.— τεθριπποτροφήσας: 35. 4.

VI. 126.

- 1. μετὰ δὲ ὕστερον: pleonastic; cf. vii. 17. 9, 33. 6. δευτέρη, "next;" as shown by 127. 22. μιν: the house.
- 4. The domination of this family of tyrants lasted longer than that of any other in Greece—one hundred years, according to Aristotle. Clisthenes reigned from about 600 to 570 B.C. Like Megacles he took part in the Cirrhaean war.
  - 6-7. τούτω: cf. 108. 30.— προσθείναι, "bestow."— ἐόντων: 16. 8.
  - 10. ès, "on;" cf. 90. 2, vii. 8. 97, vi. 86. 42, 88. 9.
- 12. ἀρξαμένου, "beginning" (to reckon it). For position, see on 41. 10.
- 15. ποιησάμενος εἶχε: on 12. 14. ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, "for that special purpose;" to test the physical qualities of the suitors.

VI. 127.

1–2. This narrative seems modelled upon various incidents in the old epic, especially that of the suitors of Helen. For the repetition of $\tilde{\eta}\lambda\theta\epsilon$, cf. Hm. θ 322–3, γ 430–41; on 7.8.

The fact that Hdt, begins the list with those from Italy has been regarded as probable evidence that this episode was composed at Thurii.

3-4. δη: on 63, 15.— χλιδης: It is related that Smindyrides was accompanied to Sievon by a thousand fowlers and a thou-

sand cooks; that it made him feel tired to see a man at work in the field; and he complained that the rose leaves on which he slept had creases in them.— εῖs ἀνὴρ, "without exception;" like unus omnium, strengthening the superlative; cf. Xen. An. i. 9, 12.—Sybaris was destroyed 510 B.c.

5. Siris was on the Tarentine Gulf near the later Heraclea, which finally absorbed it. Like Sybaris, it was famed for its luxury. See on vii. 143. 18.— As regards the position of $\lambda\epsilon\gamma\nu\mu\epsilon'\nu\nu$, observe that it is not like that of $\kappa\alpha\lambda\epsilon\nu\mu\epsilon'\nu$, 22. 11, as the noun $(a\nu\delta\rho\delta_s)$ with which the article agrees is omitted; cf. 61. 20, vii. 155. 9, 170. 2.

6-7. οῦτοι: note this resumptive pronoun also below, lines 7, 10, 16, 21, 26.— μὲν resumes μὲν, line 2.— κόλπου Ἰονίου: the Adriatic Sea.

8. Τιτόρμου: Observe the striking suspension of thought on to ἀδελφεὸs, since $\pi a \hat{\imath} s$ is anticipated. Titormus is said to have lifted a stone to his shoulders that the famous athlete Milo could scarcely move, and Milo, on seeing him, exclaimed in wonder, "A second Hercules here!"

12-13. Φείδωνος δὲ, "of that Phidon I mean;" cf. 79. 4. He was a legitimate Heracleid, king of Argos, but is accused by Aristotle of changing the monarchy into a tyranny. He extended his authority over the eastern half of the peninsula and the adjacent islands, and introduced the first regular system of weights, measures, and coins, the Aeginetan, into the Peloponnesus.

14. ôs: on 2. 5. The presidency of the Olympic games belonged originally to the Pisatans, but the Eleans obtained possession of it through the aid of Sparta. It was at the invitation of the Pisatans that Phidon marched to Olympia, forcibly dispossessed the Eleans, and celebrated, according to some, the eighth Olympiad (748 B.C.), according to others, the twenty-eighth (668 B.C.). Either date seems to preclude the possibility of a son of his being a suitor for the hand of Agarista, besides the fact that Clisthenes was a bitter enemy of Argos. See on 125.4.

17. Trapezus was in the southwest part of Arcadia.— 'Αζὴν, "an Azanian." Azania was a district in the northwest of Arcadia, comprising seventeen places which formed a political league apart from the other Arcadians.

23. 'Αλκμέωνος τούτου: The omission of the article with a proper name and οὖτος occurs occasionally, as 122. 1, i. 18, iii.

160, iv. 150, v. 113; yet here the omission is virtually supplied by τοῦ following, as Xen. Symp. 4. 37.

27-8. The Scopadae were a famous ruling family in Crannon, as the Aleuadae in Larissa.— Μολοσσῶν: on vii. 176. 20.

VI. 128.

5-6. τε-καὶ-καὶ-τε καὶ: the second καὶ connects the two pairs. Where words are connected in pairs, the article may be used only with the first pair, as here.— ὀργῆs, "temper," "disposition."— τρόπου, "conduct," "character."— καὶ ἐνὶ is correlative to καὶ συνάπασι.

8-9. τό γε μέγιστον: adverbial acc.; "what was severest;" on vii. 176. 1.— συνεστίη, "the banquet-table,"—διεπειράτο: on 13, 7.

10. τοῦτον: on 108. 30, 16. 4. — πάντα: on 88. 2, 121. 9.

11. кои, "by chance;" cf. 98. 5.

13. ἐκρίνετο, "was esteemed."—τὸ ἀνέκαθεν: more frequently τὰ: 125.1.

14. Κυψελίδησι: Hippoclides was probably a member of the family of Miltiades, and brother of the Cypselus mentioned 34. 5.— ἢν προσήκων: on vii. 190. 10.

VI. 129.

2. ἡ κυρίη τῶν ἡμερέων: cf. ἡ κυρίη ἡμέρη, v. 50, and on 43. 12.— τῆς ... γάμου, "for the celebration of the marriage feast."—κατακλίσιος refers to the custom of reclining at table.

3. ἐκφάσιος: the article is often so omitted with the second noun when they are connected by a copulative conjunction.—κρίνοι: on 49.11.

5-6, ἀπὸ δείπνου ἐγίνοντο, "were advancing beyond the meal," "the banquet was over;" on 14, 3,— ἀμφί: on 62, 6,

7. τῷ...μέσον: what was spoken before all, general conversation. After the song of the early bard had become obsolete, the Greeks made it a particular point at their banquets that the conversation should be general, all listening to what any one might have to say; cf. Theog. 495; Xenophan. 1; Plat. Symp. 176.— For ès τὸ μέσον, cf. 130. 2, 69. 3, vii. 8. 107.

8. πόσιος: wine was not drunk by the Greeks during the meal.

-κατέχων, "inthralling," "enchanting," by his flow of wit; cf.

γλώσση κατασχών δήμον, Eur. Suppl. 425.

9. αὐλητὴν αὐλῆσαι: on 12. 15.— ἐμμελείην: properly the dance of the chorus in tragedy, as that in comedy was called κόρδαξ,

and in the satyr-play $\sigma'(\kappa \iota \nu \iota \iota s)$. But here in a less definite sense. None of these forms of drama had yet been originated.

11–12. ὅλον . . . ὑπώπτευε, "looked with displeasure upon the whole matter;" cf. the Homeric ὑπόδρα ἰδών.

15. σχημάτια, "figures."— ἄλλα has 'Αττικά as its appositive, but may be rendered "as well," "besides;" cf. 103. 19, 127. 24, vii. 164. 9; Phaeacians. ζ 84.

16. ἐχειρονόμησε, "gesticulated;" usually of the pantomimic movements of the arms in the dance.

18-19. ἀποστυγέων... Ἱπποκλείδεα, "though rejecting with abhorrence the thought that Hippoclides could still become his son-in-law."

21. είδε χειρονομήσαντα, "gesticulate," not "gesticulating;" note the aor. which is here coincident; on 29.11. Clear cases of this after $\delta\rho\delta\omega$ are rare (Cleobul. 1; Hermesianax, 2.10; Eur. Alc. 506), as likewise in the sense of priority, since the perf. is commonly used instead; cf. 119.7, vii. 18.7, 46.4, 50.19, vi. 16. 11, 17.3, 88.6, 137.9, vii. 45.2.

22. ἀπωρχήσαό γε μὲν, "at all events, thou hast danced away;" however much thou hast been pleased with thy dancing.

VI. 130.

1. ἀπὸ...ὀνομάζεται, "from this circumstance, that has become a current proverb." It occurs as such in Lucian and other authors.

3. ἄνδρες ... μνηστήρες: imitated from Hm. a 368.

4-5. εὶ εἴη, χαριζοίμην ἄν (cf. v. 3): Lucian in a seeming parody of this passage uses the unreal form of condition, Dial. Deor. xx. $1.-\mu \eta \tau^* \dots \mathring{a} \pi o \kappa \rho \acute{\nu} \nu \nu$, "if I might neither decide upon one of you by preference." $\mu \acute{\eta} \tau^*$ shows that the parts. is hypothetical.

6-7. ἀλλ' οὐ γὰρ: on 5.6.— μιῆς πέρι παρθένου: the preposition is but rarely placed between the adjunct and its noun in prose; vii. 15.6, 154.8, ii. 43, 148, iv. 32, viii. 26, 100, 112, ix. 42, 85; cf. 29.3.

8-10. ὑμέων: on 57. 27. — ἀπελαυνομένοισι, "debarred." — ἐκάστω: partitive appositive to τοῖσι ἀπελαυνομένοισι. — τῆς ἀξιώσιος ... γῆμαι, "because of your condescension in wedding from my family."— εἴνεκα is usually postpositive. — τῆς ἐξ ἐμεῦ γῆμαι stands as attributive to ἀξιώσιος, as shown by the repetition of τῆς: cf. Xen. Mem. i. 3. 3; Plat. Rep. 412 E; Krüger, Griech. Sp., 50. 6. 9.

11-13. τφ··· Μεγακλέι: on 40. 1.— ἐκεκύρωτο: 110. 3.—ἐγγυᾶσθαι: note the distinction between act. and mid.

VI. 131.

4. Clisthenes changed the tribes from four to ten and established them upon a new basis. His reforms mark the epoch from which Athens began her career of greatness. They were made directly after the expulsion of the Pisistratidae, 509 B.C.

6. For καὶ connecting Ἱπποκράτης to οὖτός, see 35. 9, vii. 1. 12;

Hm. η 57.

10-11. This is the only place where our author mentions the great statesman Pericles, but the few words, sublime in their simplicity, with which it is done show plainly that he looked upon him almost as a god. The lion was a common symbol of royalty; and the birth of Cypselus was likewise heralded to the Corinthians by an oracle that a lion was to be born who would palsy the knees of many; v. 92; cf. v. 69.

VI. 132.

1. τρῶμα: strangely from the standpoint of the Persians, as ix. 90. 2; cf. vi. 44. 6, vii. 233. 11. — γενόμενον: on 85. 3; cf. 136. 9, vii. 1. 1.

3-8. αἰτήσας ... λέγων ... αἴτεε: observe the anacoluthon occasioned by the intervening matter; cf. 13. 1-5, 61. 14-18.— ἐβδομήκοντα: on 89. 11.— ἐπιστρατεύεται: present denoting intention, a special phase of the progressive present.— καταπλουτιεῖν: S. 68.

VI. 133.

2-3. Πάρον: famous for its marble, and at this time the most prosperous and most powerful of the Cyclades, according to Ephorus. It lay a short distance to the west of Naxos.—ὑπῆρξαν...ἐς, "were the first to begin by engaging with triremes in the expedition to;" cf. iv. 1, vii. 8. 57, vi. 99. 2.—πρότεροι: on 119. 6.

5-6. καὶ: on 10, 4, -- διὰ Λυσαγόρεα διαβαλόντα: on 98, 3.

7. Hydarnes is mentioned vii. 135 as commander of the forces along the seaboard, and is probably the leader of the Immortals in the army of Xerxes (vii. 83, 211), and son of the Hydarnes who was one of the Seven; on 43. 13. If he came to his command in the last year of the Ionian war he may have been influenced by Lysagoras to expel Miltiades from the Chersonese (vi. 34, 41), while the absence of such influence previously will ac-

count for the long immunity which Miltiades had enjoyed since the Scythian expedition.

10-11. μèν: the implied opposite is easily conceived; cf. 95. 14.—οὐ: on 9. 20.—πρὶν ἡ ἐξέλη: on 82. 7.—ὅκως: H. 885; G. 217; C. 553.

12-14. τι, "one obol."—οἱ δὲ: on 3.5.—Connect τῆ τοῦ τείχεος.
—ἔσκε: S. 82.—ἐκάστοτε: "each day;" when a vulnerable point (ἐπίμαχον: on vii. 22.11) was disclosed by the attacks of the besiegers.

15-16. έξηείρετο: on 13. 7.— διπλήσιον τοῦ ἀρχαίου: on 57. 4.

VI. 134.

1. ἐς τοσοῦτο, "up to this point of."

- 2. λέγουσι: supply κατὰ ταὐτά, which is expressed in a similar passage, iv. 150. — αὐτοὶ = μοῦνοι, as vii. 130. 4; cf. Phaeacians, 9 207.—How the other Greeks told the remainder of the story Hdt, does not inform us, and this serves as a fair example of the tendency, to which he is sometimes subject, of preferring that version of a story among several which dealt most largely in the supernatural, or introduced his favorite doctrine of the divine Nemesis; on 75.18. Miltiades, intoxicated by his magnificent victory at Marathon, and seeking to revenge himself upon a private foe, must needs meet with fitting punishment, which is aptly brought into connection with an attempt to commit an act of sacrilege. The account of Hdt., however, is generally preferred by historians to that of Ephorus, who relates that when the Parians were on the point of surrendering they perceived a fire, really accidental, on Myconus, but supposed by both parties to be a fire-signal of the approaching Persian fleet. They accordingly refused to abide by their agreement; and the Athenians, fearing to be attacked by a superior force, sailed awav.
- 3-6. Cf. vii. 213. 1-3. ἐλθεῖν ἐς λόγους: on 86. 18. Τιμοῦν: S. 45. τῶν χθονίων θεῶν: Demeter and Persephone; cf. vii. 153. 8.
  - 7. περί . . . Πάρον: note the alliterative effect.
- 8. What the suggestion was Hdt. does not know. He gives a guess in lines 12-13.
- 10. «ρκος: the peribolus wall of the sacred precinct.— θεσμοφόρου: on 16.9.
  - 12-13. μέγαρον: usually in Hdt. the inner space of the temple

surrounded by walls.— δ τι δη, "something or other;" on 62.9; H. 1002 a.— τῶν ἀκινήτων, "of the objects that might not be moved." It was deemed a sacrilege to remove objects of worship, especially statues of the gods, from the places where they had been consecrated. It is probable that Miltiades intended to carry off some statue whose possession was supposed to determine the safety of the city, like the Palladium of Troy.

14–15. τε—καὶ: on 41.5.— καταθρώσκοντα τὴν: cf. vii. 29.3, 218. 18; Hm. a 330, σ 206, ψ 85.

VI. 135.

1-2. φλαύρως έχων: of sickness; cf. 94.8; on 42.11.

6, κατηγήσατο, "had given information;" cf. 135. 9, vii, 183, 13.

8-9, πολιορκίης: objective gen.— ἔσχε: on 23.8.— καταχρήσωνται: cf. 52.19.— ἐξηγησαμένην: cf. vii. 6.26.

10-11. ès: on 69. 3. — ἄρρητα: on 16. 9.

12. οὐ . . . alτίην: cf. Hm. Γ 164, of Helen; a 348 of the bard.

13-14. δείν: on 64. 4.— των κακών κατηγημόνα: cf. vii. 128. 15.

VI. 136.

3. ἔσχον ἐν στόμασι: modelled on Hm. B 250, where Odysseus says to Thersites: τῷ οὐκ ἃν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις. Here, as there, of censure, but Hdt. iii. 157. 17, of praise.

4. Ξάνθιππος: cf. 131. 9. He was commander of the Athenian naval contingent at Mycale. The rivalry between the two families, beginning as early as Megacles (on 128. 14), came into still greater prominence in the case of Pericles and Cimon.— θανάτου, "on a capital charge;" gen. of value; H. 745; G. 178.— ὑπὸ: 72. 7.

7-8. ἄστε: on 44.15.— ὑπεραπελογέοντο: According to the ancient practice of the Athenian law, parties to an action were obliged to conduct their own cases without assistance, but if incapacitated by physical or mental debility from pleading, a friend, by permission of the court, could speak in their behalf. This practice was gradually relaxed, and in the time of the orators the principal speeches were not unfrequently made by the advocate, though the real parties were expected to open the case, however briefly.

9-10. πολλά: cognate acc. — αἴρεσιν: parallel with μάχης for variety, both constructions being admissible after ἐπιμεμνημένοι. — ώς, "how that,"— τε: on 105, 4.

12–14. προσγενομένου ... θανάτου, "accordingly the people having come to his aid as regards his acquittal from the capital charge." Hdt. implies, though he does not mention, the ordinary course in Attic procedure, that the first vote was taken on the question of guilt, and this went against him. Then the accuser proposed the penalty of death, but the accused had the privilege of imposing on himself some inferior penalty which he was willing to undergo, as in the case of Socrates. On the second vote the people rejected the penalty of the accuser, and accepted that proposed by Miltiades' friends, a large sum for the time, but perhaps intended, as Nepos says, to cover the expenses of the expedition.—κατὰ τὴν ἀδικίην, "because of his offence," ἀπάτης above; the abstract for the concrete ἀδίκημα.—The talent = \$1056.60.

15. Later writers related that Miltiades was cast into prison till he should pay the fine, and died there. Opposed to this stands not only the silence of Hdt., but the usual course of Attic justice, which allowed a fair time for the payment of fines and admitted of security being given.

VI. 137.

- 1. This episode is occasioned by the mention of Lemnos above, 136, 10.
- 2. No proper apodosis appears for ἐπείτε... ἐξεβλήθησαν, since the remainder of the sentence is broken in upon by the long parenthetic account which occupies the remainder of the chapter. On resuming at 138 the construction is altered; cf. Phaeacians, \$\mathbf{\eta}\$ 187.
- 4. $\pi\lambda\dot{\eta}\nu$, like our "but," is sometimes used as a conjunction, as here, sometimes as preposition with gen.— $\delta\tau$ i, "namely that."— $\mu\dot{\epsilon}\nu$: opposed to $\delta\dot{\epsilon}$, line 13.—Hecataeus flourished from about 520 to 475 B.C. He was a native of Miletus, and Hdt. applauds the advice given by him to the Ionians at the time of the Revolt (v. 36, 125). He did more than any other prose writer to pave the way for Herodotus, having composed two works, one a geography, the other a series of genealogies, mainly mythical, but also containing other material, as the present account of the Pelasgi. He is the only prose writer Hdt. mentions by name, and then usually to refute some statement of his, as here, and ii. 143.
- 5-6. ἔφησε λέγων: on 67. 9.— ἐπείτε ίδεῖν: cf. 84. 5, vii. 150. 16; on 52. 25.

7. Ύμησσὸν: acc. after ὑπὸ, by reason of the implied extension over considerable space; vii. 114. 10; cf. vii. 108. 4. This thought does not come into view below, line 14.—Hymettus was east of Athens, with its roots stretching out nearly to the city. The Pelasgi were given this westerly slope.

8. Much of the so-called "Cyclopean architecture" has been assigned to the Pelasgi. Their wall about the Acropolis was mostly destroyed by the Persians, though a portion retained the name of "the Pelasgic wall" for centuries after. — ἐληλαμένου:

Phaeacians, 59.

9–10. ταύτην . . . 'Αθηναίους : resumptive. — έξεργασμένην : on 129, 21, — εὖ : 30, 12, 135, 13.

11. λαβεῖν φθόνον, "envy seized upon them;" cf. 135. 8, 124. 4.

12-13. τοὺς ᾿Αθηναίους: on 27. 12. The language is that of Hecataeus, not of Hdt., who defends the Athenians here and generally.

14. ἐξελάσαι: dependent on λέγουσι as if ως were absent, a common construction in Hdt.; vii. 171. 3. For its occurrence in

Hm., see Phaeacians, v 156; cf. 54. 6, 105. 7.

17. ἐπ', "after;" vii. 193. 11. See Phaeacians, η 20.— Έννεά-κρουνον: called Callirrhoe until the Pisistratidae fitted it up with nine outlets for the delivery of the water, and changed its name to signify that fact. It was southeast of the Acropolis, near the Ilissus and the temple of Olympian Zeus.

18-19. οἰκέτας, "household slaves." This statement may stand for some indefinitely early period, but does not accord with the testimony of Hm., who represents the heroes of the Troic period as attended by many slaves, while the expulsion of the Pelasgi occurred some two generations later, according to Hdt. iv. 145-7.—
αὐται: alone mentioned because the insult was offered to these.

21-22. τέλος: adverbial. - φανήναι = φανερούς γενέσθαι, as 4.

10; practically a passive for ἔλαβον, line 24; cf. 72.5.

27. ἄλλα χωρία: Samothrace, Imbros, and Plakia, and Scylace on the Proportis, are mentioned by Hdt. as occupied by Pelasgians.

VI. 138.

2. τότε: directly after their expulsion from Attica.

4. κτησάμενοι: The Pelasgians themselves were little given to seafaring. — Brauron was on the east coast of Attica, between Marathon and Sunium, and there, according to the common tradition, Iphigenia deposited the statue of the Tauric Artemis

on her escape from the Tauric Chersonese (for another version, see on 69.15). It became a centre for the worship of that goddess, and the Athenians celebrated a quinquennial festival there, at which Attic girls between the ages of five and ten went in procession, dressed in crocus-colored garments, to the sanctuary, and there performed a rite in which they imitated bears. Without this rite, according to Suidas, they could not marry. Perhaps in later days the festival was transplanted to the Brauronion on the Acropolis, where their crocus-colored garments were consecrated and preserved, and are often mentioned in the inscriptions which give the annual inventory of the contents of the temples. Cf. Ancient Gr. Inscr. in Brit. Mus. 1, pp. 79–80.

5. The Athenians habitually avoided the fem. of the adj. 'A $\theta\eta$ -va0s, out of deference to Athena, the solemn form of whose name

was 'Aθηναία: cf. line 21.

8. τέκνων ὑπεπλήσθησαν, "became the mothers of many children."

10–12. συμμίσγεσθαι, "to associate with." — τύπτοιτό: cf. on 12. 3.

13-14. καὶ δὴ καὶ, "and above all." Since the story is intended to show the ancient right of the Athenians to the island, it makes these boys behave themselves already as rightful owners and masters. — τῶν παίδων οἱ παίδες: juxtaposition for contrast.

15-16. ἐωυτοῖσι: on 12. 10. — καί σφι βουλ.: cf. 86. 22-26. δεινόν τι, "something of anxious fear;" cf. vii. 101. 4.

17. διαγινώσκοιεν, "they are resolved;" opt. for ind. in indirect discourse. The sentence is a specimen of the argument a minore ad majus; cf. vii. 46. 8, v. 97, i. 60, ix. 68, 100.— σφίσι: cf. line 13.— πρὸς . . . τοὺς: on 68. 9.

18–19. αὐτίκα, "thus early."—τί δη, "what pray;" sudden and vivacious change to the direct question.— $\delta \eta \theta \epsilon \nu$, "really;" without ironical tone; rarely so.

24. τοὺς ἄμα Θόαντι: According to the usual story Thoas was concealed and saved by his daughter Hypsipyle, so that ἄμα must be translated "in the days of," in order to harmonize. To this there can be no objection, but Hdt. may have some other version of the tale in mind; cf. schol. ad Eur. Hec. 887. — For ἄμα compare τοὺς ἄμα Γυλίππφ, Thuc. vii. 57.— ἄνδρας σφετέρους: appositive.

VI. 139.

3. όμοίως καὶ: on 21. 7. — τοῦ: in its original demonstrative sense, found also in Attic prose in this phrase; on 61. 25.

6. ταύτας: assimilated from ταῦτα, to which δίκας is properly

appositive; hence no article; cf. 36. 9, 84. 18, vii. 5. 15.

10. πρυτανηίφ: on 103. 15.— ὡς εἶχον κάλλιστα, "as handsomely as they were able." εἶχον enters into this phrase as a synonym of ἐδύναντο: H. 651 a. Rarely in this sense without accompanying inf., and then only when it may be easily supplied from the context; cf. 116. 2.

14. ἐξανύση: sc. τὸν πλόον: absolutely also vii. 183. 14; cf. vi. 140. 5; Phaeacians, η 325.

17. πολλον: actually about 140 miles.

VI. 140.

4. ἐτησιέων ἀνέμων κατεστηκότων, "when the Etesian winds were prevailing." The commencement of the fair season brings with it an immutable law followed by the winds in the entire Archipelago: every morning the north wind arises from the coasts of Thrace, and passes over the whole island sea. Often it approaches the character of a storm, but is regular enough to be free from danger, and it subsides at sunset: then the sea becomes calm, till, almost imperceptibly, a slight contrary wind arises from the south, which gives opportunity for the mariner bound northward to pass on his way by night. These Etesian winds last throughout the year except in the short winter season. Curt. Hist. Gr. I. p. 22.

8-9. The island had but two cities, of which Hephaestia lay on the east side, Myrina on the west.

10-12. καὶ οὐτοι: on 51, 3.— παρέστησαν: on 99, 9.— τε καὶ: on 109, 3.

VII. 1.

- 1. ἀγγελίη: S. 35.— ἀπίκετο: S. 3.— μάχης: vi. 111 seq.
- 2. τὸν Ὑστάσπεος: on vi. 14. 12. This distinction is bestowed rather rarely upon Darius by our author; as when he is mentioned for the first time, i. 183, when he joins the conspirators against the Pseudo-Smerdis, iii. 70, when he is formally announced as succeeding to the kingdom, iii. 88, and in an inscription, iii. 88, iv. 91. Here we begin a new epoch in the great drama and the Iliad of our history, to which all that precedes is but the Cypria that prepares the way; cf. 32, 56.— Ὑστάσπεος: S. 42.
- 3. καὶ πρὶν, "even before."— κεχαραγμένον, "exasperated;" on yi. 94. 2.
- 4. Σάρδις: on vi. 42. 4; cf. i. 15. 2, 15. 7, 16. 6.— καὶ δὴ καὶ τότε, "of a truth then;" introducing the apodosis, as καὶ τότε δή often in Hm.; cf. below 164. 15, ix. 7, and Phaeacians, η 261.
- 5. δεινότερα ἐποίες, "he waxed still more angry;" the middle is more common in this phrase; cf. 35. 1.— μᾶλλον ὥρμητο, "was more determined;" on vi. 110. 3; cf. vii. 1. 14, 19. 1.
- 6-7. ἐπηγγέλλετο π. ἀγγέλους: compare a similar fulness of expression vi. 48. 3-4.—πόλις: S. 46. The phrase is more comprehensive than that of vi. 48. 7, including all Asia under his sway; cf. below, line 10, and 21. 3.
- 8. ἐκάστοισι: easily obtained from πόλις: cf. 8. 56.— πρότερον: see vi. 48. 6.— παρέχειν: in the postponed and therefore emphatic position. Most editions have $\pi \alpha \rho \epsilon \hat{\imath} \chi \rho \nu$.— καλ... τε καλ: on vi. 6. 8.— νέας: ships of war, mainly triremes; vi. 48. 7.
  - 9. mhoîa: cf. vi. 48. 8, vii. 21. 7, 136. 4, 191. 2.
- 10. ἐδονέετο: in Hm. of trees and clouds agitated by the wind; a poetic, Herodotean, and Hellenistic word.—ἐπὶ: lends an added definiteness to the temporal acc., like in and per in Lat.; cf. vi. 98. 9, 101. 10, vii. 20. 1, 119. 8; παρὰ, 46. 10; κατὰ, 3. 2, vi. 42. 1; cf. διά, vi. 12. 7.
- 11-12. ως, "in the expectation of." καὶ connects back to καταλεγομένων: on vi. 131. 6.— τετάρτψ: on 4. 3.

- 13. Καμβύσεω: S. 36. For the fact see Epitome, Book III.— ἀπέστησαν ἀπὸ: on vi. 25. 5.— Περσέων: S. 38.
- 14. ἐνθαῦτα: S. 2.— καὶ μᾶλλον, "still more."— καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους, "against both alike."

VII. 2.

1. Στελλομένου, "preparing to set out."

- 3. ώς δεί μιν, "on the ground that it was incumbent on him;" a clause of indirect discourse, where the more vivid pres. takes the place of the imperf. or opt.; cf. 142. 18.— μιν: S. 53.— ἀποδέξαντα: S. 10.
- 4. οὕτω: on vi. 104. 10.— ἦσαν γεγονότες: cf. vi. 37. 5, vii. 3. 12, 11. 10; on 190. 10.
  - 5. πρότερον η: on vi. 91. 7.— βασιλεύσαι: on vi. 23. 8.
- 6-7. Γοβρύεω: on vi. 43, 3.— θυγατρός: name unknown.— τέσσερες: Xerxes, Achaemenes (7. 6), Hystaspes (64, 9), Masistes (82, 7).— των: H. 749; G. 175, 2; C. 423; on vi. 61, 31.
- 10-14. κατότι—ὅτι—ὡς—ὅτι: on vi. 75. 18.— ϵἴη: Causal clauses rarely have the opt., and then only after historical tenses when the cause is assigned emphatically on another's authority.—πρὸς, "among;" cf. 5. 12, 139. 2; a development of the original meaning, "before," "in the eyes of." In Attic, παρά with the dat. is usual in this expression, as Xen. Mem. ii. 3. 15, iv. 4. 19-20.— ὁ κτησάμενος: on vi. 123. 6.— Πέρσησι: S. 39.

VII. 3.

- 1-2. κω: S. 1.— κατὰ τώυτὸ τούτοισι, "at the same time with these events." See the fuller expression, 206. 8, and the note on vi. 14. 15.— τώυτὸ: S. 27.— ὁ Άρίστωνος: on 1. 2; cf. vi. 61–70.
- 3-4. Σοῦσα: on vi. 1. 4.— βασιληίης: S. 6.— ἐπιβαλὼν: in consequence of the insult offered him; vi. 67.
  - 5. ώνης: S. 27.— παίδων limits διαφορήν: cf. 2. 2.
  - 6-7. φάτις μιν έχει: on 5. 12, vi. 124. 4, 37. 10.— τοῖσι: S. 56.
- 9. ἰδιώτη: somewhat in the same way in which Xen. calls the younger Cyrus δοῦλος: cf. Eur. Hel. 276, τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλο πάντα πλὴν ἐνός. Darius belonged, however, to the royal family of the Achaemenidae, and in default of heirs of Cyrus became successor to the throne.— For the repetition of Δαρείφ, see on vi. 7. 8, 23. 15.—οὕκων: S. 22.
- 10. οἰκὸς: Ionic for $\epsilon ἰκός.$ εἴη dependent on ώς, line 7.— τὸ γέρας, "the kingdom;" Homeric.

- 11. ἐωυτοῦ: S. 54.— ἐν Σπάρτη: no such custom is otherwise known there; hence Grote doubts the whole story.
- 12. οὕτω: on vi. 10. 2.— νομίζεσθαι, though dependent on ἐπεί, is thrown into the inf. by the interposition and force of ἔφη, which should be parenthetical; cf. 150. 16, vi. 52. 25, 137. 14.

13. ἔωσι: subjunctive in a general supposition.— $\pi \rho i \nu \hat{\eta}$: on vi. 22. 4.

14. ὀψίγονος: poetic, and pleonastic with ἐπιγένηται.— τοῦ ἐπιγενομένου: predicate gen. of possession after γίνεσθαι, "belongs to;" or cf. 148. 24, vi. 67. 1.

17-18. δοκέει... Ξέρξης: personal for impersonal construction; H. 944.— ἄνευ with its case supplies the condition for βασιλεῦσαι ᾶν of the unreal form.— Ἄτοσσα... κράτος: like Amestris under Xerxes (ix. 109), and Parysatis under Darius Nothus (Xen. An. i. 1. 1).

VII. 4.

- 2. Ξέρξεα: S. 37.— ἀλλὰ γὰρ: "but still;" cf. vi. 124. 1.
- 3. ὑστέρφ ἔτεϊ: The battle of Marathon occurred on the 12th of September, 490 B.C. The three years of preparation (vii. 1. 10) for the expedition were 489-8-7; revolt of Egypt (1. 12), 486; death of Darius, 485 (according to Clinton, F. H., December 23, 486); reduction of Egypt (7. 4), 484; Xerxes' four years of preparation (20. 1), 484-3-2-1; Xerxes invades Greece, 480.
- 4. συνήνεικε: cf. vi. 22. 14, 38. 7.— αὐτὸν: in contrast to his son. Stein now brackets Δαρεῖον.— βασιλεύσαντα: the aor. is regular where a definite period is indicated; 56. 2.— τὰ πάντα, "in all;" marking an exact sum total; then πâs has regularly the attributive position; vi. 89. 12.— τε καὶ, connecting numbers, is rare in Attic; cf. vi. 27. 5, 36. 9, vii. 184. 7–12–26.
- 5. Cyrus reigned from 558 B.C. (549 according to Sayce, Hdt. p. 438) to 529; Cambyses, 529-22; Pseudo-Smerdis, the last seven months of 522; Darius, 521-485; Xerxes, 485-465. Darius was buried near Persepolis in a rock-cut tomb, still to be seen, containing an inscription which briefly records his exploits.
- 6. οὐδέ: on vi. 22. 6.— ἀπεστεῶτας: S. 3, 77. The characters of Darius and Xerxes, as depicted by Hdt., have been thus briefly summed up by Rawlinson: "Darius was the model Oriental prince, brave, sagacious, astute, great in the arts both of war and peace, the organizer and consolidator as well as the extender of the empire, a man of kind and warm feeling, strongly attached to his friends (vi. 30), element and even generous towards con-

quered foes (vi. 20, 41, 119), only severe upon system where the well-being of the empire required an example to be made; Xerxes, the second and inferior form of the tyrant, weak and puerile as well as cruel and selfish, fickle, timid, licentious, luxurious, easily worked on by courtiers and women, superstitious, vainglorious, destitute of all real magnanimity, only upon occasion ostentatiously parading a generous act when nothing had occurred to ruffle his feelings."

VII. 5.

- 1. ἀνεχώρησε, "reverted;" ἀν- implies to the rightful heir; 205. 6, 154. 5.
  - 2. Ξέρξην—Ξέρξης: on vi. 21. 7.— τοίνυν, "now;" continuative.
- 5. μέγιστον with δυνάμενος: as ix. 9, Xen. An. ii. 6, 21; Lys. 30, 14; Isoc. 15. 136, 18. 23; Plat. Phaedr. 257 D; on vi. 66. 5.
  - 6. Μαρδόνιος: vi. 43.— Ξέρξη-Δαρείου: cf. 82. 5-6.
- 7. τοιούτου: on vi. 10. 2; cf. 136. 9. εἴχετο, "kept rehearsing."—δέσποτα: among Athenians denoting the relation of master to slave, and gods to mortals; cf. Xen. An. iii. 2, 13.
- 9. κακά Πέρσας: cf. Aesch. Pers. 236; henceforward Hdt. seems often to paraphrase that tragedy.— μὴ οὐ: on vi. 11. 12.— τῶν: H. 996; G. 153. 1; C. 597.— ἀλλ': on vi. 11. 13.
- 10. εἰ introduces a wish implying a mild exhortation, as Hm. II 559, O 571. This use of εἰ alone is poetic. Stein's assertion that the opt. with imperative force is confined to the third person is disproved by Hm. Z 164, Γ 407; Eur. Med. 313, Alc. 734–6, where the second person occurs as here in connection with an imperative; cf. also Hm. δ 193; Luc. Tim. 6.— τὸ νῦν: on vi. 35, 4.
- 11. ἡμερώσας—ἐξυβρίσασαν: the metaphor is borrowed from the treatment of unruly animals.
- 12. ἴνα . . . ἀγαθός: a paraphrase of Hm. a 95: ἴνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν: on 3. 6, vi. 4. 5.
- 13. καὶ . . . στρατεύεσθαι: cf. Hm. A 186, and Θ 515: ΐνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Αρηα.
  —τις: on vi. 9. 14.
- 14. oi, "of his;" on vi. 103. 21. τιμωρός, "for vengeance." Vengeance was his chief theme, but he also set forth the practical advantages that would accrue from the subjugation of Hellas. τοῦδε: referring to the same thing as οὖτος, as Soph. Antig. 64, 189. 296, 673, 750, 1334.

- 15. παρενθήκην: cf. 171. 2, vi. 19. 4.— ποιεέσκετο: S. 58.— τήνδε: on vi. 139. 6.
- 16. δένδρεα: The fondness of the Persians for trees and parks meets us frequently, and kings and satraps prided themselves on their skill in planting them with their own hands; cf. 31.8; Xen. Oec. 4; Cic. De Sen. 17.— For φέρει after εἴη, see on vi. 3.2.
- 17-18. ἀρετήν: of productiveness. ἄκρη: vi. 122. 3. ἀξίη, "meet."— ἐκτῆσθαι: S. 59. The middle or active is usual in this construction.

VII. 6.

- 1-2. ola: on vi. 5. 5.— υπαρχος: on vi. 42. 4.
- 3. κατεργάσατό, "he prevailed upon;" cf. vi. 2. 5.— τε καλ: connecting synonymous words as vi. 67. 7, vii. 23. 19, 130. 8, 158. 22.
  —ωστε: as vi. 5. 10.
- 4-5. "For other things also proving auxiliary co-operated with him towards Xerxes' compliance." See vi. 125. 6 for the fulness of expression.— ès with the article and inf. commonly denotes purpose; cf. Xen. Hel. vii. 1. 35, Cyr. i. 6. 22, viii. 1. 3, Rep. Lac. 4. 6, Anab. vii. 8. 20.— Ξέρξην: regular position for the subject of the inf. that has the article, and forming a strong close, parallel with Ξέρξην of the preceding clause.— τοῦτο μὲν: on vi. 44. 3.
- 7. ἐπεκαλέοντο: cf. vi. 22. 8; construed with the postponed ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.— πᾶσαν . . . παρεχόμενοι, "displaying the utmost zeal (towards him)."
- 8. The Aleuadae were a wealthy family of princes, deriving their pedigree from Hercules, and dwelling on the Peneus at Larissa; under their influence Thessaly had received a common system of national institutions, particularly an organization of its army. They might now look upon themselves as the head of the nation, and hope, by the aid of the Persians, to become actually what Hdt., with some exaggeration, calls them, "kings of Thessaly;" cf. v. 63; Thuc. i. 111. They were eager patrons of literature, and at this time were the friends of Simonides and Pindar.
- 9. βασιλέες: the plural, as often in the tragedians, of all the members of the ruling family. Πεισιστρατιδέων: on vi. 94. 4. Hippias either fell at Marathon, or died soon after at Lemnos.— οἱ ἀναβεβηκότες: supply ἐπεκαλέοντο.
- 11. προσωρέγοντό οί, "were urgent with him;" synonym of προσωφέρετο, line 27, which is resumptive after the usual manner of our author. For co-ordination with parts, see on vi. 13, 7.

12. Conspicuous among the measures which made the rule of the Pisistratidae so memorable was the careful recension of the Homeric poems. This was confided to a commission composed of Onomacritus, Conchylus, Zopyrus, and Orpheus of Croton, who are accordingly the first known editors of Homer. Onomacritus was a poet of some ability, a professional expounder of oracles $(\chi\rho\eta\sigma\muo\lambda\delta\gammaos$: cf. 142. 17, 143. 15), and the collector and arranger $(\delta\iota a\theta\epsilon\tau\eta s)$ of the oracular verses which were current under the great but mythic names of Musaeus and Orpheus.

13-14. Μουσαίου: cf. Verg. Aen., vi. 667.— την: proleptic use of the article, as if the matter were well known, followed by its

explanation; cf. on vi. 40. 1, vii. 147. 10.

15. It was to Hipparchus that the literary fame of the house was mainly due, in consequence of his feeling and enthusiasm

for poetry and art.

16. ἐπ'... ἀλοὺς: cf. vi. 72. 5, 137. 22; but here it is not so much the immediate detection in the act, as the irresistible proofs by which Lasus demonstrated the forgeries.—Lasus of Hermione was a lyric and dithyrambic poet of the highest repute, the instructor of Pindar and rival of Simonides. He is said to have composed poems from which σ was rigidly excluded.

17. ἐμποιέων: Pausanias thought that all the poems ascribed to Musaeus, except a hymn to Ceres, were forgeries of Onomacritus. A scholiast asserts that he interpolated Hm. λ 604.

18. The region about Lemnos, by reason of its volcanic nature, was peculiarly liable to sudden upheaval and subsidence.— ἀφανιζοίατο: S. 65. For the tense, see on vi. 82. 11.

19. ἐξήλασέ μιν: This incident is important as exhibiting the extreme care exercised by Hipparchus for preserving the purity of the poems gathered under his direction and superintendence, and the jealousy with which the work of the editors was watched by the contemporary men of letters.

20. χρεόμενος τὰ μάλιστα, "though on intimate terms with him."— τὰ μάλιστα: vi. 65. 5, 89. 8; in Hdt. chiefly with expressions of friendship or experience of friendship or experience."

sions of friendship or enmity.— ὄκως: on vi. 12. 3.

21-3. λεγόντων σεμνοὺς λόγους, "speaking in reverential terms," as of one endowed with a divine and prophetic instinct.— σεμνοὺς is an especial attribute of gods or things divine.— χρησμῶν: partitive.—ἐνέοι: S. 82; opt., as in line 20.— φέρον: present, as in line 17; cf. on vi. 132. 3. — τῶν: demonstrative with μὲν, which is resumptive of the preceding μέν.

24-8. ὁ δὲ: on vi. 3. 5. — Ἑλλήσποντον, like ἔλασιν, to be governed by ἐξηγεόμενος, "giving information about," according to the contents of the oracles.— ἀποδεικνύμενοι: sc. προσεφέροντο.

VII. 7.

1-2. ἀνεγνώσθη: on vi. 50. 8.— δευτέρφ ἔτεϊ: on 4. 3.

5. πολλον: S. 50. - ἐπὶ: on vi. 98. 6.

6. 'Αχαιμένεϊ: on 2.6.—The two appositives distinguish him as the full brother of Xerxes, whose half-brothers were numerous.

7-8. χρόνφ μετέπειτα: on vi. 126. 1; cf. vii. 33. 6.—Inaros, king of the Libyans between Egypt and Cyrene, brought about the revolt of Egypt from the Persians, 460 B.C., and continued to maintain his authority there till 455, being assisted by an Athenian fleet of two hundred ships, which was finally destroyed by the Persians, and the revolt subdued. It was during this period that Hdt. is supposed by Rawl. to have visited Egypt; at all events, he saw the battle-ground at Papremis, where Achaemenes was defeated and slain in the first year of the revolt; iii. 12.

VII. 8.

2-3. στράτευμα, "expedition," as often in Hdt.—τὸ ἐπὶ: on vi. 22. 3. — ἐπίκλητον, "special." — ἀρίστων: the royal princes, the "Seven," the satraps and commanders in the provinces; cf. 8. 100, 19. 9, 26. 6. This council seems represented on a large amphora in the Naples Museum, discovered in 1854, and figured in Mon. Ined. dell' Inst. Arch. IX. L., and in part by Baehr, Hdt. vii. 3.

6. Dionysius of Halicarnassus distinguishes three distinct styles of composition, the austere or rugged, of which Pindar, Aeschylus, Antimachus of Colophon, Empedocles, Thucydides, and Antiphon are deemed the exponents; the smooth, or polished, represented by Hesiod, Sappho, Anacreon, Simonides, Euripides, and Isocrates; the middle, or mixed, represented by Homer pre-eminently, by Stesichorus, Alcaeus, Sophocles, Herodotus, Demosthenes, Democritus, Plato, and Aristotle. In discussing this subject (De Vi Dic. Demosth. 41) he turns the following speech of Xerxes entire into the Attic dialect to show that the style of Hdt. belongs to the middle, as the happy medium which appropriates their choicest beauties from both the others. As a study in dialectology we have printed this version of Dionysius side by side with the Herodotean text, in the right-hand column.

7-9. κατηγήσομαι τιθείς, "shall I be the first to establish."— νόμον τόνδε: on 5.15. The tenor of the custom is merely hinted in lines 12, 17, 22.— For τε after ούτ, see on vi. 73. 6.

12-13. οὐδαμά κω, "never as yet." — παρελάβομεν, "won;" cf. 156. 1, 211. 18.

15-17. 'Αστυάγεα: king of the Medes.— αὐτοῖσι ἡμῖν, "for us of our own choice," in addition to what the deity prompts; cf. Hm. ζ 277.

18-19. πολλὰ ἐπέπουσι, "engaging in many undertakings;" cf. Hm. § 195.— συμφέρεται: impersonal; cf. 4. 4, 10. 21. — τὰ: relative.

21–3. ἐμὸς: note that Dionys. has ὁ ἐμὸς: see below, lines 45, 47, 57. — κατεργάσαντο: cf. 6. 3, 211. 4. — ἐπισταμένοισι: Hm. A 365; Aesch. Prom. 441.

25. ἐπείτε παρέλαβον: cf. line 13. The verb is repeated with altered bearing, as often in tragedy; cf. Soph. Antig. 163–7, and below 23. 4, 25. 6.

26-7. ἐφρόντιζον, "kept pondering;" cf. i. 125; Eur. Hip. 392; Aesch. Pers. 762.— ὅκως . . .: object clause in which the fut. opt. is rare.— τῶν: Η. 749; G. 174.

28-31. τιμή: on vi. 21.6; cf. Aesch. Pers. 762.— φροντίζων: on vi. 7.8.— ἄμα: vi. 13.6.

32. τε: on vi. 105. 4. — προσγινόμενον, "is added;" supplementary parts. after εὐρίσκω, as often. The magnificent self-assurance of the great king is well depicted by the present tense; cf. ὑπολείπεσθαι, line 88. What he has once decided upon is as good as accomplished, as if he were a god delivering oracle; on vi. 82. 11.

33-5. Note how all this is adapted from the arguments of Mardonius, ch. 5, as line 16 seems influenced by Onomacritus.—

76: "but."

39-41. ὑπερθέωμαι ὑμῖν, "I may set before you."—ἐλᾶν: the fut. and present are used indiscriminately after μέλλω; G. 202 3 n.

46-51. ώρατε: S. 61.— ἰθύοντα, "eager."— ἐξεγένετο: 4. 6.

54. $\pi \rho i \nu \ \hat{\eta}$: Attic, $\pi \rho i \nu \ \text{\'a} \nu$, $\tilde{\eta}$ being commonly omitted after $\pi \rho i \nu$. See on vi. 82. 7.

56. For of after 'Aθήνας, see on 1.8.

57–8. ὑπῆρξαν ποιεῦντες: on vi. 133. 3; 119. 6.— μèν, for μèν γάρ, as 6. 5, 6. 23.

60-1. Aristagoras organized the expedition, but did not accompany it; v. 99.— ἀπικόμενοι, "on their arrival;" omitted by

Dionys., but such exuberance is characteristic of Hdt. Cf. Soph. Ant. 897-8; Hm. ξ 126-7, ρ 539, σ 198, 384, ψ 7, ω 237; Hdt. vii. 135. 3.

64–7. ήμέας: on vi. 11. 7. — τὰ: demonstrative; rare; on vi. 61. 25.

68–71. μέντοι, "therefore;" apparently for μὲν δή: cf. 13.8; on vi. 11.13.— ἀνάρτημαι, "I am bound."— ἐν αὐτοῖσι, "therein;" in the enterprise.

72-6. εί — καταστρεψόμεθα: on vi. 9. 20.— Πέλοπος ... χώρην: the Peloponnesus; on 11. 21.

78. τῷ Διὸς αἰθέρι: οἱ Πέρσαι τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐρανοῦ Δία καλέουσι, Hdt. i. 131; cf. Ζεῦ αἰθέρι ναίων, Hm. B 412.— ὁμουρέουσαν, "conterminous with." The sky was often conceived as a hollow hemisphere resting upon the earth at its utmost bounds.

82-4. σφεας: rarely of things; cf. 194. 18, 195. 5, vi. 82. 3.— Note the succession of dissyllabic words, usually avoided on the principle of variety (Hermogenes, 291).—διὰ πάσης...: on vi. 52. 32.

86-8. τινὰ οὐδεμίαν, "any whatsoever;" vi. 73. 4, 91. 9.— ἀνδρών — ἀνθρώπων: variety, rather than contrast, as 53. 10-12; cf. 210.

89-91. οδόν τε: on vi. 9. 7.— ὑπεξαραιρημένων: S. 61.

92-3. ήμιν αἴτιοι: Homeric, as A 153. — δούλιον ζυγὸν: Aesch. Per. 50.

94-7. avaltioi: on vi. 67. 12.— ès tòv: vi. 88. 9.

99–101. ôs âv δè: unusual order, as i. 138. 5; cf. iii. 72. 25; inscription from Phrygia, Journ. Hellen. Soc. iv. p. 402; regularly ôs δ' âv, as Dionys.— oi: Homeric for $a \partial \tau \hat{\varphi}$ or $\tau o \dot{\nu} \tau \varphi$.

102–7. τὰ · · · ἡμετέρου : ἵππον χρυσοχάλινον, στρεπτὸν χρυσοῦν, ψέλια, ἀκινάκην χρυσοῦν, στολὴν Περσικήν, Xen. An. i. 2. 27. — ἐν ἡμετέρου : illogical blending of two phrases, ἐν ἡμῶν, and ἐν ἡμετέρω (οἴκω). — ποιητέα · · · δοκέω : for the tone, see 101. 8–13; Hm. Δ 37. — ἐς μέσον : vi. 129. 7.

VII. 9.

- 2. είς: S. 82.— των ... ἄριστος: illogical connection of superlative and gen.; Phaeacians, ζ 158. Mardonius alludes artfully to 8. 26–28.— γενομένων: vi. 63. 15.
- 3. δs: vi. 2. 5. τά · · · ἐπίκεο, "both in speaking of the other matters hast hit the mark;" cf. vi. 49. 7. With ἐπίκεο Krüger would supply αὐτῶν: cf. Dem. 361.— ἄριστα: used adverbially.

- 4. καὶ: strictly for καὶ ὅτι, dependent on λέγων: "and in saying that."— Ἰωνας: some form of this word (Javan, Yaunâ, Yunan) was the current designation of the Greeks among the peoples of the Orient.
- 5. καταγελάσαι: usually with gen. except in Hdt.— ἐόντας ἀναξίους, "worthless as they are."
- 9. βουλόμενοι: unexpected change to agreement with subject of ἔχομεν, after ἀδικήσαντα Πέρσας: on vi. 46. 6. καταστρεψάμενοι... ἔχομεν: cf. πάντα κατέστραπται καὶ ἔχει, Dem. Phil. 1. 6; on vi. 12. 14.
- 10. où: Even after expressions of emotion (G. 228) ϵl usually takes $\mu \dot{\eta}$, but sometimes becomes so completely identified with $\ddot{o}\tau l$ as to have où: as here after $\delta \epsilon l \nu \dot{o} \nu \dot{a} \nu \dot{\epsilon} \ddot{l} \eta$, Thuc. i. 121; cf. on 16. 39, 46. 9.
- 11. τί δείσαντες: Such rhetorical questions impart greater energy to the diction, and give to the premeditated the appearance of spontaneity. Longinus, De Sublim. 18; cf. 21. 3–5.—κοίην: on vi. 1. 5.
- 12–13. χρημάτων δύναμιν: cf. 153. 13.— ἐπιστάμεθα μὲν ἐπιστάμεθα δὲ: anaphora; on vi. 43. 18. τὴν μάχην, "their mode of battle;" so 85.8; Hm. B 823.
- 14. δὲ, "for;" Homeric co-ordination; Phaeacians, ξ 6.— αὐτῶν παίδας: descendants from their stock; cf. 51. 7, 150. 10.— τούτους οξ: cf. vi. 65. 21, 59. 3, vii. 111. 5.
  - 16. ἐπειρήθην ἐπελαύνων: on vi. 5. 7.— For the fact, see vi. 43-5.
- 18. δλίγον ἀπολιπόντι: the more common expression occurs 10. 31.
- 20. When $\gamma \epsilon$ is not separated from kaírol its force belongs to the whole sentence, not to a single word. The connection of thought is this: No one met me in battle, although they are wont to fight often, and that, too, in most foolish fashion.—Stein thinks there is an allusion to the policy of Pericles in the Peloponnesian war, which was that advocated by Mardonius, line 30; see on vi. 131. 10.
- 21. ἴστασθαι, "to wage;" 175. 3, 236. 18; Hm. ι 54. ἀγνωμοσύνης: on vi. 10. 4.
  - 24-6. ἄστε: on vi. 27. 8.— ἀρχήν: on vi. 33. 16.
- 28. καταλαμβάνειν, "to settle." For the time represented by the inf. after χρην, see G. 222 n. 2. παντὶ, "by every means;" correlative to the idea of manner implied in the parte. διαχρεομένους: Phaeacians, θ 429.

30. ἐκάτεροί: postponed from its logical position as subject of ἐξευρίσκειν: cf. Eur. Med. 570. For the sentiment compare the lines of Eur. Tem. Fr. 9: τὸ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω, καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν, ἡ μάλισθ' ἀλώσιμος.

33. ἐς . . . μάχεσθαι, " to a resolution of such a kind as to fight."

35. The attributives $\hat{\epsilon} \kappa \tau \hat{\eta} s$ 'Aoíns and $\hat{\alpha} \pi \hat{\alpha} \sigma \alpha s$, though belonging to both clauses, are distributed one to each to preserve the balance; cf. v. 45. 10–11, vii. 10. 18; Hm. α 5.

36-7. τοῦτο, "such a pitch;" cf. 16. 32.— πρήγματα, "power."

39-41. ὑς εἰμὰν: the indic. after ὡς or ὅτι of indirect discourse regularly follows an opt. looking to the fut.—δ' ὡν: on vi. 76. 7.
— φιλέει: on vi. 27. 1.—To close a set speech with a maxim is a favorite device, especially with Sophocles; see below 49. 21, 51.
15, 157. 23, 172. 17; Hm. A 218, Γ 109, ζ 182-5, π 294, τ 13, etc.

VII. 10.

1. τοσαῦτα: cognate acc.— ἐπιλεήνας: The simple verb is used of smoothing rough surfaces, Hm. θ 260, and of mastication by the molar teeth, Xen. Mem. i. 4. 6; hence, to render palatable.

3-4. προκειμένη: on vi. 77. 3.—Artabanus is at once the Nestor and the Theoclymenus of our Epic, whose unheeded advice and warnings but render the ruin of Xerxes more sure and striking.

5. τφ̂...ἐων, "and upon this very fact being reliant;" cf. v.

92, vii. 153. 15. $-\mu\dot{\eta}$: the parte is conditional.

7–10. αἰρεόμενον: on 175. 7, vi. 30. 1. — αὐτὸν ἐπ' ἑωυτοῦ: common juxtaposition for effect. — παρατρίψωμεν ἄλλφ χρυσῷ, "when we rub it (on the touchstone) by the side of other gold." When tine gold was rubbed on the βάσανος οτ λίθος Λυδίη, a red mark was left (ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνφ, Theog. 450), but when adulterate gold, a dark streak (Theog. 451). The simile is a common one among the poets, with various application.

12-13. iv. 83.— οὐδαμόθι γῆς: Η. 757; G. 182.

14. τε οὐκ: not οὔτε, because οὐκ belongs closely with ἐπείθετο: such separation is rare, however; cf. Xen. Mem. i. 2. 4.

18–19. Te usually follows the preposition, but has its exceptions as early as Hm. κ 68, π 140; see vii. 14. 4, 105. 1, 165. 10, 210. 5, 212. 7.— advoigu: cf. 8. 71.

21. καὶ δὴ καὶ συνήνεικέ, "well, then, (suppose) it actually happened;" for this use of καὶ δή, cf. Eur. Med. 386, 1107, Hel. 1059. In thought the speaker transports himself far into the future and conceives the misfortune as having already occurred.

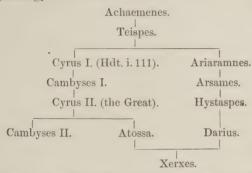
- 24–27. εὶ γε: on 46. 8.— οὕκων ... ἐχώρησε, "it did not then result successfully for them on both elements;" the tense as in line 21.— τῆσι νηνοὶ ἐμβάλωσι, "they attack our ships;" the dat. as viii. 84, 87, 92; cf. ναῦς ἐν νηὰ χαλκήρη στόλον ἔπαισεν, Aesch. Pers. 408.
  - 31. olóv = $\epsilon \pi \epsilon i \tau \sigma i \sigma \tilde{\nu} \tau \sigma v$: on vi. 2. 5; or $\tau \tilde{\phi} \pi \tilde{\alpha} \theta \epsilon \tilde{i} \sigma \tilde{\nu} v$.
  - 32. Βόσπορον τὸν Θρηίκιον: Straits of Constantinople; iv. 85.
- 33-4. παντοῖοι ἐγένοντο, "tried all manner of shifts;" in word and argument imitating the corporeal devices of Proteus (πάντα γιγνόμενος, Hm. δ 417), or of the gods (παντοῖοι τελέθοντες, ρ 486).
- 36-8. 'Ιστιαίος: on vi. 11. 7, vii. 43. 5.— μηδὲ: Attic καὶ μή: on vi. 22. 6.— διέργαστο . . . πρήγματα, "ruined would have been the power of the Persians."
- 39. $\dot{\epsilon}\pi'$, "in the power of;" Xen. An. i. 1. 4.— $\gamma\epsilon$, like $\tau\epsilon$, usually after the preposition; but cf. 176. 8, vi. 124. 3.
- 42-3. αὖτις: (m vi. 75. 10.—ἐπὶ σεωυτοῦ, " by thyself;" as line 9.
- 44. τὸ: on vi. 32. 6. εὖ βουλεύεσθαι: a common saw; 157. 22; Theog. 633; see especially Dem. c. Aristoc. 113, and the use made of it by Longinus, De Sublim. 2. Aristotle observes (Rh. ii. 21) that age is prone to the use of maxims; a remark well exemplified by Artabanus.
- 46. ἐθέλει exhibits thus early (cf. Theog. 447) a tendency towards development into an auxiliary of the fut., which it actually becomes in modern Greek; see, however, on vi. 37. 10.
- 48. ἐπίσποιτο εὕρηκε: mixed form of conditional period; as 101. 11, i. 32. The opt. marks the more remote possibility.
  - 49. βεβούλευται: passive as above. ζφα: on vi. 41. 12.
- 50-52. φαντάζεσθαι, "to flaunt themselves."— κνίζει: on vi. 62. 1.—τὰ τοιαῦτα: variety for τὰ μέγιστα.— ἀποσκήπτει, "he hurls." φιλέει: on vi. 27. 1. The peculiarity in the form of the Herodotean notion of divine nemesis (on vi. 75. 18) consists in his regarding mere greatness and good fortune, apart from any impiety or arrogance, as provoking the wrath of deity: τὸ θεῖον πᾶν ἐὸν φθονερόν, i. 32. Rawl.— But it was a common Greek maxim that prosperity was the mother of arrogance, εβρις: Sol. 4. 8-9, Theog. 153; cf. Hes. Op. 244, and below on line 55, and 16. 14, iii. 80.
- 55-7. φόβον: panic terror; on 42. 8.— δι' ὧν ἐφθάρησαν: tmesis; on vi. 38. 1.— ἐφθάρησαν: gnomic aor.; H. 840; G. 205.— φρονέειν μέγα, "to be proud;" cf. 24. 2, and οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρο-

- νείν. ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾶ θέρος, Aesch. Pers. 821.
- 57-8. ἐπειχθῆναι . . . πρῆγμα, "now, to hasten in any matter whatsoever," subject of τίκτει.— For πᾶν, see 38. 6, vi. 88. 2, 125. 20.
  - 60. δοκέοντα, έξεύροι: on vi. 13. 7; cf. i. 19, ix. 5, Eur. Alc. 936.
- 62-3, ματαίους: vi. 68. 8. οὐκ ἐ. ἀξίων: cf. 9. 5. φλαύρως ἀκούειν: on vi. 86, 14.
- 66. μή ... γένηται: A prohibition in the second or third person is regularly in subj. if aor.
- 67. δεινότατον: such neuter predicates are especially common in maxims.
- 69-71. παρεόντι κατηγορέων: the dat. as 9.5, instead of gen.—πρὶν ἡ: 8.54. Note that the negative is contained in ἀδικέει.—ἐν αὐτοῖσι: 8.71.
- 72-3. ἀλλ': on vi. 11. 13. δεί γε πάντως: with covert reference to 9. 29.
- 75. παραβαλλομένων τὰ τέκνα, "staking (the lives of) our children on the issue;" the same figure in both Iliad and Odyssey.
  - 76-8. ἐθέλεις—βούλεαι: variety.— ἀναβαίνη: cf. 234. 4.
  - 81-2. εἰ οὐκ ἐθελήσεις: on vi. 9. 20.—σὺ δὲ: on vi. 3. 5.
- 83–7. αὐτοῦ τῆδε: on vi. 30. 7. ἐξεργασμένον and γνόντα are circumstantial participles, διαφορεύμενον the supplementary with Μαρδόνιον after ἀκούσεσθαί: on vi. 117. 10. ὑπὸ κυνῶν τε καὶ ὁρνίθων: a purely Greek sentiment; Hm. A 4, Θ 379. Hdt. says (i. 140) that the body of a Persian is never buried until it has been torn by a dog or bird of prey, and this is supported by the whole tenor of the Avesta. Like his prototype, Homer, he sometimes forgets to speak in character; Phaeacians, η 50. σέ γε: Homeric repetition of the subject in second clause (on vi. 3. 5) with sudden apostrophe.

VII. 11.

- 2. πατρός είς τοῦ ἐμοῦ: cf. vi. 23. 21, 33. 18.
- 3. $\mu\eta\delta\acute{e}\nu\alpha$: H. 1029; G. 283, 6; C. 617; vi. 88, 2, vii. 149, 3, 194, 14.
- 4. καί, "still;" on vi. 89. 12. For the ambiguity of καί τοι, see on 149. 6.
- 7-10. μὴ εἴην γεγονώς ἐκ, "may I not prove to have been born of;" G. Moods and Tenses, 82 R. 1; cf. i. 210. The perf. opt. in a wish is very rare, except as an actual present. Xerxes desires to emulate the glory of his ancestors (8. 27), but has yet to prove

himself no degenerate scion of theirs.—It had long been suspected that Hdt. had mingled both the maternal and paternal lines in this list of Xerxes' ancestors; but it remained for the decipherment of the inscriptions to give certainty to conjecture. The genealogy is now stated to be as follows:

Sayce (Hdt. p. 438) thinks it possible that while Cyrus I. and Cambyses I. were ruling in Anzan (Susiana), Ariaramnes and Arsames governed the more unmixed Aryan part of the population of Persis. Cyrus the Great was king of Anzan before he set out upon his career of conquest.— μὴ τιμωρησάμενος, "if I take not vengeance on;" vi, 57. 15.

12. ἀλλ' οὐκ ἐκείνοι, "yet will not they;" cf. Hm. A 82; Xen A. An. ii. 5. 19; only in speeches, till a late period.— καὶ μάλα, "even a second time;" for καὶ μάλ' αὖ, as 186. 4.

13-15. ὑπαργμένοισι, "undertaken."—ἐξ: on vi. 26. 10.—ot, "since they."—Σάρδις... 'Ασίην: favorite Homeric order: cf. Hm. η 77; Phaeacians, ξ 9.

16-17. ποιέειν ἡ παθείν: cf. Goethe's, "Ambos oder Hammer sein."— ἀγών, "alternative;" cf. Hm. O. 502, χ 65.— τάδε πάντα: with a gesture to his surroundings, and allusion to παθείν: similarly ἐκείνα, with allusion to ποιέειν.

18. τὸ . . . ἐστί, "for middle ground is there none for our enmity."—καλὸν: emphatic position; with γίνηται.

19-20. ἤδη, "at once."—τὸ δεινὸν...: ironical reference to 10. 28. — τοῦτο: on vi. 108. 30; cf. vii. 16. 37. — τοῦτους = τοιούτους: so ii. 135, iv. 79, 95, 166, in each instance followed by the relative, and standing after the noun with article omitted; on vi. 21. 6; cf. vii. 9. 36, 102. 3. The relative tends to supply the place of the article; on vi. 13. 3.

- 21. ὁ Φρύξ: more strictly, ὁ Λυδός: but the confusion is com mon, especially among the poets.—ἐὼν...δοῦλος: This claim is founded on the mythic descent of the Persians from Perseus and Andromeda, daughter of Cepheus (vi. 54, vii. 150), while Cepheus was brother of Ninus, who appears from i. 7 to have been conceived as having extended the Assyrian kingdom to the west coast of Asia Minor. Hence the Persian dynasty proclaimed itself the rightful heir to the extinct Assyrian kingdom.
- 22. ἐς τόδε, "up to this time;" cf. 38. 12; εἰς τόδ' ἡμέρας, Eur. Alc. 9.
- 24. Note the dactylic close, as 9. 33. This, as well as a dactylic beginning (8. 58), should be avoided in prose, according to the rhetoricians; on 178. 9.

VII. 12.

- 1-3. ἐπὶ τοσοῦτο, "to such a length." μετὰ: on vi. 38. 1.— εὐφρόνη: poetic in conception and usage; 56. 3, 188. 7.— τε καὶ: on vi. 41. 5.— ἔκνιζε: 10. 51.— νυκτὶ... διδοὺς, "and to the night his counsels imparting;" making night the sharer of his counsels. This poetic expression appears founded on the idea of the proverb ἐν νυκτὶ βουλή. For the construction cf. Plut. Them. 26; Pind. P. iv. 115; Ovid. Met. xiii. 15.— πάγχυ: emphatic separation from εἶναι.— εὕρισκέ with inf. is rare; cf. on 8. 31.
- 5. κατύπνωσε: on vi. 23. 8.— καὶ δή κου, "and then mayhap;" vi. 98. 5.
  - 6. Ξέρξης: for this form of epanalepsis see on vi. 107. 4.
- 7. ἐπιστάντα: Hm. B 20, ζ 21. Grote remarks upon the likeness of this passage to the opening of the Second Iliad. The vase mentioned on 8. 3 exhibits a figure inscribed ΑΠΑΤΗ (cf. Aesch. Pers. 93), the οὖλος "Ονείρος of Β.— μέγαν τε καὶ εὖειδέα: see Phaeacians, ζ 152, 161.— μετὰ, " with change of purpose;" in this sense of change, otherwise only in composition, whence the tmesis is all the more striking; cf. 10. 56.— δὴ: in indignant question, as 17. 6.
- 10. δ συγγνωσόμενός, "who will consent." πάρα: usually taken for πάρεστι, and this accords with the Master's fondness for indirect allusion (cf. Hm. A 289, χ 67). Stein follows Freund in making it = πάρειμι. For the entire expression compare Hm. π 45: πάρα δ' ἀνήρ, ôs καταθήσει: on vi. 123. 7.

11-12. ταύτην ... δδῶν, "continue in that path;" cf. 104. 4, v1. 129. 2, and on vi. 43. 13.

VII. 13.

- 2. αποπτάσθαι: Hm. B 71. δνείρου τούτου: on vi. 27. 10.
- 3. λόγον . . . ἐποιέετο, "took no account." ὁ δὲ: cf. 6. 24.
- 4. συνέλεξε, ἔλεξέ: for this peculiar form of epanastrophe (on vi. 21. 7), with compound and simple form, see 15. 7, 60. 12; cf. 210. 7–8; here heightening the contrast of meaning.
  - 5. συγγνώμην: cf. vi. 86. 55. άγχίστροφα: cognate acc.
- 6. φρενῶν τὰ ἐμ. πρῶτα, "the prime of my mental powers." For the position of ἐμεωυτοῦ, see on vi. 85. 3, vii. 143. 2. There may be something of exaggeration here for the purpose of the excuse, since Xerxes at this time (484 B.C.) must have been about thirty-five years of age, having been born soon after the accession of Darius, and the Greeks thought that a man became φρόνιμος at thirty (Xen. Mem. i. 2. 35). But see 18. 8, and the words of Darius in Aesch. Pers. 782: Ξέρξης ὧν νέος φρονεῖ νέα.

8-10. μέντοι: as 8. 68.— ἐπέζεσε: a Cinderella word; see 188. 9.— ἀεικέστερα ἢ χρεόν: the separation is made more striking by the interposition of πρεσβύτερον.

11-12. ως: on vi. 4. 3.— μεταδεδογμένον: acc. absolute; on vi. 72. 4.

VII. 14.

1-6. προσεκύνεον: on 136. 4.— ὅνειρον: the neuter is the prevailing form in Hdt.— καὶ δὴ φ. ἀπειπ., "really then, hast thou openly renounced?"— τε: on 10. 18.— ἐν οὐδενὶ—λόγφ: on vi. 52. 32. For the expression see 16. 35, 57. 2, 13. 3.— οὐδενὸς, "a mere nobody."

8. μέγας καὶ πολλὸς: Stein points out the seeming parody of this phrase in Aristoph. Birds, 488 (produced 414 B.C.), as also of i. 179. 5, 179. 12, ii. 127, 136, in the same play, lines 552, 1127, 1130, 1145 respectively; while i. 4, 133, and 192 are parodied in the Acharnians (produced 425 B.C.).

VII. 15.

- 2-3. ἀνά τε ἔδραμε: cf. 10. 56.— καλέοντα: fut. of purpose.
- 4-5. τὸ παραυτίκα: cf. vi. 86. 48.— εἴπας ἐς σὲ: on vi. 69. 3.
- 6. εἴνεκα: position like that of πέρι, vi. 130. 7; even between article and noun, Hm. π 334 (τῆς αὐτῆς ἔνεκ' ἀγγελίης) and later.
- 8–9. οὔκων: on vi. 52. 12.— εἰμὶ: on vi. 36. 11.— τετραμμένω: cf. 16. 16, 18. 16, 13. 5.
  - 12. οἱ ἀν ἡδονῆ ἐστι, "it lies in his pleasure;" cf. 160. 12, 101. 4.

14–15. τοῦτο: on vi. 22. 10. — ὁμοίως καὶ: on vi. 21. 7. — δδε seems Janus-faced; compare οὖτω, 19. 11, vi. 111. 4; τοῦτο, 197. 6, 153. 17, 159. 4; on vi. 10. 2. — γινόμενα = γίνοιτο in direct discourse.

16-17. σκευήν: an elaborate state dress, consisting of a mantle, tunic, and trousers of purple, saffron-colored shoes, the distinctive upright tiara, with its fillet of blue spotted with white, gold earrings, bracelets, collar, and girdle supporting a short sword whose sheath was of a single precious stone. According to Plutarch, the entire dress was worth 10,000 talents.— Note the rhetorical repetition of the possessive pronoun.

VII. 16.

- 2-3. ola: on vi. 5. 5.— οὐκ ἀξιεύμενος: It was deemed an offence punishable with death for any other than the king to sit on the royal throne.— ὡς . . . κελευόμενον: cf. 17. 2.
- 4-5. ἐκεῖνο: prospective, with infinitive clause as appositive; cf. 237. 5.— παρ' ἐμοὶ κέκριται, "is esteemed in my judgment;" cf. iv. 64, v. 6. The perf. as below, 16. 20.— φρονέειν . . . πείθεσθαι: a favorite maxim; cf. Hm. I 100; Hes. Op. 293; Soph. Antig. 720; Babr. i. 13; Cic. Pro Cluent. 31; Livy, xxii. 29.
- 6-7. τά, governed by περιήκοντα, which agrees with σε the object of σφάλλουσι.— καὶ ἀμφότερα: 1. 14. περιήκοντα, "having compassed," "attained;" cf. vi. 86. 14. κακῶν ὁμιλίαι: Aesch. Pers. 753; 1 Corinth. xv. 33.— κατά περ, "even as;" on vi. 54. 6.
- 8-9. πάντων . . . ἀνθρώποισι: compound attributive; cf. 26. 5, 169. 10, 219. 3, vi. 98. 6.— The thought appears in Solon, Fr. 12: ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται ἡν δέ τις αὐτὴν μὴ κινῆ, πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.
  - 10. ἀκούσαντα: as vi. 86. 14. πρὸς: on vi. 26. 10.
- 12–13. Observe the *homoeoteleuta* (rhyming clauses) so much run after by Gorgias and his followers, so rare in Hdt., and here without the desired balance of clauses, as if unsought; cf. 10. 27, 50. 25, 158, 24, 162, 3, 236, 7, 46, 15.
- 13–16. Construe the infinitives after διδάσκειν in the order of the text. For the thought see Theognis, 605–6: Πολλώ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ἄλεσεν ήδη ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλείον ἔχειν ἔθελον. τοιουτέων π. γν.: epanalepsis; on vi. 7. 8.— Connect ὅσον ὅτι, "as because."— ἀναιρέο: S. 71.
- 18-19. θεοῦ πομπ $\hat{\eta}$: Hm. **Z** 171, ϵ 32.—οὐδὲ qualifies θεῖα: cf. 52. 11, vi. 33. 16.

20–1. πεπλανημένα: gnomic perf., emphasized below by the addition of ἐώθασι.— σε ἐγὼ: common juxtaposition; 28. 11, 29. 8.— ἔτεσι... ἐών: like Nestor, A 259; cf. Odysseus to Achilles, T 219: ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.

22-3. αὖται: assimilated from $\tau a \hat{v} \tau a$, and antecedent to $\tau \dot{a}$: on

vi. 36. 9.—τà ... φροντίζει: For the thought, cf.:

"Stol'n away
To dreamful wastes where footless fancies dwell
Among the fragments of the golden day."
Tennyson, Maud, 18.

— πρὸ τοῦ: for πρὸ τούτου: on vi. 139. 3.

25. μετὰ χεῖρας: rare for $\epsilon \nu$ χερσί: 5. 10, 47. 5; yet, so Thuc. i. 138; Xen. Ages. 2. 14. μετὰ (like $\pi a \rho \acute{a}$ often) in such cases combines the ideas of rest and motion; cf. Hm. π 419, P 149, B 143, A 463.

26. διαιρέω, "explain;" so the active, 103.7; middle, 47.3, 50.2.

27. συλλαβών, "succinctly;" referring to 15. 12-14.-- γάρ is ex-

planatory, "that is to say."

28-30. σὐδὲν μᾶλλον—ἡ σὐ: the second negative seems due to the predilection of the Greek for emphasizing by repetition of the negative; on vi. 56. 5, vii. 11. 3, etc. The idiom in this phrase is rare; iv. 118, v. 94, Thuc. ii. 62, iii. 36; Dem. Timoth. 1198, 1200, Polycl. 126.

31-3. ἄλλως, "at all;" cf. 176. 8, viji. 30.— ἐθέλει: 37. 11, ii. 13, 14.— ἐς τοσοῦτό γε εὐηθείης: 9. 36.— ὅ τι δή κοτέ: vi. 134. 13, 62. 9.

-ωστε: with ind.; vi. 27. 8.

34. ϵi , in the sense of "whether," may be followed by o i or $\mu \dot{\eta}$.

37-8. εἰ ἐπιφοιτήσει—φαίην αν: cf. 161. 17-18, 10. 48.

39–41. oùx: on vi. 9. 20.— $\phi \epsilon \rho \epsilon$: like the Homeric $\Hagainstructure \ragainstructure \Hagainstructure \ragainstructure \ragai$

VII. 17.

2. οὐδέν: cf. 14. 6.— κελευόμενον: imperf. partc. denoting repetition; 16. 4, 18. 17, 30. 6, vi. 36. 1.

3-4. ἰζόμενος: cf. 18. 4, vi. 5. 14, 108. 20; Phaeacians, θ 250.—κοῖτον ἐποιέετο: periphrasis for ἐκοιμᾶτο: cf. 105. 2, 193. 14.

5. ὑπερστὰν: the regular Homeric expression; cf. 12. 7.

6-7. άρα: H. 1015; G. 282; C. 607.— κείνος ὁ ἀποσπεύδων: ct. vi. 65. 21.— ώς δὴ: on vi. 1. 6.

9-10. νῦν: pleonastic after τὸ παραυτίκα: cf. vi. 126. 1.— κατα-

προξξεαι, "shalt thou escape scathless."— ἀποτράπων: S. 13.—τδ: relative; sc. ἐστί.— Ξέρξην: on 10. 36.

VII. 18.

- 2-3. ἐκκαίειν... ὀφθαλμούς: note the strong spondaic close.—καὶ δς: demonstrative (on vi. 2. 5), as occasionally in Attic.— ἀμβώσας: S. 21.
- 5. δεύτερά, "then," like ἔπειτα, after the temporal clause; 53. 2. 6–7. οῖα ἄνθ. ἰδὼν: cf. 46. 12, 50. 11.—πεσόντα: on vi. 129. 21; cf. Aesch. Prom. 957.
- 9-11. μεμνημένος μὲν, μεμνημένος δὲ: anaphora; on vi. 43. 18.—στόλον: on vi. 41. 12.—ώς ἔπρηξε: on vi. 45. 2.— τὸν ἐπ΄... τὸν Καμβ.: cf. vi. 28. 8, vii. 20. 5-12; on vi. 46. 10.— συστρατευόμενος: impf. partc. depicting the length of the service; cf. 209. 22, 213. 8, 237. 6.
- 13. ἀτρεμίζοντά: cf. 8. 12. πρὸς: as 16. 10; Plat. Phaedr. 256 C.
- 15. Mark the "Sophoclean irony;" Aesch. Pers. 102.— 715: on vi. 73. 4.
- 19-20. παραδιδόντος: causal; vi. 82. 8.— τῶν ... μηδέν, "on thy part nought shall be lacking."
  - 21-2. ἐνθαῦτα: cf. δεύτερά: 18. 5.— ὑπερετίθετο: 8. 39.
- 23-4, ἀποσπεύδων ἐπισπεύδων: paronomasia. ἐφαίνετο, φανερὸς ἦν: variety.

VII. 19.

- 1-3. 'Ορμημένφ: 1. 14, 22. 17. ἔκριναν, "interpreted." The dream-interpreters formed a special class among the priestly Magi. To attend to dreams and require an interpretation from their priests was a general practice among Oriental nations.— φέρειν: cf. vi. 19. 3.
- 4-7. ἐστεφανῶσθαι, κείμενον τὸν στέφανον: a quasi κύκλος: on vi. 61. 10; cf. vii. 235. 13, vi. 42. 1-4; Hm. Δ 402. To the Greek the dream would proclaim the triumphal march of the king to Athens and the destruction of the sacred olive on the Acropolis (viii. 55); following which his fortunes were at once reversed.
- 8. Περσέων τε: effective change of construction from the genitive absolute.
  - 10-11. ἐπὶ, "for the attainment of;" 146. 11.— οῦτω: on 15. 15.

VII. 20.

1-3. τέσσερα: on 4. 3.— πέμπτφ ἔτεϊ ἀνομένφ, "in the course of the fifth year." The march proper is regarded as beginning from Sardis; cf. 147. 7.— χειρὶ μ. πλήθεος, "with an enormous body of forces." χείρ is used like manus, as 157. 15.

4. τῶν ἡμεῖς ἴδμεν: a favorite expression with our author; cf. 27. 11, vi. 21. 6.— πολλῷ δὴ μέγιστος: cumulation of emphasis; on

vi. 21. 6.

6. παρά, "in comparison with." — μηδένα: cf. 14. 6, 17. 2.

7. The Cimmerians had been driven from their seats about the northern shore of the Euxine and passed southeasterly into Asia during the seventh century B.C.; cf. i. 103-6.

8. τὰ . . . 'Aσίης: Asia from Asia Minor (τὰ κάτω τῆς 'Ασίης) to

the Indus; cf. avá in aváβaois.

- 9-10. ἐνέμοντο: 10. 13.— ἐτιμωρέετο, "sought to take vengeance upon them."— κατὰ τὰ λεγόμενα: in the "Catalogue of the Ships," Hm. B 494-760.
- 11. The fact that such tribal movements between Asia Minor and Europe by the Bosporus and Hellespont took place in pre-historic times is supported by strong evidence, in kinship of language, names, and traditions. In Homer, Priam stands at the head of a confederacy in which the tribes of Asia Minor are leagued with dwellers on the Thracian coast as far as Macedonia, if not to the Peneus.
- 15. τὸ πρὸς μεσαμβρίης, "towards the south;" on 113. 6, 176. 12.

VII. 21.

2. οὐδ' = καὶ οὐ: the negative through anticipation of the following οὐκ: cf. 101. 9-11. - γενόμεναι: sc. εἰσί: on 190. 10.

3-4. ἄξιαι, "comparable."—τί: on 9. 11.— Ξέρξης: on vi. 96. 4.— πινόμενόν, "when drunk of."

6-9. Note the ingenious variety of construction.— ἐτετάχατο: S. 66. The same phrase 81. 2, 86. 2, 96. 4, 119. 15, 203. 8.— ἄμα στρατευομένοισι, "while serving at the same time," furnishing troops as well.— ἐς...παρέχειν: subject clause.

VII. 22.

1-3. τοῦτο μέν: on 6.5. It has no proper correlative, but is reiterated in ταῦτα μέν, 25. 1.— ὡς, "in consideration of the fact that."— τῶν πρώτων: naturally limited to the Persians (see

vi. 44), since ωs embodies the thoughts of Xerxes, the implied subject of προετοιμάζετο following.— περιπλεόντων περὶ: on vi. 16. 7. Such repetition with this preposition is rare.— ἐκ: cf. vi. 109. 14, 84. 15.— ἐs, "against," the mountain being personified as an enemy; cf. vi. 95. 14, and on vi. 96. 2.— "Αθων: S. 41; H. 159.— κου μάλιστα, "very nearly," limiting a number; also, 223. 2; more frequently μάλιστά κη: 30. 6, 109. 12.— Elaeus was on the Hellespont near the western extremity; 33. 10.

4. Χερσονήσου: on vi. 29. 3.— δρμεον, "were stationed." The form is not Ionicized from the stem όρμα-, as ὁρμεόμενοι is. For similar contrast and juxtaposition see 23. 2–3, 13. 4, 235. 11–12.

5. ὑπὸ μαστίγων: cf. 56. 2, 103. 23, 223. 14; Xen. An. iii. 4. 25. This custom had descended to the Persians from the Assyrians. Rawl.

7-10. 'Αρταχαίης: see 117.— Athos rises more than 6400 feet above the sea at the extremity of the peninsula, and casts its shadow as far as the market-place of Lemnos, eighty-seven miles distant. It has been noted in modern days for the numerous monasteries on its summit, where many treasures of Greek literature were early preserved and have thence found their way into print. Traces of the canal are still visible.— οἰκημ. ὑπὸ ἀνθρώπων: in contrast with lofty mountains in general; cf. iv. 182.

11. χερσονησοειδές, "a peninsular district;" adj. as subst.; 23. 3, γι. 133, 14.

12-14. τοῦτο: assimilated to πεδίον: 16. 22. — θαλάσσης τῆς 'Ακ.: the Strymonicus Sinus, on the east side; τὴν . . . Τορώνης: the Singiticus Sinus, to the west.

15–16. Σάνη: a colony from the island of Andros.— οἴκηται, "dwells;" personification of the town, as in Hm. with ναίω, etc.; on vi. 96. 2; cf. vii. 165. 1, 23. 1, 26. 10. The perf. marks the present resulting condition of a remote action.—αίδὶ: sc. εἰσί.—ἐκτὸς, ἔσω: i. e. between Sane and the mountain proper. The standpoint is within Sane, looking southerly. See on vi. 44. 6.

18. Δ**îον . . . Κλεωναί**: asyndeton, as 110. 4, 122. 9, 123. 12; cf. 123. 4, 123. 5.

VII. 23.

2-3. κατὰ ἔθνεα, "nation by nation."— κατὰ Σάνην, "near Sane;" on 22. 4.— σχοινοτενὲς ποιησάμενοι, "having drawn a straight line;" on 22. 11.— ἐγίνετο, "was becoming."

5. alei, "for the moment;" so usually in this attributive position; cf. 50. 4, vi. 58. 18, 53. 11.

- 6-7. βάθρων: ladders, or perhaps stages or scaffolds at convenient intervals; Freund thinks these were cut in the sides of the canal.— ἀπίκοντο: sc. οἱ παραδιδόντες: properly this is said only of the soil.
- 10-12. ἄτε: on vi. 5.5.— ἔμελλέ, "was likely;" Homeric usage. 14-15. αὐτοῖσι ἐπέβαλλε, "was wont to fall to them," in such allotments.
- 16-18. διπλήσιον ή: on vi. 57. 4.—τε...καὶ: on vi. 41. 5, vii. 12. 2. 20. πρητήριον, "bazaar;" not occurring again till late (Plutarch).
- 21. ἀληλεσμένος: for this emphatic position of the partc. see 15. 14, 15. 3, 16. 4, 16. 28, 16. 34, 24. 6, 25. 11, 35. 8.

VII. 24.

- 1-2. ώς... εύρίσκειν: absolute use of inf.; on vi. 30. 2; cf. vii. 173. 22, 184. 3.— μεν: on vi. 95. 14.— μεγαλοφροσύνης: on 4. 6, 10. 55.— αὐτὸ: cf. 23, 10.
- 3-4. τε: retracted from δύναμιν: on vi. 105. 4. This is especially the case when the governing verb of two clauses is placed before both, and it imparts a characteristic emphasis by exciting the expectation of repetition or variety which remains unfulfilled; cf. 197. 15; Thuc. iv. 10; Xen. Mem. i. 2. 14, iii. 5. 3.— μνημόσυνα: on vi. 19. 9, 109. 11.— παρεὸν: on vi. 72. 4.
- 5. διειρύσαι: as the Greeks habitually did at the Isthmus of Corinth.—διειρύσαι, δρύσσειν: strong chiasm.
- 6. εὖρος: as if οὕτω εὐρέαν.— ὡς: of result, with inf.; ii. 7, 135, iii. 146. iv. 184.
- 7. τοῖσι δὲ αὐτοῖσι τούτοισι, τοῖσί: a rather pronounced instance of consecutive rhymes; cf. 26. 14, 164. 10, 186. 4, vi. 69. 14.
- 8. The Strymon empties into the Strymonicus Sinus, north of Athos.— ζεύξαντας, "by joining the opposite banks;" coincident parte.; vi. 29. 11.

VII. 25.

- 2. βύβλινά: ropes of Egyptian papyrus were known to the Greeks as early as Hm.; φ 391.—λευκολίνου: gen. of the noun co-ordinated with adj. The adj. λευκολίνής appears later.
- 4. καταβάλλειν, "the storing;" rather loosely construed after παρεσκευάζετο, as parallel with ὅπλα: cf. 21. 9.
- 6. "va, " wherever;" on vi. 12. 3. For the change in sense close after "va (4), cf. 8. 25, 23. 3.— ἐπιτηδεότατον: S. 51.
  - 8-11. δè ων: on vi. 76. 7.— σῦτον, "corn," while άλλα refers to

σιτία, "provisions" in general. This is Stein's conjecture for the MSS. πλείστον.— Leuce Acte was on the Propontis near the Chersonese, and Tyrodiza probably not far distant. Doriscus, Eion, and Therma in Macedonia were the next halting-places of the army to the west; so 113, 127.— διατεταγμένοι: on 23. 21.

VII. 26.

- 3. Critalla, on the royal road to Susa, somewhere east of the Halys. Otherwise not known.— $\tau \hat{\omega} \nu \ \hat{\epsilon} \nu$: for position, see 11. 2, 28. 7.
- 5-7. κατ'... πορεύεσθαι: on 16. 8.— παρὰ β. ἔλαβε: on vi. 41. 10. 10-13. ὡμίλησαν: on 22. 16.— Καταρρήκτης: Xenophon's Marsyas; An. i. 2. 8. Here named from its falls.
- 15. Silenus, originally applied as a proper name to the oldest of the Satyrs, was used afterwards as a common appellation for these monsters generally.

16. τὸν λόγος ἔχει = δς λέγεται: hence ὑπὸ Φρυγῶν: cf. 3. 6.

VII. 27.

- 2. ὑποκατήμενος, "establishing himself," to await the king. He came apparently from some town of Lydia. It has been conjectured that his father Atys was a son of Croesus, whose tragic fate is so graphically told by Hdt., i. 34–45. This would account for his colossal wealth, much of which would have descended to him from the private possessions of Croesus, since it was not then customary for conquerors to sequestrate these. But any such connection with Croesus was certainly unknown to Hdt. or he would have taken pains to mention it; and all antiquity appears to have been equally ignorant of it. Plutarch derives the wealth of Pythius from gold mines.
- 4-7. ἐπαγγέλλετο βουλόμενος: ef. vi. 139. 8. τίς . . . ἀνδρῶν: Hm. a 170.
- 9. This gold plane-tree and vine with its grapes of smaragdus became famous as marvels of art. The artist was Theodorus of Samos, in the reign of Croesus. Antiochus, the spleenful Arcadian envoy to the court of Artaxerxes Mnemon, asserted on his return that the tree was not large enough to offer shade for a grasshopper. It was carried off and melted down by Antigonus.

VII. 28.

2. avrds, "with his own lips," without the intervention of his

courtiers; cf. 203. 3, iv. 1, 134, viii. 67; Hm. θ 396. Schweighäuser would read $\alpha \vartheta \tau \delta \nu$, Krüger, $\alpha \vartheta \theta \iota s$.

4-6. Construe σε ἀποκρύψω οὐσίαν.— ἀτρεκέως καταλέξω: Homeric.

10-13. The stater was the only gold coin known to the Greeks generally, and had various names from place of coinage, as Attic, Doric, etc. Its value is estimated at \$5.33. Hence the gold and silver of Pythius amounted to nearly \$24,000,000.— ἀρκέων: on 190.10.

VII. 29.

2-4. ἐξῆλθον τὴν: on vi. 134. 15; cf. vii. 58. 1; after the analogy of ἐκλείπειν: on vi. 12. 20.— ἐς τόδε: 11. 22, 38. 12.— ξείνια προθείναι: for the burden which this involved, see below 118–20.

6-11. σεῦ. σὺ: on vi. 21. 7; cf. vi. 86. 28.— παρ' ἐμεωυτοῦ, " from my own possessions."

13–16. ἀπαρτιλογίη, "exact sum."— ἔκτησό—ἐκτήσαο: on 8.25, 19.5. The tenses are strikingly contrasted.— ἐπίστασό, "be wise enough."—ἐs... χρόνον: cf. 17.8.

VII. 30.

- 1-2, ἐπιτελέα ποιήσας: cf. 11. 7.— τὸ πρόσω: 223, 15.
- 3. Salt is still obtained from this lake.
- 5–7. ἐς χάσμα: ef. vi. 76. 4. διὰ: on vi. 118. 13. μάλιστά κη: on 22. 3. ἀναφαινόμενος: on 17. 3. καὶ οὖτος: as well as the Marsyas; on vi. 51. 3. Such minute description of places is specified by Aristides (440) as lending beauty to the plain style (δ λόγος ὁ ἀφελής).

9-10. καταπεπηγυία, σταθείσα: note the difference of tenses: "long fixed, originally set."

VII. 31.

- 3-5. ἐπὶ, "towards;" vi. 34. 13.— πορευομένφ: on vi. 33. 2.— πᾶσα ἀνάγκη: as i. 187, ii. 35, iv. 179, v. 52; cf. vii. 10. 73.
- 6. δημιοεργοί, "handicraftsmen," "confectioners." μέλι: apparently a syrup or candy, as from the palm-tree, i. 193; "but how this could be made from the 'tamarisk' is hard to say" (Baehr).
- 8-9. πλατάνιστον: The planes of this region are still noted for their size and beauty.— κάλλεος εἴνεκα: on 5.16.— μελεδωνῷ ἐθωνάτῷ ἀνδρὶ, "to a man (to be) perpetual curator;" the office to be continuous, and successor appointed regularly at death of

incumbent; cf. 83.5. For the position of and, see Hm. Δ 187, ξ 102, ϕ 199, ω 253; but the manifest desire for chiasm is to be considered; cf. Hérsy àndri åndra Makedóna, v. 20.

VII. 32.

3–7. αἰτήσοντας γῆν: on vi. 48.4.— οὕτε ἐς Ἀθήνας: for the reason, see vii. 133.— ἐπὶ γῆς αἴτησιν: variety for αἰτήσοντας γῆν: 133.2.—τῆ ἄλλη: on vi. 21.9.—πρότερον: vi. 48.

VII. 33.

- 1-4. ὡς ἐλῶν, "with the intention of soon marching."—οἱ δὲ: 25.3, 34.2.—πόλιος μεταξὲ: for position of μεταξὲ, see on vi. 77. 2, 47.5, vii. 124.2, 183.7, 85.3, and Pope's, "The headlong lioness between and hound sagacious on the tainted green" (Essay on Man, 1.7).
- 5. ἀκτὴ παχέα: a hilly projection of the coast covered with wood, the bays of Sestus and Coela on either flank.— ᾿Αβύδφ καταντίον: the gen. is used, vi. 103. 17, 118. 11.
- 6-7. χρόνφ: 478 B.C., when the Athenian fleet, after the victory at Mycale, had proceeded thither under Xanthippus.— ἐπὶ: on vi. 98. 6.— Ξανθίππου: cf. vi. 131. 9, 136. 4.
- 9-10. διεπασσάλευσαν: the preposition implies, "with outspread hands and feet."—Protesilaus was a Thessalian chief, the first to leap from the Achaean ships upon the shores of Troy, thus meeting his death at the hands of a Dardanian (Hm. B 698–702). He was afterwards worshipped as a hero on the opposite coast, and a tumulus there still bears his name. It was opened by Dr. Schliemann in 1882, and found to contain prehistoric remains of the same age as the lower strata at Troy.

VII. 34.

2–4. τὴν μὲν: supply γέφυραν, from ἐγεφύρουν. — Αἰγύπτιοι: papyrus was mostly obtained from Egypt. — ἔστι στάδιοι: the so-called σχῆμα Πινδαρικόν: H. 605; G. 135 n. 5.

VII. 35.

- 1-2. δεινὰ ποιεύμενος: on 1. 5.— ἐπικέσθαι, "to visit;" construed with double acc. after the analogy of μαστιγοῦν: on vi. 12, 20.
- 3. πέλαγος: of the Hellespont at the bridges, as 54. 12; also called θάλασσαν and ποταμφ: 35. 11 (54. 14).—ζεῦγος, "a pair;" iii. 130. Aesch. Pers. 747 regards the bridges as the fetters: πέ

δαις σφυρηλάτοις περιβαλών πολλήν κέλευθον ήγυσεν πολλώ στρατώ. — ήδη, "also;" so 55. 13, iv. 77, ix. 84.

4. The stream was to be punished as a rebellious, runaway slave; cf. 233, 16.

5. Se av: on vi. 76. 7. Hdt. has his doubts about the branding, although he makes Themistocles speak of it (viii. 109) as if an assured fact. With the punishment inflicted we may compare that visited upon the river Gyndes by Cyrus for drowning one of his horses (i. 189; cf. ii. 111); while Cambyses orders the mummy of the dead Amasis to be flogged and otherwise insulted (iii. 16); cf. vii. 88. 11. Hermogenes (317) cites this passage as an example of that personification of inanimate objects which imparts a surpassing pleasure and charm to narrative.

6. ἀτάσθαλα: The conduct of Xerxes appears to Hdt. not childishness, but presumptuous impiety against the "sacred Hellespont" (Aesch. Pers. 745), certain to draw down its own punishment; see Phaeacians, η 58.—πικρὸν ὕδωρ: The Iranians despised the bitter water of the sea in comparison with the sweet and fruitful water of springs and streams.

7–10. τήνδε: cf. 8. 28.— πρὸς: on vi. 26. 10; cf. vi. 9. 8, 45. 6, 88. 1, 106. 7.— ἄρα, "after all;" correcting some erroneous impression; vi. 100. 6, vii. 130. 8.— θύει: on vi. 76. 8.

11. ποταμ $\hat{\phi}$: The swiftness of the current (three knots an hour) and its land-locked appearance make this appellation an apt one in one point of view, and it was observed by Hm. B 845, H 86, Ω 545. — τε δη, "not only then."

VII. 36.

3. τας δε: i. e. γεφύρας. - εξεύγνυσαν εξεύγνυσαν: on vi. 21. 7.

5. $\tau \dot{\gamma} \nu : \gamma \dot{\epsilon} \psi \nu \rho a \nu$. "I agree with Mr. Grote as to the construction and meaning of this difficult passage. Herodotus considers the shore-cables to be the real bridge (34. 2–3), and the ships to be only a support rendered necessary by the unusual width of the channel. He has in his mind the bridges over rivers, common in Persia (Xen. An. ii. 4), which gave the idea of this grand work, where, if the stream was narrow, the ropes passed from shore to shore required no support at all; if it was wider, they had to be sustained by boats, or some other contrivance. The ships sustaining the ropes were moored (he says) parallel to the stream of the Hellespont, and so at right angles with the Euxine, the longest direction of which he knew to be from east to west.

Triremes and penteconters were used indifferently in the work, the greatest number in the upper bridge, either because the channel was wider at that part, or because, to meet the full force of the current, greater strength was required." Rawl. Many points of this chapter are debatable, and editors are widely at variance in their explanations.

7. Πόντου: governed by ἐπικαρσίας as Ἑλλησπόντου by ῥόον.—κατὰ ῥόον, "along the stream," whether with head down or up.

- 8. $\[\tilde{v}a \dots \tilde{\delta}\pi \lambda \omega v \]$, "that it might relieve the tension of the cables." The subject of the verb is $\[\tilde{\eta} \] \sigma \chi \epsilon \delta i \eta \]$ (line 22), or the structure formed by the ships placed side by side; and $\[\tau \delta v \dots \delta \pi \lambda \omega v \]$, as line $23, = \tau \tilde{\alpha} \]$ $\tau \epsilon \tau a \mu \epsilon \nu a \]$ $\[\tilde{\sigma}\pi \lambda a \]$, the shore-cables when stretched. $\[\sigma v \nu \theta \epsilon v \tau \epsilon s \]$ resumes from line 4, but of course each vessel is brought into line and the anchors dropped separately.
- 10. τῆς ἐτέρης: sc. $\gamma \epsilon \phi \dot{\nu} \rho \eta \varsigma$, limiting τὰς μὲν. Every ship would be anchored both stem and stern, but as the winds had destroyed the bridges before, the historian mentions those points specifically from which danger was to be apprehended.

11. της δε ετέρης: brachylogy for τας δε της ετέρης.

- 12-13. νότου: The direction of the Hellespont here is northeast and southwest. -- διέκπλοον ὑπόφαυσιν κατέλιπον, "and for a passage through they left an opening of."
- 16–17. ὄνοισι, "capstans." οὐκέτι χωρίς: as they did before. 18–20. παχύτης: sc. $\frac{3}{7}\nu$. κατὰ λόγον, "in proportion." τάλαντον: on vi. 97. 14.
- 22-4. κόσμφ: Hm. ν 77.— ὅπλων: on vi. 68, 9.— ἐνθαῦτα αὖτις: on vi. 39. 12.— ἐπεζεύγνυον, "fastened them on" to the cables in some way so that they should not slip from their support.— της, "brushwood," or, as some explain, "boards;" at all events, something to cover all cracks between the planks, and prevent the earth from escaping.

26-8. φραγμόν, "bulwark." — ὑπερορέοντα, "looking down from above upon."

VII. 37.

- 2-8. χυτοὶ, "breakwaters;" loosely explanatory of τὰ περὶ. περὶ τὰ, as attributive of χυτοὶ, should have the article properly; its omission occurs mainly with prepositional phrases after verbal nouns; cf. 1. 1, 119. 14, 183. 12, 205. 3.— ἡηχίης, "surf."
  - 5. πεποιημένη: on vi. 69. 22.— ἔαρι: on 4. 3.
- 9-10. αἰθρίης: temporal gen. ἰδόντι, μαθόντι, synonyms; cf. 46. 3, 188. 12, 208, 10, vi. 13. 1; on vi. 61, 4.

11-14. το θέλει: on vi. 37. 10.— ἥλιον... σφέων: note the alliteration. For the thought compare Quint. Curtius, iv. 10. 1, where an eclipse of the moon alarms the soldiers of Alexander, who are reassured by the soothsayers' declaration, Solem Graecorum, lunam esse Persarum; quoties illa deficiat, ruinam stragenque illis gentibus portendi. Among the Chaldaeans the moon took precedence of the sun, though the sun was an especial object of worship to the Persians.

VII. 38.

2-5. &k, as 37.8; on vi. 22.7.— τ i σ e $\hat{v}$, with τ v χ e $\hat{v}$: acc. cognate and gen. of source; cf. Eur. Med. 259, 338.— τ ò, "in which:" acc. cognate after $\hat{v}$ π ov $p\gamma\hat{\eta}$ σ al.

6. γενόμενον, "if obtained." - παν: on 10.57.

7-10. τδ: as τι, line 4, but usually gen. as below. — θαρσήσας: like Calchas, Hm. A 92. — καταλαμβάνει: on vi. 38. 7.

12. τόδε ήλικίης: on 11.22. If the son of Atys, he must have

been about eighty years of age.

13. μοι: on vi. 103. 21. For this Ionic position of the enclitic dative between article and noun without attributive, see i. 31, ii. 108, iii. 3, 14, 63, 129, iv. 8, v. 95, vi. 41. 7; except here, after a conjunction; on vi. 34. 12, 41. 10.

16. Compare the prayer of Chryses for his daughter, Hm. A 18-20.

VII. 39.

1. τε: on vi. 41. 5.— ἐθυμώθη: like Agamemnon, Hm. A 24–5.

5-6. σέο: the personal pronouns in the gen. regularly follow their regimen; if emphatic they may precede (49.7, 51.2, 30.10), and are usually placed before the preposition; as here, Eur. Med. 144, Hippol. 1352.— πανοικίη: adverbial; "with household entire."— αὐτῆ: on vi. 32.8.

7-8. Candaules, for a different purpose, tells Gyges (i. 8) that the eyes are more convincing than the ears.— ἐμπιπλεῦ: S. 76.

10-12. ἔτερα τοιαῦτα: cf. 10. 52.— ἐς . . . ἐτράπευ: cf. 16. 16.

15. περιέχεαι, "you cling to."— ζημιώσεαι: on vi. 9. 22. When Darius was setting out upon the Scythian expedition Oeobazus begged that one of his three sons might be left behind. Darius tells him that all shall be left with him, and accordingly has them all put to death (iv. 84).

18. διαταμείν, διαταμόντας: on vi. 7.8; cf. vii. 43.7, 56.2, 60.12.

VII. 40.

- 1. τούτων τοῦτο, ταῦτα: strong parechesis; on vi. 12. 15.
- 3-4. σύμμικτος, "continuous."— ἀναμίξ, "combined."— οὐ διακεκριμένοι: on vi. 96. 5.—The contingents of the several nations formed distinct and separate corps, but were not separated by intervals, marching without any regular order in a single body. Rawl.— τη, "(at a point of the line) where."
- 5. διελέλειπτο, "a space was left;" impersonal; cf. 41. 14, vi. 112. 1.
- 6-7. προηγεῦντο: before the king.— ἐκ ... ἀπολελεγμένοι: on vi. 25.5.
- 8. καὶ οὖτοι: on vi. 51. 3.— κάτω: in token of reverential obedience to the king, as the soldiers acknowledged the authority of Darius in the person of Bagaeus, iii. 128.
- 9. ipoi: sacred to the sun, Mithra; cf. Xen. Anab. iv. 5. 35. This breed of horses was as famous in antiquity as the Arabian in more recent times.
  - 14. Auòs : Auramazda, the creator and supreme god of light.

16-17. οὐδεὶς — ἀνθρώπων: impressive separation. — θρόνον = δίφρον: cf. Ἡως ἐὐθρονος, Ηπι. ζ. 48, χρυσόθρονος, κ. 541.

19. παρεβεβήκεε, "stood beside;" Homeric; A 104, 522, N 708. "In battle and in hunting, the king and his charioteer were the only occupants of the chariot, and stood side by side; on occasions of state there was a third, an attendant who bore the royal parasol." Rawl.

VII. 41.

- 2–5, μετεκβαίνεσκε: S. 58.— ὅκως: on vi. 12, 3.— ἀρμάμαξαν: Xen. An. i. 2, 18.— αὐτοῦ ὅπισθε: on vi. 77, 2.— κατὰ νόμον: i. e. ἄνω.
- 7-9. μύριοι: the "immortals;" 83.4. σαυρωτήρων: spikes at the butt-end.
- 11–12. είχον· είχον: on vi. 21. 7.— οί . . . τράποντες: 40. 8–9. The tense changes, to introduce the notion that it was their custom.

VII. 42.

- 2. ποταμόν: on vi. 76. 3.— Κάικον: cf. vi. 28. 9.
- 3. Kávns öpos: this gen. is rare; usually the words are in apposition.
- 4-5. Θήβης: near the head of the Adramyttian Gulf; the native place of Andromache; Hm. Z 397.— Αντανδρον: cf. Verg. Aen. iii. 6.

- 7. This refers to some of its spurs; the true Ida is commonly thought to have been left considerably to the right, though Virchow maintains that the words of our author may be taken strictly.
- 8–10. βρονταί: cf. 10. 55, and Iliad Θ 75–7: αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ ἦκε σέλας μετὰ λαὸν ᾿Αχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν. Horace calls Ida, aquosa, C. iii. 20. 15.— τινα συχνὸν, " very considerable;" on vi. 73. 4.

VII. 43.

3-4. ἐπέλιπε: cf. 21. 4-5. -- ῥέεθρον: acc. of specification.

5. ἐπλ... Ξέρξης: the beginning of the sentence is resumed chiastically and with changed subject and construction.

6. τὸ Πριάμου πέργαμον: the acropolis of Ilium, which the excavations of Schliemann have fixed beyond cavil upon the height of Hissarlik, about three miles from the Hellespont; see Phaeacians, pp. 265-6.

7-8. ἐκείνων: the Trojan myths of the Iliad.— 'Αθηναίη: Homer (Z 297) places her temple on the acropolis near the palace of Priam, and in the historic period she also had a famous temple there, in which Alexander the Great, like Xerxes, offered sacrifice upon landing in Asia.— χοὰς: libations to the dead of the Troic period. In such sacrifices the Persians followed the customs of the district; cf. 113. 9, 191. 7, vi. 97. 14.

11. ἀπέργων, "keeping;" so, 110. 2, 112. 5; usually of rivers, etc.

12. These places lay along the Hellespont.

VII. 44.

2-3. καὶ γὰρ: on vi. 5. 6.— λίθου λευκοῦ: marble, as often.

5-7. So Darius sat viewing the passage of the Bosporus (iv. 88), and Xerxes, again, witnessing the battle of Salamis (viii. 90); cf. vii. 212. 2.— ἄμλλαν: see 196. 5.

VII. 45.

2-4. ἀποκεκρυμμένον: on vi. 129. 21; cf. vii. 44. 7, 46. 4. — ἐπίπλεα: sc. ἐόντα. The supplementary participle is rather rarely omitted; on vi. 112. 7.— ἐδάκρυσε: inceptive acrist.

VII. 46.

- 2-3. οὐ συμβουλεύων: 16. 18, 17. 7.— φρασθεὶς: on 37. 10.
- 4-5. In the following conversation Herodotus is regarded by

Hermogenes (396) as reaching the height of sublimity in the expression of moral sentiment and portraiture of character.— &s ... vvv, "how much at variance with one another were your acts just now."

7. γάρ, "why," "yes, for." — με: cf. vi. 125. 22. — κατοικτεῖραι, "a feeling of pity;" subject of ἐσῆλθε: cf. Eur. Med. 931: ϵ lσῆλθέ

μ' οἶκτος εἰ γενήσεται τάδε. - ώς: after λογισάμενον.

9. o'd' Sels: When the phrase $\epsilon i \gamma \epsilon$ approaches the meaning of "since," it has a tendency towards construction with o' instead of $\mu \dot{\eta}$, as $\epsilon i \kappa a i v$. 78, $\epsilon i v$. 97; on 9. 10.

10. παρά: temporal; on 1.10.— πεπόνθαμεν: gnomic perfect.

11–12. οὖτω — εὐδαίμων: for the separation see on 40.17.— τῷ: A negative antecedent is usually followed by ὅστις instead of ὅς, as 29.3, 49.2, 49.6; but as here, 54.7, 145. 19, 203. 11.

13. οὐ is the regular negative in rel. clauses of result with the indicative, especially if the antecedent is negative.— οὐκὶ ἄπαξ: on vi. 96. 5.

14-15. προσπίπτουσαι, συνταράσσουσαι: on 16.12.— καλ, "even though."

17. This melancholy view of life frequently appears throughout Greek poetry; cf. Hm. Ω 525–33, Theogn. 425, Bacchil. 3, Soph. O. T. 1186, O. C. 1225, Aj. 125, etc. The opposite view is maintained Eur. Suppl. 195–200. The tone of Hdt. is commonly one of cheerfulness, but at times his narrative is overcast by gloomy shades, which imply that he was no stranger to the evils of life and the prevailing sentiments of the age. See i. 32.—καταφυγή: So the gods showed to Cleobis and Biton that it was better to die than to live (i. 31), and the Thracian Trausae lamented at a birth but rejoiced at a death (v. 4).

18–19. γλυκὺν... αἰῶνα, "though giving a taste of life in its sweetness."— γλυκὸν: observe the predicate position.— φθονερὸς: 10.55.— ἐν αὐτῷ: on 8.71. The momentary glimpse of happiness vouchsafed is granted that the quick following misfortune may be felt the more keenly: ὑποδέξας ὅλβον ὁ θεὸς προρρίζους ἀνέτρεψε, i. 32.

VII. 47.

2-3. λέγων: on vi. 67. 9. — διαιρέαι: on 16. 26. For the form see H. 409 D. b., and cf. 50. 2-3, 52. 3, 52. 11. — παυσώμεθα, "let us have done;" cf. ii. 136. Artabanus's tone is too melancholy by far to suit the pleasure-loving Xerxes.

4-5. μεμνώμεθα: H. 465 a; G. 118. Note the dactylic rhythm.

—χρηστὰ ... χερσί: when in prosperity; cf. τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτὲ, μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχὴς εἶναι δόκει, Eur. Med. 601.

8. μετέστης: cf. 15. 7, 18. 16. — φέρε . . . εἰπέ: compare the Homeric, ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.

11-12. ἐντὸς ἐμεωυτοῦ: on vi. 12. 12.— ἐπιλεγόμενος: on vi. 9. 8.

VII. 48.

2-7. δαιμόνιε ἀνδρῶν: Hm. **ξ** 443.— κοῖα ταῦτα: H. 1012 a.— κότερά, ἢ, ἢ: disjunctive particles in direct question; H. 1017; G. 282. 5.— πολλαπλήσιον: on vi. 57. 4.— ἔσεσθαι: H. 986.

9. την ταχίστην: adverbial; not with αγερσιν.

VII. 49.

1. στρατόν τοῦτον: When the demonstrative is deictic, with gesture to something close at hand, Hdt. is prone to omit the article with the noun; cf. 130. 3, 8. 28. See especially v. 49, where Aristagoras is pointing out objects on a map.

5. οὕτε has its correlative in changed form, line 13.

7. σευ: on 39.5.— φερέγγυος, "securely competent." The anxiety was vindicated twice, off Pelion (vii. 188), and southern Euboea (viii. 13).

8. ἔνα αὐτὸν, "one only;" cf. vi. 134. 2.

11. So i. 32: πῶν ἐστι ἄνθρωπος συμφορή. Contrast Tennyson, Enid: "Man is man and master of his fate."

13. ἔρχομαι ἐρέων: an easy, conversational development of a common idiom, and mainly Herodotean; 102. 9, vi. 109. 20.

14-16. εἰ θέλει: 10. 45. — κλεπτόμενος, "beguiled," by lack of opposition.

17–19. πληθώρη, "surfeit." Aesch. Ag. 1331: τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ πᾶσι βρότοισιν.—καὶ δή, "well, then."— ὡς, "supposing that."—χώρην... χρόνω: chiastic for closer juxtaposition of the adjectives.—χώρην, "distance," from their base of supplies.— λιμὸν: The argument is from Aesch. Pers. 792, where Darius says, αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει... κτείνουσα λιμῶ τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.

20-2. οὖτω: since the dangers are so great; with reference to 47.4. — He closes with an aphorism; on 9.40. — ἐν . . . εἴη: cf. Hm. η 51.

VII. 50.

3-7. πάντα, παν, τὸ παν, πάντα, παν χρημα: variety; on 2. 10.

--ἐπὶ...πρήγματι, "upon every successive event that occurs." ἐπὶ, in this temporal sense, mostly poetic, Herodotean, and late prose: 187. 12.—ποιήσειας...οὐδέν: cf. Chaucer's "Unhardy is unseely," and "Naught assayeth, naught achieveth."—κρέσσον—μᾶλλον ἡ: on vi. 12. 19. For the thought compare Eur. Herc. F. 105: οὖτος δ' ἀνὴρ ἄριστος ὕστις ἐλπίσι πέποιθεν ἀεί· τὸ δ' ἀπορεῖν ἀνδρὸς κακοῦ: and, "It's best to hope the best, though of the worst affrayed" (Spens. F. Q. 4. 6).

8. Note παθεῖν after πάσχειν: the negative prefers the aorist.—

εί: on vi. 11. 10. -- ἐρίζων πρὸς, "objecting to."

9-10. ἐν αὐτοῖσι refers to ἐρίζων: on 8.71.— ὁμοίως καὶ: on vi. 21.7.— τοῦτο: the singular, as ἐκεῖνο, 16.4, though referring to the two.— ἴσης: on vi. 21.2.

11. είδέναι ... βέβαιον: observe the emphatic arrangement, and see on vi. 11. 7.— χρη, "is it possible;" cf. 11. 13; Theoc. 15. 45.

12-13. μèν, solitarium: on vi. 95, 14.— ώς τὸ ἐπίπαν: on vi. 46.

14–15. οὐ μάλα: on vi. 3. 4.— ἐθέλει: for variety after φιλέει, as σφεα after αὐτὰ, 19–20.— ἐς δ: cf. 9. 36.

19. προελθόντα: on vi. 129. 21. — νῦν: introducing an established fact in opposition to a mere assumption; 139. 21; on vi. 30. 3. — κινδύνους ἀναρριπτέοντες, "by running risks," as in dicing, "taking the dicer's risks." The simple expression κύβον ἀναρριπτεῖν intensifies to κίνδυνον ἀναρριπτεῖν, in order to include the hazard attending the game; then especially of the risks of warfare.

21-22. καταιρέεσθαι, "to be gained."— όμοιεύμενοι: S. 74.

25-27. τοῦτο-τοῦτο: on vi. 27. 3. - ἐπιβέωμεν: S. 7, 81.

28. où voµáδas: like the Scythians; 10. 13.

VII. 51.

- 2. σù δέ: on vi. 3. 5, and vi. 16. 3; Hm. I 301.— μευ: on 39. 5.
- 4. πλεῦνα... ἐκτεῖναι, "to prolong argument to a very great length."
- 5–7. єї
vai: on vi. 20. 7.— μηχαν $\hat{\eta}$, "means."— πατέρας: cf. 150. 10.
- 10-13. μητρόπολιν: on vi. 21. 12.— δηλήσασθαι: as at Mycale (ix. 103).
  - 14. ές . . . βαλεῦ: cf. ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν, Hm. A 297.
- 15. τὸ: the article to substantivize the whole following clause; 143. 8. For the thought, see Solon, 13. 65-6.

VII. 52.

- 2-3. γνωμέων—ταύτην: cf. 12. 11.— δs: on vi. 2. 5.— φοβέαι: on 47. 3.
  - 4. γνώμα, "proof."— των, i. e. πρηγμάτων implied in γνώμα.
  - 6-7. ἐπὶ . . . ἐγένετο: on 10.39. For the fact see 10.32-35.
  - 10. ἐπιλέγεσθαι: sc. ἡμᾶς. With the infinitive as 49. 21.
  - 11. οὕτω: vi. 86. 63.— μηδὲ: on 16. 19.
- 12-13. Note ἐμὸν, ἐμήν, ἐμὰ.— ἐκ πάντων: on vi. 27. 9.— σκῆπτρα: the plural, as often in tragedy.

VII. 53.

- 2-4. δεύτερα: as 18. 5. χρηίζων: with double genitive; cf. 38. 4.
- 6-8. εἶς . . . ἔχωμεν: construction altered from infinitive, for more direct appeal.— προθυμίην ἔχωμεν: periphrasis for προθυμώμεθα: cf. 6. 7. ξυνὸν: S. 1. ξυνὸν . . . σπεύδεται, "for that is eagerly desired as a good common to all."— τοῦτο: i. e. to acquit themselves bravely and worthily; cf. Tyrtaeus, 12. 15.
- 10-12. πυνθάνομαι: 10. 16-25.— τῶν: on vi. 2. 5; vii. 10. 5.— οὐ μή: H. 1032; G. 257.— ἀνθρώπων: cf. 8. 87.
- 13. λελόγχασι, "are allotted to preside over." The allotment of special districts to different deities is a common idea among the Greeks from Hm. down (Hm. O 190; Aesch. Pers. 197, etc.); its existence among the Persians is doubtful. Cf. St. George in England. St. Denis in France, etc.

VII. 54.

- 4. καταγίζοντες, "burning as sacrifice;" cf. vi. 97. 14.— μυροίνησι... όδόν: When the news reached Susa that Xerxes had arrived at Athens, incense was burned and the roads strewed with myrtles (viii. 99). The myrtle was used in sacrifice also by the Greeks; Aristoph. Wasps, 861; Eur. Alc. 172.
- 5. The Persians were sun-worshippers.— σπένδων: according to i. 132 no libations were in use among the Persians; hence Xerxes would be following a custom of the region (on 43. 8), and κρητῆρα (below, 10) is accounted for.
- 7-8. $\ddot{\eta}$: on 46. 12.— παύσει, with inf. is rare, and marks the hinderance as more complete than with the parte.— πρότερον $\ddot{\eta}$: without $\ddot{\alpha}\nu$, as $\pi\rho$ $\dot{\nu}\nu$ $\ddot{\eta}$, 8. 54. The preceding negative is contained in $\mu\eta\delta\epsilon\mu(\dot{\alpha}\nu)$, which influences the whole sentence.

11. Tov: attracted in gender to the predicate noun.

VII. 55.

- 3-4. πρὸς τοῦ-πρὸς τὸ: mere variety; see 36.9-11. The gen. is less common.
  - 7-8. ταύτην ... ούτοι: cf. 188. 7.
- 13. ἀνήγοντο . . . ἀπεναντίον, "set sail for the opposite shore."— ήδη: on 35. 3.

VII. 56.

- 6. $Z\epsilon\hat{v}$: Longinus (De Subl. 3. 2) censures Gorgias as unpardonably turgid in using the expression $\Xi\epsilon\rho\xi\eta s$ δ $\tau\hat{\omega}\nu$ $\Pi\epsilon\rho\sigma\hat{\omega}\nu$ $Z\epsilon\hat{\nu}s$: see below 220. 21, and contrast 203. 9.— $\epsilon i\delta\delta\mu\epsilon\nu\sigma s$: see vi. 69. 5.
- 8. πάντας: 9. 35, 157. 8; Aesch. Pers. 718.— καὶ with ἄνευ, as 51. 7.

VII. 57.

- 2-3. ἐν . . . ἐποιήσατο: 14. 5, 57. 10. λαγόν: S. 41.
- 5-6. ἀγαυρότατά: especially used of horses.— ὀπίσω with ήξειν.
  —περὶ ἐωυτοῦ, "for his life." λαγὼς τὸν περὶ τῶν κρεῶν (δρόμον) τρέχει was a Greek proverb.

8-10. He goes forth like a man, but flies back like a woman.

VII. 58.

- 1-4. τὸν Ἑλλήσποντον: on 29. 2. τὰ... πεζοῦ, "pursuing a course counter to the land force." τὰ ἔμπαλιν is regularly adverbial in Hdt.; hence supply κέλευθον with πρήσσων, as found in Hm.— ἔπλεε: westward through the Hellespont, and then northward.— ἐπὶ... ποιεύμενος ἄπιξιν, "making its destination at."— Sarpedon was the promontory at the northwest extremity of the gulf Melas.
- 5-6. πρὸς ... ἀνατολὰς: after the Homeric πρὸς ἦω τ' ἦελιών τε.
  7. τάφον: near Pactye. τῆς ᾿Αθάμαντος: for position, see on vi. 85. 3, and for the story, vii. 197. 4.
- 8-9. διὰ...πόλιος: on vi. 52. 32.—τῆ...ἐὸν: 26. 13.—'Αγορή: so-called, probably, as Freund suggests, because it lay on the boundary between the Chersonese and the Thracians, and became a neutral market-ground; see vi. 36.
- 11–13. οὐκ . . . ἐπιλιπόντα: see 43. 3, vi. 96. 5.— ποταμὸν: epanalepsis of Μέλανα ποταμόν above.— ἐπ', "from;" often in Hdt. for ἀπό in this phrase; 40. 11, 74. 2, 83. 4, 178. 12.
- 15. Στεντορίδα λίμνην: near the mouth of the Hebrus.— is 3: S. 56.

VII. 59.

- 3. τεῖχός—τοῦτο τὸ: cf. 9. 14.
- 8. ἐποίεε, "he proceeded to do;" 100. 3, 128. 9.— τὰς πάσας: on vi. 47. 10.
- 11–13. τελευτά δὲ αὐτοῦ, "and its extremity is."— αὐτοῦ is governed by the noun implied in the verb (τελευτή ἐστι).— ὀνομαστή: in the story of Orpheus, who was here torn to pieces by Thracian women.— τὸ παλαιὸν: Here Odysseus lands first after leaving Ilium, Hm. ι 39.
- 14. ἀνέψυχον, "refreshed;" as if wearied and heated by the run; a personification of the ships; cf. on vi. 16.4.

VII. 60.

- 1-3. ἐς ἀριθμόν, "for muster."— πρὸς: on vi. 26. 10; cf. vii. 61. 11, 63. 7.
- 5-7. **τρόπον**: cf. below, line 12.— ώς μάλιστα είχον: on vi. 139, 10.

VII. 61.

The following enumeration includes 61 tribes, and comprises 4 groups of infantry: 1, from the Tigris to the Indus (61-68); 2, those of the South (69-71); 3, those of Asia Minor and Armenia (72-80); 4, those of the coast and islands of the eastern Mediterranean (in the fleet; 89-95).

- 2-3. τιάρας: predicate after καλεομένους. The tiara was a round cap, projecting at the top a little over the brow, and called ἀπαγέας, "soft," in contradistinction from the stiff upright tiara worn only by the king; Xen. Anab. ii. 5. 23.— κιθώνας: S. 2.
- 4–5. λεπίδος . . . ὶχθυοειδέος, "with the appearance of iron scales like those of a fish." Since the $\kappa\iota\theta$ ών is distinguished from the θ ώρηξ by Hdt. (ix. 22), it is supposed that some words have dropped out of the text before λ επίδος, perhaps $\hat{\nu}$ πὸ δὲ θ ώρηκας πεποιημένους.
- 6. ὑπὸ: under the shield when worn, as usual, around towards the back.
  - 8. δεξιὸν : contrary to the ordinary Greek habit.
  - 9. ἄρχοντα παρείχοντο, "they proudly presented as their leader."
  - 11. **Κηφηνές**: on vi. 54. 2.
- 16-17. ἄπαις γόνου: poetic; cf. 205. 4; Eur. Suppl. 810, Alc. 735.

VII. 62.

2. την αὐτην ταύτην: sc. στολήν: so 72. 6, 84. 2.

- 6. After murdering her children at Corinth, Medea fled to Athens, and became the wife of Aegeus, by whom she had a son Medus; detected in plotting against Theseus, she escaped to Asia with her son, who became the eponymous hero of the Medes. Paus. ii. 3, 8.
  - 8. ὧδε: on vi. 10. 2.— Κίσσιοι: these dwelt about Susa.
- 10-11. μιτρηφόροι: on 90.4.— Ύρκάνιοι: on the southeast coast of the Caspian.— ἐσεσάχατο, "were equipped;" S. 66.

VII. 63.

- 3-5. εὐαπήγητον: S. 3; "easy to be described." τετυλωμένα, "knotted."
- 8. The Chaldaeans are called priests in i. 181, and $\mu\epsilon\tau\alpha\xi\dot{b}$ is strangely used for $\dot{\epsilon}\nu$ or $\mu\epsilon\tau\dot{a}$: hence the brackets.

VII. 64.

- 1–4. ἀγχοτάτω: cf. 73. 2, 80. 4.— κυρβασίας = τ ιάρας, but higher and pointed.
  - 6-7. σαγάρις: S. 46.— Σκύθας 'Αμυργίους belong together.

VII. 65.

2. ἐνδεδυκότες: cf. 89. 5, 91. 5.— ἀπὸ ξύλων, " of cotton." τὰ δὲ δένδρεα τὰ ἄγρια αὐτόθι (India) φέρει καρπὸν εἴρια καλλονῆ τε προφέροντα καὶ ἀρετῆ τῶν ἀπὸ τῶν ὀίων · καὶ ἐσθῆτι Ἰνδοὶ ἀπὸ τούτων τῶν δενδρέων χρέονται (iii. 106).

VII. 67.

- 1. Κάσπιοι: on the west coast of the Caspian Sea.— σισύρνας, "skins."
  - 5. Σαράγγαι: The writer returns again to the east of Media.

VII. 69.

- 1-2. ζειράς, "long cloaks."— παλίντονα: bent back when unstrung.— πρὸς δεξιά, "on the right side;" contrary to the usual custom.
- 6-10. σφρηγίδας, "seals;" commonly used by the Greeks in seal-rings, by the Ethiopians as money. γύψφ...μίλτφ: for contrast with their natural blackness.

- 13. $\tau \eta \nu$: construed with the nearer participle; 58. 4, 146. 12, 170. 19.
- 14. σφυρήλατον: beaten out with the hammer, instead of being cast; cf. 84. 4.

VII. 70.

3-5. The historian seems to be identifying the two divisions of the Ethiopians made by Homer (a 23), those of the setting and those of the rising sun. A remnant of the ancient people may be recognized in the black Brahûi of Beloochistan.— ἐτέροισι: the dat. as ii. 16, iv. 28, where the genitive is usual.— φωνὴν, "language."

9-13. προμετωπίδια, "scalps." -- προβλήματα, "a protection."

VII. 73.

4-7. Whether the tradition is here reversing the real direction of tribal movement, which many think was rather from Armenia to Phrygia, and thence into Europe, is beginning to be doubted by some. Sayce maintains that the Armenian tongue was not Indo-European.

VII. 75.

- 2. ἀλωπεκέας, "fox-skins." The Thracians of Europe had the same costume according to Xen. Anab. vii. 4. 4. With the migration of these Bithynians into Asia we may compare that of the Galatians in the third century B.C.
  - 9. ὑπὸ Τευκρῶν: see 20, 11.

VII. 76.

- 1. Exov: The name of the nation has been lost. Wesseling first conjectured "Chalybians," and most editors have followed him. Stein suggests "Pisidians." The correspondence between their rather unique armature and that of the warriors figured on a vase discovered by Schliemann at Mycenae is striking (Mycenae, p. 133).
- 2. λυκιοεργέας, " of Lycian manufacture;" cf. 77.6. The Cabalians and the Milyans were neighbors of the Lycians.

VII. 80.

- 3. νήσων δὲ, " of the islands I mean;" resumption of νησιωτικά: 121. 4, vi. 127. 13.— ἀνασπάστους: cf. vi. 9. 24.
  - 6-7. δευτέρω έτεϊ: 479 B.C. τούτων: on vi. 46. 1.

VII. 81.

3–6. οἱ διατάξαντες οὖτοι ἦσαν: on vi. 123. 6.— ἀποδέξαντες, "appointed."— οἱ μυριάρχαι: sc. οἱ ἀποδέξαντες ἦσαν.

VII. 83.

2-6. τούτων: on vi. 22. 10. — ἀραίρητο: S. 61. The honor of promotion to this chosen corps was a high one, and the candidates were previously designated.

8-10. διὰ: as vi. 63. 15.— αὐτοὶ: opposed to κόσμον. — πολλὸν καὶ ἄφθονον, "abundant and rich;" the same collocation, Hes. Op.

118; Xen. An. v. 6. 25.

VII. 85

2-3. καὶ, "likewise;" not merely in descent.— μεταξὺ: on 33.4.

5-6. οὐ νομίζουσι, "are not wont."— σειρῆσι, "lassoes."

8-12. μάχη: on 9. 12.— τύχη: on vi. 119. 16.— ἐν ... ἐμπαλασσόμενοι, "entangled in the toils."

VII. 86.

3-4. εἶχον: belongs to principal clause (Μῆδοι), as well as relative; cf. 190. 1.— τῆ αὐτῆ καὶ, "the same as:" 84. 2. 86. 7-10-11.

5. ὑπὸ ἄρμασι: the yoke is considered a constituent part of the vehicle; see Phaeacians, \$ 73.

9-10. ω̂s δ' αὕτως: the separation is Homeric; Phaeaeians, ζ 166.— ὁμοίως: pleonastic after ω̂s δ' αὕτως: cf. 119. 1-2, vi. 62. 5-6.

VII. 87.

4-5. ἄτε: on vi. 5.5.— The cavalry of Croesus turned to flight in terror when Cyrus brought up his camels to confront them (i. 80).

VII. 88.

3. σφι: with συνίππαρχος.

4-5. ἐπὶ... περιέπεσε: cf. vi. 17. 1.— ἀνεθέλητον: as 133. 9; cf. 190. 10; on vi. 2. 8.

8-9. φθίσιν, "consumption."— αὐτίκα κατ' ἀρχὰς: 148. 6, 220. 12.

VII. 89.

6–8. ἐχούσας εἶχον: cf. 129. 8; on vi. 12. 15.— Ἐρυθρ $\hat{\eta}$: the Persian Gulf.

13-14. χηλευτά = πλεκτά (79. 2).— μεγάλας: cf. 46. 18.

VII. 90.

4. μίτρησι, "turbans;" easily recognized on many statuettes and vases of the Cesnola Collection.— οἱ βασιλέες: The island contained several important cities, each of which had its own king.

6. είσι: on vi. 41. 21. — ἀπὸ Σαλαμῖνος: led by Teucer when banished by his father on his return from Troy. He founded a Salamis on the east coast of Cyprus.

7. ἀπ' ᾿Αρκαδίης: Many peculiarities of the Arcadian dialect have been discovered in the recently deciphered Cypriote in-

scriptions.

8. ἀπὸ Αἰθιοπίης: what is meant by this is sheer conjecture.

VII. 93.

1-7. οἱ ἐκ: on vi. 22. 7.— οὖτοι: emphatic position.— πρότερον ἐκαλέοντο: Leleges; i. 171.

VII. 95.

2-4. τοῦτο = οὖτοι: attracted to ἔθνος. - ὕστερον: in their mother country. - ἐκλήθη: cf. 10. 60, 82. 6. -- κατὰ...λόγον, "on the same grounds;" i. e. they came from Athens and celebrated the Apaturian festival; i. 147.

VII. 96.

1-6. Ἐπεβάτευον: cf. 184. 9.— ἐξέργομαι, "I am compelled;" cf. 139. 1.— ἐς... λόγον, "for the subject-matter of my history."

9. ώς οὐ: instead of οὐκ ώς, to separate δὲ οὐ: cf. 229. 19, vi. 52. 14. 75. 9.

10-11. οί . . . κράτος: for such interlacement see 229. 19; on vi. 41. 10.

VII. 97.

6-8. θυγατρός: on 2. 6.— ἀπ' ἀμφοτέρων, "on both sides;" father and mother.— οί δύο, "the other two;" Prexaspes and Megabazus; on vi. 41. 6.

VII. 99.

- 1-3. οὐ παραμέμνημαι: on vi. 41. $10. θ \hat{\omega}$ υμα ποιεθμαι $(\theta \omega \nu \mu \hat{a} \zeta \omega)$: for such circumlocutions see vi. 101. 7, 105. 8, vii. 105. 2, 157. 9.
  - 4. ήτις: on vi. 2. 5. αὐτή τε ἐχούσα: on vi. 46. 6.
- 5. παιδὸς: probably Pisindelis, whose son Lygdamis was tyrant of Halicarnassus in the next generation, and banished Herodotus.

- 8-9. τὰ πρὸς πατρός, "on the father's side." τὰ μητρόθεν: cf. vi. 125, 1.
- 13. For these opinions of Artemisia see viii, 68-9, 101-3. While Thuc, mentions but three women by name in the whole course of his narrative, Hdt. seizes every opportunity to introduce portraits of female character, more or less carefully drawn, that of Artemisia being the most elaborate. Elsewhere we have the Spartan Gorgo (v. 51, vii. 239), and Nitocris (i, 185-7) the Oriental, as Tomyris (i, 205-214) the barbaric, and Amestris (ix, 109-13) the vindictive queen. For less prominent characters, see i. 10-11, 31, 110-113, ii, 134-5, iii, 124, iv, 154, v, 92.
  - 15. ἀποφαίνω, "I declare;" as a Halicarnassian by birth.

VII. 100.

- 4. ἀπέγραφον: Hdt. is supposed to have had access to such royal records in compiling the foregoing account of the nations of the host.
- 6. ἐπεποίητο: the rare plupf, after a temporal conjunction: on vi. 110. 3; cf. 55. 2, 193. 4, vi. 112. 1; Frohberger on Lvs. 12. 53; Нт. р 359.

11-12. ἀπογραφόμενος, "having it recorded."— ἀνεκώχευον: vi. 116. 7.

13-15. μετωπηδόν, " with close front." - έντὸς πρωρέων καὶ αίγιαλοῦ: true for both from the standpoint of Xerxes; cf. 22. 16.

VII. 101.

- 2-3. Δημάρητον: see 3. 2. vi. 67-70.— καλέσας: on vi. 29. 9.
- 4-5. νῦν: after seeing in detail the mighty force.— ἡδύ τι = ήδονή: cf. 15. 12, 160. 12, vi. 138. 16.— θέλω: below, 12–13; cf. 8. 4: Eur. Alc. 281.
- 7-8. νῦν ων: on vi. 11. 7. ὑπομενέουσι: with supplementary parte, as 209, 19, a construction which reappears again among the late writers.
- 10-12. οἱ λοιποὶ οἱ: on vi. 46, 10,—συλλεχθείησαν—εἰσι: on 10. 48.—Note the weighty tripling of the negative, οὐ ... οὐδ' ... οὐκ. —μη ἐόντες: conditional.— ἄρθμιοι: vi. 83. 6.— τὸ ἀπὸ σεῦ, "thy opinion:" explained by okoloi.

14-16. ὑπολαβών: vi. 129. 23. - χρήσωμαι: cf. vi. 52. 19. - ἔσεσθαι: supply αὐτόν referring to Demaratus. For such omission, see Phaeacians, 9 518.

VII. 102.

3-4. ταῦτα . . . ἀλώσεται, "by telling you such things as one shall not hereafter be detected by you to be falsifying." — ταῦτα τὰ = τοιαῦτα οἶα: cf. 9. 36. Hence μὴ is used because the relative involves the notion of characteristic, as i. 32, ii. 135, iv. 166. 5; Isocr. 4. 89, and often in Soph.— After the causal clause something like ἀτρεκέως ἀγορεύσω (Hm. a 214) is desiderated, as often in Hm.; cf. a 231.— αἰεί κοτε: vi. 86. 23.

5. σύντροφός, "inbred," "native."— ἀρετὴ ἔπακτός: The principle which Hdt. here lays down as settled was much debated by the philosophers of his day and later; cf. Eur. Suppl. 914.— ἀπό: on yi. 98. 10.

9-15. λέξων: on 49. 13.— ὅτι—ώς: variety; on vi. 75. 18.— λόγους: cf. vi. 13. 3.— τὰ σὰ φρονέωσι, "accede to thy wishes;" cf. 145. 3, vi. 100. 8.— μὴ πύθη: on 10. 66.— ἐόντες: cf. 27. 7.

VII. 103.

2. οίον . . . ἔπος: cf. the Homeric ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος οδόντων, a 64.

5-8. μάλα: on vi. 3. 5.—τὸ πολιτικὸν: for the concrete οἱ πολῖται.—τὸ διπλήσιον: with reference to the double portion of the kings; vi. 57.

10-13. δέ: on 159. 8.— δίζημαι, "I look to."— ὀρθοῦτ' ἄν, "would be correct;" cf. vi. 68. 6.— παρὰ: on vi. 26. 10, 54. 2.— μεγάθεα: a rare plural.

14–16. μάτην κόμπος, "as bootless bravado;" on vi. 30. 13.— εἰρημένος ἢ, "may prove to have been spoken;" G. 202. 2.— ἐπεὶ, "for."— ἴδω ... οἰκότι, "let me look at the matter in all reasonableness;" cf. 167. 2, 239. 7.

19–20. περὶ: as if each Spartan were to fight singly.— πέντε: see 234. 10.

22. παρὰ... φύσιν: instead of the gen. after the comparative; H. 648.

24-5. οὖκ ἆν: ἄν is usually not repeated after the first of a series of co-ordinate clauses except for emphasis.— οὐδέτερα: the pl. is a favorite with neuters; vi. 86.7-14-24, vii. 53. 2.

27-8. τοῦτό: the bravery to fight with overpowering numbers; 102. 16.— γε μὲν, "still."

VII. 104.

4-6. τοὺς ἀληθεστάτους: on vi. 43. 13, 129. 2; cf. vii. 108. 13.

τὰ κατήκοντα, "what is incumbent on." — ώς, "that."— τὰ · · · ἐστοργώς, "to be content with my present condition here."— ἐκείνους seems governed by something lost, as δὲ μισέων: cf. 239.8.

- 7. τιμήν τε καὶ γέρεα, "royal rank and prerogatives;" cf. vi. 56. 9-10. βίον . . . οἶκον: cf. vi. 70. 11, 41. 20. εὐνοίην φαινομένην, "kindness shown."
- 12. Łków τε είναι, "and voluntarily;" cf. 143. 16; H. 956 a; G. 268 n.
- 13–17. τις: on vi. 73. 4.— οι Ἑλλήνων—τριῶν ἄξιος: Note this form of juxtaposition of the contrasted words.— οι ἔκαστός φησι: the verb takes the number of the nearer ἔκαστός.— ῶς δὲ καὶ: cf. 106. 4; on vi. 14. 16.— κατὰ ἕνα, "singly."— κακίονες, "inferior."
- 19. ἔπεστι ... νόμος: at iii. 38 Hdt. quotes from Pindar, νόμον πάντων βασιλέα.
- 20-3. γῶν: S. 22.—ἀνώγη· ἀνώγει: on vi. 21. 7.—οὐκ... ἀπόλλυσθαι: so Tyrtaeus repeatedly enjoins; x. 15-18, 31-2, xi. 2-6, 21-28, xii. 16-20. For an example, see the conduct of Amompharetus in Hdt. ix. 53; cf. vii. 220. 4.— ἀλλὰ: sc. κελεύων: 143. 17.

VII. 106.

- 1-2. ἄνδρα ... τῷ, "having (since then) proved himself a man of such merit that to him." The time of the participle here is not determined by κατέλιπε, but by the thought in the mind of the writer who transports himself to his own day.
- 4-5. ἀνὰ: cf. vi. 57. 7. Μασκαμείοισι: such adjectives are poetic.
  - 8. šk: as 107. 3 and 14; on vi. 22. 7.

VII. 107.

- 4-5. αὐτοῦ ἐν Πέρσησι: on vi. 72. 5.
- 6-7. ἐπολιορκέετο: B.C. 470.— παρεὸν: on vi. 72. 4.
- 12. Observe the effect of the repetition of the article and conjunction, and the deliberate circumstantiality of all that follows; cf. vi. 75. 13-17.
- 14-16. ἔσπειρε: to render its recovery impossible.— δικαίως: Hdt. is ever prompt to give his praise to a noble deed, whether of friend or foe, Hellene or Persian. In this he presents a marked contrast to the most of his countrymen, whose contempt for "barbarians" made them blind to their every merit.

VII. 108.

- 3-4. πρότερόν: v. 1 seq., vi. 44-5. ὑπδ: with acc. implying the idea of motion in the original subjugation; usually the dat.; on vi. 137. 7.
  - 9-11. έχεται: vi. 8. 5.— σφεων: on 8. 56.— αντέσχε: 58. 11.
- 14. καὶ αὕτη: as well as Doriscus (59, 13) and Maronia (109. 3; cf. Hm. 197).

VII. 109.

- 2–3. πόλιας . . . τάσδε: For the omission of the article here, see 78. 5, 109. 4, 122. 8.
- 6. Ἰσμαρίδα: named from the Ciconian town Ismarus of Hm.
- 9–10. ποταμὸν: sc. διέβη, from παραμείψατο: cf. Hm. θ 107.— ὶὼν: yi. 30. 1.
- 11-12. ἐν, "near;" as vi. 74. 12.— ὡσεὶ . . . μάλιστά: cf. 30. 6, and on 22. 3.
  - 13. lxθυώδης, "abounding in fish."

VII. 110.

2–7. ἀπέργων: 43. 11. — δι' ὧν χώρης: on vi. 68. 9.— οἱ αὐτῶν οἰκέοντες: on vi. 57. 27.

VII. 111.

- 2-6. τὸ: on 113. 6. ἴδησί, "forests;" hence used as proper name of wooded hills and mountains.—ἄκροι: 5. 17.— οἰ...ἐκτημένοι: on vi. 75. 19.— μαντήιόν: mentioned by Eur. (Hec. 1267; Rhes. 972), and consulted by the father of Augustus (Suet. Aug. 94).
- 8-9. οἱ προφητεύοντες: i. e. those from whose number the prophet of the time was chosen. The προφήτης expounded signs or dreams, and arranged or versified the ecstatic utterances of the πρόμαντις: on vi. 34. 8.— ἱροῦ: gen. governed by the noun implied in προφητεύοντες.— πρόμαντις: cf. 141. 11, vi. 66. 8.— χρέουσα: on vi. 19. 7.— καὶ οὐδὲν ποικιλώτερον, "and she prophesies nothing more enigmatical." This appears intended to correct some erroneous ideas among the Greeks in relation to this distant oracle.

VII. 113.

- 5. πρότερον τούτων: cf. δεύτερα τούτων, 112. 2.— λόγον, "mention."
  - 6. 7à: on vi. 35.4. The article is used adverbially as well

with prepositional phrases as with adverbs proper; 20.15, 111. 2, 126.5.

9. ἐκαλλιερέοντο: as 167. 6; on vi. 76. 8, vii. 43. 8.

VII. 114.

1. φαρμακεύσαντες ... ποταμὸν, "having performed these magic rites to propitiate the river;" cf. 191. 6-7.

2. Evvéa: colonized by the Athenians in 437 B.C., and named

Amphipolis.

- 7. Περσικόν: Cambyses buried alive twelve noble Persians head downward (iii. 35). Perhaps this was the fate of Orontes (Xen. An. i. 6, 11).
- 10-11. θεφ: Ahriman among the Persians.— ἀντιχαρίζεσθαι, "to express her thanks in turn," for his forbearance; infinitive of purpose.— κατορύσσουσαν: supplementary parte. after πυνθάνομαι.

VII. 115.

- 1-2. Strictly the primary clause here should exchange with the subordinate; "he advanced where;" cf. vi. 43. 11.— $\epsilon \nu \tau \hat{\varphi}$: on 69. 13.
- 3–5. αὕτη: se, ή $\gamma \hat{\eta}$.—èπὶ, "by," "near." Pliny mentions Posidium as a town with a bay in this locality (H. N. iv. 10).
  - 6-10. Στάγειρον: birthplace of Aristotle. έχων: on vi. 75. 19.
- 13. συγχέουσι: 225. 16.— Livy mentions this road as still used in 185 B.c., calling it vetus via regia.

VII. 116.

- 2. ξεινίην προειπε, "made proclamation of guest-friendship;" proclaimed them his guest-friends; cf. 29. 9.
- 3–5. Μηδική: the official dress of the highest in rank, and bestowed by the king only. The Persians adopted the dress and ceremonial of the conquered Medes.— τὸ ὅρυγμα ἀκούων, "hearing about the canal;" the acc. as 146. 7; Hm. a 287; Aesch. Prom. 272; usually $\pi \epsilon \rho i \tau o \hat{\nu} \dots$

VII. 117.

- 4. μεγάθετ τε μέγιστον: cf. vi. 44. 12. πέντε . . .: about 8 ft. 2 in. Rawl.
- 6-10. φωνέοντά τε μέγιστον: compare 18. 3, and the Homeric βοὴν ἀγαθός.— ὥστε: on vi. 18. 6.— συμφορὴν: vi. 61. 17.— ἐξενεῖκαί: the technical term for bearing forth with full ceremony to the tomb.— ἐπονομάζοντες, "invoking."

VII. 118.

3-5. παν, "the extremity." — ωστε: on vi. 27. 8. — οκου, "since."

7–9. ἀραιρημένος, "chosen therefor." — ὅμοια, "equally;" adverbially employed; 120. 9.— τῷ μάλιστα: sc. δοκίμ φ : cf. 129. 10, 141. 4.— ἀπέδεξε: when he rendered his accounts; cf. 119. 3.— τετελεσμένα, "spent."

VII. 119.

4-5. οία: on vi. 5.5.— ποιευμένων: on 138.4.— τοῦτο μέν—τοῦτο δὲ—τοῦτο δὲ: on vi. 114. 1.

8-9. ἐπὶ: on 1. 10.-- τιμῆς, "at a high price."

16-18. ὅκως: on vi. 12. 3.— ἔσκε: S. 82.— ἔσκε πεπηγυῖα ἐτοίμη: a more exact development of the plupf. with the addition of the iterative idea.— ὡς: rare for ὅκως.

VII. 120.

6-7. ἡμίσεα: on vi. 23. 20.— τῶν ... χάριν, "and to feel exceedingly thankful to them for the past;" on vi. 125. 21.

8-11. ἐνόμισε, "was accustomed."— παρέχειν ἃν, "it would remain;" impersonal use as viii. 8, 30, 75, 140.— διατριβήναι: cf. vi. 37. 11.

VII. 121.

3-4. στρατόν: subject of ὑπομένειν.— πορεύεσθαι: on vi. 20. 7.— Θέρμη δὲ: on 80. 3.

6. ταύτη, "in this direction;" straight to Therma.

9. δασάμενος: with object and cognate accusative; H. 725 b; G. 164.

12-15. μεσόγαιαν, τὸ μέσον: acc. cognate.

VII. 122.

1-3. ἀπείθη: as 121. 4.— διέχουσαν, "stretching across."

4. These towns are on the west coast of the Singiticus Sinus.

5-6. ἀπιέμενος, "now released," from following the coast.— ἐς, "for."

9-10. Τορώνην . . . "Ολυνθον: on 22. 18. — Σιθωνίη: between Athos and Pallene.

VII. 123.

3. τὸ: referring loosely to ἄκρην.— ἀνέχει, "juts out."

8–10. νεμόμεναι: on 22.16.—τὸ προειρημένον: i. e. Therma; cf. line 18.— Παλλήνη: on vi. 85. 3.

15. ἤδη: on vi. 76. 6.

VII. 124.

1-2. αὐτοῦ: as 107. 4.— μεταξὺ: on vi. 85, 3; cf. iv. 49.

3–9. ἐστρατοπεδεύετο: cf. 181. 10, 236. 10.— τὴν . . . ὁδοῦ, "cutting a course straight through the interior." The idiom is strange in connecting μεσόγαιαν ὁδοῦ, instead of saying τάμνων μέσην ὁδού, or μέσην γῆν.— ἐκ . . . ἀρξάμενος: cf. 127. 4, vi. 126. 12.

VII. 125.

5-9. of δε: on vi. 3. 5.— ἄλλων: with ἀπεχομένους: emphatic position.— The lion has great liking for the flesh of camels.— μήτε: in conditional relative clause.— αὐτοῦ: on vi. 123. 5.

VII. 126.

3-7. φοιτέοντα: in trade.—τὸ πρὸς: on 113.6.— ἔμπροσθε: "an indication that this part of the work was written in Asia." Rawl.— ἄν is usually retracted to a negative at the head of the clause.

VII. 127.

2–10. ἐπέσχε: as 19.6. — συμμίσγοντες: From 350 B.c. to 140 A.D. each river had a separate embouchure; now the Lydias joins the Axius. The whole plain is alluvial. — τούτων: on vi. 22. 10. — οὐκ ἀντέχρησε: 58. 11.

VII. 128.

- 2-4. Ossa is some seventy miles distant from Therma.— δδὸν: cf. 173. 7.
- 5-7. πλώσας: So Darius took ship at the Bosporus and sailed out to see the Pontus (iv. 85).— κατύπερθε: about the upper valleys of the Haliacmon, in Elimia.— ἔστε: only here in Hdt. as preposition, and otherwise rare.
  - 14. ἐνέσχετο: intransitive, where we should translate passively.

VII. 129.

- 1-3. εἶναι: imperfect infinitive.— ὥστε: on vi. 5. 5.— αὐτῆς: on vi. 57. 27.
- 4-8. συμμίσγοντα: on vi. 19. 16.— ἐστὶ ἐοῦσα: cf. 89. 6, 176. 10, iv. 47.
  - 12. μέν νυν: resumptive after the gen. absolute, as i. 85.
- 13. δνομαζόμενοι, "with names of their own;" as separate rivers.

16-17. ἤδη: on vi. 76. 6.— είναι: on vi. 20. 7.— This sentence is involved and obscure. The writer means that five rivers of sufficient importance to have names of their own flow from the mountains into the plain, and are finally merged into a single stream, which retains the name Peneus in preference to the rest.

20-1. βοιβηίδα: northeast of Pherae, and communicating with the Peneus.— ὀνομάζεσθαι: They were then only mountain torrents

hastening to the central sea. - τε, "but."

25–6. γῆν σείειν: hence the epithets, ἐνοσίχθων, ἐννοσίγαιος.—τὰ διεστεῶτα, "the chasms opened."—καν = καν αν : καν in apodosis, as 128. 9.

VII. 130.

1-4. οἱ κατηγεόμενοι: cf. 128. 15, 197. 1. — τούτφ: on 49. 1.— αὐτή, "alone," as vi. 134. 2.

7-9. ταῦτ'...ἐφυλάξαντο, "against this, then, some time before did they take precautions;" 176. 23.— ταῦτ'; the configuration of their land.— ἄρα: on 35. 10.— πρὸ πολλοῦ, "some time before;" a rare use of πρό until a late period. Xerxes relies upon the representations of the Aleuadae. The facts were somewhat different; 172–3.— γνωσιμαχέοντες, "repenting;" properly, quarrelling with one's former opinion on a subject.— καὶ τάλλα, "both for other reasons;" his own great power.— πρῆγμα... μοῦνον, "it would have been necessary simply;" 12. 3.

11–15. δι' ὧν ῥεέθρων = τὰ ῥέεθρα δι' ὧν. — ἔξω, "except." — γενέσθαι: on vi. 109. 24. — ἔχοντα ἐς: on vi. 2. 2. — δοκέων δ Ξέρξης:

added loosely, as appositive, for greater clearness.

VII. 131.

4-5. κήρυκες: cf. 32.— κεινοί, "empty-handed."

VII. 132.

3-8. οἱ Φθιῶται, "of Phthiotis," in southern Thessaly. — ἐπὶ, "against;" on vi. 74. 5. — καταστάντων σφι εὖ: cf. vi. 105. 11.

VII. 133.

3-5. πρότερον: vi. 48. — οἱ μὲν: the Athenians. — βάραθρον: π pit at Athens into which criminals were thrown.

8-9. ταῦτα ποιήσασι τοὺς: cf. 5. 8.— ἀνεθέλητον: 88. 5.— οὐκ ἔχω εἶπαί: Pausanias says that, as Miltiades was mainly responsible for the act, he was the one punished in the calamities which befel him and his family; on vi. 75. 18.

VII. 134.

- 1. δè ẩν: on vi. 76. 7.— Ταλθυβίου: cf. Hm. A 320.
- 4. κηρυκηίαι: cf. vi. 60.— ἐκ: because the public embassies to foreign states are especially had in view.
  - 5-6. ταῦτα: the murder of the heralds.— καλλιερῆσαι: vi. 76. 8.
- 7-8. συμφορή χρεομένων: 141. 2, 117. 7.— During the continuance of unfavorable omens public business had to be suspended.
- 12-13. ἀνήκοντες: as 13. 6.— τίσαι: the future inf. is regular after verbs of promising, but the aor. and pres. occasionally are found; cf. 215. 2, vi. 2. 5.

VII. 135.

4-6. Ύδάρνης: on vi. 133. 7.— σφεας ίστία, "entertained them."

10–12. ὑμεῖς: as vi. 11. 7. — πρὸς: on vi. 26. 10. — ἔκαστος: not ἐκάτερος, because all the Spartans are meant. — ἄρχοι, "would hold some command in;" an intentional exaggeration, but compare the promises of Cyrus, Xen. An. i. 7. 6–7.

13. οὐκ ἐξ ἴσου, "not well balanced," one-sided. Hydarnes has had experience of one only of the two phases to be considered.

14. ή . . . τείνουσα, " which relates to us;" cf. vi. 109. 27.

19. καὶ πελέκεσι, "even with the woodman's axe;" cf. 225. 14.

VII. 136.

- 1. ἀμείψαντο: with double acc.; usually acc. and dat.; 161.3.
- 4-7. προσκυνέειν: This consisted in prostrating themselves before the king (προσπίπτοντας) and kissing the earth.— ὑθεόμενοι ἐπὶ κεφαλὴν, "though thrown headlong;" cf. Plat. Rep. 553 B.—κατὰ, "on account of;" vi. 44, 19.
  - 9–12. ècómeva: cf. 5. 7.— megalofrosúnhs: cf. 24. 2, and on 4. 6.
  - 15. τὰ ἐκείνοισι ἐπιπλήσσει, "which he stigmatizes in them."

VII. 137.

- 1–2. οὕτω . . . καὶ ταῦτα ποιησάντων: for such parallelism, cf. 164. 7–8, 230. 1–2.
- 4-6. κατὰ, "during;" on 1.10.—ἐν τοῖσι θειότατον, "most clearly by divine ordinance."—ἐν τοῖσι: as if ἐν τοῖσι γενομένοισι: a phrase used to strengthen the superlative, frequently in Thuc.; H. 652.
- 7. ἀγγέλους, "heralds;" since this was the province of Talthybius; but there must have been many families of the Talthy-

biadae, so that the chances were many that the wrath would fall elsewhere rather than on the families of Bulis and Sperthias, who must also have been Talthybiadae, as may be seen by comparing 134.4 with 137.15. Hence the guiding hand of Providence is clear, in accordance with the law that children may suffer for the father; on vi. 75.18; cf. vii. 197.21.

8-9. ἐξῆλθε: cf. vi. 82. 6. — ἔφερε, "tended;" cf. vi. 110. 4, 19. 3. — Note the parallelism of the constructions τὸ συμπεσεῖν and ὅτι κατέσκηψε (above); hence the inf.. though articular, is really past.

12. είλε: some time between 463 and 445 B.C.— τοὺς ἐκ: Halieis was a small seaport on the southern point of Argolis and founded from Tirvns.

14-17. ἐκ: causal.— οί: demonstrative; on vi. 61. 25.— πεμφθέντες: 430 B.C. Sitalces was an ally of Athens, and the Spartan envoys strove to win him over to their own alliance, but were unsuccessful. Nymphodorus was brother-in-law of Sitalces and a proxenus of the Athenians.

VII. 138.

1-4. οὔνομα: cf. 157. 9-10. — κατίετο, "was directed." — πρὸ: 130. 7. — οὖκ ἐποιεῦντο, "did not regard it;" for this sense in the middle, arising from transference to the mental field, see vi. 6. 6, 13. 12, vii. 14. 5, 117. 7, 181. 8. — οἱ μὲν, "some."

5-6. ώς, "in the belief that."— ἄχαρι, "untoward;" cf. vi. 9. 17. vii. 50. 25.

8. ἀξιομάχων: 157. 16, vi. 89. 4.— τὸν ἐπιόντα: cf. 139. 30, 157. 6.

VII. 139.

1-2. ἐξέργομαι: as 96.6.— ἐπίφθονον, "invidious."— πρὸς: on 2. 11.— πλεόνων: This was written about the beginning of the Peloponnesian war, when so large a part of Greece was arrayed against Athens.

4-5. ἐπισχήσω: sc. γνώμην ἀποδέξασθαι. — ἐξέλιπον: on 143. 17.

7. ἐπειρῶντο: with partc., as 148. 8, 172. 18; on vi. 5. 7.

9-10. ἀν: on vi. 124. 5. — τειχέων κιθῶνες: the wall repels the enemy as the cloak repels the cold. The expression is poetic: cf. λάινος χιτών, Hm. Γ 57. — ἐληλαμένοι: on vi. 137. 8. — διὰ, "across." This wall was built with great despatch directly after the battle of Thermopylae (viii. 71).

11-12. προδοθέντες, "abandoned." — κατὰ πόλις, "city after city."

- 15. While describing with unsparing rigor the selfishness and duplicity of the Spartan character, Hdt. makes their martial prowess the subject of his highest eulogy.
  - 15-17. πρὸ τοῦ: on 16. 23.— ἄν—ἄν: repetition as lines 21-22.
  - 18-19. ἀμφότερα: as 10. 23.— ὀφελίην: prolepsis; on vi. 41. 12.
- 20. åν ἦν, "it would have been;" unreal form; cf. 168. 24. For the thought see c. 235.
- 21. av: appended to the most emphatic word, instead of the parte, as usual.
  - 22. άμαρτάνοι with acc. is rare, but see on vi. 12. 20.
- 23-27. ὁκότερα: on vi. 86. 26, vii. 103. 24. ῥέψειν, "to preponderate." μή: on vi. 94. 7. οὖτοι . . . ἐπεγείραντες: on vi. 123. 6. μετά γε θεοὺς: cf. 168. 21, 144. 16, viii. 109.
- 30. ἀνέσχοντο, "made bold;" usually construed with partc., not inf.

VII. 140.

- 1. θεοπρόπους: sacred envoys to the oracle; θεωροί in Attic; cf. vi. 57. 13. It may be gathered from c. 145 that this embassy occurred about 482 B.C.
- 3-4. ἱρὸν: on vi. 19. 15. τὰ νομιζόμενα: These rites consisted especially of purifications and sacrifices. μέγαρον: also called ἄδυτον (140.16), where stood the statue of the god, and, back in its shadowy recesses, the tripod over the fissure in the rock.— Πυθίη: on vi. 34. 8.
- 5-6. ὦ μέλεοι: on vi. 19. 8.— Connect λιπὼν δώματα.— τροχοειδέος: referring to the circular form of the city wall.
- 7-8. Observe the personification of the city. $\pi \delta \delta \epsilon_5$ véatol: Hm. B 824. $\delta \tilde{\nu} \tau$ $\tilde{\omega} \nu$: cf. Hm. A 115, θ 168.
- 9. ἄξηλα = ἄδηλα, "annihilated." κατὰ: with ἐρείπει, as adverbial preposition, with object of verb between; often so in Hm.
- 10. Συριηγενès: no more than eastern. διώκων, "driving;" Aesch. Pers. 84.
- 11-13. κοὐ = καὶ οὐ.—που: why not κου?— ίδρῶτι: Such appearances foreboded ill. Here what is usually predicated of the statues is transferred to the entire temple, and so more terrifying.
  - 14. δρόφοισι: the dat. instead of gen., as Hm. Γ 10, Y 282.
- 15. αίμα: Compare the vision of Theoclymenus before the Suitors, Hm. υ 354.
- 16. ἴτον determines the number of the envoys; see line 5.—κακοῖς ... θυμόν: oracularly vague and ambiguous; "Brood on

the ills that await you," Rawl.; "Offer a bold heart to your ills," Schw. At all events, the tone of the oracle throughout is utterly hopeless, and is so regarded by the envoys.

VII. 141.

2-5. ἐχρέοντο, "were in a state of;" cf. 134. 8. — προβάλλουσι ... αὐτοὺς, "and giving themselves up for lost;" this meaning results from the custom of flinging one's self on the ground in despair; cf. Hm. δ 538-41. — ὅμοια: on 118. 8. — ἰκετηρίην, "the suppliant olive branch." — δεύτερα αὖτις: Homeric exuberance. — ἐλθόντας after σφι: cf. 136. 5, 95. 8.

10-11. αὐτοῦ... τελευτήσωμεν: so Orestes declares, Eur. Iph. Taur. 974.— ταῦτα δὲ: epanalepsis; cf. 136. 8-11.

13-14. Παλλάς: as the patron goddess of Athens. — πυκνή, "firm."

15. πελάσσας: sc. $a \dot{v} \tau \dot{o}$ ($\ddot{\epsilon} \pi o s$); "bringing it nigh unto," "making it firm as." It is Apollo who speaks.

16-17. Κέκροπος οὖρος: Attica. — κευθμών, "covert." — ζαθέοιο: Cithaeron was a favorite haunt of Bacchus and his followers.

18-19. Τριτογενεί: why Athene was so called is only conjectural.— εὐρύοπα, "wide-voiced."— ἀπόρθητον: cf. 161. 20.

20–22. μένειν: on vi. 86. 30. — τοί, "look you." — κάντίος = καὶ ἀντίος.

23-4. δl is in its prevailing position with an invocation or address, especially among the poets. — ή . . . συνιούσης, "either perchance when the seed is scattered or gathered in." The battle of Salamis occurred on the 20th of Sept., about the time of the autumn sowing.— Δημήτερος: by metonomy, as Cererem corruptam undis expedient, Verg. Aen. i. 177.

VII. 142.

1-5. γὰρ: on vi. 5. 6.— συγγραψάμενοι: so the envoys of Croesus, i. 48.— ἐς τὸν δῆμον: on vi. 69. 3.— διζημένων, "inquiring into the meaning of."— συνεστηκυΐαι, "antagonistic;" of. vi. 29. 3.

8-13. βηχῷ, "by a thorn hedge," like that about the courtyard of Eumaeus (Hm. § 10). — κατὰ: as 142.16, vi. 44.19. — τὸ, "the said;" hence its use in the predicate. — ἔσφαλλε, "staggered."

17–19. χρησμολόγοι: on 6. 12. — ταύτη is prospective; on vi. 10. 2. — δεῖ: on 2. 3. — παρασκευασαμένους: conditional; "in case they should . . ."

VII. 143.

2. τις: on vi. 37. 12; observe the extrusion of ἀνηρ: cf. 13. 6. — νεωστι: He had been archon as early as 493 B.C.; but his father was a man of no reputation, and his mother not a native Athenian, so that he could have obtained citizenship only through the enfranchisement made by Clisthenes.

3-4. δè, "but." — ἐκαλέετο, "he was usually called," according to a common custom in Greece: on vi. 88, 3.— ὑνὴρ: S. 27.

5-6. εἰ...ἐόντως, "if the line had been spoken really with reference to the Athenians."—εἶχε εἰρημένον nearly = εἴρητο: see on vi. 12. 14 and 2. 2.— μιν = έωντόν.

8-9. τοῦ: on 51. 15.—ἀμφ': on yi. 62. 6.—ἀλλὰ γὰρ: naturally, "but since," with παρασκευάζεσθαι... as apodosis; but this is broken by the writer's return there to direct discourse.

10–11. συλλαμβάνοντι: on vi. 33. 2.— κατὰ τὸ ὀρθών = ὀρθώς.

15–18. ἔγνωσαν, "judged;" so usually with the infinitive.— μᾶλλον: on vi. 12. 19.— οὐκ ἔων, "sought to dissuade."— τὸ σύμπαν εἶναι, "in short." εἶναι is added pleonastically as in τὴν πρώτην εἶναι (i. 153), τὸ νῦν εἶναι: see on 104. 12.— ἀλλὰ: as 104. 22.— ἄλλην: Siris, near Heraclea, in Southern Italy, was the place to which they were looking (viii. 62).

VII. 144.

2-4. ἔμπροσθε: on vi. 89. 12.—ἐς καιρὸν, "opportunely," like ἐς δέον below; cf. vi. 89. 4.— ἠρίστευσε, "prevailed;" cf. vi. 101. 8.—For ᾿Αθηναίοισι instead of ᾿Αθηναίοι, see on 69. 13.—ἐν τῷ κοινῷ, "in the public treasury."— τῶν ἀπὸ: on vi. 22. 7. The silver mines of Laurium were on the peninsula above Cape Sunium, and belonged to the state, though farmed out to individuals for one twenty-fourth of the income.

5. Hdt. estimates the Athenian citizens at 30,000 (v. 97), which would make the sum about fifty talents, an amount too small to build two hundred ships. This was probably not the annual income from the mines, but the result of an accumulation.

7-9. χρημάτων: gen. of price. — λέγων: as vi. 99. 7. — συστὰς, "having arisen;" cf. vi. 87-93.— ἐς τὸ τότε: merely a more resonant phrase for the usual τότε, swelling the alliteration.

11–13. ἐχρήσθησαν: this passive also Dem. 520. 1. — ἐγένοντο: on vi. 13. 1. — ὑπῆρχον, "were ready."

VII. 145.

2-4. ἐς τἀυτὸ: the Isthmus (172.5), as a central point where all the land and sea routes crossed each other. Here the deputies remained assembled as a permanent council of war until their decrees were carried into effect.— περὶ τὴν Ἑλλάδα belongs with φρονεόντων, as shown by 172.7; for its position see on vi. 85.3. Normally, the article is not repeated with the partc. when so construed, and many editors cancel it here; but τὰ δέ μοι παθήματα τὰ ἐόντα (St.), i. 207, presents a parallel.— διδόντων . . . πίστιν, "taking counsel with one another and giving pledges."— διδόντων . . . λόγον: explained by βουλευομένοισι, as vi. 138. 16.— σφίσι: on vi. 12. 10.

5-6. πρώτον ... πάντων: primum omnium. -- κατ', "among."

7. ἦσαν... ἐγκεχρημένοι, "now they had been sharply pushed in the case of some others also."—καὶ: intensive, as in similar phrases; cf. 142.4; Xen. Anab. ii. 6.8, i. 3. 15.— ἐγκεχρημένοι: cf. vi. 75.6.

14. Κέρκυραν: also Κόρκ., whence Corcyra; off the west coast of Epirus.

15-16. εἴ κως: on vi. 52. 17. — συγκύψαντες . . . πρήσσοιεν, "might engage in the same undertaking in concert."

18–19. πρήγματα, "power," as often.— οὐδαμῶν . . . μέζω, "(nay) far greater than every Greek power." The double negative is equivalent to an affirmative; H. 1031.— Grammatically, οὐδαμῶν is gen. by inverse attraction to $\tau \hat{\omega} \nu$, from οὐδαμὰ $\hat{\eta} \nu$: H. 1003; G. 153 4; $\tau \hat{\omega} \nu$ governed by μέζω.— For $\tau \hat{\omega} \nu \equiv \mathring{\sigma} \tau \epsilon \omega \nu$, see on 46. 12.— μέζω: S. 10.

VII. 146.

3-4. καταμαθόντες, "having carefully taken note of."— ἐπάιστοι: as vi. 74. 1.— βασανισθέντες, "having been examined;" on 10. 10. 6-8. κατεκέκριτο, "had been decreed."— τινας: on vi. 37. 12.

9-12. ζώντας, περιεόντας: variety. — ὄψιν, "presence." — τὸ ἐν-θεῦτεν: cf. vi. 14. 4. — ἐπ', "for," of purpose; 156. 16; cf. 193. 11. —σφεας: on 69. 13.

13-15. ἐπιδείκνυσθαι: as Fabricius with the spies of Pyrrhus, and Scipio with those of Hannibal.— ἀσινέας: note the emphasis of position.

VII. 147.

1-4. ἐπιλέγων, "adding."—λόγου μέζω, "past description."— ἐσίναντο: for change of subject, see on vi. 30. 3.

- 7-10. τοῦ γινομένου, "which was in preparation;" on 20. 3.— σφέας: on vi. 46. 3.— πρήγματα ἔχειν, "to have the trouble."— τ $\hat{\eta}$: on 6. 14.
- 11. ἐκ τοῦ Πόντου: The regions about the northwest coast of the Euxine were noted in ancient as in modern days for the production and export of grain (cf. Hdt. iv. 17), and upon this source the Athenians especially depended for their supplies.
- 15. ἐσβλέποντες ὁκότε παραγγελέει: cf. πατέρα προσδέρκετο δέγμενος ὁππότε μνηστῆρσι χείρας ἐφήσει, Hm. υ 385; with opt., **B** 794, I 191, Σ 524.
- 16. εἴρετο αὐτοὺς, "asked regarding them," the sailors; similarly, 100. 10; Aesch. Prom. 226; see on 116. 4. The sailors were not in his presence.
- 20. The tone is that of 8.32; they are as good as his subjects already.

VII. 148.

- 3-4. ἐπὶ: on vi. 74. 5; cf. vii. 235. 19.— δεύτερα: as 18. 5; referring to 146. 2.
- 6. γàρ: proleptic, and properly belonging after πέμψαι...: cf. 53. 10. 162. 8.
- 8. σφέας παραλαμβάνοντες, "to ally them;" cf. 150. 16, 157. 5, 168. 3, 169. 2.
- 10-11. ως: on vi. 37. 10; with ποιέουσι, "how acting;" cf. 169. 5; Soph. Antig. 271.—νεωστὶ: about 494 B.C.; see vi. 75-82.
  - 12-14. καὶ: on vi. 108. 8. ἀνελεῖν: as vi. 52. 22.
- 16. τὸν . . . ἔχων, "with couched spear."— πεφυλαγμένος, "on guard."
  - 17. κεφαλήν: the ruling class; σωμα: the people; on vi. 83. 1. 18-19. ως έλθειν: on vi. 52. 25.— ες δή τὸ, "to the above-men-
- 18-19. ως ελθεω: on vi. 32. 25.— ες δη τό, "to the above-mentioned."
  - 20. τοὺς δὲ: the members of the council, βουλευτήριον.
- 22-3. σπεισάμενοι: conditional.— ἡγεόμενοι: "Argos never forgot her claim or relinquished her hopes of the hegemony. The claim rested in part on the fact that Argos (Mycenae) was the seat of government under the Achaean kings, in part on the supposed choice of Argolis for his kingdom by Temenus, the eldest of the Heraclidae. The hope determined the policy of Argos at all periods of her history." Rawl.

VII. 149.

3-4. μη: on 11. 3.— σπουδην έχειν, "they were eager."

6-8. μὴ δὲ: on 197. 11.— πταῖσμα πρὸς: modelled after πταίειν πρός $\tau\iota$: of. vi. 45. 10.— μὴ, "lest," after ἐπιλέγεσθαι, "they were apprehensive."

9. ἀγγέλων: The embassy would be composed of delegates from Sparta, of course, and also from Athens, if not others; cf. 153. 2, 161. 2.

10–13. ἐκ, "by."— ἀνοίσειν ἐς τοὺς πλεῦνας, "they would refer the matter to the people;" i. e. to the general assembly of the Spartan citizens, by whom matters of peace and war were always decided, and it was the question of leadership in war which was now at issue.— αὐτοῖσι . . . λέγειν, "it had been enjoined upon them to answer, and accordingly they reply." They had come armed with instructions upon a point easily anticipated.

14-15. «να: The Temenidae had already been deprived of their governing power, but appear to have been left in possession of their rank and sacerdotal rights.— οὐδέτερον: for the negative, compare 11. 15, 104. 22, 170. 8.— παῦσαι, "deprive."

20-21. δύντος: on vi. 98. 3.— περιέψεσθαι: passive; on vi. 9. 23.

VII. 150.

6-9. Such attempts to show a common descent between Persians and Argives were intended to put a gloss on the medizing action of the latter, by enabling them to avail themselves of the immense influence of mythological descent.— ἀπόγονοι: cf. 11. 21, 51. 7.

12-13. ἡσυχίην ἔχοντας, "remaining quiet."— ἄξω, "I shall hold."

14-15. πρῆγμα ποιήσασθαι: cf. vi. 63. 9.— παραχρῆμα: vi. 11. 8. — οὐδὲν... μεταιτέειν, "promising nothing (in aid of the Greek cause), they demanded nothing (for their assistance);" they simply followed the advice of the Persians and the oracle, and remained quiet. The negative belongs to both participle and verb, as v. 39; a rather rare usage; cf. on 190. 1.

VII. 151.

1-2. συμπεσείν: as vi. 18. 6.— λόγον, "occurrence;" hence, γενόμενον.

3. While rejecting the identification of Memnon as an Egyptian king (ii. 106), Hdt. accepts the story that he was the founder of Susa, and ruler of the eastern Ethiopians.

4. πρήγματος: This is reasonably supposed to be the negotia-

tion of the "Peace of Cimon" which followed the victories in Cyprus, B.c. 449, by the terms of which the Asiatic Greeks were to be free, and no Persian army was to come within a given distance of the coast. For Callias, see on vi. 121.4. He married the sister of Cimon.

6-7. τοῦτον: on vi. 27. 7.— καὶ τούτους, "likewise;" on vi. 51. 3. 8-9. The subject of ἐμμένει is incorporated into the relative clause,— ἐθέλουσι, "as they desired."— νομιζοίατο: on vi. 3. 2.

VII. 152.

1-10. This is a curious passage, in which our author tries to give the Argives the benefit of a doubt, and wrap in some studied obscurity his own opinion of their guilt, which he does not hesitate bluntly to express at viii. 73, when speaking in more general terms of the medizing Peloponnesians; cf. vi. 13.— εἰ πάντες . . . ἐσηνείκαντο: A sentiment which is attributed to Solon by Val. Max. (vii. 2. 2), and applicable to the ordinary fortunes of mortals (cf. Hor. S. i. 1. 15–19), is here transferred to wicked actions, with the sharp advice to carping critics, "let him that is without sin cast the first stone."— ἐς μέσον: cf. 8. 107.— οὐκ αἴσχιστα: i. e. not more shameful than the Thebans, Thessalians, or perhaps some others whose boasts were now blatant enough.

11–13. ὀφείλω λέγειν...: a statement reiterated at ii. 123, iv. 195, and all-important to remember in criticising our author.— γε μὲν: as vi. 129. 22, vii. 103. 28.— ἐς πάντα τὸν λόγον, "for my whole history."— ταῦτα: for τάδε.

16. πᾶν . . . πρὸ: cf. vi. 12. 17-18.

VII. 153.

- 2-5. συμμίζοντες: as vi. 23. 6.— Τριοπίφ: the promontory south of Halicarnassus, on which Cnidus was situated.
- 7-8. ἐλείφθη, "did not remain behind;" a medial passive; cf. vi. 22.13. Gela was founded 690 B.C.— χθονίων: on vi. 134.5. The hierophant performed the initiatory rites in the mysteries, and displayed the sacred vessels and statues to the view of the initiated.
- 9. ένός τευ: as vi. 91. 9; cf. vii. 8. 86-7, 53. 6.— προγόνων: a return to Gelon in thought.
- 14–17. After $\hat{\eta}$ supply ϵl from $\delta \theta \epsilon v$.— τοῦτο δè: on vi. 16. 4.— τούτοισι... κατήγαγε: compare the way in which Pisistratus returned to Athens; i. 60.— ἐπ' ῷ τε ... ἔσονται on vi. 65. 3.— τοῦτο: on 15. 15.

19-21. πρὸς: on vi. 26. 10.— γίνεσθαι: on vi. 13. 1.— πρὸς τῆς Σ. τῶν: on vi. 68. 9.

VII. 154.

- 3-4. ἐτυράννευσε: for the tense see 4.4.— ἐπτὰ: 505-498 B.C.
- 8-9. For the position of $\mu\epsilon\tau$, see on vi. 130. 7.—... is: the lacuna is to be filled by $\Theta_{\eta\rho\omega\nu\rho\sigma}$ $\delta\epsilon$ $\pi\alpha\tau\rho\delta\varsigma$ or simply $\nu i\epsilon\sigma\varsigma$.
- 12-13. Καλλιπολίτας ... Συρηκοσίους: inhabitants of towns on the eastern coast of Sicily.—καὶ πρὸς, "and furthermore."
- 16. τουτέων: epanaleptic after the attracted relative; cf. vi. 108. 30. πέφευγε: probably wrong reading for διέφυγε: vi. 45. 6.
- 19. καταλλάξαντες: coincident participle, as 157. 20, 161. 2; on vi. 29. 11.

VII. 155.

- 1–2. τυραννεύσαντα: 498–491 B.C. κατέλαβε: as vi. 38. 7; cf. vii. 4. 4.
- 8-9. εὕρημα: as 10.48.— γαμόρους, "landholders." In Samos also the highest class of citizens were so called. At Athens the Geomori were a middle class.— ἐκπεσόντας: as passive of ἐκβάλλω.
- 10. Κυλλυρίων: originally native Sicels, probably, and on the same footing in the state as the Helots of Lacedaemon.
- 12. ἔσχε, "became possessed." He ruled here from 485 to 478 B.C.

VII. 156.

- 1-2. παρέλαβε: on 8. 13. ἐπικρατέων: supplementary partc. depending on the phrase λόγον ἐλάσσω ἐποιέετο: cf. Eur. Med. 454. 3-4. ὁ δὲ: on vi. 3. 5. πάντα, "all in all."
- 5. ἀνά τ' ἔδραμον, "sprang up;" on vi. 114. 3.— τοῦτο μὲν: vi. 27. 3.
- 8-10. τῶν ἀστῶν, "his fellow-citizens."— τῶυτὸ τοῖσι: on vi. 14. 15.— Μεγαρέας: see the construction of μιν, vi. 30. 3.— ἐς ὁμολογίην προσεχώρησαν: compare the various phrases, vi. 99. 9, vii. 139. 17, 172. 13.
- 11. αὐτῶν: the partitive genitive between article and adjective, as i. 53, 177, iii. 113, iv. 167; on vi. 57. 27.— παχέας: as vi. 91. 2.
- 15-16. καὶ τούτους: as 151. 7. ἀπέδοτο, "he sold."— ἐπ': as 146. 11.
- 18-19. διακρίνας: the people from the aristocracy.— συνοίκημα, "fellowship;" abstract for concrete.

VII. 157.

- 5-6. παραλαμψομένους: 148. 8.— ἐπιόντα: proleptic; on vi. 41. 12. 8-9. πάντα...: 9. 35.— πρόσχημα: on 138. 1.
- 11. δυνάμιός: gen. of quality with μεγάλως: so with other adverbs construed with ηκω: i. 30, 149; on vi. 116, 1.
  - 12. yàp, "since."
- 13–19. μέτα = μέτεστι: on vi. 86. 51. άλης, "united." χείρ: 20. 3. τὸ ὑγιαῖνον, "the sound part;" cf. vi. 100. 7. τοῦτο δὲ: on vi. 16. 4. ήδη, "at once." δεινὸν: as 10. 29. γίνεται: on vi. 109. 26. ἐλπίσης: on 10. 66.

21-23. βοηθέων . . . τιμωρέεις: chiasm.— εὖ βουλευθέντι: 10. 44. — ὡς τὸ ἐπίπαν: as 50. 13. For the maxim here, see on 9. 40.

VII. 158.

- 1. πολλὸς ἐνέκειτο, "attacked them sharply;" on vi. 78. 7.
- 2-4. πλεονέκτην, "selfish." αὐτοί: unusually emphatic position.
- 5-8. συνεπάψασθαι, "with your assistance to attack."—Note the succession of participial clauses, which are broken by ὅτε... for variety. πρὸς ... συνῆπτο: on vi. 94. 1. ἐπισκήπτοντός, "pressing upon you."—Dorieus, disappointed and chagrined at his failure when expecting to succeed to the kingdom at Sparta through the incapacity of his elder brother Cleomenes (on vi. 75. 4), led an expedition into Libya, and afterwards to Sicily, where he met his death at the hands of the Egestaeans.—ἐκπρήξασθαι, "to avenge."—ὑποτείνοντός, "promising."—τὰ ἐμπόρια: the ports of western Sicily, which were then in the hands of the Carthaginians, but appear to have been freed of them by these efforts of Gelon.
- 10. βοηθήσοντες: Hdt. more commonly has the pres. partc. of β οηθέω in this construction; on vi. 23. 14.
- 11-12. τό τε κατ' ὑμέας, "but so far as you are concerned."—
  τάδε ἄπαντα: as 11. 16.— νέμεται: as 23. 1.— ἀλλὰ γὰρ: as 4. 2.
- 13-16. καὶ is corrective; "nay, even."— οὐκ . . . ὑμῖν: Xerxes' tone, 136. 12.
- 18–19. Note the effect of the anaphora and polysyndeton.— iπποδρόμους ψιλούς, "light horsemen," Rawl.; or, "light infantry interspersed with the cavalry," in order to support them, like those described by Caesar B. G. i. 48, and the ἄμμπποι of Thuc. v. 57; Xen. Hel. vii. 5. 23; so Arnold, Stein, Abicht. The word is not used elsewhere.

20-4. διαπολεμήσωμεν: observe the force of the preposition.— τάδε: retrospective.— οὖτ'... πέμψαιμι: a close with exact ἰσόκωλα and ὁμοιστέλευτα, admirably conceived in sound and sense.

VII. 159.

1-2. ἢνέσχετο: double augment, as in Attic.— ἢ... ἀγαμέμνων: imitation of Nestor's exclamation, Hm. H 125. In what does it fail of being an hexameter line?

5. $\mu\nu\eta\sigma\theta\hat{\eta}$ s, "mention." — δκως = $\dot{\omega}_s$: this is mainly Herodotean and dependent on a negative assertion; 161.5, 237.5.

8. σὸ δὲ: on 10.82. For the construction of these conditional alternatives compare 103.8-14, 160.11-13, 163.12-14, vi. 52.29, 109.15-26.

VII. 160.

2-3. ἀπεστραμμένους, "hostile."—τον . . . λόγον, "gave utterance to this final proposition to them." For the position of σφι . . . ἐξέφαινε, see on vi. 41, 10.—τόνδε: intruded as i. 212, ix. 60.

4-5. ὀνείδεα . . .: compare 39. 7-9. — κατιόντα — ἐπανάγειν: observe the contrasted prepositions. — ἀποδεξάμενος: from ἀποδεί-κυναι.

6-8. ἀσχήμονα: for, ὀργῆ δὲ φαύλη πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα (Eur. Fr. 261).— ὅκου: as 118. 5.— περιέχεσθε: 39. 15.— Construe μαλλον ὑμέων together.

10. προσάντης: like ἀπεστραμμένους, but with different figure.

VII. 161.

6-7. οὐ προφαίνεις: after the analogy of οὕ φημι. — ώς, with finite mode, instead of infinitive alone, after γλίχεσθαι, δείσθαι, βούλεσθαι, is rare.— ὅσον: temporal.

9-11. τοΐσι: on vi. 84. 10. — ἀπολογεύμενος: supplementary parte, after the phrase ἱκανός... ἔσεσθαι, analogous to ἀρκέσει.

12-13. ούτω έχει τοι: as vi. 1. 9.— ἐπίη: S. 76.

17-19. εἴημεν—συγχωρήσομεν: on 16.37.— παρεχόμενοι: on 61.9.

20. οὐ μετανάσται: their common claim of autochthonous origin.

21. "Ομηρος ἔφησε: B 552, of Mnestheus.— Connect τῶν ἄνδρα ἄριστον τάξαι, "a hero of whose, the best to array."

VII. 162.

4-5. οὖκ...ἀπαλλασσόμενοι, "you could not be too quick in departing home again with all speed."

6-7. ск той . . .: Pericles, in a funeral oration, applied the same

expression to the youth of the state who had fallen in war (Arist. Rh. i. 7, iii. 10).— οὖτος: prospective.— Many commentators bracket all the rest of the chapter from οὖτος, as unworthy of Hdt. Stein is satisfied with all but τὸ ἐθέλει λέγειν (cf. vi. 37. 10, iv. 131).

8-9. γάρ: on 148. 6.— στρατιήν: sc. είναι: on vi. 105. 7.

10-11. στερισκομένην ... εἴκαζε ὡς εἰ, "accordingly he thought Hellas deprived of his force the same as if." The more usual idiom is εἰκάζειν τί τινι.

VII. 163.

2-3. πρὸς ταῦτα, "in consequence of this."— μὴ οὐ: as vi. 9. 5.

7. όδὸν: this rare acc. after ἡμέλησε also Eur. Ion, 439; after

the analogy of $\epsilon la\sigma \epsilon$: on vi. 12. 20.— $\delta \delta \epsilon$: as 156. 3.

- 9. Σκύθεω: probably the same Scythes whose expulsion from Zancle by the Samians and sojourn at the Persian court are detailed vi. 23–4. He appears to have been made ruler of Cos by Darius, but afterwards to have withdrawn in favor of his son, who in time followed his father's example in laying down his authority there, and, having emigrated to Sicily, succeeded in recovering Zancle from the Samians. Scythes' journey to Sicily (vi. 24) may have been made for the purpose of assisting Cadmus in this undertaking.
- 10. ἐς Δελφούς: because the oracle inclined towards submission to Xerxes, as may be seen from its utterances at this time; 140, 170, 220.— φιλίους: to Xerxes, with whom he might be expected to have influence from the friendship of their fathers (vi. 24).

13. των, "(in behalf of those) over whom."

VII. 164.

- 3. εὖ βεβηκυῖαν, "firmly established."— ἐκών τε εἶναι: as 104. 12.
- 6. ἔσχε: as vi. 23. 8. κατοίκησε, "recolonized." Anaxilaus (vi. 23. 5) played the important part in this according to Thuc. (vi. 4), who does not even mention Cadmus. The latter was probably soon removed by Anaxilaus, or he would not have been employed by Gelon, the declared enemy of the tyrant of Rhegium (165. 11).
- 9-11. τήν · · · ἐοῦσαν, "which he personally knew to be his, otherwise."— αὐτὸς ἄλλην: from his personal knowledge of him in Sicily.— ἐπὶ, "in addition."— τοῖσι · · · τοῖσι: on 24. 7.— ἐλίττετο: cf. vi. 109. 12.

13-15. παρεὸν: acc. absolute as vi. 72. 4.— οὐκ ἠθέλησε: compare the conduct of the Spartan Glaucus, vi. 86.— καὶ δὴ καὶ: as 1. 4.

16. ἀπὸ: with ἄγων: the only case in Hdt. of wide tmesis; on vi. 114. 3.

VII. 165.

- 2. Shows emphasizes kal by its presence as well as by its position, which is usually after the parts.; cf. vi. 120.4; Eur. Med. 280, Alc. 936.
- 6-8. ὑπ': as vi. 2. 3.— αὐτὸν . . . τοῦτον: note the unusual order; on vi. 27. 7.— Ἰβήρων . . . Κυρνίων: Iberians of Spain, Ligurians of northwest Italy, Helisuci of southern Gaul, Sardinians, Corsicans.
- 10. βασιλέα: i. e. Suffes, habitually called βασιλεύς by the Greeks. They were probably two, and elected for life from the noblest families.— κατὰ . . . ἐωυτοῦ, "both through his own hospitable relations with Hamilcar."— Τήριλλος ἀναγνώσας: an epanalepsis which enables the author to prolong one of the longest sentences he attempts; cf. vi. 13. 1–13, vii. 158. 2–12.
- 16. τὸν Γέλωνα ἀποπέμπειν: dependent on λέγεται, but with changed construction, as 167. 10.

VII. 166.

3–9. The alliance of Gelon and Theron was cemented by marriage, Gelon having wedded Theron's daughter Demarete, and Theron Gelon's niece.— πρὸς πατρός, μητρόθεν: as 99. 8–9.— οὕτε ζῶντα: cf. the stories of Empedocles' death.— τὸ πᾶν . . . διζήμενον: cf. Ἡρακλέα δίζησθαι πάντα τῆς χώρης ἐπεξελθύντα, iv. 9.

VII. 167.

- 2-5. οἰκότι: sc. λόγφ, as found iii. 111.— ἐλκύσαι, "dragged on;" intransitive.
- 6-7. ἐκαλλιερέετο, "kept seeking favorable omens." ὅλα: With the Phoenicians as with the Jews it was originally customary to burn the entire body of the victim; but later, as with the Greeks, this was reserved for great occasions.
- 10. ἀφανισθέντι: on 39.18. According to Diodorus, Hamilear was slain by the cavalry of Gelon at the beginning of the battle.
- 11-14. ὑς . . . Συρηκόσιο: bracketed as incorrect, since the Carthaginians are the same as the Phoenicians, and the Syracusans did not know the manner of his death (166.8).— τοῦτο μέν:

as 156. 5.— οί: on vi. 46. 1; cf. vii. 197. 3.— θύουσι: such heroworship was unknown to the Phoenicians. Movers conjectures that this statement arose from a confusion of the names A-milkar and Melkarth, the Phoenician deity whose worship was widespread among the colonies.— ἐν αὐτῆ... Καρχηδόνι: on vi. 52. 32.

VII. 168.

- 1. $\delta m \delta$ nearly equals $\pi \epsilon \rho i$, but involves the idea of motion; 195. 8.
- 6-8. οὕ σφι περιοπτέη ἐστὶ ἀπολλυμένη, "must not be suffered by them to perish."— σφεῖς . . . δουλεύσουσι, "nothing remains but that they shall themselves be slaves;" sc. γίνεται.— σφεῖς: the indirect reflexive in emphatic position; on vi 11. 7.— ἡμερέων: on vi. 43. 13.
- 11-16. μόγις, "after much ado."— προσέμιξαν: on 26. 10.— καὶ οὖτοι: as well as Gelon; 163. 11.— κατακρατήσαντα πολλὸν: vi. 11. 16.
  - 18. παραλαμβανόντων: conative, as 168. 3, 169. 2, 150. 16.
- 21. παρασχόντες αν, "though we could have furnished;" H. 987 b; G. 211; C. 595. 2.— μετά γε: as 139. 27.
  - 22-4. ἀποθύμιον: Homeric, as \(\mu\) 261.— τι ... οἴσεσθαι: 213. 3.
- 25-30. ἐπεποίητο, "had been prepared."— ἐτησιέων: on vi. 140.

  4. Malea was from the earliest times proverbially difficult to weather. The Etesians are at their highest from the last of July to the end of September, on the 20th of which month the battle of Salamis was fought.— λειφθήναι: on 153. 7.

VII. 169.

1. οὖτοι οὖτω: on 40. 1.— διεκρούσαντο, "eluded."

2-5. ἐπὶ: as 146. 11. — κοινῆ: The island was divided into a number of independent states.— τιμωρέουσι: cf. ποιέουσι, 148. 10.

6-8. ἐπιμέμφεσθε ὅσα δακρύματα, "ye complain of the tears which."—ἐκ...τιμωρημάτων, "in consequence of your liberal assistance to Menelaus." For the plural, see on vi. 19. 9.—Μενέλεφ: the dat. in attributive position with implied participle, as Soph. O. C. 1026; Pind. Isth. i. 14; similarly a prepositional phrase, Hdt. vi. 54. 2, vii. 158. 7.— Μίνως...δακρύματα: for the iambic line, see on 178. 9.— μηνίων: especially of the wrath of gods and heroes.—οἱ μὲν: Menelaus and followers.

9-10. γενόμενον: for position, see on vi. 85. 3.— δὲ, "while."— ἐκ... βαρβάρου: on 16. 8.

11. ταῦτα · · · ἤκουσαν: as i. 66, 158, 160, v. 89. — ἔσχοντο, "withheld themselves from." They understood the oracle to declare that they would be punished now as before for aiding the Greeks of the mainland.

VII. 170.

1-3. Δαιδάλου: cf. Verg. Aen. vi. 14 seq. — θανάτφ: Daedalus had taken refuge with the Sicanian king Cocalus in Camicus, where Minos was hospitably entertained by the king, but murdered at the bath by the king's daughters, who had become partisans of Daedalus. Sophocles made this the subject of a play, now lost.

4-5. The people of Polichna and Praesus probably belonged to the primitive pre-Hellenic population of the island, and naturally took no concern in avenging Minos.

6-8. κατ' ἐμὲ, "in my time;" cf. vi. 42. 12, 119. 21.— συνεστεῶ-τας, "hard pressed;" cf. vi. 29. 3.

9-10. Ἰηπυγίην: southeastern part of Italy.— γενέσθαι: on vi. 14. 3.— ὑπολαβόντα: cf. vi. 27. 6.

12-13. κομιδήν, "conveyance." — μεταβαλόντας: sc. τὸ οὔνομα: 164. 7.

15-16. ἀντὶ είναι: on vi. 32. 6. — ἠπειρώτας: cf. 22. 17. — τὰς: on 69. 13.

19–22. αὐτῶν ... explains Έλληνικὸς with greater particularity and admits the introduction of the Rhegians. — οἶ ... οὕτω, "Since those of the citizens who were compelled by Micythus, son of Choerus, and came as allies to the Tarentines, perished, 3000 in number, so." Resolve οἷ into ἐπεὶ and the article οἱ to be construed with the participles, the relative being more closely connected with these than with the verb; on 69. 13, 171. 9.— οὕτω: emphatic in its rare position at the end of a sentence; as here 223. 4; Hm. σ 222; cf. οὖτος, vi. 107. 11.— οὐκ ἐπῆν ἀριθμός, "no numbering was possible;" so 191. 2.— The battle took place in 473 B.C.

24-6. ἐκπεσὼν: This does not agree with Diodorus, who says that after nine years' regency (476-467 B.c.) he was called to an account by the heirs, but acquitted himself so honorably that they begged him to continue his guardianship. He refused, however, and withdrew to Tegea.— οἰκήσας: as vi. 33. 11.— τοὺς: the well-known. Fifteen of these are named by Pausanias as still standing (about 150 A.D.) at Olympia, others having been removed to

Rome by Nero. They were dedicated in payment of a vow for the recovery of a son who was ill with a wasting malady. Among the fifteen, besides other deities, Aesculapius and Hygeia were represented, as well as Homer, Hesiod, and Orpheus. Fragments of the bases of two of these dedications, with the remains of their inscriptions, were discovered in the recent excavations at Olympia. Arch. Zeitung, xxxvi. p. 139, xxxvii. p. 149, seq.; Roehl, I. G. A. 532, 533.

VII. 171.

- 2. παρενθήκη, "episode;" cf. iv. 30 : προσθήκας γὰρ δή μοι ὁ λόγος έξ ἀρχῆς ἐδίζητο.
  - 4. ahhous: for the acc. see on vi. 137. 14, 54. 6, 105. 7.
- 5. τρίτη: on vi. 126. 1. Idomeneus, who led the Cretans to Troy, was grandson of Minos; Hm. N 451, τ 178.— τελευτήσαντα: on vi. 98. 3.
- 7-8. ἀπὸ τούτων, "in consequence of this."— λιμόν τε καὶ λοιμὸν: an alliterative phrase from Hesiod, Works, 243. For the fact, see Verg. Λen. iii. 137-9.
- 9. ĕore belongs in thought mainly with the parts. (on 69.13, 170.19, 190.9); until Crete was deserted a second time, and now a third Cretan people, etc.

VII. 172.

- 1-2. ὑπὸ ἀναγκαίης, "under compulsion." Contrast 174. 4.— ὡς διέδεξαν, "as they clearly showed."— 'Αλευάδαι: 6. 8.
- 5. ἀλισμένοι: on 145.2. No Attic classic but Xenophon uses this word; Rehdantz on Anab. ii. 4.3.
- 9-11. φυλάσσεσθαι τὴν ἐσβολὴν, "that the pass be guarded;" 223. 10, vi. 52. 36; Xen. Mem. iii. 6. 11. ἢ: on vi. 41. 10. ἐν σκέπη, "under safe shelter from;" cf. Hm. ζ 210.
- 13. &s, "since."—εὶ πέμψετε: on vi. 9. 20.— ἐπίστασθε, "rest assured;" in this sense often construed with acc. and inf. in Hdt., though rarely in Attic.
- 16-18. For οὐ with βουλόμενοι, though conditional, see on 10. 81.—ἀναγκαίην: compulsion (cf. 132.5) to resist the enemy single-handed.—οὐδαμὰ . . . ἔφυ, "for never is compulsion stronger than inability;" cf. viii. 111; Theog. 140.— ἔφυ: gnomic; on 10.56.

VII. 173.

- 2. πρὸς ταῦτα, "in view of these representations;" 160.1.
- 4-5. Εὐρίπου: the strait between Euboea and Boeotia. -

'Axauins: in southern Thessaly.—Halus was on the west shore of the Pagasaeus Sinus; mentioned by Hm. as one of the cities of Achilles (B 682).

8. κάτω: along the coast, as opposed to the interior, line 24.

11. κατά: on vi. 44. 13.—The Spartans, in the time of Xen., had six polemarchs, the highest officers in the army next to the kings; on vi. 109. 4-7.

15-16. δλίγας, "only a few."— 'Αλεξάνδρου: king of Macedon and a proxenus (on vi. 57. 11) of the Athenians, to whom he was sent as envoy by Mardonius after the retreat of Xerxes, when he urged much the same arguments as here (viii. 140). He also gave the Athenians warning of the determination of Mardonius to join battle at Plataeae on the following day (ix. 45).

18-19. μηδέ = καὶ μή.— σημαίνοντες, "recounting."

22-5. δοκέειν: on 24.1. — Γόννον: just behind Tempe, to the west.— τη περ δη και, "by which very route actually;" cf. 168.25.

VII. 175.

2-3. στήσονται: on 9. 21.—νικώσα: cf. vi. 101. 8.

6. ἀγχοτέρη . . . ἐωυτῶν, "both nearer to their own land."— The lacuna assumes that some epithet with καί correlative to τε has fallen out of the text. Some editors bracket τε.

7. Note the alliteration.— ἥλωσαν οἱ ἁλόντες: cf. 10. 7, 220. 26; Xen. Mem. i. 6. 6, ii. 2, 9; Plat. Phaedr. 253 C; on vi. 12. 15.

8. οὐδὲ ἤδεσαν: like the pass behind Tempe.— πρότερον $\mathring{\eta}$: 2. 5.

10–12. παριέναι, "to let pass,"— 'Ιστιαιώτιδος: in northern Euboea, not in Thessaly. The gen. is chorographic.— ταῦτα: Θερμοπύλαι καὶ 'Αρτεμίσιον.

13-14. τὰ ... ἐόντα, "what was taking place in the vicinity of either force."— οὕτω: prospective.

VII. 176.

- 1. τοῦτο μὲν: as vi. 27. 3, but with δὲ αὖ as correlative in line 6.— τὸ ᾿Αρτεμίσιον, "as to Artemisium;" used in careless summation of the following description, like the common $\tau \epsilon \kappa \mu \dot{\eta} \rho \iota ον \delta \dot{\epsilon}$, τὸ δὲ μέγιστον (cf. vi. 128. 8), etc.; cf. Dem. Phil. i. 28.
- 2. Θρηικίου: the northern part of the Aegean.— ἐξ: repeated with the attributive for effect in contrast to στεινὸν, something like the article duplicated with attributives, ix. 25, 81. A complete parallel is Plat. Rep. ix. 578 A: ἐν ἀνδρὶ δὲ ἡγεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν ἄλλφ τινὶ πλείω εἶναι.— συνάγεται has πελαγος as subject.

- 5. Εὐβοίης: chorographic gen. with τὸ ᾿Αρτεμίσιον.— ἥδη, "at once."— δέκεται, "receives you;" as you come from the strait of Sciathus. For this use of δέκομαι, see line 15, and expressions such as vi. 33. 2.— αἰγιαλός, "a coast district."— The region takes its name from a temple of Artemis; there was no town.
- 6-7. Τρηχῖνος: about the head of the Maliacus Sinus.— ἡμίπλεθρον: fifty feet.
- 8 κατὰ τοῦτό, "in that place."— τῆς χώρης τῆς ἄλλης, "of the whole region;" cf. 199. 3. See Phaeacians, ζ 158, and compare Shaks. Mids.-Night's Dream, v. 1: "This is the greatest error of all the rest."
- 10. ὅπισθε: as one stands at the defile and faces westerly.— ἐόντας ἐοῦσα: on 129. 8.— ἐοῦσα ἁμαξιτὸς: appositive to τὸ στεινότατον, the parte, agreeing with the predicate.
- 12-13. των ... ἐσπέρης, "to the west of Thermopylae:" on 20.
  15. Hdt. makes the mistake of supposing the coast to run north and south as usual, instead of east and west, as it does here.
- 15. θάλασσα καὶ τενάγεα: an Homeric hysteron proteron. The marshes were formed by the alluvium of the Sperchius and other streams, which have produced such changes since then that the Malian coast has been advanced some four miles eastward, the other streams have become tributaries of the Sperchius, and the mouth of this river has been thrown from the northwestern to the southern shore of the gulf, and advanced some eight miles from its old position. Over this marshy, new-made ground it is practicable in summer to cross into northern Greece, avoiding the Pass altogether.
- 16. θερμὰ: hence Θ ερμο πύλαι.— Χύτρους, "the Caldrons;" so called not only from the shape of their basins, but because in cool weather a strong vapor arises from the water, which is hot to the hand, and salt.
- 17. ¿π', "near." Hot baths in general were sacred to Hercules, for whose refreshment they were said by the myth to have been produced by Athena. This region, too, was the scene of his sufferings and death, and Sophocles localizes his play of the Trachiniae at Trachis.
- 20. Θεσπρωτῶν: The name of the people is frequent for the country; cf. 173. 25, 196. 5, 198. 9, vi. 34. 12. The sprotia was in Epirus. The tribal movements here referred to occurred some sixty years after the Trojan war, according to Thuc. i. 12. The Thessalians, passing over Pindus, drove the Bocotians southward

into Boeotia, and settled in the district thenceforward called after them.

21. **Αἰολίδα**: Thessaly.— ἐκτέαται: S. 59.— ἄτε: on vi. 5. 5.

23–4. τοῦτο: on 130.7.— ễν after ὡς, ὅπως (ὄφρα), with opt. in final clauses, is rare and mainly confined to Hm. and Hdt. As here, also i. 152, v. 37, ix. 22, 51. P. Weber (Entw. der Absichtssätze, s. 131–2) gives the following statistics of the use of the conjunctions of purpose in Hdt.: ἕνα, 107 times, 78 with subj., 24 with opt., 5 with both; ὅκως, 12 times, 7 subj., 5 opt.; ὅκως ἄν, 5 times, 1 subj., 4 opt.; ὡς, 16 times, 10 subj., 5 opt., once both; ὡς ἄν, 11 times, 6 subj., 5 opt.

26-8. е́к: on 22. 2.— е́кеіто, "lay prostrate."

VII. 177.

1-2. οὖτοι: Artemisium and Thermopylae. — προσκεψάμενοι: The writer probably had ἐβουλεύσαντο in mind when beginning this clause, but changed to σφι ἔδοξε in line 4, producing an anacoluthon; cf. viii. 87; Xen. Anab. iii. 2. 12, Cyrop. iv. 2. 3, etc.

VII. 178.

- 1-2. διαταχθέντες, "in two divisions."— Δελφολ: perhaps some of the more patriotic citizens, like Timon (141.3; cf. 189.2); on 163.10.
- 9. ἐξαγγείλαντες . . . κατέθεντο: a complete hexameter, which Stein imagines to be due to a reminiscence of some poetic account of the event. But as Cicero says (Or. 56), "Versus saepe in oratione per imprudentiam dicimus (quod vehementer est vitiosum: sed non attendimus, neque exaudimus nosmet ipsos): senarios vero, et Hipponacteos effugere vix possumus." And Hermogenes (395) says of Hdt.: οἱ πλεῖστοι τῶν ῥυθμῶν αὐτῷ κατά τε τὰς συνθήκας καὶ τὰς βάσεις δακτυλικοί τέ εἰσι καὶ ἀναπαιστικοί, σπονδειακοί τε καὶ ὅλως σεμνοί. Cf. on 11.24.
- 11. The position of the place Thyia is unknown. The heroine Thyia first established the orgies of Dionysus and gave her name to the Thyiades. The connection of the name with $\theta i \omega$, $\theta i \epsilon \lambda \lambda a$, suggests the reason for their choosing this glebe for the altar.

12-13, ἐπ': on vi. 47, 3.— μετήισαν: cf. vi. 69, 2, 68, 10.

VII. 179.

2-5. δ στρατὸs: somewhat loosely expressed; only ten vessels start out till the passage is reported clear; 183. 10.— ίθὸ: on vi.

17.5.— ἔνθα: not to be taken strictly; they were probably some distance to the north of Sciathus.—Troezene was in Argolis.

VII. 180.

- 5-6. διαδέξιον . . . κάλλιστον, "deeming it a good omen that the first of the Greeks that they took was also very handsome." Sacrifice of prisoners of war was common among the Phoenicians, and these were Phoenician ships (96.2, viii. 92). Cf. Tac. Ger. 10.
- 7. $\tau \acute{\alpha} \chi \alpha \ldots$, "and perhaps he might in some measure have his name also to thank for it" (besides his beauty, if we could get at the truth of the matter); i. e. as $\Lambda \acute{\epsilon} \omega \nu$, he received the fate of a lion when captured. The Greeks were fond of such play upon names, and were extremely superstitious about them; cf. vi. 50. 14, ix. 91; Longin. De Subl. 4. 3; Cic. De Div. i. 45; Tac. Hist. iv. 53, Aesch. Theb. 578, Eur. Phoen. 639.

VII. 181.

1-2. τινά: on 42. 9. — ἐπιβατεύοντος, "serving as marine;" on vi. 12. 5.

4-5. ἐς τοῦτο ἐς δ: an emphatic ἐς δ, in its temporal sense.— κατεκρεουργήθη ἄπας, "he was all chopped to pieces," as meat by a butcher (κρεουργός); on vi. 75. 17.

8-9. σινδόνος βυσσίνης: sometimes used of cotton, but Hdt. applies the term to the mummy cloths of Egypt, which have been proved by the microscope to be fine linen.

10-11. ἐκπαγλεόμενοι, "with great admiration."— περιέποντες: vi. 44. 12. Pythes was recaptured by the Greeks at Salamis, and returned in safety to Aegina (viii. 92).

VII. 182.

1-3. αί: on vi. 41. 6. — Πηνειοῦ: If they were as far north as this at the start (which seems improbable) there is no difficulty. The passage has given much trouble and does not seem free from objections in any view.

5. ov: as vi. 67. 10.

VII. 183.

- 5. ἡμεροσκόπους, "watchmen." As often in poetry, one part of the compound has little force.
- 7. τὸ ἔρμα, "the sunken rock," just below the surface, and now known to the Greek sailors as Leftari.— μεταξύ: for position, see on 124. 2.

8-9. Μύρμηκα, "The Ant."— κομίσαντες, "having brought it," on purpose. This was the main reason for sending this division in advance.

10-11. αὐτοί, "the main body." — ως... καθαρόν, "since the obstacle (to their advance) was out of the way."

12-13. παρέντες: cf. 175.10. — ἐξέλασιν: see 128.6. — κατηγήσατο: on vi. 135.6. — ἐν πόρφ μάλιστα, "exactly in the strait."

14-16. ἐξανύουσι: on vi. 139. 14. The distance is above one hundred miles.—τὸν μεταξὺ...: as 188. 3. — Sepias promontory is the southern extremity of Magnesia.

VII. 184.

1. At this point, just before the first catastrophe to Xerxes, the writer checks the flow of his narrative with consummate art, in order to picture still more vividly to the reader the immensity of the host that seems certain to tread Hellas under foot by sheer force of numbers. The effect of the impression is greatly enhanced by the prolix method with which he expresses his numbers.

2-6. καὶ πλῆθος..., "and, as I find by computation, was then still, as regards the number of those on board the ships from Asia, which were 1207—(I find, I say) the original contingent of the several nations to be," etc. The sentence is confused and irregular.— τῶν μὲν is opposed to τοῦ πεζοῦ, line 20.— ἐκ: on vi. 22. 7.— Αt τὸν μὲν ἀρχαῖον the construction is changed so as to depend on εὖρίσκω; see on vi. 137. 13.— ἀρχαῖον indicates the native crew of each ship originally furnished before the Persian and other marines were placed on board; see 89. 2 seq., 96. 1.— ἐόντα: on 8. 32; for its position, see on vi. 41. 10.— πρὸς: adverbial, as often below.

7-8. ώς, "on the supposition that."— ἀνὰ, "severally;" used distributively with numbers, as line 14; here emphasized by ἐν ἐκάστη νηί; cf. 187. 11.— λογιζομένοισι: on vi. 33. 2.

10-11. τριήκοντα: see on vi. 12. 5. The number of native marines is not known; cf. ix. 32.— οῦτος: on vi. 21. 6.

14. ὅτι ... ἔλασσον, " whatever there was more or less of them."

16. πρότερον: 97. 10. — ἤδη ὧν, "consequently then;" vi. 53. 9, ii. 144.— ὧν εἶεν: cf. on 180. 7.

23. καμήλους: on vi. 85. 3. — τοὺς τὰ ἄρματα: supply the preceding parts.

28-9. τοῦτο, "herein;" H. 695 a.— ἐξαναχθέν: on vi. 85. 3.

VII. 185.

2-4. προσλογιστέα: for the plural, see on vi. 13. 7. — δόκησιν λέγειν, "make a guess."— ἀπὸ — ἐκ: variety; on vi. 46. 9.

7-11. Παίονες - Μακεδόνες: tribes belonging to Macedonia;

Περραιβοί - 'Αχαιοί, to Thessalv. - έθνέων, resumes πεζού.

13-14. ai πάσαι...μυριάδες: fuller explanation of the preceding μυριάδες.—For the repetition of the article with attributive, see vi. 46. 10. The sum total is composed as follows: on the triremes, 241,400; marines, 36,210; on the penteconters, 240,000; infantry, 1,700,000; horse, 80,000; camel-drivers etc., 20,000; Thracian naval force, 24,000; Thracian foot, 300,000. These numbers, as well as the following, are supposed to be much exaggerated.

VII. 186.

3–6. καὶ μάλα: as 11. 12.— ἄμα τ $\hat{\eta}$: on 124. 2.— οὐ... ἀλλά: on vi. 96. 5.— καὶ δ $\hat{\eta}$: on 10. 21.

8-11. ἴσας — ἐκείνοισι: on vi. 85, 3. — Ξέρξης ὁ Δαρείου: on vi. 14, 13.

VII. 187.

1-6, τ οῦ — τ οῦ: as 185, 14, — οὐδὰ ἀν — οὐδὰς ἀν: the repeated δ ν emphasizes the repeated negative; 139, 16.

7-9. θῶνμα — θῶνμά: rhetorical reiteration. — παρίσταται: cf. 46. 13.— προδοῦναι: cf. 21. 5.— ἔστι τῶν, "some;" Η. 998; G. 152 2; C. 603.

10-11. χοίνικα, "quart." — της ήμέρης, "per day;" temporal

gen., varied below in ἐπ' ἡμέρη ἐκάστη.

- 12. The medimnus contained forty-eight choenices; hence Hdt. has made a mistake in his calculation; for $5,283,220 \div 48 = 110,067 \frac{1}{12}$. Our author was not much of a mathematician; at all events, in his text we find many errors of calculation. In this connection, the following remark is interesting from a criticism on "The Register of the Bishop of Durham, 1314–16," in The London Academy, Dec. 12, 1874: "In a minute inventory of effects the adding up of the money is faulty in more places than one. This is frequently the case in mediaval accounts, and it is marvellous that with so pretentious an assumption of minute accuracy there should be so many blunders in documents of this kind."— $\epsilon\pi$ ': on 50.4.
- 16. κάλλεός τε καὶ μεγάθεος: cf. 12. 7; and for such estimate of beauty, see vi. 61. 17, vii. 180. 3, 31. 8.

17. ἀξιονικότερος, "more worthy as victor (in a contest for beauty);" cf. ix. 26, 27. The Greek mind loved to dwell upon contests.

VII. 188.

- 2-5. κατέσχε ές: cf. vi. 101. 2, 99. 4. ὅρμεον: on 22. 4. πρὸς γης, " on shore." ἐπ': as 176. 17. ἐπ' ἀγκυρέων, " at anchor."
- 6. πρόκροσσαι, "in rows." ὁρμέοντο: mere variety for the active above.
- 7. ἐπὶ: as vi. 111. 14. εὐφρόνην: 12. 1. ταύτην . . . οὕτω: cf. 55. 7, vi. 140. 1.
- 8–10. Observe the strong sigmatismus. For this reason ζεσάσης is selected for censure by Longinus (De Subl. 43. 1) as diminishing the sublimity of the description (διὰ τὸ κακόστομον). On the contrary, it may be said that the phrase τῆς θαλάσσης ζεσάσης was purposely chosen to contrast with the soft liquids and vowels preceding. For ζέειν of the sea in commotion, see Apol. Rhod. iv. 953, and compare Verg. G. i. 327; Job xli. 31. Hermogenes (221) quotes Aristides' description of the storm at the battle of Arginusae: ἄρτι μὲν γὰρ συνιούσης τῆς ναυμαχίας ἄδινεν ἡ θάλασσα καὶ κατέβαινεν Ἑλλησποντίας λαμπρός.—ἀπηλιώτης, like ἀντήλιος, ἱππαρμοστής, λεύκιππος, etc., does not aspirate even in Attic. It is Boreas to the Athenians; 189; on vi. 44. 11.

12-15. οὖτω ὅρμου: cf. vi. 116. 2.— οἱ δ': cf. vi. 16. 4.— ἀνασπάσαντες: on vi. 65. 9.— Ἰπνους, "Ovens."

18-19. Μελίβοιαν: a city of Philoctetes (Hm. B 717); cf. Verg. Aen. v. 251. — χρῆμα: H. 729 g; used periphrastically to denote conspicuous magnitude; vi. 43. 18.

VII. 189.

- 3. ahlou: besides those of 140, 141.
- 6-9. κήδος, "marriage." ὥρμηται, "runs." ἡ καὶ πρὸ τούτου: cf. vi. 52. 14. ἐθύοντό, "strove to propitiate by sacrifices."
- 11-13. πρότερον: vi. 44. εἰ · · · εἰπεῖν: for the sentiment, cf. 129. 24-7, 191. 8-9. Contrast Xen. An. iv. 5. 4. δ' ὧν: on vi. 76. 7.
- 15. ἱρὸν: in Plato's time it was only an altar (Plato, Phaedr. 229). ἀπελθόντες: cf. vi. 105. 11.—It was beside the Ilissus, which runs just south of Athens, that Orithyia was carried off by Boreas as she was plucking flowers in spring-time. See this subject exquisitely engraved on a signet-ring from Curium in the Cesnola Collection.

VII. 190.

- 1. $\pi \delta \nu \omega$, "struggle," with the winds; cf. vi. 114. 2.— $\lambda \epsilon \gamma \omega \omega \omega \omega \omega$ longs with the principal, as well as subordinate clause; cf. 150. 15.
- 5-7. μεγάλως χρηστή: emphatic separation. θησαυρούς, "treasure-chests."
- 9. $\grave{\alpha}\lambda\lambda$ ' belongs rather to the parts, where the main thought lies; on 171.9. The thought runs, "But though he became very rich by his finds, he was not fortunate in other respects;" cf. 233. $-\mu\dot{\epsilon}\gamma\alpha$: as vi. 24. 7.

10-11. ἦν λυπεῦσα: for such periphrases, see vi. 86. 24-28, 128. 14, vii. 16. 26, 28. 13, 150. 2, 209. 15, 214. 2, 235. 5; with aor. partc., 206. 9; with perfect partc., vi. 33. 4, 44. 7, vii. 119. 16, 196. 4.—καὶ τοῦτον: as well as the rest of mankind. "There is a skeleton in every closet;" on 46. 17.—παιδοφόνος, "of killing his son;" the word is poetic and somewhat vague, but seems to intimate that Aminocles had unwittingly killed his son. The whole conception here is imitated by Dion. Hal. Arch. iii. 21, of Horatius who slew his own sister. Cf. Hdt. i. 35.

VII. 191.

- 2-4. ἐπῆν: on 170. 22. -- κεκακωμένοισι: vi. 26. 10.
- 6-7. καταείδοντες γόησι, "singing incantations by the aid of conjurers." For such attempts to control the wind, see Hm. δ 360-473; Aesch. Ag. 1417; Empedocles, in Diog. Laer. viii. 2; Xen. Anab. iv. 5.3; Verg. Aen. ii. 116.
- 9. ἐκόπασε: Longinus (De Subl. 43) stigmatizes this word as undignified and low; as if we should say, "was quite beat;" this is from the standpoint of the Attic purist.
- 11. ἀρπασθείη ὑπὸ Πηλέος: to become his bride. Among the Protean forms she took to escape his grasp was that of the cuttlefish, whence the name of the promontory; on vi. 77. 3. The story is related by Apollodorus, iii. 13. 4, Ovid Metamorph. xi. 229-65, and is a frequent subject in vase paintings.

VII. 192.

3-7. δ χειμὼν δ πρῶτος naturally means "the first storm," as if each day were regarded as a separate storm, or the author were thinking of the later storm which also brought disaster to the Persian fleet (viii. 12, 13); but τὸ πρῶτον would be more natural.

— δλίγας τινάς: on vi. 73. 4.

VII. 193.

3-4. νομίζοντες, "employing."— Note ώς followed by both aor. and plupf.; cf. Thuc. iii. 98.1; Lysias xii. 53, xiii. 5; Plat. Prot. 310 C; on 100.6.

6-7. ἄκρην: not Sepias, but farther west, near the entrance to

the gulf. It was sometimes called Tisaion.— in: 31.3.

9. Pherecydes says that Hercules was left at Aphetae, because the Argo declared that she could not bear his weight. According to the prevailing legend he was left in Mysia, as he was searching for his friend Hylas, who had been carried off by the nymphs.

11-12. ἐπὶ, "for;" vi. 16. 12.—τὸ: the golden.—ἀφήσειν: S. 3.

VII. 194.

2-5. κως, "by chance."— Κύμης: sometimes Cyme, sometimes Magnesia, is mentioned as the capital of the first or Ionian sa-

trapy; on vi. 42. 4.

8. For a similar charge Cambyses put Sisamnes to death, flayed off his skin, and had it stretched upon the judge's seat; then he appointed Sisamnes' son judge in his place and told him to remember the seat he sat on (v. 25). The Persians taught their children three things only (i. 136), ἱππεύειν καὶ τοξεύειν καὶ ἀληθίζεσθαι: cf. i. 138.

9-12. ἄδικον δίκην ἐδίκασε: noticeable parechesis.— λογιζόμενος: on vi. 30. 10. — ταχύτερα ἢ σοφώτερα: when the two objects of comparison are adjectives both are put in the comparative; H. 645.

14–16. μη: cf. 11. 3. The more usual expression is seen vi. 45. 6.— ἔμελλε: for the sentiment see iii. 43: ἐκκομίσαι ἀδύνατον εἴη ἀνθρωπων ἄνθρωπων ἐκ τοῦ μελλοντος γίνεσθαι πρήγματος.— διαφυγων ἔσεσθαι: a poetic periphrasis for the future perf. of attainment; cf. Soph. Antig. 1067, O. T. 1146; on 190. 10.

VII. 195.

4-8. Πάφου: in western Cyprus.— τὰς: on vi. 41, 6.— ἀπὸ: on 168, 1.

VII. 196.

1-5. δ-δ: on 185.13.— καὶ δὴ = ἤδη.— τριταῖος, "on the third day," after entering Thessaly; on vi. 106.3.— Μηλιέας: on 176.20. 10-11. πινόμενος: 21. 4.— ὄστις: on vi. 13. 14.

VII. 197.

- 3. oi after Έρεη: as 167. 12. Λαφυστίου, "gluttonous," an epithet derived from the human sacrifices demanded by his worship.
- 4. Athamas, king of Boeotian Thebes, had two children. Phrixus and Helle, by his first wife, Nephele, whom he at length divorced in order to marry Ino. The stepmother became jealous of the elder children, and, in order to get rid of them, produced a famine in the land by having the seed-corn secretly parched before sowing, and then contrived to procure an oracle that the god must be appeased by the sacrifice of Phrixus and Helle. This was prevented by their being supplied by Nephele with the golden-fleeced ram, which conveyed Phrixus safely to Colchis, Helle having fallen on the way and perished in the Hellespont. Later, Athamas removed to Thessalian Achaea, and was demanded as a sacrifice and purification of the land from plague by the Laphystian Zeus, but was rescued by a son of Phrixus. just arrived from Colchis, where his father had married and prospered. The wrath of the god is mollified, and the political death (ἔργεσθαι τοῦ πρυτανρίου) of the eldest of the ruling family is substituted, under certain conditions, instead of actual death. Such seems to be the meaning of the following obscure account.

5-6. ως, "how;" as lines 4, 11, 15, 16.— ἀέθλους, "tasks."

8–11. πρυτανήτου: on vi. 103. 15. — δκως ἔξεισι: cf. 102. 11. — πρὶν ἢ: on vi. 82. 7. — ὥς τ': for similar ambiguity see καί τοι, 11. 4, μὴ δέ, 149. 6.

12. οίχοντο: No doubt their escape would be connived at. At Athens the defendant in a murder case before the Areiopagus could withdraw into banishment after the first speech.

14-15. κατελθόντες, "in case they returned." The outlawed often so returned after a lapse of time, relying upon various hopes; cf. 213. 9.— ἐστέλλοντο, "they were conducted."—ἐξηγέοντο resumes ἔλεγόν, line 2.

16. ἐξαχθείς: sc. θύεται. This seems the simplest way of resolving this perplexed passage.

22-25. ἐνέβαλε: on 137.7.— ἄλσος: the ἱρὸν of line 3.— ὁμοίως καὶ: as 86.10.

VII. 198.

1-4. Ταῦτα τὰ: cf. vi. 13. 1, 123. 6. — ἄμπωτίς, "ebb." The word is derived from some such idea as that of Charybdis, Hm.

μ 105-6: τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναρωβδεῖ δεινόν. The tides in the Mediterranean seldom rise more than one or two feet. The flatness of the coast in this region would make them unusually perceptible.— ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, "every day;" cf. 184. 7, vi. 61, 19.

5. τŷ μèν: about Trachis. - τŷ δè: at Thermopylae.

8-11. ίόντι: on vi. 33. 2.— διά: as 30. 5.— κέεται: on vi. 77. 3.

12. καιομένφ: with the poisoned Nessus robe sent him by Deianira.

VII. 199.

2-7. τούτου: on vi. 22. 10.— κατ': cf. 176. 8.— πλέθρα: square measure seems intended here, in which measurement the plethrum is a little less than a quarter of an acre.— πρὸς μεσαμβρίην: on 176. 13.

VII. 200.

leagues, met here every autumn (it has been commonly supposed) under the protection of Demeter, and in the spring at Delphi under that of Apollo. Some doubt has been thrown upon the exactness of this statement. Under the supremacy of the Aetolian League, the meetings were held at Delphi both spring and autumn. (Cf. Bull. Corr. Hellénique, 1883, p. 413.) The league comprised twelve tribes, and each state sent deputies, called pylagori and hieromnemones. The pylagori formed the regular assembly; the hieromnemones appear to have been a sort of standing committee, specially charged with the execution of decrees and the care of the temples. Cf. 213. 8. Amphictyon is the eponymous hero of the league.

VII. 201.

5-8. The natives use the shorter word.— ἐχόντων—φερόντων: variety, as vi. 19. 3-5.— τὸ ἐπὶ: on 113. 6.

VII. 203.

2-9. ἐπίκλητοι: cf. 8. 3.— αὐτοὶ, "independently;" without appeal to the council at the Isthmus; see on 28. 2.— Έλληνες: at Thermopylae.— δι': as vi. 4. 1.— προσδόκιμοι: vi. 6. 3.— πᾶσαν ἡμέρην: as 198. 3, where the addition of ἀνὰ renders the expression more exact.— σφι: the Locrians and Phocians.— ἐν φυλακῆ: cf. 172. 11, 208. 9.— οὐ θεὸν: the construction changes to the acc. with the inf.; cf. 220. 3. For the thought, cf. Soph. Antig. 450; Hm. Δ 510; Hdt. vii. 56. 6.

11–14. τ $\hat{\varphi}$: on 46. 12.— κακὸν, "misfortune;" cf. 46. 12, 49. 17. — ἐξ ἀρχῆs: on vi. 11. 1.— γινομέν φ : Hm. Υ 128, η 198.— μέγιστα: 10. 51.— ὀφείλειν ἄν = ὀφείλοι ἄν, "it would be necessary;" cf. 150. 9.

VII. 204.

4-9. This is the genealogy of the elder house of kings (vi. 51); that of the younger is given viii. 131, when Leotychides takes command of the fleet. For its introduction here, see on vi. 14. 13.

VII. 205.

- 1-3. διξών: S. 1.— ἀπελήλατο: cf. vi. 130. 8.— περί: on 37. 2.
- 4. ămaidos, "heirless;" cf. 61. 16; Hm. η 64. Dwriéos: on 158. 7.
- 8. καὶ δὴ καὶ after διότι is a change to the independent construction; cf. 214. 10, vi. 123. 5, and Rehdantz Anab. vi. 5. 31.—θυγατέρα: 239. 21.
- 10–12. κατεστεῶτας, "the customary;" the king's bodyguard; on vi. 56. 7.— παίδες ἐόντες: so that no family might altogether perish; on vi. 86. 61.— ἐς . . . λογισάμενος, "when I reckoned up the entire number;" cf. 60. 1, 97. 10.
- 13-15. σπουδήν: cf. 149. 4.— ὅτι ... μηδίζειν, "because medism was loudly charged against them;" cf. Thuc. i. 95. 3.
  - 17. ἀπερέουσι: 14.4.— ἐκ τοῦ ἐμφανέος, "openly."

VII. 206.

- 3-4. καὶ οὖτοι: as vi. 51. 3. ὑπερβαλλομένους, "delaying;" a common Spartan failing; cf. vi. 86. 41, 106. 11. Κάρνεια: the great national Dorian festival in honor of Apollo, occupying nine days in the latter part of August.— γάρ: proleptic.
- 7-9. &s δὲ καὶ—καὶ αὐτοὶ ἔτερα τοιαῦτα: strongly pleonastic; cf. 119. 1. ἐνένωντο: S. 21. καὶ αὐτοὶ: as vi. 14. 2. κατὰ τἀυτὸ τούτοισι τοῖσι πρήγμασι: cf. 3. 2. ἦν συμπεσοῦσα: on 190. 10.

VII. 207.

3–10. πέλας—τῆς ἐσβολῆς: on vi. 77. 2.— περισπερχεόντων, "being indignant."— ὀλίγων: as vi. 109. 2.

VII. 208.

- 2-4. εἰσὶ ποιέοιεν: on vi. 3. 2. ἡγεμόνας: proleptic; on vi. 41. 12.
  - 7-13. ov: with accent because postpositive and strongly em-

phasized; so especially in contrasts with $\mu \dot{\epsilon} \nu$ and $\delta \dot{\epsilon}$.— $\dot{\epsilon} \sigma \omega$ — $\tau \circ \hat{\nu}$ τείχεος: cf. 183. 7.— $\dot{\epsilon} \mu \dot{\alpha} \nu \partial \alpha \nu \epsilon$: on 37. 10.— $\dot{\tau} \dot{\alpha} \dot{\kappa}$ κόμας: The Spartans had worn long hair ever since the battle of Thyrea, according to i. 82.

VII. 209.

2-3. tò èóv: as vi. 50. 12. — àpoleómevol te kal àpoléovtes: cf. Hm. Δ 451, and on 237. 13.

7-8. ποιεύμενον: on vi. 13. 1.— πρότερόν: 101 seq.

10-12. γέλωτά, "a laughing-stock;" 105. 1.— λέγοντα, "when telling about."—Construe as if ταῦτα τὰ πρήγματα τά περ: on vi. 13. 3.— ἐμοὶ γὰρ: cf. 101. 15.— ἀγὼν, "effort," "endeavor."

14-15. ταῦτα: on vi. 105. 3.-- ἔχων ἐστί: on 190. 10.

18–23. ὑπομενέει χεῖρας ἀντ.: on 101. 8.— καλλίστην: also with βασιληίην: on vi. 45. 11.— τοσοῦτοι, "so few;" often so, as if μόνον were in mind; cf. 173. 15.

24-5. χρᾶσθαι: on vi. 86. 30.— $\mathring{\eta}\nu \dots \lambda \acute{\epsilon}\gamma \omega$: note the alliterative effect.

VII. 210.

7-11. ἐσέπεσον—ἔπιπτον: on 13. 4.— φερόμενοι, "charging."— ἐπεσήισαν, "took their places."— μεγάλως προσπταίοντες: cf. vi. 45. 10.— ἄνθρωποι—ἄνδρες: on 8. 87.

VII. 211.

1–6. τρηχέως περιείποντο: cf. vi. 44. 12.— ἀθανάτους: cf. 83. 4.— ώς δη, "expecting of course."— οὖτοί γε emphasize the irony more cuttingly.— ἐφέροντο: 168.23.

10–13. ἀξίως λόγου: on 139. 15.— μάχεσθαι ἐξεπιστάμενοι, "that they knew well how to fight."— ὅκως: on vi. 12. 3.— ἀλέες . . . δῆθεν, "they would all make a pretended flight."— For φεύγεσκον parallel with ἀποδεικνύμενοι, see on vi. 13. 7.— δῆθεν: on vi. 1. 6.

14-18. αν: with the imperf. of repeated action; H. 835; G. 206; C. 494.— καταλαμβανόμενοι, "when overtaken."— Construe οὐδὲν τῆς ἐσόδου.— πειρώμενοι, "with all their efforts."

VII. 212.

2. ἀναδραμεῖν ἐκ τοῦ θρόνου: imitated from Hm. Y 61, where Aides is terrified at the earthquake produced by Posidon in the theomachy, fearing lest the earth should yawn and disclose his own hateful regions: δείσας δ' ἐκ θρόνου ἀλτο καὶ ἴαχε μή οἱ ὅπερθεν γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

VII. 213.

- 1. 'Απορέοντος: cf. vi. 134. 3.— ὅ τι χρήσηται: as vi. 52. 19.
- 3. **ώς δοκέων οἴσεσθαι**: pleonastic for δοκέων οἴσεσθαι, or **ως** οἰσόμενος: cf. Hm. Ψ 430; Aristoph. Thes. 185.
- 6-9. Λακεδαιμονίους: as the most prominent of the states and of the Amphictyons; see 213. 13, and on vi. 72. 3. Πυλαγόρων: on 200. 10. The word is usually first decl. in sing., second decl. in pl.; cf. Strab. 420, έκάστη δ' ἔπεμπε Πυλαγόραν . . . ἔθυον δὲ τῆ Δήμητρι οἱ Πυλαγόροι. Πυλαίην: sc. ἐκκλησίην. συλλεγομένων: cf. 145. 2, and on vi. 7.3. οἱ ἀργύριον ἐπεκηρύχθη, "a price was set upon his head by proclamation." The preposition is repeated with the phrase below, 214. 7.
  - 12. ἐν τοῖσι ὅπισθε λόγοισι: This promise has not been fulfilled.

VII. 214.

1-9. ἔστι · · · λόγος: as 150. 2.— Καρύστιος: cf. vi. 99. 5.— οἱ εἴπαντες: on vi. 123. 6.— περιηγησάμενοι τὸ ὅρος τοῖσι Πέρσησι: the acc. is governed by the preposition, the dat. by the verb as 215. 6. At iv. 180 two accusatives are used.— τοῦτο μὲν: correlative to τοῦτο δὲ.— τὸ ἀτρεκέστατον: cf. vi. 1. 8.

11. γὰρ implies: Yet there is nothing inherently improbable in the other account, "for."—μη: we should expect où here, since Hdt. asserts that Onetes was a Carystian; but the whole sentence is a sheer supposition in which ἐὼν bears a conditional force: cf. ii. 35. 22.

12. εί... εἴη, "in case he should prove (on investigation) to have had much familiarity with the region." For the rare perf. in protasis, see G. 202. 2; and for ωμιληκως, Hdt. vii. 26. 10.

VII. 215.

- 2-4. κατεργάσασθαι: for the tense, see on 134. 13.— περιχαρής: cf. 14. 1.— τῶν ἐστρατήγεε: the Immortals; 83.— περὶ λύχνων ἀφὰς, "about lamplight;" like our phrase, "early candlelight." For position of λύχνων, see on vi. 68. 9.
- 6-9. τότε: see 176. 19.— ἐν σκέπη: as 172. 11.— ἔκ τε τόσου: on vi. 84. 15.— κατεδέδεκτο . . . Μηλιεῦσι, "it had proved to be nowise serviceable to the Malians;" i. e. they had not been able to gain profit from their knowledge of the path by disclosing it to an invading army. Stein would make the subject, ἡ ἐσβολή.

VII. 216.

4-8. 'Ανόπαια: called by others Callidromus. — Λοκρίδων: sc. πολίων. - Μελάμπυγόν: originally an uncouth designation of Hercules as the stoutest of heroes, To's vào dageis tàs muyas avδρείους ενόμιζον. - Κερκώπων: mischievous, monkevish creatures, dwarfish, thievish, and tricky, always found in connection with Hercules, to whose genial helpfulness to humanity they stand as counterfoil. Once happening upon him asleep by the Pass they stole his weapons and paraded up and down in mimicry of the hero. When he awoke he caught and tied them head downward over a pole, which he slung over his back, and set out upon his travels. In this position they had opportunity to observe his characteristic of $\mu \in \lambda \acute{a}\mu\pi\nu\nu\rho\sigma$, and were reminded of a prophecy which warned them to beware of a person of this complexion. They burst out laughing so loudly that Hercules inquired the reason, and was himself so diverted by it that he released them at once. This scene was carved upon the metope of the archaic temple of Selinus in Sicily, and a poem attributed to Homer described the pranks of the Cercopes.

VII. 217.

5. τε...καὶ: co-ordination; on vi. 41. 5.— οἰ: demonstrative; on vi. 61. 25.— ἐγένοντο: on vi. 14. 3.

11. ὑποδεξάμενοι Λεωνίδη, "having given their promise to Leonidas."

VII. 218.

1-5. ἀναβαίνοντες τὸ ὅρος: construction as below, line 18; on vi. 134. 15.—νηνεμίη: a common characteristic of dawn.— φύλλων: of previous years.— ἀνά τε: as 156.5.

10-14. ὁποδαπὸς: S. 1.— ἐπιστάμενοι, "believing."

16-18. οἱ δὲ: on vi. 3. 5. — κατέβαινον τὸ ὅρος: cf. Hm. σ 206, a 330.

VII. 219.

2-11. τὸν . . . θάνατον: on 16. 8. — ἐπὶ δὲ, "and besides." — τρίτοι, "in the third place;" on vi. 106. 3.— οὐκ ἔων: cf. 143. 16. — κατὰ πόλις, "to their several cities."

VII. 220.

3-6. κηδόμενος, "being distressed."— ἔχειν: changed construction, as 203. 9. -- ἐκλιπεῖν: on 104. 22. — ταύτη . . . εἰμι, "nay,

rather this way do I incline most in my opinion, namely."—
ταύτη: as 143. 13, but prospective. — πλεῖστός: as i. 120; cf. 158. 1.

9-10. μένοντι δὲ αὐτοῦ, "but for him in case he stayed there." — κλέος μέγα ἐλείπετο: compare the following epitaph by Simonides (95) composed for the dead at Thermopylae:

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον, ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ᾽ ἀπένειμε τύχη · Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθεῖναι κείμεθ᾽ ἀγηράντω χρώμενοι εὐλογίη.

— ελείπετο: The construction draws close to direct discourse representing the thoughts of Leonidas, but the impf. stands for the present of actual soliloquy; for such a present, see 235.16, vi. 109.26-9.

12. αὐτίκα κατ' ἀρχὰς: as 88.9; for this with ἐγειρομένου, see 203.11.

13. ἀνάστατον: 118. 4, 56. 7. — γενέσθαι: The aor. after a verb signifying to give an oracular response occurs occasionally, as after verbs of commanding.

16–18. δ': on vi. 77. 9.— εὐρυχόροιο: Hm . v 414.— ἄστυ ἐρικυδὲς: the synizesis is so unprecedented that many write 'ρικυδὲς.— Περσείδησι: of. 150. 6.— πέρθεται: on vi. 82. 11.— τὸ μὲν: sc. πέρθεται.

19–22. βασιλή: poetic contraction.— οὖρος: cf. 141. 16.— τὸν: sc. Πέρσην.— ἀντιβίην: Hm. Φ 226.— Ζηνὸς: cf. 56. 6.— σχήσεσθαι, πρὶν: Hm. P 503.— πρὶν without ἄν: on vi. 82. 7.— τῶνδ΄... δάσηται, "he shall have divided in twain the one or the other of these completely."—πάντα: with ἔτερον: cf. 197. 15, Hm. π 21. There is reference to Leonidas, 238. 3; but the city also is personified, as 140. 7.

23–26. ταῦτά τε ἐπιλεγόμενον: It is probable that Leonidas had determined upon sacrificing himself for his country before leaving Sparta; cf. 205. 10. According to Plutarch (De Malig. Hdt. 32), he gave his wife instructions for her conduct in widowhood, and funeral games were celebrated in his honor before his departure.— ἀποπέμψαι: return to indirect discourse dependent on πλείστός εἰμι. — διενειχθέντας, "differing."— οἴχεσθαι τοὺς οἰχομένους: on 175. 7.

VII. 221.

3. 85 εἴπετο: Armies were habitually accompanied by profession-

al soothsayers; even Mardonius had a renegade Greek to determine the omens (ix. 37); cf. ix. 33, 94; Xen. Anab. i. 7. 18, Cyr. i. 6.2.

4-6. τὰ ἀνέκαθεν: vi. 35. 4.— Melampus was a famous seer, who won the hand of Pero, the sister of Nestor, for his brother, as related by Hm. o 225 seq.— τοῦτον: epanalepsis.— ἀποπέμπων: imperf. parte. of attempted action.

VII. 222.

1-2. οἴχοντό τε ἀπιόντες: the parte describes the manner of departure: vi. 97. 2, vii. 218. 13, 228. 3.

4-6. ἀέκοντες καὶ οὐ βουλόμενοι: on vi. 96. 5.—ἐν ὁμήρων λόγω ποιεύμενος: cf. vi. 19. 14. "Plutarch (De Malig. Hdt. 33) severely criticises this statement of Herodotus, and on very plausible grounds. It seems probable that the Thebans remained, but remained by their own offer—being citizens of the anti-Persian party, as Diodorus represents them to have been, or perhaps because it may have been hardly less dangerous for them to retire with the Peloponnesians than to remain, suspected as they were of medism. But when the moment of actual crisis arrived, their courage not standing so firm as that of the Spartans and Thespians, they endeavored to save their lives by taking credit for medism, and pretending to have been forcibly detained by Leonidas." Grote, Hist. Greece, Part II. Chap. XL.—The Thespians here play the same part as the Plataeans at Marathon; vi. 108.

VII. 223.

1–4. ἡλίου: cf. 54. 5. — ἀγορῆς πληθώρην: usually πλήθουσαν ἀγοράν, in Attic; the time from 9 to 12 A.M. nearly. —For the position of κου μάλιστα, see on vi. 52. 32. — συντομωτέρη, "more direct."

8-11. ἐπὶ: cf. 146. 11. — ἐς τὸ εὐρύτερον: probably where the pass opens towards Trachis.— τὸ μὲν . . . ἐμάχοντο, "for the rampart formed by the wall was habitually under guard, while those who went forth during each of the preceding days into the narrows fought there."

12–21. πλήθεϊ πολλοι: as vi. 44. 12.— The change of subject is sudden and unexpected; cf. line 18 and vi. 30. 3.— ὑπ' ἀλλήλων: by their own comrades. There is no proper reciprocity here, any more than in the ἀλληλοφαγίη of iii. 25; cf. Thuc. ii. 70, and Donaldson, New Cratyl. § 174.—παραχρεόμενοί τε καὶ ἀτέοντες, "with reckless and frantic desperation."—ἀτέοντες: Hm. Υ 332.

VII. 224.

7. Forty years later the remains of Leonidas were removed to Sparta and buried near the agora. Upon the tomb was erected a pillar upon which was inscribed the names of all the three hundred, where they were still to be read in the time of Pausanias (iii. 14. 1).

9-14. ἐν δὲ δὴ καὶ: as vi. 11. 4. — οἶκον: property. — ἐπέδωκε, "he gave in dowry;" Hm. I 148. — μούνης: constructio ad sensum, as φίλε τέκνον, Hm. ο 509; cf. Eur. Suppl. 13, Tro. 735; Hm. ζ 157.

VII. 225.

3-9. καὶ Λακεδαιμονίων . . . πολλός: Note the hexameter line; on 178. 9.— συνεστήκεε: on vi. 29. 3, 108. 17.— μέχρι οὖ, "until." — ἐνθεῦτεν ἤδη: cf. vi. 76. 5.— ζζοντο, "they posted themselves;" cf. vi. 5. 14.

11. $\lambda \epsilon \omega v$: Simonides composed the following epitaph for this monument:

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ, θνατῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λάϊνος ἐμβεβαώς. [ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμὸν οὔνομά τ' εἶχεν, οὖκ ἃν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.]

12-14. ἐπὶ, "in honor of;" cf. 146. 11.— σφέας: on vi. 52. 32.— ἐτόγχανον: sc. αὶ μάχαιραι.— χεροὶ καὶ στόμασι: Longinus (De Subl. 38) regards this as an extravagant hyperbole, but commends it as springing naturally from the circumstances. Yet it is doubtful if Hdt. is hyperbolical here. Cicero says of the Spartan youth (Tusc. Disp. v. 27), adolescentium greges Lacedaemone vidimus ipsi incredibili contentione certantes pugnis, calcibus, unguibus, morsu denique. See also Livy, on the battle of Cannae, xxii. 51.

16-17. περιελθόντες περισταδόν: only stronger than such expressions as 22, 2.

VII. 226.

3-4. $\vec{\tau}$ or $\vec{\tau}$ on vi. 5. 8.

7-11. τὸν δὲ: resuming line 3. — ἀλογίη: 208. 16. — πάντα, "nothing but."— καὶ οὖκ: on vi. 96. 5.

VII. 228.

1. Θαφθείσι: for the initial aspirate, cf. vi. 103. 17. - αὐτον

ταύτη: on the hillock, to which all the other dead were also brought by order of Xerxes, according to viii. 25.

3. γράμματα, "an epitaph." Hdt. appears to have wrongly regarded this inscription as erected to the dead there, since he says (viii. 25) that they were four thousand. This the inscription does not say, and only three thousand one hundred, exclusive of He-

lots, came from the Peloponnesus originally (202).

4–5. These lines are in the elegiac verse habitually used for epitaphs, and consist of a dactylic hexameter alternating with the so-called elegiac pentameter, composed of two feet, either dactyls or spondees, and a long syllable, followed by two dactyls and a long syllable. This is an early modification of the hexameter, and the vehicle of much of the gnomic poetry of the Lyric Period, and imitated by Tibullus, Propertius, and Ovid.—μυριάσιν τριηκοσίαις: an exaggeration even of the numbers given by Hdt. for the fighting force on land and sea.— Πελοποννάσου, τέτορες: Doric forms.

8–9. This is the most famous of the epitaphs, and has been often translated. — ἡήμασι, "behests." Later authors give the reading $\pi \epsilon \iota \theta \acute{o} \mu \epsilon \nu o \nu o \mu \acute{\iota} \mu o \iota s$, which is translated by Cicero (Tusc. Disp. i. 42):

Dic, hospes, Spartae nos te hic vidisse jacentes, Dum sanctis patriae legibus obsequimur.

11–14. Μεγιστία: Doric genitive. — οὐκ ἔτλη, "did not deign." 15–16. ἔξω $\mathring{\eta}=\pi\lambda\mathring{\eta}\nu$ $\mathring{\eta}$: cf. vi. 5. 15. — ἐπίγραμμα limits ἐπικοσ-

μήσαντες as cognate accusative, in rather free construction.

17. Simonides of Ceos (556-468 B.C.) was the poet-laureate of the time, composer in a great variety of measures, and an intimate at the courts of the Pisistratidae, Aleuadae, Scopadae, and Hiero of Syracuse. He was the author not only of the three epitaphs here cited, but of other noble tributes to the heroes of these wars. The following ode of his composition is unsurpassed for grandeur of diction and elevation of sentiment:

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων εὐκλεὴς μὲν ἀ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος, βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόων δὲ μνᾶστις, ὁ δ' οἶκτος ἔπαινος · ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὕτ' εὐρώς οὕθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος. ἀνδρῶν δ' ἀγαθῶν ὅδε σηκὸς οἰκέταν εὐδοξίαν

Έλλάδος είλετο · μαρτυρεί δὲ καὶ Λεωνίδας ὁ Σπάρτας βασιλεύς, ἀρετᾶς μέγαν λελοιπώς κόσμον ἀέναόν τε κλέος.

VII. 229.

- 2–4. παρεὸν: cf. 230. 3; on vi. 82. 2.— κοινῷ λόγῳ χρησαμένοισι: synonymous with ὁμοφρονήσασι: cf. line 8.— ἀποσωθῆναι ἐς Σπάρτην, "to return in safety to Sparta;" cf. 230. 1.— μεμετιμένοι: as vi. 1. 2.
  - 7-8. παρεόν . . .: epanalepsis. διενειχθέντας: as 220. 25.
- 10–12. αὐτὸν: Eurytus.— τὸν εἴλωτα: Greek heavy armed men were regularly accompanied by one slave at least. How many followed the Spartans here is unknown (cf. viii. 25); at Plataeae each was attended by seven.— τὸν μὲν . . . φεύγοντα: on vi. 75. 11.
- 13–14. ἐσπεσόντα: as middle of ἐκβάλλω: on vi. 22. 13.— λιποψυχέοντα, "being faint-hearted;" in this sense also Soph. Fr. 440.
   λειφθήναι: on 153. 7.
- 15. ἀλγήσαντα: i. e. ὀφθαλμιεῦντα. ἀλγήσαντα is the reading of almost all editors. Stein's advocacy of ἀλογήσαντα is desperate, as shown by his altered explanations in the various editions. For the acc. after $\epsilon \mathbf{l}$, see on vi. 52. 25.
- 16–17. την κομιδην, "the return."— δοκέειν: on 24. 1. Upon this the remainder of the sentence depends.— προσθέσθαι: cf. 11. 4.
- 18-19. νυν: the single example of the deictic ι in Hdt.— τοῦ δὲ...προφάσιος, "but the other availing himself of the same pretext," which Eurytus had but scorned. For the sense of ἐχομένου, see vi. 94. 6; and for its position, vi. 41. 10.— οὐκ—δὲ: on 96. 9.

VII. 231.

3-6. ἀτιμίην, "infamy." Atimia at Athens was a forfeiture of the protection of the laws and almost all the rights of a citizen. At Sparta the punishment was dependent upon public opinion rather than law, and is here described for this particular case.— ἡτίμωτο: on vi. 110. 3.— ὁ τρέσας, "the craven." The feeling with which this was regarded at Sparta is summed up in the line of Tyrtaeus (11. 14), τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή. Yet in the case of Aristodemus, Vergil's aphorism was true, Quondam etiam victis redit in praecordia virtus (Aen. ii. 367).— ἀνέλαβε, "effaced." He died after performing the most desperate deeds of valor, but received no public honors after his death, because

the Spartans said that he manifestly courted death in his desire to efface the stain upon him (ix. 71).

VII. 233.

8-13. τῶν λόγων: as 104, 4.— μηδίζουσι—ἀπικοίατο: on vi. 3, 2.
—ὥστε: on vi. 5, 5.— οὐ μέντοι: cf. 190, 9.

16-18. στίγματα: acc. cognate; cf. 35. 2. — μετέπειτα: at the opening of the Peloponnesian war, B.C. 431. The Thebans were introduced by night into Plataeae through the agency of a citizen of the place for the purpose of revenge on some of his enemies; but the Plataeans, rallying to arms during the night, slew nearly all the party (Thuc. ii. 2 seq.).

VII. 234.

3–4. τεκμαίρομαι δὲ τῆ ἀληθείη, "and I judge by thy truthfulness,"

7-8. Observe the alliteration.

15-16. στ... βουλευμάτων, "for thou knowest the results of their counsels."

VII. 235.

3-4. εἰ ἀποστείλειας may be construed as 5.10, or may be regarded as an answer to the question of 234.13.

5-6. ἔστι ἐπικειμένη: on 190. 10. Cythera is off the southern coast.— Chilo was included among the Seven Wise Men, and the maxims, γνῶθι σεαυτόν and μηδὲν ἄγαν, were accredited to him. He was contemporary with the father of Pisistratus (i. 59). His fear in relation to Cythera was realized in the Peloponnesian war when the island was seized by the Athenians under Nicias, and the Lacedemonians were so harassed by continual incursions that they were glad to conclude the peace of Nicias in 421 B.C.

8. μαλλον: as 50. 7.— ὑπερέχειν: cf. Hm. ν 93.

12–13. φοβεόντων: active imperative, with subject to be supplied from νέας, line 4. Note the contrast with φοβεόμενος preceding, and see on 22.4, 237.13.—παροίκου...οἰκηίου, "if they have a war of their own close by their doors;" on 19.5.—δεινοὶ ἔσονταί: proleptic personal construction for the impersonal, as i. 155: cf. vii. 157.18.

16. ἤδη, "at once."— μοῦνον, "by itself."

17-20. προσδόκα—προσδέκεο: variety.— συνομοσάντων: cf. 148.

VII. 236.

6–11. καὶ γὰρ δὴ καὶ: cf. vi. 108. 3.— χαίρουσι: on vi. 27. 1.— φθονέουσι—στυγέουσι: on 16. 12. For the thought, see φθόνος ἀρχῆθεν ἐμφύεται ἀνθρώπφ, iii. 80; Thuc. iii. 84.— εὶ ἀποπέμψειs: on vi. 9. 20.— γίνονται: on vi. 109. 26.

12-13. δυσμεταχείριστός: cf. 9. 30. - άρχην: on 9. 26.

17-18. γνώμην έχω μὴ ἐπιλέγεσθαι, "I hold to the purpose not to concern myself about;" for the thought, see 50. 3.— ἐπιλέγεσθαι: on vi. 41. 10.— στήσονται: 9. 21.

19–22. αὐτοὶ ἐωυτῶν: a frequent parechesis, here ingeniously made by the postponement of $\pi \epsilon \rho \iota$: cf. 49. 19.— ἀκεῦνται = ἀκέσονται: it sustains the figure in τρῶμα: cf. vi. 16. 4.

VII. 237.

5-12. κεῖνό: on 16. 4.— ὅκως: on 159. 5.— ἐκ, "by."— τῷ ἐόντι, "by the fact."— τῷ σιγῷ, "by his silence," when he ought to advise and warn.— ἀστοῦ: for variety; cf. Eur. Med. 223-4.— ἐι... ἀνήκοι, "unless he should have attained to an exalted pitch of virtue;" a very Aristides; cf. 9. 36, vi. 86. 14.

12-15. εὐμενέστατον: on 10. 67.— συμβουλευομένου—συμβουλεύσειε: the active is to give advice, the middle to ask it. For such juxtaposition of contrasted voices, see 209. 3, 235. 11-12.— περὶ... κελεύω, "as regards evil-speaking against Demaratus, touching one who is my guest-friend (I mean), I charge every one for the future to refrain." For πέρι in this sense, see 102. 14. The second clause enlarges upon the first epanaleptically; but there is great variety of reading here.— ἔχεσθαί: cf. vi. 85. 15.—τινα: on vi. 9. 14.— τοῦ λοιποῦ: on vi. 12. 20.

VII. 238.

4-8. δηλά: on vi. 13. 7.— ἐν δὲ καὶ: vi. 11. 4.— οὐ γὰρ ἄν: on vi. 50. 9.— Cambyses had the body of Amasis exhumed, flogged, goaded, and burned; and Artaxerxes had the head and hand of Cyrus the younger cut off, and the body crucified.— τιμᾶν: cf. 181, 106.

VII. 239.

1. "Ανειμι: cf. 137. 22.— ἐκεῖσε: i. e. 220. 10.— ἐξέλιπε, "it broke off."

7-9. τὸ οἰκὸς: cf. 103. 16.— συμμάχεται: on 187. 17, vi. 37. 10.— καταχαίρων, "in derision;" compare the conduct of his own enemy, vi. 67. 7.

14. The writing-tablet was called δελτίον δίπτυχον because of its shape, and its having two leaves that were folded together so that the wax within would not be harmed.

17-18. κεινόν, "blank."— πρηγμα: cf. 147. 9.

22-4. ἐπιφρασθεῖσα αὐτή: See v. 51 for another example of her quickness and sagacity at the early age of eight or nine, when she prevented her father from being bribed by Aristagoras.— αὐτή: Phaeacians, η 73.— ἐπελέξαντο, "read."

GREEK INDEX.

ἀκούω: vi. 117. 10. ακούω ἄριστα: vi. 86. 13. άλλά: vi. 77. 9. άλλος: vi. 129. 15. äμa: vi. 138. 24. άμελέω: vii. 163. 7. $\vec{a}\mu\phi i$: vi. 62. 6. αν: vi. 82. 7, 98. 18, 124. 4, vii. 103. 24, 126. 7, 139. 16, 139. 21, 176. 23, 211. 14. ἀνά: vi. 24. 3, vii. 184. 7. $\vec{a}\pi \vec{o}$: vi. 25. 5, 26. 10, 27. 9, 91. 4, vii. 168. 1. ãρa: vii. 35. 10. $\dot{a}$ ρχήν: vi. 33. 16. $\ddot{a}\tau\epsilon$: vi. 5. 5. αὖτις: vi. 75. 10. αὐτός: vi. 52. 40, vii. 28. 1.

αὐτοῦ ταύτη: vi. 16. 5. βοηθέω: vii. 158. 10.

αὐτοῦ: vi. 30. 7, 72. 5.

 $\begin{array}{l} \gamma\acute{a}\rho: \ vi.\ 5.\ 6,\ 50.\ 9. \\ \gamma\acute{\epsilon}: \ vi.\ 124.\ 2,\ vii.\ 9.\ 20. \\ \gamma\acute{\nu}\nu\rho\mu\alpha\iota: \ vi.\ 5.\ 9,\ 13.\ 1,\ 14.\ 3,\ 18. \\ 6,\ 25.\ 3,\ 33.\ 3,\ 60.\ 4. \end{array}$

δέ: vi. 16. 4, vii. 141. 23. δείκνυμι: vi. 27. 10. δῆθεν: vi. 1. 6. διά: vi. 31. 9, 38. 1, 63. 15, 118.

διαβατήρια: vi. 76, 8, διότι: vi. 86, 24, δ' ὧν: vi. 76, 7, $|\epsilon i \delta \hat{\epsilon} \mu \hat{\eta}$: vi. 56. 5. εἴ κως: vi. 52. 15. είρομαι: vii. 147. 16. ϵ_{κ} : vi. 24. 1, 26. 10. έκών τε είναι: vii. 104. 12. έν: vi. 33.5, 74.8. έπείτε: vi. 9. 7. $\epsilon \pi i$: vi. 27. 11, 74. 5, 89. 12, 98. 6, 111. 14, vii. 1. 10, 10. 39, 50. 7, 146. 9, 193. 11, 225. 12. ἐπιβάτης: vi. 12. 5. έπιλέγομαι: vi. 9. 8. ἐπίπαν: vi. 46. 12. έπίσταμαι: vii. 172, 13. $\epsilon \pi' \phi \tau \epsilon$: vi. 65. 3. és: vi. 16. 7, 69. 3, vii. 6. 4, 144. 2. ès ő: vi. 24. 6. $\tilde{\epsilon}\sigma\tau\epsilon$: vii. 128. 7. *ἐστί*: vi. 36. 11. έσω és: vi. 33. 9. $\tilde{\epsilon}\chi\omega$: vi. 2. 1, 12. 13, 26. 4, 52. 13, 139. 10.

ήδη: vi. 76. 5, 105. 11. ῆκω: vii. 157. 11. ἡν μή περ: vi. 57. 23.

 $\theta \epsilon \lambda \omega$: vi. 37. 10, vii. 10. 46.

lθέως: vi. 17. 5. Ισόκωλα: vii. 158. 20.

καί: vi. 5. 4, 21. 7, 24. 5, vii. 145, 7, 158. 13. καὶ δή: vii. 10. 21. καὶ ὄς: vii. 18. 2. καν: vii. 129, 26.

ката́: vi. 79. 6, 97. 7, 113. 4.

κείμαι: vi. 77. 2. κύκλος: vi. 61. 10.

λόγος: vi. 19. 3.

λόγος αἰρέει: vi, 124. 4.

μάλα: vi. 3. 5, vii. 11. 12. μάλλον: vi. 12. 19.

μέγιστον: vi. 66. 5. μέν: vi. 95. 13. μέντοι: vii. 8. 68.

μετά: vi. 38. 1, vii. 12. 7, 16. 25.

μεταξύ: vii. 33. 1.

 $\mu \dot{\eta}$: vi. 56. 4, 66. 10, 94. 7, vii.

102. 3, 214. 11. μηδέ: vi. 22. 6. $\mu \dot{\eta} \delta \dot{\epsilon}$: vii. 149. 6.

 $\mu\dot{\eta}$ ov: vi. 9. 5, 9. 7, 11. 12.

μίν: vi. 82. 1.

νεώτερα: vi. 2. 8. νῦν: vii. 50. 19. νυνί: vii. 229. 18.

 δ δε: vi. 3, 5, 52, 29. ola: vi. 5. 5, 12. 22. οἱ ἄλλοι: vi. 57. 1. οδός τε: vi. 9. 7.

őκως: vi. 12. 3, 85. 12, vii. 159. 5.

δμως: vii. 165. 2. ős: vi. 2. 5, vii. 18. 2.

ôs ầu δέ: vii. 8. 99; C. I. A. iii. 73. 29, 74. 14.

ov: vi. 9. 20, vii. 9. 10, 16. 28, 46. 9, 46. 13, 101. 10.

ov: vii. 208. 7.

 $o\tilde{v}\tau\epsilon$: vi. 1. 5, 73. 6.

ούτος: vi. 22. 10, 27. 3, 27. 7, 40. 1, 51. 3, 108. 30, 127. 6, 127. 23,

vii. 5. 14, 11. 19.

παρά: vi. 26, 10, vii. 20, 6.

 $\pi \hat{a}s$: vi. 47. 10, vii. 50. 3, 226. 7.

πατρούχος: vi. 57. 22. πειράομαι: vi. 5. 7. $\pi \epsilon \rho \iota$: vi. 4. 4. $\pi\lambda\eta\nu$: vi. 137. 4.

πρήσσω: vi. 45. 2.

 $\pi \rho i \nu$: vi. 22. 4, 45. 8, 82. 7, vii. 8.

54.

 $\pi\rho\delta$ $\pi\sigma\lambda\delta$ 0: vii. 130. 7.

 $\pi \rho \delta s$: vi. 26. 10, 44. 5, 45. 6, vii. 2. 10, 35. 7.

πρότερον: vi. 91. 6, vii. 54. 7. $\pi v \nu \theta$ άνομαι: vi. 85. 1.

σύν: vi. 8. 2, 94. 1.

 $\tau \epsilon$: vi. 1. 5, 105. 4, vii. 4. 4, 10. 14, 10, 18, 24, 3,

τìs: vi. 5. 8, 9. 14, 37. 12, 73. 4.

 $\tilde{v}\pi a\rho \chi os$: vi. 42. 3. $b\pi \phi$: vi. 44. 8, 72. 7.

χράω: vi. 19. 1. $\chi \rho \hat{\eta} \mu a$: vii. 188. 18.

 $\delta \delta \epsilon$: vi. 61. 10. ωs: vi. 14. 15.

ώς: vi. 2. 2, 4. 3, 28. 7, 31. 5, 49. 8, vii. 24. 1, 24. 6, 119. 16, 161.

6, 193. 3.

ωστε: vi. 5. 5, 5. 10, 9. 7, 27. 8.

ENGLISH INDEX.

accusative, 72. 4.
Adjunct of participle, vi. 11. 1; when article precedes, 85. 3.
Aeschylus, vi. 1. 4, 8. 4, 11. 14, 27. 11, 44. 15, 76. 8, 112. 14, 114. 4, vii. 5. 9, 8. 6, 8. 21, 8. 26, 8. 28, 8. 92, 10. 24, 10. 55, 12. 7, 13. 6, 16. 6, 18. 6, 18. 15, 35. 3, 35. 6, 49. 17, 56. 8, 116. 3, 140. 10, 147. 16, 191. 6.
Alliteration, vi. 47. 9, 72. 2, 77. 13, 107. 14, vii. 37. 11, 175. 7, 209. 24, 234. 7.
Ambiguity, vii. 197. 8.
Amphietyonic council, vii. 200.

Absolute, infinitive, vi. 30. 2;

10. Anacoluthon, vii. 177. 1.

Anaphora, vi. 9. 22, 43. 16, vii. 9.

12, 18. 9, 158. 18. Anteoccupatio, vi. 124. 1.

Aorist, inceptive, vi. 23. 8; of a definite period, vii. 4. 4; gnomic, 10. 55; after a verb signifying to give oracle, 220. 13.

Apodosis with δέ: vi. 52. 29. Appositive to personal pronoun, vi. 84. 9.

Archons, how chosen, vi. 109. 3. Article, omitted, vi. 21. 6, 127. 23; triple, 28. 7; with adverbs, 35. 4; repeated before noun, 46. 10, 57. 1; as demonstrative, 61. 25; and partc. with οὖτος, 103. 18; as

predicate, 123. 6; proleptic use of, vii. 6. 13; with prepositional phrases, 113. 6; in predicate, 142. 8.

Assimilation of mode, vi. 52. 22. Asyndeton, vi. 3. 8, 21. 7, 52. 12. Atarneus, vi. 4. 2.

Athamas, story of, vii. 197. 4.

Atimia, vii. 231. 3.

Attraction, vi. 22. 7, 36. 9, 118. 3, vii. 145. 18.

Attributive, position of, vi. 22. 3; compound, vii. 16. 8; in predicate position, 37. 2.

Blindness produced by seeing a phantom, vi. 117. 9.
Brauronian festival, vi. 138. 4.

Burial among Persians, vii. 10, 83.

Case-construction influenced by synonym, vi. 12. 19.

Causal clauses, vii. 2. 10. Cercopes, vii. 216. 4.

Chorographic genitive,vi. 22.11. Coincident partc., vi. 9. 14, 29. 11, 65. 9.

Composition, three styles of, vii. 8. 6.

Conditional alternatives, vii. 159, 8.

Constructio ad sensum, vii. 224. 9.

Contests, love of Greeks for, vii. 187. 17.

Contrast, and juxtaposition, vii. 22. 4; of tenses, 29. 13; of prepositions, 160. 4. Co-ordination, vi. 41. 5, 46. 5. Crasis, vi. 61. 21. Cuttle-fish, vi. 77. 2.

Dactylic close, vii. 11. 24;

rhythm, 47. 4.
Darius, character of, vii. 4. 6.
Dative, of possessor, vi. 103. 21;
in attributive position, vii.
169. 6.

Delphic oracle, vi. 19. 8; inspired by Hesiod, 86. 49; inclining towards Xerxes, vii. 163 10.

Demonstrative, prospective and retrospective, vi. 10.2; deictic without article, vii. 49.1.

Diekplous, vi. 12. 4.

Dionysius distinguishes three styles of composition, vii. 8. 6.

Elegiac verse, vii. 228. 4. Elision, vi. 27. 1.

Emphasis, from post-position, vi. 3. 2; by position before conjunction, 11. 8; by position, 39. 5.

Enclitic pronouns gravitate towards beginning of clause, vi. 34, 12.

Envy, prevalence of, vii. 236. 6. Epanalepsis, vi. 7. 7, 43. 20, 79. 7. Epanastrophe, vi. 21. 7, vii. 13.

Euripides, vi. 12. 11, 12. 13, 37. 10, 40. 1, 41. 10, 43. 1, 86. 19, 108. 10, 117. 9, 124. 4, 129. 8, 129. 21, 138. 24, vii. 3. 9, 5. 10, 8. 6, 8. 26, 9. 30, 10. 21, 10. 60, 11. 22, 38. 2, 39. 5, 46. 7, 46. 17, 47. 4, 50. 3, 54. 4, 61. 16, 101. 4, 102. 5, 111. 2, 141. 10, 156. 1, 160. 6, 163. 7, 165. 2, 224. 9, 237. 5.

Contrast, and juxtaposition, vii. Final clauses, construction of, 22, 4; of tenses, 29, 13; of in Hdt., vii. 176, 23.

Finite verb co-ordinate with partc., vi. 13. 7.

Future in conditions, vi. 9. 20.

Genitive absolute for greater independence, vi. 4. 3; rare position of partc., 43. 1.

Genitive, between preposition and its case, vi. 68, 9; partitive, between article and adjective, vii. 156, 11.

Gnomic, aorist, vii. 10. 55, 172.

16; perfect, 16. 20.

Gorgo, her sagacity, vii. 239. 22. Grain from the Pontus, vii. 147. 11.

Hermogenes, vi. 5. 6, 7. 7, 21. 7, 37. 10, 39. 7, 61. 10, vii. 8. 82, 35. 5, 46. 4, 178. 9, 188. 8.

Herodotus, in portraiture of character, dramatic, vi. 11. 5; apologizes for the Samians, 13. 5; rhetorical exaggeration of, 13. 9, 112. 11; division of his history, 19. 3; his belief in dreams, 27. 1; seeks episodes, 34. 3; his impartiality, 61. 3; belief in divine retribution, 75. 18; graphic rather than precise, 112. 2; his humor, 125. 20; exuberance of expression, vii. 8. 60; forgets to speak in character, 10. 83; parodied by Aristophanes, 14. 8; usually cheerful, 46. 17; often introduces female characters, 99. 13; ready to praise barbarians, 107. 14; hesitates to express his opinion, 152. 1; important principle in criticising him, 152. 11; mistakes of, in arithmetic, 187. 12; does not fulfil a promise, 213. 12.

Hipparchus, his extreme care in preserving the purity of the poems gathered under his di-

rection, vii. 6. 19.

Homer, vi. 1. 1, 2. 1, 2. 9, 3. 5, 4. 5, 5, 5, 5, 7, 7, 7, 9, 10, 9, 14, 11. 4. 11. 5. 11. 13. 11. 14. 13. 14, 14. 12, 16. 4, 16. 5, 18. 4, 19. 9, 23. 15, 28. 5, 32. 2, 32. 6, 32. 7, 34. 3, 34. 12, 36. 2, 37. 10, 38. 1, 39. 7, 41. 5, 41. 10, 41. 21, 48. 1, 49. 11, 50. 9, 50. 12, 52, 29, 56, 10, 57, 1, 57, 5, 57. 14, 61. 24, 62. 6, 62. 8, 63. 5, 63. 8, 63. 15, 64. 4, 67. 9, 68. 4, 68. 10, 68. 12, 69. 5, 69. 26, 72. 2, 72. 5, 74. 8, 74. 11, 76. 7, 77. 10, 77. 11, 77. 12, 78. 2, 80. 6, 82, 6, 83, 1, 84, 6, 84, 16, 85, 1, 86, 13, 86, 20, 86, 22, 86, 23, 86. 30, 86. 50, 89. 12, 91. 14, 95. 3, 96. 3, 96. 5, 100. 6, 103. 9, 107. 13, 108. 7, 108. 30, 109. 27, 111. 13, 112. 2, 112. 6, 113. 11, 117. 9, 123. 6, 124. 4, 124. 6, 125. 21, 127. 1, 129. 11, 130. 3, 134. 14, 135. 12, 136. 3, 137. 14, 137. 18, vii. 1. 4, 1. 10, 3. 10, 5. 10, 5. 12, 5. 13, 6. 12, 6. 17, 8. 6, 8, 15, 8, 18, 8, 21, 8, 60, 8, 78, 8. 92, 8. 99, 8. 102, 9. 12, 9. 14, 9. 21, 9. 35, 9. 39, 10. 1, 10. 18, 10. 33, 10. 75, 10. 83, 11. 12, 11. 13, 11, 16, 12, 7, 12, 10, 13, 2, 15, 6, 16, 4, 16, 18, 16, 20, 16, 25, 16. 39, 17. 5, 19. 4, 20. 11, 22. 15, 23. 10, 25. 2, 27. 4, 28. 2, 28. 4, 31. 8, 35. 11, 36. 22, 38. 7, 38. 16, 39. 1, 40. 16, 40. 19, 42. 4, 42. 8, 43. 7, 46. 17, 47. 8, 48. 2, 49. 20, 51. 2, 51. 14, 53. 13, 58. 1, 58. 5, 59. 11, 70. 3, 86. 9. 102. 3, 103. 2, 108. 14, 109. 6, 109. 9, 116. 3, 117. 6, 134. 1, 139. 9, 140. 7, 140. 9, 140. 14, 140. 15, 141. 2, 142. 8, 147. 15,

170. 24, 171. 5, 172. 9, 173. 4, 176. 23, 188. 18, 191. 6, 203. 9, 203. 11, 205. 4, 209. 2, 212. 2, 213. 3, 218. 16, 220. 16, 220. 19, 221. 4, 223, 12, 224. 9, 235. 8.

Hyperbaton, vi. 5. 6, 11. 5, 22.

Illogical blending of two phrases, vii. 8. 102; connection of superlative and genitive, 9. 2.

Imperfect of repeated action with $\tilde{a}_{\nu}$, vii. 211. 14.

Incorporated noun without article, vi. 13. 3.

Infinitive, absolute, vi. 30. 2; without article governed by preposition, 32. 6; with article, 32. 6; for imv., 86. 30; change to, 105. 7; supplementary, 108. 30; after a positive, 109. 1; tense used after ωστε, 109. 24; after verbs of promising, vii. 134. 13; articular, past, 137. 8.

Inscriptions, vi. 13. 13, 14. 12, 35. 17, 57. 22, 61. 21, 81. 5, 103. 18, 105. 3, 138. 4, vii. 90. 7,

170. 24, 224. 7.

Intrusion of alien element, vi. 22. 10, 37. 12, 41. 10, 43. 1, 50. 7, 75. 19, 86. 19.

Ionic position of dative, vii. 38.

Juxtaposition of contrasted voices, vii. 237. 13.

Kings in Argos, vii. 149. 14.

Lade, vi. 7. 9.

Longinus, vi. 11. 5, 19. 9, 21. 11, 75. 15, vii. 9. 11, 10. 44, 56. 6, 188. 8, 191. 9, 225. 12.

159. 1, 161. 21, 168. 22, 170. 19, Marriage in Greece, vi. 122. 10.

Maxim used to close a speech, vii. 9. 39.

Participle, used substantively with prep., vi. 98. 3; omitted

Medial passive, vii. 153. 7.

Memnon founder of Susa, vii. 151. 3.

Metrical lines in prose, vii. 178. 9, 225. 3.

Micythus, inscriptions of, vii. 170. 24.

Middle in passive sense, vi. 9. 22. Mixed form of condition, vii.

Mode, shifted, vi. 3. 2, 54. 6; assimilated, 52. 22.

Modifier postponed to second clause, vi. 45. 10.

Months, division of, vi. 57. 8.

Mythological descent, influence of, vii. 150. 6.

Name of people for country, vii. 176. 20; superstition about names, 180. 7.

Nautical affairs, meanings borrowed from, vi. 12, 11.

Negative, fond of strong expressions, vi. 3. 8; double, 56. 5; opposite added to positive, 96. 5; belonging to both partc. and verb, vii. 150. 14. Neuters in maxims, vii. 10. 67.

Omission, of $a\nu$, vi. 11. 10; of normal standard, 63. 3.

Onomacritus, editor of Homer, vii. 6. 12.

Optative as imperative, vii. 5. 10.

Oracles, vi. 19. 8.

Paraphrasing Homer, vi. 4. 5. Parechesis, vi. 12. 15, 31. 7, 72. 2, vii. 40. 1, 236. 19.

Participle, imperfect, vi. 7. 3, 36. 1; coincident, 9. 14, 29. 11, vii. 154. 19; present, 23. 14; omitted, 54. 2.

Participle, used substantively with prep., vi. 98. 3; omitted after verbs of perception, 112. 6; in emphatic position, vii. 23. 21.

Partitive gen., vi. 43. 12; rarely between article and partc., 57. 27.

Passive as middle, vi. 22. 13.

Perfect, opt., vi. 49. 11, vii. 11. 7; imperative, vi. 55. 1; infin. after $\pi \rho i \nu$, 116. 3.

Periphrasis of partc. and verb, vii. 190. 10, 194. 14.

Persian teaching, vii. 194. 8.

Personification, of ships, vi. 16. 4, 37. 10; of mountain, vii. 22. 1; of town, 22. 15.

Phoenicians, sacrifices of, vii. 167. 6; no hero worship, 167. 11; sacrifice of prisoners, 180. 5.

Phrynichus, vi. 21. 10.

Pindar, vi. 117. 3, vii. 6. 16, 8. 6, 104. 19, 169. 6.

Pleonasm, vi. 39. 11, 44. 11; with $\epsilon \tilde{l} \nu a l$, vii. 143. 15, 206. 7, 213. 3.

Pluperfect, vi. 110. 3, vii. 100. 6. Plural, adjectives, vi. 13. 7; of excellence, 19. 9; verb with neutr. pl. subject, 41. 21.

Position, vi. 1. 10, 3. 2, 3. 5, 4. 4, 5. 8, 9. 15, 22. 10, 23. 11, 23. 20, 27. 3, 27. 7, 29. 3, 30. 7, 30. 12, 33. 2, 34. 12, 38. 3, 39. 5, 40. 1, 41. 10, 41. 12, 43. 1, 43. 12, 48. 16, 44. 2, 45. 10, 46. 1, 46. 10, 47. 5, 47. 10, 50. 7, 57. 1, 57. 27, 61. 10, 68. 9, 73. 4, 75. 19, 76. 3, 77. 2, 85. 3, 86. 28, 89. 4, 96. 4, 98. 18, 103. 18, 105. 4, 108. 34, 111. 16, 119. 7, 124. 2, 124. 4, 126. 12, 127. 8, 130. 6, 130. 8, vii. 4. 4, 6. 4, 9. 35, 10. 14, 10. 18, 10. 39, 11. 19, 13. 4, 23. 5, 23. 21, 24. 3, 26. 3, 31. 8,

37. 2, 38. 13, 39. 5, 46. 11, 46. 18, 50. 11, 104. 13, 126. 3, 139. 21, 143. 2, 223. 1.

Preposition, repeated after compound, vi. 16. 5; after noun, 29. 3; as adverb, 38. 1; and adjunct separated from noun, 52. 32; freedom of position, 77. 2; separated from noun by αν, 124. 4; between adjunct and noun, 130. 6; repetition of, with attributive, vii. 176. 2.

Present, historical, vi. 1. 1, 23. 7; prophetic, 82. 11; anticipating future, 109. 26.

Prohibition, vii. 10. 66. Proxeni, vi. 57. 11.

Pythian priestess, vi. 34. 8.

Relative pronoun developed from demonstrative, vi. 2. 5; indefinite for definite, 13. 14; for interrogative, 37. 10; not repeated, 123. 3.

Repetition, vi. 27. 11; in synonymous participle, 29.8; in pronoun, 46.1; of prep. with relative, 89.4; of word with altered bearing, vii. 8.25.

Retribution, law of, vi. 87. 2. Rhetorical questions, vii. 9. 11. Rhyming clauses, vii. 16. 12.

Satrapy, vi. 42. 3. Separation, vi. 23. 20. 16* Sigmatismus, vi. 19. 1, vii. 188. 8. Simonides, vii. 220. 9, 225. 11, 228. 17.

Sophocles, vi. 3. 4, 12. 13, 27. 3, 41. 10, 52. 40, 67. 9, 77. 13, 101. 8, vii. 5. 14, 8. 6, 8. 25, 8. 60, 9. 39, 16. 4, 18. 15, 46. 17, 102. 3, 149. 10, 169. 6, 194. 14, 203. 9, 229. 13.

Spondaic close, vii. 18. 2.

Subjunctive in deliberative question, vi. 52. 13.

Superlative with ἐν τοῖσι, vii. 137. 5.

Synonyms, vi. 61. 3; connected by τè καί, vii. 6. 3.

Thesmophoria, vi. 16. 8. Tides in the Mediterranean, vii. 198. 1.

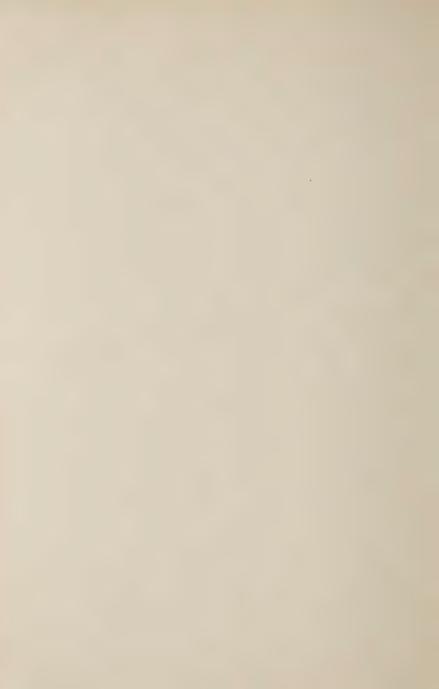
Tmesis, vii. 164. 16. Touchstone, use of, vii. 10. 7.

Transfer of population, vi. 3. 9. Trees, fondness of Persians for, vii. 5. 16.

Troic period, reckoning from, vi. 98. 9.

Variety, vi. 46. 9, 75. 18, vii. 8. 82, 8. 86, 10. 50, 10. 76, 50. 3, 50. 14.

Winds stilled by enchanters, vii. 191. 6. Wine mixed, vi. 84. 16. Writing-tablets, vii. 239. 14.

Handbook of Greek and Roman History

By GEORGES CASTEGNIER, B.S., B.L.

Flexible Cloth, 12mo, 110 pages . . . Price 50 cents

The purpose of this little handbook is to assist the student of Greek and Roman History in reviewing subjects already studied in the regular text-books and in preparing for examinations. It will also be found useful for general readers who wish to refresh their minds in regard to the leading persons and salient facts of ancient history.

It is in two parts, one devoted to Greek, and the other to Roman history. The names and titles have been selected with rare skill, and represent the whole range of classical history. They are arranged alphabetically, and are printed in full-face type, making them easy to find. The treatment of each is concise and gives just the information in regard to the important persons, places, and events of classical history which every scholar ought to know and remember, or have at ready command.

Its convenient form and systematic arrangement especially adapt it for use as an accessory and reference manual for students, or as a brief classical cyclopedia for general readers.

Copies of Castegnier's Handbook of Greek and Roman History will be sent, prepaid, to any address on receipt of the price by the Publishers:

American Book Company

Latin Lessons and Methods

Smiley and Storke's Beginners' Latin Book

By James B. Smiley, A.M. (Harvard), and Helen L. Storke, A.B. (Vassar), Instructors in Greek and Latin in the Cleveland West High School. Cloth, 12mo, 282 pages . . . \$1.00

This differs in important essentials from every other beginners' book. Its vocabulary is made up largely from the most common words in Caesar, Nepos, and Viri Romae. The noun and verb are treated for the most part in alternating lessons. The graded reading lessons are an important feature. Most of these are based on Caesar, others consist of fables and a Latin version of the labors of Hercules. Word formation is treated simply and practically. Frequent word lists furnish material for exercises on vocabulary, form, word comparison, and English derivatives.

Coy's Latin Lessons

By E. W. Coy, A.M., Principal of the Hughes High School, Cincinnati. Cloth, 12mo, 330 pages. Illustrated . \$1.00

This introductory book for beginners is intended to give a thorough drill in the essent als of Latin Grammar and to prepare the student to read different Latin authors in the course with ease and satisfaction. Special features will be found in the methods of presenting inflected forms, the accent of which is marked in all paradigms; in the prominence given to the tense sign of verbs by the use of heavy type; in the practical and suggestive character of the notes on the reading matter; and in the parallel exercises which supply the material furnished by the text.

Harkness's Easy Method for Beginners in Latin

By Albert Harkness, Ph.D., LL.D.

Half leather, 12mo, 348 pages. Illustrated . . . \$1.20

This book is at once a Beginner's Grammar, a Latin Reader, and a Manual of Exercises—making a complete First Year's Course in the study. Its vocabulary is drawn mainly from Caesar, and thorough drill is afforded in forms and constructions.

Harper and Burgess's Inductive Latin Primer

By W. R. Harper, Ph.D., D.D., President of the University of Chicago, and Isaac B. Burgess, A.M.

Cloth, 12mo, 432 pages. With maps and illustrations . \$1.00

This first book in Latin for beginners follows the rational, modern method of developing the grammar from the language. It is strictly inductive in treatment, and at the same time scientific and accurate in its presentation of facts. The work is based on the connected text of Caesar. The lessons are short, and the exercises copious and easy.

Sent, prepaid, to any address on receipt of price.

American Book Company

Latin Texts

CAESAR. Harkness's Caesar's Gallic War	\$1.20 1.20 .75
CICERO. Harper and Gallup's Cicero's Orations Rockwood's Cicero's Cato Maior de Senectute Lord's Cicero's Laelius de Amicitia Harkness's Cicero's Orations	.75 .70 1.22
EUTROPIUS. Hazzard's Eutropius	.75
GELLIUS. Knapp's Stories from Aulus Gellius	.30
HORACE. Lincoln's Horace	1.22
JUVENAL. Lindsay's Satires of Juvenal	1.00
LIVY. Lincoln's Livy's Roman History	1.22
NEPOS. Lindsay's Cornelius Nepos	1.10
OVID. Harper and Miller's Ovid	
The same, Text Edition	.50
QUINTILIAN. Frieze's Quintilian (Books X and XII)	1.20
SALLUST. Harkness's Sallust's Catiline	.90 1.12
Herbermann's Sallust's Jugurthine War TACITUS. Tyler's Histories of Tacitus	1.12
Tyler's Germania and Agricola of Tacitus	.87
VERGIL. Frieze's Vergil's Aeneid (Complete)	1.30
Frieze's Vergil's Aeneid (Six Books), Bucolics, and Georgics	1.30
Frieze's Vergil's Bucolics and Georgics. Text Edition .	.25
Frieze's Vergil's Complete Works	1.60
Harper and Miller's Vergil's Aeneid (Six Books)	1.25
Searing's Vergil's Aeneid (Six Books), Bucolics, and Georgics	1.60
Searing's Vergil's Aeneid (Six Books)	1.40
WEIDOME A SIL IV LOLD OF THE	7.5
VIRI ROMAE. Arrowsmith and Knapp's Selections from Viri Romae The same, Text Edition	.75
LATIN READINGS. Arrowsmith & Whicher's First Latin Readings	1.25
LATIN PROSE. Harkness's Preparatory Course in Latin Prose	
Authors (Caesar, Sallust, Cicero)	1.40
ROMAN LIFE. Peck and Arrowsmith's Roman Life in Latin Prose and Verse	1.50
ROMAN SATIRE. Merrill's Fragments of Roman Satire	.75
EPIGRAPHY. Egbert's Latin Inscriptions. Fully Illustrated.	3.50

Sent, prepaid, to any address on receipt of price.

American Book Company

Greek Texts and Lexicons.

DEMOSTHENES. Smead's Demosthenes' Philippics, with Notes. Cloth, 12mo, 220 pages	\$1.05
HERODOTUS. Johnson's Selections from Herodotus, with Notes. Cloth, 12mo, 185 pages	1.05
HOMER. Johnson's Homer's Iliad. Three Books, with Notes and Selected Passages for Sight Reading, combined with Blake's Lexicon. Cloth, 12mo, 509 pages	1.32
Blake's Lexicon to the First Three Books of Homer's Iliad. Cloth, 12mo, 215 pages	1.00
Owen's Homer's Iliad, with Notes. Cloth, 12mo, 760 pages	1.40
Owen's Homer's Odyssey, with Notes. Cloth, 12mo, 568 pages	1.40
LYSIAS Wait's Ten Orations of Lysias, with Notes. Cloth, 12mo, 240 pages	1.25
PLATO. Kitchel's Plato's Apology of Socrates, and Crito, and a Part of the Phaedo, with Notes.	
Flexible Cloth, 12mo, 188 pages	1.25
Tyler's Plato's Apology and Crito, with Notes. Cloth, 12mo, 180 pages	1.05
SOPHOCLES Crosby's Sophocles' Oedipus Tyrannus, with Notes. Cloth, 12mo, 138 pages	1.05
Smead's Sophocles' Antigone, with Notes. Cloth, 12mo, 242 pages	1.22
XENOPHON. Harper and Wallace's Xenophon's Anabasis. Seven Books; Books I. to IV. with Notes, Books V. to VII. arranged for Sight Reading. With Full Lexicon.	1.50
Cloth, 12mo, 575 pages Boise's Xenophon's Anabasis. Four Books, with Notes and	1 50
Lexicon. Cloth, 12mo, 309 pages	1.32
Cloth, 12mo, 325 pages	1.25
Robbins's Xenophon's Memorabilia of Socrates, with Notes. Cloth, 12mo, 421 pages	1.40

Sent, prepaid, to any address on receipt of price.

American Book Company

Harkness's New Latin Grammar

A COMPLETE LATIN GRAMMAR Cloth-leather binding. 12mo, 464 pages . . . \$1.25 A SHORT LATIN GRAMMAR Cloth-leather binding. 12mo, 254 pages . . . . . . 80 By Albert Harkness, Ph.D., LL.D., Professor Emeritus in Brown University.

These new text-books embody the results of life-long labors and represent the fruits of the latest and most authoritative scholarship in the field of Latin instruction. For more than thirty years the text-books of Dr. Harkness have been in continued and satisfactory use in the best classical schools of the country, and have always received the unqualified commendation of the most eminent teachers and professors. But new methods, new discoveries, and new needs require new and representative text-books. These books have accordingly been prepared to meet the demands of progressive teachers and the present requirements of schools and colleges in this department of classical study.

The Complete Latin Grammar is designed at once as a text-book for the classroom and a book of reference for the student. It aims not only to present systematically for the benefit of the beginner the leading facts and laws of the Latin language, but also to provide accurately for the needs of the advanced student. By brevity and conciseness in phraseology, and by compactness in the arrangement of forms and topics, qualities which contributed in the highest degree to the success of Professor Harkness's earlier works, the author has compressed within the limits of a convenient manual an amount of carefully selected grammatical facts which would otherwise fill a much larger volume.

The Short Latin Grammar is intended for the benefit of those who prefer to begin with a more elementary manual, and for those who do not contemplate a full collegiate course of study. In this work the convenience and interest of the young student have been carefully consulted. It may be used with advantage in any school where, for special reasons, the Short Grammar is deemed desirable.

Correspondence in regard to the examination and introduction of Harkness's Complete Latin Grammar, or Harkness's Short Latin Grammar, is cordially invited.

Copies of the books will be sent, prepaid, to any address on receipt of the price by the Publishers:

American Book Company

Harkness's Standard Latin Text-Books

Harkness's Complete Latin Grammar An entirely new work designed as a complete text-book for the class room and a book of reference for advanced students . \$1.25
Harkness's Short Latin Grammar An elementary manual for beginners and for students who do not contemplate a collegiate course of study 80 cents
Harkness's Easy Method for Beginners in Latin An elementary grammar, a book of Latin exercises, and a Latin reader in one volume
Harkness's First Year in Latin A course in Latin for the first year with progressive exercises in reading and writing Latin, etc \$1.12
Harkness's New Latin Reader An elementary Latin Reader designed to accompany Harkness's Latin Grammar, with notes, vocabularies, etc 87 cents
Harkness's Introductory Latin Book An outline of Latin Grammar, with special reference to drill on the inflections and principles of the language 87 cents
Harkness's Caesar's Commentaries A new edition of this standard text, with colored illustrations, maps, notes, vocabulary, etc
Harkness's Cicero's Orations Containing ten orations, with notes, vocabulary, etc \$1.22
Harkness's Sallust's Catiline With explanatory notes, vocabulary, etc 90 cents
Harkness's Course in Caesar, Sallust, and Cicero A preparatory course in Latin Reading, including four books of Caesar, Sallust's Catiline, and eight orations of Cicero, with notes, vocabulary, etc
Copies of any of the hooks of Harkness's Standard Latin Series will

Copies of any of the books of Harkness's Standard Latin Series will be sent prepaid to any address, on receipt of the price, by the Publishers:

American Book Company

